

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

NYPL RESEARCH LIBRARIES

3 3433 00034372 7

Ευκλ

ΜΗΝΑΙΟΝ
ΤΟΥ
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Περιέχον ἅπασαν τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν
Διορθωθὲν τὸ πρὶν ὑπὸ

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΟΥΤΛΟΥΜΟΥΣΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ,

115
Καὶ παρ' αὐτοῦ αὐξηθὲν τῇ τοῦ Τυπικοῦ προσθήκῃ
κατὰ τὴν διατάξιν τῆς Ἁγίας

ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,
ἩΣ Τῆ ΕΓΓΡΑΦῶ ΑΔΕΙΑ

Ἀναθεωρηθὲν καὶ ἀκριβῶς ἐπιδιορθωθὲν.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΝΔΕΚΑΤΗ.

3
ΒΕΝΕΤΙΑ
ΕΚ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

Ο ΦΟΙΝΙΣ
1889

-4588-

Μ Η Ν

Φ Ε Β Ρ Ο Υ Α Ρ Ι Ο Σ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΕΙΚΟΣΙΟΚΤΩ,
Η (ΒΙΣΕΚΤΟΥ ΟΝΤΟΣ) ΕΙΚΟΣΙΕΝΝΕΑ.

Τῆ Α'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Τὰ Προεόρτια τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Τρύφωνος.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Ἐάν ἡ παροῦσα ἡμέρα τύχη τῇ Κυριακῇ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου, ἢ τοῦ Ἀσώτου, ἢ τῆς Ἀπόκρεω, ἢ τῆς Τυροφάγου.

Τῷ Σαββάτῳ ἰσπίρας, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Μακάριος ἀνὴρ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. τοῦ Τριωδίου γ'· καὶ Προεόρτια γ'. Δόξα, τοῦ Τριωδίου· Καὶ νῦν, τὸ, α. τοῦ Ἦχου. — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, τοῦ Τριωδίου. Καὶ νῦν, Προεόρτιον, Ἦχος β'. Σήμερον Συμεών. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, Προεόρτιον, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, Δόξα, τοῦ Τριωδίου (ἐὰν ἔχη Δοξαστικὸν εἰς τὴν Λιτήν). Καὶ νῦν, Προεόρτιον, Ἦχος β'. Τὸν ἱερόν ἢ ἱερά Παρθένος· ζῆτει εἰς τὸν Στίχον τοῦ Ἑσπερινῶ. Εἶτα τὸ, Ἄξιόν ἴστί, κτλ. — Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, δίς. Καὶ νῦν, Προεόρτιον. Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Καθίσματα Ἀναστάσιμα, ἀντὶ δὲ τῶν Θεοτοκίων αὐτῶν, λέγε τὰ Προεόρτια. Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, ὡς ἐν πάσαις ταῖς Κυριακαῖς. Ἀπὸ γ'. Ὤδῆς, Κάθισμα τοῦ Τριωδίου, καὶ Προεόρτιον. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου. Καταβασίαι, Χίρσον ἀβυσσοτόκον, κτλ. Ἐξαποστειλάρια, Ἀναστάσιμον, τοῦ Τριωδίου, καὶ Προεόρτιον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσι-

μα δ'. καὶ Προεόρτια δ'. τὰ εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἶνων. Δόξα, τοῦ Τριωδίου. Καὶ νῦν, Ὑπερυλογημένη, κτλ.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Ἐπειδὴ κατὰ τόπους ἰορτάζεται ὁ Ἅγιος Τρύφων, ἐὰν βούλη, εἰς τὸν Στίχον τοῦ Ἑσπερινῶ εἰπὶ, Δόξα, τοῦ Ἀγίου, Ἦχος β'. Ὑπερφρονήσας τῶν τῆ δε γευρῶν. Καὶ νῦν, τοῦ Τριωδίου. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἀγίου, καὶ Προεόρτιον. Τὰ αὐτὰ, καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἀπὸ γ'. Ὤδῆς, Κάθισμα τοῦ Τριωδίου, τοῦ Ἀγίου, καὶ Προεόρτιον. Ἐξαποστειλάρια, Ἀναστάσιμον, τοῦ Τριωδίου, τοῦ Ἀγίου, καὶ Προεόρτιον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τοῦ Ἀγίου δ'. τὰ ἐν τῷ Ἑσπερινῶ. Δόξα, τῷ Τριωδίου. Καὶ νῦν, Ὑπερυλογημένη, κτλ.

Ἐάν τύχη τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.

Ἡ μὲν Προεόρτιος Ἀκολουθία συμπάλλεται κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν μετὰ τῆς τῷ Ἀγίου τρύφωνος· ἢ δὲ Ἀκολουθία τῶν Ψυχῶν μετατίθεται εἰς τὸ Σάββατον τοῦ Ἀσώτου.

Ἐάν τύχη τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυροφάγου.

Καὶ ἐν αὐτῷ τῷ Σαββάτῳ συμπάλλεται ἡ Προεόρτιος Ἀκολουθία μετὰ τῆς τοῦ Ἀγίου Τρύφωνος· ἢ δὲ Ἀκολουθία τῶν Ὁσίων Πατέρων ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείκνυσις.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν τὰ ἐφεξῆς Προσόμοια Στιχηρὰ. Τῶν Προεορτίων.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἡ σεπτὴ εὐτρεπίζεται, Ἐκκλησία εἰσδέξασθαι, ἐν αὐτῇ τὸν Κύριον, ὥσπερ νήπιον,

ἐπιδημούντα καὶ χάρισι, νοπίως φαιδρύνοντα τὸ πιστότατον αὐτῆς, καὶ φιλόθεον σύστημα· ὧ καὶ κέκραγε· Σὺ εἶ δόξα καὶ κλέος καὶ ὁ κόσμος, τοῦ πληρώματός μου Λόγε, ὁ νηπιάσας σαρκὶ δι' ἐμέ.

Η΄ παστάς ἢ πολύφωτος, καὶ σκηνὴ ἢ ὑπέρτιμος, καὶ ναὸς ὁ ἅγιος καὶ εὐρύχωρος, ἔνδον θαλάμων εἰσάγουσα, τοῦ Ναοῦ τὸν Κύριον, προμνηστεύεται αὐτόν, τῇ σεπτῇ Ἐκκλησίᾳ αὐτοῦ, ἰκετεύουσα, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς κυρίως Θεοτόκον, ταύτην ἀπαύστως δοξάζοντας.

Συμεῶν ἱερώτατε, τὴν ἐλπίδα ἣν κέκτησαι, τὸν Χριστὸν θεάσασθαι, δεῦρο πρόσελθε, ἐν τῷ ναῷ καὶ ὑπόδεξαι, ἀγκάλαις καὶ βήσον· Νῦν ἀπόλυσον Σωτήρ, ἐκ τῆς γῆς με τὸν δούλόν σου· καὶ συγκαλέσον, τὴν Προφήτιδα Ἀνναν τοῦ δοξάσαι, μετὰ σοῦ τὸν Εὐεργέτην, σαρκὶ φρικτῶς νηπιάζοντα.

Τῆ Μάρτυρος. Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τρύφων παναοίδιμε τρυφῆς, ἀκηράτου μέτοχος, ἐν οὐρανοῖς ἐχρημάτισας, διαφανέστατα, γενικούς ἀγῶνας, διαθλήσας ἔνδοξε, καὶ Μάρτυς ἀληθείας γενόμενος. Χριστὸν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τρύφων, παναοίδιμε φῶτος, αἰδίου λάμπησι, φωτειδῆς ὅλος γέγονας, καταστρεψάμενος, τὴν ζοφώδη πλάνην, καὶ τοὺς κοσμοκράτορας τοὺς σκότους καθελὼν θείᾳ χάριτι· διὸ ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τρύφων παμμακάριστε χαρᾶς, καὶ ἀγαλλιάσεως, Ἀγγελικῆς κατηξίωσαι, ἀπαρνησάμενος, τὰ τερπνὰ τοῦ βίου, καὶ ψυχῆς στέρρότητι, τὰ πάντα παρ' οὐδὲν ἠγησάμενος· καὶ καρτερώτατα, διανύσας τὸ Μαρτύριον, νῦν πρεσβεύεις, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος β΄. Κυπριανοῦ.

Υπερφρονήσας τῶν τῆδε γενηῶν, παμμακάρι Τρύφων σεβάσμιε, πρὸς τὸ σκάμμα ἀνδρείως ἔσπευσας· καὶ τῇ πάλῃ δι' αἵματος, σὺ ἐντέχνως Μάρτυς τὸν ὑπερήφανον καθελὼν, ἐκομίσω τῆς νίκης στέφος. Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐκλιπαρῶν δι' ἡμᾶς, μὴ ἐλλίπης Ἀθλοφόρε, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Προεόρτιος, ὁ αὐτός.

Σήμερον Συμεῶν ἐν ταῖς ἀγκάλαις, τὸν Κύριον τῆς δόξης ὑποδέχεται, ὃν ὑπὸ τὸν γνόφον πρώην ὁ Μωϋσῆς ἐθεάσατο, ἐν τῷ ὄρει

τῷ Σινᾶ, πλάκας δόντα αὐτῷ. Οὗτός ἐστιν, ὁ ἐν τοῖς Προφήταις λαλῶν, καὶ τοῦ νόμου Ποιητής· οὗτός ἐστιν, ὃν ὁ Δαυὶδ καταγγέλλει, ὁ τοῖς πᾶσι φοβερός, ὁ ἔχων τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια Προεόρτια.

Ἦχος πλ. β΄. Τὴν Ἀνάστασίν σου.

Σέλας τὸ τρισήλιον ἐμφανῶς, λάμπαν ἐκ Παρθένου καινοπρεπῶς, ἀστραπαῖς ταῖς ὑπερφώτου Θεότητος, ἐφαιδρυνε τὴν σύμπασαν ἀρρήτως.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου Δέσποτα.

Τὴν ἐκ παραβάσεως τοῦ Ἀδάμ, πτωσιν ἐνυπάρξαταν τοῖς βροτοῖς, ὁ Χριστὸς ἐπανορθώσων ἐπέφανεν, ἀτρέπτως νηπιάσας ἐκ Παρθένου.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Νόμον τὸν ἐν Γράμματι ἐκπληρῶν, ὁ τοῦ νόμου Κύριος καὶ δοτὴρ, ἐν ναῷ τὸ νομικῷ νῦν προσάγεται, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου βρέφος θεῖον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β΄.

Τὸν ἱερόν· ἢ ἱερά Παρθένος προσεκόμενεν, ἐν ἱερῷ τῷ ἱερεῖ· ἀπλώσας δὲ ἀγκάλας ὁ Συμεῶν, ἐδέξατο τοῦτον ἀγαλλόμενος, καὶ ἐβόησε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δεῖλόν σε Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ Κύριε.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Μάρτυρος. Ἦχος δ΄.

Ο Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Προεόρτιον. Ἦχος α΄. Χορὸς Ἀγγελικός.

Οὐράνιος χορὸς, οὐρανίων ἀψίδων, προκύψας ἐπὶ γῆς, καὶ φερόμενον βλέπων, ὡς βρέφος ὑπαμάζιον, πρὸς ναὸν τὸν πρωτότοκον, πάσης κτίσεως, ὑπὸ Μητρὸς ἀπειράνδρου, προεόρτιον, νῦν σὺν ἡμῖν μελωδοῦσι, φρικτῶς ἐξιστάμενοι (*).

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Χορὸς Ἀγγελικός.

Οὶ ὦν σὺν τῷ Πατρὶ, ἐπὶ θρόνου αἰγίου, ἐλθὼν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ Παρθένου ἐτέχθη,

(*) Τὴν διόρθωσιν τοῦ Τροπαρίου τούτου ἐποίησεν ἐν Κερκύρᾳ ὁ ἐν ἱερεῦσι σεβάσμιος Γέρων Ἀνδρέας Ἰδρωμένος, ἐκ τινος

καὶ βρέφος ἐγένετο, χρόνοι ὧν ἀπερίγραπτος ὢν δεξάμενος, ὁ Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις, χαίρων ἔλεγε· Νῦν ἀπολύεις Οἰκτίρμον, εὐφράνας τὸν δούλόν σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Σαρκὶ νηπιάσαντα, ἐξ ἀπειράνδρου Μητρὸς, χερσὶ γηραλέαις σου, ἀγκλισθεὶς Συμεὼν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἔλαβες τῆς ἐξόδου, τὴν ἀπόφασιν δόξης· εἴληφας τῶν θαυμάτων, τὴν ἀένναον χάριν· διό σε ἀξιοχρέως πάντες δοξάζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα ψάλλονται αἱ Κανόνες, ὁ μὲν Προεόρτιος μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ἦ. ὁ δὲ τοῦ Μάρτυρος εἰς δ΄. Κανὼν ὁ Προεόρτιος.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**σομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου· ὅτι ὠδήγησαν λαόν, ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης, ἐκάλυψας δὲ ἄρματα, Φαραῶ καὶ τὴν δύναμιν.

» **Α**σομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου, τῷ νηπιάσαντι σαρκί, καὶ νόμῳ ὑπακούσαντι, καὶ σώσαντι τὸν ἄνθρωπον, δι' ὃν γέγονας ἄνθρωπος.

» **Α**γκάλαις δεξάμενος ὁ Πρεσβύτες, τὸν ζωοδότην καὶ Θεόν, τῆς ζωῆς ἀπελύετο βροῶν· Νῦν ἀπολύεις με· κατεῖδον γὰρ σε σήμερον.

» **Τ**οῖς νόμοις τῆς φύσεως ὑπακούεις, καὶ τοῦ Γράμματος, θεσμοῖς, κατὰ νόμον ὑπέκεις Χριστέ, ὁ πρὶν ὑπαγορεύσας μοι, τὸν νόμον ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ.

Θεοτοκίον.

» **Α**σομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου· ὅτι ἐτέχθης ἐκ Μητρὸς, Παρθένου ἀγίας, καὶ ταύτην ἀνέδειξας, ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

» **Ο** Κανὼν τοῦ Μάρτυρος, φέρων Ἀκροστιχίδα· Τρυφῆς μεθέξειν ἀξίωσόν με Τρύφων. Θεοφάνης.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγραὶν διοδεύσας.

» **Τ**ῆς ὄντως ἐνθέου ἐν οὐρανοῖς, τρυφῆς ἀπολαύων, ὡς ἀήττητος Ἀθλητῆς, ταῖς σαῖς ἡκεσίαις τὴν ψυχὴν μου, τῆς τῶν παθῶν ρύσαι συγχύσεως.

» **Ρ**ημάτων τῶν θείων ἐνηχηθεὶς, ἐτέλεσας ταῦτα, Παναοίδιμε πρακτικῶς, τὴν ἀγιωσύνην ἀγαπήσας, καὶ σωφροσύνην ἀσπασάμενος.

» **Υ**πῆρξας τῷ ὄντι ποιμαντικὸς, ποιμαίνων ψυχῆς σου, ἐν σοφίᾳ τοὺς λογισμοὺς ψυ-

» **Ο**ρθολογίου παλαιοῦ, τετυπωμένου τῷ 1563 ἔτει. Ἐκ τούτου γίνεται δῆλον, πόσῃ παραμύρῳσιν καὶ διαφθορᾷ ἔλαβον τὰ ἱερὰ ἄσματα ἐκ τῶν διαφόρων μεταγραφῶν, καὶ συνεχῶν μετατυπώσεων.

χὰς ἐπιτρέφων πλανωμένας, καὶ τῷ Θεῷ προσάγων Ἐνδοξε. Θεοτοκίον.

» **Φ**ωτίζεις με φέγγει τῷ νοητῷ, ἀπαύγασμα δόξης, ἢ τεκῆσα τὸ πατρικόν, πανάμωμε Κόρη, καὶ τὸν ζόφον, τῆς ἀμαρτίας διασκῆδασον.

» Προεόρτιος. ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν Κυρίῳ Θεῷ μου, ἐξερῶθη ἡ καρδιά μου· διὸ οἱ ἀσθενῆντες, περιεζώσαντο δύναμιν.

» **Α**νοιγέσθω ὁ ναός· ὁ τοῦ Θεοῦ γὰρ νῦν ἐπέστη ναός, ναοὺς ἡμᾶς ποιῆσαι, τοῦ Ἁγίου αὐτοῦ Πνεύματος.

» **Ν**ῦν παρῆλθεν ἡ σκιά, καὶ ἀντεισῆχθη ἡ ἀλήθεια, τῆς χάριτος ἐλθούσης· νῦν ὑποδέχου τὸν Χριστὸν Συμεὼν.

» **Χ**ῆρα Ἄννα σώφρων, ἢ μεμονωμένη καὶ γνωστή τῷ Θεῷ, νῦν ἀνθομολογεῖτω, τῷ νηπιάσαντι σαρκὶ δι' ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

» **Τ**ὴν Θεομήτορα Παρθένον, ὀρθοδόξως ἀνυμνήσωμεν· πρεσβεύει γὰρ ἀπαύστως, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὸν Κύριον.

» Τοῦ Μάρτυρος. Σὺ τὸ στερέωμα.

» **Η**μβλυνας τὴν δύναμιν, τὴν ὑπερήφανον ἔνδοξε, Μάρτυς Χριστοῦ, τὴν ἐκ τοῦ Ὑψίστου, ἐνδυσάμενος δύναμιν.

» **Σ**άρκα περικείμενος, ὄφρ' ἴδῃ τὴν ἄσκαρον ἔσθεςας, τῆ δυσμενοῦς, καὶ σεσαρκωμένον, Θεὸν Λόγον ἐκήρυξας.

» **Μ**όνη φυγαδεύονται, τῇ παρουσίᾳ σου πνεύματα, τὰ πονηρά, Πνεύματος Ἁγίου, διωκόμενα χάριτι.

Θεοτοκίον.

» **Ε**χων σε βοήθειαν, ἐκ αἰσχυνηθῆσομαι Πάναγενε, Μήτηρ Θεοῦ· ἔχων σε προστάτιν, τῆς ζωῆς μου σωθήσομαι. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι· **Σ**ὺ Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

» **Τ**ῶν πόνων μακάριε, κατατρυφῶν τῆς σαρκός, τὴν θείαν καὶ ἄπονον, ἐν Παραδείσῳ τρυφῆν, ἀξίως ἀπέειληφας, στέφος ἀθανασίας, ἐκ Θεοῦ δεδεγμένος· ὅθεν καὶ ἰαμάτων, ποταμοὺς ἀναβλύζεις, τοῖς πόθῳ καταφεύγουσι, Μάρτυς τῆ σκέπῃ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

» **Θ**ησαυρὲ τῶν αἰώνων, ἢ ζωὴ τῶν ἀπάντων, δι' ἐμὲ νηπιάσας, ὑπὸ νόμου ἐγένου· ὁ

πάλαι χαραίξας ἐν πλάξῃ, τὸν νόμον ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾶ, ἵνα πάντα ἀπαλλάξῃς, ἐκ τῆς τοῦ νόμου πάλαι δουλείας. Δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου Σωτήρ· δόξα τῇ βασιλείᾳ σου· δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου μόνε φιλόνηρωπε.

Προεόρτιος. Ὡδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οὺς οὐρανοὺς ἢ ἀρετῆ σου κατεκάλυψε,
» **Κ**αὶ ἡ γῆ ἐπληρώθη τῆς σῆς δόξης Χρι-
» **σ**τέ· διὸ ἀπαύστως κράζομεν· Δόξα τῇ δυ-
» **ν**άμει σου Κύριε.

Αἱ τάξεις τῶν Ἀγγέλων ἐξεπλάγησαν, ἐν ταῖς ἀγκάλαις τοῦ Πρεσβύτου θεασάμεναι, τὸν σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι ὑμνούμενον, ὡς Υἱόν, καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Τὸ ἡμῶν ἀτελὲς οἰκειούμενος, ὁ παντέλειος Θεὸς τῇ κατὰ νόμον προσαγωγῇ, τὸ τέλειον τῆς χάριτος, ἡμῖν ἐδωρήσατο.

Ὡς βρέφος ἐν ἀγκάλαις δεχόμενος, καὶ Θεὸν τῷ πνεύματι θεώμενος, ὁ Συμεὼν σωτήριον τοῦ κόσμου, τὸν Χριστὸν ἀνεκήρυττε.

Μωσέως τιμιώτερος γέγονας, τοῦ δεξαμένου νόμον ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ· ὅτι Χριστὸν τὸν Κύριον, ἀγκάλαις σου Πρεσβύτα ἐθάστασας.

Θεοτοκίον.

Ἡ Ἄννα προφητεύουσα τὸ μέλλον, τὸν ἐκ τῆς μήτρας σου Θεὸν προακηγόρευσε· διὸ ἀπαύστως πρέσβευε, σωθῆναι Θεομήτορ τοὺς δούλους σου.

Τοῦ Μάρτυρος.

Εἰσακήκοα Κύριε.

Θεωμένους κατέπληξας, Μάικαρ τοὺς τυράνους, τῇ καρτερίᾳ σου· ταῖς βασάνους γὰρ ὑπέμεινας, ὡς ἐν ἀλλοτρίῳ πάσχων σώματι.

Εντρύφας Μακάριε, ταῖς τῶν ἀλγηδόνων πόνοις νυττόμενος· νῦν τρυφᾶς δὲ καθαρώτερον, αἰδίου δόξης ἐμφορούμενος.

Εομένου τοῦ σώματος, ταῖς τῶν σιδηρῶν ὀνύχων ὀξύτησιν, ἐνευροῦτό σου Θεσπέσιε, τῆς ψυχῆς ὁ τόνος θεία χάριτι.

Θεοτοκίον.

Επὶ σέ τὴν ἐλπίδα μου, πᾶσαν ἀνατίθημι Μητροπάρθενε· τὴν ψυχὴν μου διαφυλάξον, ἢ Θεὸν τεκοῦσα τὸν Σωτήρα μου.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ὁ** ἀνατείλας τὸ φῶς, καὶ φωτίσας τὸν ὄρθρον, καὶ δείξας τὴν ἡμέραν, δόξα σοι Ἰησοῦ, Υἱὲ τῷ Θεοῦ, φιλόνηρωπε δόξα σοι.

Εν τῇ τοῦ νόμου σκιᾷ, τὸν τῆς χάριτος λόγον, τρανῶς ἐρηματίσθη, Συμεὼν ὁ δίκαιος, σωματικῶς τὸν Χριστὸν δεξάμενος.

Ὁὗτος εἰς πτώσιν φησὶ, καὶ ἀνάστασιν κεί-
ται· εἰς πτώσιν τῶν ἀπίστων, καὶ πιστῶν ἀνάστασιν, ὁ Συμεὼν, ἄρτι προεφήτευσε.

Θεοτοκίον.

Θεοκυῆτορ Ἀγνή, τὸν Υἱόν σου δυσώπει, λυ-
τρώσασθαι κινδύνων, καὶ πάσης περιστάσεως, τοὺς σέ δοξάζοντας, Θεοτόκε ἄχραντε.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ἰνδάλματα τῆς πλάνης κατήρησας, Ἀθλοφόρε· εἰκόνι λατρεύειν γὰρ, Θεοῦ τοῦ ὄντως ἡγάπησας.

Νενίκηκας γενναίως τὸ φρόνημα, τοῦ τυράννου, τὸ ἄθεον Πάνσοφε, Χριστοῦ τῇ πίστει νευρούμενος.

Θεοτοκίον.

Ανέκφραστος ἢ συλληψίς γέγονε, σὲ Παρθένε, ὁ τόκος ἀπόρρητος, διαμεμένηκεν ἄχραντε.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ς΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ὡ**ς Ἰωνᾶν τὸν Προφήτην, ἐλυτρώσω τοῦ κήτους, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ με τοῦ βυθῆ
» **τῶν** πταισμάτων, ἀνάγαγε καὶ σῶσόν με μό-
» **νε** φιλόνηρωπε.

Ερηματίσθη Πρεσβύτης, μὴ θανεῖν, πρὶν εἶδεν τὸν Δεσπότην Χριστὸν· ἀγκάλαις δὲ σήμερον φέρει καὶ τῆτον προσδεικνύει παντὶ τῷ λαῷ Ἰσραὴλ.

Τὸν Ποιητῆν τῶν αἰώνων, ὁ Πρεσβύτης ὡς βρέφος δεξάμενος, Θεὸς προαιώνιον ἔγνω, καὶ φῶς ἐθνῶν καὶ δόξαν τοῦ Ἰσραὴλ τὸ Χριστὸν.

Νῦν Συμεὼν προφητεύει, νῦν ἡ Ἄννα ἀνθολογοῦσιν τῷ Θεῷ· ὁ μὲν τῇ Μητρὶ καὶ Παρθένω, ἢ δὲ τῷ ἐκ Παρθένου ἀναδειχθέντι σαρκί.

Θεοτοκίον.

Ὡ μακαρία κοιλία, πόθεν ταύτην τὴν δόξαν ἐβλάστησας; Θεὸς τὸ τεχθὲν ὡ Παρθένε, καὶ φῶς ἐθνῶν, καὶ δόξα καὶ ἀπολύτρωσις.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ερηάνας τὰς μουσαρὰς, σπονδαῖς καὶ κνίσσης μιάσματα, μανίας εἰδωλικὰς, σοῖς αἵμασιν ἐνδοξε, κατήρδευσας ἅπαντα, τὰ τῆς Ἐκκλησίας, εὐγενῆ Τρύφων βλαστήματα.

Ἰχώρες μαρτυρικοὶ, ὡς μόρον εὐωδιαζουσι· τὸ αἷμα τῶν ἀθλητῶν, πηγάζει ἰάματα· ἢ κόνις τῆ σώματος, ψυχὰς ἀγιάζει, τῶν πιστῶς θεραπευόντων αὐτοὺς.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἔμφυχος κιβωτός, ἐδέξω Λόγον τὸν ἀναρχον· ὡς ἅγιον ἱερόν, τὸν Κτίστην ἐχώρησας· ὡς θρόνος πυρίμορφος, φέρεις τὸν Δεσπότην, Θεομήτορ πάσης κτίσεως.

Ὁ Εἰρμός.

» Γλάσθητί μοι Σωτήρ· πολλὰ γὰρ αἱ ἀνο-
 » μίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀ-
 » νάγαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ
 » ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ΄. Ὡς ἀπαρχάς.

Τριαδικῆ στερρότητι, πολυθεῖαν ἔλυσας, ἐκ
 τῶν περάτων Ἀοίδιμε, τίμιος ἐν Κυρίῳ
 γενόμενος· καὶ νικήσας τυράννους, ἐν Χριστῷ
 τῷ Σωτήρι, τὸ στέφος εἴληφας τῆς μαρτυρίας
 σε, καὶ χαρίσματα θείων ἰάσεων, ὡς ἀήττητος.

Ὁ Οἶκος.

Γεράν πανδαισίαν προτίθεται φιλεόρτων τὸ
 σύστημα σήμερον, Προεόρτια σύμβολα φέ-
 ρουσαν, τοῦ Κυρίου τεσσαρακονθήμερον τὴν
 ἐκ Παρθένου φρικτὴν γέννησιν, καὶ Πρεσβύτου
 σεπτοῦ ἐναγκαλίσιν (*), καὶ σεπτοῦ Ἀθλοφό-
 ρου μνημόσυνα· δι' αὐτὸν γὰρ τὸν Χριστὸν, τε-
 λειοῦται νικητικῶς, ὡς ἀήττητος.

Συναξάριον.

Μὴν Φεβρουάριος, ἔχων ἡμέρας κη΄.
 εἶδέ ἐστι Βίσεκτος, κδ΄.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ια΄. καὶ ἡ νύξ ὥρας ιγ΄.
 Τῆ Α΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
 Μάρτυρος Τρύφωνος.

Στίχοι.

Σὺ δὲ Τρύφων τί; τὸ ξίφος θνήσκω φθάσας,
 Καιρὸς δὲ τίς σου τοῦ τέλους; Νουμηνία.

Ἐν Φεβρουαρίῳ Τρύφων πρὸ τομῆς θάινε
 πρώτη.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ Λαμφάκου τῆς κώμης, τῶν Φρυγῶν
 ἐπαρχίας, ἐπὶ τῆς βασιλείας Γορδιανοῦ, ἐν τῷ δια-
 κοσιοστῷ ἐννενηκοστῷ πέμπτῳ ἔτει ἀπὸ τῆς Αὐγούστου βα-
 σιλείας. Ἔτι δὲ κομιδῆ νέος ὢν, καὶ τῆ ἡλικίᾳ κατάλ-
 ληλον ἐπιτήδευμα μετιῶν (χῆνας γὰρ ἔβοσκεν, ὡς φασί).
 Πνεύματος Ἁγίου ἐπλήσθη, καὶ ἦν πᾶσαν ἰώμενος μαλα-
 κίαν, καὶ δαίμονας ἐξιλαύνων. Ἐθεράπευσε δὲ καὶ τὴν
 τοῦ Βασιλέως θυγατέρα, ὑπὸ τοῦ δαίμονος κρατουμένην·
 ἵνα λέγεται ὑποδείξει τὸν δαίμονα τοῖς παρούσιν, ὡς κύ-
 να μέλανα, τὰς πονηρὰς πράξεις αὐτοῦ διαγγέλοντα, καὶ
 πολλοὺς ἐπὶ τῷ θάσματι πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν με-
 ταγαγεῖν.

Ἐπὶ δὲ τοῦ βασιλέως Δεκίου, ὃς Φίλιππον διεδέξατο,
 τὸν κρατήσαντα μετὰ Γορδιανόν, διεβλήθη Ἀκυλίνῳ τῷ
 ἐπάρχῳ τῆς Ἀνατολῆς, ὅτι μὴ λατρεύει, φησί, τοὺς δαι-
 μονας. Ἀχθεῖς δὲ πρὸς αὐτὸν ἐν Νικαίᾳ, καὶ ὁμολογήσας
 τὸ τοῦ Χριστοῦ ἔνομα πρῶτον σπαθίζεται· εἶτα ἵπποις
 δεσμεῖται, καὶ ἐλαύνεται, χειμῶνος ὥρα, κατὰ δυσβάτων
 καὶ δυσπροόδων χωρίων· καὶ μετὰ τοῦτο, γυμνὸς ἐπάνω
 σιδηρῶν ἡλῶν σῦρεται. Ἔτι δὲ μαστιγθεὶς καὶ λαμπάσι
 πυρὸς τὰς πλευρὰς ἐκκαίει, τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν δί-
 χεται, ἦν προφθάσας, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο. Τε-

(*) Ἀμφότερα τὰ χειρόγραφα ἔχουσιν, ἀγαλλίασιν.

λεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Συναξίς ἐν τῷ Μαρτυρίῳ αὐτοῦ, τῷ
 ὄντι ἔνδον τοῦ σεπτοῦ Ἀποστολείου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου,
 πλησίον τῆς Ἁγιωτάτης Μεγάλης Ἐκκλησίας.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
 ἡμῶν Πέτρου τοῦ ἐν Γαλατίᾳ.

Οὗτος παρά Γαλάταις τοῖς πρὸς τῆ Ἀμφίρα τραφείς,
 ἐν ἑπτὰ μὲν ἔτεσι τοῖς γονεῦσι συνῆν· ἔπειτα δὲ, ἱ-
 στορίας ἕνεκα, τὰ Ἱεροσόλυμα καταλαμβάνει. Ἐκείθεν δὲ
 εἰς Ἀντιόχειαν παραγίνεται· καὶ τάφον εὐρῶν, ἐν αὐτῷ
 εἰσέδου, ὑπερῶν ἔχοντα, καὶ δρυφάκτον προβεβλημένον, δι'
 οὐ τοὺς ἀνιόντας ἰδέχεται, δι' ἡμερῶν δύο ἄρτου βραχίος
 καὶ ὕδατος γενόμενος μετρίου. Ἰάσατο δὲ πρῶτον διὰ
 προσευχῆς δαιμονῶντά τινα, ὃν καὶ σύνοικον ἐποίησατο.
 Ἀλλὰ καὶ τὴν μητέρα τοῦ μακαρίου Θεοδωρήτου, Ἐπι-
 σκόπου Κύρου, εὐλαβεστάτην οὖσαν καὶ θαύραστον, ὀφθαλ-
 μιῶσαν ἰάσατο· καὶ ὄσφοποιόν τινα, ὑπὸ δαίμονος ὀχλούμε-
 νον, ἐθεράπευσε· καὶ ἕτερον ἀγροίκον τοῦ αὐτοῦ ἠλευθέρω-
 σε πάθους· καὶ τὸν στρατηγὸν τῆς πόλεως, παρθένον τινα
 βιάσασθαι βουλούμενον, τῆς ἐγγειρήσεως, διεκώλυσε πηρώ-
 σας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ· καὶ τὴν κινδυνεύουσαν μητέρα
 τοῦ Θεοδωρήτου, δυστοκοῦσαν καὶ κινδυνεύουσαν, τοῦ θά-
 νατου ἐλυτρώσατο. Ἐπὶ ἐννενηκόντα οὖν καὶ δύο χρόνους
 θαύραστος βιώσας, ἐν εἰρήνῃ τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ παρέ-
 θετο, τὰ τῶν πόνων ἱπαθλα κομισάμενος.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
 ἡμῶν Βενδιμιανοῦ.

Στίχ. Βενδιμιανός, δένδρον ἀρετῆς μέγα.

Φυτευθὲν εἰς γῆν, καὶ μεταχθὲν εἰς πόλον.

Οὗτος μαθητὴς γέγονε τοῦ Ἁγίου Αὐξεντίου· καὶ μετὰ
 τὴν αὐτοῦ τελευτὴν, εἰς βραγάδα πέτραν ὑποδύς, ἐκεῖ
 κατεσκεύασεν οἰκίσκον τινα σμικρότατον· καὶ ἐν αὐτῷ ἐπὶ
 δύο καὶ τεσσαράκοντα χρόνους διαβίους, ἐν τῷ μέλλειν
 πρὸς Κύριον ἐκδημεῖν, τὸ γόνυ προσερείσας τῇ γῆ, τῷ
 Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
 μῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Βασιλείου, Ἀρχιεπισκό-
 που Θεσσαλονίκης, ὀρμωμένου ἐξ Ἀθηνῶν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ὁσῖος Τιμόθεος ἐν εἰρήνῃ
 τελειοῦται.

Στίχ. Τιμόθεος μετέσχε τιμῆς τῆς ἄνω.

Μὴ τι προκρίνας τῆς Θεοῦ τιμῆς κάτω.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Θείων, μετὰ
 δύο παίδων, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Θνήσκουσι πασὶν εὐπροθύμως ἐκ ξίφους,
 Ὅλη Θείων εἶπετο προθυμία.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Καρίων, τὴν
 γλώτταν ἐκτημηθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Φωνῆς στερήσει γλωττόμητος Καρίων,
 Γλωσσῶν πλάνων ἔπαυσεν ὑθλοφωνίαν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος
 Περπετούας, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ Σαύρα, Ρευκά-
 του, Σατορνίλου, Σεκούδου, καὶ Φιλικητάτης.

Στίχ. Τὴν τῶν σφαγέντων Περπετούα πεντάδα,
 Ἡμεῖψε, συσφαγεῖσα πρὸς τὴν ἑξάδα.

Ἡ Ἅγια Μάρτυς Περπετούα ἦν ἐκ πόλεως Θουβριτα-
 νῶν τῆς Ἀφρικῆς· συνελήφθη δὲ ὑπὸ τῶν ἀπίστων
 καὶ ἤχθη τῷ Χιλιάρχῳ μετὰ τῶν εἰρημένων νεανίσκων,

καταγεγραμμένων. Τῇ δὲ Ἁγίᾳ Περπετούᾳ, ἅμα τῇ Φιλικη-
τάτῃ, ἀφίεται δάμαλις ἀγρία, ἥτις ἐπιδραμούσα διεσπάρ-
ραξεν αὐτάς. Οἱ δὲ λοιποὶ Ἅγιοι ὑπὸ τοῦ ὄχλου μαχαί-
ραις ἀναιρούνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

Προεόρτιος. ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο** τῶν Πατέρων Θεός, μὴ καταισχύνης
• ἡμᾶς, ἀλλὰ δώρησαι ἡμῖν, ἐν παρρη-
• σίᾳ βοᾶν σοί· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός.

Ο ἐνοικήσας Θεός, ἐν γαστρὶ τῆς Παρθένου,
ἐν ἀγκαλίαις Συμεῶν, ὥσπερ ἐν θρόνῳ
πυρίνῳ, σήμερον ἐνθρονίζεται.

Σὺ τὸ γεῶδες ἡμῶν, προσλαβόμενος Λόγε, ἐ-
νηπίασας σαρκί, καὶ νομικῶν καθαρσίων,
μετέσχεσ ὥσπερ νήπιον.

Η σῶφρων Ἄννα ἡμῖν, προφητεύει τὸ μέλ-
λον, καὶ προλέγει μυστικῶς, τὴν τῶν ἐ-
θνῶν προσδοκίαν, καὶ Ἰσραὴλ τὴν λύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ ἄσπορος γῆ, ἡ τὸν Λόγον ἐκ μή-
τρας, δίχα σπέρματος ἀνδρός, σεσαρκω-
μένον τεκοῦσα, ἡ σκέπη τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Στεφηφόρος χορεύεις, τοῖς χοροῖς τῶν Μαρ-
τύρων συνευφραίνόμενος· τὴν πλάνην γὰρ
νικήσας, ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἀναμέλπεις γηθόμε-
νος· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ο Δεσπότης τῶν ὅλων, τῶν αὐτοῦ παθημά-
των στέφει τὸν Μάρτυρα· καὶ τοῦτον ἐ-
ναυλίζει, σκηναῖς ἐπουρανίοις, κεκραγότα καὶ
λέγοντα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογη-
τὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Νέον φέρουσα βρέφος, τὸν πρὸ πάντων αἰώ-
νων Θεὸν Πανάμωμε, ἐκ σοῦ σωματωθέν-
τα, μὴ παύσῃ δυσωποῦσα, τοῦ σωθῆναι τοὺς
ψάλλοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐ-
λογητὸς εἶ.

Προεόρτιος. ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν Βασιλέα Χριστὸν, ὃν ὠμολόγησαν οἱ
• αἰχμάλωτοι Παῖδες, ἐν τῇ καμίνῳ λέγον-
• τες μεγάλη τῇ φωνῇ· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε
• ὡς Κύριον.

Τὸν δὲ ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς, βρέφος γενόμενον,
ὑπὸ νόμον ἀχθέντα, ἵνα τοῦ νόμου πᾶν-
τας, ἀπαλλάξῃ τοῦ γραπτοῦ, πάντα τὰ ἔργα
ὑμνεῖτε ὡς Κύριον.

Ιδὼν σε φῶς νεορὸν, Συμεῶν ὁ Πρεσβύτες,
ἀγκαλίαις ὑπεδέξατο βοῶν· Νῦν ἀπολύεις
με Λόγε, πρὸς τὴν ἐν τῷ πνεύματι ζωὴν ἐκ
τῆς προσκαιροῦ.

Τὸν πρὸ αἰῶνων Θεὸν, τὸν εὐδοκήσαντα δι-
ἡμᾶς νηπιάσαι, καὶ ἐν χερσὶ δεχθῆναι
τοῦ πρεσβύτου Συμεῶν, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖ-
τε ὡς Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τὸν Βασιλέα Χριστὸν, ὃν ἡμῖν ἔτεκεν ἡ Παρ-
θένος Μαρία, καὶ μετὰ τόκον ἔμεινε Παρ-
θένος ἀγνή, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε ὡς Κύριον.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Μέχρι τομῆς καὶ καύσεως, μέχρι αἵματος
ἤθλησας, ἀντικαθιστάμενος, πρὸς ἀμαρτίαν
Μάρτυς Χριστοῦ· νῦν δὲ τῆς ζωῆς, τῆς ἐν Χρι-
στῷ κρυπτομένης, λαβόμενος κραυγάζεις· Ἰε-
ρεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Επὶ τῆς γῆς ἠγώνισαι, δυσσεβέσι μαχόμε-
νος, πρὸς ἀπατηλὴν, καὶ θεομάχον πλά-
νησιν, πικρῶς ἀναγκάζουσιν· ἐν οὐρανοῖς σὲ
Τρύφων τρυφᾶς, στεφανηφορῶν, καὶ σὺν Ἀγ-
γέλοις κραυγάζων· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἰε-
ρεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Τυραννικὴν διήλεγξας, ἀθεότητα πάνσοφε,
καὶ δαιμονικὴν θεομαχίαν ἔσθεσας, ῥο-
αῖς τῶν αἱμάτων σου, τὸν ἐν Τριάδι ἕνα Θεὸν,
ἀξιοπρεπῶς καὶ καθαρῶς ἀναγγέλλων, καὶ σέ-
βων καὶ κραυγάζων· Ἰερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑ-
περυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ρῆμασι σοῖς ἐπόμενοι, μακαρίζομεν Πάνα-
γενε, σὲ τὴν μακαρίαν, τὴν σαρκὶ γεννήσα-
σαν, τὸν ὄντως μακάριον, τὸν φῶς οἰκοῦντα ἄ-
δυτον, καὶ φωταγωγὸν καὶ φωτοδότην Δεσπό-
την· ὃν Παῖδες εὐλογοῦσιν, Ἰερεῖς ἀνυμνοῦσι,
λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
• τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
• καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
• τούτους ἰδὼν, Ἐὼ Δημιουργῷ, καὶ Λυτρωτῇ
• ἀνεθόσ· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἰερεῖς ἀνυμνεῖ-
• τε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Προεόρτιος. ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Μ**εγαλύνομεν πάντες, τὴν φιλανθρωπίαν
• σου, Κύριε Σωτῆρ ἡμῶν, ἡ δόξα τῶν
• δούλων σου, καὶ στέφανος τῶν πιστῶν, ὁ με-
• γαλύνας τὴν μνήμην τῆς Τεκούσης σε.

Ο πλάξιν ἐγχαράξας, τὸν τοῦ γράμματος
νόμον, χερσὶν ἀγκαλίζεται, Πρεσβύτου

ὡς νῆπιον, καὶ ἀγιόγραφον ἡμῖν, ὑπαγορεύει νόμον τὸ Εὐαγγέλιον.

Σήμερον ἐν τῷ ναῶ, Συμεὼν ὁ πρεσβύτερος, ἀγκάλαις ἐδέξατο, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἐβόησε λέγων· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα.

Τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ἐν σαρκὶ κατιδοῦσαι τὸν Κτίστην τὸν ἴδιον, ὡς βρέφος γενόμενον, ἀγκάλαις τοῦ Πρεσβύτου, τοῦτον ἐν φόβῳ ὑμνοῦσαι ἐδόξαζον.

Συμεὼν Θεοδόχε, τοῦ Κυρίου αὐτόπτα, καὶ νόμου καὶ χάριτος, ἀρχὴ καὶ συμπέρασμα, μνεῖαν ποιῶ καὶ ἡμῶν, τῶν τιμώντων τὴν σεπτὴν σου μετάστασιν.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε πάνσεμνε Ἀγνή, παρθεσίας καύχημα, καὶ τοῦ κόσμου ἡ χαρὰ, Μαρία Μητήρ καὶ δούλη, τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ· αὐτὸν δυσώπει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος. Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον.

Υπὲρ τὰ ὀρώμενα, αἱ τῶν Μαρτύρων προσδοκίαι· πλήρης ἀθανάτου λήξεως, καθοράται ἡ τούτων ἐλπίς, πλήρης θυμηδίας καὶ χαρᾶς, καὶ φαιδρότητος ἀνεκφράστου· ὅθεν ἀξίως μακαρίζονται.

Φῶς ἐγένου δεύτερον, φωτὶ τῷ πρώτῳ προσπελάσας, αἴγλη τῇ αὐτοῦ πυρσούμενος, καὶ μορφόμενος Τρύφων σοφῆ, καὶ ταῖς αὐτοῦ χορηγουμέναις, ἐλλάμψαι διαλαάμπων· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Οφθῆς ἀκατάπληκτος, ἐν τοῖς ἀγῶσιν Ἀθλοφόρε· ὡφθῆς ἀληθῶς ἐπώνυμος, τῆς ἐνθέου καὶ θείας τρυφῆς· ἧς νῦν ἀπολαύων, καὶ τρανῶς ἐνηδόμενος, σωτηρίαν τοῖς σὲ τιμῶσιν ἡμῖν αἴτησαι.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσον τὸ φράνημα, Θεογεννητορ τῆς σαρκός με· ζώωσον ψυχῆς τὴν νέκρωσιν, ἐνεργεία τῆς ὄντως ζωῆς, τῆς ἐκ σοῦ τεχθείσης κατὰ σάρκα, δι' ἄφατον εὐσπλαγχνίαν, καὶ σωτηρίαν τῶν ὑμνούντων σε.

Ὁ Εἰρμός.

- » Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον, Θεοῦ Μητέρα τοῦ
- » Ὑψίστου, σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν κηῖσασαν,
- » διὰ λόγου τὸν ὄντως Θεὸν, τὴν ὑψηλοτέραν
- » τῶν ἀχράντων Δυνάμεων, ἀσιγήτοις δοξολογίαις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Μάρτυρος.

Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τρυφῆς κατεμφορούμενος, παραδόξου καὶ θείας, Ἀγγέλοις ὁμοδίαιτος, ἐχρημάτι-

σας μάκαρ, καὶ χῆνας νέμων ἐν ναῖταις, πρὸς Θεοῦ ἀπειλήφας, τὴν χάριν τῶν ἱαμάτων, Τρύφων Μεγαλομάρτυς, θεραπεύειν τῶν βροτῶν, τὰς ἀσθενείας καὶ νόσους.

Προεόρτιον, ὅμοιον.

Τὸν παῖδα προσκομίσασα, ἡ πανάμωμος Κόρη, ἐν Ἱερῷ τετέλεκε, τὰ τοῦ νόμου· καὶ τοῦτον, ἀγκάλαις ὡς ἐδέξατο, Συμεὼν ὁ δίκαιος, ἀντέφησε τῇ Παρθένῳ· Οὗτος κείται εἰς πτώσιν, καὶ ἀνάστασιν πολλῶν, καὶ εἰς σημεῖον ἐν κόσμῳ.

Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἰῶνων, Στιχηρὰ Προσόμοια, Προεόρτια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Ρύπου δίχα Χριστὸς, γεννάται ἐκ Παρθένου, ὡς ἐκ Πατρὸς ἀρρέυστως, Υἱὸς πρὸ Ἐωσφόρου, ὁ τὸν Ἀδάμ λυτρούμενος.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα.

Πύλαι τῶν ἔρανῶν, ἀνοίχθητε· Χριστὸς γάρ, ἐν τῷ ναῶ ὡς βρέφος, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου, Θεῷ Πατρὶ προσάγεται.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Δέχου ὦ Συμεὼν, τὸν Κύριον τῆς δόξης, καὶ δὲς ἐχρηματίστης, ἐκ Πνεύματος Ἁγίου· ἰδοὺ γὰρ παραγέγονε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Ο κτίστης οὐρανοῦ καὶ γῆς, ἐν ἀγκάλαις ἐβαστάζετο, ὑπὸ Ἁγίου Συμεὼν τοῦ πρεσβύτου σήμερον· αὐτὸς γάρ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ ἔλεγε· Νῦν ἐλευθέρωμαι· εἶδον γὰρ τὸν Σωτῆρά μου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, κατὰ τὸ σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΥΠΙΚΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΗΣ ΥΠΑΠΑΝΤΗΣ

ΤΗΣ

ΚΥΡΙΟΥ, ΚΑΙ ΘΕΟΥ, ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ
ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Ἐὰν τύχη τῇ Κυριακῇ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου, ἢ τοῦ Ἀσώτου, ἢ τῆς Ἀποκρέω, ἢ τῆς Τυροφαίγου.

Εσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμακὸν καὶ τὴν συνήθη στιχολογίαν τῆς Μακάριος ἀνὴρ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστώμεν Στίχους ι. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ. τοῦ Τριωδίου γ. καὶ τῆς Ἱεορτῆς δ'. Δόξα, τῷ Τριωδίῳ. Καὶ νῦν, τῆς Ἱεορτῆς. Εἰσοδος. Φῶς.

ἐλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας· καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα, τοῦ Τριωδίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον, Ἀναστάσιμον, καὶ τῆς Ἑορτῆς δις, καὶ Ἀπόλυσις. Τὰ αὐτὰ, καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς. Εἶτα τὸ, Ἀξιόνομιστι, κτλ. Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς. Μετὰ τὴν α. καὶ β'. Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, Κάθισμα τῆς Ἀναστάσιμα δύο· καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Μετὰ δὲ τὸν Πολυίλιον, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς, δις. Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἦχου. Προκείμενον τῆς Ἑορτῆς. Εὐαγγέλιον τῆς αὐτῆς, τὸ εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Ὁ Ν'. Δόξα, ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον τῆς Ἑορτῆς, Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, τοῦ Τριωδίου, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἀπὸ γ'. Ὤδῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου. Εἶτα Κάθισμα τοῦ Τριωδίου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ' ἑκτῆς Ὤδῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Καταβασίαι τῆς Ἑορτῆς. Ἐν τῇ Δ'. ὠδῇ, ψάλλεται ἡ τῆς Ἑορτῆς μόνη, μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων αὐτῆς εἰς ε'. Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον, τοῦ Τριωδίου, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς δ'. Δόξα τοῦ Τριωδίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, εἰ βούλλει ψάλλε τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς, κτλ. Ἀπόστολος τῆς Ἑορτῆς. Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Θεοτόκε ἡ ἐλπίς. Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς, καὶ μετ' αὐτό, Εἶδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

Β'. Ἐάν τύχη τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.

Ἐάν ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ τύχη ἡ Ἑορτὴ καθ' αὐτό, ἢ ἡ Ἀπόδοσις αὐτῆς, ἢ μὲν Ἀκολουθία τῶν ψυχῶν μετατίθεται εἰς τὸ Σάββατον πρὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀσώτου· ἢ δὲ Ἀκολουθία τῆς Ἑορτῆς ψάλλεται μόνη, καθὼς ἐστὶ τετυπωμένη.

Γ'. Ἐάν τύχη τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυροφάγου.

Τῇ Παρασκευῇ ἰσπείρας, μετὰ τὸν Προομιμακὸν, στιχολογοῦμεν τὴν α. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά τῆς Ἑορτῆς ε'. καὶ τῶν Ἁγίων δ'. Δόξα, τῶν Ἁγίων. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἴσοδος. Φῶς ἐλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρά τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τῶν Ἁγίων. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τῶν Ἁγίων. Καὶ νῦν, πάλιν τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις. Τὰ αὐτὰ, καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς καὶ Τροπάριον αὐτῆς. Μετὰ τὴν α. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς, δις. Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῶν Ἁγίων, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Μετὰ τὸν Πολυίλιον, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς, δις. Ἀναβαθμοί, τὸ α. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχου. Προκείμενον καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Ὁ Ν'. Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἶτα, τὸ Ἰδιόμελον τῆς Ἑορτῆς. Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων. Ἀπὸ γ'. ὠδῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Ἁγίων· εἶτα, Κάθισμα τῶν αὐτῶν. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Καταβασίαι τῆς Ἑορτῆς. Ἐν τῇ Δ'. ὠδῇ, ἡ τῆς Ἑορτῆς μόνη μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων αὐτῆς. Ἐξαποστειλάριον τῶν

Ἁγίων, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῶν Ἁγίων γ'. Δόξα, τῶν Ἁγίων. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς, κτλ. Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Θεοτόκε ἡ ἐλπίς. Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς, καὶ μετ' αὐτό, Εἶδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Τὸ ἀνωτέρω Ἄρθρον, μὴ εὐρισκόμενον ἐν τῷ Τυπικῷ τῆς Μ. Ἐκκλησίας, ἀνεπληρώθη ἐκ τοῦ παλαιοῦ Τυπικοῦ. Κατὰ τὰς ἀνεκδότους ὁμως Σημειώσεις περὶ τυπικῆς διατάξεως, τὰς σωζόμενας ἐν τῇ Μ. Ἐκκλησίᾳ, ἢ μὲν Ἀκολουθία τῆς Ἑορτῆς, τυχοῦσα τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυροφάγου, ψάλλεται ἀμιγῆς ἐν τε τῷ Ἑσπερινῷ καὶ τῷ Ὄρθρῳ· ἢ δὲ Ἀκολουθία τῶν Ὁσίων Πατέρων ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

Δ'. Ἐάν τύχη τῇ β'. τῆς πρώτης ἐβδομαίδος τῶν Νηστειῶν.

Τῇ Κυριακῇ τῆς Τυροφάγου ἰσπείρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά τοῦ Τριωδίου γ'. Ἐγκρατεία τὴν σάρκα· καὶ τὰ δύο ἴτερα· καὶ γ'. τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἴσοδος. Φῶς ἐλαρόν. Προκείμενον, ἰδοὺ δὴ εὐλογοῖτε τὸν Κύριον· καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς — Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον, Ἐλαμψεν ἡ χάρις σου Κύριε, ἀπαξ, καὶ δύο τῆς Ἑορτῆς, μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς, καὶ καθεξῆς ἡ λοιπὴ αὐτῆς ἰορτάσιμος Ἀκολουθία, ἀνευ Τριωδίου. Μετὰ τὴν Μεγάλην Δοξολογίαν, τελεῖται ἡ Δεῖα Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου· αἱ δὲ Ὁραὶ ἀναγιγνώσκονται ἐν τοῖς κελλίσις χύμα, ἀνευ μετανοιῶν. Εἰς δὲ τὴν τράπεζαν γίνεται κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου, εἰς δόξαν Θεοῦ.

Τῇ δὲ Δευτέρᾳ ἰσπείρας, ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς τῆς Ἑορτῆς, καὶ γίνεται αὐτῆς ἡ Ἀπόδοσις. Ἀποδείπνον δὲ λέγομεν τὸ Μικρὸν ἐν τοῖς κελλίσις, διὰ τὸ τῆς Ἑορτῆς αἰδέσιμον. Καὶ ταῦτα μὲν διὰ τοὺς ἐν ταῖς πόλεσιν· οἱ δὲ ἐν τοῖς ἱεροῖς Μοναστηρίοις ἀκολουθῆσαν, κατὰ τὰ ἀρχαῖα τῶν Κτιτόρων αὐτῶν Τυπικά.

Περὶ τοῦ, πόσας ἡμέρας ἑορτάζεται, καὶ πότε ἀποδίδεται ἡ Ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς.

- §. 1. Ἐάν ἡ Ἑορτὴ αὕτη τύχη πρὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀσώτου, ἑορτάζεται ἡμέρας ὀκτώ.
- §. 2. Ἐάν τύχη τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου, ἢ τῇ β'. ἢ τῇ γ'. τῆς Ἀποκρίω, ἀποδίδεται τῇ Παρασκευῇ τῆς αὐτῆς ἐβδομαίδος.
- §. 3. Ἐάν τύχη τῇ δ'. ἢ τῇ ε'. ἢ τῇ ε'. ἢ τῷ Σαββάτῳ, τῆς Ἀποκρίω, ἀποδίδεται τῇ γ'. τῆς Τυροφάγου.
- §. 4. Ἐάν τύχη τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀποκρίω, ἢ τῇ β'. τῆς Τυροφάγου, ἀποδίδεται τῇ ε'. τῆς αὐτῆς ἐβδομαίδος.
- §. 5. Ἐάν τύχη τῇ γ'. ἢ τῇ δ'. τῇ ε'. τῇ ε'. ἢ τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυροφάγου, ἀποδίδεται τῇ Κυριακῇ τῆς αὐτῆς ἐβδομαίδος.

- §. 6. Ἐάν τύχη τῆ Κυριακῆ τῆς Τυροφάγου, ἰορτάζεται μίαν μένην ἡμέραν, καὶ ἀποδίδεται εἰς τὸν Ἑσπερινὸν τῆς αὐτῆς Κυριακῆς.
 §. 7. Ὡσαύτως μίαν ἡμέραν ἰορτάζεται, εἰάν τύχη τῆ β΄ τῆς πρώτης ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, ὡς προείρηται Ἀρθρῷ Δ΄.

Τῆ Β΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ Ὑπαπαντῆ τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄ καὶ ψάλλομεν τὰ τρία Προσόμοια Στιχηρὰ, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος α΄.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τὸν ἀπερίγραφτον Λόγον καὶ ὑπερούσιον, τὸν οὐρανίους θρόνους, ἐποχοῦμενον δόξῃ, εἰσδέχεται ἀγκαλῆς ὁ Συμεὼν, ἐκβοῶν· Νῦν ἀπόλυσον, κατὰ τὸ ῥῆμά σου Σῶτερ, ἢ τῶν πιστῶν, σωτηρία καὶ ἀπόλαυσις.

Βρέφος ὄρων σε ἐβόα ὁ θαυμαστός Συμεὼν, τὸν πρὸ αἰῶνων Λόγον, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα· Φρίττω καὶ πτοοῦμαι χερσὶν ἐμαῖς, ἀγκαλίσασθαι Δέσποτα· ἀλλ' ἐν εἰρήνῃ τὸν δούλόν σου ἐκζητῶ, νῦν ἀπόλυσον ὡς εὐσπλαγχνος.

Νῦν ἀνοιγέσθω ἡ πύλη ἡ ἐπουράνιος· ὁ ἐκ Πατρὸς ἀχρόνως, γεννηθεὶς Θεὸς Λόγος, ἐτέχθη ἐκ Παρθένου, σὰρκα λαβὼν, τὴν βροτείαν βουλόμενος, ἀνακαλέσασθαι φύσιν ὡς ἀγαθός, καὶ βαλεῖν ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ΄. Ἀνδρέου Κρήτης.

Σήμερον ἡ ἱερά Μητήρ, καὶ τοῦ Ἱεροῦ ὑψηλοτέρη, ἐπὶ τὸ Ἱερόν παραγέγονεν, ἐμφανίζουσα τῷ κόσμῳ, τὸν τοῦ κόσμου Ποιητὴν, καὶ τοῦ νόμου πάροχον· ὃν καὶ ἐν ἀγκαλῆς ὑποδεξάμενος, ὁ πρεσβύτης Συμεὼν, γεραίρων ἐκραύγαζε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου· ὅτι εἶδόν σε τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαΐ.

Σήμερον ὁ Σωτῆρ, ὡς βρέφος προσηνέχθη, ἐν τῷ ναῷ Κυρίου, καὶ χερσὶ γηραλέαις, ὁ Πρέσβυς τοῦτον δέχεται.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου.

Ανθραξ ὁ προσφθεῖς, τῷ θείῳ Ἡσαΐα, Χριστός ὡς ἐν λαβίδι, χερσὶ τῆς Θεοτόκου, νῦν τῷ Πρεσβύτῃ δίδεται.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκαλύψιν ἐθνῶν.

Φόβωτε καὶ χαρᾶ, ἀγκαλῆς τὸν Δεσπότην, ὁ Συμεὼν κατέχων, ζωῆς ἠτείτο λύσιν, ὑμῶν τὴν Θεομήτορα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέχου ὦ Συμεὼν, ἡ Πάναγνος ἐβόα, ἐν ἀγκαλῆς ὡς βρέφος, τὸν Κύριον τῆς δόξης, καὶ κόσμου τὸ σωτήριον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄. Χαῖρε κεχαριτωμένη.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄ καὶ ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα ταῦτα Στιχηρὰ, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος α΄. Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Λέγε Συμεὼν, τίνα φέρων ἐν ἀγκαλῆς, ἐν τῷ ναῷ ἀγάλλῃ; τίτι κράζεις καὶ βοᾷς, Νῦν ἠλευθέρωμαι, εἶδον γὰρ τὸν Σωτῆρά μου; Οὗτός ἐστιν, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς· οὗτός ἐστιν, ὁ ἐκ Θεῶ Θεὸς Λόγος, ὁ σαρκωθείς δι' ἡμᾶς, καὶ σώσας τὸν ἄνθρωπον. Αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Δέχου Συμεὼν, ὃν ὑπὸ τὸν γνόφον, Μωσῆς νομοθετοῦντας, προεώρα ἐν Σινᾷ, βρέφος γενόμενον, νόμῳ ὑποταττόμενον. Οὗτός ἐστιν, ὁ διὰ νόμου λαλήσας· οὗτός ἐστιν, ὁ ἐν Προφήταις ῥηθείς· ὁ σαρκωθείς δι' ἡμᾶς, καὶ σώσας τὸν ἄνθρωπον. Αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Δεῦτε καὶ ἡμεῖς, ἄσμασιν ἐνθέοις, Χριστῷ συναντηθῶμεν, καὶ δεξώμεθα αὐτὸν, οὗ τὸ σωτήριον ὁ Συμεὼν ἐώρακεν. Οὗτός ἐστιν, ὃν ὁ Δαυὶδ καταγγέλλει· οὗτός ἐστιν, ὁ ἐν Προφήταις λαλήσας· ὁ σαρκωθείς δι' ἡμᾶς, καὶ νόμῳ φθειγόμενος. Αὐτὸς προσκυνήσωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β΄.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ανοιγέσθω ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ σήμερον· ὁ γὰρ ἄναρχος Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἀρχὴν λαβὼν χρονικὴν, μὴ ἐκσταῖς τῆς αὐτοῦ Θεότητος, ὑπὸ Παρθένου ὡς βρέφος τεσσαρακονθήμερον, Μητρός ἐκὼν προσφέρεται, ἐν ναῷ τῷ νομικῷ· καὶ τοῦτον ἀγκαλῆς εἰσδέχεται ὁ Πρέσβυς· Ἀπόλυσον κράζων, ὁ δούλος τῷ Δεσπότη· οἱ γὰρ ὀφθαλμοί μου εἶδον τὸ σωτήριόν σου· Ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον, σῶσαι γένος ἀνθρώπων, Κύριε, δόξα σοι.

Εἰσόδος, Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ελάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν τῆ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἡ ἐξήγαγε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ τῆς γῆς Αἴγυπτου.

γῆς Αἰγύπτου, λέγων· Ἀγιάσόν μοι πᾶν πρωτότοκον πρωτογενές, διανοῖγον πᾶσαν μήτραν ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. Εἶπε δὲ Μωϋσῆς πρὸς τὸν λαόν· Μνημονεύετε τὴν ἡμέραν ταύτην, ἐν ἣ ἐξήλθετε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας· ἐν γὰρ χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγεν ὑμᾶς Κύριος ἐντεῦθεν. Καὶ φυλάξασθε τὸν νόμον αὐτοῦ. Καὶ ἔσται, ὡς ἂν εἰσαγάγῃ σε Κύριος ὁ Θεὸς εἰς τὴν γῆν τῶν Χανααναίων, ὃν τρόπον ὤμοσε τοῖς πατράσι σου, καὶ ἀφοριεῖς πᾶν διανοῖγον μήτραν τὰ ἀρσενικὰ τῷ Κυρίῳ. Ἐὰν δὲ ἐρωτήσῃ σε μετὰ ταῦτα ὁ υἱός σου λέγων· Τί τοῦτο; καὶ ἐρεῖς αὐτῷ· Ὅτι ἐν χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγεν ἡμᾶς Κύριος, ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας. Ἠνίκα δὲ ἐσκλήρυνε Φαραὼ τοῦ ἐξαποστεῖλαι ἡμᾶς, ἀπέκτεινε Κύριος πᾶν πρωτότοκον ἐν γῆ Αἰγύπτου, ἀπὸ πρωτοτόκων ἀνθρώπων ἕως πρωτοτόκων κτηνῶν· διὰ τοῦτο ἐγὼ θύω τῷ Κυρίῳ πᾶν διανοῖγον μήτραν τὰ ἀρσενικὰ, καὶ πᾶν πρωτότοκον τῶν υἱῶν μου λυτρώσομαι. Καὶ ἔσαι εἰς σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρός σου, καὶ ἀσάλευτον πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν σου· ὅτι οὕτως ἔφη Κύριος ὁ παντοκράτωρ· Ὅτι τὰ πρωτότοκα τῶν υἱῶν σου δώσεις ἐμοί. Καὶ ἔσαι πᾶς ὃς ἂν τέξῃ παιδίον ἄρσεν, τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ περιτεμεῖ τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ. Καὶ τριάκοντα καὶ τρεῖς ἡμέρας οὐκ εἰσελεύσεται εἰς τὸ Ἁγιαστήριον τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν Ἱερέα, ἕως πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι τῆς καθάρσεως. Καὶ μετὰ ταῦτα προσοίσει τῷ Κυρίῳ ἀμνὸν ἐνιαύσιον ἄμωμον εἰς ὀλοκαύτωμα, καὶ νεοσσὸν περιστερᾶς, ἢ τρυγόνος, ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου πρὸς τὸν Ἱερέα· ἢ, ἀντὶ τούτων, προσοίσει ἔναντι Κυρίου δύο νεοσσούς περισερῶν, ἢ δύο τρυγόνους. Καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ Ἱερεὺς· ὅτι ἀπόδομα ἀποδομένοι οὗτοί μοι εἰσιν ἐκ πάντων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· καὶ εἴληφα αὐτούς, καὶ ἠγάσσα αὐτούς ἐμοί, ἀντὶ τῶν πρωτοτόκων τῶν Αἰγυπτίων, ἣ ἡμέρα ἐπάταξα πᾶν πρωτότοκον ἐν γῆ Αἰγύπτου, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους· εἶπεν ὁ Θεὸς ὁ ὕψιστος, ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 5. 1. **Ε**γένετο τοῦ ἔτους, οὗ ἀπέθανεν Ὀζίας ὁ Βασιλεὺς, εἶδον τὸν Κύριον καθήμενον ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ καὶ ἐπηρμένου· καὶ πλήρης ὁ οἶκος τῆς δόξης αὐτοῦ. Καὶ Σεραφὶμ εἰστήκεισαν κύκλῳ αὐτοῦ, ἐξ πτέρυγες τῷ ἐνί, καὶ ἐξ πτέρυγες τῷ ἐνί· καὶ ταῖς μὲν δυσὶ κα-

τεκάλυπτον τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ταῖς δὲ δυσὶ κατεκάλυπτον τῆς πόδας, καὶ ταῖς δυσὶν ἐπέταντο. Καὶ ἐκέκραγεν ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον, καὶ ἔλεγον· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος Κύριος Σαβαώθ, πλήρης πᾶσα ἡ γῆ τῆς δόξης αὐτοῦ. Καὶ ἐπήρθη τὸ ὑπέρθυρον ἀπὸ τῆς φωνῆς, ἧς ἐκέκραγον, καὶ ὁ οἶκος ἐνεπλήσθη καπνοῦ. Καὶ εἶπον· Ὡ τάλως ἐγώ! (ὅτι κατανένυγμαί)· ὅτι ἄνθρωπος ὢν, καὶ ἀκάθαρτα χεῖλει ἔχων ἐν μέσῳ λαοῦ ἀκάθαρτα χεῖλη ἔχοντος ἐγὼ οἰκῶ, καὶ τὸν Βασιλέα Κύριον Σαβαώθ εἶδον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου. Καὶ ἀπεστάλη πρὸς με ἐν τῶν Σεραφίμ, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆ εἶχεν ἄνθρακα, ὃν τῇ λαβίδι ἔλαβε ἀπὸ τοῦ Θυσιαστηρίου. Καὶ ἤψατο τοῦ στόματός μου, καὶ εἶπεν· Ἴδου, ἤψατο τοῦτο τῶν χειλέων σου, καὶ ἀφελεῖ τὰς ἀνομίας σου, καὶ τὰς ἀμαρτίας σου περικαθαριεῖ. Καὶ ἤκουσα τῆς φωνῆς Κυρίου, λέγοντος· Τίνα ἀποστείλω; καὶ τίς πορεύσεται πρὸς τὸν λαόν τοῦτον; καὶ εἶπον· Ἴδου ἐγὼ εἰμι, ἀπόστειλόν με. Καὶ εἶπε· Πορεύθητι, καὶ εἶπέ τῷ λαῷ τούτῳ· Ἀκοῆ ἀκούσετε, καὶ οὐ μὴ συνῆτε, καὶ βλέποντες βλέψετε, καὶ οὐ μὴ ἴδητε. Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ τοῖς ὠσὶ βαρέως ἠκυσαν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμισαν, μήποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ὠσὶν ἀκούσωσι, καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσι, καὶ ἐπιστρέψωσι, καὶ ἴασομαι αὐτούς. Καὶ εἶπα· Ἔως πότε Κύριε; καὶ εἶπεν· Ἔως ἂν ἐρημωθῶσι πόλεις παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι, καὶ οἶκοι παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἀνθρώπους, καὶ ἡ γῆ καταλειφθήσεται ἔρημος. Καὶ μετὰ ταῦτα μακρυνεῖ ὁ Θεὸς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ πληθυνθήσονται οἱ ἐγκαταλειφθέντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ιδου Κύριος κάθηται ἐπὶ νεφέλης κούφης, καὶ ἤξει εἰς Αἴγυπτον, καὶ σεισθήσεται τὰ χειροποίητα Αἰγύπτου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἡ καρδία αὐτῶν ἠττηθήσεται ἐν αὐτοῖς. Καὶ ταραχθήσεται τὸ πνεῦμα αὐτῶν ἐν αὐτοῖς, καὶ τὴν βουλήν αὐτῶν διασκεδάσω, καὶ παραδώσω τὴν Αἴγυπτον εἰς χεῖρας κυρίων σκληρῶν, τὰδε λέγει Κύριος Σαβαώθ. Καὶ πίνονται οἱ Αἰγύπτιοι ὕδωρ τὸ παρὰ θάλασσαν, ὃ δὲ ποταμὸς ἐκλείψει καὶ ξηρανθήσεται. Τὰδε λέγει Κύριος· Ποῦ εἰσι νῦν οἱ σοφοί σου; καὶ ἀναγγειλάτωσάν σοι, καὶ εἰπάτωσαν· Τί βεβούλεται Κύριος Σαβαώθ ἐπ' Αἴγυπτον; Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσονται οἱ Αἰγύπτιοι, ὡς γυναῖ-

κες, ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ ἀπὸ προσώπου τῆς χειρὸς Κυρίου Σαβαώθ, ἣν αὐτὸς ἐπιβαλεῖ αὐτοῖς. Καὶ ἔσται Θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ ἐν χώρᾳ Αἰγυπτίων, καὶ στήλη πρὸς τὸ ὄριον αὐτῆς τῷ Κυρίῳ. Καὶ ἔσται εἰς σημεῖον εἰς τὸν αἰῶνα Κυρίῳ ἐν χώρᾳ Αἰγύπτου· ὅτι κερᾶζονται πρὸς Κύριον, καὶ ἀποστελεῖ αὐτοῖς ἄνθρωπον, ὃς σώσει αὐτούς. Καὶ γνωστὸς ἔσται Κύριος τοῖς Αἰγυπτίοις· καὶ γνώσονται οἱ Αἰγύπτιοι τὸν Κύριον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ πρηίσουσι θυσίαν καὶ δῶρον, καὶ εὕξονται εὐχαίς τῷ Κυρίῳ, καὶ ἀποδώσουσι (*).

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α΄. Ἀνατολίου.

Ο παλαιὸς ἡμερῶν, ὁ καὶ τὸν νόμον παλαι ἐν Σινᾷ δούς τῷ Μωσεῖ, σήμερον βρέφος ὁράται· καὶ κατὰ νόμον, ὡς νόμου Ποιητῆς, τὸν νόμον ἐκπληρῶν, ναῶ προσάγεται, καὶ τῷ Πρεσβύτῃ ἐπιδίδοται. Δεξαίμενος δὲ τοῦτον Συμεὼν ὁ δίκαιος, καὶ τῶν δεσμῶν τὴν ἔκβασιν ἰδὼν τελεσθεῖσαν, γηθοσύνως ἐβόα· Εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου, τὸ ἀπ' αἰῶνος Μυστήριον ἀποκεκρυμμένον, ἐπ' ἐσχάτων τούτων ἡμερῶν φανερωθέν· φῶς διασκεδάζον, τῶν ἀπίστων ἐθνῶν τὴν σκοτόμαιναν, καὶ δόξαν τῆ νεολέκτη Ἰσραὴλ· διὸ ἀπόλυσον τὸν δούλόν σου, ἐκ τῶν δεσμῶν τοῦδε τοῦ σαρκίου, πρὸς τὴν ἀγήρω καὶ θαυμασίαν ἀληκτον ζωὴν, ὃ παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Σήμερον ὁ παλαι τῷ Μωσεῖ, ἐν Σινᾷ νόμον ἐπίδῃς, τοῖς νομικοῖς ὑποκύπτει θεσμοῖς, δι' ἡμᾶς ὡς εὐσπλαγχνος καθ' ἡμᾶς γεγονώς· Νῦν ὁ καθαρὸς Θεὸς, ὡς παιδίον ἅγιον, μήτραν διανοῖξαν ἀγνήν, ἑαυτῷ ὡς Θεὸς συγκομίζεται, τῆς τοῦ νόμου κατάραις ἐλευθερῶν, καὶ φωτίζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β΄. Ἀνδρέου Πυροῦ.

Ο ἄνω Λειτουργοὶ, τρόμῳ λιτανεύησι, κάτω νῦν ὁ Συμεὼν, ὑλικάις ἀγκάλαις δεχόμενος, τὸ Θεῖον τοῖς ἀνθρώποις ἐνοῦσθαι ἐκήρυττε· καὶ βροτὸν τὸν οὐράνιον Θεὸν ὀπτανόμενος, ἀναχωρῶν τῶν ἐπὶ γῆς, χαρμονι-

κῶς ἀνέκραζεν· Ὁ τοῖς ἐν σκότει τὸ ἀνέσπερον φῶς ἀποκαλύπτων, Κύριε δόξα σοι.

Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Σήμερον Συμεὼν ἐν ταῖς ἀγκάλαις, τὸν Κύριον τῆς δόξης ὑποδέχεται, ὃν ὑπὸ τὸν γνόφον πρῶην ὁ Μωϋσῆς ἐθεάσατο, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ πλάκας δόντα αὐτῷ. Οὗτός ἐστιν, ὃ ἐν τοῖς Προφήταις λαλῶν, καὶ τοῦ νόμου Ποιητῆς· οὗτός ἐστιν ὃν ὁ Δαυὶδ καταγγέλλει, ὃ τοῖς πᾶσι φοβερός, ὃ ἔχων τὸ μέγα καὶ πλοῦσιον ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Οἱ δὲ, Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τὸν Ἱερὸν ἢ ἱερά Παρθένος προσεκόμεσεν, ἐν Ἱερῷ τῷ Ἱερεῖ· ἀπλώσας δὲ ἀγκάλαις ὁ Συμεὼν, ἐδέξατο τῆτον ἀγαλλόμενος, καὶ ἐβόησε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ Κύριε.

Ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

Ο Κτίστης οὐρανοῦ καὶ γῆς, ἐν ἀγκάλαις ἐβαστάζετο, ὑπὸ Ἁγίου Συμεὼν τοῦ πρεσβύτου σήμερον· αὐτὸς γὰρ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ ἔλεγε· Νῦν ἠλευθέρωμαι· εἶδον γὰρ τὸν Σωτῆρά μου.

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Οἱ δὲ, Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Σήμερον Συμεὼν ὁ πρεσβύτες, ἐν τῷ ναῶ εἰσέρχεται, χαίρων τῷ πνεύματι τὸν Νομοδότην Μωσέως, καὶ πληρωτὴν τοῦ νόμου, ἀγκάλαις εἰσδέξασθαι· ἐκεῖνος μὲν, διὰ γνόφου καὶ φωνῆς ἀμυδρᾶς θεόπτης ἠξίωτο, καὶ κεκαλυμμένῳ προσώπῳ, τῶν Ἑβραίων τὰς ἀπίστους καρδίας διήλεγξεν· οὗτος δὲ, τὸν προαιώνιον Λόγον τοῦ Πατρὸς, σωματωθέντα ἐβάστασε, καὶ τῶν Ἑθνῶν ἀπεκαλύψε τὸ φῶς, τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν Ἀνάστασιν. Καὶ Ἄννα Προφῆτις ἀναδείκνυται, τὸν Σωτῆρα λυτρωτὴν τῆ Ἰσραὴλ κηρύττουσα. Αὐτῷ βοήσωμεν· Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος δ΄. Ἀνδρέου Κρήτης.

Σήμερον ἢ ἱερά Μητέρα, καὶ τοῦ Ἱεροῦ ὑψηλοτέρα, ἐπὶ τὸ Ἱερὸν παραγέγονεν, ἐμφανίζουσα τῷ κόσμῳ, τὸν τοῦ κόσμου Ποιητὴν, καὶ τοῦ νόμου πάροχον· ὃν καὶ ἐν ἀγκάλαις ὑποδεξάμενος, ὁ πρεσβύτες Συμεὼν, γεραίρων ἐκράυγαζε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου· ὅτε εἶδόν σε τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. α΄. Τοῦ αὐτοῦ.

Ερευνᾶτε τὰς Γραφὰς καθὼς εἶπεν ἐν Εὐαγγελίοις Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἐν αὐταῖς

(*) Ἀπὸ τοῦ ἀνωτέρου ἀναγνώσματος, τὰ χειρόγραφα ἔχουσιν ἕτερον ἐκ τοῦ 43 καὶ 44 Κεφαλαίου τῆς προφητείας τοῦ Ἰεζακιήλ. Τὸ δὲ δουκὸν παλαιότερον τῶν χειρογράφων οὐκ ἔχει οὔτε Λιτὴν, οὔτε Καθίσματα, εἰμὴ πᾶ Ἀπόστιχα μόνον μετ' ἐνὸς Δοξαστικῆς, εἰς τὸν αὐτὸν Ἦχον. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, εὐρισκόμενον ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Δ΄. τοῦ παρόντος μηνός.

γὰρ εὐρίσκομεν αὐτὸν, τικτόμενον καὶ σπαργανούμενον, τιθνούμενον καὶ γαλακτοτροφούμενον, περιτομὴν δεχόμενον, καὶ ὑπὸ Συμεῶν βασταχθέντα, οὐ δοκῆσει οὐδὲ φαντασίᾳ, ἀλλ' ἀληθείᾳ τῷ κόσμῳ φανέντα· πρὸς ὃν βοήσωμεν·
Ὁ πρό αἰώνων Θεός, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Γερμανοῦ· οἱ δέ, Ἀνατολίου.

Ο παλαιὸς ἡμερῶν, νηπιάσας σαρκί, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου τῷ Ἱερῷ προσάγεται, τοῦ οἰκείου νόμου πληρῶν τὸ ἐπάγγελμα· ὃν Συμεῶν δεξάμενος ἔλεγε· Νῦν ἀπολύεις ἐν εἰρήνῃ, κατὰ τὸ ῥῆμά σου τὸν δοῦλόν σου· εἶδον γὰρ οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου Κύριε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος βαρῦς. Κοσμά Μοναχοῦ.

Κατακόσμησον τὸν νυμφῶνά σου Σιών, καὶ ὑπόδεξαι τὸν Βασιλέα Χριστόν· ἄσπασαι τὴν Μαριάμ, τὴν ἐπουράνιον πύλην· αὕτη γὰρ θρόνος Χερουβικός ἀνεδείχθη· αὕτη βαστάζει τὸν Βασιλέα τῆς δόξης· νεφέλη φωτὸς ὑπάρχει ἢ Παρθένος, φέρουσα ἐν σαρκί Υἱὸν πρὸ Ἐωσφόρου· ὃν λαβὼν Συμεῶν ἐν ἀγκάλαις αὐτοῦ, ἐκήρυξε λαοῖς, Δεσπότην αὐτὸν εἶναι, ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου, καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Τὸν ἐκλάμψαντα πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς, ἐπ' ἐσχάτων δὲ ἐκ μήτρας Παρθενικῆς φέρουσα ἐν τῷ ναῷ, ἢ ἀπειρογάμος Μητήρ, τὸν ἐν Σιναίῳ νομοθετήσαντα ὅρει, τῇ διατάξει τῇ νομικῇ πειθαρχῶντα, προσῆγεν Ἱερεῖ, πρεσβύτη καὶ δικαίῳ, Χριστόν τὸν Κύριον, ἰδεῖν χρηματισθέντι· ὃν δεξάμενος Συμεῶν ἐν ταῖς ἀγκάλαις αὐτοῦ, ἠγαλλιάσατο βοῶν· Θεὸς ὑπάρχει οὗτος, Πατρὶ συναΐδιος, καὶ Λυτρωτὴς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Φῶς, εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Τὸν ὀχοῦμενον ἐν ἄρμασι Χερουβίμ, καὶ ὑμνῶμενον ἐν ἄσμασι Σεραφίμ, φέρουσα ἐν ἀγκάλαις ἢ Θεοτόκος Μαρία, ἀπειρογάμως ἐξ αὐτῆς σαρκωθέντα, τὸν Νομοδότην νόμου, πληροῦντα νόμου τάξιν, ἐδίδου χερσὶ πρεσβύτου Γερέως· ζωὴν δὲ φέρων, ζωῆς ἠτείτο λύσιν, λέγων· Δέσποτα, νῦν ἀπόλυσόν με, μνηύσαι τῷ Ἀδάμ, ὡς εἶδον ἄτρεπτον βρέφος, Θεὸν προαιώκιον, καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'. Ἀνδρέου Κρήτης.

Ο τοῖς Χερουβίμ ἐπαχοῦμενος, καὶ ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν Σεραφίμ, σήμερον τῷ θείῳ Ἱερῷ, κατὰ νόμον προσφερόμενος, πρεσβυτι-

καῖς ἐνθρονίζεται ἀγκάλαις· καὶ ὑπὸ Ἰωσήφ εἰσδέχεται δῶρα θεοπρεπῶς, ὡς ζεῦγος τρυγόνων τὴν ἀμίαντον Ἐκκλησίαν, καὶ τῶν ἐθνῶν τὸν νεόλεκτον λαόν· περισερῶν δὲ δύο νεοσσῆς, ὡς ἀρχηγὸς Παλαιᾶς τε καὶ Καινῆς. Τοῦ πρὸς αὐτὸν χρησμοῦ δὲ Συμεῶν, τὸ πέρασ δεξάμενος, εὐλογῶν τὴν Παρθένον, Θεοτόκον Μαρίαν, τὰ τοῦ παῖθους σύμβολα, τοῦ ἐξ αὐτῆς προγόρευσε· καὶ παρ' αὐτοῦ ἐξαιτεῖται τὴν ἀπόλυσιν βοῶν· Νῦν ἀπολύεις με Δέσποτα, καθὼς προεπηγγείλω μοι· ὅτι εἶδόν σε τὸ προαιώνιον φῶς, καὶ Σωτῆρα Κύριον τῷ Χριστωνύμου λαοῦ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει. Εὐφραίνου καὶ σὺ Πρεσβύτα δίκαιε, δεξάμενος ἐν ἀγκάλαις τὸν ἐλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, χαριζόμενον ἡμῖν καὶ τὴν Ἀνάσασιν.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Αὐτόμελον.

Χορὸς Ἀγγελικός, ἐκπληττέσθω τὸ θαῦμα· βροτοὶ δὲ ταῖς φωναῖς, ἀνακραῖζωμεν ὕμνον, ὀρῶντες τὴν ἄφατον, τοῦ Θεοῦ συγκατάβασιν· ὃν γὰρ τρέμουσι, τῶν οὐρανῶν αἱ Δυναμίς, γηραλέαις νῦν, ἐναγκαλιζονται χεῖρες, τὸν μόνον φιλόνηρον.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ο ὢν σὺν τῷ Πατρὶ, ἐπὶ θρόνου Ἁγίου, ἐλθὼν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ Παρθένου ἐτέχθη, καὶ βρέφος ἐγένετο, χρόνοις ὧν ἀπερίγραπτος· ὃν δεξάμενος, ὁ Συμεῶν ἐν ἀγκάλαις, χαίρων ἔλεγε· Νῦν ἀπολύεις Οἰκτίρμον, εὐφράνας τὸν δοῦλόν σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Νηπιάζει δὲ ἐμέ, ὁ Παλαιὸς τῶν ἡμερῶν· καθαρσίων κοινωνεῖ, ὁ καθαρῶτατος Θεός, ἵνα τὴν σάρκα πιστώσῃ με, τὴν ἐκ Παρθένου. Καὶ ταῦτα Συμεῶν μυσταγωγούμενος, ἐπέγνω τὸν αὐτὸν, Θεὸν φανέντα σαρκί· καὶ ὡς ζωὴν ἠσπάζετο, καὶ χαίρων, πρεσβυτικῶς ἀνεκραύγαζεν· Ἀπόλυσόν με· σὲ γὰρ κατεῖδον, τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Τὸ Α'. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τῆ δ'. Ἦχος.
Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Στίχ. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδιά μου. Πᾶσα πνοή.
Εὐαγγέλιον, κατὰ Λουκᾶν.

Ο' Ν'. Δόξα. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό. Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον,
Ἦχος πλ. β'.

Ανοιγέσθω ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ σήμερον· ὁ γὰρ ἀναρχος Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἀρχὴν λαβὼν χρονικὴν, μὴ ἐκσταῖς τῆς αὐτοῦ Θεότητος, ὑπὸ Παρθένου ὡς βρέφος τεσσαρακονθήμερον, Μητρός ἐκὼν προσφέρεται, ἐν ναῶ τῷ νομικῷ· καὶ τοῦτον ἀγκαλῆσαι εἰσδέχεται ὁ Πρέσβυς. Ἀπόλυτον κράζων, ὁ δοῦλος τῷ Δεσπότη· οἱ γὰρ ὀφθαλμοί μου εἶδον τὸ σωτήριόν σου. Ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον, σῶσαι γένος ἀνθρώπων, Κύριε, δόξα σοι.

Μετὰ τῆτο ψάλλεται ὁ Κανὼν, ἔ ἡ Ἀκροστιχίς· Χριστὸν γεγηθὼς Πρέσβυς ἀγκαλιζέται.

Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος γ'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Χ**έρσον ἀβυσσοτόκον πέδον ἤλιος, ἐπεπό-
- » λευσε ποτέ· ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη,
- » ἐκατέρωθεν ὕδωρ, λαῶ πεζοποντοποροῦντι,
- » καὶ θεαρέστως μέλποντι· Ἄσωμεν τῷ Κυ-
- » ρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ρανάτωσαν ὕδωρ νεφέλαι· Ἥλιος, ἐν νεφέ-
λη γὰρ κούφη, ἐποχοῦμενος ἐπέστη, ἀκη-
ρατοῖς ὠλέναις, Χριστὸς ἐν τῷ ναῶ ὡς βρέφος·
διὸ πιστοὶ βοήσωμεν· Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐν-
δόξως γὰρ δεδόξασται.

Ισχύσατε χεῖρες Συμεῶν, τῷ γήρα· ἀνειμέναι,
καὶ κνήμαι παρειμέναι δὲ Πρεσβύτου, εὐθυ-
βόλως κινεῖσθε, Χριστοῦ πρὸς ὑπαντήν. Χο-
ρειάν σὺν Ἀσωμάτοις στήσαντες, ἄσωμεν τῷ
Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Συνέσει ταθέντες οὐρανοὶ εὐφράνθητε, ἀγάλ-
λου δὲ ἡ γῆ· ὑπερθέων γὰρ ἐκ κόλπων,
ὁ τεχνίτης φοιτήσας, Χριστὸς ὑπὸ Μητρός Παρ-
θένου, Θεῷ Πατρὶ προσάγεται, νήπιος ὁ πρὸ
πάντων· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Τ**ὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων,
- » στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν
- » ἐκτήσω τῷ τιμίῳ σου αἵματι.

Ο πρωτότοκος, ἐκ τοῦ Πατρὸς πρὸ αἰώ-
νων, πρωτότοκος νήπιος, Κόρης ἀφθόρου,
τῷ Ἀδάμ χεῖρα προτεινὼν ἐπέφανε.

Νηπιόφρονα, τὸν γεγονότα ἀπάτη, Πρωτό-
πλασον ἔμπαλιν ἐπανορθώσων, Θεὸς Λό-
γον, νηπιάσας ἐπέφανε.

Γῆς ἀπόγονον, παλινδρομήσασαν ταύτη, Θεό-
τητος σύμμορφον φύσιν ὁ Πλάστης, ὡς
ἀτρέπτως νηπιάσας ἀνέδειξε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Εν τῷ ὄρει τῷ Σινᾶ, πάλαι κατεῖδε Μωϋ-
σῆς τὰ ὀπίσθια Θεοῦ, καὶ ἀμυδρῶς θείας
φωνῆς, κατηξιώθη ἐν γνόφῳ τε καὶ θυέλλῃ· νῦν
δὲ Συμεῶν, τὸν σαρκωθέντα Θεόν, ἀτρέπτως
διήμας ἐνηγκαλίστατο· καὶ γεγηθὼς ἐπείγετο
τῶν τῆδε, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον· διὸ ἐβόα·
Νῦν ἀπολύεις, τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Ε**κάλυψεν οὐρανοῦς ἡ ἀρετὴ σου Χριστέ·
- » τῆς κιβωτῆ γὰρ προελθὼν, τῆ ἀγιάσμα-
- » τός σου, τῆς ἀφθόρου Μητρός, ἐν τῷ ναῶ τῆς
- » δόξης σε, ὡφθης ὡς βρέφος ἀγκαλοφορούμενος·
- » καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

Γηθόμενος Συμεῶν, τῶν ἀπορρήτων μύστα,
ἡ Θεοτόκος ἐβόα, ὃν ὑφ' Ἀγίου πάλαι κε-
χηρημάτισαι Πνεύματος, νηπιάσαντα Λόγον, Χρι-
στὸν ἐναγκαλίζου, κράζων αὐτῷ· Ἐπλήσθη τὰ
πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

Ην ἤλπισας Συμεῶν ἠλικιωτὴν βρεφῶν, χαί-
ρων ὑπόδεξαι Χριστὸν, τοῦ Ἰσραὴλ τοῦ
Θείου τὴν παράκλησιν, τὸν νόμου Ποιητὴν καὶ
Δεσπότην, πληροῦντα νόμου τάξιν, κράζων αὐ-
τῷ· Ἐπλήσθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

Θεῶμενος Συμεῶν Λόγον τὸν ἀναρχον, μετὰ
σαρκός, ὡς ἐν θρόνῳ Χερουβικῷ, Παρ-
θένῳ ἐποχόμενον, τὸν αἴτιον τοῦ εἶναι τὰ πάν-
τα, ὡς βρέφος, ἐκπλαγεῖς ἐβόα αὐτῷ· Ἐπλήσθη
τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Ο**ς εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ
- » ἐπηρμένῳ Θεόν, ὑπ' Ἀγγέλων δόξης δο-
- » ρυφορούμενον, ὡ τάλαι! ἐβόα, ἐγὼ· πρὸ γὰρ
- » εἶδον σωματούμενον Θεόν, φωτὸς ἀνεσπέρου,
- » καὶ εἰρήνης δεσπύζοντα.

Συνεῖς ὁ θείος Πρέσβυς, τὴν προφανεῖσαν
πάλαι τῷ Προφήτῃ δόξαν, χερσὶ Λόγον
βλέπων Μητρός κρατούμενον, ὡ χαίροις, ἐβόα,
Σεμνή· ὡς γὰρ θρόνος περιέχεις τὸν Θεόν, φω-
τὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπύζοντα.

Προκύψας ὁ Πρεσβύτες, καὶ τῶν ἰχνῶν ἐν-
θέως ἐφαψάμενος, τῆς ἀπειρογάμου καὶ
Θεομήτορος, Πῦρ, ἔφη, βαστάζεις Ἀγνή· βρέφος

φρίττω ἀγκαλίσασθαι Θεόν, φωτὸς ἀνεσπέρου,
καὶ εἰρήνης δεσπύζοντα.

Ρύπτεται Ἡσαΐας, τοῦ Σεραφίμ τὸν ἄνθρα-
κα δεξάμενος, ὁ Πρέσβυς ἐβόα τῇ Θεομή-
τορι· σὺ ὡσπερ λαβίδι χερσὶ λαμπρύνεις με,
ἐπιδοῦσα ὃν φέρεις, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰ-
ρήνης δεσπύζοντα.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**'βόησέ σοι, ἰδὼν ὁ Πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλ-
μοῖς τὸ σωτήριον, ὃ λαοῖς ἐπέστη· Ἐκ
• Θεοῦ Χριστέ, σὺ Θεός μου.

Σιών σὺ λίθος, ἐναπετέθης, ταῖς ἀπειθοῦσι
προσκύματος, καὶ σκανδαίου πέτρα,
ἀρρύαχῆς πιστῶν σωτηρία.

Βεβαίως φέρων, τὸν χαρακτῆρα, τοῦ πρό-
αίωνων σε φύσαντος, τὴν βροτῶν δι' οἴ-
κτον, νῦν ἀσθένειαν περιέθου.

Υἰὸν Ὑψίστου, Υἰὸν Παρθένου, Θεὸν παιδίον
γενάμενον, προσκυνήσαντά σε, νῦν ἀπό-
λυσον ἐν εἰρήνῃ.

Κοντάκιον, Ἦχος α'.

Ομήτραν παρθενικὴν ἀγιάσας τῷ τόκῳ
σου, καὶ χεῖρας τοῦ Συμεῶν, εὐλογήσας
ὡς ἔπρεπε, προφθάσας καὶ νῦν, ἔσωσας ἡμᾶς
Χριστέ ὁ Θεός. Ἄλλ' εἰρήνευσον ἐν πολέμοις
τὰ πολίτευμα, καὶ κραταίωσον Βασιλεῖς οὓς
ἠγάπησας, ὁ μόνος φιλόθρωπος.

Ὁ Οἶκος.

Τῇ Θεοτόκῳ προσδράμωμεν, οἱ βουλόμενοι
κατιδεῖν τὸν Υἰὸν αὐτῆς, πρὸς Συμεῶν
ἀπαγόμενον· ὃν περ οὐρανόθεν οἱ Ἀσώματοι
βλέποντες, ἐξεπλήττοντο λέγοντες· Θαυμαστά
θεωροῦμεν νυνὶ καὶ παράδοξα, ἀκατάληπτα,
ἄφραστα· ἃ τὸν Ἀδάμ δημιουργήσας βαστά-
ζεται ὡς βρέφος· ὁ ἀχώρητος χωρεῖται ἐν ἀγ-
κάλαις τοῦ Πρεσβύτου· ὁ ἐπὶ τῶν κόλπων ἀ-
περιγράπτως ὑπάρχων τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ, ἐ-
κῶν περιγράφεται σαρκί, οὐ Θεότητι, ὁ μόνος
φιλόθρωπε.

Συναξάριον.

Τῇ Β΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυ-
ρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν ἣ ἐδέξατο αὐτὸν
εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ ὁ δίκαιος Συμεῶν.

Στίχοι.

Κόλπῃς Πατρὸς τυπῆσι τοῦ σῆ, Χριστέ μου,
Τοῦ Συμεῶν αἱ χεῖρας, αἱ φέρουσί σε.

Δέξατο δευτερὴν Χριστὸν Συμεῶν παρὰ Νηῶ.

Τεσσαράκοντα ἡμερῶν διελθουσῶν, μετὰ τὴν σωτήριον τῆ
Κυρίου· ἐνανθρώπησιν, ἐκ τῆς ἀγίας Ἀειπαρθένου

ἀνευ ἀνδρὸς γέννησιν, κατ' αὐτὴν τὴν σεβασμιωτάτην ἡ-
μέραν προσήχθη τῷ Ἰερῷ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς
παράτε τῆς πανάγου αὐτοῦ Μητρὸς, καὶ Ἰωσήφ τοῦ δι-
καίου, κατὰ τὴν συνήθειαν τοῦ σκιάδου καὶ νομικῆ γραμ-
ματος· ὅτε καὶ ὁ γηραιὸς Συμεὼν καὶ προσβύτης ὃς ἦν
ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος κεχηρηματισμένος μὴ ἰδεῖν θά-
νατον, πρὶν ἰδεῖν τὸν Χριστὸν Κυρίου, δεξάμενος αὐτὸν εἰς
τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ, καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας, καὶ ἀνθο-
μολογησάμενος· Νῦν ἀπολύεις τὴν δοῦλόν σε Δέ-
σποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σε, ἐξέβησε· καὶ μετὰ περι-
χαρίας τοῦ τῇ δε βίου μετέστη, τῶν ἐπιγείων ἀνταλλαξά-
μενος τὰ οὐράνια καὶ ἀτελεύτητα· Ἡ τοιαύτη δὲ σύναξις
τελεῖται ἐν τῷ σεβασμίῳ οἴκῳ τῆς ἀχράντου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῷ ὄντι ἐν Βλα-
χέρναις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Ἀγαθοδώρου.

Στίχ. Ἀγαθοδώρῳ δῶρον ἐξ ἐμῶν λόγων.

Δωρῷ, δοθέντι τῷ Θεῷ δι' αἱμάτων.

Οὗτος, νῖος ὢν, προσήχθη τῷ Ἀρχοντὶ Τυανέων· καὶ
διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ἰμολογίαν ξέεται· καὶ ἐπὶ ἐσχά-
ρας πεπυρακτωμένης τίθεται· καὶ μαχαίρᾳ τὴν γλῶτταν
τέμνεται· καὶ πυράγρα τοὺς ἰσθμούς ἐκτίλλεται· τὴν δο-
ρὰν τοῦ προσώπου ξυρῷ ἀφαιρεῖται· τὰς κνήμας καὶ τὰ
σκέλη συντριβεται· κοντῷ τὰς πλευρὰς περιπέρεται· ὀδο-
λίσκους πεπυρακτωμένους διὰ τῶν μηνίγκων δέχεται· καὶ
οὕτω τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθησιν.

Αὐτῷ τῷ Θεῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς
αἰῶνας· Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**ὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, Παῖδας θεο-
• λογήσαντας, καὶ Παρθένῳ ἀκηράτῳ ἐ-
• νοικῆσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς
• μελωδοῦντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πα-
• τέρων ἡμῶν.

Αἰεὶ ἐμφανίσων ἄπειμι, εἰς Ἄδου διατρί-
βοντι, καὶ τῇ Εὐᾶ προσκομίσων εὐαγγέ-
λια, Συμεῶν ἀνεβόα, σὺν Προφήταις χορευῶν·
Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Γένος χοῖκόν ῥυσάμενος Θεός, ἕως τοῦ Ἄδου
ἤξει· αἰχμαλώτοις δὲ παρέξει πᾶσιν ἄφε-
σιν, καὶ ἀνάβλεψιν πηροῖς, ὡς ἀλάλοις βοῆσαι·
Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ σὲ τὴν καρδίαν Ἀφθορε, ῥομφαία διελεύ-
σεται, Συμεῶν τῇ Θεοτόκῳ προηγάρυσεν,
ἐν Σταυρῷ καθορώσης, σὸν Υἰόν, ὃ βωῶμεν·
Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• **Α**'στέκτω πυρὶ ἐκωθέντες, οἱ θεοσεβείας
• προεστῶτες Νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ
• λωθηθέντες, θεῖον ὕμνον ἐμελλον· Εὐλογεῖτε
• πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε,
• εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λαὸς Ἰσραὴλ τὴν σὴν δόξαν, τὸν Ἐμμανηὴλ
Ἄρῶν παιδίον ἐκ Παρθένου, πρὸ προσώ-

ποῦ τῆς Δείας κιβωτοῦ νῦν χόρευε· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γ'δοῦ, Συμεῶν ἀνεβόα, τὸ ἀντιλεγόμενον σημεῖον οὗτος ἔσται, Θεὸς ὢν καὶ παιδίον· τούτῳ πίστει μέλψωμεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ζωὴ πεφυκῶς οὗτος ἔσται, πτωσίς ἀπειθοῦσι, νηπιάσας Θεὸς Λόγος, ὡς ἀνάστασις πᾶσι, τοῖς πίστει μέλπουσιν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ δ'.

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ.

Ψαλλόμενα ἐν τῇ ᾠδῇ ταύτῃ. Ἦχος γ'.

Ἀκατάληπτόν ἐστι, τὸ τελούμενον ἐν σοί, καὶ Ἀγγέλοις καὶ βροτοῖς, Μητροπάρθενε ἀγνή.

Ἀγκαλίζεται χερσίν, ὁ Πρεσβύτες Συμεῶν, τὸν τοῦ νόμου Ποιητὴν, καὶ Δεσπότην τοῦ παντός.

Βουλθεὶς ὁ Πλαστοργός, ἵνα σώσῃ τὸν Ἀδὰμ, μήτραν ᾤκησε τὴν σὴν, τῆς Παρθένου καὶ ἀγνῆς.

Γένος ἅπαν τῶν βροτῶν μακαρίζεις ἀγνή, καὶ δοξάζεις ἐν πίστῳ, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ.

Δεῦτε ἴδετε Χριστὸν, τὸν Δεσπότην τοῦ παντός, ὃν βασιλεύει Συμεῶν, σήμερον ἐν τῷ ναῷ.

Ἐπιβλίψαι πρὸς τὴν γῆν, καὶ ποιεῖς τρέμειν αὐτήν, καὶ πῶς γέρον κεκμηκῶς, σὲ κατέχει ἐν χερσίν;

Ζήσας ἔτη Συμεῶν, ἕως εἶδε τὸν Χριστὸν, καὶ ἔβρα πρὸς αὐτόν· Νῦν ἀπόλυσιν ζητῶ.

Ἡ λαβὴς ἢ μυστικὴ ἢ τὸν ἄνθρακα Χριστὸν, συλλαβούσα ἐν γαστρὶ, σὺ ὑπάρχεις Μαριάμ.

Θέλων ἐνηθρώπησας, ὁ προάναρχος Θεός, καὶ ναῷ προσφέρεισαι, τεσσαρακονθήμερος.

Κατελθόντ' ἐξ οὐρανοῦ, τὸν Δεσπότην τοῦ παντός, ὑπέδειξάτο αὐτόν, Συμεῶν ὁ Ἱερεύς.

Δάμπρυνόν μου τὴν ψυχὴν, καὶ τὸ φῶς τὸ αἰσθητὸν, ὅπως ἴδω καθαρῶς καὶ κηρύξω σε Θεόν.

Μητροπάρθενε ἀγνή, τί προσφέρεις τῷ ναῷ, νέον βρέφος ἀποδοῦς, ἐν ἀγκαλίαις Συμεῶν;

Νῦν ἀπόλυσιν ζητῶ, ἀπὸ σοῦ τοῦ Πλαστοργοῦ, ἔτι εἰδόν σε Χριστέ, τὸ σωτήριόν μου φῶς.

Ὅν οἱ ἄνω λειτουργοὶ, τρόμφ λιτανεύουσι, κάτω νῦν ὁ Συμεῶν, ἀγκαλίζεται χερσίν.

Δόξα.

Ἡ τῇ φύσει μὴν Μονάς, τοῖς προσώποις δὲ Τριάς φυλάττει τοὺς δούλους σου, τοὺς πιστεύοντας εἰς σέ.

Καὶ νῦν.

Θεοτόκε ἢ ἐλπίς, πάντων τῶν Χριστιανῶν, ἀκέει φρούρει φυλάττει, τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν νόμῳ, σκιᾷ καὶ γράμματι, τύπον κατιδόμεν οἱ πιστοὶ· πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν διανοῖγον, ἅγιον Θεῷ· διὸ πρωτότοκον Λόγον, Πατρός ἀνάρχου Υἱόν, πρωτοτοκούμενον Μητρὶ, ἀπειράνδρῳ, μεγαλύνωμεν.

Τοῖς πρὶν νεογνῶν τρυγόνων ζεύγος, δυάς τε ἦν νεοσσῶν· ἀνθ' ὧν ὁ Δείας Πρέσβυς, καὶ σῶφρων Ἄννα Προφήτις, τῷ ἐκ Παρθένου τεχθέντι, καὶ οἷῳ γόνῳ Πατρός, ἐν τῷ ναῷ προσιόντι, λειτουργοῦντες ἐμεγαλύνον.

Απέδωκάς μοι ἔβρα Συμεῶν, τοῦ σωτηρίου σου Χριστέ ἀγαλλίασιν· ἀπόλαβέ σου τὸν λάτριν, τὸν τῇ σκιᾷ κεκμηκότα, νέον τῆς χάριτος, Ἱεροκήρυκα μύστην, ἐν αἰνέσει μεγαλύνοντα.

Γεροπρεπῶς ἀνθωμολογεῖτο, Ἄννα ὑποφητεύουσα, ἢ σῶφρων καὶ ὁσία, καὶ πρεσβυρά τῷ Δεσπότη, ἐν τῷ ναῷ διαῤῥήδην· τὴν Θεοτόκον δὲ ἀνακηρύττουσα, πᾶσι τοῖς παροῦσιν ἐμεγαλυνεν.

Ἐξαποστειλάριον αὐτόμελον. Ἐκ γ'.

Εν πνεύματι τῷ Ἱερῷ, παραστάς ὁ Πρεσβύτες, ἀγκαλαῖς ὑπεδέξατο, τὸν τοῦ νόμου Δεσπότην, κραυγάζων· Νῦν τοῦ δεσμοῦ με, τῆς σαρκὸς ἀπόλαυσον, ὡς εἰρηκας ἐν εἰρήνῃ· εἶδον γὰρ τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἀποκαλύψιν ἔθνῶν, καὶ Ἰσραὴλ σωτηρίαν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημεῖωσιν.

Νόμον τὸν ἐν γράμματι, ἀποπληρῶν ὁ φιλόανθρωπος, τῷ ναῷ νῦν προσάγεται· καὶ τοῦτον εἰσδέχεται, γηραιαῖς ἀγκαλαῖς, Συμεῶν ὁ πρέσβυς, Νῦν ἀπολύεις με βῶν, πρὸς τὴν ἐκεῖθεν μακαριότητα· κατεῖδον γὰρ σε σήμερον, σάρκα θνητὴν περικείμενον, τὸν ζωῆς κυριεύοντα, καὶ θανάτου δεσπόζοντα.

Φῶς εἰς ἀποκαλύψιν, ἔθνῶν ἐπέφανας Κύριε, ἐπὶ κούφης καθήμενος, νεφέλης ὁ Ἥλιος, τῆς δικαιοσύνης, νόμου τὸ σκιῶδες, ἀποπληρῶν, καὶ τὴν ἀρχὴν, καθυποφαίνων τῆς νέας χάριτος· διὸ σε θεασάμενος, ὁ Συμεῶν ἀνεκραύγαζεν· Ἐκ φθορᾶς με ἀπόλυσον, ὅτι εἶδόν σε σήμερον.

Κόλπῳ τοῦ Γεννήτορος, μὴ χωρισθεὶς τῇ Θεότητι, σαρκωθεὶς ὡς εὐδόκησας, ἀγκάλαις κρατούμενος, τῆς Ἀειπαρθένου, χερσίν ἐπεδόθης, τοῦ Θεοδόχου Συμεῶν, ὁ τῇ χειρὶ σε

φρίττω ἀγκαλίσασθαι Θεόν, φωτός ἀνεσπέρου, και εἰρήνης δεσπύζοντα.

Ρύπτεται Ἡσαΐας, τοῦ Σεραφίμ τὸν ἄνθρωπα δεξάμενος, ὁ Πρέσβυς ἐβόα τῇ Θεομύτορι· σὺ ὡσπερ λαβίδι χερσὶ λαμπρύνεις με, ἐπιδοῦσα ὃν φέρεις, φωτός ἀνεσπέρου, και εἰρήνης δεσπύζοντα.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**'βόησέ σοι, ἰδὼν ὁ Πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ σωτήριον, ὃ λαοῖς ἐπέστη· Ἐκ Θεοῦ Χριστέ, σὺ Θεός μου.

Σιὼν σὺ λίθος, ἐναπετέθης, ταῖς ἀπειθοῦσι προσκόμματος, και σκανδαλοῦ πέτρα, ἀρρύαγής πιστῶν σωτηρία.

Βεβαίως φέρων, τὸν χαρακτῆρα, τοῦ πρόαιώνων σε φύσαντος, τὴν βροτῶν δι' οἰκτον, νῦν ἀσθένειαν περιέθου.

Υἰὸν Ὑψίστου, Υἰὸν Παρθένου, Θεὸν παιδίον γενόμενον, προσκυνήσαντά σε, νῦν ἀπόλυσον ἐν εἰρήνῃ.

Κοντάκιον, Ἦχος α'.

Ομήτραν παρθενικὴν ἀγιάσας τῷ τόκῳ σου, και χεῖρας τοῦ Συμεῶν, εὐλογήσας ὡς ἔπρεπε, προφθάσας και νῦν, ἔσωσας ἡμᾶς Χριστέ ὁ Θεός. Ἄλλ' εἰρήνευσον ἐν πολέμοις τὸ πολίτευμα, και κραταίωσον Βασιλεῖς οὓς ἠγάπησας, ὁ μόνος φιλόανθρωπος.

Ὁ Οἶκος.

Τῇ Θεοτόκῳ προσδράμωμεν, οἱ βουλόμενοι κατιδεῖν τὸν Υἰὸν αὐτῆς, πρὸς Συμεῶν ἀπαγόμενον· ὃν περ οὐρανόθεν οἱ Ἀσώματοι βλέποντες, ἐξεπλήττοντο λέγοντες· Θαυμαστά θεωροῦμεν νυνὶ και παράδοξα, ἀκατάληπτα, ἀφραστα· ὃ τὸν Ἀδάμ δημιουργήσας βασταζεται ὡς βρέφος· ὃ ἀχώρητος χωρεῖται ἐν ἀγκάλαις τοῦ Πρεσβύτου· ὃ ἐπὶ τῶν κόλπῳ ἀπεριγράπτως ὑπάρχων τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ, ἐκῶν περιγράφεται σαρκί, οὐ Θεότητι, ὁ μόνος φιλόανθρωπε.

Συναξάριον.

Τῇ Β' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ Ὑπαπαντῆ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν ἣ ἐδέξατο αὐτὸν εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ ὁ δίκαιος Συμεῶν.

Στίχοι.

Κόλπῳ Πατρὸς τυπῆσι τοῦ σῆ, Χριστέ μου, Τοῦ Συμεῶν αἱ χεῖρες, αἱ φέρουσί σε.

Δέξατο δευτερίῃ Χριστὸν Συμεῶν παρὰ Νηῶ.

Τεσσαράκοντα ἡμερῶν διελθουσῶν, μετὰ τῶν σωτήριον τῷ Κυρίου· ἐνανθρώπησιν, ἐκ τῆς ἀγίας Ἀειπαρθένου

ἀνὴν ἀνδρὲς γίννησιν, κατ' αὐτὴν τὴν σεβασμιωτάτην ἡμέραν προσήχθη τῷ Ἱερῷ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς παρὰ τε τῆς πανάγου αὐτοῦ Μητρός, και Ἰωσήφ τοῦ δικαίου, κατὰ τὴν συνήθειαν τοῦ σκωδου και νομικῆ γραμματος· ὅτε και ὁ γηραιὸς Συμεῶν και πρεσβύτης ὃς ἦν ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος κεχηρητισμένος μὴ ἰδεῖν θάνατον, πρὶν ἰδεῖν τὸν Χριστὸν Κυρίου, δεξάμενος αὐτὸν εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ, και τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας, και ἀνθολογησάμενος· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σε Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σε, ἐξεβόησε· και μετὰ περιχαρείας τοῦ τῇ δε βίου μετέστη, τῶν ἐπιγείων ἀνταλλαξάμενος τὰ οὐράνια και ἀτελεύτητα. Ἡ τοιαύτη δὲ σύναξις τελεῖται ἐν τῷ σεβασμίῳ οἴκῳ τῆς ἀχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, και ἀειπαρθένου Μαρίας, τῷ ὄντι ἐν Βλαχέρναις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαθοδώρου.

Στίχ. Ἀγαθοδώρῳ δῶρον ἐξ ἐμῶν λόγων.

Δωρῷ, δοθέντι τῷ Θεῷ δι' αἱμάτων.

Οὗτος, νῖος ὢν, προσήχθη τῷ Ἀρχοντι Τυανίων· και διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ἔμολογίαν ξέεται· και ἐπὶ ἐσχάρας πεφυρακτωμένης τίθεται· και μαχαίρᾳ τὴν γλῶτταν τέμνεται· και πυράγρα τοὺς ἐδόντας ἐκτίλλεται· τὴν δορὰν τοῦ προσώπου ξυρῷ ἀφαιρεῖται· τὰς κνήμας και τὰ σκέλη συντρίβεται· κοντῷ τὰς πλευράς περιπίπτει· ὀβελίσκους πεφυρακτωμένους διὰ τῶν μνηγῶν δέχεται· και αὐτῷ τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθου.

Αὐτῷ τῷ Θεῷ ἡ δόξα και τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**ὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, Παῖδας Θεολογήσαντα, και Παρθένῳ ἀκηράτῳ ἐνοικῆσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς μελωδοῦντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Αδαμ ἐμφανίσων ἄπειμι, εἰς Ἄδου διατρίβοντι, και τῇ Εὐᾶ προσκομίσων εὐαγγελία, Συμεῶν ἀνεβόα, σὺν Προφῆταις χορευῶν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Γένος χοῖκὸν ῥυσάμενος Θεός, ἔως τοῦ Ἄδου ἦξει· αἰχμαλώτοις δὲ παρέξει πᾶσιν ἄφεσιν, και ἀνάβλεψιν πηροῖς, ὡς ἀλάλοις βοῆσαι· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ σὲ τὴν καρδίαν Ἀφθορε, ῥομφαία διελεύσεται, Συμεῶν τῇ Θεοτόκῳ προηγάρυσεν, ἐν Σταυρῷ καθορώσης, σὸν Υἰὸν, ὃ βρωῶμεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• **Α**στέκτω πυρὶ ἐκωθέντες, οἱ Θεοσεβείας προεστῶτες Νεανῖαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωθηθέντες, δεῖον ὕμνον ἐμελπον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, και ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λαὸς Ἰσραὴλ τὴν σὴν δόξαν, τὸν Ἐμμανηὴλ ὀρώων παιδίον ἐκ Παρθένου, πρὸ προσώ-

ποῦ τῆς Δείας κιβωτοῦ νῦν χόρευε· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γδοῦ, Συμεῶν ἀνεβόα, τὸ ἀντιλεγόμενον σημεῖον οὗτος ἔσται, Θεὸς ὢν καὶ παιδίον· τούτῳ πίστει μελψωμεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ζωὴ πεφυκῶς οὗτος ἔσται, πτώσις ἀπειθοῦσι, νηπιάσας Θεὸς Λόγος, ὡς ἀνάστασις πᾶσι, τοῖς πίστει μέλπουσιν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ δ΄.

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ.

Ψαλλόμενα ἐν τῇ ᾠδῇ ταύτῃ. Ἦχος γ΄.

Ἀκατάληπτόν ἐστι, τὸ τελούμενον ἐν σοί, καὶ Ἀγγέλοις καὶ βροτοῖς, Μητροπάρθενε ἀγνή.

Ἀγκαλίζεται χερσίν, ὁ Πρεσβύτες Συμεῶν, τὸν τοῦ νόμου Ποιητὴν, καὶ Δεσπότην τοῦ παντός.

Βουληθεὶς ὁ Πλαστοργός, ἵνα σώσῃ τὸν Ἀδὰμ, μήτραν ἐκίνησε τὴν σὴν, τῆς Παρθένου καὶ ἀγνῆς.

Γένος ἅπαν τῶν βροτῶν μακαρίζει σε Ἀγνή, καὶ δοξάζει σε πιστῶς, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ.

Δεῦτε ἴδτε Χριστὸν, τὸν Δεσπότην τοῦ παντός, ἐν βασιλεύει· Συμεῶν, σήμερον ἐν τῷ ναῷ.

Ἐπισλίπεις πρὸς τὴν γῆν, καὶ ποιεῖς τρέμειν αὐτήν, καὶ πῶς γέρον κεκμηκῶς, σὲ κατέχει ἐν χερσὶ;

Ζήσας ἔτη Συμεῶν, ἕως εἶδε τὸν Χριστὸν, καὶ ἐβόα πρὸς αὐτόν· Νῦν ἀπόλυσιν ζητῶ.

Ἡ λαβὴς ἢ μυστικὴ ἢ τὸν ἄνθρακα Χριστὸν, συλλαβῆσα ἐν γαστρὶ, σὺ ὑπάρχεις Μαριάμ.

Θέλων ἐννηθρώπησας, ὁ προάναρχος Θεός, καὶ ναῷ προσφέρεισαι, τεσσαρακονθήμερος.

Κατελθόντ' ἐξ οὐρανοῦ, τὸν Δεσπότην τοῦ παντός, ὑπέδειξάτο αὐτόν, Συμεῶν ὁ Ἱερεὺς.

Δάμπρυνόν μου τὴν ψυχὴν, καὶ τὸ φῶς τὸ αἰσθητόν, ὅπως ἴδω καθαρῶς καὶ κηρύξω σε Θεόν.

Μητροπάρθενε ἀγνή, τί προσφέρεις τῷ ναῷ, νέον βρέφος ἀποδοῦς, ἐν ἀγκάλαις Συμεῶν;

Νῦν ἀπόλυσιν ζητῶ, ἀπὸ σοῦ τοῦ Πλαστοργοῦ, ἔτι εἶδόν σε Χριστέ, τὸ σωτήριόν μου φῶς.

Ὅν οἱ ἄνω λειτουργοί, τρόμφ λιτανεύουσι, κάτω νῦν ὁ Συμεῶν, ἀγκαλίζεται χερσὶ.

Δόξα.

Ἡ τῇ φύσει μὲν Μονάς, τοῖς προσώποις δὲ Τριάς φιλάττε τοὺς δούλους σου, τοὺς πιστεύοντας εἰς σέ.

Καὶ νῦν.

Θεοτικὴ ἢ ἐλπίς, πάντων τῶν Χριστιανῶν, ἀκέπε φρουρεῖ φυλάττε, τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.

Ὁ Εἰρμός.

Εν νόμῳ, σκιαῶ καὶ γράμματι, τύπον κα-
 τίδωμεν οἱ πιστοὶ· πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν
 μήτραν διανοῖγον, ἅγιον Θεῷ· διὸ πρωτότο-
 κον Λόγον, Πατρός ἀνάρχου Υἱόν, πρωτοτο-
 κούμενον Μητρὶ, ἀπειράνδρῳ, μεγαλύνωμεν.

Τοῖς πρὶν νεογνῶν τρυγόνων ζεῦγος, δυάσ τε
 ἤν νεοσσῶν· ἀνθ' ὧν ὁ Δείας Πρέσβυς,
 καὶ σώφρων Ἄννα Προφήτις, τῷ ἐκ Παρθένου
 τεχθέντι, καὶ οἷῳ γόνῳ Πατρός, ἐν τῷ ναῷ
 προσιόντι, λειτουργοῦντες ἐμεγαλύνον.

Απέδωκάς μοι ἐβόα Συμεῶν, τοῦ σωτηρίου
 σου Χριστέ ἀγαλλίασιν· ἀπόλαβέ σου
 τὸν λάτριν, τὸν τῇ σκιαῶ κεκμηκῶτα, νέον τῆς
 χάριτος, Ἱεροκήρυκα μύστην, ἐν αἰνέσει μεγα-
 λύνοντα.

Γεροπρεπῶς ἀνθωμολογεῖτο, Ἄννα ὑποφητεύ-
 ούσα, ἢ σώφρων καὶ ὁσία, καὶ πρεσβυρά
 τῷ Δεσπότη, ἐν τῷ ναῷ διαρρήδην· τὴν Θεο-
 τόκον δὲ ἀνακηρύττουσα, πᾶσι τοῖς παροῦσιν
 ἐμεγαλυνεν.

Ἐξαποστειλάριον αὐτόμελον. Ἐκ γ΄.

Εν πνεύματι τῷ Ἱερῷ, παραστάς ὁ Πρεσ-
 βύτες, ἀγκάλαις ὑπεδέξατο, τὸν τοῦ νό-
 μῳ Δεσπότην, κραυγάζων· Νῦν τοῦ δεσμοῦ με,
 τῆς σαρκὸς ἀπόλαυσον, ὡς εἶρηκας ἐν εἰρήνῃ·
 εἶδον γὰρ τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἀποκαλυψὶν ἐθνῶν,
 καὶ Ἰσραὴλ σωτηρίαν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ΄. καὶ ψαλ-
 λομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία, δευτεροῦντες
 τὸ πρῶτον.

Ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημείωσιν.

Νόμον τὸν ἐν γράμματι, ἀποπληρῶν ὁ φι-
 λάνθρωπος, τῷ ναῷ νῦν προσάγεται· καὶ
 τοῦτον εἰσδέχεται, γηραιαῖς ἀγκάλαις, Συμεῶν
 ὁ πρέσβυς, Νῦν ἀπολύεις με βῶν, πρὸς τὴν
 ἐκεῖθεν μακαριότητα· κατεῖδον γὰρ σε σήμε-
 ρον, σάρκα θνητὴν περικείμενον, τὸν ζωῆς κυ-
 ριεύοντα, καὶ θανάτου δεσπόζοντα.

Φῶς εἰς ἀποκαλυψὶν, ἐθνῶν ἐπέφανας Κύ-
 ριε, ἐπὶ κούφῃ καθήμενος, νεφέλης ὁ
 Ἥλιος, τῆς δικαιοσύνης, νόμου τὸ σκιῶδες, ἀ-
 ποπληρῶν, καὶ τὴν ἀρχὴν, καθυποφαίνων τῆς
 νέας χάριτος· διὸ σε θεασάμενος, ὁ Συμεῶν
 ἀνεκραύγαζεν· Ἐκ φθορᾶς με ἀπόλυσον, ὅτι
 εἶδόν σε σήμερον.

Κόλπῳ τοῦ Γεννήτορος, μὴ χωρισθεὶς τῇ
 Θεότητι, σαρκωθεὶς ὡς εὐδόκησας, ἀγ-
 κάλαις κρατούμενος, τῆς Ἀειπαρθένου, χερσὶν
 ἐπέδοθης, τοῦ Θεοδόχου Συμεῶν, ὁ τῇ χειρὶ σε

κρατῶν τὰ σύμπαντα· διό, Νῦν ἀπολύεις με,
περιχαρῶς ἀνεκραύγαζεν, ἐν εἰρήνῃ τὸν δοῦλόν
σου, ὅτι εἶδόν σε Δέσποτα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'. Γερμανοῦ.

Ο ἐν χερσὶ πρεσβυτικαῖς, τὴν σήμερον ἡμέ-
ραν, ὡς ἐφ' ἄρματος Χερουβὶμ, ἀνακλιθῆ-
ναι εὐδοκήσας Χριστέ ὁ Θεός, καὶ ἡμᾶς τοὺς ὑ-
μνοῦντάς σε, τῆς τῶν παθῶν τυραννίδος, ἀνακα-
λούμενος ῥῦσαι, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τὰ Τυπικὰ καὶ ἐκ τῆ Κανόνος, ἡ γ' καὶ ε'. Ὠδή.

Εἰ δὲ βούλει, εἰπέ τὰ παρόντα Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδιά μου λόγον ἀ-
γαθόν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως
ὄξυγράφου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖλεσί σου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεός εἰς τὸν
αἰῶνα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν
μῆρόν σου δυνατέ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγκάλαις
τοῦ Δικαίου Συμεῶν βασταχθεῖς,
ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλουῖα.

Στίχ. β'. Καὶ ἔντεινε, καὶ κατευοδοῦ, καὶ βα-
σίλευσε.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Στίχ. γ'. Τὰ βέλη σου ἠκονημένα δυνατέ· λαοὶ
ὑποκάτω σου πεσοῦνται.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Στίχ. δ'. Ῥάβδος εὐθύτητος, ἡ ῥάβδος τῆς βα-
σιλείας σου.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱός, καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Στίχ. α'. Ἄκουσον Θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλι-
νε τὸ οὖς σου.

Χαῖρε κεχαριτωμένη.

Στίχ. β'. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ
πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Χαῖρε κεχαριτωμένη.

Στίχ. γ'. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πά-
σῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Χαῖρε κεχαριτωμένη.

Εἰσοδικόν.

Ἐγνώρισε Κύριος τὸ Σωτήριον αὐτοῦ ἐναντίον
πάντων τῶν ἔθνῶν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Ἀπολυτίκιον· Χαῖρε κεχαριτωμένη.

Κοντάκιον· Ὁ μήτραν παρθενικὴν.

Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως· Θεοτόκε ἡ ἐλπίς.

Κοινωνικόν.

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, κτλ.

Τῆ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ Δικαίου Συμεῶν
τοῦ Θεοδόχου, καὶ Ἄννης τῆς Προφήτιδος.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Επειδὴ συμβαίνει πολλάκις, ὅτι τὸ Πάσχα γίνεται προῖ-
μότερον, ἀρχεσθαι τὰς νησίμους ἡμέρας τῆς Μεγάλης Τεσ-
σαρακοστῆς ἀπ' αὐτῆς σχεδὸν τῆς ἀρχῆς τοῦ Φεβρουαρίου,
καὶ ἐπειδὴ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, κατὰ τὴν τυπικὴν διά-
ταξιν, ἔτε μειόρτα λέγονται, οὔτε Δοξαστικά Ἰδιόμελα, ἀλ-
λὰ Θεοτοκία, ἢ Σταυροθεοτοκία, ἕμοια τοῖς Προσόμοις τῆ
κατὰ τὴν ἡμέραν Ἁγίου, διὰ τὸ ἐτέθησαν, ἐν τῷ τέλει τῆ
παρόντος Μηνός, τοιαῦτα Θεοτοκία καὶ Σταυροθεοτοκία, διὰ
τὰ Προσόμοια τῆ Ἐσπερινῆ ὡσαύτως καὶ ἕτερα, διὰ τὰ Κα-
θίσματα τῆς γ' Ὠδῆς, χρῆσιμα τὰ πάντα εἰς τὰς ἐφεξῆς
ἡμέρας τῶν μειόρτων, ὅταν τυχωσιν ἐν τῇ Τεσσαρακοστῇ,
ἵνα ἔχη αὐτὰ καθεὶς ἐκ τῆ προχείρου. Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον
προσετέθησαν ἔτι καὶ εἰς τὴν Σ. ια'. ιγ'. καὶ ιδ'. τῆ παρόν-
τος Θεοτοκία καὶ Σταυροθεοτοκία, μετὰ τὰ Προσόμοια τῶν
ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις Ἁγίων, ὡς μὴ ψαλλομένων τῶν
Δοξαστικῶν αὐτῶν, ὡς προείρηται νηστείας οὐσίας.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς
γ' καὶ τῶν Ἁγίων γ'.

Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ο Ποιητὴς τῶν ἀπάντων, καὶ Λυτρωτὴς ἡ-
μῶν, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου, τῷ ναῶ προσ-
πνέχθη· ὅθεν ὁ Πρεσβύτες τοῦτον λαβὼν, μετὰ
χαρᾶς ἀνεκραύγαζε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν
σου Ἀγαθὲ ἐν εἰρήνῃ ὡς νηδόκησας.

Ο Συμεῶν ἐν ἀγκάλαις, ἐκ τῆς Παρθένου
λαβὼν, τὸν πρό πάντων αἰώνων, γεννη-

Ἐντα Σωτήρα. Εἶδον ἀνεβόα τὸν φωτισμὸν, τῆς σῆς δόξης τὰ πέρατα· νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου Ἀγαθὲ, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον σε.

Τὸν ἐπ' ἐσχάτων τεχθέντα, εἰς σωτηρίαν βροτῶν, ὁ Συμεὼν βαστάσας, ἐν ἀγκάλαις Σωτήρα, χαίρων ἀνεβόα· Εἶδον τὸ φῶς τῶν ἐθνῶν καὶ τὴν δόξαν τοῦ Ἰσραὴλ· τοῦ ἀπολύεις, ὡς εἶρηκας ὁ Θεὸς, ἐκ τῶν τῆδε τῆ κελεύσει σοι.

Στιχηρὰ τῶν Ἀγίων.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Δίκαιος καὶ τέλειος, καὶ κατὰ πάντα αἰόδιμος, χρηματίζων Θεόπνευστε, Θεὸν μόνον τέλειον, εἰς τὰ δικαιοῦσαι, τὸν κόσμον ἐλθόντα, καθυπεδέξω ταῖς χερσὶ, σωματωθέντα καὶ ἀπολέλυσαι, τοῦ σώματος βρωῶν αὐτῷ· Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου, ἐν εἰρήνῃ φιλάνθρωπε, ὅτι εἶδόν σε σήμερον.

Νεάζων τῷ πνεύματι, προβεβηκῶς δὲ τῷ σώματι, Συμεὼν κεχηματίσαι, μὴ ὄψεσθαι θάνατον, ἕως ἴδῃς βρέφος, νέον τὸν πρόοντα, πρὸ τῶν αἰώνων Ποιητὴν, Θεὸν τῶν ὅλων σάρκα πτωχεύσαντα· ἰδὼν δὲ ἀνεσκίρτησας, καὶ τῆς σαρκὸς λύσιν ἤτησας, πρὸς τὰ θεῖα σκηνώματα, μεταβάς ἀγαλλόμενος.

Αἴνα ἡ θεόπνευστος, καὶ Συμεὼν ὁ πανόλβιος, προφητεία λαμπόμενοι, ἐν νόμῳ τε ἀμειπτοι, ἀπεδεδειγμένοι, τὸν νόμον Δοτήρα, βρέφος ὄφθέντα καθ' ἡμᾶς, ἰδόντες τοῦτον νῦν προσεκύνησαν· αὐτῶν τὴν μνήμην σήμερον, περιχαρῶς ἐορτάσωμεν, κατὰ χρέος δοξάζοντες, Ἰησοῦν τὸν φιλάνθρωπον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α'.

Ο παλαιὸς ἡμερῶν, νηπιάσας σαρκί, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου τῷ Ἱερῷ προσάγεται, τοῦ οἰκείου νόμου πληρῶν τὸ ἐπάγγελμα· ὃν Συμεὼν δεξάμενος ἔλεγε· Νῦν ἀπολύεις ἐν εἰρήνῃ, κατὰ τὸ ῥῆμά σου τὸν δούλόν σου· εἶδον γὰρ οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου Ἄγιε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Σήμερον ὁ Σωτήρ, ὡς βρέφος προσνήχθη, ἐν τῷ ναῷ Κυρίου, καὶ χερσὶ γηραλέαις, ὁ Πρέσβυς τοῦτον δέχεται.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου.

Νήπιος τῆ σαρκί, ὁ παλαιὸς τῷ χρόνῳ, ἔραται παραδόξως, τὴν σήμερον ἡμέραν, καὶ τῷ Ναῷ προσάγεται.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Δέχου ᾧ Συμεὼν, ἡ Πάναγνος ἐβόα, ἐν ἀγκάλαις ὡς βρέφος, τὸν Κύριον τῆς δόξης, καὶ κόσμου τὸ σωτήριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος α'.

Ο παλαιὸς ἡμερῶν, ὁ καὶ τὸν νόμον παλαι ἐν Σινᾷ δούς τῷ Μωσεῖ, σήμερον βρέφος ὄραται, καὶ κατὰ νόμον, ὡς νόμου Ποιητῆς, τὸν νόμον ἐκπληρῶν, ναῶ προσάγεται, καὶ τῷ Πρεσβύτῃ ἐπιδίδοται. Δεξάμενος δὲ τοῦτον Συμεὼν ὁ δίκαιος, καὶ τῶν δεσμῶν τὴν ἔκβασιν ἰδὼν τελεσθεῖσαν, γηθοσύνης ἐβόα· Εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου, τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον ἀποκεκρυμμένον, ἐπ' ἐσχάτων τούτων ἡμερῶν φανερωθὲν, φῶς διασκεδάζον, τῶν ἀπίστων ἐθνῶν τὴν σκοτόμαιναν, καὶ δόξαν τοῦ νεολέκτη Ἰσραὴλ· διὸ ἀπόλυσον τὸν δούλόν σου, ἐκ τῶν δεσμῶν τοῦδε τοῦ σαρκίου, πρὸς τὴν ἀγήρω καὶ θαυμασίαν ἀληκτον ζωὴν, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Θησαυρὲ τῶν αἰώνων, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, δι' ἐμὲ νηπιάσας, ὑπὸ νόμον ἐγένου· ὁ παλαιὸς χαραξας ἐν πλαξί, τὸν νόμον ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ, ἵνα πάντας ἀπαλλάξῃς, ἐκ τῆς τοῦ νόμου παλαι δουλείας. Δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου Σωτήρ· δόξα τῇ βασιλείᾳ σου· δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Εν τῷ ναῷ προσνήχθη τὰ εἰθισμένα πληρῶν, ὁ Ποιητῆς καὶ Δεσπότης καὶ ὁ τοῦ νόμου δοτήρ, καὶ ἀγκάλαις Συμεὼν εὐδοκίᾳ τῇ σῇ, βασταχθῆναι ἐν σαρκί, ὁ τοῖς πᾶσι φοβερὸς, καὶ πᾶσαν κτίσιν συνέχων, ἠνέσχου μόνε Οἰκτίρμον, τὸ φῶς σου πᾶσιν ἀποκαλύψας ἡμῖν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα λέγονται οἱ Κανόνες, ὁ τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρῶν οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Δέχου τὸν ὕμνον Συμεὼν Θεοδόχε. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ανοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματι, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ

» Βασιλίδι Μητρί· και ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πα-
 » νηγυρίζων, και ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ
 » Σαύματα.

Δικαίων σκηνώμασι, περιχαρῶς αὐλιζόμενος
 τὸν δίκαιον Κύριον, Συμεῶν δίκαιε, τοὺς
 τὴν Δεῖαν σου, τελούντες δικαιοῦσαι, μεταστα-
 σιν αἴτησαι, μακαριώτατε.

Εν νόμῳ γενόμενος, ἱερούργος ἱερώτατε, ὃν
 νόμος ἐκήρυξε, βρέφος τεθέασαι, και τῆς
 φύσεως, τῷ νόμῳ Θεοδόχε, Δανῶν πρὸς ἀθά-
 νατον, χαίρων μετέβης ζωὴν.

Χειρὶ τὸν κατέχοντα, τῆς οἰκουμένης τὰ πέ-
 ρατα, Παρθένου φερόμενον, χερσὶν ἐώρα-
 κας· και τιμίαις σε, δεξάμενος ἀγκαλῆς, Μω-
 σέως ἀνώτερος, ὠφθης πανόλθιε.

Θεοτοκίον.

Ο πλήρης κενένωται, ὁ προαιώνιος ἄρχεται,
 ὁ Λόγος παχύνεται, ὁ Πλάστης πλατ-
 τεται, ὁ ἀχώρητος, χωρεῖται ἐν κοιλίᾳ, τῇ σῆ
 σωματούμενος, Θεοχαρίτωτε.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**τι στεῖρα ἔτεκεν, ἢ ἐξ ἔθνῶν Ἐκκλη-
 » σία, και ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠσθένησε
 » συναγωγὴ· τῷ Σαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν βοήσω-
 » μεν· Ἄγιος εἶ Κύριε.

Υψωθείς, ταῖς πράξεσι, ταῖς ἱεραῖς Θεηγόρε,
 φωτοειδὴς ὡς στύλος ἐπερειδόμενος σα-
 φῶς, τῷ Παναγίῳ Πνεύματι γεγένησαι· ὅθεν
 εὐφημοῦμέν σε.

Τὸν τοῦ νόμου Κύριον, καθυπανοίξαντα μή-
 τραν, παρθενικὴν και βρέφος σωματοφό-
 ρον Συμεῶν, γεγενημένον ἔβλεψας δωρούμενον,
 πᾶσιν ἀπολύτρωσιν.

Ο χειρὶ τὸν ἄνθρωπον δημιουργήσας χερσὶ
 σου, σωματωθεὶς κρατεῖται, καθαγιαζὼν
 σε σαφῶς, και πρὸς ζωὴν τὴν μέλλουσαν αἰτή-
 σαντα, μάκαρ ἀπολύει σε.

Θεοτοκίον.

Νθητὴν λαβίδα σε, ἀνθρακα φέρμασαν Δεῖον,
 τὸν ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων σωματωθέντα
 ὑπὲρ κοῦν, ὁ Συμεῶν ὡς ἔβλεψε Πανάμωμε,
 χαίρων ἐμακάριζε.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Εκ τῆς Παρθένου σε, σωματωθέντα Χριστέ, χαι-
 ῶν ἐδέξατο, ὁ ἱερός Συμεῶν, Νῦν ἀπολύεις
 ἐκδοῶν, τὸν δούλόν σου Δέσποτα. Ἄννα δὲ ἡ ἄ-
 μεμπτος, ἡ Ἠρθῆτις και ἐνδοξος, τὴν ἀνθομοκί-
 γησιν, και τὸν ὕμνον προσῆγέ σοι· Ἡμεῖς δὲ Ζωο-
 δάτα βοῶμεν σοι· Δόξα τῷ οὕτως εὐδοκῆσαντι.

Δόξα, και νῦν. Τὸ αὐτό.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** καθήμενος ἐν δόξῃ ἐπὶ θρόνου Θεό-
 » τπος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς
 » ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ και διέ-
 » σωσε, τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστὲ τῇ
 » δυνάμει σου!

Υπερήκμασας τῷ γῆρα, τῇ δὲ πίστει ἐνέα-
 ζες, νέον βρέφος Δέλων, βλέψαι Συμεῶν
 τὸν παντέλειον, ἀνακαινίζοντα κόσμον τὸν γη-
 ράσαντα, ἐπιθέσει τοῦ παλαιοῦ πολεμήτορος.

Μακαρίσωμεν συμφώνως Συμεῶν τὸν μακά-
 ριον, ὡς ἀξιωθέντα, βλέψαι τὸν Θεὸν τὸν
 μακάριον, σάρκα φορέσαντα, ὅπως ἀπεργάση-
 ται, μακαρίης, τὸς πρὶν ἀθλήης χρηματίζοντας.

Νημοδότην σε γινώσκω, και νομίμων τῆς φύ-
 σεως, σαρκωθέντα δίχα, νόμον σε καινὸν
 εἰσοικίσαντα, ὁ Συμεῶν ἀνεβόα, μένε Κύριε·
 Νῦν ἀπόλυσόν με, πρὸς ζωὴν τὴν ἀκήρατον.

Θεοτοκίον.

Ο χειρὶ τὰ πάντα φέρων, ἐν χερσὶ βαστα-
 ζόμενος τῆς ἀειπαρθένου, ταύτην Χερου-
 βὶμ ἀπειργάσατο, και Σεραφὶμ ἀνώτεραν ὡς
 γεννήτριαν· ἦν ὑμνήσωμεν, και εὐσεβῶς μακα-
 ρίσωμεν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ Δεῖᾳ δόξῃ
 » σε· σὺ γὰρ ἀπειράγαμε Παρθένε, ἔσχες
 » ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν, και τέτοκας
 » ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι ταῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν
 » βραβεύοντα.

Νοὸς καθαρότητι, Θεῷ τῷ παντοκράτορι,
 Ἄγγελος καθάπερ λειτουργήσας, Μάκαρ
 ἐναίμοις Δυσίαις ἠγνίσας, πάλαι τὸν λαὸν τοῦ
 Ἰσραὴλ, αἷμα τὸ σωτήριο, προδηλοῦσαις τρα-
 νότατα.

Σαυτὸν ἀπετέλεσας, ναὸν Θεοῦ πανάγιον,
 πράξεσιν ἐνθέοις Θεηγόρε· ὅθεν ὡς βρέφος
 ἐν τῷ ἀγίῳ ναῷ, ἔβλεψας Θεὸν μετὰ σαρκὸς
 σε μεταβιθαζόντα, πρὸς τὰ Δεῖα σκηνώματα.

Υμνήσωμεν σήμερον, πνευματικῶς χορεύον-
 τες, πάντες Συμεῶν τὸν Θεοδόχον, και σὺν
 ἐκεινῷ Ἄνναν τὴν σώφρονα, προφήτας ὑπάρχον-
 τας Θεοῦ, τοῦτον κατιδόντας τε, δι' ἡμᾶς νη-
 πιάσαντα.

Θεοτοκίον.

Μὴ φλέξας τὴν μήτραν σου, ὁ φύσει ἀναλ-
 λοίωτος, μόνῃ Χερουβὶμ Ἀγιώτερα, ἄν-
 θρωπος ὠφθῆ ἐκ σοῦ τικτόμενος, και τοὺς ἀ-
 πώσθέντας τῇ φθορᾷ, πάντας ἀνεσώσατο, Θεο-
 μῆτορ πανάμωμε.

Ἐδὴ ε΄. Ὁ Εἰρημὸς.

Εβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τρί-
μερον, ὁ Προφήτης Ἰωνᾶς, ἐν τῷ κή-
τει δεόμενος. Ἐκ φθορᾶς με ρῦσαι, Ἰησοῦ
Βασιλεῦ τῶν Δυναμέων.

Εβόησας, ὀπηνίκα κατείδες τὸν Κύριον. Ὡς
ὑπέσχου, νῦν τὸν δούλόν σου Σῶτερ ἀπό-
λυσον, τοῖς ἐν Ἄδῃ πάσι, σοῦ τὴν θείαν μνηύ-
σαντα σάρκωσιν.

Οραϊώτης, καὶ Μωσέως λαμπρότερος γέ-
γονας, ἐν ἀγκάλαις, τὸν ἐν κάλλει ὠραῖον
δεξάμενος, Συμεὼν Πρεσβύτα, δι' ἡμᾶς κηπιά-
σαντα Κύριον.

Νταϊμάτων σε, πεπλησμένον τῶν θείων ἀπά-
ραντα, καὶ πρὸς Ἄδου, τοὺς κευθμῶνας
χωρήσαντα βλέψαντες, οἱ ἐκεῖ δεσμῶται, Συ-
μεὼν θείας δρόσου ἐπλήθησαν.

Θεοτοκίον.

Θηρεῦσαί με, καθ' ἐκάστην ζητεῖ ὁ παμπό-
νηρος. ἀλλ' αἰτοῦμαι, τῶν παγίδων ἐξάρ-
πασον Δέσποινα, καὶ τῇ θείᾳ σκέπῃ, τῶν
πτερυγῶν σου σῶον συντήρησον.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
καὶ δικαίου Συμεὼν τοῦ Θεοδόχου, καὶ Ἄννης
τῆς Προφήτιδος. ὧν ἡ Συναξίς τελεῖται ἐν τῷ
σεπτῷ Ἀποστολείῳ τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ
Ἀδελφοθέου, τῷ ὄντι ἐν τῷ σεβασμίῳ ναῷ τῆς
Ἁγίας Θεοτόκου, πλησίον τῆς ἀγιωτάτης Με-
γαλῆς Ἐκκλησίας.

Στίχοι.

Ἦγγεικε νεκροῖς Πρέσβυς, ὡς Θεὸς Λόγος,
Ἄνθρωπος ὄφθεις, μέχρι καὶ τούτων φθίσει.

Ὁ γῆς ἀπῆρεν ἡ Φανουὴλ Συγατήρ,

Ἐὼς ἐπ' αὐτῆς τὸν Θεὸν εἶδε βρέφος.

Τῇ τριτάτῃ δεσμῶιο βίοιο λυθῆ Συμεωνῆς.

Ος, ἐν τῷ παρόντι βίῳ, τὴν παρατεταμένην ζωὴν δε-
ξαίμενος, διὰ τὸ χρηματισθῆναι ὑπὸ τοῦ Πνεύματος
τοῦ Ἁγίου, μὴ ἰδέσθαι θάνατον, πρὶν ἢ τὸν Χριστὸν θεά-
σασθαι, ἐν ἀγκάλαις τούτου ὑπαδεξάμενος, καὶ τὰ περὶ αὐ-
τοῦ ἰσομῆνα Πνεύματι Ἁγίῳ θεοφορήσας, καὶ προμνησάσας,
κατὰ τὸν αὐτοῦ χρηματισμὸν, τὸ βίον πέραν ἴδεν ἔσχατον.

Ἡ δὲ Προφήτις Ἄννα θυράνηος τῆς Φανουὴλ, ὡς εἶ-
πεν, ἀσπὴρ κατήγετο συνοικησασα, ἀεὶ ἀνδρὶ ἐπὶ γαστρίᾳ ἐστὶν,
καὶ τούτου ἀπεβαλεῖσα θανάτου νόμον ὑπαίτια, καὶ προσ-
ωγή, ἐν τῷ ναῷ σκολαζαθεῖσα, πάντα τὸν βίον αὐτῆς δι-
τέλει. Ὁθεν ἠδολοκᾶστος τούτων ἐχομίνῃ, κἀκτιβῶθη καὶ
αὐτὴ σαρτῶν τὸς Κόριον ἐπὶ τῷ ὄνοματι Μαργαρίτας αὐτοῦ
ἀποκαλεῖται. Ἰσομῆ τῷ δικαίῳ τὸ πρῶτον κηπιάσαντα τὸν
κατὰ σάρκα τῷ ναῷ προσφερόμενον. Ἀπὸ μολαγεῖτο δὲ
τῷ Θεῷ, καὶ προεφῆτευσεν τρανῶς περὶ τούτου, ὑπὸ τῆς

ἐν τῷ ναῷ παρατυχοῦσαι λέγουσα. Τούτο τὸ βρέφος, ὁ τὸν
οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν στεριώσας Κύριός ἐστιν. αὐτός ἐστιν
ὁ Χριστός, περὶ οὗ οἱ Προφῆται προκατήγγειλαν ἅπαντες.
Τούτων τοίνυν τὴν μνήμην ποιούμενοι σήμερον, τὴν φρι-
κτὴν καὶ ἄρρητον τοῦ Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς καταγγέλλομεν
συγκατάβασιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων
Ἀδριανοῦ καὶ Εὐβούλου.

Στίχ. Ἀδριανόν, χαίροντα τμηθῆναι ξίφει,
Χεῖρ, ἢ φόνοις χαίρουσα, τέμνει δημίου.

Ξίφει θανὼν Εὐβουλε, Κυρίου χάριν,
Βουλὴν ἐπέγνωσ ὡς ἀρεστήν Κυρίῳ.

Οὗτοι τὸ γένος ἔλκον ἀπὸ τῆς Βαβυλῆος· πῶς δὲ τῷ
πρὸς τοὺς Ὁμολογητὰς τοῦ Χριστοῦ ἔλκόμενοι, εἰς
Καισαρείαν ἀφίκοντο. Φωραθέντες δὲ διὰ τὸ τῆς παύρη-
σίας καθαρὸν, ὡς ὄντες Χριστιανοί, προσάγονται Φίρμι-
λιανῷ τῷ ἄρχοντι· καὶ αὐτίκα πληγὰς κατὰ τῶν νῶτων
καὶ τῶν πλευρῶν δέχονται, καὶ ἑτέρας μίξσοι βασιάνεις
ὑπεβάλλονται. Ὡς δὲ εἰς τὴν προτεραίαν ὁμολογίαν ἀκλι-
νεῖς ἴσταντο, θηρίοις αὐτοὺς εἰς βορᾶν ὁ Ἄρχων ἐκδίδω-
σι. Καὶ ὁ μὲν μακάριος, Ἀδριανός, λίοντι παραβληθεὶς,
ἀνδρικώτατα τὸν ἀγῶνα διεξῆλθεν, ἔπειτα ξίφει τὴν κε-
φαλὴν ἀφαιρεῖται. Ὁ δὲ Ἅγιος Εὐβουλος, πολλὰς παρα-
κλήσεις καὶ δωπίας ὑπομείνας, καὶ μὴ πεισθεὶς, τὸν αὐ-
τὸν θῆρα καταγωνισάμενος, τὰ ἴσα τῷ προτέρῳ παθῶν, ἕ-
στατος τοὺς ἄθλους ἐπισφραγίσαστο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Βλασίου τοῦ Βουκόλου.

Στίχ. Βοῶν ἐπαύλεις Βλασίσιον εἶχον πάλαι·
Αὐλαὶ δὲ νῦν ἔχουσιν αὐτὸν Κύριον.

Οὗτος ἐκ Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας ἔλκων τὸ γέ-
νος, γοιέων πλουσίῳ σφόδρα ὑπῆρχεν υἱός, ἐκ τῆς
τῶν βοσκημάτων πληθύος τῆς περιουσίας αὐτῶν αὐξαν-
μένης, ἐξ οὗ καὶ θαφιλεῖς παρῆχον τοῖς πένησι τὰς εὐεργ-
χειίας. Ἐπεὶ δὲ, διωγμὸς γενομένου, ὡς Χριστιανὸς ὁ
μακάριος Βλασίσιος ἐζητεῖτο, καὶ οὐχ εὐρίσκατο καὶ νάσαι
καὶ ἐρημίαι ἐξηρευνῶντο, τοῦτο μαθὼν ὁ γυναικός, καὶ
ὡσπερ ἐπὶ δειπνῶν κεκλημένος βασιλικῶν, προθύμως ἰαπ-
τὸν δίδωσι τοῖς διώκουσι, καὶ ὡς εὐεργέτας ξηναγεῖ.

Ὡς δὲ τῷ δικαστηρίῳ παρεστῆ, καὶ ἠρωτηθῆ, ἐξείπε
καὶ τὸ δόγμα, καὶ τὴν πίστιν, καὶ τὸ ἐπιτάδεγμα· καὶ
αὐτίκα αἵρεται ἐκ τεσσάρων, καὶ τίνεται, καὶ νεύροις
ὡμοῖς μαστιζέται. Ἐἶτα κουφίζει ὁ Θεὸς τὰς δούνας αὐ-
τοῦ, καὶ θραπύει τὰς πληγὰς. Οὐ γινόμενος, γοητεῖαν
ἔλαττο καλλίστως ὁ Ἠγεμὼν λέθνη μαγιστῶν ὕδατος κα-
χλαζόντος πληγῆ, τὸν Ἅγιον ἐμβαλεῖ, καὶ ἐκπλήξῃς τὸ
ὄρωμενον, ἀκθρωπὸς ὡς ἱματίον ἀναβαλλόμενος τὸ πῦρ,
ἐξ οὗ καὶ ἐφέγγετο. Καὶ τὴν τὸ μετὰ ταῦτα, ἡμέρας
κίρκι τῶν ἀποκρίσεων π' Ἁγίος τῆς λέθνης κατεκρίθηται. Ἄγ-
ηλοι δὲ αὐτοῦ, παρρηίᾳ ἐγκλιμασμένοι, τὴν ἐν τοῦ πυρὸς
ζαλὴν, καὶ βλαθὴν ἀπισκεδάσαν. Ὅθεν οἱ τοῦ λέθνητος τὸν
Ἅγιον ἐξένεικον στρατιωτῶν πρόδραθεντες, ζῶντα τῶν
ἰδόντων, καὶ τὰς Ἀγγέλους ἀμφαλλεῖντα, Χριστιανὸς ἐπι-
τούς ἀνεκνήρυσαν.

Τούτου μαθὼν ὁ Ἠγεμὼν, ἑτέρουσ στρατιώταις ἐξέπηψε,
καὶ αὐτὰ παραγενεμένους, Χριστιανούς· αὐτοὺς ἀνεγρο-
σάν. Ἐἶτα καὶ αὐτὸς ὁ Ἠγεμὼν ἔλκων, καὶ τὸν Ἅγιον
ἐν κλίματι λέθνης ἐβάστασε· θρασυμένον, καὶ ὑποτακτικῶς
ἐκπλήξῃς τὸ πῦρ, τὰς ἄφεις αὐτοῦ ἀντλησθῆναι προσεταξέ.
Καὶ τούτου γενομένου, μετὰ τῶν ὄψεων καὶ τὴν ψυχὴν ἐ-
πεβάλλεται. Ὁ δὲ τοῦ Χριστοῦ Μάρτυς πατάξας ἄσως

πιστεύσαντας ἐκ τοῦ λίθου ἐκείνου περιρραντίσας, εἰς τὸ τῆς Ἁγίας Τριάδος ἐβάπτισεν ὄνομα.

Ἐγγὺς δὲ τῆς ἐπαύλειος τῶν ἑαυτοῦ θρημάτων γενόμενος, τῆτι μητρὶ καὶ τοῖς ἰδίους ἐπισκίψας τὰ προσήκοντα, τῷ πνεύμα τῷ Θεῷ παρατίθειν. Οἱ δὲ παρατυχόντες τῇ αὐτοῦ τελειώσει, εἶδον ὡς περιστεράν φωτειδὴ καὶ λιυκὴν, τοῦ στόματος ἀναπτᾶσαν τοῦ Μάρτυρος, καὶ πρὸς οὐρανὸν ἀνελοῦσαν. Διὸ καὶ τὸ ἱερόν αὐτοῦ σῶμα ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ κατατίθεται, καὶ ἡ αὐτοῦ ράβδος παρά τῷ θυσιαστηρίῳ βλαστήσασαν καὶ δεινρωθεῖσα, τὸ θυσιαστήριον κατισκιάσει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Προφήτης Ἀζαρίας, υἱὸς Ἀδδῶ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Χρησμούς διδόντος πρὶν θανεῖν Ἀζαρίε,
Σιγαῖ προφητεύουσα λοξὰ Πυθία.

Ὁστος ἦν υἱὸς Ἀδδῶ, ἐκ γῆς Συμβαθαῖ, ὃς ὑπέστρεφεν ἐξ Ἰσραὴλ τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰούδα, καὶ θανὼν ἐτάφη ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Παῦλος καὶ Σίμων οἱ Μάρτυρες ζίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Καὶ Παῦλον ὠδε, καὶ Σίμωνα γραπτέον,
Μὴ καὶ λάθωσιν, ἐκκοπέντες τὰς κάρας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Κλαῦδιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐχαιρεν εὐρῶν Κλαῦδιος βίου τέλος,
Ὡς εἴ τις εὐροὶ ψαλμικῶς πολλὰ σκύλα.

Ταῖς τῶν σῶν Ἁγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Ὁὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ Θεόφρονες,
παρὰ τὸν Κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐννομώτατα Κυρίῳ παντοκράτορι σὺ ἐλειτούργησας, δίκαιος ὡς ἀληθῶς, ἐν νόμῳ τε ἀμεμπτος Μάικαρ γενόμενος· ὅθεν ἔψαλλες· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἡ χαρὰ τῶν θλιβομένων ἐπεδήμησεν, ἡ ἀπολύτρωσις, τοῦ Ἰσραὴλ ἀληθῶς, ὡράθη ὡς νήπιον ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ, ἀπολύων με, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν μέλλουσαν, Συμεῶν ἐβόα χαίρων.

Διὰ σπλάγγνα οἰκτιρμῶν σου κειμηκότα με, νόμου τῷ γραμμᾷτι, κατακαμφθέντα τέ, τῷ γῆρα ἀπολύσον. Σῶτερ τὸν δοῦλόν σου, ὅτι εἶδόν σε, ὁ Συμεῶν ἐκραύγαζεν, ἐπὶ γῆς φεραῦντα σάρκα.

Θεοτοκίον.

Ὁ κενώσας ὁ πληρέστατος τὸν ἀχραντὸν, κολποῦ τοῦ πάντος Πατρὸς, σαυτὴν ἐν ταῖς κολποῖς Ἀγνή, ὡς βρέφος καθέζεται ἐτοιμαζόμενος, οἷς ἠθέλησεν, ὁμοιωθῆναι Ἀχραντε, ἱεράν σαφῶς καθέδραν.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπαύμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἴκου μένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χηρεύσαντα κόσμον θείας δόξης ἐλθόντα νυμφοσολῆσαι τὸν Ὑπέρθεον, χῆρα χρηματίζουσα, Ἄννα ἡ πανεύφημος, καὶ Προφητείας χάριτι περιασράπτουσα, ἐδόξασεν αὐτὸν καὶ τὸ μέλλον, πᾶσι τοῖς παροῦσιν, ἐδήλου θείον λύτρον.

Ἐναίμους θυσίας προσηγάγω, ἀμνοῦ τοῦ δι' οἶκτον ἀδιήγητον, αἷμα τὸ σωτήριο, χυθὲν τὸ ἱερώτατον, προμηνυούσας πόρρωθεν· ὃν σωματέμενον, κρατήσας Συμεῶν ἐδοξάσθη, ὑπὲρ Μωϋσέα, καὶ πάντα τοὺς Προφῆτας.

Ἰδὼν τὸν ποθούμενον, τὴν λύσιν, ὑπέστης τοῦ σώματος Θεόπνευστε, καὶ καθάπερ ὄριμος, σῖτος μεταβέβηκας, πρὸς τοὺς πατέρας ἐνδοξε, τραφεῖς ἐν γῆρα καλῷ· διό σου τὴν πανέορτον μνήμην, ἐν ἀγαλλιάσει, ψυχῆς ἐπιτελοῦμεν.

Θεοτοκίον.

Ὡς κρίνον, ὡς εὖσομόν σε ῥόδον, ὡς θείον ὀσφράδιον ἐδρέψατο, Λόγος ὁ ὑπέρθεος, πάνταγγε Θεόνυμφε, καὶ σοῦ τὴν μήτραν ὤκησεν εὐωδιάζων ἡμῶν, τὴν φύσιν δυσωδίας πλησθεῖσαν, τῆς ἐξ ἁμαρτίας, Μαρία Θεοτόκε.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐῦα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσώκισατο· σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε τῷ τῆς κνοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνησας· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Σεπταί σου αἱ χεῖρες ἀληθῶς προσψαύσασαι, Θεοδόχε θείοις μελεσι, τοῦ ἀπτρμένου τῶν ὀρέων, ὡς Δαυὶδ μελωδεῖ καὶ καπνίζονται· μάκτριος τῷ ὄντι σὺ γέγονας· ὅθεν ἀξίως εὐφημοῦμέν σε.

Ἡ θήκη σου βλύζει τοῖς πιστοῖς ἰάματα, ἡ δὲ μνήμη μεμακάριστα, λάμπουσα, πλεον τοῦ ἡλίου, καὶ πάντων τὰς ψυχὰς σελαιγίζουσα, πρὸς φῶς θεογνωσίας ἀνάγουσα, ἱερομύστα πανσεβάσμιε.

Φωτίζουσι φέγγει νοητῷ ὡς ἥλιος, καὶ σέληνη τὴν ὑψηλίαν, Ἄννα ἡ σώφρων καὶ Προφήτις, ὁ Πρέσβυς Συμεῶν τε ὁ ἐνδοξος· δι' ὧν ἡμᾶς φιλανθρωπε Κύριε, ἀδελφότητάτων σκότους λυτρώσαι.

Θεοτοκίον.

Φανείσαν Μητέρα σε Θεοῦ ὡς ἔβλεψε, Θεοτόκε ὁ πρεσβύτατος, ἔφησεν οἷά περ Προφήτης· Ἰδοὺ ὁ σὸς Υἱὸς εἰς ἀνάστασιν, καὶ πτώσιν τῶν πολλῶν κείται Δέσποινα, καὶ εἰς σημεῖον δυσερμήνευτον.

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ατρέπτως καθ' ὑπόστασιν, ἐν σοὶ Θεογεννήτρια, σαρκὶ ἐνοῦται ἀσπόρως, καὶ νηπιάζει ὁ Λόγος· ὃν ἐν ἀγκαλῆς φέρουσα, Χερσβικὸς ὡς θρόνος νῦν, Θεῷ Πατρὶ προσήγαγε· καὶ Συμεὼν ὁ Πρεσβύτες, χαίρων ἐδέξατο τέτον. Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἰνῶν, Στιχ. Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Υπόδεξαι φησὶ Συμεὼν, τὸν Κτίστην τῶν ἀπάντων χερσίν· ὃ Πρεσβύτα, ἀγκαλίζου τὸν Χριστόν, ὃν ἡ Παρθένος Κόρη, ἐγέννησεν ἀσπόρως, εἰς ἀγαλλίασιν τοῦ γένους ἡμῶν. Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Τοῦ νόμου Ποιητὴν καὶ Θεόν, ὃν φρίττουσιν Ἀγγέλων πληθὺς, συνελθόντες, ἀνυμνήσωμεν λαοὶ, τὸν μόνον εὐεργέτην, καὶ νόμου Νομοδότην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνῶν.

Νῦν ἀπολύεις Δέσποτα, τὸν δοῦλόν σου ὡς εἴρηκας, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδόν σε Χριστέ, τὸ φῶς τὸ πρὸ αἰώνων, δεσμῶν με τοῦ σαρκίς, εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνῶν Ἰσραὴλ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Τὸν Ἱερὸν ἢ ἱερά Παρθένος προσεκόμισεν, ἐν Ἱερῷ τῷ Ἱερεῖ· ἀπλώσας δὲ ἀγκαλῆς ὁ Συμεὼν, ἐδέξατο τέτον ἀγαλλόμενος, καὶ ἐβόησε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δῆλόν σε Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ Κύριε.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου Ἀκολουθία, ὡς σύνθητες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Γὰρ Τυπικὰ καὶ ἡ γ'. καὶ 5'. Ὡδὴ τοῦ Κανόνος, καὶ τὰ λοιπὰ.

Τῆ Δ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία τῆς Ἐορτῆς, καὶ τρία τοῦ Ἁγίου.

Στιχηρὰ τῆς Ἐορτῆς.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Θεοφανείας ἀρρήτου νῦν ἑορτάζομεν, σωτηριώδη χάριν· ἐκ Παρθένου γὰρ Κόρης, ἀτρέπτως νηπιάσας Χριστὸς ὁ Θεός, ἐν ναῷ τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ, ὑπὸ Μητρὸς νῦν προσάγεται· ὃν λαβὼν, Συμεὼν ἐνηγκαλίστατο.

Εν τοῖς Προφήταις ὠράθη, ὡς Δέμις ἦν Ἰησοῦ, σὲ δεαθῆναι παλαι· ἀλλὰ νῦν Θεοῦ Λόγε, σαρκὶ παντὶ τῷ κόσμῳ, ὠφθης ἐκὼν, ἐκ Παρθένου Μαρίας Χριστέ, σοῦ τὸ σωτήριο πασι τοῖς ἐξ Ἀδάμ, ἐμφανίσας ὡς φιλόανθρωπος.

Ο ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει τὸν νόμον τάξας ποτέ, νῦν ἐν Σιών τῇ πόλει, ἐκπληρῶν τὰ τοῦ νόμου, χερσὶ τῆς Θεοτόκου, βρέφος Χριστέ σὺν τοῖς ὀλοκαυτώμασι, τοῦ Συμεὼν ἐν ἀγκαλῆς εἰς τὸν ναόν, εἰσαχθῆναι κατεδέξω σαρκί.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Θεωρίαις καὶ πράξεσι, πρὸς Θεὸν ἀνυψούμενος, διὰ βίου Πάισοφε διετέλεσας, τῆς θεωρίας ἐπίβασιν, τὴν πράξιν πηξάμενος, καὶ σοφῶς τῶν ὀρεκτῶν, ἀγαπήσας τὸ ἔσχατον· οὗ γενόμενος, τῆς ἐφέσεως ἔστης μακαρίου, ἀξιούμενος νῦν τέλους, καὶ τρισηλίου ἐλλάμψεως.

Τῆ πλημμύρα τῆς χάριτος, καὶ τοῖς ὄμβροις τῶν λόγων σε, καταρδεύεις ἅπαντας τοὺς θεόφρονες· τῆς ἀνωτάτω σοφίας γὰρ, κρατῆρι τὸ στόμα σου, ἐπιθείς ὡς ἐκ πηγῆς, δαψιλῶς σὺ ἐξήντησας, καὶ διέδωκας, πανταχοῦ ταῖς αἰκτῖνας τῶν δογμάτων, ἐπιστέλλων καὶ διδασκων, καὶ νοηθετῶν ἀξιάγαστε.

Εγκρατεία τὸ φρόνημα, τῆς σαρκὸς ἐθανάτωσας, ζωφόρον νέκρωσιν ἐνδυσάμενός· καὶ τῆς ψυχῆς τὴν κατάστασιν, πλατύνας Πανόσιε, ἐναργῶς χωριτικὴν, χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος ἀπετέλεσας, καὶ δοχεῖον ἐγένου θεοπνευστῶν, διδαγμάτων καὶ σοφίας, τῆς ὑπὲρ νοῦν ἐνδικαίτημα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος βαρύς.

Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, ἦλθες ἐπὶ γῆς
ἐξ οὐρανοῦ Σωτὴρ ἡμῶν· καὶ προσελθὼν
ἐκ τῆς Παρθένου, ἐπανεπαύσω ἐν ἀγκάλαις
τοῦ δικαίου Συμεῶν! ἔδει γάρ σε ζωοδότα τῶν
ἀπάντων, ὑπὸ τῆς πρεσβύτου γνωρισθῆναι, ὅτι
παρεγένου ἀπολύσαι αὐτόν, κατὰ τὸ ῥῆμά σου,
ὃ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαΐ.

Δέχου ὦ Συμεῶν, τὸν Κύριον τῆς δόξης, κα-
θὼς ἐχηματίσθης, ἐκ Πνεύματος Ἁγίου·
ἰδοὺ γὰρ παραγέγονε.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Φέρουσα ἡ Ἁγνή, καὶ ἄχραντος Παρθένος,
τὸν Πλάστην καὶ Δεσπότην, ὡς βρέφος
ἐν ἀγκάλαις, ἐν τῷ ναῶ εἰσέρχεται.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Μέγα καὶ φοβερόν, Μυστήριον καὶ ξένον!
ὃ πάντα περιέπων, καὶ βρέφη διαπλάτ-
των, ὡς βρέφος ἀγκαλιζέται.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β΄.

Σήμερον Συμεῶν ἐν ταῖς ἀγκάλαις, τὸν Κύ-
ριον τῆς δόξης ὑποδέχεται, ὃν ὑπὸ τὸν
γνόφον πρώην ὁ Μωϋσῆς ἐθεάσατο, ἐν τῷ ὄρει
τῷ Σινᾶ πλάκας δόντα αὐτῷ· Οὗτός ἐστιν, ὁ
ἐν τοῖς Προφήταις λαλῶν, καὶ τοῦ νόμου Ποιη-
τής· οὗτός ἐστιν, ὃν ὁ Δαυὶδ καταγγέλλει· ὁ
τοῖς πᾶσι φοβερός, ἔχων τὸ μέγα καὶ πλού-
σιον ἔλεος.

Ἀπαλυτικίον τῆς Ἑορτῆς. Καὶ Ἀπολύσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν ἀ. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος ἀ΄. Χορὸς Ἀγγελικός.

Οὐκ ὦν σὺν τῷ Πατρὶ, ἐπὶ θρόνου Ἁγίου, ἐλθὼν
ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ Παρθένου ἐτέχθη, καὶ βρέφος
ἐγένετο, χρόνοις ὧν ἀπερίγραπτος· ὃν δεξάμε-
νος, ὁ Συμεῶν ἐν ἀγκάλαις, χαίρων ἔλεγε· Νῦν
ἀπολύεις Οἰκτίριμον, εὐφράνας τὸν δοῦλόν σου.

Δόξα, καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Σαρκενὴ νηπιάσαντα, ἐξ ἀπειράνδρου Μητρος,
χερσὶ γηραλέαις σου, ἀγκαλισθεὶς Συμεῶν,
Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἔλαβες τῆς ἐξόδου τὴν ἀ-
πόφασιν δόξη· εἴληφας τῶν θαυματῶν, τὴν ἀέν-
τατον χάριν· διό σε ἀξιοχρέως πάντες δοξάζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν. τὸ αὐτό.

Εἶτα λέγομεν τὸν Κανόνα τῆς Ἑορτῆς, καὶ τὸ
Ἄγιον, οὐ ἢ Ἀκροστιχίς·

Σὲ τῶν Μοναστῶν τὸ κλέος μέλπω Πατέρ.
Θεοφάνους.

ᾠδὴ ἀ΄. Ἦχος πλ. β΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Ω**ς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀ-
• βύσσῳ ἴχνησι, τὸν διώκτην Φαραῶ, κα-
• θορῶν ποντήμενον Θεῷ, ἐπινίκιον ὠδὴν, ἐβόα
• ἄσσωμεν.

Συντετριμμένης καρδίας τὸν στεναγμὸν, ἐ-
πακούσας Δέσποτα, τῆς ψυχῆς μου τὴν
δεινὴν, συντριβὴν θεραπείεσον εὐχαῖς, τοῦ Ὁ-
σίου σου Χριστέ ὡς παντοδύναμος.

Επιβάς θεοσόφως τῆς πρακτικῆς, ἀρετῆς
Ἰσίδωρε, θεωρίας ἀκραιφνοῦς, τὴν τερ-
πνὴν ἐμφάνειαν, Θεῷ, ὁμιλῶν διαπαντὸς σα-
φῶς ἐπλούτησας.

Τῷ τῆς σοφίας κρατῆρι προσαγαγῶν, τὸ σὸν
στόμα Πάνσοφε, τῶν ἐκεῖθεν δωρεῶν, τὴν
ῥοὴν ἐξήντησας Θεῷ, ἐπινίκιον ὠδὴν ἀνακροσό-
μενος. Θεοτοκίον.

Ως ἐπὶ κούφῃς νεφέλῃς ὁ Πλαστουργός, ἐπὶ
σοὶ ἐλήλυθε, καθελεῖν ὡς δυνατός, τὰ Αἴ-
γύπτου Δέσποινα Ἁγνή, χειροποίητα Χριστός
ὡς παντοδύναμος.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου,
• ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου
• Ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ,
• τῆς ὁμολογίας σου.

Νοὸς οἰζύτητι σαφῶς, τὴν τῶν ὄντων ἀθρή-
σας, Παναοίδιμε φύσιν, δι' αὐτῆς τὴν ἀρ-
χικὴν, αἰτίαν ὡς καθαρὸς, Θεολόγος ἀπλανῶς
κατέλαβες.

Μελέτην θέμενος τρανῶς, τοῦ θανάτου τὸν
βίον, Θεοφόρε τρισμάκαρ, τῶν παθῶν
τὰς ὑλικὰς, ἐνέκρωσας ἀφορμὰς, ἀπαθείας
συσχεθεὶς τῷ ἔρωτι.

Οπίσω χαίρων τοῦ Χριστοῦ, τὸν σταυρὸν
σου βαστάσας, ἠκολούθησας Πατέρ, ἐν
ἀσκήσει καρτερᾷ, καὶ τούτῳ ὡς δυνατόν, ὡ-
μοιωθῆς βίου καθαρότητι. Θεοτοκίον.

Νομίμων φύσεως ἐκτός, τὸν Δεσπότην τε-
κοῦσα, Θεοτόκε Παρθένε, τῆς πάλαι πα-
ρακοῆς, διέλυσας τὴν ἀράν, εὐλογίας τὴν πη-
γὴν βλυστάνουσα.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου, Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Βίβλος γνώσεως διδασκαλίας, πλούτῳ πί-
στεως συντεταγμένη, τῷ πανσίγνω ἀνε-
δείχθης ἐν Πνεύματι, ἀνακαλύπτων τὰ θεῖα

ταῖς χεῖρας, καὶ τὴν ζωὴν θησαυρίζων τοῖς θέλουσι. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἐκέλευε, δωρῆσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Ετέχθης ἐκ Μητρὸς, ὁ προάναρχος Λόγος, προσήχθης τῷ πατρὶ, ἀκατάληπτος μένων. Χαίρων δὲ ὁ Πρεσβύτες, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σε ὑπεδέξατο, κράζων· Νῦν ἀπολύεις, ὃν ἐπεσκέψω κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ὃ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεὸς, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**ριστός μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ
» σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει
» ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυ-
» ρίῳ ἑορτάζουσα.

Αφθόνως Ὅσιε, Χριστῷ πειθόμενος, τὸν δοθέντα σοι πλοῦτον ὡς εὐπειθῆς, δούλος διαδεδώκας, καὶ τῆς ἀφράστου σε χαρᾶς, ὁ Δεσπότης κατηξίωσε.

Σαφίας πέλαγος, διανηξάμενος, τὸν καλὸν μαργαρίτην ὡς ἀγαθὸς, ἔμπορος ἐκέρδησας, καὶ τοῦτον μόνον θησαυρὸν, ἀδαπάνητον ἐπλούτησας.

Τῷ θείῳ Πνεύματι, καταλαμπόμενος, ταῖς ἀκτίνας τῶν λόγων ἡλιακῶς, πᾶσιν ἐξάπέστειλας, τῆς σωτηρίας τῶν πιστῶν Θεοφάντορ ὀρεγόμενος.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὄντως ἀφθεγκτα, καὶ ἀκατάληπτα, τὰ τῆς σῆς Θεοτόκε θεοπρεποῦς πέφυκε κηρύσεως, τοῖς ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ ἀειπάρθενε Μυστήρια.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθὲ, τὰς τῶν ὀρ-
» θριζόντων σοι ψυχᾶς, πόθῳ καταύγασον
» δέομαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντως Θεὸν,
» ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενος.

Νεκρώσει Πάνσοφε τῶν παθῶν, ἔξω γεγονῶς καὶ τῆς σαρκὸς, πόθῳ Θεῷ προσωμίλησας, τῷ καθαρωτάτῳ καὶ λαμπροτάτῳ φωτὶ, καὶ μόνῃν ἀπαιτοῦντι τὴν καθαρότητα.

Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθὲ, νῦν ὁ Θεοφόρος αὐγάσθεις, στύλος ὀλόφωτος γέγονε, πᾶσι πέμπων θείου φωτός, τὰς θείας αὐγάς, καὶ ζόφον τῆς ἀγνοίας ἀποσειόμενος.

Ὁ θέλων πάντας ὡς ἀγαθὸς, πάνσοφε σωθῆναι ποδηγὸν, τοῖς πλανωμένοις σε ἔδειξε, πολλοὺς ἐπιστρέφειν πρὸς σωτηρίας ὁδόν, Ἰσιδώρε τρισμακάρε, Πάτερ πανόλβιε.

Θεοτοκίον.

Κυρίως στόματι καὶ ψυχῇ, Δέσποινα τοῦ κόσμου ἀγαθὴ, ὁμολογῶ σε πανάμωμε, σεσωματωμένον Θεὸν τεκοῦσαν Ἀγνῆ, καὶ βίβσε προστάτιν πίστει προβάλλομαι.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην κα-
» θαρῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
» εὐδίῳ λιμένι σε προσδραμῶν, βοῶ σοι· Ἀνά-
» γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Λογιστικῶς ἐδίκασας, Θεοφόρε καὶ σώματι καὶ ψυχῇ, τὸ χεῖρον τῷ κρείττονι, ὑποτάξας ἐμφρόνως ἀξιάγαστε.

Ετόνως τὴν Αἴγυπτον, τῶν παθῶν καὶ τῆς ἐστρυφῆς, σὺ Μοναστῶν τὸ καύχημα, τῆς ἐγκρατείας Ἐνδοξε ταῖς πληγαῖς, ἐτάζων ἐμάστιξας, τοῖς πιστοῖς ὁμαλίζων τὴν διάβασιν.

Θεοτοκίον.

Ὁ φέρων τὰ σύμπαντα, δυναστεία Θεϊκῆ, καὶ συγκρατῶν ὡς εὐσπλαγχνος, σαῖς ἀγκάλαις Πανάμωμε σαρκωθεῖς, ὡς βρέφος βαστάζεται ὁ Πατρί κατ' οὐσίαν συναΐδιος.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῆ Δ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου.

Στίχοι.

Πηλουσιῶτα, χαῖρε, χαῖρε πολλά μοι,
Τὸν πληρὸν ἐκδύς, καὶ χαρᾶς τυχῶν ξένης.

Ἐν δ' Ἰσιδώρον ἔθεντο τετάρτη σήματι λυγρῷ.

Ὁ ὅτε ὁ Ἅγιος, Αἰγύπτιος ὑπάρχων τὸ γένος, εὐγενῶν καὶ θεοφιλῶν γονίῳ υἱὸς ἐγνωρίζετο, συγγενῆς τε ἄνθεοφίλου καὶ Κυρίλλου, τῶν τῆς Ἀλεξανδρίῳ Ἐκκλησίας Ἐπισκόπων. Ὅτε, γράμμασι τῆς θείας σοφίας καὶ τῆς ἔξω εἰς ἄκρον ἐξησκημένος, πάμπολλα συγγράμματα, λόγον καὶ μνήμης ἄξια, τοῖς φιλομαθεῖσι καταλίλοιπε. Καταλιπὼν γὰρ παντοῖον, πλοῦτον, γένος λαμπρὸν, εὐδαιμονίαν βίου, καταλαμβάνει τὸ Πηλουσιῶν ὄρος, καὶ τὸν μοναδικὸν ὑπέρχεται βίον.

Ἐκεῖ σχολάζων, καὶ τῷ Θεῷ ἐντυγχάνων, ἅπασαν τὴν οἰκουμένην τοῖς θείαις αὐτοῦ λόγοις διδασκῶν ἐφώτιζε, τὰς ἀμαρτάνοντας ἐπιστρέφων, τὰς κατορθοῦντας ἐπιστηρίζων, τοὺς ἀπειθοῦντας, τῷ τμητικῷ τῶν θείων ἐλίγγων, πρὸς τὴν ἀρετὴν διεγείρων· ἀλλὰ καὶ Βασιλεῖς πρὸς τὸ τῆς οἰκουμένης συμφέρον ὑπομιμνήσκων καὶ νοουθετῶν, καὶ ἀπλῶς πᾶσι τοῖς αὐτὸν ἐρωτῶσι τὰς τῆς θείας Γραφῆς ῥήσεις σεφώτατα ἐρμηνεύων. Λίγεται δὲ εἶναι τὰς τούτου Ἐπιστολάς ὡσεὶ χιλιάδας δέκα. Οὕτω γοῦν ἀρίστα βιωσας, καὶ κατὰ Θεὸν πολιτευσάμενος, ἐν γῆρα βαθεῖ καταλύει τὸν βίον.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου Ὁμολογητοῦ, τοῦ Στουδίτου.

Στίχ. Ἐνδοξε τῷ στήσαντι μέτρα τῷ βίῳ,
Καὶ Νικόλαον ἐκμετρήσαι τὸν βίον.

Οἷτος ὁ Ὅσιος ἔφυ μὲν τῆς τῶν Κρητῶν νήσου, κώμης Κυθωνίας· τὸν συγγενῆ δὲ αὐτοῦ Θεοφάνην βουλόμενος διασάσθαι, τὴν Κωνσταντινούπολιν καταλαμβάνει· καὶ τοῦτον συγκατελεγμένον τῇ Ἀδελφότητι τῶν Στουδίου εὐρῶν, καὶ αὐτὸς τὸν μονήρην βίον ὑποδύεται. Διὰ πάσης δὲ παιδεύσεως ἔλθων, καὶ τῆς μοναδικῆς ἀγωγῆς τὰ συμβολα ἀκριβέστατα ἐκδιδάχθεις, χειροτονεῖται Πρεσβύτερος· εἰς γὰρ τὸ ἀκρότατον τῆς ἀρετῆς ἔφθασε. Τί τὸ ἐντεύθεν; ἔξορίαν σὺν Θεοδώρῳ, τῷ τῆς μονῆς προϊστάτῃ, ὁ Δεῖος Νικόλαος κατακρίνεται· κἀκεῖθεν ἀνακληθέντες, βενεῦροις τύπονται παρὰ Λέοντος τοῦ Σηριωνύμου καὶ μισοχριστοῦ, ὅτι προσκυνηταὶ τῶν Δείων Εἰκόνων τυγχάνουσι. Εἶτα φρουροῦνται, καὶ τῇ εἰρηκτῇ δεσμευθέντες ἐναπορρίπτονται. Τρισὶ δὲ ἔτεσι τῇ φρουρᾷ προσκαρτερήσαντες, καὶ λιμῷ καὶ δίψει καὶ γυμνοτητι προσπαλαίσαντες, ἐν τῇ Συμυρναίων ἐκπέμπονται. Κἀκεῖσε μαστιχθέντες, καὶ τῇ φρουρᾷ ἐμβληθέντες, ξύλῳ τοὺς πόδας ἐμβάλλονται.

Εἴκοσι δὲ μηνῶν παρωχηκότων, τελευτᾷ τὸν βίον, ὁ Αἰών, καὶ πρὸς τὰ ἐκείθεν δικαιωτήρια παραπέμπεται. Τότε οἱ μακάριοι τοῦ Χριστοῦ Ὁμολογηταὶ ἀναχθέντες, τὴν Χαλκηδὸνα καταλαμβάνουσι, καὶ τὸν τρισούδιον Νικηφόρον τὸν Πατριάρχην κατασπασάμενοι, διῆγον ἄμφω· καὶ μετὰ μικρὸν ἐν τῇ Προύσῃ περιορίζονται, Μιχαὴλ τοῦ Καίσαρος τοῦτο προσταξάντος. Εἶτα ἐν τῷ Ἀκρίτῃ, ἐν ᾧ καὶ ὁ πολυάθλος Θεόδωρος πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν. Ἀλλὰ τοῦ Ἀνακτοῦ τὸν βίον ἀπολιπόντος, καὶ Θεοφίλου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ τὴν βασιλείαν δραξαμένου, πάλιν κατὰ τῶν Εὐσεβῶν ἀνερρίπιζετο πόλεμος.

Καὶ αὐτοῦ δὲ τοῦ Θεοφίλου τὸν βίον καταστρέψαντος, καὶ Θεοδώρας τῆς εὐσεβεστάτης, καὶ τοῦ ταύτης υἱοῦ, τῆς βασιλείας ἐπιτελημένων, καὶ εἰρήνης σταθερᾶς γενομένης, ἐπὶ Βασίλειος ὁ ἐκ Μακεδονίας τὴν βασιλείαν διεδέξατο, τὸν Ὅσιον τοῦτον καὶ πολυάθλον Νικόλαον, πολλαῖς παρακλήσεσι πείσας, ἠγούμενον τῶν Στουδίου καθιστᾷ. Τοσοῦτους οὖν καὶ τηλικούτους ἀγῶνας ὁ τρισόσιος διανύσας, καὶ ὑπὸ τῆς πολλῆς κακουχίας τρυχωθεὶς, ἐβδομηκαστὸν πέμπτον χρόνον τελείσας, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀβραμίου, Ἐπισκόπου Ἀρβηλ τῆς Περσίδος.
Στίχ. Πῶς τῆτο φοικτὸν τοῖς Ἀθληταῖς Κυρίου,
Ἐφασκε δεικνὺς Ἀβράμιος τὸ ξίφος.

Πέμπτῳ ἔτι τοῦ ἐν Περσίδι κατὰ τῶν Χριστιανῶν ἀ-
Δεῖου καὶ παρανόμου διωγμοῦ, ἐκρατήθη ὁ Ἅγιος Ἀβράμιος παρὰ τοῦ Ἀρχιμάγου, καὶ ἠναγκάζετο παρ' αὐτοῦ ἀρνήσασθαι τὸν Χριστὸν, καὶ προσκυνῆσαι τῷ Ἠλίῳ. Ὁ δὲ Μακάριος ἔλεγεν πρὸς αὐτόν. Ἄθλιε καὶ ταλαίπωρε, πῶς οὐ ναρκᾶς, τὰ μὴ δεόντα ἐπιτρέπων ἡμᾶς ποιεῖν; εἰκός ἐστιν ἰᾶσαι τὸν Ποιητὴν, καὶ τὸ κτίσμα καὶ ποίημα τοῦ ἐμοῦ Θεοῦ προσκυνῆσαι; Ταῦτα τὰ ῥήματα οὐ μικρῶς ἐξετάραξαν τὸν Τύραννον κατὰ τοῦ Ἁγίου· καὶ αὐτίκα ὁ Ἀρχιμάγος ἐκδυθῆναι αὐτὸν ἐκέλευσε, πρὸς γῆν τε ῥιφθῆναι, καὶ ἀγρίαις ῥάβδοις μαστιχῆσθαι. Καὶ τούτου γενομένου, ὡς εἶδεν ὁ Ἀρχιμάγος γυναικίως φέροντα τὸν Ἅγιον, μᾶλλον δὲ καὶ ὑπερυχόμενον τῶν μαστιζόντων, καὶ λέγοντα· Κύριε, μὴ στήσης αὐτοῖς τὴν ἀμαρτίαν ταύτην· οὐ γὰρ οἶδασι τί ποιοῦσι· ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀποτμηθῆναι κελεύει· καὶ ἐτελειώθη ὁ Ἅγιος Ἀβράμιος ἐν Κώμῃ λεγομένη Θελμάν τῇ διὰ τοῦ ξίφους ἔκτομη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆ Ὁσίῃ Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ ἐν Εἰρηνοπόλει, ἐνὸς τῶν τριακοσίων δεκαοκτῶ Ἁγίων Πατέρων, τῶν ἐν Νικαίᾳ καὶ Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεοκτίστου.

Στίχ. Θεῖοις σκεπασθεὶς πίστεως θείας ὄπλοις,
Γυμνοὶ τράχηλον Θεόκτιστος τῷ ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος καὶ Θαυματουργὸς Ἰάσιμος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἄλλ' Ἰασίμου καὶ μόνη κωφὴ κόνις.

Νέμει νοσοῦσι τὴν ἰάσιμον χάριν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν. Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Δ**ροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο,
» Ἄγγελος τοῖς ὀσίοις Παισὶ· τοὺς Χαλ-
» δαίους δὲ καταφλέγον, πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν
» τύραννον ἔπεισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός,
» ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στερωῶμαι τῆς πίστεως ἐνέθετο, καθάπερ
Πάτερ ἡλίον, ὁ Δεσπότης σε καταλάμπειν
φέγγει νοητῷ, ψυχᾷς τῶν βωόντων ἐκτενωῶς·
Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μολυσμοὺς σαρκὸς καὶ πνεύματος ἀπέπλυ-
νας, Μάκαρ δακρῶν χεύμασι· καὶ γε-
νόμενος Θεοφόρε φῶς τοῖς ἐπὶ γῆς, τοὺς πάν-
τας ἐδίδαξας βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ
τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Επὶ ἄσειστον κρηπίδα ὄντες πίστεως, σὲ
Θεομῆτορ ἄχραντε, ὁμολογοῦμεν Θεοτό-
κον· Λόγον γὰρ Θεῶ, ἀσπόρως ἐγέννησας ἡμῖν·
Εὐλογημένος ὁ καρπὸς, τῆς σῆς κοιλίας Ἀγνή.
Ὠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**κ φλογὸς τοῖς ὀσίοις δρόσον ἐπήγασας,
» καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας·
» ἅπαντα γὰρ δρᾶς Χριστέ, μόνῳ τῷ βέλεσθαι·
» σὲ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λογικὴν ὡς θυσίαν πάντα τὸν βίον σου, εἰς
ὄσμην εὐωδίας Πάτερ προσήγαγες, τῷ
ἐπὶ Σταυροῦ κρεμασθέντι Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὃν
ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πλεονάζεις τὸν πλοῦτον καὶ μετὰ θάνατον,
τοὺς ἐμφύχους σου λόγους ὡσπερ πολυ-
τιμον, πᾶσι τοῖς πιστοῖς κληροδοσίαν λιπῶν,
τοῖς ὑπερυψοῦσι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ωραιώθης Παμμακάκρ κάλλει τῶν λόγων σου·
τοῦ Ἁγίου γὰρ ὠφθης Πνεύματος κάλα-
μος, γράφων εὐσεβῶς, τῆτου γνῶσιν τὴν ἔνθεον,
τοῖς ὑπερυψοῦσι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
Θεοτοκίον.

Πρὸς τὴν σὴν καταφεύγω σκέπην Παναμίω-
με, καὶ προσάτιν ζωῆς μετανῶν προβάλλ-

λομαι, σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν, Θεὸν Λόγον κηύσαν· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.
Ῥδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ
τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγμα-
τα· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὠραῖθη βροτοῖς, Λό-
γος σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
οὐρανίαις στρατιαῖς, σὲ μακαρίζομεν.

Ἄκτις καθάπερ φωτὸς ἐνήστραψε, σοῦ τῆ
ψυχῆ τῆς χάριτος ὁ λόγος πανόλβιε· διὰ
σοῦ δὲ πᾶσα ἡ γῆ πεπλήρωται, τούτου τῆς
λαμπηδόνος· ἧς οἱ μετέχοντες, τὸν τῆς σῆς σο-
φίας θησαυρὸν, Πάτερ θαυμάζομεν.

Τρισὶ προσώποις μονάδα φύσεως, τοῖς πα-
τρικοῖς ἐπόμενος Θεόφρον διδάγμασι, θεο-
φρόνως προσκυνεῖν ἐδίδαξας, σέβειν θεολογῶν-
τας, ἀκτιστον ἀναρχον, πᾶσι τοῖς πιστοῖς τὸν
φωτισμὸν ἀναπηγάζουσαν.

Εὐρών τῶν πόνων τῶν σῶν τὰ ἔπαθλα, ἐν
ἔρανοῖς ζωῆς ἀτελευτήτη λαβόμενος, τοῖς
ὑμνοῦσι πάνσοφε τὴν μνήμην σου, αἰτησαὶ σω-
τηρίαν, μάκαρ Ἰσίδωρε, θρόνῳ τοῦ Σωτῆρος
μετ' Ἀγγέλων παριστάμενος. Θεοτοκίον.

Ρευστήν ὁ Λόγος Θεοῦ ὁ ἀρρέυστος, μορ-
φήν λαβὼν ἀνθρώπους ἀφθαρσίαν ἐνέδυσ-
σεν, εὐδοκίᾳ πατρικῆ σκηνώσας ἐν σοί, τῆ κε-
χαριτωμένη· ὅθεν Πανάχραντε, σὺν ταῖς οὐρα-
νίαις Στρατιαῖς σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐξαπος. τοῦ Ἁγίου. Γυναῖκες ἀκητίσθητε.

Ἰδρωσι τῆς ἀσκήσεως, παθῶν τὴν φλόγα ἔσ-
βεσας, καὶ ἀπαθείας πρὸς ὕψος, ἀναδρα-
μῶν Θεοφόρε, τῷ τοῦ Χριστοῦ νῦν βήματι, πα-
ρέστης ἀγαλλόμενος, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, Ἰσι-
δωρε τῶν τελούντων, τὴν παναγίαν σου μνήμην.

Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Ἐκ σοῦ Θεογεννήτρια, Κτίστῃς οὐρανοῦ
καὶ γῆς, τεχθεὶς ἀφράδως ὡς οἶδεν, ἐν τῷ
ναῶ νῦν ὡς βρέφος, εἰσήχθη ἐπωλένιος· ὃν Συ-
μεῶν δεξάμενος, Θεὸς ὑπάρχεις Δέσποτα, Σωτῆρ
καὶ ῥύσης ἐβόα, βροτῶν τοῦ γένους Χριστέ μου.

Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ Προσόμοια
τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Ῥύπου δίχα Χριστὸς, γεννᾶται ἐκ Παρθέ-
νου, ὡς ἐκ Πατρὸς ἀρρέυστως, Υἱὸς πρὸ
Ἐωσφόρου, ὁ τὸν Ἀδάμ λυτρούμενος.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Πύλαι τῶν οὐρανῶν, ἀνοίχθητε· Χριστὸς γὰρ,
ἐν τῷ ναῶ ὡς βρέφος, ὑπὸ Μητρὸς Παρθέ-
νου, Θεῷ Πατρὶ προσάγεται.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Μέγα καὶ φοβερόν, Μυστήριον καὶ ξένον! ὁ
πάντα περιέπων, καὶ βρέφη διαπλάττων,
ὡς βρέφος ἀγκαλίζεται.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Φέρουσα ἡ ἀγνή, καὶ ἄχραντος Παρθένος,
τὸν Πλάστην καὶ Δεσπότην, ὡς βρέφος
ἐν ἀγκαλαῖς ἐν τῷ ναῶ εἰσέρχεται.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Ε΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀγαθῆς.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους δ΄. καὶ
ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ΄.
καὶ τῆς Ἁγίας γ΄.

Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημείωσεν.

Νόμον τὸν ἐν γραμματι, ἀποπληρῶν ὁ φι-
λάνθρωπος, τῷ ναῶ νῦν προσάγεται· καὶ
τοῦτον εἰσδέχεται, Συμεῶν ὁ Πρέσβυς, γηραιαῖς
ἀγκαλαῖς, Νῦν ἀπολύεις με βοῶν, πρὸς τὴν
ἐκεῖθεν μακαριότητα· κατεῖδον γὰρ σε σήμε-
ρον, σάρκα θνητὴν περικείμενον, τὸν ζωῆς κυ-
ριεύοντα, καὶ θανάτου δεσπόζοντα.

Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν, ἐθνῶν ἐπέφανας Κύ-
ριε, ἐπὶ κούφῃς καθήμενος, νεφέλης ὁ
Ἥλιος, τῆς δικαιοσύνης, νόμου τὸ σκιῶδες, ἀ-
ποπληρῶν, καὶ τὴν ἀρχὴν, καθυφαίνων τῆς
νέας Χάριτος· διὸ σε θαυμάζομενος, ὁ Συμεῶν
ἀνεκραύγαζεν· Ἐκ φθορᾶς με ἀπόλυσον, ὅτι
εἶδόν σε Δέσποτα.

Κόλπῳ τοῦ Γεννήτορος, μὴ χωρισθεὶς τῆ
Θεότητι, σαρκωθεὶς ὡς εὐδόκησας, ἀγ-
καλαῖς κρατούμενος, τῆς Ἀειπαρθένου, χερσὶν
ἐπεδόθης, τοῦ θεοδόχου Συμεῶν, ὁ τῆ χειρὶ σου
κρατῶν τὰ σύμπαντα· διὸ, Νῦν ἀπολύεις με,
περιχαρῶς ἀνεκραύγαζεν, ἀγαθὴ καὶ φιλάνθρω-
πε, ὅτι εἶδόν σε σήμερον.

Προσόμοια τῆς Ἁγίας, ὁμοια.

Ἄφθορον ἐτήρησας, σῶμα Χριστῷ τῷ Νυμ-
φίῳ σου, παρθενίας ἐν κάλλεσιν, Ἀγαθὴ
θεόνυμφε, καθωραϊσμένη, καὶ λελαμπρυσμένη,
μαρτυρικαῖς μαρμαρυγαῖς, καὶ πρὸς νυμφῶνα
θεῖον ἐχώρησας· διὸ σου τὴν παγκόσμιον, ἐπι-

τελοῦμεν πανήγυριν, τὸν Σωτῆρα δοξάζοντες, τὸν αἰεὶ σε δοξάσαντα.

Μαστοῦ τὴν ἀφαίρεσιν, καὶ τοῦ πυρὸς τὴν κατάφλεξιν, καὶ ξεσμούς τοὺς τοῦ σώματος, ὑπήνεγκας Ἐνδοξε, τὰς αἰωνίζεσας, ὄμμασι καρδίας, ἀποσκοποῦσα ἀμοιβάς, καὶ τὴν ἐκεῖθεν μακαριότητα, καὶ στέφος τὰ ἀμάραντον, ὅσοι Χριστὸς νῦν δεδώρηται, δι' αὐτὸν πανοίδιμε, ἀθλησάση λαμπρότατα.

Ορμημα ἀκάθεκτον, πυρὸς ἐτναίου ἀνέστειλας, σαῖς εὐχαῖς Ἀγαθώνυμε· καὶ πόλιν διέσωσας, τὸ σεπτὸν σου Μάρτυς, λείψανον τιμῶσαν, ἐξ οὗ τρυφᾷ τοὺς ποταμούς, τῶν ἰαμάτων ἐν Δείῳ Πνεύματι· ἐν ταύτῃ γὰρ ἀθλήσασα, τὸν δυσμενῆ ἔταπείνωσας, καὶ τῆς νίκης τὸν στέφανον, ἐκομίσω πανεύφημε.

Δόξα, Τῆς Ἁγίας, Ἦχος πλ. δ'. Συκεώτου.

Παραδόξον Θαῦμα γέγονεν, ἐν τῇ ἀθλήσει τῆς πανενδόξου Ἀγαθῆς, καὶ Μάρτυρος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἐφάμιλλον τῷ Μωϋσεῖ· ἐκεῖνος γὰρ, τὸν λαὸν νομοθετῶν ἐν τῷ ὄρει, τὰς ἐγγραφεῖσας ἐν πλαξὶ Θεοχαράκτους Γραφάς ἐδέξατο· ἐνταῦθα δὲ ὁ Ἄγγελος, οὐρανόθεν τῷ τάφῳ πλάκα ἐπεκόμισεν ἐγγεγραμμένην· Νοῦς ὅσιος, αὐτοπροαίρετος, τιμὴ ἐκ Θεοῦ, καὶ πατρίδος λύτρωσις.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Ο τοῖς Χερουβὶμ ἐποχούμενος, καὶ ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν Σεραφὶμ, σήμερον τῷ Δείῳ Γερῷ, κατὰ νόμον προσφερόμενος, πρεσβυτικαῖς ἐνθρονίζεται ἀγκαλαῖς· καὶ ὑπὸ Ἰωσήφ εἰσδέχεται δῶρα Θεοπρεπῶς, ὡς ζευγὸς τρυγῶν τὸν ἀμίαντον Ἐκκλησίαν, καὶ τῶν Ἐθνῶν τὸν νεόλεκτον λαὸν· περισερῶν δὲ δύο νεοσσῆς, ὡς ἀρχηγὸς Παλαιᾶς τε καὶ Καινῆς· Τοῦ πρὸς αὐτὸν χρησιμοῦ δὲ Συμεῶν, τὸ πέρασ δεξάμενος, εὐλογῶν τὴν Παρθένον, Θεοτόκον Μαρῖαν, τὰ τοῦ πάθους σύμβολα, τοῦ ἐξ αὐτῆς προγόρευσε· καὶ παρ' αὐτοῦ ἐξαιρεῖται τὴν ἀπόλυσιν βοῶν· Νῦν ἀπολύειμε Δέσποτα, καθὼς προεπηγγείλω μοι· ὅτι εἰδόν σε τὸ προαιώνιον φῶς, καὶ Σωτῆρα Κύριον τῆ Χρισωνύμου λαοῦ.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ως ὄντως ὑπέρλαμπρος Θεοῦ, κίβωτός ἡ ἀχραντος, τὸ ἱλαστήριον σήμερον, Χριστὸν προσφέρουσα, ἐν ναῷ εἰσάγει, καὶ σεπτῶς προστίθῃσιν, ἀγκαλαῖς Συμεῶν τοῦ Θεόφρονος· διὸ κήκασται, τῶν Ἁγίων νῦν τὰ Ἅγια, καὶ τῷ μόνῳ Ἁγίῳ συγχαίρουσι.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Δεδόξασται σήμερον Χριστὸν, Συμεῶν ὡς ἄνθρακα, Θεοπρεπῶς εἰσδεξάμενος, καὶ περιπτύσσεται, καθαρθεὶς τὰ χεῖλη· ἀνθομολογεῖται δὲ, καὶ χαίρων ἐξαιτεῖ τὴν ἀπόλυσιν. Αὐτὸν οὖν ἅπαντες, εὐσεβῶς νῦν μακαρίζοντες, ἀσιγήτοις ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Η πύλη ἡ ἔμψυχος ἀγνή, ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν βασιλέα καὶ Κύριον, ὃν ἔνδον ἔσχηκεν, ἐν ναῷ εἰσάγει, διὰ πύλης βαινουσα, τῆς παλαι κλεισμένης, ὡς γέγραπται· ὅθεν χορεύοντες, πρὸ προσώπου ταύτης ἅπαντες, Δείοις ὕμνοις αὐτὴν εὐφημήσωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Σήμερον ἡ ἱερά Μητήρ, καὶ τοῦ Ἱεροῦ ὑψηλοτέρως ἐπὶ τὸ Ἱερόν παραγέγονεν, ἐμφανίζουσα τῷ κόσμῳ τὸν τοῦ κόσμου Ποιητὴν, καὶ τοῦ νόμου πάροχον· ὃν καὶ ἀγκαλαῖς ὑποδεξάμενος ὁ πρεσβύτης Συμεῶν, γεραίρων ἐκραύγαζε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, ὅτι εἰδόν σε τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Αὐτόμελον.

Χορὸς Ἀγγελικὸς, ἐκπληττέσθω τὸ Θαῦμα· βροταὶ δὲ ταῖς φωναῖς, ἀνακραζόμεν ὕμνον, ὀρῶντες τὴν ἀφατον, τοῦ Θεοῦ συγκατάβασιν· ὃν γὰρ τρέμουσι, τῶν αἰθρῶν αἱ Δυναμίεις, γηραλέαι νῦν, ἐναγκαλίζονται χεῖρες, τὸν μόνον φιλόανθρωπον.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Ετέχθη ἐπὶ γῆς, ὁ προάναρχος Λόγος· προήχθη τῷ ναῷ, ἀκατάληπτος μένων· Χαίρων δὲ ὁ Πρεσβύτης, ἐν ταῖς ἀγκαλαῖς σε ὑπεδέξατο, κράζων· Νῦν ἀπολύεις, ὃν ἐπεσκέψω κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα λέγονται οἱ Κανόνες, ὁ τῆς Ἑορτῆς καὶ ὁ τῆς Ἁγίας, ὁ τῆς Ἁγίας, ὁ τῆς Ἁγίας, ὁ τῆς Ἁγίας· Ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχὴς· Τὴν Δείαν Ἀγαθὴν ἀγαθοῖς μελπόμεν ἐν ὕμνοις.

Θεοφάνους.

ᾨδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ὁ Εἰρμός.

• Δεῦτε λαοί, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ,
• τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὀδηγήσαντι
• τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυπτίων, ὅτι
• δέδοξασται.

Τῶν ἀγαθῶν, πρώτην αἰτίαν ποθήσασα, ἀγαθωνύμου κλήσεως Μάρτυς ἠξίωσαι, τῆς ἀφράστου προνοίας, τῶν τρόπων σου προγνώσεως τὴν ἀγαθότητα.

Ἠρθης Ἀγνή, πρὸς πολιτείαν ὑπέρλαμπρον, τοῦ τῆς σαρκὸς φρονήματος καταφρονήσασα, καὶ τῷ ποθεινοτάτῳ, Νυμφίῳ σου συντόνως ἐνατενίζουσα.

Νύμφη Θεοῦ, θεία Ἀγάθη κεκόσμηται, καὶ παρθενίας κάλλεσι, καὶ θείοις αἵμασι, τῆς σεπτοῦ Μαρτυρίας, διπλοῖς στεφανουμένη στέμμασιν ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

Θεοπρεπές, σκηνώμα Ἀγνή σὺ πέφνησας, τῶν οὐρανῶν πλατύτερον καὶ καθαρώτερον, Θεοτόκε Παρθένε· καὶ νῦν ἐπὶ σοὶ χαίρει ὁ τῶν Παρθένων χορὸς.

ᾨδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

• Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλω νεκρῶσας τὴν ἀμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνουῦντων σε.

Ἀγάθη τὸ φαιδρὸν καὶ τὸ τερπνότατον, τῶν θείων Μαρτύρων ἄνθος καὶ κλέος, τῆς ψυχῆς μου σὺ τὴν κἀκωσιν, θεραπεύεσσα Μάρτυς κατακάλλυον.

Γονίμοις ἀρεταῖς σαυτὴν ἐφαίδρυνας, Ἀγάθη καὶ Μάρτυς ἀνηγορευθῆς, τῶν προσκαίρων ἀλογήσασα, καὶ Θεοῦ βασιλείαν ἀγαπήσασα.

Ἀπάντων τῶν τερπνῶν Χριστὸν προέκρινας, Ἀγάθη θελχθεῖσα τῷ θείῳ πόθῳ, καὶ Τυραίνων τὰ φρυάγματα, εὐθαρσῶς καὶ ἀνδρείως κατεπάτησας.

Θεοτοκίον.

Θεόνυμφε σεμνὴ Θεὸν ὃν ἔτεκες, δυσώπει ῥυσθῆναι τοὺς σὲ ὑμνουῦντας, πειρασμῶν καὶ περιστάσεων, καὶ παθῶν καὶ κινδύνων παμμακάριστε.

Κάθισμα τῆς Ἀγίας, Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Κλέος πίστεως καὶ εὐσεβείας, ὁσιότητος καὶ παρθενίας, προθυμία κοσμουμένη ἀθλήσεως, ἀνηγορευθῆ Ἀγάθη Νοῦς ὁσιος, αὐτοπραΐρετος, ὄντως τιμὴ εἰς Θεὸν, πατρίδος λύτρωσις, Χριστῷ νυμφικῶς πρεσβεύεσσα, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Τὴν ὠραιότητα.

Εν τῆς Παρθένου σε, σωματωθέντα Χριστέ, νῦν ὑπεδέξατο, ὁ ἱερός Συμεὼν, Νῦν ἀπολύεις ἐκβοῶν, τὸν δούλόν σου ὦ Δέσποτα. Ἄννα δὲ ἡ ἄμεμπτος, ἡ προφήτις καὶ ἔνδοξος, τὴν ἀνθομολόγησιν, καὶ τὸν ὕμνον προσήγαγε. Ἡμεῖς δὲ Ζωοδότα βοῶμέν σοι· Δόξα τῷ οὕτως εὐδοκήσαντι.

ᾨδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

• Ὑμνῶ σε· ἀκοὴν γὰρ Κύριε, εἰσακήκισα
• καὶ ἐξέστην· ἕως ἐμοῦ ἦκεις γὰρ, ἐμὲ
• ζητῶν τὸν πλανηθέντα· Διὸ τὴν πολλὴν σου
• συγκατάβασιν, τὴν εἰς ἐμὲ δοξάζω Πολυέλεε.

Ἠσχύνθη, τοῦ δολίου δράκοντος, ἡ ἀπόνισα καὶ ἠλέγχθη· παρθένοι γὰρ τούτου νῦν, τὸ φρυάγμα καταπατοῦσι, Χριστοῦ ἐκ Παρθένου ἀνατείλαντος, ἐπὶ τῆς γῆς καὶ πάντας καταυγάζαντος.

Νομίμως, σωφροσύνην ἄσπιλον, ἐξασκήσασα Ἀθληφόρε τὰ πνεύματα χαίρουσα, κατέβαλες τῆς πονηρίας, Χριστοῦ, ὀπλισαμένη σῆ χάριτι, καὶ τὸν σταυρὸν ἐπ' ὤμων τούτου ἄρασα.

Γενοῦ μοι, προσασία πάνσοφε, τῶν δεινῶν με ἐξαιρουμένη, καὶ πειρασμῶν ζάλῃς τε, καὶ θλίψεως καὶ δυναστείας ἐχθρῆ, λυτρωθεῖς ὅπως ὑμνήσω σε, ὡς ἀγαθὴν προστάτιν Ἀγαθώνυμε.

Θεοτοκίον.

Ἀπείρως, τῶν Ἀγγέλων Πάναγνε, τὰς λαμπρότητας ὑπερέβης, τὸν νοητὸν Ἥλιον, κηύσασα ἀνερμηνεύτως, Χριστὸν τὸν ἀκτίσι τῆς Θεότητος, τὰς τῶν πιστῶν ἐννοίας καταυγάζαντα.

ᾨδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

• Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός, καὶ τῶν αἰώνων
• ποιητὴς Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ, τῶν σῶν
• προσαγμάτων ὀδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σε γὰρ
• ἄλλον Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Θεοῖς προστάγμασι, ῥυθμιζομένη τοῦ Χριστοῦ ἔνδοξε, συμβολικῶς, σαρκὸς προσπαθείας ἐλύθης τῶν δεσμῶν, Ἀγάθη εἰλαία φανεῖσα κατάκαρπος.

Ὀλω τῷ πόθῳ Χριστοῦ, τὰς φανοτάτας ἀστραπὰς βλέπουσα, τὰς ἐπὶ γῆς, χαμαὶ συρομένας παρεῖδες ἠδοναῖς, ἐκείνου καὶ μόνου ποθοῦσα τερπνότητα.

Ἰνα τὴν ἀφρασον, ἀξιωθῆς διαγωγὴν ἔνδοξε· τῶν ἐκλεκτῶν, ἰδεῖν τὰς βασάνους ὑπέμεινας στερόρως, ἀγαλλιωμένη Ἀγάθη πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Σοὶ τῇ τεκούσῃ Χριστὸν, τὸν τοῦ παντός Δημιουργὸν κράζομεν· Χαῖρε Ἀγνή· Χαῖρε

ἢ τὸ φῶς ἀνατείλασα ἡμῖν· χαῖρε ἢ χωρήσας Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

Ῥδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλιόμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἀβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
» ἀνάγαγε.

Ματαιόφρων ὑπάρχων ὁ Τύραννος, σὲ τὴν
καλλιπάρθενον συλῆσαι ἤλπισεν, ἀλλ' ἀ-
ναιδῶς ἐλήλεγκται, προσβαλὼν τῷ στερέῳ σου
φρονήματι.

Εξεχύθη σου χάρις ἐν χεῖλεσι, Μάρτυς ἀγα-
θῶνυμε· τρανῶς γὰρ ἤλεγξας, τὸν προ-
φανῶς ἀναισχυτον, θεοδίδακτον λόγον πλου-
τήσασα.

Λίθος ὠφθης πανέντιμος ἔνδοξε, νοῦν αὐτο-
προαίρετον ὅσιον ἔχουσα, καὶ τῆς πατρί-
δος λύτρωσις, ἀσφαλῆς γενομένη Ἀγάθη σεμνή.
Θεοτοκίον.

Ψαλμικῶς εὐφημοῦντες βοῶμέν σοι· Χαῖρε
τὸ πιότατον ὄρος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ὃ
κατοικεῖν εὐδόκησε, δι' ἡμῶν σωτηρίαν Θεόνυμφε.
Κοντάκιον, Ἦχος δ΄.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Στολιζέσθω σήμερον, ἡ Ἐκκλησία, πορφυ-
ρίδα ἔνδοξον, καταβαφεῖσαν ἐξ ἀγνῶν,
λύθρων Ἀγάθης τῆς Μάρτυρος, Χαῖρε, βοῶσα,
Κατάνης τὸ καύχημα.

Συναξάριον.

Τῆ Ε΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἀγίας
Μάρτυρος Ἀγάθης.

Στίχοι.

Χαίρει, σκότει δοθεῖσα φρουρᾶς Ἀγάθη,
Μισοῦσα καὶ φῶς, εἰ πλάνων ὄψεις βλέπει.

Πέμπτη ἐν φυλακῇ Ἀγάθη θάνειν εἶδος ἀ-
ρίστη.

Αὕτη ἦν ἐκ πόλεως Πανόρμου τῆς κατὰ Σικελίαν, ὧρα
σώματος καὶ ἀφθορία, καὶ κάλλι ψυχῆς διαλάμπουσα,
καὶ πλούτῳ κεμῶσα. Κατὰ δὲ τοὺς χρόνους Δεκίου τοῦ βα-
σιλέως, Κυντιανῷ, τῷ ἡγεμόνι προσάγεται. Καὶ πρῶτον
μὲν δίδοται Ἀφροδισία τινὶ ἀπίστῳ γυναικί, τῷ μετατεθῆ-
ναι παρ' αὐτῆς ἀπὸ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως. Ὡς δὲ κρα-
ταιῶς ταύτης εἶχετο, καὶ μᾶλλον ἐπιθύμει τὸν διὰ μαρτυ-
ρίου θάνατον, αἰκίζεται σφοδρῶς, καὶ τὸν μαστὸν ἐκκόπτει-
ται, ὃν ὁ πανεὐφημος Ἀπόστολος Πέτρος κατέστησεν ὑγιῆ.
Εἶτα ἐπ' ὀστράκων σῦρεται, πυρὶ καταφλέγεται· καὶ βλη-
θεῖσα ἐν τῇ φυλακῇ, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Λέγεται μὲν τοι, ὅτι ἐν τῷ τάφῳ αὐτῆς Ἄγγελος πλάκα
ἐπεκέμισεν, ἐγγεγραμμένην οὕτως· Νοῦς ὁσιος, αὐ-
τοπροαίρετος, τιμὴ ἐκ Θεοῦ, καὶ πατρίδας
λύτρωσις. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῆς Συναξίς ἐν τῷ Μαρ-
τυρίῳ αὐτῆς, τῷ ὄντι ἐν τῷ Τρικόγχῳ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ ἐν τῷ Σκοπέλῳ.

Στίχ. Στενὴν ὀδεύσας Θεοδόσιος τρίβον,

Τὸν εὐρύχωρον τῆς Ἐδέμ πατεῖ τρίβον.

Οὗτος, Ἀντιόχεις μὲν ἦν τὸ γένος, λαμπρῶν καὶ περι-
φανῶν γονέων· ἐν δὲ τῷ πρὸς Κιλικίαν ὄρει νάπη
τινὰ εὐρῶν, ἐν αὐτῇ οἰκίσκου βραχύτατον ἐκοδόμησεν.
Ἐνθα νηστείας, καὶ ἀγρυπνίας, καὶ χαμιονίας τῆς σχολ-
λαζῶν, ἐνδυμα ἔχων τρίχινον· ἀλλὰ καὶ σιδήρου βαρὺ
φορτίου ἔφερεν ἔντε τῷ τραχήλῳ, καὶ τῇ ὀσφυί, καὶ ταῖς
χερσίν. Διὸ καὶ πολλῆς ἔτυχε παρὰ τῷ Θεῷ χάριτος τε
καὶ παρρησίας· ἐκ πέτρας γὰρ ἀνίκμου ὕδωρ ἐξήνεγκεν.
Οὕτω δὲ πολυθρύλλητος γέγονεν, ὡς τὸ αὐτοῦ ὄνομα ἐπι-
καλεῖσθαι τοὺς τὸν Κιλικίον κόλπον πλείοντας, καὶ τῆς ζά-
λης ῥύεσθαι. Παριγένετο δὲ εἰς Ἀντιόχειαν, διὰ τὸ λιπ-
λατεῖσθαι ὑπὸ τῶν Ἰσαύρων τὴν τῶν Κιλικίων χώραν·
Ἐνθα πολλὰ ἀγωνισάμενος, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Πολυεύκτου, Πατριάρχου Κωνσταντινου-
πόλεως.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ικόνοσ χρυσεῆς, ἐν πεδίῳ Δηνρᾶ λατρευό-
» μένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεφρόνη-
» σαν, ἀθεωτάτου προστάγματος· μέσον δὲ
» πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον·
» Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ως λίαν φαίδρῶς, φθεγγομένη καὶ σαφῶς
τυράννουσ ἔπληξας, λόγῳ σοφίας καὶ τῆς
χάριτος, ὑπομονῇ τε κολάσεων· ἀνθρακας πυ-
ρὸς γὰρ ἀπόνως, καρτεροῦσα ἐκραύγαζες· Εὐ-
λογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μανία δεινῆ, συσχεθεῖς ὁ δυσμενῆς ἐξηπο-
ρεῖτο δεινῶς, τὴν σὴν θεώμενος ἀνανέω-
σιν καὶ τοῦ μαστοῦ σου τὴν βλάστησιν· χαί-
ρησα γὰρ Μάρτυς ἐβόας, τῷ σῷ Νυμφίῳ κραυ-
γάζουσα· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέ-
ρων ἡμῶν.

Επέστη φαίδρῶς, τοῦ Χριστοῦ ὁ μαθητῆς
σοι φρουρομένη, ταῖς σαῖς ἰώμενος δειναῖς
μάστιγας, ἄς περ ὑπέξης ἀήττητε, Μάρτυς τῆ
Σωτῆρος παρθένε, ἀγαλλομένη καὶ λέγουσα·
Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Νεκροῦται Ἀδαμ, παραβάς τὴν ἐντολήν τῆ
Παντοκράτορος· σὺ δὲ τεκοῦσα τὴν αἰώ-
νιον, ζωὴν Παρθένε πανάμωμε, τῆτον ἐλυτρώσω
θανάτου, εὐχαρίστως σοι κρίζοντα· Εὐλογη-
μένη, ἢ Θεὸν σαρκὶ κηῖσασα.

Ῥδὴ η΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων
» τοῖς Παισὶ συγκαταθάβοντα, καὶ τὴν

• φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖ-
 • τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
 • πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εν εὐφροσύνῃ καὶ χαρᾷ, δι' αἰῶνος κατοικεῖν ἀξιωθείσα, τῇ ἀφράστῳ σου δόξῃ καταυγασθῆναι τοὺς σέ, τιμῶντας Ἀγάθη δυσώπησον, καὶ τῆς ἀκηράτου ζωῆς κατατρυφήσαι.

Νῶ καὶ καρδίᾳ καὶ ψυχῇ, ἀγαπήσασα Χριστοῦ τὴν ὑπὲρ λόγον, πολυέραστον Δεῖαν, ἀνεπτερώθης αὐτῷ, βοῶσα· Δραμοῦμαι ὀπίσω σου, καὶ κατασκηνώσω σὺν σοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υπερφυέσι κροσσωτοῖς, καὶ ὠραία τῇ στολῇ ἡγλαῖσμένη, βασιλέως θυγάτηρ, ἐν τῇ τιμῇ τοῦ Χριστοῦ, παρέστῃς Ἀγάθη κραυγάζουσα· Σὲ ὑπερυψοῦμεν Χριστέ, εἰς τὸς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Μύρον γενόμενον ἡμῖν, Θεοτόκε τὸν Χριστὸν κυφοροῦσα, εὐδίασας κόσμον, ἐν πεοπνεύστοις ὁδοῖς· διό σοι Παρθένε κραυγάζομεν· Χαῖρε μυροθήκη τοῦ πυριπνόου μύρου. Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

- Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφία, ἦκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ,
- βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἀγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς,
- οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Νικητικοῖς ἐν στεφάνοις, κοσμηθεῖσα Δεόφρον, Ἀγάθη δεξιᾷ ζωαρχικῇ, νῦν λυτρωθῆναι δυσώπησον, τὴν πατρίδα σου ζάλῃς, ὡς πρὶν πυρὸς ἀνέστειλας ὀρμὴν· ἵνα ὕμνοις σε πάντες, ἀπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ο δεῖκῃ προμηθεῖα, περιέπων τὰ πάντα, Χριστὸς νῦν ἀμειβόμενος τὴν σὴν, Μάρτυς ἀνδρείαν κατώκισεν, ἐν σκηναῖς οὐρανόαις, ὡς νύμφην παναμώμητον αὐτοῦ, καὶ συγχάριεν Ἀγγέλοις, καὶ Μάρτυσιν ἡξίωσεν.

Γλεων ὦ Ἀθληφόρε, τὸν Κριτὴν τῶν ἀπάντων, Χριστὸν μοι παρασκευάσον σεμνῇ, ταῖς ἱκεσίαις σε πάνσεμνε· καὶ πταισμάτων τὰ πλήθη, καθάραι μου, τὸν εὐσπλαγχνον αἰεὶ, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα. Θεοτοκίον.

Σωματωθεὶς ἀπορρήτως, ἐξ ἀγνῶν σου αἰμάτων, ὡς ἥλιος ἐπέφανεν ἡμῖν, πάντα γενεὴ Μήτηρ ἀνύμφευτε, πρὸ αἰῶνων ἀπάντων, ὁ τῷ Πατρὶ συνάναρχος Υἱός· καὶ τὸ σκότος διώξας, ἐφώτισε τὰ σύμπαντα.

Ἐξαπόστειλαίριον τῆς Ἀγίας.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Αγάθη μεγαλώνουμε, Χριστοῦ νύμφη ἀκήρατε, κάλλος ἀπόθετον Δεῖον, καὶ Μάρτυς ἡγλαῖσμένη, μνεῖαν ποιοῦ τῶν πίστει σε, τιμῶντων καλλιπάρθενε, καὶ τὴν ἀγίαν σου μνήμην, χαρμονικῶς ἐκτελούντων, πταισμάτων λύσιν εὐρέσθαι.

Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Πληρῶν σου τὴν ἀπόρρητον, οἰκονομίαν Κύριε, ἐν τῷ ναῷ προσηνέχθης, ὑπὸ Μητρὸς ἀπειράνδρου· εἰδὼν δέ σε ἐκραύγαζεν, ὁ Πρέσβυς· Νῦν ἀπόλυσον, τὸν δοῦλόν σου ὦ Δέσποτα· Σωτήρ γὰρ ἦλθες τοῦ κόσμου, τὸ πατρικὸν φῶς Χριστέ μου.

Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἵνων, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαῖ.

Φόβω τε καὶ χαρᾷ, ἀγκαλαῖς τὸν Δεσπότην, ὁ Συμεὼν κατέχων, ζωῆς ἠτέιτο λύσιν, ὕμνων τὴν Θεομήτορα.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Νῦν με πρὸς τὴν ζωὴν, ἀπόλυσον τὴν ὄντως, ὁ Συμεὼν ἐβόα, Σωτήρ μου· εἶδον γὰρ σε τὸ φῶς τοῦ κόσμου Δέσποτα.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Αννα προφητικῶς, ἡ σώφρων καὶ ὀσία, νῦν ἀνθωμολογεῖτο, τῷ ἐκ Παρθένου φύντι, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Χαῖρε ἡ τὴν χαρὰν, τοῦ κόσμου δεξαμένη, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, καὶ παύσασα τὴν λύπην, Παρθένε τῆς Προμητορος.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ 5. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βουκόλου, Ἐπισκόπου Σμύρνης.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5· καὶ ψάλλομεν τρία Προσόμοια Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς, καὶ τρία τοῦ Ὁσίου.

Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανόαιων ταγματῶν.

Ο Ποιητὴς τῶν ἀπάντων, καὶ Λυτρωτὴς ἡμῶν, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου, τῷ ναῷ προσηνέχθη· ὅθεν ὁ Πρεσβύτερος τοῦτον λαβὼν, μετὰ

χαρᾶς ἀνεκραύγαζε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου Ἀγαθὲ, ἐν εἰρήνῃ ὡς νυδόκησας.

Ο Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις, ἐκ τῆς Παρθένου λαβὼν, τὸν πρὸ πάντων αἰώνων, γεννηθέντα Σωτῆρα, Εἶδον, ἀνεβόα τὸν φωτισμόν, τῆς σῆς δόξης τὰ πέρατα· νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου Ἀγαθὲ, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδόν σε.

Τὸν ἐπ' ἐσχάτων τεχθέντα, εἰς σωτηρίαν βροτῶν, ὁ Συμεὼν βαστάσας, ἐν ἀγκάλαις Σωτῆρα, χαίρων ἀνεβόα· Εἶδον τὸ φῶς τῶν ἔθνων καὶ τὴν δόξαν τοῦ Ἰσραὴλ· νῦν ἀπολύεις ὡς εἴρηκας ὡς Θεός, ἐκ τῶν τῆδε τῆ κελεύσει σου.

Στιχηρὰ τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης.

Φωτὶ τῶν θεουργῶν ἀρετῶν, ἀστράπτων ἱερώτατε, φῶς ἐτέθης, ἐν λυχνίᾳ μυστικῶς, τῆς θείας Ἐκκλησίας, λαμπρύνων ταύτην Πάτερ, ταῖς ἱεραῖς διδασκαλίαις σου.

Τὸ Πνεῦμά σε τὸ Ἅγιον, Βουκόλε ἀγιώτατε, ἀγιάσας, διὰ σοῦ ἀγιασμόν, τοῖς πίστει προσιοῦσι παρέχει θεοφόρε, καὶ φωτισμόν καὶ ἀπολύτρωσιν.

Τὴν ἄκραν ἀγαθότητα, κηρύττων τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, κακωθέντας, ἀγαθύνεις τοὺς λαοὺς, σοφὲ ἀγαθοδότῳ, προσάγων τῷ Σωτῆρι, ἱερούργος ὡς ἱερώτατος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος πλ. α'.

Ερευνᾶτε τὰς Γραφάς, καθὼς εἶπεν ἐν Εὐαγγελίᾳ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἐν αὐταῖς γὰρ εὐρίσκομεν αὐτὸν τικτόμενον καὶ σπαργανούμενον, τιθηνόμενον καὶ γαλακτοτροφούμενον, περιτομὴν δεχόμενον, καὶ ὑπὸ Συμεὼν βασισταθέντα, οὐ δοκῆσει, οὐδὲ φαντασίᾳ, ἀλλ' ἀληθείᾳ τῷ κόσμῳ φανέντα· πρὸς ὃν βοήσωμεν· Ὁ πρὸ αἰώνων Θεὸς δόξα σοι.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Φέρουσα ἡ Ἀγνή, καὶ ἄχραντος Παρθένος, τὸν Πλάστην καὶ Δεσπότην, ὡς βρέφος ἐν ἀγκάλαις ἐν τῷ ναῶ εἰσέρχεται.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου.

Δέχου ὦ Συμεὼν, τὸν Κύριον τῆς δόξης, καθὼς ἐχρηματίσθης, ἐκ Πνεύματος Ἁγίου· ἰδοὺ γὰρ παραγέγονε.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνων.

Νῦν εἶδον ἀγαθὲ, Θεὲ αἱ ὀφθαλμοί μου, τὴν σὴν ἐπαγγελίαν· ἀπόλυσον με τσίχος, τὸν δούλόν σου φιλόνηρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν.. Ὁμοιον.

Νῦν με πρὸς τὴν ζωὴν, ἀπόλυσον τὴν ὄντως, ὁ Συμεὼν ἐβόα, Σωτῆρ μου· εἶδον γὰρ σε, τὸ φῶς τοῦ κόσμου Δέσποτα.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Εν τῷ ναῶ προσπνέχθης ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων· δι' ἐμὲ νηπιάσας ὑπὸ νόμον ἐγένου, ὁ παλαι χαράξας ἐν πλαξί, τὸν νόμον ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ, ἵνα πάντας ἀπαλλάξῃς, ἐκ τῆς τοῦ νόμου παλαι δουλείας· Δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου Σωτῆρ· δόξα τῇ βασιλείᾳ σου· δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου μόνε φιλόνηρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συναναρχον Λόγον.

Εν τῷ ναῶ προσπνέχθης τὰ εἰθισμένα πληρῶν, ὁ Ποιητὴς καὶ Δεσπότης καὶ ὁ τοῦ νόμου δοτῆρ, καὶ ἀγκάλαις Συμεὼν, εὐδοκίᾳ τῇ σῆ, βασταχθῆναι ἐν σαρκί, ὁ τοῖς πᾶσι φοβερὸς, καὶ πᾶσαν κτίσιν συνέχων, ἠνέσχου μόνε Οἰκτίρμον, τὸ φῶς σου πᾶσιν ἀποκαλύψας ἡμῖν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα λέγεται ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἀγίου ὁ παρὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὸ Βουκόλου μέγιστον ὑμνήσω κλέος. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ς ἐν ἠπειρῷ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἄβυσσῷ ἔχνεσι τὸν διώκτην Φαραῶ, κατὰ δρωῶν ποντήμενον Θεῷ, ἐπινίκιον ᾠδὴν, ἐβόα ἄσωμεν.

Ταῖς θεῖκαῖς ἀγλαταῖς καὶ ἱεραῖς, καὶ φωσφόροις λάμπεσι, λαμπρυνόμενος αἰεὶ, τὴν ἐμὴν καταύγασον ψυχὴν, τὴν λαμπράν σου ἑορτήν, Πάτερ γεραίρουσαν.

Ολολαμπῆ σε ἀστέρα ὁ νοητὸς, ἀναδείξας Ὁ Ἥλιος ταῖς λαμπρότησι τῶν σῶν, ἀρετῶν ἐφαίδρυνε τὴν γῆν, ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ, Βουκόλε πάνσοφε.

Βῖον αἰεὶ ἠγνισμένον καὶ καθαρὸν, καὶ κηλίδων ἄμικτον, ἐνδεικνύμενος Χριστῆ, ἱερόν κειμήλιον σοφῆ, ἐγνωρίσθης ἐπὶ γῆς, Βουκόλε ἔνδοξο.

Θεοτοκίον.

Ο τῷ Πατρὶ συνυπάρχων μονογενῆς, ὑπὲρ νοῦν ἐν μήτρᾳ σου, σαρκωθεὶς θεοπρε-

παῖς, τοὺς βροτοὺς ἐθέωσεν Ἀγνή, διὰ πλῆθος οἰκτιρῶν ὁ ὑπεράγαθος.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου,
 » ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου
 » Ἀγαθὲ, καὶ σερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς
 » ὁμολογίας σου.

Υἱὸς ἡμέρας καὶ φωτὸς, γεγονὼς Ἱεράρχα,
 διὰ πόνων ἐνθέων, κατεσκήνωσας σαφῶς,
 ἐν ταῖς λαμπρότησι νῦν, τῶν Ἀγίων, χάριτι
 λαμπόμενος.

Κηρύττων μίαν εὐσεβῶς, τῆς Τριάδος οὐσίαν,
 τὴν πολυθεον πλάνην, ἐξερρίζωσας ἐκ γῆς
 ὡς Ἱεράρχης σεπτὸς, ὡς τοῦ Λόγου, ἀληθὴς
 διάκονος.

Οδὸν ὑπέδειξας ζωῆς, πᾶσι τοῖς πλανηθεῖ-
 σι, δυσμενοῦς ἐπηρεία, καὶ προσήγαγες
 αὐτοὺς, οἷα ποιμὴν λογικὸς, σεσωσμένους, Λό-
 γω ἀρχιποιέμενοι.

Θεοτοκίον.

Λιμὴν γενοῦ μοι καὶ φρουρὸς, ταῖς δειναῖς
 ἀτρικυμίας, τῶν παθῶν ἀνενδότως, χει-
 μαζομένῳ αἰεὶ, ἐν τῇ θαλάσῃ Ἀγνή, τῆς τοῦ
 βίου, μόνῃ αἰεπαρθένε.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Γερωσύνης τῷ φωτὶ διαλαύμπων, ἐφωταγώγη-
 σας λαοὺς Ἱεράρχα, τὸ τῶν εἰδώλων σκό-
 τος πε ἠράνησας· αἰγλή ἰαμάτων δέ, τῶν πα-
 θῶν τὴν ὁμίχλην, λύσας μεταθέβηκας, πρὸς τὸ
 ἄδυτον φέγγος, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων ἐκτενῶς,
 τῶν σὲ τιμῶντων Βουκόλε μακάριε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Κατεπλόγη Ἰωσήφ.

Νηπιάζει δὲ ἐμέ, ὁ παλαιὸς τῶν ἡμερῶν·
 καθαρσίων κοικωνεῖ, ὁ καθαρῶτατος Θεός,
 ἵνα τὴν σάρκα πιστώσῃ μου τὴν ἐκ Παρθένου.
 Καὶ ταῦτα Συμεὼν μυσταγωγούμενος, ἐπέγνω
 τὸν αὐτὸν Θεὸν καὶ ἄνθρωπον· καὶ ὡς ζῶν
 ἠσπάζετο, καὶ χαίρων πρεσβυτικῶς ἀνεκροῦ-
 γαζεν· Ἀπολύσον με· σὺ γὰρ Θεός μου, ἡ ζωὴ
 τῶν ἀπάντων.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**ρηστός μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ
 » Ἄσεπτή ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει
 » ἀνακραζούσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυ-
 » ρίῳ ἑορτάζου.

Οὐρογενώσικων σου, Θεομακάριστε, τῆς
 οὐρανόθεν τὸ ὠραῖον καὶ τοῦ νοῦς, τὴν κα-
 θαρότητα, Ἱεροκήρυκα σοφόν, ἱερῶς σε προ-
 χειρίζεται.

Υπὸ τῷ Πνεύματος, λαμποδοχοῦμενος, τοὺς
 ἐν σκότει τῆς πλάνης φωταγωγεῖς, καὶ διὰ
 Βαπτίσματος, υἱοῦς ἡμέρας ἐκτελεῖς, Ἱεράρχα
 παναοίδιμε.

Μυρίων ἔσωσας, θηρῶν τὸ ποίμνιον, τῶν τα-
 μράττειν ζητούντων καὶ ἀφιστᾶν, τῆς ἀμώ-
 μη πίστεως, Ἀρχιερέων καλλονῆ, καὶ Ποιμένων
 ἀκροθίνιον.

Εὐρών σε χάριτι, περιαστράπτοντα, ὁ κλεί-
 νος Θεολόγος χειροθετεῖ, θείαις εἰσηγήσε-
 σι, καὶ Ἱερέα ἐκτελεῖ, ἱερὸν Βουκόλε πάνσοφε
 Θεοτοκίον.

Γνωστῶς ἐν βιάτῳ σε, Μωσῆς ἐώρακεν, ἱερῶς
 τυπουμένην τὴν τοῦ πυρός, μέλλουσαν λο-
 χεύτριαν, ἀναφανῆναι μυστικῶς, Θεοτόκε αἰε-
 παρθένε.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθὲ, τὰς τῶν ὀρ-
 » θριζόντων σοι ψυχὰς, πόθῳ καταύγα-
 » στον δέομαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντως
 » Θεόν, ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλέ-
 » μενον.

Γερωσύνης τὸ ἱερὸν, ἐνδυμα φορέσας ἱερῶς,
 τοὺς ἀνιέρους ἐφώτισας, σέβειν Ἱεράρχα
 Μονάδα ἀκτιστον, τρισὶν ἐν χαρακτηῖσι, Βου-
 κόλε πάνσοφε.

Στόματος λύκου τοῦ νοητοῦ, ἠρπασας λαοὺς
 ταῖς διδαχαῖς, τοῦ θρηγόρου σου στόμα-
 τος, καὶ αἰρετιζόντων Πάτερ ἀπύλωτα, ταῖς
 σαῖς θεολογίαις ἔφραξα στόματα.

Ταῖς φωτοβόλοις καταυγασθεῖς, Ὅσιε, τοῦ
 Πνεύματος αὐγαῖς, φωτοειδῆς ὅλος γέγο-
 νας, λάμπων ταῖς τῷ σκότει ἐνυπαρχαύσαις
 ψυχαῖς, Βουκόλε, Ἱεράρχα θεομακάριστε.

Οβδελυρὸς ἠττήται ταῖς σαῖς, ἱερολογίαις
 ἱεραῖς, Μαρκίων καὶ ἐξωστράκισται, πᾶ-
 σης ἀτοπίας ἐξερευγόμενος, βόρβορον ὁ λύσῳ-
 δης, Βουκόλε ἐνδοξε.

Θεοτοκίον.

Νέμου τῆς φύσεως Ἰησοῦς, ὁ πανυπερούσιος
 Θεός, καινοτομεῖ Παναμώμητε, σὲ ἐκ τῆς
 νηδύος ἀποτικτόμενος, ὁ μόνος ἐσιώσας, τὰ πᾶν
 βουλήματι.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οῦ βίου τὴν θαλάσσαν, ὑψουμένην κα-
 » θαρῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλυδῶνι, τῷ
 » εὐδίῳ λιμένει σε πρᾶσδραμῶν, βῶθ σοι Ἀνά-
 » γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Υψοῦσαν ταπεινώσιν, καθαρότητα νοῦς, ἀ-
 γάπην ἀνυπόκριτον, πίστει ἐλπίδα ἔχων

εἰλικρινῆ, Βουκόλος ὁ ἔνδοξος, τῆς Τριάδος ἐδείχθη καταγώγιον.

Μεγάλως κοσμήσαντα, τῶν Συμυρναίων ἱεράν, καθέδραν σέ πανεύφημε, μυσταγωγεῖ τὸ Πνεῦμα τὸν μετὰ σέ, ποιμένα Πολύκαρπον, τῆ χειρὶ σου Βουκόλε τελειούμενον.

Νοήσας τὴν κλησίν σου, διὰ Πνεύματος Σοφῆ, τὸν μετὰ σέ ἐν χάριτι, τῶν λογικῶν θρεμμάτων καθηγητὴν, προσάγεις τῷ βήματι, ἀρετῶν λαμπηδόσιν ἐξαστράπτοντα.

Θεοτοκίον.

Η πύλη τῆς χάριτος, ἡ ἀνοίξασα βροτοῖς, τὴν πύλην τὴν οὐράνιον, τῆς μετανοίας πύλας μοι τηλαυγῶς, διάνοιξον Δέσποινα, καὶ πυλῶν τοῦ θανάτου ἐλευθέρωσον,

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῆ 5. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βουκόλου, Ἐπισκόπου Συμύνης.

Στίχοι.

Συμύνης ὁ Ποιμὴν Βουκόλος θυπόλος,
Ἄγρυπνός ἐστι, καὶ θανῶν, ποιμνῆς φύλαξ.

Ἄγλαδὸν ἠελίοιο φάος λίπε Βουκόλος ἔκτη.

Ούτος, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας ἑαυτὸν καθαγίσας, δοχεῖον ὄγιγος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· ὃν εὐρῶν δόκιμον καὶ ἀξιὸν ὁ πανεύφημος καὶ φιλούμενος ὑπὸ Χριστοῦ Θεοῦ Ἰωάννης ὁ Θεολόγος, Ἐπίσκοπον καὶ ποιμένα εὐχρηστον τῆς Συμυρναίων Ἐκκλησίας προχειρίζεται. Ὁς ὑπὸ τοῦ Ἁγίου λαμπαδουχοῦμενος Πνεύματος, τοὺς ἐν σκότει πλάνης φωταγωγεῖ, καὶ διὰ τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος υἱὸς ἡμέρας καθιστᾷ, μυρίων θηρίων ἀνημέρων αὐτοὺς περισώζων. Αὐτὸς οὖν, πρὸ τοῦ τὸν βίον μεταλλάξαι, τὸν μακαρίον Πολύκαρπον ἐν ταύτῃ τῇ πόλει Ποιμένα, καὶ Διδάσκαλον τῶν λογικῶν προβάτων προχειρισάμενος, τοῦ βίου μεθίσταται. Καὶ ὑπὸ γῆν τῆ τιμίου σώματος τεθέντος, φυτὸν ἀνατεῖλαι ὁ Θεὸς ἐποίησε, παρίχον ἰάσεις μέχρι τῆς σήμερον.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰουλιανοῦ τοῦ ἐν Ἐμέσῃ.

Στίχ. Χριστὸς τέτρηται χεῖρας ἡλοῖς καὶ πόδας·
Ἰουλιανὸς προστίθησι καὶ κάραν.

Ούτος ἐξ Ἐμέσης ἦν τῆς πόλεως, ἐν ἀκμῇ τῆς ἡλικίας τὰ πρὸς Θεὸν εὐσεβῶν, δοκῶν μὲν τοῦ ἐπιμελεῖσθαι διὰ τῆς ἰατρικῆς τῶν ἀνθρωπίνων σωμάτων, πλείων δὲ ποιούμενον πρόνοιαν τῶν ψυχῶν· οὐχ ἥττον γὰρ ἦν τούτων ἢ ἐκείνων ἰατρός. Συλληφθέντων οὖν Σιλουανοῦ τοῦ Ἐπισκόπου, καὶ Λουκᾶ Διακόνου, καὶ Μωκίου Ἀναγνώστου, κατὰ τοὺς καιροὺς Νουμριανοῦ τοῦ βασιλέως, καὶ παρὰ τῶν εἰδωλολατρῶν καταδικασθέντων γενέσθαι θηρίοις βράβη, ὁ Ἅγιος Ἰουλιανός, ἀπαγομένους αὐτοὺς καταλαβῶν, ἠσπάσατο. Διὸ συλληφθεὶς καὶ αὐτός, μετὰ τὴν ἐκείνων ἀναίρεσιν, καθηλοῦται τὴν κεφαλὴν καὶ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας, καὶ ἐν τινι σπηλαίῳ ὡς περ εἶχε μετὰ τῶν ἡλῶν, προσηλασθεὶς, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθηκετο.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Φαύστης, Εὐϊλασίου, καὶ Μαξίμου.

Στίχ. Τρεῖς Μάρτυρες πάσχουσιν ἰχθύων πάθος,
Κοινῇ τυχόντες ὀργάνου τοῦ τηγάνου.

Αὕτη ἡ Ἁγία Φαύστα ἦν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ βασιλέως, ἐκ τῆς πόλεως Κυζίκου. Τυχούσα δὲ γεννητῶν πλουσίων καὶ εὐσεβῶν, ἐν πολλῇ περιουσίᾳ, μετὰ τὴν αὐτῶν ἀποβίωσιν, κατελείφθη. Οὔτε δὲ τὸ νέον τῆς ἡλικίας, οὔτε ἡ τοῦ πλοῦτου ἀπάτη τῶν σπουδαίων αὐτὴν ἀπίστῃσι πράξεων, ἀλλ' ἐν ἀφθορίᾳ τε ἑαυτὴν συνέχε, καὶ νηστεία, καὶ προσευχῇ, καὶ τῇ μελίτῃ τῶν θείων Γραφῶν. Τῆς δὲ περὶ αὐτὴν φήμης μέχρις τοῦ βασιλέως διαδοθείσης, ἀπιστάλη πρὸς αὐτὴν Εὐϊλασίος τις τῶν ἐπιφανῶν τῆς Συγκλήτου, τοῦ πείσαι αὐτὴν θῦσαι τοῖς θεοῖς, καὶ μὴ πεισθεῖσαν, τῷ βυθῷ παραδοῦναι. Ὁ δὲ, πᾶσαν πείραν βασάνων αὐτῇ προσενεγκῶν, ὡς εἶδε παραδόξως τε ἐξ αὐτῶν σωθεῖσαν, καὶ θαύματα κατεργασάμενην, ἐπίστευσε τῷ Χριστῷ. Καὶ αὐτῆς στέλλεται ἐπὶ τὸν Εὐϊλασίον καὶ τὴν Ἁγίαν, Μαξίμος ὁ ἑπαρχος· ἀμφοτέρους δὲ δειναῖς βασάνοις ὑποβαλὼν, διὰ τῶν θαυματουργῶν καὶ προσευχῶν τῆς Μάρτυρος προσῆλθε καὶ αὐτὸς τῷ Χριστῷ· καὶ ἐν τῷ τηγάνῳ, ᾧ κατὰ τῶν Ἁγίων αὐτοὺς κατεσκύασεν, αὐθαιρέτως ἀναβὰς μετ' αὐτῶν, προστάξει τοῦ βασιλέως, ἅμα τὸν ἀγῶνα διήνυσαν, τελειωθέντες διὰ πυρός.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Δ**ροσοδόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο,
» Ἄγγελος τοῖς ὀσίοις Παισὶ· τοὺς Χαλ-
» δαίους δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν
» τύραννον ἔπεισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός,
» ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Συνετιζῶν ἀσυνέτους, καταρτιζῶν δὲ τοὺς
» πλάνη ἐξωκειλάντας, Πάτερ ἔσωσας, καὶ
» Θεῷ προσῆξας καθαρούς, αὐτῷ μελωδοῦντας
» εὐσεβῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων
» ἡμῶν.

Οραιώθησαν Παμμακάρε σιαγόνες σου, τὴν
» σάρκωσιν κηρύττουσαι, τοῦ δι' ἄφατον
» εὐσπλαγγνίαν λάμπαντος ἡμῖν, πρὸς ὃν ἀνε-
» βόας ἐμμελῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν
» Πατέρων ἡμῶν.

Κυριεύσας δὲ ἀσκήσεως τοῦ σώματος, τῶν
» παθημάτων ἔνδοξε, ἀκυρίετος ταῖς τοῦ
» πλάου ὠφθῆς προσβολαῖς· καὶ νῦν ἀναμέλ-
» πεις ἀπλανῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πα-
» τέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Αυτρωθέντες τῆς ἀρχαίας ἀποφάσεως, τῷ
» τόκῳ σου Πανάμωμε, ἀνυμνοῦμέν σε οἱ
» σωθέντες, Κόρη διὰ σοῦ, βοῶντες καὶ λέγοντες
» πιστῶς· Εὐλογημένος ὁ καρπός, τῆς σῆς κοι-
» λίας Ἀγνή.

ᾠδὴ ἠ. Ὁ Εἰρμός.

Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὅσις δρόσον ἐπήγα-
 σας, καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλε-
 ξας· ἅπαντα γὰρ δρᾶς, Χριστέ μόνῳ τῷ
 βηλεσθαι· Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς
 αἰῶνας.

Ἐκβλαστήσας ὡς φοῖνιξ ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ
 Θεοῦ ὀφειλόμενον ὕπνον δικαίαις ὕπνωσας·
 φέρεις δὲ φυτὸν, πρὸς τοῦ Θεοῦ σου μνήματος,
 θαῦμα τοῖς ὀρώσι, Βουκόλε Θεοκήρυξ.

Ὁ Θεοῦ Θεὸς Λόγος ὁ ἐνυπόστατος, ἱερὸν
 Ἱεράρχην σὲ προχειρίζεται, χρίοντα λαόν,
 ἱερῶς ἱερώτατα, Πρόεδρε Συμυρναίων, φωστὴρ
 τῆς οἴκουμένης.

Σαρκωθέντα τὸν Λόγον ἐθεολόγησας, καὶ
 πολλοὺς ἀλογίας λαοὺς διέσωσας, Θεῖος
 γεγονώς, μαθητῆς τοῦ ἐκλάμπαντος, ἐν Θεολο-
 γίαις, Βουκόλε Θεοκήρυξ.

Θεοτοκίον.

Γερῶς ἐμυεῖτο τὰ σὰ μυστήρια, Προφητῶν
 Θεοτόκε ὁ Θεῖος σύλλογος, πόρρωθεν μα-
 θῶν, καὶ τρανῶς ἐκτιθέμενος, τὰς Θεοσημείας,
 τοῦ Θεοῦ τοκετοῦ σου.

ᾠδὴ δ. Ὁ Εἰρμός.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν ἔ τολ-
 μᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα·
 διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὠράθη βροτοῖς, Λόγος
 σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
 οὐρανίαις στρατιαῖς σε μακαρίζομεν.

Ὡς φῶς ὡς φέγγος ὡς μέγας ἥλιος, ὡς ἀ-
 στραπή Χριστοῦ τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐξέλαμ-
 ψας καὶ πιστῶς διανοίας ἐφώτισας, καὶ πρὸς
 τοὺς ἀνεσπέρους, τόπους ἐσκῆνωσας, μέλπων
 τρισαγίαις ἐν φωναῖς, Τριάδα ἄκτιστον.

Σαρκὸς καὶ κόσμου ἔξω γενόμενος, Ἱερουρ-
 γὲ πρὸς τὰς ὑπερκοσμίους γηθόμενος, με-
 ταθέθηκας τάξεις Θεούμενος, θείσει φαινοτά-
 τη· ὅθεν τὴν μνήμην σου, πίστει ἐκτελοῦμεν, ἐ-
 πί γῆς Βουκόλε πάνσοφε.

Ἡ γῆ τὸ σῶμά σου τὸ μακάριον, κρύπτει
 σαφῶς ἰάσεις ἀναβλύζον καὶ χάριτας·
 οὐρανὸς δὲ τὸ πνεῦμα σὺν τοῖς ἐκλεκτοῖς, φέ-
 ρει τοῖς ἀπ' αἰῶνος, θείαις λαμπρότησι, κατη-
 γλαϊσμένον, ἀληθῶς Βουκόλε ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

Φωνῇ Ἀγγέλου μεγάλης Ἄγγελον, βουλῆς
 Ἄγνη Χριστοῦ Ἐμμανουὴλ ἀποτέτοκας,
 τοῖς Ἀγγέλοις τοὺς κάτω συνάπτοντα, μόνη
 εὐλογημένη, μόνη πανύμνητε, μόνη ἡ αἰτία, τῆς
 ἡμῶν Κόρη Θεώσεως.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἀγίου. Τοῖς Μαθηταῖς.
 Παιμαντικῶς ὠδήγησας, πρὸς νομαὶς εὐσε-
 βείας, τὸ τοῦ Κυρίου ποιμνιον, πάνσοφε
 Γεράρχα, ἀποδιώξας ὡς θῆρας, πᾶσαν αἵρε-
 σιν· ὅθεν, νῦν ἐποπτεύοις ἴλεως, καὶ ἡμᾶς οὐ-
 ρανόθεν, ὡς παρεστῶς, μετὰ τῆς Πανάγνου καὶ
 Θεοτόκου, τῷ θρόνῳ τῆς Θεότητος, παμμακαί-
 ριστε Πάτερ.

Τῆς ἑορτῆς, ὅμοιον.

Τῶν κόλπων τοῦ Γεννήτορος, οὐκ ἐκσταὶς ἀ-
 πορρήτως, δι' ἄκραν ἀγαθότητα, ἐκ Παρ-
 θένου γεννᾶται, καὶ νηπιάζει ὁ Λόγος· τοῦτον
 δὲ ἐν ἀγκαλαῖς, Συμεῶν ὑποδέχεται, ἅμα τε
 ὁ Πρεσβύτες, καὶ Γηραιά, ἀνθρωπολογήσαντο ὡς
 Δεσπότη, ἐν ᾧ καὶ προεμήνυον, τὴν βροτῶν
 σωτηρίαν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς ἑορτῆς.
 Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Σήμερον ὁ Σωτὴρ, ὡς βρέφος προσηνέχθη,
 ἐν τῷ ναῷ Κυρίου, καὶ χερσὶ γηραλέαις,
 ὁ Πρέσβυς τοῦτον δέχεται.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Νήπιος τῇ σαρκί, ὁ παλαιὸς τῷ χρόνῳ, ὁ-
 ρᾶται παραδόξως, τῇ σήμερον ἡμέρᾳ, καὶ
 τῷ ναῷ προσάγεται.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Ἄχου ᾧ Συμεῶν, ἡ Πάναγνος ἐβόα, ἐν ἀγ-
 κάλαις ὡς βρέφος, τὸν Κύριον τῆς δόξης
 τοῦ κόσμου τὸ σωτήριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Μέγα καὶ φοβερόν, Μυστήριον καὶ ξένον!
 ὁ πάντα περιέπων, καὶ βρέφη διαπλάι-
 των, ὡς βρέφος ἀγκαλιζέται.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
 κατὰ τὸ σύνηδες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Ζ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παρθενίς,
 Ἐπισκόπου Λαμφάκων καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
 ἡμῶν Λουκά τοῦ ἐν τῷ Στεριῶ τῆς Ἑλλάδος.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'.
 καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῆς Ἑλλησπόντου τὸ κλέος, ὁ τῆς Λαμφά-
 κου φωστὴρ, τῶν θαυματουργημάτων, ὁ

λαμπρὸς ἑωσφόρος, Παρθένιος ὁ μέγας, πάντα ἡμᾶς, συγκαλεῖται τῇ μνήμῃ αὐτοῦ, ἑορτασμὸν ἐκτελέσαι πνευματικόν, ἀνυμνοῦντας τὸν Σωτῆρα Χριστόν.

Εκ νεαρᾶς ἡλικίας θεωροῦμενος, τὰ τῶν δαιμόνων στίφη, πυρὶ τῶν προσευχῶν σε, κατέφλεξας Παμμακάαρ, ἰθύνας σοφῶς, τῆς Λαμφάκου τὸ ποίμνιον· τοὺς γὰρ βωμοὺς τῶν εἰδώλων καταβαλὼν, ἐνεούργησας Θεῷ σεαυτὸν.

Ανακηρύττει σου θαῦμα ὁ ἀνανήξας ἰχθύς, ὁ ἀναζήσας ἄπνους, ὁ καρπὸς τῆς ἀκάρπου, ἀρούρας καὶ ἀμπέλου, βροχὴ ἱκανή, τῶν βαφῶν ἢ ἐπίτευξις. Ὡς θαυμαστά σου τὰ ἔργα Ἱεουργε! ἀλλὰ πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. β΄. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Ολως ἐκ νεότητος, ἀκολουθήσας Κυρίῳ, γενικὴν κατέλιπες, ἐνδοξε προσπάθειαν, καὶ στοργὴν κοσμικὴν· καὶ ἐρήμης ᾠκησας, Ἀσκητῶν τὸν βίον, ἐξασκῶν ἐν ταπεινότητι· ὃν καὶ ἐτέλεσας, ζέοντι τῷ πνεύματι, Ὅσιε καλῶς ἐμπορευσάμενος, νείμας τε τὰ ὄντα τοῖς πένησι, καὶ τὸν μαργαρίτην, τὸν τίμιον ὠνούμενος Χριστόν· ἔ καὶ τυχῶν τῆς ἐφέσεως, ἔσῃς ἀξιάγαγε.

Εφερὸς τυπτόμενος, ὄνειδιζόμενος Πάτερ, διαπληκτιζόμενος, παρὰ τοῦ τεκόντος σε διὰ Κύριον, ὃν ἐπόθεις ἐνδοξε· οὐ τρωθεὶς τῷ πόθῳ, τὰ τερπνὰ οὐδὲν λελόγισαι· μητρὸς δὲ στέρησιν, καὶ τὴν ξενιτείαν ἠγάπησας, καὶ σχῆμα ἐνεδέδυσσο, τὸ τῶν Μοναχῶν ἱερώτατε· ἀλλὰ φανεροῖ σε, Θεὸς καὶ μὴ βουλόμενον εὐχαῖς, ταῖς μητρικαῖς Λουκᾶ Ὅσιε, καμφθεὶς ὁ φιλιάνθρωπος.

Βίον ἐκτελέσας σου, τὸν ἱερόν πανιέρως, θαύματα ἐτέλεσας, ἱερά ἐξαίσια καὶ παράδοξα, τοῦ Θεοῦ σοι νείμαντος, ἀρράβωνά ἐνθεον, καὶ πρὸς τῆς ἀνταποδόσεως, τῶν θείων πόγων σου· νέφει δὲ καὶ στέφος σοι ἀφθαρτον, καὶ δόξαν αἰωνίζουσαν, ὅταν ὡς Κριτῆς παραγένηται. Αὐτὸν οὖν δυσώπει, ῥυσθῆναι τοὺς ὑμνοῦντας σε αἰεὶ, ἀπὸ παντοίας κακώσεως, Λουκᾶ ὀσιώτατε.

Δόξα, καὶ νῦν.

Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος πλ. β΄.

Ο ἐν χερσὶ πρεσβυτικάῃς, τὴν σήμερον ἡμέραν, ὡς ἐφ' ἄρματος Χερουβὶμ, ἀνακλιθῆναι εὐδοκήσας Χριστέ ὁ Θεός, καὶ ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε, τῆς τῶν παθῶν τυραννίδος, ἀνακαλούμενος ῥῦσαι, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.
Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Πύλαι τῶν οὐρανῶν, ἀνοίχθητε· Χριστὸς γάρ, ἐν τῷ ναῷ ὡς βρέφος, ὑπὸ Μητρὸς Πατρὸς Θεῷ Πατρὶ προσάγεται.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Ανθραξ ὁ προοφθεὶς, τῷ θείῳ Ἡσαΐα, Χριστὸς ὡς ἐν λαβίδι, χερσὶ τῆς Θεοτόκου, νῦν τῷ Πρεσβύτῃ δίδοται.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Φόβῳ τε καὶ χαρᾷ, ἀγκαλαίς τὸν Δεσπότην, ὁ Συμεὼν κατέχων, ζωῆς ἠτέτετο λύσιν, ὑμῶν τὴν Θεομήτορα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Φέρουσα ἡ ἀγνή, καὶ ἄχραντος Παρθένος, τὸν Πλάστην καὶ Δεσπότην, ὡς βρέφος ἐν ἀγκαλαίς, ἐν ναῷ εἰσέρχεται.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Νηπιάζει δι' ἐμέ, ὁ παλαιὸς τῶν ἡμερῶν κατάρσιων κοινωνεῖ, ὁ καθαρῶτατος Θεός, ἵνα τὴν σάρκα πιστώσῃ μου τὴν ἐκ Παρθένου. Καὶ ταῦτα Συμεὼν μυσταγωγούμενος, ἐπέγνω τὸν αὐτὸν, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον· καὶ ὡς ζῶν ἠσπάζετο, καὶ χαίρων πρεσβυτικῶς ἀνεκραύγαζεν· Ἀπόλυσόν με· σὺ γὰρ Θεός μου, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Χορὸς Ἀγγελικὸς.

Ο ὦν σὺν τῷ Πατρὶ, ἐπὶ θρόνου ἀγίου, ἐλθῶν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ Παρθένου ἐτέχθη, καὶ βρέφος ἐγένετο, χρόνοις ὧν ἀπερίγραπτος· ὃν δεξάμενος, ὁ Συμεὼν ἐν ἀγκαλαίς, χαίρων ἔλεγε· Νῦν ἀπολύεις Οἰκτίρμον, εὐφράνας τὸν δοῦλόν σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων οἱ ἐπόμενοι δύο.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἱεράρχου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Τῶν θαυμάτων σου τὴν χάριν μέλπω, μάκαρ.
Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ, τὴν Φαραῶν
• νίτιδα, πανστρατιανὴν ἢ ὑπέροπλος δύ-
• ναμῖς· σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δὲ τὴν παμμό-

» χθῆρον ἀμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος
» Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Τῷ φωτὶ τῷ θείῳ συγκραθεῖς, Πάτερ ἱερώτατε, δι' ἀρετῶν φῶς καθωράθης δεύτερον· διὸ τὴν φωσφόρον σου, καὶ πανέορτον τοὺς τελοῦντας πανήγυριν, σκότους ἀμαρτίας, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις ἐλευθέρωσον.

Ως φαῖδρος ἀντέιλας ἀστήρ, ἐν τῷ στερεώματι, τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας Παρθένιε, ἰαμάτων λάμπες, ἱερώτατε τῶν παθῶν τὴν σκοτόμαιναν, χάριτι διώκων, καὶ φωταγωγῶν τοὺς προσιόντας σοι.

Νοσημάτων σκότος πονηρὸν, ἔλυσας Παρθένιε, τῷ φωτισμῷ σου τῶν σεπτῶν ἐντεύξεων· ὅθεν δυσωποῦμεν σε, τῶν ψυχῶν ἡμῶν ταῖς ὀδύνας θεράπευσον, καὶ ταῖς τῶν σωμάτων, πάσας μαλακίας ἀποδίωξον.

Θεοτοκίον.

Αγαθὸν κηύσασα Θεὸν, Ἀχραντε ἀγάθηνον, τὴν ἐν πολλοῖς κεκακωμένην πάθει, ταπεινὴν καρδίαν μου, καὶ τὸ θῆλημα ἐκτελεῖν ἐνδυναμῶσον, τοῦ σωθῆναι πάντας, θέλοντος ἀνθρώπου Λυτρωτοῦ ἡμῶν.

Ὁ Κανὼν τῆ Ὁσίῃ Ληκᾷ, ἔχων Ἀκροσιχίδα·
Λουκᾶν ἐπαινῶ τὸ κλέος τῆς Ἑλλάδος. Ἀμήν.
Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ω**ς ἐν ἠπειρῷ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀβύσσῳ ἵχνησι, τὸν διώκτην Φαραῶ, κα-
» θορῶν ποντοῦμενον Θεῷ, ἐπινίκιον ᾠδὴν, ἐ-
» βόα ἄσωμεν.

Λόγον μοι δίδου θεόπτα παρεστηκῶς, θρόνῳ τῆ Δεσπότου σε, ἀνυμνήσαι τὴν φαῖδραν, καὶ φωσφόρον μνήμην σε Λουκᾷ, διαλύσας τὴν ἀγλὴν τῆς διανοίας μου.

Ολοσχερῶς σε ποθήσας ὁ Ἱερός, Σῶτερ πρὸς τὴν ἀσκησιν, ἀπεδύσατο στερρόως, θλίψεις μόχθους πόνους καρτερῶν, ἀνθ' ὧν εὐρατο τρυφὴν τὴν ἀτελεύτητον.

Υποπιάζων τὸ σῶμα Πάτερ Λουκᾷ, ἐγκρατεία πάντοτε, ἀγρυπία συνεχεῖ, κακουχία πάση τε σοφῶς, ταῖς ὁρμαῖς τῶν ἐμπαθῶν ἠδονῶν ἔστησας. Θεοτοκίον.

Κυριοτόκε Παρθένε ἢ τὸν Θεόν, ἐν σαρκὶ γεννήσασα, τὸν ἀχώρητον παντὶ, σαρκωθέντα οἴκτω τῶν βροτῶν, τυραννίδος με παθῶν δεῖξον ὑπέρτερον.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν πέτρα με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐ-
» πλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρῆς με·
» κῦφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά με ἐν τῷ ψάλλειν·

» Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ
» ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Υπῆρξας καθαιρέτης τῆς τυραννίδος, παμμάκαρ τῶν Δαιμόνων τῆς ὀλεθρίου, εἰδῶλων τε κατέστρεψας τὰ τεμένη, καὶ θείους ἠγείρας, ναοὺς εἰς αἴνεσιν, τοῦ Χριστοῦ Παρθένιε ἱερώτατε.

Μεγίσαις διαπρέπων θαυματουργίαις, καρκί-
νη χαλεπώτατον πάθεις πάθος, καὶ ὄμμα-
τα διήνοιξας πηρωθέντα, καὶ ἐφυγαδεύσας, Πάτερ Παρθένιε, πονηρίας πνεύματα θεία χάριτι.

Ανέστησας κακίως θανατωθέντα, τὸν πάλαι ὑπουργοῦντα τῷ θείῳ ἔργῳ Θεὸς γὰρ ὁ τὸν θάνατον καταργήσας, χάριν σοι δέδωκε μάκαρ Παρθένιε, ἀνιστᾶν τεθνήξαντας δι' ἐντεύξεως. Θεοτοκίον.

Ωμίλησεν ἀνθρώποις ἐκ σου τὴν σάρκα, ὁ Κύριος φορέσας ἀνερμηνεύτως· αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπησον Παναγία, τῆ οἰκτειρήσαι με, καταπονούμενον, προσβολαῖς τοῦ ὄφους καὶ δανούμενον.

Τοῦ Ὁσίου Λουκᾷ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεὸς μου,
» ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν πιστῶν σου
» Ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ,
» τῆς ὁμολογίας σου.

Ανεπερωθήσ τῷ θερμῷ, ἔρωτι τοῦ Σωτῆρος, καὶ γονέων τὸ φίλτρον, ὑπερεῖδες δι' αὐτόν, καὶ γέγονας ὦ Λουκᾷ, ξένος πάντων τῶν τερπνῶν μακάριε.

Νιὰν Κυρίου σεαυτὸν, ἀπεργάσασθαι θέλων, ἐρημίας κατώκεις ὡς ὁ παλαιὸς Ἡλιού, πρὸς δαίμονας πολεμῶν· ὅθεν εὗρες τέλος τὸ μακάριον.

Εν πάσῃ θείᾳ ἐντολῇ, εὐπειθῆς ὡς οἰκέτης, ἀνεδείχθης παμμάκαρ, καλῶς αὐτὰς ἐκτελῶν, καὶ ταπεινῶν σεαυτὸν· ὅθεν ὑψος ἔλαβες οὐράνιον. Θεοτοκίον.

Παρθένε Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, ἢ τεκοῦσα τὸν Λόγον, ὑπὲρ λόγον ὀφθέντα, δι' ἡμᾶς ὅπερ ἡμεῖς, ἰκέτευε ἐκτενωῶς, ἀλογίας πάσης με λυτρώσασθαι.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Παρθενίου,

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῶν θαυμάτων εἴληψας, τὴν θείαν χάριν θεόφρον, ἱερέ Παρθένιε, θαυματουργέ θεοφόρε, ἅπαντα τὰ τῶν πιστῶν πάθη ἀποκαθαίρων, πνεύματα τῆς πονηρίας Πάτερ ἐλαύνων· διὰ τοῦτο σε ὑμνοῦμεν, ὡς μέγαν μύστην Θεοῦ τῆς χάριτος.

Ὁ αὐτός.

Φως νοερὸν τὸ ἐκ φωτός, Πατὴρ τοῦ προαναρχοῦ, Υἱὸς Θεοῦ καὶ Λόγος, ὁ καταυγάζων πᾶσαν τὴν οἰκουμένην θεϊκῶς, φώτισόν μου τὰς φρένας, τὸν νοῦν καὶ τὸν λογισμόν, τοῦ ἀνυμνήσαι σήμερον τὴν παιδρὰν ταύτην πανηγυρὶν καὶ σεμνοπρεπεστάτην τοῦ Ὁσίου Παρθενίου· αὐτὸς γὰρ ἀληθῶς ἐν γῆ θαυμασίαν διετέλεσε ζωὴν καὶ πολιτείαν· διὰ τοῦτο συνελθόντες εὐφημοῦμεν αὐτὸν, ὡς μέγαν μύστην Θεοῦ τῆς χάριτος.

Κάθισμα τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς Λαμψάκης ὁ μέγας Θαυματουργός, ἀναβάς ἐν τῷ ὕψει τῶν ἀρετῶν, ἀστράπτειν τοῖς πέρασιν, τῷ φωτὶ τῶν ἰάσεων, τοὺς ζοφώδεις Δαίμονας, σκορπιζὼν σφοδρότατα, καὶ ἐλαύνων νόσους, χρησαῖς ἐπικλήσεσιν ὅθεν καὶ τῆς πλάνης, τῶν εἰδώλων καθάρσας, πᾶσαν τὴν Ἑλλάσποντον, καταλάμπεις τοῖς θαύμασι. Θεοφόρε Παρθένιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τῷ Ὁσίου Λουκᾶ, ὁμοίον.

Από βρέφους ποθήσας τὴν ἀρετὴν, τῶν ἡδέων ἀπέσχε πάντων Σοφῆ, νηστείαν καὶ ἀσκησιν, ἀκριβῆ ἐνδεικνύμενος, καὶ μητρὸς τὸν πόθον, ἕδεν ἠγησάμενος, ἐν Συμνείῳ φέρων, σαυτὸν λάθρα δέδωκας· πάλιν δὲ μνηύει, σὲ Θεὸς τῆ μητρὶ σου, θρηνέσῃ τὴν στέρησιν, σὲ δικαίως πανάριστε· ἢ καὶ νῦν συνηθόμενος, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Ετέχτης ἐκ Μητρὸς, ὁ προαναρχος Λόγος, προσήχτης τῷ ναῷ, ὁ ἀκατάληπτος φύσει· χαίρων δὲ ὁ Πρεσβύτες, ἐν ταῖς ἀγκαλαῖς σε ὑπεδέξατο, κρᾶζων· Νῦν ἀπολύεις, ὃν ἐπεσκέψω κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ὁ εὐδοκῆσας σῶσαι ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**λήλυθας, ἐκ Παρθένου οὐ πρέσβυς οὐκ
» ἄγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, σεσαρκωμένος, καὶ ἔσωσας, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον·
» διὸ κραυγάζω σοι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Νοσήματα, προσευχῇ ἐθεράπευσας ἄμετρα, συσφιγγων Παρθένιε, τοὺς παρεθέντας ἐν χάριτι, ὡς περ ὁ Δεσπότης σου, οὐ τὴν πολλὴν ἐμιμήσω ἀγαθότητα.

Σὺ δέδωκας, ἐνεργεῖν τοῖς βαφεῦσι τὰ πρόσφορα, τὸν εἶργοντα δαίμονα, ἀποσοθήσας Παρθένιε, ταῖς πρὸς τὸν Φιλάνθρωπον, ἱερωτάταις σου Πάτερ παρακλήσεσι.

Ο Κύριος τὰς ἐντεύξεις σου Πάτερ δεξάμενος, τὴν ἄγραν παρέδωκε, πλουσιωτάτως τοῖς χρήζουσι, τῇ τοῦ ἀνανηξάντος, θαυματουργίᾳ ἰχθύος μεγαλύνων σε. Θεοτοκίον.

Τὰ τραύματα, τῆς ψυχῆς μου Παρθένε θεράπευσον· τὸν νοῦν μου εἰρήνευσον, ὑπὸ παθῶν ταραττόμενον, καὶ ταῖς παραβάσεσι, τῶν ἐντολῶν τοῦ Σωτῆρος σκοτιζόμενον.

Τοῦ Ὁσίου Λουκᾶ. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**ριστὸς μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἢ
» σεπτὴ ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει
» ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυρίῳ ἐορτάζου.

Ανακός ὅσιος, εὐθύς καὶ ἡμέρος, καὶ ἀκέραιος ὠφθῆς Πάτερ Λουκᾶ· ὅθεν μεμακάρισται, παρὰ τοῦ πάντων Ποιητοῦ, καὶ Δεσπότητος παμμακάριστε.

Ιδὼν ὁ φθόνος σε, καλῶς διάγοντα, τὴν ζωὴν, ἐξεκαύθη καὶ πειρασμῶν, πλήθός σοι ἐξήγειρεν· ἀλλ' ἐξελέγχετο κενὸς λύκος, μάτην τὸ τοῦ λόγου χανών.

Νοὸς εὐθύτητι, τὸν βίον ἴθυνας, πρὸς τὰ κρείττω παμμακάρι τῶν ἐφετῶν, πάντων τὸ ἀκρότατον, ἐπιποθῶν Πάτερ ἰδεῖν, οὐ εὐστόχως καὶ τετύχηκας.

Θεοτοκίον.

Οραίαν κάλλει σε, πασῶν εὐράμενος, γυναικῶν ὁ ὠραῖος Κόρη σεμνή, σοῦ τὴν Μητράν ὠκησε, καὶ δυσμορφίας με παθῶν, καὶ τῆ σκότους ἐλυτρώσατο.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** φωτισμός, τῶν ἐν σκότει κειμένων, ἢ
» σωτηρία, τῶν ἀπεγνωσμένων Χριστέ
» Σωτῆρ μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω, Βασιλεῦ τῆς
» εἰρήνης, φώτισόν με τῇ ἐπιλάμψει σου· ἄλλον
» γὰρ ἐκτός σου Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Ηφωταυγῆς, ἐνσκηνώσασα χάρις τῆς ἀπαθείας, ἐν τῇ σῇ καρδίᾳ θεόφρον Πάτερ, φιλαργυρίας τὸ βαθύτατον σκότος, τοῦ προέδρου διώκει ἄνοσον, τοῦτον συντηροῦσα ταῖς σαῖς παραινέσεσι.

Νόσω πολλῇ, τὸν κρατούμενον Πάτερ καὶ γεγονότα, Ὅσιε ἡμίσηρον προσευχαῖς σου, ὅλον εἰργάσω ὑγῆ εὐχαρίστως, τὸν Δεσπότην Θεὸν δοξάζοντα, τὸν θαυματουργίαις πολλαῖς σε δοξάσαντα.

Χρίσμα σεπτόν, περικείμενος Πάτερ ἱερωσύνης, ταύτην κατελάμπρυνας ἐπιδείξει, πολλῶν θαυμάτων ὧν ἐτέλεσας ζῶν τε, Θεοφόρε καὶ μετὰ θάνατον, Ἄγγελος καθάπερ βιώσας Παρθένιε.

Θεοτοκίον.

Από παθῶν, ἀμαυρώσεως Κόρη ἀπό σκανδάλων, τῶν προσγινομένων ταῖς ἐπηρείαις, τῆ ἀλλοτρίου μελλουσῶν τε βασιάνων, αἰωνίων, πρὸς τὸν φιλόθρωπον, ρύσαι με ταῖς σαῖς δυσωπῶ παρακλήσεσι.

Τοῦ Ὁσίου Λουκᾶ. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθῆ, ταῖς τῶν ὀρθριζόντων σοι ψυχᾶς, πόθῳ καταύγασον
• δέομαι, σέ εἰδέναι Λόγε Θεῆ, τὸν ὄντως Θεόν,
• ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενον.

Τὴν τῶν καμάτων σου ἀμοιβὴν, παρὰ τοῦ πλουσίου Δοτῆρος, ἀπολαβὼν Πάτερ Ὁσιε, πέλαγος θαυμάτων πᾶσιν ἐδείκνυσο, ταῖς νόσους ἀφανίζων τῶν προσιόντων σοι.

Οὐ κατενάγκησας τοῦ ἐχθροῦ, Πάτερ ταῖς μυρίαις προσβολαῖς, οὐ κατεπλάγης τὴν ἔπαρσιν· ἔστης δὲ ὡς πύργος στερρός ἀκλόνητος ταπεινώσιν ὡς θώρακα ἐνδυσάμενος.

Καλῶς τέλεσας τὸν ἱερόν, βίον σου Παμμακάρι, καὶ λαβὼν ἀπὸ Θεοῦ τὴν ἀντίδοσιν, χάριν ἰαμάτων, τυφλοὺς ἐφώτισας, χωλοὺς καὶ παραλύτους ἀποτελῶν ὑγιεῖς.

Θεοτοκίον.

Λαοὶ ὑμνεῖτε τὴν ἀληθῶς, τέξασαν τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀνερμηνεύτως καὶ μείνασαν, πάλιν μετὰ τόκον Παρθένον ἀφθορον, ὡς πάντων προστασίαν καὶ σωτηρίαν βροτῶν.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὠδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

• **Π**ρὸς Κύριον, ἐκ κήτους ὁ Ἰωνᾶς ἐβόησε·
• **Π**σὺ με ἀνάγαγε, ἐκ πυθμένος ἄδου δέομαι·
• ἵνα ὡς Λυτρωτῆ ἐν φωνῇ αἰνέσεως, ἀληθείας τε πνεύματι θύσω σοι.

Ρημάτων σου, εὐχῶν τε δυναστεία Παρθένε, ναοὶ ἐρράγησαν τῶν εἰδώλων θεία χάριτι, καὶ ἀπίστος λαὸς πίστιν προσελάβετο, μεγαλύνων συμφώνως τὸν Κύριον.

Ἰκέτευσας, τὸν φιλόθρωπον Λόγον σὺν δάκρυσι, καὶ τοῖς αἰτήσασιν ὄμβρους ἄνωθεν κατήγαγες, οἰκτεῖρων συμπαθῶς λαὸν κινδυνεύοντα, Ἱεράρχα Κυρίου Παρθένιε.

Ναμάτων σου, μυστικῶν ἐπομβρίασι κατήρδευσας, καρδίαν πᾶσαν προσφοιτῶσάν σοι Παρθένιε· καὶ ἡ γῆ ἢ τῷ αὐχμῷ ξηρανθεῖσα δέχεται, ὑέτους θαυμαστῶς εὐφορήσασα.

Θεοτοκίον.

Μὴ στήσης με, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης κατάκριτον· μὴ στηλιτεύσης με ἐπὶ πάντων τῶν ἀναίσθητον, Θεέ μου Ποιητά μου, ἔχων ἱκετεύσαν, τὴν τεκοῦσαν ἀσπύρωσ σε Δέσποιναν.

Τοῦ Ὁσίου Λουκᾶ. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**οῦ βίου τὴν θαλάσσαν, ὑψουμένην κα-
• **Τ**σορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
• εὐδίῳ λιμένι σε προσδραμῶν, βοῶ σοι· Ἀνά-
• γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Ελύθη ἡ πάλαι σοι, δολιόφρον καθ' ἡμῶν, ἰσχὺς καὶ φροῦδα γέγονε, τὰ πολλὰ σου σοφίσματα πονηρῆ· ἰδοὺ γὰρ ἀπλούστατος, καὶ ἀπόνηρος νέος σε κατέβαλε.

Οὐκ ἔδωκας Ὁσιε, σοῖς βλεφάροις νυσταγμόν, οὐδὲ κροτάφοις ἄνεσιν, ἕως πᾶσαν κατέβαλε μηχανὴν, τοῦ πλάνου ποικίλους σοι, πειρασμοὺς καθ' ἐκάστην ἐξεγείροντος.

Σωφρόνως διήνυσας, σοῦ τὸν βίον καὶ κελῶς, φιλοξενῶν ἐκάστοτε, ἐλεῶν τε πλουσίως καὶ δαψιλῶς· διὸ καὶ τετύχηκας, ἀφθαρσίας καὶ δόξης ἀκηράτου Λουκᾶ.

Θεοτοκίον.

Τριάδος γεγέννηκας, σὺ τὸν ἕνα σαρκικῶς, Θεοκυῆτορ πάναγνε, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, διὸ βοῶ· Τριάδος τῆς θείας με, ταῖς πρεσβείαις σου δεῖξον οἰκητήριον.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου Λουκᾶ.

Ἦχος πλ. β'. Τῆ Ὑπερμάχῳ.

Ο ἐκλεξάμενος Θεὸς πρὸ τοῦ πλασθῆναι σε, εἰς εὐαρέστησιν αὐτοῦ, οἷς οἶδε κρίμασι, προσλαβόμενος ἐκ μήτρας καθαγιαῖζει, καὶ οἰκεῖον ἑαυτοῦ δοῦλον δεικνύει σε, κατευθύνων σου Λουκᾶ τὰ διαθήματα, ὁ φιλόθρωπος. ὦ νῦν χαίρων παρίστασαι.

Ὁ Οἶκος.

Ω Πατέρων ἀρίστη καλλονὴ καὶ σεμνότης, ὦ πάντων Ἀσκητῶν κοσμιότης· Χριστοῦ ταῖς ἐντολαῖς γὰρ πληρώσαντος, πῶς ὑμνήσω τὴν σὴν βιοτὴν ἐνδοξε, μὴ ἔχων λόγων δύναμιν· ἀλλ' ὁμως σοι θαρρῶν βοήσω·

Χαῖρε λαμπρὸν Μοναζόντων κλέος· χαῖρε πιστῶν ὁδηγὲ καὶ λύχνε.

Χαῖρε τῆς ἐρήμου τερπνότατον βλάστημα· χαῖρε οἰκουμένης λαμπτῆρ φαεινότατε.

Χαῖρε, ὅτι κατεφρόνησας τῶν ρεόντων καὶ φθαρτῶν· χαῖρε, ὅτι τὰ οὐράνια σὺν Ἀγγέλοις κατοικεῖς.

Χαῖρε τῶν ἀθυμῶντων ταχινὲ παρακλήτορ· χαῖρε τῶν ἐν κινδύνοις ποθεινὲ παραστάτα.

Χαῖρε σεπτὸν δοχεῖον τοῦ Πνεύματος· χαῖρε κλεινὸν Χριστοῦ οἰκητήριον.

Χαῖρε, δι' οὗ δόσις πᾶσα νύγασθη· χαῖρε, δι' οὗ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη.

Ω' νῦν χαίρων παρίστασαι.

Συναξάριον.

Τῆ Ζ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παρθενίου, Ἐπισκόπου Λαμφάκων.

Στίχοι.

Ἀφῆκε τὸν χοῦν Παρθένιος Λαμφάκω,
Λαμπτήρα πυρσεύοντα φῶς αὐτοῦ μέγα.

Παρθένιος κατέδαρθε, λαχὼν μακρὸν ἐβδόμη ὕπνον.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου· υἱὸς Χριστοφόρου, Διακόνου τῆς κατὰ Μελιτόπολιν Ἐκκλησίας, γραμμάτων μὲν ἀπειρος, πᾶσαν δὲ πρακτικὴν ἀρετὴν μετεῖναι σπουδάζων· καὶ προκάλυμμα τῆν τῶν ἰχθύων ποιούμενος ἄγραν, τοῖς αἰτοῦσιν αὐτῷ μετεδίδου. Ἐσαύτη δὲ τις ἦν ἡ κρυπτομένη ἐν αὐτῷ εὐσέβεια καὶ ἀρετὴ, ὡς καὶ χάριν παρὰ Θεοῦ λαβεῖν, δαίμονα ἀπελαύνειν, καὶ παντοίας νόσους ἰᾶσθαι. Ἐπιμέλειαν δὲ ποιησάμενος τῆς τῶν γραμμάτων μαθήσεως, χειροτονεῖται Πρεσβύτερος ὑπὸ Φιλίππου Ἐπισκόπου Μελιτοπόλεως, καὶ αὐθις Ἐπίσκοπος τῆς Λαμφάκου ὑπὸ Ἀχιλλίου Μητροπολίτου Κυζίκου. Πολλὰ δὲ θαύματα ἐτελέσας (καὶ γὰρ ὑπὸ ταύρου τὸν ὀφθαλμὸν ἀνδρός τινος ἐκκοπέοντα ἴασατο· καὶ μόνῃ σφραγίδι, καρκίνου πάθος, οὕτω λεγόμενον, ἀπὸ τινος γυναικὸς διεσκέδασε· καὶ τὸν λυττήσαντα κύνα, καὶ κατασχόντα αὐτὸν, φουσηματι ἀπενέκρωσε· καὶ τὸν ὑπὸ τὴν ἐμάξης συμπατηθέντα, διαρρήγαίσης αὐτῷ τῆς γαστρὸς, τεθνηκότα αὐθις ἀνεζῶωσε· καὶ ἀπὸ τῆς τοῦ Ἐπιτρόπου δὲ γαμετῆς τὸ ἀκάθαρτον ἀπέπλησε πνεῦμα καὶ ἐνεργῆν τοῖς βραχεῦσι τὰ πρόσφορα παρεσκεύασε, ἀποδιώξας τὸν ἐμφωλεύοντα δαίμονα)· καὶ πολλὰ ἕτερα παράδοξα ἐνεργήσας, καὶ περὶ τῶν ἰσομίνων προειπῶν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λουκά, τοῦ ἐν Ἑλλάδι.

Στίχ. Ἐπλησε Λουκάς θαυματίων τὴν Ἑλλάδα,

Ὅς οὐδὲ νεκρὸς παύεται τῶν θαυματίων.

Οὗτος ὁ Ὁσίος τῆς Ἑλλάδος ἐστὶ βλάστημα καὶ ἐντρύφημα· αἱ δὲ τούτου πρόγονοι ἐξ Αἰγίνης ὄρμηστο τῆς νήσου· οἱ τὰς ἀνεχεῖς ἐφόδους τῶν Ἀγαρηνῶν μὴ φέροντες, μετανάσται γίνονται, καὶ τὴν Ἑλλάδα καταλαμβάνουσιν, ἐν ἧ καὶ γηγεννῆται ὁ μακάριος Λουκάς. Ὁς ἐκ παιδῶν οὐ μόνον κρέατος, ἀλλὰ καὶ ὡοῦ καὶ τυροῦ ἀποχὴν ἐποιήσατο· ἄρτος δὲ κρήνιος, καὶ ὕδωρ καὶ ὄσπριον ἦν αὐτῷ βρωσὶς καὶ πόσις. Κακοπαθεῖα δὲ πάση καὶ σκληραγωγίᾳ κατατήκων ἑαυτοῦ τὸ σῶμα, τὸν πεινῶντα θρέψαι, καὶ γυμναζέοντι περιβόλαιον χαρίσασθαι τρυφήν ἠγάπητα, καὶ κόρον ὑπελάμβανεν. Ὅθεν καὶ τὸ ἑαυτοῦ περιβόλαιον πολλὰκις δεδωκώς, γυμνὸς ἐπανήει. Καὶ ὅπου τὰς εὐχὰς τῷ Θεῷ ἀνέπεμπε, τοῦ ἐδάφους οἱ πόδες ἀφιστάμενοι ὡσεὶ πῆχυν ἕνα, ἀφασται τῆς γῆς ἐδύκουν φαίνεσθαι.

Ἐπεὶ δὲ καὶ τὸν μενῆρη βίου ὑπέδου, αὐκ ἐστὶν ἐπεῖν ὄσην ἐγκράτειαν καὶ κακοχίαν ὁ μακάριος ἐπέδειξατο. Τὰς δὲ παραλίε πάσας διαμείψας, καὶ πολλοῖς αἰτίαι

σωτηρίας διὰ τῶν ὑπὸ αὐτοῦ τελεσθέντων θαυμάτων γεγινώς, ὕστερον ἀφίς τὰς μεταβάσεις, τὸν τοῦ Μοναστηρίου χῶρον καταλαμβάνει· καὶ ἑβδόμον ἐν αὐτῷ διανύσας ἔτος, προεῖπε τὴν αὐτοῦ τελετὴν πᾶσι, καὶ οὕτω τῷ τέλει τοῦ βίου ἐχρήσατο.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῶν Ἁγίων χιλίων Μαρτύρων καὶ τριῶν, οἰκετῶν τῶν τεσσάρων Προτικτόρων, τῶν ἐν Νικομηδείᾳ μαρτυρησάντων.

Οὗτοι οἰκέται ὑπῆρχον τῶν τεσσάρων Προτικτόρων, ὑφ' ὧν κατεσχέθη, ἐκ προστάγματος βασιλικοῦ, ὁ τῆς Ἀλεξανδρείων Ἐπίσκοπος Πέτρος ὁ ἀγιώτατος, καὶ ἀπεμύθη τὴν κεφαλὴν. Μετὰ γὰρ τὴν τούτου τελετὴν, τῶν Προτικτόρων πιστευσάντων πανοικί τῷ Χριστῷ, καὶ μαρτυρησάντων, οἱ τούτων δούλοι, τῆ εἰς Χριστὸν πίστει θερμανθέντες, πύτομολησαν πρὸς τὸν βασιλεῖα Διοκλητιανῶν ἐν Νικομηδείᾳ, σὺν γυναίξιν καὶ παιδίοις καὶ βρέφεσι· καὶ ὁμολογήσαντες εἶναι Χριστιανοί, καὶ μὴ πεισθέντες ἀρνήσασθαι τὸν Χριστὸν, ὑπὸ τοῦ στρατοῦ κατεκόπησαν ξίφει.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, οἱ Ἅγιοι ἐξ Μάρτυρες, οἱ ἐκ Φρυγίας, πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχ. Μὴ τὴν πυρὸς φρίζαντες ἰσχὺν ἐξ Φρύγες,

Τῆ τῶν Φρυγῶν γῆ πύργος εἰσὶν ἰσχύος.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πέτρου, τοῦ ἐν Μοναβάταις ἀγωνισαμένου· καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεοπέμπτου, καὶ τῆς Συνοδίας αὐτοῦ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

► Ἀντίθεον πρόσταγμα παρανομοῦντος, τυ-
► Ἀράννης μετάρσιον, τὴν φλόγα ἀνερρίπτει-
► σε· Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε, θεοσεβέσι Ηαισί,
► δρόσον τὴν τῆ Πνεύματος, ὁ ὧν εὐλογημένος
► καὶ ὑπερένδοξος.

Εν σοὶ ἐνσκηνώσασα ἡ θεία χάρις, Προφήτην σε δείκνυσι, τὰ μέλλοντα φθεγγόμενον· ἐντεῦθεν προήγγειλας τῷ διαδέχεσθαι, μέλλοντι τὸν Πρόεδρον Σοφῆ, ὠραῖσμένον θείας λαμπρότησι.

Λαμφάκου τὸν Πρόεδρον, τῆς Ἑλλησπόντου, λαμπτήρα τὸν ἄδυτον, θαυματουργίαις ἀπάσσαν, τὴν γῆν τὸν φαιδρύναντα, καὶ ἀπελάσαντα, νύκτα πολυῶδνον παθῶν, ὑμολογοῦμεν πάντες Παρθένον.

Πολύχουν ἀπέδωκε τὸν ταύτης σπόρον, ἡ γῆ τῆ ἐντεῦξαι σου, πανθαύμαστε Παρθένιε, καὶ βότρυας ἠνεγκεν ἄμπελος ἀνικμος· οὕτω σε δοξάσαντος Θεοῦ, τῆ δοξασθέντος τῆ παλιτεῖα σου.

Θεοτοκίον.

Οράθης Πανάμωμε ἀγιώτερα, τῶν ἄνω Δυναμίμων· Θεὸν γὰρ ἐσωμάτωσας, ὃν Τά-

Ξεις ἀσώματοι φόβῳ δοξάζουσι· τοῦτον οὖν ἰκέ-
τευε αἰεὶ, τοῦ οἰκτειρῆσαι τοὺς σέ δοξάζοντας.

Τοῦ Ὁσίου Λουκᾶ. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι, καμίνου φλόγα
• οὐκ ἔπτηξαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ πυρός ἐμ-
• βλήθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐλογητός
• εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Η δὴκη τῶν σῶν λειψάνων, Λουκᾶ πηγὴ
ἀναδέδεικται, ἰαμάτων ἐν ἧ πᾶς προστρέ-
χων, ἐκλυτροῦται παντοίων παθῶν, σέ μακαρί-
ζων Ὅσιε, καὶ ὑμῶν τὸν Δεσπότην Χριστόν.

Σημείοις μεγίστοις Πάτερ, ἐδόξασέ σε ὁ Κύ-
ριος, ὃν ἐδόξασας σὺ, διὰ πόνων τῆς ἀσ-
κήσεως πρότερον· Εὐλογητός γὰρ ἔκραζες, ὁ
Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εν βίῳ περιφανῆς τε, καὶ ἐν τοῖς θαύμασι
μέγιστος, καὶ ἐν πᾶσι καλοῖς ἀνεδείχθης,
ἀπαράμιλλος Ὅσιε· διὸ τῶν πόνων εὐρηκας,
ἀμοιβὴν βασιλείαν Θεοῦ. Θεοτοκίον.

Λαὸν καὶ πόλιν σου σῶζε, Θεοκυῆτορ πα-
νάμωμε, προστασία ἡμῶν τῶν ἐν πίστει,
ἀδιστακτῶ βρωόντων σοι· Εὐλογημένος Πάναγνε,
ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ ἦ. Ὁ Εἰρμός.

• **Κ**άμινος ποτὲ πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς
• ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προστάγ-
• ματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς
• δὲ Πιστοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας· Εὐλογεῖ-
• τε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Μέγισταί τοὺς σοὺς καμάτους ἀντιδόσεις,
ἐν τοῖς ὑψίστοις διεδέξαντο, μέγιστε Παρ-
θένιε· φῶς οἰκεῖς γὰρ τὸ ἀνέσπερον, καὶ δό-
ξαν ἀδιάδοχον εἴληφας, ἀενναίου Πάτερ χαρᾶς
ἀξιούμενος.

Αὐτος ἀστὴρ γενόμενος ἐν βίῳ, ἀνατολαῖς
τῶν θείων ἔργων σου, ἔδυσ νόμῳ φύσεως,
καὶ πρὸς φέγγος μετεχώρησας ἀνέσπερον, λι-
πῶν ἡμῖν Ὅσιε τὰς ἀκτῖνας, τῶν ἀπορρήτων
θαυμάτων σου. Τριαδικόν.

Αναρχος Πατὴρ, Υἱὸς καὶ Θεῖον Πνεῦμα,
ὁμοβασιλείως ὁμόθρονος, γνωρίζεται ἔλ-
λαμψις, ὀρθοδόξως τοῖς λατρεύουσι, καὶ μέλ-
πουσι σὺν τάξεσι, πάντοτε τῶν Ἀγγέλων· Ἄ-
γιος, Ἄγιος, Ἄγιος.

Θεοτοκίον.

Ρύπου με παῶν ἀθ' γνή προσγινομένου, τῇ
μεσιτεία σου καθάρισον, καὶ λάμπρυνον
δέομαι, σκοτισθεῖσαν τὴν καρδίαν μου, δαιμό-
νων ἀμαυρότησιν· ὅπως σε μακαρίζω, Παρθέ-
νε Θεομακάριστε.

Τοῦ Ὁσίου Λουκᾶ. Ὁ Εἰρμός.

• **Ν**έμων πατρῶν οἱ μακαρισμοὶ, ἐν Βαβυ-
• λῶνι Νεοὶ προκινδυνεύοντες, βασιλεύον-
• τος κατέπτυσαν, προσταγῆς ἀλογίστη, καὶ
• συνημμένοι ὧ οὐκ ἐχωνεύθησαν πυρὶ, τοῦ
• κρατοῦντος ἐπάξιον, ἀνέμελλον τὸν ὕμνον
• Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦ-
• τε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λύμην παντοίου πάθος ἔνδοξε, ἀποδιώκεις
Πάτερ Λουκᾶ μακάριε, τοὺς λεπρῶντας
ἐξιώμενος, ῥωννύων ἀσθενοῦντας, καὶ παρειμέ-
νους λύων τοῦ κατέχοντος δεσμοῦ, καὶ κυλλοὺς
καὶ χωλοὺς ὁμοῦ, καὶ τυφλοὺς θεραπεύων,
Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντας, καὶ ὑπερυψοῦτε,
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Απὸνον εὗρες δόξαν Ὅσιε, πόνους πολλοὺς
ὑποίσας καὶ ἀγωνίσματα, ἀγρυπνίαν τῆ-
ξιν σώματος, νησιῶν κακουχίαν, χαμαικοιτίαν,
πᾶσαν ἄλλην πίεσιν σαρκός, δι' ἀγάπην τοῦ
κτίσαντος, ὧ συνῶν συνευφραίνῃ· αὐτὸν οὖν
ἐκδυσώπει σωθῆναι, πάντας τοὺς ἐν πίστει καὶ
πόθῳ σε ὑμνοῦντας.

Διὰ ποικίλων πόνων Ὅσιε, τῶν ἀρετῶν εἰσ-
δήχθης εἰς τὴν οὐράνιον βασιλείαν εὐφραι-
νόμενος, τανῦν εἰς τοὺς αἰῶνας καὶ τοῦ Δεσπό-
του πάντοτε τρυφῶν ταῖς καλλοναῖς, σὺν Ἀγ-
γέλοις μελώδημα τὸ Τρισάγιον ἄδεις· Τὸν Κύ-
ριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πᾶν-
τας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Οὐκ ἀποστάντα τὸν ἀχώριστον, ἐκ τοῦ πα-
τρῶου κόλπῳ, Ἀγνή γεγέννηκας, ἀπειράν-
δρως ἀνεκφράστως τε, βροτὸν τέλειον ὄντα· ὃν
ἐκδυσώπει, δοῦναί μοι ἰσχὺν, τῶν πονηρῶν λογι-
σμῶν, προσβολὴν πᾶσαν καταβαλεῖν εἰς τέλος,
καὶ θέλημα τὸ θεῖον ἐκείνη, πράττειν καθ' ἐκά-
στην· ἵνα σε δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Α**ναρχοῦ Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύ-
• ριος, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐ-
• πέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγα-
• γεῖν τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον,
• Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Γδεῖν κατηξίωσαι, ἀπολυθεῖς τοῦ σώματος,
τὰ ἀθέατα κάλλη Πατὴρ Παρθένιε, ὅλος ἀ-
ρετῶν εὐμορφία, ὡς ἀληθῶς καθωραϊσμένος·
διὸ σε γεραίρομεν, καὶ γησιῶς μακαρίζομεν.

Ως κρίνον ὡς ῥόδον σε, εὐῶδες ὡς ὄσφραδιον,
ἀρετῶν ποικιλία ὠραϊζόμενον, Πάτερὸ Χρι-
στὸς εἰς τὰς ἀνω, περιφανῶς ἐσκήνωσε μάνδρας,
ὁσίως ποιμάναντα, τὸν λαὸν αὐτοῦ Παρθένιε.

Σκιρτήσωμεν ἄνθρωποι, χορεύσωμεν γηθόμενοι, ἑορτήν τε ἀγίαν νῦν συστησώμεθα, ψάλλοντες Θεῷ ἐν αἰνέσει, τὸν θαυμαστόν καὶ μέγαν ποιμένα, Παρθέσιον σήμερον, κατὰ χρέος μακαρίζοντες.

Ἡ μνήμη σου σήμερον, ἡμῶν περιαιγάζουσα, τὰς καρδίας ὡς μέγας ἥλιος ἔλαμψεν ἦν ἐπιτελοῦντας ἐν πίστει, ῥύσαι παθῶν σκότους Ἱεράρχα, καὶ νόσων καὶ θλίψεων, καὶ παντοίων περιστάσεων.

Θεοτοκίον.

Φωτί με καταύγασον, τὸν ἐν τῷ σκότει κείμενον, τῆς δεινῆς ῥαθυμίας Θεοχαρίτωτε, καὶ μὴ προαιρούμενον ὅλως, τοὺς τοῦ Θεοῦ νόμους συντηρῆσαι, ὅπως ὡς προστατήν μου, κατὰ χρέος μακαρίζω σε.

Τοῦ Ὁσίου Λουκᾶ.

Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃ οὐ τολμαῖ Ἀγγέλων ἀτεινίσαι τὰ τάγματα
» διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὠράθη βροτοῖς, λόγος
» σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
» οὐρανίαις Στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν.

Σοὺς πόνους Πάτερ καὶ ἀγωνίσματα, τίς ἐξαιρεῖν δυνησεται βροτῶν ὧν ἀντίστιον, τὸν μισθὸν ἐκομίσω παρὰ Θεοῦ; γέγονας γὰρ δοχεῖον, τοῦ θείου Πνεύματος· Ὁσιος, εὐθύς, ἀληθινόν, δίκαιος, ἀμεμπτος.

Ἀπλοῦν τὸ ἦθος καὶ ἀπονήρευτον, καὶ ταπεινόν, ἐλέους τε μεστὸν πρὸς τοὺς πένητας, καὶ φιλόξενόν τε καὶ φιλέρημον, ἥσυχον πρᾶον ὄντως, Πάτερ ἐνέδειξας· ὅθεν συνετάγης Ἀβραὰμ καὶ Ἰακώβ καὶ Δαυῖδ.

Μοναῖς ἐκείναις ὡς αὐλιζόμενος, ταῖς ὀρεκταῖς καὶ κάλλους θείου τοῖς ἀνθεσι, νῦν ἐντροφῶν εἰς κόρον, καὶ ἀγαλλόμενος, μνεῖαν πρὸς Θεὸν ὑπὲρ ἡμῶν ποιῶ Πανὸλβιε.

Τριαδικόν.

Ἡ μία φύσις ἢ τρισυπόστατος, ἢ τριλαμπῆς οὐσία καὶ ἀχώριστος δύναμις, ὁ Πατήρ ὁ Υἱὸς καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, μία Θεότης, σῶζε τοὺς πίστει σε, ἕνα μεγαλύνοντας Θεὸν, ἐν χαρακτῆρσι τρισί.

Θεοτοκίον.

Νοεῖν οὐ σθένει σου τὸ Μυστήριον, βρότειος Νουὺς Παρθένε Θεοτόκε πανύμνητε· πρὸ γὰρ τόκου ἀνάδρωσιν συνέλαβες, ἔμεινάς τε Παρθένος, καὶ μετὰ κήσιν, τέτοκας δὲ Λόγον τῷ Πατρὶ τὸν συναῖδιον.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἱεράρχου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Λαμψάκου ὁ παμμέγιστος, Ποιμὴν καὶ περιβόητος, Θαυματουργὸς Ἱεράρχης, τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, τὸ Ἑλλησπόντου καύχημα, καὶ τῶν πιστῶν ἐδραῖωμα, τιμάσθω νῦν Παρθέσιος· ὑπὲρ τοῦ κόσμου γὰρ οὗτος, ἐξίλεοῦται τὸ Θεῖον.

Τοῦ Ὁσίου, ὅμοιον.

Μονάσας ἐκ νεότητος, καὶ τὸν σταυρὸν ἀράμενος, ἐμάκρυνας ἐν ἐρήμῳ, Λουκᾶ φωστήρ Μοναζόντων· ἐγκρατεία δὲ πάση, τὸ χεῖρον δουλωσάμενος, τῷ κρείττονι θεόληπτε, ὡς ἐφικτὸν συνεκράθης, τῇ ἀπροσίτῳ Τριάδι.

Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Πληρῶν σου τὴν ἀπόρρητον, οἰκονομίαν Κύριε, ἐν τῷ ναῷ προσηνέχθης, ὑπὸ Μητρὸς ἀπειράνδρου· ἰδὼν δὲ σε ἐκραύγαζεν, ὁ Πρέσβυς· Νῦν ἀπόλυσον, τὸν δούλόν σου ὡς Δέσποτα· Σωτὴρ γὰρ ἦλθες τοῦ κόσμου, τὸ Πατρικὸν φῶς Χριστέ μου.

Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β' Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Φέρουσα ἡ ἀγνή, καὶ ἀχραντος Παρθένος, τὸν Πλάστην καὶ Δεσπότην, ὡς βρέφος ἐν ἀγκάλαις, ἐν τῷ ναῷ εἰσέρχεται.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου.

Δέχου ὡς Συμεῶν, τὸν Κύριον τῆς δόξης, καθὼς ἐχρηματίσθης, ἐκ Πνεύματος Ἁγίου· ἰδοὺ γὰρ παραγέγονε.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκαλύψιν ἐθνῶν.

Νῦν εἶδον ἀγαθὴ, Θεὲ οἱ ὀφθαλμοί μου, τὴν σὴν ἐπαγγελίαν· ἀπόλυσόν με τάχος, τὸν δούλόν σου φιλόνητο.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Χαῖρε ἡ τὴν χαρὰν, τοῦ κόσμου δεξαμένη, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, καὶ παύσασα τὴν λύπην, Παρθένε τῆς Προμήτορος.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθροῦ Ἀκολουθία, ὡς σύνθητες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Η. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου καὶ τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ζαχαρίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ἡσώμεν Στίχης ε'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ τῶν Ἁγίων.

Προσόμοια τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶς.

Χαίροις ὁ στρατιώτης Χριστοῦ· ὁ τροπωσάμενος ἐχθροῦ τὴν παράταξιν, τῷ ὀπλῷ τῆς εὐσεβείας· ὁ τῶν πιστῶν στηριγμός· ὁ πολλαῖς βασάνοις ὠνησάμενος, Θεοῦ τὴν οὐράνιον, βασιλείαν Θεόδωρε· ἐν ἧ χορευῶν, καὶ μεθέξει Θεούμενος, καὶ λαμπόμενος, καθαραῖς διαδόσεσι, μέμνησο τῶν τιμώντων σου, τὴν μνήμην τὴν ἐνδοξον, καὶ προσκυνούντων ἐν πίστει, τὴν τῶν λειψάνων σου λάρνακα, ἀφ' ἧς ἀναβλύζει, τοῖς αἰτήσιν εὐρωστία, καὶ μέγα ἔλεος.

Χαίροις ἡ ἱερά κεφαλή, τῶν Ἀθλοφύρων τὸ σεπτὸν ἀκροθίνιον· ὁ κόσμος τῆς Ἐκκλησίας· ὁ καθαιρέτης ἐχθροῦ· δωρεῶν ἐνθέων ὁ ἐπώνυμος· λαμπτήρ τὴν ὑφήλιον, καταυγάζων τοῖς θαύμασι· στύλος ὁ μέγας, διαμείνας ἀσάλευτος, ταῖς προσήξεισι τῶν ἀπείρων κολάσεων· λόγχη τῆς καρτερίας σου, ὁ κτείννας τὸν δράκοντα· ὁ ἀρισεύσας μεγάλως, ὡς στρατιώτης ἀήττητος. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Οπλῷ τοῦ ζωηφόρου Σταυροῦ τὴν τῶν εἰδώλων συντριβὴν ἐργασάμενος, μαστίγων υπέστης πείραν, καὶ ἐπὶ ξύλου ταθεῖς, σπαραγμούς παρμάκαρ ἐκαρτέρησας· ὑφ' ὧν συντριβόμενος, καὶ λαμπάσι φλεγόμενος σταυρῷ ὑψώθης, τιρωσκόμενος βελεσι, καὶ τὰ ὄμματα, ὑπ' αὐτῶν ἐκτυφλούμενος· ὅθεν σε μακαρίζομεν, καλῶς ἐναθλήσαντα, καὶ οὐρανίων στεφάνων, ἐπιτυχόντα Θεόδωρε· Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Προσόμοια τοῦ Προφήτου.

Ἦχος πλ. δ'. Τί υμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι.

Εχῶν πολιτείαν ἰσαγγελον, τοῖς Ἀγγέλοις Θεοφάντορ, συνωμίλεις προφανῶς, δι' αὐτῶν τὰ ὑπὲρ νοῦν καταλαμπόμενος τὸν νοῦν συμβόλων θαυμασίων ἀνακαθάρισιν; μεγάλων Μυστηρίων ἀποκάλυψιν, προφητικὴν προαγό-

ρευσιν, πνευματικὴν ἀνακαίνισιν. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Αγγελος ἐφάνης ἐπίγειος, ἐπὶ γῆς τοὺς οὐρανόους, συλλαλοῦντας ἐσχηκῶς, θεωρὸς ὑπερκοσμίων, θαυμάτων γεγονώς. Λυχνία, νοητὸν φῶς ἀπαστράπτουσα. Ἐλαία, ψαλμικῶς εἰπεῖν κατάκαρπος, θαυραγικὴν ἀποσταζουσα, τοῖς εὐσεβέσι πιότητα. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῆς ἐλπίζομένης θαύσεως, ἀπολαύων ὡς Προφήτης, ἀληθέστατος Θεοῦ, καὶ τρανῶς τῆς αἰδίου, ἐμπιπλάμενος τρυφῆς, καὶ δόξαν ἀνεκλάλητον θαύμενος, καὶ κάλλους διαδήματι κοσμούμενος, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε, δυσώπησον ἐκτενέστερον, Θεόληπτε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Τοῦ Μάρτυρος, Ἦχος πλ. δ'.

Σήμερον ἀνέτειλεν ὑπὲρ τὸν Ἑωσφόρον, ἡ σεβασμῖος μνήμη τοῦ Ἀθλοφόρου Χριστοῦ, τῶν Πιστῶν τὰς καρδίας ἀνενδότης φωτίζουσα, καὶ τὰ νέφη τῶν ψυχῶν ἀποδιώκουσα, τῇ ἐνεργείᾳ καὶ χάριτι τοῦ Πνεύματος· πρὸς ὃν φιλομάρτυρες ἀνακράζομεν· Χαίροις, ὁ τοῖς Πιστοῖς ἀναδειχθεὶς θαυδωρήτος χάρις, καὶ τῶν θαυμάτων τὰ πλήθη ἐφαπλῶν, τοῖς εἰς σέ προστρέγουσι Θεόδωρε μακάριε. Χριστὸν ἀπαύσως πρεσβεύων μὴ ἐλλίπης, τῶν αἰώνιων ἀγαθῶν ἐπιτυχεῖν, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν πάνσεπτον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Οπαλαιὸς ἡμερῶν, νηπιάσας σαρκί, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου τῷ ἱερῷ προσάγεται, τοῦ αἰκείου νόμου πληρῶν τὸ ἐπάγγελμα· ὃν Συμεὼν δεξάμενος ἔλεγε· Νῦν ἀπολύεις ἐν εἰρήνῃ κατὰ τὸ ῥῆμά σου τὸν δοῦλόν σου· εἶδον γὰρ οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου Κύριε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Υπόδεξαι φησὶ Συμεὼν, τὸν Κτίστην τῶν ἀπάντων χερσίν· ὃ Πρεσβύτερα, ἀγκαλίζου τὸν Χριστὸν, ὃν ἡ Παρθένος Κόρη, ἐγέννησεν ἀσπόρως, εἰς ἀγαλλίασιν τοῦ γένους ἡμῶν. Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Τοῦ νόμου Ποιητὴν καὶ Θεόν, ὃν φρίττουσιν Ἀγγέλων πληθὺς, συνελθόντες ἀνυμνήσωμεν λαοί, τὸν μόνον εὐεργέτην, καὶ νόμος Νομοδότην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Νῦν ἀπολύεις Δέσποτα, τὸν δοῦλόν σου ὡς εἴρηκας, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδόν σε Χριστέ,

τὸ φῶς τὸ πρὸ αἰώνων, δεσμοῦ με τοῦ σαρκίῃ,
εἰς ἀπολύτρωσιν ἐθνῶν Ἰσραήλ.

Δόξα. Τοῦ Μάρτυρος, Ἦχος πλ. δ΄.

Τῶν τοῦ Θεοῦ δωρεῶν ὡς ἐπώνυμον, καὶ τῆς
αὐτοῦ κληρονόμον μακαριότητος, πάντες
εὐφημήσωμεν Πιστοὶ, καὶ μακαρίσωμεν ἐπα-
ξίως, Θεοδωρον τὸν γενναῖον μεγαλομάρτυρα,
τῆς οἰκουμένης τὸν ὑπέρμαχον· πρεσβεύει γὰρ
Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Ο τοῖς Χερουβὶμ ἐποχούμενος, καὶ ὑμνού-
μενος ὑπὸ τῶν Σεραφίμ, σήμερον τῷ θείῳ
ἱερῷ, κατὰ νόμον προσφερόμενος, πρεσβυτι-
καῖς ἐνθρονίζεται ἀγκαλαῖς· καὶ ὑπὸ Ἰωσήφ
εἰσδέχεται δῶρα θεοπρεπῶς, ὡς ζευγος τρυγῶ-
νων τὴν ἀμίαντον Ἐκκλησίαν, καὶ τῶν ἐθνῶν
τὸν νεόλεκτον λαόν· περιζερῶν δὲ δύο νεοσσις,
ὡς ἀρχηγὸς Παλαιᾶς τε καὶ Καινῆς. Τοῦ πρὸς
αὐτὸν χρησιμοῦ δὲ Συμεῶν, τὸ πέρασ δεξάμε-
νος, εὐλογῶν τὴν Παρθένον, Θεοτόκον Μαρίαν,
τὰ τοῦ πάθους σύμβολα, τοῦ ἐξ αὐτῆς προη-
γόρευσε· καὶ παρ' αὐτοῦ ἐξαιτεῖται τὴν ἀπό-
λυσιν βοῶν· Νῦν ἀπολύεις με Δέσποτα, καθὼς
προεπηγγείλω μοι· ὅτι εἶδόν σε τὸ προαιώνιον
φῶς, καὶ Σωτῆρα Κύριον τῷ Χριστωνύμου λαοῦ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.

Στρατολογία ἀληθεῖ Ἀθλοφόρε, τοῦ οὐρανοῦ
στρατηγὸς Βασιλέως, περικαλλῆς γεγένη-
σαι Θεοδωρε· ὄπλοις γὰρ τῆς πίστεως, παρε-
τάξω ἐμφρόνως, καὶ κατεξωλόθρευσας, τῶν δαι-
μόνων τὰ στίφη, καὶ νικηφόρος ὠφθης ἀθλητῆς·
ὄθεν σε πίστει αἰεὶ μακαρίζομεν.

Δόξα. Τοῦ Προφήτου, Ἦχος β΄.

Τοῦ Προφήτου σου τὴν μνήμην Κύριε ἑορτά-
ζοντες, δι' αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν, σῶσον
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολ. Κάθισμα τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο μεγαλῶνυμος Χριστοῦ Ἀθλοφόρος, ὁ ἐ-
πιπόθητος Θεῷ καὶ Ἀγγέλοις, ὁ θαυμα-
στός καὶ ἐνδοξος Θεοδωρος, πάσας τὰς ὑφ' ἡ-
λιον, ἱεραῖς Ἐκκλησίας, σήμερον τῷ Πνεύματι,
τῷ Ἁγίῳ εὐφραίνει, καὶ ἑορτάζειν πάντας ἐν
χαρᾷ, παρασκευάζει αὐτοῦ τὸ μνημόσυνον.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Εν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ, πάλαι κατεῖδε Μωϋ-
σῆς, τὰ ὀπίσθια Θεοῦ, καὶ ἀμυδρῶς θείας
φωνῆς, κατηξιώθη ἐν γνώφῳ τε καὶ θυέλλῃ· νῦν
δὲ Συμεῶν, τὸν σαρκωθέντα Θεόν, ἀτρέπτως
δι' ἡμᾶς ἐνηγκαλίσαστο· καὶ γεγηθῶς ἐπέιγετο
τῶν τῆ δε, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον διὸ ἐβόα·
Νῦν ἀπολύεις, τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογ. Κάθισμα τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος α΄. τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Θησαυρὲ τῶν αἰώνων, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων,
δι' ἐμὲ νηπιάσας ὑπὸ νόμον ἐγένου· ὁ
πάλαι χαράξας ἐν πλαξί, τὸν νόμον ἐν τῷ ὄ-
ρει τῷ Σινᾷ, ἵνα πάντας ἀπαλλάξῃς, ἐκ τῆς
τοῦ νόμου πάλαι δουλείας. Δόξα τῇ εὐσπλαγ-
χνίᾳ σου Σωτῆρ· δόξα τῇ βασιλείᾳ σου· δόξα
τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε φιλόθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα ψάλλονται οἱ Κανόνες, ὁ τῆς ἑορτῆς, εἰς
ς'. καὶ τῶν Ἁγίων οἱ παρόντες δύο εἰς ἡ΄.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μάρτυρος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Φερώνυμον δῶρόν σε τοῦ Θεοῦ σέβω.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις· Νικολάου.

Ῥαδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ Εἰρμός.

• Ἀρματηλάτην Φαραῶ ἐβύθισε, τερατουρ-
• γοῦσα ποτέ, Μωσαϊκῆ ράβδος, σταυ-
• ροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν·
• Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν,
• ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμελποντα.

Φερωνυμία θεολήπτου κλήσεως, καλλωπι-
ζόμενος, καὶ δωρεῶν θείων, θησαυρὸς
δεικνύμενος, καὶ Μαρτυρίου χάριτι, μάκαρ κε-
κοσμημένος, τοὺς ὑμνητὰς σου χαρίτωσον, ὕ-
μνοις σε τιμῶντας Θεοδωρε.

Εργῷ καὶ λόγῳ σου τὴν θεοδώρητον, κλη-
σιν πιστούμενος, τὰς δωρεὰς νέμεις, δω-
ρεᾶν τοῖς χριζοῦσι· δῶρημα γὰρ πᾶν τέλειον,
ἄνωθεν καταβαῖνον, ἐκ τοῦ Πατρὸς προσδεχό-
μενος, ἅπαντας πλουτίζεις τιμῶντάς σε.

Ρώμην θεόθεν νυπιόθεν πάνσοφε, λαβὼν καὶ
σύνεσιν, πάθη σαρκὸς πάντα, πρότερον καὶ
δαίμονας, ἀνδρείως καταβέβληκας· ὕστερον δὲ
καθεῖλες, ἐχθρῶν Τυράννων τὸ φρύαγμα, Μά-
καρ συμμαχία τοῦ Πνεύματος.

Ος ἐντρεχῆς καὶ νηνεχῆς καὶ φρόνιμος, κα-
τέσοφίσω σοφῶς, τὸν σοφιστὴν Μάκαρ,
τῆς κακίας ῥήμασι, καὶ πράγμασι Δικίνιον,
ἐδελέασας δείξας, νεκροῖς ξοάνοις λατρεύοντα,
καὶ κεναῖς ἐλπίσι τρεφόμενον.

Θεοτοκίον.

Νικός μοι δίδου Παναγία ἄχραντε, τῷ καταφεύγοντι, ὑπὸ τὴν σὴν σκέπην, τῶν δεινῶν ἐξαίρουσα, αἶέ με ταῖς πρεσβείαις σου· καὶ γὰρ τέτοκας Λόγον, τὸν τῷ Πατρὶ συναΐδιον, ὁμοῦ τε τῷ Πνεύματι σύνθρονον.

Ὁ Κανὼν τοῦ Προφήτου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Ἐκπλήττομαί σου τοὺς λόγους Ζαχαρία.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Α**σώμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν
• **Α**λὸν αὐτοῦ, ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, ὅτι
• **Μ**όνος ἐνδόξως δεδόξασται.

Εχῶν τὸν Φωτοδότην, ταῖς σαῖς ὑπακούοντα δεήσεις, φωτισμὸν μοι παράσχου, Ζαχαρία Προφήτα Δεσπέσιε.

Κατακεκοσμημένος, κάλλεσι τῆς θείας ὠραιότητος, τῶν Ἀγγέλων τὸ κάλλος, ἐθεώρεις ψυχῆς ὠραιότητι.

Πλήρης ἀγιωσύνης, ἀγγελομιμήτου καὶ φαιδρότητος, συλλαλοῦντας Ἀγγέλους, καὶ φωτίζοντας ἔσχες Θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Λέλυται ἡ κατάρα, Εὐας τῆς Προμήτορος Πανάμωμε· τὸν Χριστὸν γὰρ τεκοῦσα, εὐλογίαις τὸν κόσμον ἐπλούτισας.

Τοῦ Μάρτυρος. ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐρανίας ἀψίδος, ὄροφουργέ Κύριε, καὶ
• **Ο**τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ
• **Α**κρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Νεανίας ὠραῖος, πανευπρεπῆς δέδειξαι, κάλλει καταλλήλως ἐμπρέπων, ψυχῆς καὶ σώματος ὠραῖζόμενος τῶν ἀρετῶν εὐμορφία, καὶ Μαρτύρων στίγμασι, καλλωπιζόμενος.

Υπὸ θείας προνοίας, ὀδηγηθεὶς ὠδευσας, τρίβον Μαρτυρίου Δεσπότου τοῦ τὴν καρδίαν σου, Μάκαρ πλατύναντος, ταῖς δωρεαῖς τῶν χαρίτων, καὶ πρὸς τὴν οὐράνιον, κλήσιν ἰθύναντος.

Μεγαλόφρονι γνώμῃ, περιφρονῶν Πάνσοφε, πάντων τῶν ἡδέων τοῦ κόσμου καὶ τῶν τῆ βίβη τερπνῶν, ἠδὲν προέκρινας τῆς τῆ Σωτῆρος ἀγάπης, ἀλλ' αὐτὸν ἐπόθησας, ψυχῆς εὐθύτητι.

Θεοτοκίον.

Ικετεύω σε μόνην, τὴν τὸν Θεὸν τέξασαν, τὸν εἰς εὐλογίαν κατάραν τὴν πρὶν ἀμείψαντα, καὶ χρηματίσαντα, ὑπὲρ ἀνθρώπων κατάρα, Κόρη παντευλόγητε, καὶ κόσμον σώσαντα.

Τοῦ Προφήτου. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ
• **Ε**ἴστι δίκαιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃν ὑμνεῖ
• **Π**ᾶσά κτίσις· ἢ ἔστι δίκαιος πλὴν σε Κύριε.

Η ἄνωθεν χάρις σοι ἐπεσκίασε, τῆς προνοίας τὴν ἀφραστον, θείαν κυβέρνησιν, δι' Ἀγίων Ἀγγέλων διδάσκουσα Πάνσοφε, μάκαρ καὶ φωτίζουσα.

Τὴν θείαν χρηστότητα παιδευόμενος, ἐμνήθης Πανόλβιε, ὡς καθαρῶτατος κατακάρπως οἰκεισθαι, τὸ θεῖον ἀγίασμα, τὴν πόλιν τὴν πανίερν.

Τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, ἡ ἀσφάλεια τοῦ λαοῦ τοῦ θεόφρονος, γέγονας Κύριε, καὶ ψυχῶν σωτηρία, ὡς πάλαι προήγγειλε, Προφήτης ὁ Δεσπέσιος. Θεοτοκίον.

Οτόκος ὁ ἀφθορος, καὶ ἡ ἄχραντος Θεότηκεσου κύησις, τὸν κόσμον ἐρρύσατο, ἐκ φθορᾶς καὶ θανάτου. Σωτῆρα γὰρ ἔτεκες, Λόγον τὸν αἶδιον.

Κάθισμα τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Θεῖκνῃ παντευχίαν ἀναλαβὼν, καὶ εἰδῶλων τὴν πλάνην καταβαλὼν, Ἀγγέλους διηγείρας, εὐφημεῖν τοὺς ἀγῶνάς σου· τῷ γὰρ θείῳ πόθῳ, τὸν νοῦν πυρπολούμενον, τοῦ ἐν πυρὶ θανάτου, γενναίως κατετόλμησας· ὅθεν φερωνύμως, τοῖς αἰτουσί σε νέμεις, τὰ θεία δωρήματα, ἀθλοφόρε Θεόδωρε, διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Τοῦ Προφήτου, Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Διππευόμενα ἄρματα ἔβλεψας, ἠνιοχούμενα χεῖρι τοῦ πάντων Θεοῦ, τοὺς ἀσώματους λειτουργούς. Ζαχαρία Δεσπέσιε· οἷς συναγαλλόμενος, ὡς Προφήτης αἰοῖδιμε, αἴτησαι ἰθύνεσθαι, πρὸς ὁδὸν θείας γνώσεως, τοὺς πίστει ἀδιστακτωτελῆντάς σε, μνήμην Προφήτα τὴν πανίερν,

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Εκ τῆς Παρθένου σε σωματωθέντα Χριστέ, χαίρων ἐδέξατο ὁ ἱερός Συμεὼν, Νῦν ἀπολύεις ἐκβοῶν, τὸν δοῦλόν σου ὦ Δέσποτα. Ἀννα δὲ ἡ ἄμεμπτος, ἡ Προφήτις καὶ ἐνδοξος, τὴν ἀνθομολόγησιν, καὶ τὸν ὕμνον προσῆγέ σοι. Ἡμεῖς δὲ ζωοδότα βοῶμέν σοι· Δόξα τῷ οὕτως εὐδοκήσαντι.

Τοῦ Μάρτυρος. ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**ὺ μου ἰσχύς, Κύριε σύ μου καὶ δύναμις, σύ
• **Σ**θεὸς μου, σύ μου ἀγαλλίαμα, ὁ Πατρι-

- κούς κόλπους μή λιπών, καὶ τὴν ἡμετέραν,
- πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῷ Προ-
- φήτῃ, Ἄββακούμ σοὶ κραυγάζω· Τῇ δυνάμει
- σου δόξα φιλάνθρωπε.

Ο πρὸς Θεὸν, πόθος σου πᾶσαν ἡμαύρωσε, προσπαθείας, ὕλην Παμμακάριστε, δόξαν τερπνὴν, πλοῦτον καὶ τρυφήν, καὶ περιφανείας τὸ περιβόητον ὕψωμα· ἐντεῦθεν ἀνυψώθης, πρὸς περίβλεπτον ὕψος, μαρτυρίου πρὸς δόξαν ἀμάραντον.

Ν ῥῶμα καινῶ, ζωοποιοῦντι τῷ Πνεύματι, πεφραγμένος νόμον ἀνομώτατον, παρανομούντων νεανικῶς, ἀνέτρεψας μάκαρ· διὸ νομίμως ἐνήθησας, καὶ στέφος ἀνεδήσω, τὸ τῆς δικαιοσύνης, ἐκ χειρὸς τοῦ Δεσπότη Θεόδωρε.

Δ ῶρον Θεῶ, δέδοσαι κόσμῳ φερώνυμον, δῶρον θεῖον, δῶρον ἀξιέραστον, δῶρον πλετιζόν πάντα πιστὸν, δῶρον δεχομένοις, γλυκὺ καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα, τὸ πᾶσι καταπέμπον, καταλλήλως τὰς δόξεις, καὶ πληροῦν τὰς αἰτήσεις τῶν δούλων σου.

Ος μιμητῆς, τοῦ προσπαγέντος ἐν ξύλῳ Χριστοῦ, μετὰ πᾶσαν, αἰκίαν τοῦ σώματος, μετὰ πολλὰς στρέβλας πονηρὰς, τὰς τῶν μαιφόνων, χριστομιμητῶς ἐτάθησται σταυρῶ, καὶ βέλυσιν ἐτρώθης, καὶ δεινῶς συνεκόπησ· ἀλλ' ἐρύσθησ ἐκ τούτων δυνάμει Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Κ αλλοποιὸν, καὶ γῆς Δεσπότην κυήσασαν, ἀπορρήτῳ τῷ κατὰ χρέος σε, πάντες πιστοί· γλώσση καὶ ψυχῇ, κόσμου Βασιλίδα, καὶ Δέσποιναν ὀνομαζομένην· διὸ τῆς τυραννοῦσης, πονηρὰς συνηθείας, ἐλευθέρωσον τὴν σὲ γεραίροντας.

Τοῦ Προφήτου· Ὁ Εἰρμός.

- **Ε**ξ ὄρους κατασκίου, Λόγε ὁ Προφήτης,
- τῆς μόνης Θεοτόκου, μέλλοντος σαρκου-
- σθαι, θεοπτικῶς κατενόησε καὶ ἐν φόβῳ,
- ἐδοξολόγει σου τὴν δύναμιν.

Μ αν μὲν φωτιστικὴν οὐσίαν σέβειν, ἐν Ἡλίοις δὲ τρισὶν ὀριζομένην, ταῖς εἰς τὰ ὄντα προσδοίς πληθυνομένην, σαφῶς διδάσκεις Παμμακάριστε.

Α ρμα τοῦ Θεοῦ, γινόμενος Προφήτα, ἄρματα ὄραν, ποικίλα τῶν Ἀγγέλων, περιδεῦσαι τὰ πάντα κατηξιώθης, μετ' εὐταξίας πορευόμενα.

Π ροπρεπῆ πολύφωτον λυχνίαν, σύμβολον ὄρασε, τῆς θείας φωταυγείας, ἐπισκοπῆς τε Παμμακάριστε τῆς παντεπόπτου, δι' ἧς τὰ πάντα περισώζεται.

Θεοτοκίον.

Σ ύμβολα τῆς σῆς, Ἄγνη κυοφορίας, οἱ θεοειδεῖς, Προφῆται προτυποῦσι, πολυειδῶς προχαράττοντες καὶ ποικίλως, δι' αἰνιγμάτων οἱ θεόφρονες.

Τοῦ Μάρτυρος· Ὡδὴ ἐ· Ὁ Εἰρμός.

- **Ἰ** να τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου
- τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με τὸ
- ἀλλότριον σκότος τὸν δειλαίον· ἀλλ' ἐπίσρε-
- ψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου,
- τὰς ὁδοὺς μου κατεύθυνον δέομαι.

Ρ ητορεύεις τὴν δόξαν, ἔνδοξε Θεόδωρε σὺν παρρησίᾳ πολλῇ, τοῦ σαρκὶ παθόντος, καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον λύσαντος, καὶ μαστίγων πείραν, πολλῶν λαθῶν λύσση τυράννη, σταυρικὴν καταδίκην ὑπήνεγκας.

Ο λοτρόπῳ προθέσει, σταύρωσιν ἐκούσιον Χριστοῦ μιμούμενος, τὴν αὐτὴν ὑπέστης, τιμωρίαν σταυρῶ προσηλούμενος· ἀντὶ δὲ τῆς λόγχης, βελῶν πολλῶν πληγὰς ἐδέξω, ὀφθαλμῶν κόρας τε ἐξορυττόμενος.

Ν ἰκηφόρος ὠραίης, ἄρτιος ὀλόκληρος μετὰ τὴν σταύρωσιν, καὶ τὴν ἄλλην πᾶσαν, τῶν μελῶν συγκοπήν τε καὶ νέκρωσιν· ὁ νικήσας κόσμον, σὲ γὰρ Χριστὸς χειρὶ Ἀγγέλου, ὡς ζωῆς ἀρχηγὸς ἀνεζώωσεν.

Σ υνιδόντα τὰ πλήθη, τὸ ἐν σοὶ γινόμενον θαῦμα Θεόδωρε, τὴν φωνὴν ἐπήραν, μεγαλύνοντα Χριστοῦ τὴν δύναμιν· τοῦ δὲ λυμειῶνος, καὶ ἀλαζόνος Δικίου, στηλιτεύοντα λύσαν τὴν ἄλογον.

Θεοτοκίον.

Ο ἴον τέτοκας Κόρη, τὸ φῶς τὸ αἰώνιον τοῖς ἀνυμνοῦσί σε, τὸν Χριστὸν ἀσπόρως, σωματώσασα· ὃν ἐξιλέωσαι, τοῦ σωθῆναι πάντας· ἐκ πειρασμῶν τοῦ ἀλλοτρίου, Παναγία Παρθένε Θεόνυμφε.

Τοῦ Προφήτου· Ὁ Εἰρμός.

- **Ο** ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας, θεογνωσίᾳ φαιδρῶ-
- νας τὰ πέρατα, φώτισόν με τῷ ὄρθρῳ,
- τῆς φιλανθρωπίας σου Κύριε.

Ο καθαρὸς καρδία, καὶ διανοίας προβλέπων ὀξύτητι, πάθος τὸ τοῦ Σωτῆρος, ἀξιοπρεπῶς μακαρίζεται.

Ἰ ὑπερφυῶς ἀγία, χαῖρε Σιών, ὁ Προφήτης προτρέπεται· ἤξει ὁ Βασιλεὺς σου, δίκαιος καὶ σώζων πραότητι.

Τ ῶν Προφητῶν ἡ δόξα, τῶν θεηγόρων ἀνδρῶν ἡ εὐπρέπεια, κόσμον περιαυγάζει, τῇ τῆς προφητείας λαμπρότητι.

Θεοτοκίον.

Οτῆς Παρθένου τόκος, ἀναγεννήσας ἡμᾶς ἠλευθέρωσε, τῶν πρὶν ἀμαρτημάτων, δι' ἡμᾶς ἀμαρτία γενόμενος. **Τοῦ Μάρτυρος. ᾠδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.**

• **Γ**λάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπακούσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Εξέλαμψας ἀρεταῖς, καὶ διδαχαῖς διὰ βίου σου· ἐξήστραψας δὲ λαμπροῖς, ἀγῶσι Θεόδωρε· καὶ νῦν περιβόητος, ἐν θαυματουργίαις, καὶ θερμὸς προστάτης πέφηνας.

Τοῖς κάμνουσιν ἰατροῖς, τοῖς αἰχμαλώτοις ἀνάρρυσις, μεσίτης ἀμαρτωλοῖς, ὑπευθύνων ἀφesis, πενθοῦσι παράκλησις, πρὸς Θεοῦ ἐδόξης, συμπαθέστατε Θεόδωρε.

Οὐκ ἔστι κόρος τῶν σῶν, καλῶν ἀπειρῶν Θεόδωρε, οὐδὲ τῆς σῆς καλλονῆς, σταθμὸς ἰσοστάσιος· διὸ τὸν διάπυρον, πόθον μου προσδέχου, χορηγῶν μοι χάριν ἀφθονον. **Θεοτοκίον.**

Λαμψάτωνῶν ἐπ' ἐμέ, ἡ ἀφατος εὐσπλαγγνία σου, βυθοῦ με ἀμαρτιῶν, καὶ τῆς ἀπογνωσεως, Κόρη ἀπαλλάττωσα, καὶ πρὸς μετανοίας, τοὺς λιμένας ἐμβιβάζουσα. **Τοῦ Προφήτου. Ὁ Εἰρμός.**

• **Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μοι τὰς θλίψεις· ὅτι κακῶν, ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Υπάρχων προφητικῆς ἀνάπλευς ἐπιπνοίας ἐσομένων τὴν γνῶσιν, ὑπερφυῶς, μνηθεὶς ἀπεστάλης, ἀνακηρύττειν τὴν χάριν τὴν μέλλουσαν, ἡμέραν τε τὴν τοῦ Σταυροῦ, τὴν γνωστήν τῷ Κυρίῳ Θεόληπτε.

Συνέσει πνευματικῆ κοσμούμενος, δωρεῶν σου ὑπὲρ νοῦν ἡξιώθης, ἀγγελικαῖς, ἐμφανείας καὶ τάξεις, καὶ ὁμιλίας καὶ δόξαν θεώμενος, Πανόλβιε τὰ θαυμαστά, διδασκούςας καὶ θεῖα μυστήρια.

Λαμπάδιον ἀρετῶν κητσάμενος, φωτισμὸν θεογνωσίας πυρσεύεις, τὴν μουσικὴν, προμηνύων λαμπάδα, τῆς ὑπὲρ λόγον τοῦ Λόγου σαρκώσεως, φανήσεσθαι θεοπρεπῶς, ἐκ Σιῶν **Ζαχαρία** θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Οστήσας τὸν οὐρανὸν ἀνέδειξεν, οὐρανὸν σε λογικόν θεοτόκε, τὴν καλλονὴν, Ἰα-

κῶβ ἀγαπήσας, καὶ ἐκ γαστρὸς σου θεότητος Ἡΐλιος, ἀνέτειλε σωματικῶς, καὶ τὸν κόσμον ἐφαίδρυνε χάριτι.

Κοντάκιον, Ἦχος β' Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ανδρεία ψυχῆς, τὴν πίστιν ὀπλισάμενος, καὶ ῥῆμα Θεοῦ, ὡς λόγχην χειρισάμενος, τὸν ἐχθρὸν κατέτρωσας, τῶν μαρτύρων κλέος Θεόδωρε· σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τῶν ἀθλητῶν τὸ ἔκλαμπρον κάλλος δεῦτε πάντες, τοῖς ὕμνοις τῶν στεφάνων, πιστοὶ Θεόδωρον καταστέψωμεν· δῶρον Θεοῦ γὰρ μέγα τῷ κόσμῳ ἀναδεδεικται, λάμψεσι ταῖς τῶν θαυμάτων· τὸν γὰρ ἐχθρὸν ἐκνικήσας Βελίαρ ἄθλοις σεπτοῖς, ὀμβρίζει, ἀντὶ αἱμάτων, κρουνηδὸν ἰαμάτων τὰ ρεύματα. Ἐν τούτοις οὖν πᾶσι χαίρει Χριστῷ, καὶ δίδωσιν εἰρήνην ἀνέκλειπτον· διὸ βοῶμεν αὐτῷ· Πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ Η΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου.

Στίχοι.

• Ὡν Θεόδωρος ἀξίαν Στρατηλάτης, Ὑπῆρξε τμηθεὶς τοῦ Θεοῦ Στρατηλάτης.

• Ὀμβριμον ὄγδοατῆ Θεοδώρου αὐχένα κόψαν. **Ο**τός κατὰ τοὺς χρόνους τὴν Λικινίου τοῦ βασιλέως, τὸ γένος ἔλκων ἐκ τῶν εὐχαίτων, τὴν δὲ οἰκησιν ποιήμενος ἐν τῇ πρὸς Πόντων Ἡρακλεία. Κάλπει δὲ ψυχῆς, καὶ ὦρα σώματος, καὶ κράτει λόγων τῶν πολλῶν ὑπερεῖχε. Πάντες δὲ ἐφιλοτιμοῦντο τὴν αὐτοῦ φιλίαν καρποῦσθαι. Ταύτην τοι καὶ Λικίνιος περὶ πολλοῦ ἐποίητο συντυχεῖν αὐτῷ, καὶ περ ἀκούσας Χριστιανὸν αὐτὸν εἶναι, καὶ τοὺς λεγομένους θεοὺς βδελύττεισθαι. Διὸ καὶ τινὰς ἐκ Νικομηδείας τῆς αὐτοῦ τάξεως ἀποστείλας, ἐντίμως ἀγαγεῖν αὐτοῖς τὸν Μάρτυρα προσέταξεν. Ὡς δὲ ὑπέστρεψαν, τὸν μακάριον Θεόδωρον λέγοντες ἀντειπεῖν, ὡς χρὴ τὸν βασιλεῖα μᾶλλον παραγενέσθαι μετὰ τῶν μαιζόνων αὐτοῦ θεῶν, εὐδὺς τὸν Βασιλεῖα ἢ Ἡρακλεία εἶχεν.

• Ὁ δὲ Ἅγιος Θεόδωρος, ἔψισι νυκτεριναῖς, θεοθεν αὐτῷ ἐκπεμφθείσας, προθυμοποιηθεὶς, ἐπεὶ τὸν Λικίνιον ἤδη πλησιάζοντα ἐπύθετο, ἐπικαθεσθεὶς ἵππῳ, ὑπήντησεν αὐτῷ καὶ τὰ εἰκότα τούτου ἐτίμησεν. Ὁ δὲ, δεξιᾶν αὐτῷ δούς καὶ κατασπασάμενος, εἰσελθὼν ἐν τῇ πόλει, καὶ ἐφ' ὕψηλῳ βήματος προκαθίσας, τὸν μακάριον Θεόδωρον προετίπετο τοῖς ἑαυτοῦ θεοῖς θυσίαν προσεινεγεῖν. Ὁ δὲ Ἅγιος, τοὺς ἐπισημοτέρους θεοὺς ἐξαιτησάμενος, ὡς ἂν αὐτὸς οἶκος πρότερον θεραπεύσας, αὐθις δημοσίᾳ προσαγάγη αὐτοῖς σπονδὰς, ἐπειδὴ, κελεύσαντος τοῦ βασιλέως, τοὺς χρυσοὺς καὶ ἀργυροὺς ἔλαβε, κατὰ τὸ μέσον τῆς νυκτὸς συνέτριψεν αὐτοῖς· λεπτίνας, τοῖς ἐνδείσι καὶ πένησι δέδωκε.

Μετ' ἡμέραν δὲ, Μαξεντίου τοῦ Κομνηταρσιῶν εἰπόντος,

ἰδεῖν τὴν κεφαλὴν τῆς μεγάλης θείας Ἀρτέμιδος, ὑπὸ πτωχοῦ τινος περιφερομένην, εὐθὺς ἀνάρπαστος ὑπὸ τῶν δορυφόρων ὁ Ἅγιος γίνεται, τοῦ Λικινίου ἐξεπόντος. Καὶ πρῶτον μὲν ἀποδυθεὶς, ἐκ τεσσάρων ὁ Ἅγιος τείνεται, καὶ νεύροις βοῶν κατὰ τὸν νῶτον πληγὰς ἐπτακοσίας δέχεται, καὶ πεντήκοντα κατὰ τῆς γαστρὸς, καὶ σφαίραις μολυβδίναις κατὰ τοῦ τίνοντος τύπεται. Ἔπειτα ξίεται, λαμπάσι καταφλέγεται, ὀστράκοις τὰς ἰλκωμένας καὶ κεκαυμένας πληγὰς ἀνατρίβεται, καὶ ἐν τῇ εἰρκτῇ ἀπορρίπτεται, τοὺς πόδας ἀσφαλισθεὶς ἐν τῷ ξύλῳ.

Διαμείνας δὲ ἀπόσιτος ἐν αὐτῇ ἐπὶ ἡμέρας ἑπτὰ, αὐθις ἐξάγεται, καὶ σταυρῷ καταπήγνυται χεῖρας καὶ πόδας, καὶ περὶνὴν κατὰ τοῦ κρυφίου πέρου δέχεται, μέχρι καὶ τῶν ἐγκάτων ἐν τῷ διελευσθῆναι φθάσαν. Περιεστῆκισαν δὲ καὶ παῖδες, τοξεύοντες τὸν Ἅγιον κατὰ τοῦ προσώπου, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ· ταῖς δὲ βολαῖς τῶν βελῶν, τῶν κρουόντων κατὰ τῶν ὀφθαλμῶν, ἐξέπεσον αἱ κόραι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. Ἔτεροι δὲ, ἐγκαρσίους τομαῖς κατὰ τῶν κεκρυμμένων μορίων διελάσαντες, τὰ σπερμογόνα συνεξίτεμον μίλην. Ἐν δὲ τῷ σταυρῷ τὴν νύκτα διαγαγόντος, ἐνόμισεν ὁ Λικίνιος, ὅτι ἤδη τεθνηκεν, ἠπατάτο δὲ ὑπὸ γὰρ θείου Ἀγγέλου ἀπελυθη τῶν δεσμῶν, καὶ ὄλος γίγνεται ὑγιής, καὶ ἐν ψάλλων, καὶ εὐλογῶν τῶν Θεῶν.

Ἦδη δὲ τῆς ἡμέρας διαφαινούσης, ἀπίστευεν ὁ Λικίνιος τοῦ ἀραεῖ τοῦ Μάρτυρος σῶμα, καὶ ριπῆναι ἐν τῇ θαλάσῃ. Φθάσαντες οὖν οἱ σταλέντες, ὡς εἶδον τὸν Ἅγιον ἔτι ἐμπνέοντα, καὶ ὄλον ὑγιῆ. ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ, ἀνδρες ὄντες τὸν ἀριθμὸν, ὡσεὶ πέντε καὶ ὀχθοήκοντα· καὶ μετὰ τούτους, ἕτεροι τριακόσιοι στρατιῶται, ὧν ἐξηγιῶτο ὁ ἀνθύπατος Κίσθης, οἱ τινες ἐπὶ τῇ ἀναιρίσει τῶν πρώτων σταλέντες, καὶ αὐτοὶ ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ.

Ἰδὼν δὲ ὁ Λικίνιος τὴν πόλιν θορυβουμένην, ἐκέλευσε τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἁγίου ἀπομηθῆναι· ἔνθα δὲ εἰσπήκισαν τῶν Χριστιανῶν πλήθη πάμπολλα, καὶ διεκώλυον αὐτούς. Μόλις οὖν ὁ Ἅγιος καταπαύσας αὐτούς, καὶ τῷ Χριστῷ ἐπευξάμενος, τίμνεται τὴν κεφαλὴν, τὸν δρόμον τοῦ μαρτυρίου τελείας. Μετετέθη δὲ ἀπὸ τῆς Ἡρακλείου ἐν τοῖς ἑυχαίτοις ἐν τῷ γονικῷ αὐτοῦ οἰκῆματι, καθὼς Αὐγάρῳ τῷ ταχυγράφῳ αὐτοῦ ὁ Μάρτυς διεκελεύσατο. Ὅς πᾶσαν αὐτὴ τὴν ἀθλήσιν, συνῶν αὐτῷ, καὶ τὰς κατὰ μέρος πύσεις καὶ ἐποκρίσεις, καὶ τὰ ποικίλα τῶν βασάνων εἶδη, καὶ τὰς θείων ἐπιστάσις καὶ ἀντιλήψεις, πλατύτερον διεχάραξεν ἐν τῷ Μαρτυρίῳ αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ζαχαρίου.

Στίχ. Ἰππαυς ἑώρας τοὺς νόας Ζαχαρία,

Δί ὧν πρὸς ὕψος οὐρανῶν ἀφειπάσω.

Ὅτος ἐρμηνεύεται, μ ν ἡ μ η Θεοῦ· ὅς ἦν ἐκ γένους Ἰσραὴλ, φυλῆς Λευὶ. Ἐγεννήθη δὲ ἐν Γαλααδ· ἦλθε δὲ ἀπὸ τῆς Χαλδαίων γῆς, ἤδη προβιβηκώς· καὶ ἐκεῖ ὧν πολλὰ τῷ λαῷ προεφήτευσεν, καὶ τέρατα πολλὰ εἰς ἀπόδειξιν ἔδωκεν. Ὅτος εἶπε τῷ Ἰωσεδεκ, ὅτι γεννήσει υἱόν, καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἱερατεύσει τῷ Κυρίῳ. Ὅτος καὶ τὸν Σαλαθιὴλ ἐπὶ υἱῷ εὐλόγησε, λέγων, ὅτι γεννήσεις υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ζοροβαβὴλ. Καὶ ἐπὶ Κύρου, τοῦ Βασιλέως Περσῶν, τέρας δέδωκε περὶ Κροίσου τοῦ Ἀυδῶν Βασιλέως. Ἐτι δὲ περὶ τῆς κορθήσεως Ἱερουσαλὴμ, καὶ περὶ τοῦ τέλους Ἰσραὴλ, καὶ ἀρχῆς Ἑθνῶν καὶ τέλους, καὶ τῆς τοῦ Ναοῦ ἕως τέλους καταστροφῆς, καὶ ἀρχῆς Προφητῶν, καὶ Ἱερῶν, καὶ Σχισμάτων, καὶ περὶ διπλῆς κρίσεως ἐξίητο· καὶ ἕτερα πολλὰ προφητεύσας, ἐκοιμήθη ἐν γῆρᾳ καλῷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, Νικηφόρος καὶ Στέφανος, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ἐσεθῆισι Νικηφόρῳ καὶ τῷ Στεφάνῳ,

Νικηφόρου στέφανος ἐπλάκη τέλους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, αἱ Ἅγιοι Μάρθα καὶ Μαρία αἱ ἀδελφαί, καὶ ὁ Ὅσιος Λυκαρίων ὁ Μάρτυς, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ἄς περ παρήξεν εἰς τὸ φῶς γαστήρ μία, Μάρθαν Μαρίαν, ἐν στερεῇ φωτὸς ξίφος:

Ἄφωνος ἦκει πρὸς ξίφος Λυκαρίων.

Ἐναντι τοῦ κείροντος οἶον ἀρνίον.

Αὐταὶ αἱ Ἅγιοι, ἀδελφαὶ οὐσαι, κατ' ἑαυτὰς ἔχων παρθενίαν ἀσκούσαι. Παρρηχομένου δὲ τοῦ Ἡγεμόνος τῆς χώρας, ἔνθα κατέμενον, προκύψασαι ἀπὸ τῆς θυρίδος, Χριστιανὰς ἑαυτὰς ἐπεκάλεσαν. Καὶ οἰκτιζόμενου τοῦ Ἡγεμόνος τὸν ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν θάνατον, ἀντίπεπον, μὴ εἶναι θάνατον τὸν ὑπὲρ Χριστοῦ, ἀλλὰ ζῶν, πέρασ οὐκ ἔχουσαν. Ὡσαύτως δὲ καὶ τοῦ Λυκαρίωνος, παιδὸς συντροφῆου αὐτῶν, ἐξιπόντος, προστάζει τοῦ Ἡγεμόνος ἰσταυρώθησαν καὶ οἱ τρεῖς· καὶ ὑπὸ τῶν δημίων ξίφει νυγίντες, τὰς ἀγίας αὐτῶν ψυχὰς ἀφῆκαν εἰς χεῖρας Θεοῦ.

Ταῖς τῶν ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• Θεοῦ συγκατάθεσιν, τὸ πῦρ ἠδέσθη ἐν
• Βαβυλῶνι ποτέ· διὰ τοῦτο οἱ Παῖδες,
• ἐν τῇ καμίνῳ ἀγαλλομένῳ ποδί, ὡς ἐν λειμῶ-
• νι χορεύοντες ἔψαλλον· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ
• τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Υψόμενον, Κύριον, ἐπὶ τοῦ ξύλου καὶ κατάρραξαντα, τὸν μέγαν λαχον ὄφιν, κατανόησας συνανυψώθησ αὐτῷ, χριστομιμῆτως ἐν σταυρῷ καὶ θάνατον, ὑπενεγκῶν Ἀθλητῆ, συνεχανέστησ αὐτῷ.

Θεοῦ σε Θεόδωρε, τῆς ἀκηράτου δόξης θερμὸν ἔραστην, ἐγνωκῶς τῷ σῷ πόθῳ, ὀλοκαρδίως ψυχὴν προσέδησα, τὴν προσδοκίαν πᾶσαν τῆς ἐλπίδος μου, ἀνατεθεὶς ἐπὶ σοὶ· μὴ ὑπερίδης με.

Ἐδόξασας Κύριον, τοῖς μέλεσί σου ἐνδοξαζόμενον, ἐν βουκαῖς τῶν Ἁγίων, τὸν σὲ μεγάλως ἀντιδοξάσαντα, τερατηργίαις καὶ ποικίλοις θαύμασι, καὶ περιόντα τῇ γῆ, καὶ μετὰ τέλος Σοφέ.

Θεοτοκίον.

Ἀγίων τὸν Ἅγιον, τέτοκας μόνη θραχαρίτω-τε, ἀπαρρήτω κυήσει· καὶ γὰρ Παρθένος ἔμεινας ἄχραντε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου· διὸ σοὶ κραυγάζομεν, τὴν τοῦ Ἀγγέλου φωνὴν· Εὐλαγημένη Ἀγνή.

Τοῦ Προφήτου. Ὁ Εἰρμός.

• **Π**αῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν
• τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον
• τὸ πῦρ μετέβαλον βοῶντες· Εὐλογητός εἶ Κύ-
• ριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Γὴν ἐπὶ πᾶσαν σοῦ Προφήτα, διεληλυθεν ὁ
φθόγγος ὁ θεόπνους, καὶ ῥημάτων τῶν
σῶν, ἡ δύναμις βοῶσα· Εὐλογητός εἶ Κύριε, ὁ
Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ολος ταῖς ἄνω λαμπηδόσι, φωτιζόμενος τὰ
μέλλοντα ἐώρας, ὡς παρόντα· διὸ, Παν-
όλβιε ἐβόας· Εὐλογητός εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς
τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Υμνοῖς γεραίρω σε Παρθένε, τὴν τιμήσασαν
τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, ἀτιμία δεινῇ, τὸ
πρὶν κατακριθεῖσαν. Εὐλογημένος πάνταγενε, ὁ
καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**πταπλασίως κάμνον, τῶν Χαλδαίων ὁ
• τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
• καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
• τέτους ἰδῶν· Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν
• ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
• λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ολυμπεὺν Δικίος, ὁ λυσσωδῆς καὶ βέβηλος,
ὄλον ἐαυτὸν ὀλοτελῶς τοῖς δαίμοσιν, ἐκ-
δὲς ὑποβάλλει σε, τιμωριῶν ποικίλων ποιναις
νώτον καὶ τὸ στήθος, τοῖς βουνεύροις συγκό-
πτων, ἐν σφαίραις μολυβδίναις, τὸν αὐχένα
συντρίβων, πλευραῖς ὄνου ξαίνων, καὶ φλέγων
ταῖς λαμπάσιν.

Υπομονὴν ἀνένδοτον, καρτερίαν ἀνάλωτον,
καὶ ὑπερφυῆ ἀνδρείαν ἐνδειξάμενος, ποι-
κίλαις κολάσεσι, καὶ χαλεπαῖς στρεβλώσεσι,
πάντων τῶν Μαρτύρων, ὑπερέβης τοὺς ἄθλους
παθῶν Δεσποτικῶν δὲ, τῷ σταυρῷ κοινωνήσας,
καὶ πλέον ὑπομείνας, μεζόνως ἐδοξάσθης.

Σταυρῷ ταθεῖς Θεόδωρε, τὰ Χριστοῦ ὑσερήμα-
τα, ἐν σαρκὶ οἰκεία ἐκπληροῖς τῶν θλίψεων
οὐ χειρας καὶ πόδας γὰρ, μόνον προσηλωθεῖς
καρτερεῖς, ἀλλὰ καὶ περόνη, σιδηρᾶ διεπάρης,
τὸ κρύφιόν σου μέλος, ἐκτμηθεῖς τοὺς διδύμους,
καὶ βέλεσιν ὀμμάτων, ἐξορυχθεῖς τὰς κόρας.

Θεοτοκίον.

Ούρανομήκη κλίμακα, νοσητὴν σε γινώσκομεν,
δι' ἧς καταβάς, μετὰ σαρκὸς ὁ Ὑψιστος,
ἀνθρώποις ὠμίλησε, καὶ ταπεινοὺς ἀνύψωσε,
πρὸς τὴν ὑψηλὴν, τῶν οὐρανῶν πολιτείαν· ἐν-
τεῦθεν ἀνωτέραν, οὐρανῶν καὶ Ἀγγέλων, καὶ
πάντων ποιημάτων, τιμῶμέν σε Παρθένε.

Τοῦ Προφήτου. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἐν ὄρει, ἀγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βᾶ-
• τῷ πυρὶ τὸ τῆς Παρθένου, τῷ Μωϋ-
• σῇ Μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε,
• καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σιὼν ὄρος ἡ πόλις ἡ ἀγία, χαῖρε σφοδρα ὁ
θεῖος Ζαχαρίας, Ἀγγέλων ὁ συνόμιλος
προτρέπεται· καὶ σὺ δὲ ἀγαλλου, Ἱερουσαλήμ,
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ζαχαρία Προφήτα κατατέρπου, πληρωθέν-
τας θεώμενος τοὺς λόγους, οὓς προηγό-
ρευσας τῷ Πνεύματι λαμπόμενος, Κύριον ὑμνεῖ-
τε, καὶ ὑπερυψοῦτε, βοῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αναμέσον ὀρέων κατασκίων, ἐθεώρεις ἐστῶ-
τας τοὺς Ἀγγέλους, τὴν ἐπὶ πάντων πρό-
νοϊαν μουῦντάς σε, ἔνδοξε Προφήτα, καὶ ὑμνο-
λογοῦντας, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε Κυρίου· χαῖρε πύ-
λη, αὐλοῦ φρυκτωρίας· χαῖρε νεφέλη
κούφη ἡ τὸν Ἥλιον, τῆς δικαιοσύνης, λάμψασα
τῷ κόσμῳ, ἀγνή Θεοκυήτορ.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς
• γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός,
• ὥφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γα-
• στήρ σου γέγονεν, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρα-
• νῶν· διὸ σε Θεότοκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώ-
• πων, ταξιαρχία μεγαλύνουσι.

Εξέστη τῶν Ἀγγέλων δῆμος τὴν σὴν, στρα-
τηλάτα τηρῶν γενναιότητα· πᾶς ὁ πα-
ρῶν, ὄχλος κατεπλάγη τότε τὰς σὰς, ἀνδραγα-
θίας ἐνδοξε· ἔφριξε δαιμόνων ἡ στρατιά, τὰ
σὰ τρόπαια· νῦν δὲ, κροτεῖ κόσμος τὰ γέρα,
καὶ πᾶς πιστὸς ὑμνεῖ τὰ θαύματα.

Βοᾶται παρὰ πάσης σχεδὸν πνοῆς, τὰ πολ-
λά σου καὶ μέγιστα τρόπαια, τὰ ἐπὶ σοί,
τέρατα δειχθέντα καὶ διὰ σοῦ, ἡ ἐκ νεκρῶν
ἀνέγερσις, ἡ ὀλοκληρία ἐκ συντριβῆς, ἡ ῥῶσις
τῶν νοσοῦντων, ἡ λύσις τῶν δεσμίων, καὶ τῶν
ἐν θλίψει ἡ παράκλησις.

Ος ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Χριστὸν, ὑπὲρ
οὐ ποινὰς πάσας ὑπήνεγκας, μέχρι το-
μῆς, καύσεως θανάτου τε καὶ σταυροῦ, ἐγκαρ-
τερῶν Θεόδωρε, αἴτησαι συγγνώμην ἡμῖν κα-
κῶν, τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην, νίκας τοῖς Βασι-
λεῦσι, καὶ σωτηρίαν τοῖς τιμῶσί σε.

Θεοτοκίον.

Υψώθη ἐδοξάσθη γένος βροτῶν, καὶ τιμῆς
ἠξιώθη τῆς κρείττονος, διὰ τῆς σῆς, Κόρη

συγγενείας και Δεικῆς, υἰοθεσίας ἔτυχε, τῇ σῇ μεσιτείᾳ· και γὰρ Θεός, ὠράθη σαρκοφόρος, ἐκ σοῦ ἀρρήτῳ τρόπῳ, ἀτρεπτος μείνας τῇ Θεότητι.

Τοῦ Προφήτου. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ** ἐ τὴν ἀπειρογάμον, Θεοῦ Μητέρα τοῦ
 • **Σ** Ὑψίστου, σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν κηύσασαν,
 • **σ**ὶα λόγου τὸν ὄντως Θεόν, τὴν ὑψηλοτέραν
 • **τ**ῶν ἀχράντων Δυνάμεων, ἀσιγήτοις δοξολο-
 • **γ**ίαις μεγαλύνομεν.

Α πασαν τὴν αἴσθησιν, καταλιπὼν νοῖ τῷ
 Δεῖῳ, και καθαρωτάτῳ πάνσοφε, φωτο-
 φορον παρίστασαι, τὰς ὑπὲρ τοῦ κόσμου ἰκε-
 σίας ποιούμενος· ὅθεν πάντες σε Ζαχαρία με-
 γαλύνομεν.

Ρ ἦσιν ἐπόμενοι, τῶν σῶν χειλέων Θεοφάν-
 τος, Κύριον ἐπικαλούμεθα· δι' αὐτοῦ με-
 σωζόμενοι, ὡς τῆς ἀληθείας σε Προφήτην και
 κήρυκα, Ζαχαρία τῆς εὐσεβείας μακαρίζομεν.

Ι λων ἀπέργασαι, ταῖς σαῖς πρεσβείαις τὸν
 Δεσπότην, τοῖς τὴν ἱεράν και εὐσημον, ἐορ-
 τὴν σου Θεόπνευστε, πίστει ἐκτελοῦσι, και σὲ
 πόθῳ γεραίρουσιν, ὡς Προφήτην και Δηγόρον
 ἀληθέστατον.

Θεοτοκίον.

Α βυsson θαυματῶν σε, και χαρισμάτων
 Θεοτόκε, πέλαγος ἀγνή γινώσκοντες, και
 σαφῶς ἐπιστάμενοι, τῇ σῇ προστασίᾳ πεποι-
 θότες προστρέχομεν, και συντόνως πρὸς τὴν
 σὴν σκέπην καταφεύγομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Μ εγαλομαρτύς ἐνδοξε, τοῦ Χριστοῦ Στρα-
 τηλάτα, και Δεῖον ἐγκαλλώπισμα, τῶν
 σέπτῶν Ἀθλοφόρων, Θεόδωρε γενναϊόφρον, μὴ
 ἐλλίπης αἰτεῖσθαι, τῷ Βασιλεῖ τὰ τρόπαια, και
 εἰρήνην τῷ κόσμῳ, και ἰλασμόν, τῶν ἀμαρτη-
 μάτων και σωτηρίαν, τοῖς ἐκτελοῦσι πάνσοφε,
 τὴν φωσφόρον σου μνήμην.

Τῆς Ἐορτῆς.

Ε ν πνεύματι τῷ Ἱερῷ, παραστάς ὁ Πρεσ-
 βύτης, ἀγκαλαῖς ὑπεδέξατο, τὸν τοῦ νό-
 μου Δεσπότην, κραυγαζῶν· Νῦν τοῦ δεσμοῦ με,
 τῆς σαρκὸς ἀπόλυσον, ὡς εἶρηκας ἐν εἰρήνῃ·
 εἶδον γὰρ τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἀποκαλύψιν ἐθνῶν,
 και Ἰσραὴλ σωτηρίαν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. και ψάλλο-
 μεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία, δευτεροῦντες
 τὸ πρῶτον.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Α θλητῆς γενναϊότατος, στρατιώτης ἀήττη-
 τος, ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀναδέδειξαι, κα-
 τασχλῶν τὸν πολέμιον, σοφία τῶν λόγων σου,

και τῶν ἔργων σου σοφῆ, καρτεραῖς ἐπιδείξει-
 σιν· ὅθεν εἴληψας, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης,
 και ταῖς ἄνω, ὀμηγύρεσι συνήφθης, κλέος Μαρ-
 τύρων Θεόδωρε.

Κ αὶ σταυρῷ ἀναρτώμενος, και τὰς σάρκας
 τυπτόμενος, ὄξυτάτοις βέλεσι τιτρωσκό-
 μενος, και ἐπὶ ξύλου τεινόμενος, και πλευραῖς
 ξεόμενος, και παντοίαις χαλεπαῖς, ἀλγηδόσι
 κυκλούμενος, ἀπαρατρωτος, και ἀήττητος ὠ-
 φθης τῇ δυνάμει, τοῦ Σταυρῷ προσηλωθέντος,
 κλέος Μαρτύρων Θεόδωρε.

Θ εῖον ἀγάλμα γεγονόςας, εὐσεβείας πανόλβιε,
 δυσσεβῶν ἀγάλματα βδελυζάμενος, και
 ἱερεῖον ὀλόκληρον, και θῦμα εὐπρόσδεκτον, τῷ
 τυθέντι διὰ σέ, καθαρῶς προσαγόμενος, τῷ δοξά-
 σαντι, τὴν ἀγίαν σε μνήμην και θαυμάτων, θα-
 σαυρόν σε τοῖς ἐν κόσμῳ, δωρησαμένῳ Θεόδωρε.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Α θλητικὴν ἀνδρείαν, και λογικὴν λατρείαν,
 εὐσεβῶς καθοπλισθείς, Ἀθλοφόρε Χριστέ,
 και στερρόως παραταχθείς τῇ δυνάμει αὐτοῦ,
 τῶν εἰδῶλων τὸ ἀσεβές, και τῶν Τυράννων τὸ
 ἀπηνές, ἀσθενές ἀπέδειξας, καταφρονῶν τῶν
 βασάνων, και τοῦ προσκαίρου πυρός. Ἄλλ' ὡ
 Δεῖῳν δωρεῶν και πρᾶγμα και ὄνομα, ἀπὸ
 πάσης περιστάσεως, τῇ πρεσβείᾳ σου σῶζε,
 τοὺς τελοῦντας τὴν μνήμην σου.

Και νῦν. Τῆς Ἐορτῆς, Ἦχος β'.

Ο κτίστης οὐρανοῦ και γῆς, ἐν ἀγκαλαῖς,
 ἐβαστάζετο, ὑπὸ Ἀγίου Συμεῶν τοῦ
 πρεσβύτου σήμερον· αὐτὸς γὰρ ἐν Πνεύματι
 Ἀγίῳ ἔλεγε· Νῦν ἠλευθέρωμαι· εἶδον γὰρ τὸν
 Σωτήρα μου.

Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ Προσόμοια
 τῆς Ἐορτῆς,
 Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαῖ.

Ο πάντα τῇ χειρὶ, περιέχων ὡς Κτίστης,
 και δεσπόζων ἀπάντων, ὑπὸ χειρῶν Πρεσ-
 βύτου, ἐν τῷ ναῷ προσάγεται.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Α γάλλου Συμεῶν, και ἡ Ἄννα εὐφραίνου·
 ἰδοὺ γὰρ ἐπεφάνη, ὁ Λυτρωτῆς τοῦ κό-
 σμου, ὡς βρέφος προσαγόμενος.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκαλύψιν ἐθνῶν.

Α ἔλυσαι τῆς φθορᾶς, Συμεῶν Θεοφόρε, ἐν
 χειρὶ τὸν τὰ πάντα, κατέχοντα βαστά-
 ζῶν· εἶδες γὰρ τὸ σωτήριον.

Δόξα. Τοῦ Ἀγίου, Ἦχος πλ. δ'.

Α θλητικὸν συστησάμενος στάδιον κατὰ τῆς
 πλάνης, ἠνδραγαθήσας Θεόδωρε, τῇ πν-

ριφθόγγω γλώττη σου, καταισχύνας Λικινίου τὸ ἀπάνθρωπον· διὸ καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορευῶν μακάριε, αἴτησαι Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὅπως ἴλεως γενήσεται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος βαρὺς.

Φως, εἰς ἀποκαλύψιν ἐθνῶν, ἦλθες ἐξ οὐρανοῦ Σωτὴρ ἡμῶν· καὶ προελθὼν, ἐκ τῆς Παρθένου, ἐπανεπαύσω ἐν ἀγκαλίαις τοῦ δικαίου Συμεῶν· ἔδει γὰρ σε Ζωοδότα τῶν ἀπάντων, ὑπὸ τοῦ Πρεσβύτου γνωρισθῆναι, ὅτι παρεγένου ἀπολύσαι αὐτόν, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ὃ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Θ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Νικηφόρου.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Εἰάν ἡ παροῦσα ἡμέρα τύχη ἐκτὸς τῆς Τεσσαρακοστῆς, γίνεται τῆς Ἑορτῆς ἢ Ἀπόδοσις, καὶ ψάλλονται συνήθως πάντα τὰ αὐτῆς, ἔντε τῷ Ἑσπερινῷ, τῷ Ὁρθρῷ, καὶ τῇ Λειτουργίᾳ, πλην τῶν Ἀναγνωσμάτων, τῆς Λιτῆς, καὶ τῆ Πολυελεῖου. Ἡ δὲ Ἀκολουθία τοῦ Μάρτυρος ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

Ἐάν δὲ τύχη ἐντὸς τῆς Τεσσαρακοστῆς, ἡ μὲν Ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς γίνεται, ὡς προεδηλώθη (σελ. 9)· ψάλλεται δὲ κατὰ τὴν σήμερον ἡ ἐξῆς τοῦ Μάρτυρος Ἀκολουθία.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β΄. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Νόμοις πειθαρχῶν τοῦ δι' ἡμᾶς, σάρκα ἐπιγῆς εἰληφότος, καὶ πάθος τίμιον, Μάρτυς ὑπομείναντος, Θεομακάριστε, τὴν ἀγάπην ἐτήρησας, τὴν πρὸς τὸν πλησίον, νόμου τὸ κεφάλαιον, οὕσαν καὶ τῶν Προφητῶν· ὅθεν, καὶ μακάριον τέλος, εἴληφας πηγῇ τῆς ἀγάπης, νῦν ὦ Νικηφόρε παριστάμενος.

Κλίνει τὸν αὐχένα τῷ Θεῷ, ὃ τὰ πάντα κλίνει τὸ γόνυ, Μάρτυς θαυμασίε, κάραν ἐκτεμνόμενος, καὶ χωριζόμενος, τοῦ γενναίου σου σώματος, Χριστῷ δὲ τῇ πάντων, κεφαλῇ ἐνούμενος, καθαρωτάτῳ νοί· οὐ νῦν τῷ φωτὶ πλησιάζων, αἴτησαι ἡμῖν Νικηφόρε, πᾶσι φωτισμὸν τοῖς εὐφημοῦσί σε.

Ρεῖθροις τῶν αἱμάτων σου Σοφέ, τῶν ὑπὲρ Χριστοῦ κενωθέντων, τὴν γῆν ἠγίασας·

πνεύματι δὲ πνεύματα, ἐχαροποίησας, ἀσωμάτων Δυναμέων, Μαρτύρων ἀγέλας, πάσας δὲ ἐφαίδρυνας, ταύταις ἐνούμενος, Μάκαρ ὡς γενναῖος ὀπλίτης, ὡς ἀκαταγώνιστος Μάρτυς, καὶ ὑπὲρ ἡμῶν Θεοῦ δεόμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέξαι, τὴν ἰκέσιον ᾠδὴν, τῶν σῶν οἰκετῶν Θεοτόκε, ἣν σοὶ προσάγομεν· Δέσποινα διάσωσον, ἀπορουμένους ἡμᾶς, καὶ κινδύνων ἐξάγαγε, τὴν ποιμνὴν σου ταύτην, πίστει σοὶ προσπίπτουσαν, ἐν τῷ σεπτῷ σου ναῷ· σὺ γὰρ τὸν Σωτῆρα τεκοῦσα, ἔχεις παρρήσιαν ὡς Μήτηρ, ἐκτενῶς πρεσβεῦειν τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Οτε, ἡ ἀμίαντος Ἀμνάς, ἔβλεψε τὸν ἴδιον ἄρνα ἐπὶ σφαγὴν ὡς κριόν, θελόντα ἐλκόμενον, θρηνησα ἔλεγεν· Ἀτεκνωσαί νῦν σπεύδεις με, Χριστέ τὴν τεκοῦσαν; τί τοῦτο πεποίηκας, ὁ Λυτρωτὴς τοῦ παντός; ὅμως, ἀνυμνῶ καὶ δοξάζω, σοῦ τὴν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἄκραν συγκατάβασιν Φιλάνθρωπε.

Ἐάν δὲ τύχη ἐκτὸς τῆς Τεσσαρακοστῆς, λέγε τὸ ἐξῆς Ἰδιόμελον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Εδείξας πᾶσιν ἐμφανῶς, Ἀθλητὰ Νικηφόρε, ὅτι τὸν πλησίον ὁ μὴ φιλῶν, οὔτε τὸν Δεσπότην ἀγαπήσαι δύναται· διόπερ, αὐτὸς μὲν εἰλικρινῶς ἀγαπήσας Σαπρίκιον τὸν ὁμόδουλον, ἐντεῦθεν καὶ πρὸς τὸν θεῖον ἐνεπτερώθης ἔρωτα, καὶ τὴν ψυχὴν σου τέθεικας, ὑπὲρ τῆς εἰς Χριστὸν ὁμολογίας καὶ πίστεως. Σαπρίκιος δὲ ὁ δυσώνυμος, ἀσπονδὸν πρὸ σέ τὸ μῖσος κτησάμενος, ἀρνητὴς ἐδείχθη καὶ τοῦ Δεσπότης Χριστοῦ· ὃ νῦν αὐτὸς παρεστῶς, καθικέτευε τῷ σωθῆναι ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Τετραυματισμένον με, ταῖς ληστροκαῖς τῶν Δαιμόνων, ἐφόδοις καὶ κείμενον, ὄλον ἀνεργητον παναμώμητε, ἐν ὁδῷ πάντοτε, τῆ ἀσάτι βίῃ, καὶ ἐλέως προσδεόμενον, τάχος ἐπίσκεψαι, οἶνον ἐπιθεῖσα καὶ ἔλαιον, τοῖς ἀνιάτοις μώλωψι, καὶ πρὸς εὐρωστίαν ἀνάγαγε· ὅπως σε δοξάζω, καὶ πόθῳ κατὰ χρέος ἀνυμνῶ, τὰ μεγαλεῖά σου ἄχραντε, Μήτηρ ἀειπάρθενε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ρομφαία ὡς ἔφησεν, ὁ Συμεὼν τὴν καρδίαν, τὴν σὴν διελήλυθε, παναγία Δέσποινα, ὅτε ἔβλεψας, τὸν ἐκ σοῦ λάμψαντα, ἀπορρήτω λόγῳ, ὑπ' ἀνόμων ὡς κατὰκριτον, Σταυρῷ ὑψέμενον, ὄξος καὶ χολήν τε γευσόμενον, πλευράν δὲ

όρυττόμενον, χειράς τε καὶ πόδας ἠλούμενον·
καὶ ὄδυρομένη, ὠλόλυζες βοῶσα μητρικῶς· Τί
τοῦτο τέκνον γλυκύτατον, τὸ καινὸν μυστήριον;
Ἀπολυτικίον. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

✠✠✠✠✠✠✠

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτη-
ρίου, λέγεται ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Κλεινόν ἐν Ἀθλοφόροις Νικηφόρον ἄσματοι μέλπω.
Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

- » Ἀρματηλάτην Φαραῶ ἐβύθισε, τερατουρ-
- » γουσα ποτέ, Μωσαϊκὴ ράβδος, σταυ-
- » ροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν·
- » Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὀδίτην διέσωσεν,
- » ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Κορυφουμένην τὴν τοῦ βίου θάλασσαν, καὶ
κυματοῦσαν δεινῶς, τὸ τῆς ψυχῆς σκά-
φος, πειρασμοῖς καὶ πάθεσιν, ὁ τῆς εἰρήνης αἴ-
τιος, πρὸς γαλήνην βαθεῖαν, ὡς εὐεργέτης με-
τάβαλε, Μάρτυρος Χριστέ ταῖς ἐντεύξεις.

Λελογισμένη διανοία Πάνσοφε, τῷ νοερῷ, τῆς
ψυχῆς, τὸ τῆς ὀργῆς πάθος, εὐσεβῶς ὑ-
πέταξας· καὶ τῷ πλησίον ἔδραμες, Σαπρικίω
σπουδαζῶν, διαλλαγῆναι θεσπέσιε, νόμοις τοῦ
Σωτῆρος πειθόμενος.

Ενδεδυμένος τοῦ Σταυροῦ τὴν δύναμιν, ἐρ-
ρώμενέστερον, τῷ δυσμενεῖ Μάρτυς συμ-
πλακείς κατέρραξας, καὶ νικηφόρος γέγονας,
προκληθεὶς φερωνύμως, ὦ Νικηφόρε πανεύφη-
με, Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ παναοίδιμε.
Τριαδικόν.

Ισοσθενῆ ὁμοφυῆ καὶ σύνθρονον, καὶ ὁμοού-
σιον, τὴν τριφεγγῆ αἴγλην, τῆς μιᾶς Θεότη-
τος, ὁμολογοῦντες σέβομεν, ἐν τρισὶ τοῖς προσ-
ώποις, ἀδιαίρετως κηρύττοντες, Λόγον σὺν Πα-
τρὶ καὶ τῷ Πνεύματι. Θεοτοκίον.

Νοῦς καὶ οὐράνιος τὸ σὸν μυστήριον, τὸ ἀκα-
τάληπτον, κατανοεῖν ὄντως, ἀτονεῖ Παν-
ύμνητε· τοῦ Πατρὸς γὰρ ὁ σύνθρονος, ἐν γα-
στρί σου σκηνώσας, ἐκ σοῦ τεχθῆναι νυδόκησε,
φύσεσι διτταῖς γνωριζόμενος.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

- » Ὁ στερεώσας καταρχάς, τοὺς οὐρανοὺς
- » ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων
- » ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῶν ἐντο-
- » λῶν σου στήριζον· ὅτι οὐκ ἔστι πλὴν σου,
- » Ἅγιος μόνε Φιλάνθρωπε.

Ο Νικηφόρος προκληθεὶς, ἐπὶ τῶν ἔργων
ἐδείχθη, νικηφόρος· τῆς γὰρ πλάνης τὸν
ζόφον, τῷ τῆς χάριτος φωτὶ, διασκεδάσας ἔλυ-
σε, κράζων· Οὐκ ἔστι πλὴν σου, Ἅγιος μόνε Φι-
λάνθρωπε.

Νενεκρωμένον διὰ σέ, πεπιςευκῶς τὸν Δεσπό-
την, αὐθαίρετως τῷ θανάτῳ προστρέχεις,
τὴν ἐκούσιον αὐτοῦ, ἐπιποθήσας νέκρωσιν, ὡς
νικηφόρος Μάρτυς, θεῖα δυνάμει ῥωννύμενος.

Επὶ τῆς γῆς ἀγωνιστῆς, ἐν Οὐρανοῖς στε-
φανίτης, ὁ θανάτων τοῦ Χριστοῦ Νικη-
φόρος, ἀναδέδεικται σαφῶς, σὺν Ἀσωμάτων
τάξεσι, κράζων· Οὐκ ἔστι πλὴν σου, Ἅγιος μόνε
Φιλάνθρωπε. Τριαδικόν.

Νοῦ ἐκ μεγάλου τοῦ Πατρὸς, ἐξορμηθέντα
τὸν Λόγον, ἐκπορευθέν δὲ καὶ τὸ Ἅγιον
Πνεῦμα, διδαχθέντες εὐσεβῶς, τοῖς θεοπνεύ-
στοις δόγμασιν, ὁμολογοῦμεν πάντες, ἀκτιστον
μίαν Θεότητα (*).

Θεοτοκίον.

Απειρογάμω ἐκ Πατρὸς, τὸν πρὸ αἰῶνων
τεχθέντα, ἐν γαστρὶ σου συλλαβοῦσα Παρ-
θένε, ἀπεγέννησας ἡμῖν, Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἀνθρω-
πον, ἐν ἐκατέρᾳ φύσει, τέλειον οὐ διαιρημένον.
Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εντολῶν τοῦ Κυρίου ἐκπληρωτῆς, πεφηνῶς
κατηλλάγης τῷ δυσμενεῖ, πρὸς σέ τὴν
διάνοιαν, τὴν αὐτοῦ Μάρτυς ἔχοντι, καὶ τὴν
διὰ τοῦ ξίφους, τελείωσιν εἴληψας, ἀντ' ἐκείνου
μάκαρ, Θεοῦ σε καλέσαντος· ὅθεν νικηφόρον,
φερωνύμως δειχθέντα, αὐτὸς ἐστεφάνωσεν, ὡς
Δεσπότης ἀξίως σε. Ἀθλοφόρε ἀήττητε, πρέσ-
βευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφε-
σιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀ-
γίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς ὡς ἡ χήρα
ἐκείνη δύο λεπτά, προσφέρω σοι Δέσποι-
να, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου· σὺ γὰρ ὠφ-
θης σκέπη, ὁμῆ καὶ βοήθεια, πειρασμῶν καὶ
θλίψεων, αἰέ με ἐξαίρουσα· ὅθεν ὡς ἐκ μέσου,
φλογιζούσης καμίνου, ῥυσθεὶς τῶν θλιβόντων
με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι· Θεοτόκε βοήθει
μοι, πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σέ γὰρ ἔχω
ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

(*) Τὸ Τροπάριον τοῦτο οὕτως ἔχει τῶν χειρογράφων τῶ
νεώτερον· « Νοῦν μὲν ὑμνεῖν εἰκονικῶς, Πατέρα ἀναρχον θεῖον
» θεηγόρον ὡς προέφησαν θεοὶ· ἐξ οὗτου δὲ τοῦ Υἱοῦ, ὡς
» λόγον τὸν συνάρχον, καὶ συμφυεῖς τὸ Πνεῦμα, τὸ παντοῦ-
» γόν καὶ ἐμότιμον ».

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ Ἀμνάς Θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε· ἡ πιστῶς ἐκβοήσωμεν· Σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ με ἰσχύς, Κύριε, σὺ με καὶ δύναμις, σὺ
» Θεός μου, σὺ μου ἀγαλλίαμα, ὁ πατρι-
» κούς κόλπους μὴ λιπῶν, καὶ τὴν ἡμετέραν
» πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῷ Προ-
» φῆτῃ, Ἀββακούμ σοὶ κραυγάζω· Τῇ δυνάμει
» σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Θείας ζωῆς, ὦ Νικηφόρε τετύχηκας, θείας αἴγλης, μάκαρ κατηξίωσαι, θείου φωτός, ἀκτινοειδῶς, νῦν ἀντανακλάσεις, τοῖς ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην σου, θεόφρον ἀντιπέμψεις, τοῖς ἐν πίσει βοῶσι· Τῇ δυνάμει σε δόξα Φιλάνθρωπε.

Λάμπεις Χριστοῦ, Μάρτυσι συναριθμούμενος· ἔλυσας γὰρ, πλάνην τὴν πολυθεον, ξίφει τμηθεὶς, σὺ τὴν κεφαλὴν, καὶ ταῖς τῶν αἱμάτων, ῥοαῖς σου πᾶσαν κατέκλυσας, εἰδώλων τὴν ἀπάτην, τῷ Δεσπότη κραυγάζων· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Οὗτους δεσμούς, σοῦ μὴ φυλάξας Σαπρίκιος, σῆς γυμνοῦται, Σῶτερ θείας χάριτος· καὶ τοῖς ἐχθροῖς νῶτα δεδωκώς, τῆς τῶν σῶν Μαρτύρων, στερεῖται δόξης ὁ δειλαίος· διὸ σε τῆς δικαίας, ἐκπλαγύντες προνοίας· Τῇ δυνάμει σου δόξα κραυγάζομεν. Τριαδικόν.

Φῶς ὁ Πατὴρ, ἀναρχὸν καὶ πάντων αἴτιον, φῶς ὁ Λόγος, φῶς Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἐκ τῆ Πατρὸς, ὡς περ ἐκ πηγῆς, πρὸ πάντων αἰώνων, ἀφράξως ἀπαυγαζόμενα· τρισήλιος Θεότης, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ δόξῃ γνωρίζεται.

Θεοτοκίον.

Ολον ἐν σοὶ, ἀνακαινίζει τὸν ἄνθρωπον, ὁλος ὄλη, Πάναγνε ἐνούμενος, ὁ πατρικὸς κόλπους μὴ λιπῶν, καὶ τὴν σὴν γαστέρα, οἰκῆσαι καταδεξάμενος, ὁ πλούτῳ εὐσπλαγχνίας, ἐκουσίως πτωχεύσας, καὶ πλουτήσας τὸν κόσμον Θεότητι.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ι**να τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σε
» τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψε με, τὸ

» ἀλλότριον σκότος τὸν δειλαίον; ἀλλ' ἐπίστρε-
» ψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου,
» ταῖς ὁδοῦς μου κατευθυνον δέομαι.

Ροῆ τῶν σῶν αἱμάτων, τὸν τῆς Ἐκκλησίας Παράδεισον ἠρδευσας, ἀφορίζομένη, εἰς ἀρχαῖς τετραριθμούς μακάριε, ἀρετῶν ἐνθέων· ἐξ ὧν ψυχῶν ὦ Νικηφόρε, ἀρυόμεθα θεία χάρισματα.

Οσπορεὺς τῆς κακίας, τῇ μνησικακίᾳ τὸν δειλαίον ἠρπασε· τῆς χρηστότητος δέ, καὶ εἰρήνης ὁ αἴτιος εἴλκυσεν, ἀντ' ἐκείνου θείον, φωτειδῆ ἠγλαϊσμένον, Νικηφόρον θεόφρονα Μάρτυρα.

Ιερεῦεται Σῶτερ, τὸ σὸν ἐθελούσιον πάθος μιμούμενος· ταῖς γὰρ ἐκ πλευρᾶς σου, ὁ Θεόφρον ῥανίσι σταζόμενος, τῶν αὐτοῦ αἱμάτων, σοὶ τοὺς κρουνούς ἀντικομίζει, διὰ ξίφους πρὸς σὲ πορθμευόμενος. Τριαδικόν.

Σωτηρίας κρηπίδα, τὴν ὀρθοδοξίαν εἰδότες συνάναρχον, τῷ Πατρὶ τὸν Λόγον, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα κηρύττομεν, τρισὶν ἐν προσώποις, μίαν ἀρχὴν μίαν οὐσίαν, μίαν θέλησιν μίαν ἐνέργειαν.

Θεοτοκίον.

Νοερῶς ἐμνήθη, Προφητῶν ὁ σύλλογος τὰ σὰ Μυστήρια· Οὐρανοῦ γὰρ πύλην, ἐπέγῃς ὁ Δεσπότης σε ἔδειξε, καὶ ἐκ σοῦ Παρθένε, σωματωθεὶς δικαιοσύνης, τοῖς ἐν σκότει ὡς Ἡλῖος ἔλαμψεν.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**βυσσος ἀμαρτιῶν, καὶ πταισμάτων κα-
» ταιγίς με ταραττει, καὶ πρὸς βυθὸν
» βιαίως συνκωθεῖ ἀπογνωσεως· ἀλλ' αὐτὸς τὴν
» κραταιὰν, χεῖρά μοι ἐκτεινον, ὡς τῷ Πέτρῳ,
» καὶ ἐκ φθορᾶς με ἀνακάλεσαι.

Ιᾶσαι τὴν συντριβὴν, τῆς ψυχῆς μου Νικηφόρε θεόφρον, καὶ τῶν παθῶν τὸν ζόφον, διαλύσας ἀπέλασον, λαμπηδόσι τῆς ἐν σοὶ, θείας λαμπρότητος, ἐκετεῦων, τὸν λυτρωτὴν Χριστὸν μακάριε.

Κλυδωνος εἰδωλικοῦ, τρικυμίαν Ἀθλητὰ Νικηφόρε, τῷ τοῦ Σταυροῦ ἰστίῳ, καὶ ταῖς αὔραις τοῦ Πνεύματος, εὐσταλῶς διαπερῶν, Μάρτυς ἀήττητε, τῷ λιμένι, τῷ γαληνῷ Χριστῷ προσώρμισαι.

Ηθλῆσας μαρτυρικῶς, καὶ τῷ ὄντι Νικηφόρος ἐγένου, τὰς μηχανὰς ἀνδρείως, διαλύσας τοῦ δράκοντος· καὶ παθῶν ὡς κοινωνός, μάκαρ γενόμενος, τοῦ Δεσπότη, νῦν ἐπαξίως συνδεδόξασαι.

Θεοτοκίον.

Φρίττουσιν αἱ νοεραὶ, τῶν Ἀγγέλων ἐκ-
πληττόμεναι τάξεις, τὸν τῷ Πατρὶ συνόν-
τα, πρὸ αἰώνων καὶ Πνεύματι, ἐκ γαστροῦ σου
σαρρικῶς, βρέφος τικτόμενον, καθορώσαι, Θεο-
γεννήτορ πανσεβάσμιε.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Πτερωθεὶς Ἀοίδιμος, τῇ τοῦ Κυρίου ἀγάπῃ,
καὶ τὸν τούτου ἔνδοξε, Σταυρὸν ἐπ' ὤ-
μων βαστάσας, ἡσχυνας τοῦ διαβόλου τὰς με-
σοδείας, ἠθλησας μέχρι Θανάτου καὶ ἀληθείας·
διὰ τοῦτο ἀνεδείχθη, ὀπλίτης μύστης Θεῶ τῆς
χάριτος

Ὁ Οἶκος.

Τὴν τοῦ Παύλου σαφῶς διδασκαλίαν ἐπό-
θησας, καὶ τοῖς στέροισι τοῖς σοῖς ἔνδοξε
κατεφύτευσας, βρωῶν· Ἡ ἀγάπη οὐκ ἀσχημο-
νεῖ· αὕτη τὸν Κτίστην ἄνθρωπον τέλειον ἡμῖν
ἐχαρίσατο· δι' ἀπάτην πάντα ὑπέμεινεν, ἤλους
καὶ σταυρὸν, ὄξος καὶ ἐμπτύσματα· λόγῃ
ἐπάγη πλευρὰν ἀγίαν, δι' ἧς ἀνέβλυσεν ἡμῖν
αἷμα καὶ ὕδωρ θουρογόν· ὃν ποθήσας, ἐφάνης
κηφόρος, ὡς καὶ τῇ κλήσει, ὀπλίτης, μύστης
Θεοῦ τῆς χάριτος.

Συναξάριον.

Τῇ Θ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Μάρτυρος Νικηφόρου.

Στίχοι.

Τὸν ἐκ παλαιοῦ κλητικὸν Νικηφόρον,
Τμηθέντα γυνῶθι πρακτικὸν Νικηφόρον.

Φασγάνῳ ἀμφ' ἐνάτη Νικηφόρε δεροτομήθης.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Οὐαλεριανοῦ καὶ Γαληνίου
τῶν Βασιλέων, ἰδιώτης τὴν τύχην. Εἶχε δὲ φίλον
Πρεσβύτερον τῆς Ἐκκλησίας χριστιανόν, ὀνόματι Σαπρί-
κιον· ὃς ἐκ διαβολικῆς ἐνεργείας ἐμίσησε τὸν Ἄγιον Νι-
κηφόρον, καὶ ἐμνησκάκει αὐτῷ. Συλληθέντος δὲ τοῦ
Σαπρίκιου παρὰ τῶν εἰδωλατρῶν, καὶ πολλὰ βασανίζο-
μένου, ὁ Ἅγιος Νικηφόρος μεσίτας πρὸς αὐτὸν ἐπεμφε,
συγχώρησιν ἐξαιτούμενος· ὃ δὲ οὐκ ἤκουσε. Ἰδὼν δὲ ὁ
Ἅγιος Νικηφόρος, ὅτι ἀπάγεται Σαπρίκιος εἰς τὸ ἀποκεφα-
λισθῆναι, ἔδραμε καὶ ἐπεσε παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ, συγ-
χώρησιν αἰτῶν· καὶ τῶν τοῦ Χριστοῦ νόμων περὶ τῆς κα-
ταλλαγῆς ὑποκιμήσκειν, αὐτὸς οὐκ ὑπέβη.

Διὰ πολλῶν δὲ βασάνων διελθὼν, καὶ ἐγγὺς τοῦ στίφους
γενόμενος καὶ τῶν βραθειῶν, παρ' ὅσον ἐμελλεν ἀποτραπῆ-
ναι, τὴν συγχώρησιν οὐ προσήκατο. Διὸ, τῆς τοῦ Θεοῦ
βοηθείας γυμνωθεὶς, εἶπε τοῖς δαίμοσι· Ἀφετέ με καὶ δύσω
τοῖς Θεοῖς, Ὅπερ ἰδὼν ὁ Ἅγιος Νικηφόρος παρέδωκεν
ἑαυτὸν τοῖς δαίμοσι, καὶ τὸν Χριστὸν ὠμολόγησε παρῆρ-
σία. Προστάξαι δὲ τοῦ Τυράννου τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη,
τάχιον ἐλάφως τὰ γέρα τῆς ἀγάπης, ἦν καὶ ἐσπευδεν ἐκ-
πληροῦν, διὰ τὴν τῆς ἀγάπης δοτῆρα Χριστόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Ῥωμανοῦ τοῦ Κίλικος.

Στίχ. Λήθην βαθεῖσαν εἶχε καὶ ζῶν τοῦ βίου,
Ῥωμανὸς οὗτος, ὃς μετέστη τοῦ βίου.

Οὗτος ὁ Ὁσιος Ῥωμανός, Κίλιξ ὑπάρχων τὸ γένος, ἐκ
πόλεως τῆς Ῥωσοῦ, ἐν Ἀντιοχείᾳ, τοὺς ὑπὲρ ἀρετῆς
ἐπεδείξατο ἀθλους. Ἐξω γὰρ τῶν τῆς πόλεως τειχῶν παρὰ
τὴν ὑπώρειαν δειμάμενος οἰκίδιον, ἐν αὐτῷ ἀσκητικῶς ἡ-
γωνίζετο, μὴ πυρὶ χρῆσάμενος, μὴ λυχνιαίῳ φωτὶ. Τροφὴ
δὲ ἦν αὐτῷ ἄρτος, καὶ ἄλας· ποτὸν δὲ, τὸ κρηναῖον νᾶμα·
ἐσθῆς, ἐκ τριχῶν· κόμη δὲ, μέχρι ποδῶν διήκῃσα· τῷ τρά-
χηλῳ δὲ καὶ ταῖς χερσὶ καὶ τῇ ὀσφί, σιδήρης βρῦτης πε-
ρίκειτο. Πολλὴ δὲ αὐτῷ ἐδάθη χάρις παρὰ Θεοῦ· πολλῶν
μὲν γὰρ πολλὰκις χαλεπὰς ἀπέλασε νόσους· πολλὰκις δὲ στεί-
ραις γυναιξὶ δι' εὐχῆς ἐχαρίσατο παῖδας. Οὕτω καλῶς ἀ-
γωνισάμενος, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων,
Μαρκελλοῦ Ἐπισκόπου Σικελίας, Φιλαργίου Ἐ-
πισκόπου Κύπρου, καὶ Παγκρατίου Ἐπισκόπου
Ταυρομενίου.

Στίχ. Λυθέντες ἄνδρες σαρρικῶν τρεῖς ἀμμά-
των (δεσμῶν δηλ.),

Τῶν τῆς Ἐδέμ μετέσχον ἐντροφημάτων.

Οὗτοι μαθηταὶ ἐγένοντο τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Πέτρου.
Ἐτι γὰρ τοῦ Χριστοῦ περιπατοῦντος σωματικῶς ἐπὶ
τῆς γῆς, καὶ θαυματουργῶντος, ὁ Μάρκελλος ἀκῆσας, ἀ-
πέλθεν ἀπὸ Ἀντιοχείας εἰς Ἱερουσαλὴμ μετὰ Παγκρατίου
τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ἰδεῖν αὐτόν. Ὁ οὖν Παγκράτιος, ἐκτοτε
γενόμενος γνώριμος τῷ Ἁγίῳ Πέτρῳ, μετὰ τὴν ἀνάληψιν
τοῦ Χριστοῦ, ἠκολούθει αὐτῷ. Καὶ προχειρισθεὶς ὑπ' αὐτοῦ
Ἐπίσκοπος Ταυρομενίου, καὶ κηρύττων τὸ ὄνομα τοῦ Χρι-
στοῦ, ἐφονεῖθη κρυφῇ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων. Ὁ δὲ Μάρκελλος,
ὁμοίως χειροτονηθεὶς Ἐπίσκοπος Σικελίας, καὶ πολλοὺς τῶν
ἀπίστων ἐπιστρέψας πρὸς Κύριον, ἐτελειώθη. Ὁσαύτως καὶ
Φιλαργίος, τῆς Κυπρίων ἀρχιερατεύσας, καὶ διδάσκων
καὶ αὐτὸς ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ, καὶ πολλοὺς πει-
ρασμοὺς ὑπομείνας ὑπὲρ τῆς ἀληθοῦς πίστεως, πρὸς Κύριον
ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Ἱερομάρτυς Πέτρος
ὁ Δαμασκηνὸς ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ διελέγξας τοὺς παραπλήγας Πέτρος
Θνήσκει μονοπλήξ τῷ δια ξίφους τέλει.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**εοῦ συγκατάβασιν, τὸ πῦρ ἠδέσθη ἐν
• Βαβυλῶνι ποτέ· διὰ τοῦτο οἱ Παῖδες,
• ἐν τῇ καμίνῳ ἀγαλλομένῳ ποδί, ὡς ἐν λειμῶ-
• νι χορευόντες ἔψαλλον· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ
• τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο δάνατος γέγονε, σοὶ Νικηφόρε διαβατή-
ριον, ἐκ τῶν ἐντεῦθεν μάκαρ, πρὸς οὐ-
ρανὴν σε καὶ τὰ οὐράνια, διαβιβάζων Ἀγγέλοις
συμφάλλοντα· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέ-
ρων ἡμῶν.

Ρωννύμενος πάθει, τῆς ἀσθενείας τοῦ Παντοκράτορος, τὸ μετέωρον ὄμμα, καὶ ἐπρημένην ὄφρυν κατέβαλες, εἰς γῆν Θεόφρον, κραυγάζων τῷ Κτίστη σου· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οδὸν μαρτυρίου σου, ὁ Νικηφόρος τρέχων ὀδύνησε, πλατυθεὶς τὴν καρδίαν, τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ Δείου Πνεύματος· καὶ νῦν προθύμως κραυγάζει σοι Δέσποτα· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τριαδικόν.

Νοῦν πρῶτον καὶ ἀναρχον, γεγεννηκότα Λόγον συνάναρχον, ἀπαθῶς καὶ ἀχρόνως, καὶ προβαλόντα Πνεῦμα Πανάγιον, σὲ τὸν Πατέρα εἰδότες κραυγάζομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Αμφοτέρα πέφυκας, Παρθένος Μήτηρ Θεοκυῆτορ ἀγνή, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα, Θεὸν ἀφράστως ἐκ σοῦ σαρκούμενον, ἐν ἐκαστέρῳ μορφῇ γνωριζόμενον, Δεανδρικῶς ἐπὶ γῆς πολιτευσάμενον.

ᾠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

- **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
- **Ε**τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδὼν· Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σημειωθείς τῇ χάριτι, τοῦ Σωτῆρος αὐτόκλητος, σὺ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἀνδρικῶς ἐχώρησας· καὶ νίκην ἀράμενος, κατ' ἀντιπάλων Μάρτυς Χριστοῦ, τοῖς νικητοῖς κατεκοσμήθης στεφάνοις, ἐνθέως ἀναμέλπων· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μυστικωτέρα κλίμακι, κεχημένος τῷ αἵματι, πρὸς τὸν ὑπὲρ σοῦ διὰ Σταυροῦ ἐκχέαντα, τὸ αἷμα τὸ ἴδιον, σφαγιασθεὶς ἀνήλθες φαιδρῶς, τὰς τῶν δυσμενῶν διεκφυγῶν μεθιδείας, καὶ χαίρων ἀνακραζέεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τὴν αἰῶνας.

Αγισθεὶς δι' ὕδατος, Νικηφόρε καὶ πνεύματος, καὶ μαρτυρικοῖς πεφοινηγμένος αἵμασι, Μαρτύρων μετέσχηκας, τῶν ἀληθῶν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τῆς φωτεινῆς λαμπρότητος ὡς παμμάκαρ, ἐν ἧ νῦν ἀνακραζέεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Σὺν ἀσωμάτοις Τάξεσιν, ἐν Τρισὶν Ὑποστάσεσι, μίαν ἀγαθότητος πηγὴν ἀένναον, ἀγέννητον ἀναρχον, ὑπερτελῆ Θεότητα, δημιουργικὴν, καὶ Βασιλίδα τῶν ὄλων, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Γερωτέρα πέφυκας, Θεοτόκε πανύμνητε, τῆς ὑπερκοσμίου τῶν Ἀγγέλων τάξεως· τὸν τέτων γὰρ τέτοκας, Δημιουργὸν καὶ Κύριον, ἐκ παρθενικῆς, ἀπειρογάμου νηδύος, ἐν δύο ταῖς οὐσίαις, ἀσυγχύτως ἀτρέπτως, μιᾷ δὲ ὑποστάσει, Θεὸν σεσαρκωμένον.

ᾠδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

- **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
- **Ε**κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς ὤφθη
- τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ
- σε γέγονεν, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρανῶν· διό
- σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Μετέστης ὡς νυμφίος ὠραῖσθεις, ἐν στολαῖς ὑφανθείσαις ἐξ αἵματος, μαρτυρικῆς Δείας ἀγλαΐας πρὸς μετοχὴν, τοῦ κοσμηθέντος σώματος, καὶ καλλωπισθέντος ἐν τῷ σαυρῷ, τῷ παθεῖ τῷ τιμίῳ, τοῦ πάντων εὐεργέτου, ὡς Νικηφόρε παμμάκαριστε.

Εθέλχθης τοῦ Δεσπότη ταῖς καλλοναῖς, ὡς οὐδὲν, ὠραιότερον ἐνδοξε· καὶ τῆς αὐτοῦ, σπεύδων ἀπολαύειν διηνεκοῦς, καὶ εὐπρεποῦς λαμπρότητος, ξίφει ἐκτεμεῖν σου τὴν κεφαλὴν, ἠρέθισας τυράννους, πυρούμενος τῷ ποθῷ, ὡς Νικηφόρε τοῦ Κυρίου σου.

Λαμπρῶς κατὰ τῆς πλάνης Μάρτυς Χριστοῦ, ἀριστεύσας καὶ ταύτην τρεψάμενος, ὡς νικητῆς, στέφος ἐκομίσω τῇ κορυφῇ, τὸ τῶν χαρίτων ἐνδοξε· καὶ νῦν συγχορεύεις μαρτυρικῶς, Μαρτύρων, ταῖς χορείαις, παμμάκαρ Νικηφόρε, περὶ τὸν θρόνον τοῦ Παντάνακτος.

Τριαδικόν.

Πατρός ἐξ ἀγεννήτου Θεοπρεπῶς, τὸν Υἱὸν γεννηθέντα δοξάζοντες, καὶ τὸ εὐθές, Πνεῦμα πρὸ αἰῶνων ἐκπορευθὲν, τρεῖς ὑποστάσεις σέβομεν, τῆς ὑπερουσίου καὶ ἀρχικῆς, Τριάδος ἠνωμένας ἐνώσει ἀσυγχύτῳ, καὶ εὐσεβοῦντες μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Οράθης ὡς Παρθένη Μήτηρ Θεῶ, ὑπὲρ φύσιν τεκῆσα ἐν σώματι τὸν ἀγαθόν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτῆς, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρέυξατο, πάντων πρὸ αἰῶνων ὡς ἀγαθός· ὃν νῦν καὶ τῶν

σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Φερώνυμος ἐδείχθη, τῆς νίκης ὡς Νικηφόρε, ἀγάπη καὶ μαρτυρίῳ, νενικηκῶς τοὺς Τυράννους· ὅθεν καὶ νίκης τὸ στέφος, ἐδέξω παρὰ Κυρίου. Θεοτοκίον.

Τῆ κραταιᾷ σου σκέπη, ἀπὸ ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς, ἡμᾶς Ἄγνη τοὺς σουσ δούλους, φύλαττε πάντα ἀβλαβεῖς· σὲ γὰρ κενκτήμεθα μόνη, καταφυγὴν ἐν ἀνάγκαις.

Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἰνῶν, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Γ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους τοῦ Θαυματουργοῦ.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Α. Ἐὰν ἡ Ἑορτὴ αὕτη τύχη τῆ Κυριακῆ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου, ἢ τοῦ Ἀσώτου, ἢ τῆς Ἀποκρέω, ἢ τῆς Τυροφάγου.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προομιτικόν, καὶ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τῆς Μακάριος ἀνὴρ, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ. τοῦ Τριωδίου γ. καὶ τοῦ Ἁγίου δ. Δόξα, τοῦ Τριωδίου. Καὶ νῦν, τοῦ α. Ἦχου. Εἰσοδος. Τὸ, Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τοῦ Τριωδίου. Ἀπολυτικίον Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου, καὶ Θεοτοκίον. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου. Δόξα, τοῦ Τριωδίου, εἰς ἕξ· εἰδὲ μὴ, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τροπάριον τοῦ Ἁγίου — Μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, Καθίσματα Ἀναστάσιμα. Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον αὐτοῦ. Τὰ Εὐλογητάρια, ἢ Ὑπακοὴ τοῦ Ἦχου, εἰ Ἀναβαθμοὶ αὐτοῦ, καὶ Προκείμενον ὁμοίως. Εὐαγγέλιον Ἐωθινόν, καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως τῆς Κυριακῆς Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, τοῦ Τριωδίου, καὶ τοῦ Ἁγίου. Ἀπὸ γ. Ὡδῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου, εἰτα Κάθισμα τοῦ Τριωδίου. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Μετὰ τὴν ε. Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου. Καταβασίαι τοῦ Τριωδίου. Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον, τῆς Τριωδίου, τοῦ Ἁγίου, καὶ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ. τοῦ Ἁγίου δ. Δόξα, τοῦ Τριωδίου. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Δεξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ καὶ Μακαρισμοί. Ἀποστολος τοῦ Ἁγίου. Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Κοινωνικόν, Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

Β. Ἐὰν τύχη τῷ Σαββάτῳ τῶν ψυχῶν.

Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, ἢ μὴν Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου, μετατιθεμένη ψάλλεται τῇ Παρασκευῇ τῆς Ἀποκρέω· ἢ δὲ τῶν Ψυχῶν ψάλλεται ἀμεταθίτως κατ' αὐτὸ τὸ Σάββατον.

Γ. Ἐὰν τύχη τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυροφάγου.

Τῇ Παρασκευῇ Ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προομιτικόν, στιχολογοῦμεν τὴν α. στάσιν τοῦ Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τῶν Πατέρων γ. καὶ τοῦ Ἁγίου γ. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον τὸ α. τοῦ Ἦχου. Εἰσοδος. Τὸ Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας· καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, τῆς Τριωδίου, καὶ δύο ἐκ τῶν τοῦ Ἁγίου — Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου ἀπαξ, εἰτα τὰ Ἀπόστιχα τοῦ Ἁγίου. Δόξα, τῶν Πατέρων. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ἀπολυτικίον τῶν Πατέρων, τοῦ Ἁγίου, καὶ Θεοτοκίον. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, ἡ Λιτὴ τῆς Ἁγίας. Δόξα, τῶν Πατέρων, τὸ εἰς τοὺς Αἶνους. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τρισάγιον, καὶ μετ' αὐτὸ, Τροπάριον τοῦ Ἁγίου — Μετὰ τὴν α. Στιχολογίαν, Καθίσματα τῶν Πατέρων. Μετὰ τὴν β. Καθίσματα τοῦ Ἁγίου· ὡσαύτως καὶ μετὰ τὸν Πολυέλεον. Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α. Ἀντίφωνον τῆς δ. Ἦχου. Προκείμενον, Εὐαγγέλιον, κτλ. τοῦ Ἁγίου. Κανόνες τῶν Πατέρων καὶ τοῦ Ἁγίου. Ἀπὸ γ. Ὡδῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Πατέρων· εἰτα Κάθισμα τῶν αὐτῶν. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου. Καταβασίαι, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. Ἐξαποστειλάριον τῶν Πατέρων, τοῦ Ἁγίου, καὶ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Πατέρων γ. καὶ τοῦ Ἁγίου γ. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Δεξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ καὶ Μακαρισμοί. Ἀποστολος, τῶν Πατέρων. Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Κοινωνικόν, Εἰς μνημόσυνον.

Δ. Ἐὰν τύχη τῇ β. τῆς πρώτης ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν.

Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, μετατίθεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου, καὶ ψάλλεται τῇ Κυριακῇ τῆς Τυροφάγου, ὡς προδιετάρχη Ἀρθρῷ Α'.

Ε. Ἐὰν τύχη ἐν μιᾷ τῶν λοιπῶν ἡμερῶν τῆς πρώτης τῶν Νηστειῶν ἑβδομάδος.

Εν μὴν τῇ Παραμονῇ εἰς τὸν Ἐσπερινόν ψάλλομεν Στιχηρὰ τοῦ Τριωδίου γ. καὶ τοῦ Ἁγίου γ. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον, κατὰ τὴν ἡμέραν. Τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου πρώτον, εἰτα τὰ τοῦ Ἁγίου — Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον, κτλ. Αἱ τρεῖς μεγάλα Μετάνοιαι, αἱ δὲ λοιπὰ σχολάζουσι.

Τῇ δὲ ἐπαύριον εἰς τὸν Ὁρθρον, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου, καὶ καθέξῃς πᾶσα ἡ λοιπὴ αὐτοῦ ἐρατάσιμος Ἀκολουθία, καθὼς ἐστὶ τετυπωμένη. Μετὰ τὴν Μεγάλην Δεξολογίαν αἱ Ὁρασιταί, ἐν αἷς λίγουμεν Ἀπολυτικίον καὶ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου, ποιῶντες, καὶ τὰς τρεῖς μεγάλας Μετανοίας — Με-

τά δὲ τὰ, Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους εἰ. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δὶς, τὸ Μαρτυρικόν, τὰ τρία προσόμοια τοῦ Τριωδίου, καὶ τοῦ Ἁγίου δ'. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον. Εἰσοδος. Τὸ, Φῶς ἰλαρόν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Τριωδίας Τὸ, Κατευθυνθήτω, μεθ' ὃ γίνεται ἡ εὐλόγησις τῶν Ἄρτων· καὶ εὐθὺς ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου· καὶ καθεξῆς ἡ Δεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Κοινωνικόν, Εἰς μνημόσυνον. Ἐν δὲ τῇ τραπέζῃ, νηστεία.

Σ'. Ἐάν τύχη τῷ πρώτῳ Σαββάτῳ τῶν Νηστειῶν.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τῶν, Πρὸς Κύριον, ἰσῶμεν Στίχους εἰ. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δὶς, εἴτα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου δ'. (τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου δηλαδὴ)· καὶ τοῦ Ἁγίου Χαλαράμπου προσόμοια δ'. Δόξα, τῆς Τριωδίου. Καὶ νῦν, τὸ α'. τοῦ Ἦχου. Εἰσοδος, τὰ Ἀναγνώσματα, καὶ ἡ Δεία Λειτουργία τῶν προηγιασμένων.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ἐξαψαλμον τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἀπολυτικίον τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου, τοῦ Ἁγίου Χαλαράμπου, καὶ Θεοτοκίον, Τὸ ἀπαίτωνος ἀπόκροφον. Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν Κάθισμα τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου. Μετὰ τὴν β'. Κάθισμα τοῦ Ἁγ. Χαλαράμπου· ἐμοίως καὶ μετὰ τὸν Πολυέλιον. Ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφωνον τῆς δ'. Ἦχου. Προκείμενον, καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου Χαλαράμπου. Ὁ Ν. Δόξα, Ταῖς τῶν Ἀθλοφόρων. Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου, καὶ τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Ἁγίου Χαλαράμπου. Κανόνες τοῦ Τριωδίου, καὶ τοῦ Ἁγίου. Ἀπό γ'. Ὁδῆς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου· εἴτα, Κάθισμα τοῦ αὐτοῦ. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου. Καταβασίαι, Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου, κτλ. Εἰς τὰς Αἴνους, Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Τριωδίου γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ καὶ Μακαρισμοὶ ἀμφότερων τῶν Ἁγίων. Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου. Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου Χαλαράμπου. Κοινωνικόν, Εἰς μνημόσυνον.

Ζ'. Ἐάν τύχη τῇ Κυριακῇ τῆς Ὁρθοδοξίας.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τῆς Μακάριος ἀνὴρ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους εἰ. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ'. τοῦ Τριωδίου δ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα, τοῦ Τριωδίου. Καὶ νῦν, τὸ α'. τοῦ Ἦχου. Εἰσοδος, κτλ. τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τοῦ Τριωδίου, Οἱ ἐξ ἀσεβείας. Ἀπολυτικίον Ἀναστάσιμον, τοῦ Τριωδίου, τοῦ Ἁγίου, καὶ Θεοτοκίον. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Λειτουργία τοῦ Ἁγίου. Δόξα, τοῦ Τριωδίου, Χαίρετε Προφῆται τίμιοι. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον· εἴτα τὸ, Ἄξιόν ἐστι, κτλ. Τροπάριον τοῦ Ἁγίου — Μετὰ τὰς Στιχολογίας, Κάθισμα Ἀναστάσιμα. Μετὰ τὸν Πολυέλιον, Κάθισμα τοῦ Ἁγίου. Τὰ Εὐλόγητάρια, καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως τῆς Κυριακῆς. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, τοῦ Τριωδίου, καὶ τοῦ Ἁγίου. Καταβασίαι τοῦ Τριωδίου. Εἰς τὰς Αἴνους,

Ἀναστάσιμα γ'. τοῦ Τριωδίου γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου β'. μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν.

Στίχ. α'. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθίσαι, κτλ.

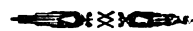
Στίχ. β'. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ, κτλ.

Δόξα, τοῦ Τριωδίου. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, κτλ. Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου. Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς.

Η'. Ἐάν τύχη τῇ β'. ἢ τῇ γ'. τῆς δευτέρας ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν.

Σπανίως συμβαίνει εἰς αὐτάς, αἰτινὲς εἰσὶ τὰ ἕοχάτα ὄρα, εἰς ἅπερ δύναται κατανηῶσαι τοῦ Ἁγίου Χαλαράμπου ἢ Ἐορτή· ἀλλ' ὅμως εἴαν συμβῇ, ὄρα ἀνωτέρω Ἄρθρον Ε'. Ἐν δὲ τῇ τραπέζῃ γίνεται Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους εἰ. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ, Προσόμοια τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν οὐρανίων τὰ κάλλη ποθήσας Ἐνδοξε, καὶ τῷ Χριστῷ συνεῖναι, μετ' Ἁγίων Ἀγγέλων, παντοίας τὰς βασάνους ὑπέστης στερῶς, καὶ τυράννων ὠμότητά, καὶ μαρτυρήσας γενναίως ὑπὲρ Χριστοῦ, συνευφραίνῃ τοῖς Μαρτύρων χοροῖς.

Μαρμαρυγαῖς ἀκηράτοις κατασραπτόμενος, τοῦ νοητῆ Ἡλίου, ὧ Χαλαράμπου μαίκαρ, ὁλόφωτος ἐδείχθης μάρτυς Χριστῆ, ἱερεὺς τ' ἐννομώτατος· διὸ Χριστῷ συνυπάρχων ἐν οὐρανοῖς, ὑπὲρ κόσμου παντὸς πρέσβευε.

Τῶν Ἀθλοφόρων χορείαις συναυλιζόμενος, ἐν οὐρανοῖς Τρισμάκαρ, παρεσῶς τε τῇ Δείᾳ, Τριάδι τῇ ἀνάρχῳ μνεῖαν ποιῶ, τῶν τελούντων τὴν μνήμην σου, καὶ τὴν πανσέβασον κάραν σε εὐλαβῶς, προσκυνούντων μετὰ πίστεως.

Δόξα, Ἦχος β'.

Η' Ἐκκλησία σήμερον πανηγυρίζει μουσικῶς, νέαν στολὴν ἐνδυσάμενη, ὡς πορφύραν καὶ βύσσον, τὸ αἷμα τοῦ ἀθλοφόρου Χαλαράμπου· τοῦτον γὰρ ἐν εὐσεβείᾳ ἐκθρεψάμενη, Δυσίαν ἄμωμον δεκτὴν καὶ εὐάρεστον, Χριστῷ προσήγαγε. Διὸ ὁ νικητὴς τοῦτον τῶν παρανόμων ἀναδείξας, Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ στεφανώσας καὶ δοξάσας, καὶ ἡμῖν κατάπεμψον, ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Σὺμπασα ἡ Ἑλλάς, ἐνθέως νῦν ἀγαλλου, κατέχευσα ἐν κόλποις, τὴν σεβάσμιον κάραν, τὴν τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεός.

Θαύματος φρικτοῦ! ὦ τεραστίου ξένου! ὅσα γὰρ τῶν Μαρτύρων, ἰάσεις ἐκτελοῦσι, καὶ θαύματα παράδοξα.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Στίφη νῦν τῶν Πιστῶν, καὶ τῆς Ἑλλάδος παῖδες, ἀσπάσασθε προθύμως, τοῦ θείου Χαραλάμπους, τὴν κάραν τὴν σεβάσμιον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάγχρυσε κιβωτέ, καὶ στάμνε μανναδόχε, Μαρία Θεοτόκε, τὸν σὸν Υἱὸν δυσώπει, τοῦ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτικίον, Ἦχος δ'. Ὡς στῦλος ἀκλόνητος.

Ζῆτει εἰς τὸν Μεγάλον Ἐσπερινόν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Μετὰ τὸν Προσημακόν, στιχολογῶμεν τὴν ἀσάσιν τῆ ἀ. Καθίσματος τοῦ Ἰαλτηρίου.

Εἰς δὲ τὸ. Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Προσόμοια Στιχηρὰ.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Οἴλης ἐκ νεότητος, ἀνατεθείς τῷ Δεσπότη, τοῦτον ἐπεπόθησας, καὶ αὐτοῦ τοῖς ἴχνεσιν ἠκολούθησας· καθαρθεὶς πάσης δέ, τῶν παθῶν κηλῆδος, θείαν χάριν κατεπλούτησας, τελεῖν ἰάματα, καὶ θαυματουργεῖν τὰ παράδοξα· καὶ Μάρτυς ἐχηρημάτισας, πάσαις προσβολαῖς τῶν κολάσεων, ἀκλόνητος μείνας, δυνάμει τῆ τυθέντος ἐν Σταυρῷ· ὃν ἐκτενῶς καθικέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡλοῖς προσηλούμενος, σοῦ τὸ μακάριον σῶμα, τὸ καρτερικώτατον, ἀθλητὰ Χαραλάμπες, καὶ ἀήττητον, τὴν ψυχὴν ἀτρεπτον, καὶ τὸν νοῦν ἄσυλον, διετήρεις συντριβόμενος· θεῖος γὰρ ἔρως σε, ἐνδοθεν πλουσίως ἀνέφλεγε, καὶ φέρειν τῶν κολάσεων, ἅπασαν ἰδέαν ἠρέθιζε, Μάρτυς ἀθλοφόρε, Χριστοῦ τῶν παθημάτων κοινωνέ, ὃν παρῴρησά ἐκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Χαράν τὴν ὑπέριον, καὶ τὴν ὑπέριμον δόξαν, ἀθλήσας κεκλήρωσαι, καὶ τὴν αἰωνίζουσαν ἀγαλλίασιν, Ἱερεῦ ὅσιε, Ἀθλητὰ τίμιε

Στρατιῶτα γενναϊότατε, ὁ τὰ στρατεύματα καὶ τὰς παρατάξεις τοῦ δράκοντος, αἱμάτων σου τοῖς ρεύμασιν, ἄρδην κατακλύσας τῇ χάριτι, καὶ θεία ἐντευξεί, νεκρὸς ἐξαναστήσας ἀληθῶς, καὶ παρῴρησά δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἔτερα, Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Εδωκας τὸ σῶμά σου, πρὸς τὰς βασάνους αἰοῖδιμε, τὴν ψυχὴν δὲ ἐτήρησας, ἄμωμον ἀκίβδηλον πάσης ἁμαρτίας, καὶ τῆς δυσσεβείας τῶν παρανόμων αἰκιστῶν, καὶ ἀνυψώσας τὸν νῦν μετάρσιον, πανόλθιε Χαραλάμπες, πρὸς τὸν Δεσπότην καὶ Πλάστην σου, κατοικεῖν κατηξίωσαι, εἰς πασταῖδα οὐράνιον.

Εδωκας τοῖς δέλοισι σε, τὸν σὸν θανάποντα Κύριε, Χαραλάμπη τὸν ἐνδοξον, ἴασιν ἀλάθητον, νόσων πολυτρόπων, καὶ παραμυθίαν, τῶν συμφορῶν καὶ λυπηρῶν, καὶ καθαιρέτην, τῆς πλάνης μέγιστον· διό σε τὴν φιλόνητον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, πολυεύσπλαγχνε Κύριε, καὶ Σωτῆρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Χάριν ἦν περ εἴληφας, παρὰ Θεοῦ ὑπὲρ ἐνοίαν, ἀθλοφόρε Χαραλάμπες, χάρις τῶν ἰάσεων, πᾶσι παρεμφαίνει, καὶ τῶν θαυμασιῶν, ἡ ἀναρίθμητος πληθὺς, τὰς δωρεάς σου κηρύττει Ἄγιε· ἃς ὄντως ὑπὲρ λόγον τε, καὶ νοῦν ἀπέληφας ἐνδοξε, πρὸς Χριστὸν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τῶν Μαρτύρων ἀγλαΐσμα.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Εθυσας τῷ Θεῷ θυσίαν αἰνέσεως, ἱεροῦργῶν τῷ Δεσπότη καὶ Κτίστη σου, ὡς ἱερεὺς ἐνομώτατος, οὗ καὶ τοῦ πάθους γέγονας μιμητῆς, θεόφρον Χαραλάμπες· σεαυτὸν γὰρ θυσίαν εὐπρόσδεκτον προσήγαγες, τῷ διασέ θυσίαν ἑαυτὸν, τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ προσαγαγόντι. Διὸ συναγάλλη αὐτῷ εἰς οὐρανοῦ σκηνώσεις, ἐν Ἐκκλησίᾳ τῶν πρωτοτόκων· ὧ καὶ πρεσβεύεις ἀδιαλείπτως, ἵνα ῥυσθῶμεν ὀργῆς καὶ θλίψεως, οἱ τιμῶντές σου τὴν πανέορτον μνήμην, καὶ πόθῳ ζέοντι-προσκυνῶντες τὴν σὴν Κάραν, τὴν ἄπειρα θαύματα βρούσαν, καὶ λοιμῶδη νόσον ἐκ ποδῶν ποιουμένην, σωτηρίαν τε καὶ ἴασιν βραβεύουσαν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οδία σέ Θεοπάτωρ προφήτης Δαυὶδ, μελωδικῶς περὶ σοῦ προανεφώνησε, τῷ μεγαλειά σοι ποιήσαντι· Παρέση ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου. Σὲ γὰρ μητέρα πρόξενον ζωῆς ἀνέδειξε, ὁ ἀπάτωρ ἐκ σοῦ ἐνανθρωπήσας εὐδοκήσας Θεός, ἵνα τὴν ἑαυτοῦ ἀναπλάσῃ εἰκόνα, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, καὶ τὸ πλανηθῆν

ὄρειάλωτον εὐρών πρόβατον, τοῖς ὤμοις ἀναλαβὼν, τῷ Πατρὶ προσαγάγη, καὶ τῷ ἰδίῳ θελήματι ταῖς οὐρανίαις συναίψῃ Δυνάμεσι, καὶ σῶσῃ, Θεοτόκε, τὸν κόσμον, Χριστὸς ὁ ἔχων τὸ μέγα, καὶ πλούσιον ἔλεος.

Εἴσοδος, τό· Φῶς ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. μγ. 9. **Τ**ὰδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ἡμῖν; ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε, καὶ πιστευσήτέ μοι, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι· ἔμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔστι. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα· ὠνεΐδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος· ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός. Ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρέμενος· ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρώμενος ἡμᾶς, ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. γ. 1. **Δ**ικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀψήται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνῆναι καὶ ἐλογίσθη κἀκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων εἶναι κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτούς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμῆνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποισότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ε. 51. **Δ**ικαιοὶ εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς

εὐπρεπείας, καὶ τὸ διαῖδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήφεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἀμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χαλαzai. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ συγκλήσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν Βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε Δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα Ἦχος α'.

Εὐφραίνεσθαι ἐν Κυρίῳ πόλεις τῆς Ἑλλάδος, καὶ σκιρτήσατε ἀγαλλόμεναι, τὴν κάραν τοῦ μεγαλομάρτυρος Χαραλάμπους, ἐν κόλποις κατέχουσαι, ὡς θησαυρὸν βαθυτάλαντον καὶ ἀνεξάλειπτον· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ὁσημέραι, ἀπαρνούμενοι ἐξ αὐτῆς τὰ τῶν ἰάσεων ρεῖθρα, τῆς πανώλους λοιμικῆς ἀπαλλαττόμεθα νόσου, εὐχαριστοῦντες Θεῷ, τῷ κηδεμόνι καὶ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Τὸν θεῖον ἀγῶνα καλῶς ἀγωνισάμενος Μάρτυς Χαράλαμπος, τῆς οὐρανῶν βασιλείας οἰκῆτωρ γέγονas, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τοῦ κόσμου παναοίδιμε· τὸ δὲ καρτερικώτατόν σου σῶμα, ἐν τῇ γῇ κατέλιπες, ἵαμα σωτήριον τοῖς αὐτῷ προσιοῦσι καὶ ἀπτομένοις μετὰ πόθου· τὴν δὲ πάντιμόν σου κάραν, ἢ Ἑλλάς ἐκτίσατο πλοῦτον ἀδάπανον, καὶ θησαυρὸν πολύτιμον· δι' ἧς τῶν ὄντως ἐφετῶν τυγχάνει, καὶ τῶν ἐναντίων ἐκλυτροῦται, ἐπισκιάσει τῆς ἐν σοὶ θείας χάριτος.

Ὁ αὐτός.

Πίστει καὶ πόθῳ ἀναφλεχθεῖς, τῷ πρὸς τὸν Δεσπότην σου ζέοντι, καὶ τῷ μαρτυρίῳ τῷ ὑπὲρ Χριστοῦ, ὡσπερ κλίμακι χρυσάμενος,

ἀνῆλθες πρὸς οὐρανίους λειμῶνας· κἀκείθεν τῇ
 θεόθεν δοθείη σοι χάριτι, ἐποπτεύεις τῆς τελῶ-
 ντας τὴν σεβάσιμον μνήμην σου, καὶ τῆς σῆς γε-
 ραίροντας ἀγῶνας, καὶ τὴν σὴν πάντιμον κἀ-
 ραν κατασπαζομένους, Μάρτυς Χαράλαμπες.

Ὁ αὐτός.

Τὰ τοῦ πονηροῦ ἠκονημένα βέλη, ἀπήμβλυ-
 νας Ἄγιε, τῇ τῶν σῶν ἀθλῶν ἀντιτυπία,
 καὶ κατήσχυνας ὄφιν τὸν ἀρχέκακον, καὶ τὸ
 τούτου ὄργανον, Σεβῆρον τὸν ἀσεβέστατον. Ἄ-
 κλινεῖ γὰρ διανοία, τῇ πέτρᾳ ἐρηρυσμένος τῆς
 πίστεως, ἀδιάσειστος ἔμεινας· διὸ αἱ ἀντιφά-
 σεις τῆς ἀσεβείας, οὐ κατίσχυσαν περιτρέψαι
 τὴν στερόραν σου εὐσέβειαν. Ἄνθ' ὧν ἐν ἕρανοῖς
 συγχορεύεις Ἀγγέλοις, καὶ πρεσβεύεις ἀδιαλεί-
 πτως, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τιμώντων ἐν
 ἄσμασι, τὴν πανσεβάσιμον κἀραν σου.

Ὁ αὐτός.

Μεγαλομάρτυς ἀθλητὰ τοῦ Χριστοῦ, Χαρά-
 λαμπες γενναιότατε, σὺ ῥωμαλέῳ φρονή-
 ματι, τὸν ὄντως Θεὸν μεγαλοφώνως ἐν σταδίῳ
 ἐκήρυξας, τῶν παρόντων καταφρονήσας ὡς
 προσκαίρων. Καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς ἐπαγαλλόμε-
 νος, σὺν τοῖς χοροῖς τῶν Ἀγγέλων, ἀπαύστως
 τὸν Χριστὸν, ὃν Υἱὸν Θεοῦ καρρήσια ὠμολόγη-
 σας, ἐκέτευε εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ τὴν
 πανώλεθρον λοιμικὴν νόσον ἐξ ἀνθρώπων ποιῆ-
 σαι, ἐκ κινδύνων λυτρούμενον ἡμᾶς παντοίων
 αἰεὶ, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ ἀσπαζομένους
 τὴν σεβάσιμον κἀραν σου, καὶ τὴν ἀγίαν σου
 μνήμην ἐορτάζοντας. Ὁ αὐτός.

Ρωμαλεότητι φρενῶν ὄχυρωμένος Θεσπέσιε,
 τὰς βασάνους τῶν ἀθέων εἰς οὐδὲν ἐλο-
 γίσω, ἀλλ' ἀνδρείως ὤρμησας πρὸς τὰ σκάμμα-
 τα· τῷ δὲ θεῷ Πνεύματι λαμπρυνθεὶς τὴν διά-
 νοιαν, βασιλέα παρανομώτατον ἤλεγξας, καὶ
 τῆς τιμωρημένους σε ποιναῖς καθυπέβαλες, καὶ
 τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ἐκράτυνας. Καὶ νῦν ἐν ἕ-
 ρανοῖς τὰ γέρα τῶν σῶν πόνων κομισάμενος,
 ἀπαύστως δοξολογεῖς τὴν Ἁγίαν Τριάδα, καὶ
 πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τιμών-
 των, τὴν σεβάσιμον κἀραν σου.

Δόξα, Ἦχος πλ. α΄.

Δεῦτε φιλομάρτυρες πάντες, εὐωχηθῶμεν ἐν
 τῇ πανσέπτῳ πανηγύρει τοῦ Ἀθλοφόρου,
 καὶ πνευματικῶς πανηγυρίσωμεν. Σήμερον γὰρ
 συγκαλεῖται ἡμᾶς, ἡ πανσεβάσιμος πανηγυρίς,
 Χαράλαμπους τοῦ Ἱερομάρτυρος, τράπεζαν ἡ-
 μῖν παρατιθεμένη, τὰς ἀριστείας τῶν παλαι-
 σμάτων αὐτοῦ, καὶ τὴν πανεύφημον αὐτῆ Κε-

φαλὴν, ἰάματα ὡς νάματα βλύζουσαν, πᾶσι
 τοῖς πιστῶς αὐτῇ προσιοῦσι, καὶ ἀρρομένοις ἐξ
 αὐτῆς ἴασιν, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, καὶ δει-
 νῶν ἀπαλλαγὴν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ δυσωποῦμεν ὡς Θεοῦ Μητέρα, εὐλογημέ-
 νη, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πανεύφημε Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἀθλητὰ Χα-
 ράλαμπες, σὺ τὸν Χριστὸν ἀνεκήρυξας,
 Θεὸν καὶ ἄνθρωπον, μέσον τοῦ σταδίου· διὸ
 καὶ ἠγώνισαι, κατὰ τῶν ἀντιπάλων ῥωννύμενος,
 σθένει τοῦ Πνεύματος, καὶ τὸν στέφανον ἀπεί-
 ληφας· ὅθεν πάντες τὴν κἀραν σου σέβομεν.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοινίξ ἀνθήσει.

Αβρύνεται σήμερον Ἑλλάς, πᾶσα ἡ χριστώ-
 νυμος· κἀραν τὴν σὴν γὰρ ἐκτήσαντο, ὡς
 κρήνην βρύουσαν, ἰαμάτων ρεῖθρα, καὶ πλῆτον
 ἀδάπανον, καὶ χάριν κενουμένην μηδέποτε, νό-
 σους τ' ἐλαύνουσαν, λοιμικὴν τε τὴν πολύφθο-
 ρον, ἐξ ἀνθρώπων τῶν μακαριζόντων σε.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Νεκρὸν ἀναστήσας δι' εὐχῆς, ἀσεβεῖς κατέ-
 πτηξας, ἐξ ὧν καὶ πλείστους προσήγαγες,
 Χριστῷ Πανόλβιε· καὶ τὸν δαιμονῶντα, εὐθύς
 ἰασάμενος, Γαλήνην Βασιλίδαν ἀνείλκυσας, τῆς
 πλάνης δαίμονος, καὶ Χριστῷ ταύτην προσή-
 γαγες, ἐστεμμένην ὡς παρθενομάρτυρα.

Δόξα, Ἦχος δ΄.

Τὸν νοερὸν ἀδάμαντα, τῆς ὑπομονῆς ἀδελφοί,
 τὸν γενναιότατον ἀθλητὴν, τὸν δυσὶ στέμ-
 μασι κατεστεμμένον, ἱερωσύνης καὶ ἀθλήσεως,
 παρὰ τῆς δεξιᾶς τοῦ παντάνακτος Θεοῦ, Χα-
 ραλάμπη, τὸν ἐν Μάρτυσι μέγιστον εὐφημήσω-
 μεν. Οὗτος γὰρ τὸν ἀλάστορα καταπαλαίσας,
 τρόπαιον μέγα κατὰ τῆς πλάνης ἀνεστήσατο.
 Καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς τὸν Θεὸν ἐξαιτεῖται, ἄφεςιν
 ἁμαρτιῶν ἡμῖν παρασχεῖν, καὶ παντοίων νόσων
 ἀπαλλαγὴν, τοῖς θερμοῦς προστρέχουσιν αὐτῷ,
 καὶ τὴν ἀγίαν αὐτοῦ Κἀραν εὐλαβῶς ἀσπαζο-
 μένοις, καὶ τὴν ἐτήσιον αὐτοῦ μνήμην μετὰ πό-
 θου τελοῦσι, καὶ αἰτημένοις δι' αὐτῆ τὸν Θεὸν
 ἰλασμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ως στύλος ἀκλόνητος, τῆς Ἐκκλησίας Χρι-
 στοῦ, καὶ λύχνος αἰείφωτος τῆς οἰκουμέ-
 νης σοφῆ, ἐδείχθης Χαράλαμπες· ἔλαμψας ἐν

τῷ κόσμῳ, διὰ τοῦ μαρτυρίου, ἔλυσας τῶν εἰδῶλων, τὴν σκοτόμαιναν μάκαρ· διὸ ἐν παρρησίᾳ Χριστῷ, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Εργοὶς ἔλαμψας τῆς εὐσεβείας, πλάινην ἔσβεσας κακοδοξίας, ὡς τῆ Χριστοῦ στρατιώτης Χαράλαμπες, καὶ παρανόμων τὰς φάλαγγας ἡσχυνας, τροπαιοφόρος παμμακάρε γενόμενος. Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Θαῦμα μέγιστον! πῶς ἐν ἀγκαλῆσι, σὺ ἐβάστασας Παρθενομήτορ, τὸν ἐν δρακί αὐτοῦ τὰ πάντα συνέχοντα· καὶ ἐκ μαζῶν σε ἐξέθρεψας γάλακτι, τὸν τροφοδότην καὶ πλάστην τῆς φύσεως. Κόρη πάναγνε, αὐτὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ως φωστὴρ ἀνέτειλας ἐκ τῆς ἑώας, καὶ πιστοὺς ἐφώτισας, ταῖς τῶν θουμάτων σου βολαῖς, Ἱερομάρτυς Χαράλαμπες· ὅθεν τιμῶμεν τὰ θεῖά σου λείψανα. Δόξα, Ὅμοιον.

Ιερόν τὸ Πνεῦμά σε Ἱερομάρτυς, ἱερώς ἀνεδειξε, τὸ ἱερόν θυμα σοφέ, προσενεχθὲν ἱερώτατε, τῷ θεῷ λόγῳ, ᾧ θεῖως δεδόξασαι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μωῦσῆς ἑώρακε πυρφόρον βάτον, σὲ τὸ πῦρ βαστάσασαν, τὸ τὰς ψυχὰς φωταγωγῆν, καὶ μὴ φλεχθεῖσαν Πανάμωμε, δρόσου δὲ μάλλον πλησθεῖσαν τῆς χάριτος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὴν καθαρότητα Μάρτυς τοῦ βίου σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον τοῦ μαρτυρίου σου, καταπλαγεῖσα ἡ Ἑλλάς, βοᾶ σοι εὐφραينوμένη· Σήμερον τιμῶμέν σου, κεφαλὴν τὴν σεβασμὸν· Δραῦσον τὰ φρυάγματα, τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν Ἄγιε, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν κινδύνων, καὶ νοσημάτων τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀπειρόγαμον Θεογεννήτριαν, τὴν τὸν ἀχώρητον γαστρί χωρήσασαν, καὶ τὸν τροφέα τοῦ παντός, τῷ γάλακτι θρεψαμένην, μόνην ἐξισχύσασαν, τῆς κατάρας λυτρώσασθαι,

γένος τὸ ἀνθρώπινον, τὴν πανάχραντον Δέσποιναν, ὑμνήσωμεν συμφώνως βοῶντες· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Τὸ Α'. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τῆ δ'. Ἦχος. Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Στίχ. Πευτευμένος ἐν τῷ αἴκῳ Κυρίου.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων.

Εἶτα ὁ Ν'. Δόξα, Ταῖς τοῖς Ἀθλοφόρου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Καὶ τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Φάλαγγα θεοστεφῆ, φωτοφανοῦς μάρτυρος, ὑπὲρ Χριστοῦ τυθεῖσαν προθύμως, τὸν ἀγίολεκτον συνασπισμὸν, τοῦ Ἱερομάρτυρος Χαράλαμπους, φιλομάρτυρες δεῦτε τιμήσωμεν· καὶ τὴν πανίερον μνήμην αὐτοῦ πνευματικῶς τελέσαντες, πρὸς αὐτὸν βοήσωμεν· Τῆς λοιμικῆς ἀπειλῆς τὸν εὐσεβόφρονα λαόν σε, ἐλευθέρωσον, καὶ λύτρωσον ἡμᾶς πάσης περιστάσεως. Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον β'. Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς. Εἶτα ψάλλεται ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς σ'. καὶ τοῦ Ἁγίου οἱ δύο παρόντες εἰς ἡ'.

Κανὼν πρῶτος τοῦ Ἁγίου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Χοροβατῶν εὐφροσύνης τὰ νοητὰ, οὐρανῶν σκηνώματα, καὶ λαμπόμενος φωτὶ, ἀνεσπέρῳ ῥῦσαι με παθῶν, ταῖς πρεσβείαις σου Σοφέ ὅπως ὑμνήσω σε.

Η φωτοφόρος σου μνήμη ἠλιακῆς, ἀπαστράπτει χάριτας, καὶ φωτίζει τοὺς πιστῶς, ἐν αὐτῇ τιμῶντάς σε χαρᾶς, λαμπροτάτης ἀληθῶς, Μάρτυς ἐπώνυμε.

Ταῖς τῶν αἱμάτων ράνισι τὴν ἀλμυρὰν, ἀπιστίας θάλασσαν, κατακλύσας ποταμὸς, εὐσεβείας γέγονας Χριστοῦ, καταρδεύων ἀληθῶς τὴν Ἐκκλησίαν αἰεὶ. Θεοτοκίον.

Αμαρτιῶν καταγιγδὲς καὶ λογισμῶν, ἐναντία κύματα, καὶ παθῶν ἐπαγωγαί, ἐπ' ἐμὲ δηλήθωσαν· τῇ σῇ, Θεοτόκε κραταιᾷ πρεσβείᾳ σῶσόν με. Κανὼν δεῦτερος.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τὴν κάραν τὴν πάνσεπτον, καὶ τὰ παλαιόματα Κύριε, ὑμνεῖν ἐφιέμενος τοῦ σοῦ θεράποντος, θεῖαν ἔλλαμψιν, ἐξ ὕψους ἐξαιτῆμαι, δι' ἧς ἀναμέλψασθαι ταῦτα δυνησόμαι.

Σεβήρον τὸν ἄθεον, τὸν ὠρύομενον λέοντα, καθεῖλες Χαράλαμπεσὺν Κρίσπῳ ἄφρονι, τὴν δυσσέβειαν, τὴν τήτων ἀπελέγξας· ἀνδρῶν ἐστεφάνωσαι χειρὶ τοῦ Κτίστου σου.

Βασίλειον κόσμον σε, ἡ Ἐκκλησία ἐκτίσαστο, δαιμόνων διώκτην τε, θεῖε Χαράλαμπεσ, νοσημάτων τε παντοίων ἐλατήρα· διὸ ἐορτάζει σου τὴν μνήμην Ἄγιε.

Θεοτοκίον.

Μαρίαν τὴν ἄχραντον, καὶ Θεοτόκον ὑμνήσωμεν, τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, στάμνον τὴν πάγχρυσον, τὴν βαστάσασαν, τὸ φύσει θεῖον μάνα, τὸ τρέφον ἐκάστοτε πιστοὺς τῇ χάριτι. Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ῥῆδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἄγιος ὡς σύ.

Οὐκ ἔστιν ὅλως ἐξαιρεῖν, τῶν θαυμαμάτων τὰ πλήθη, ἅπερ ἔδρασας ἔτι, ἐν τῷ βίῳ περιῶν, καὶ πρὸς Θεὸν μετελθὼν, Ἀθλοφόρε, Μάρτυς ἀξιάγαστε.

Δυναμίει θεῖα κρατυνθεῖς, τὸ ἀνίσχυρον θράσος, τῶν ἀνόμων καθεῖλες, στρατιώτης ὡς στερρόσ, Χαράλαμπεσ ἀθλητὰ, ὡς ὀπλίτης, θεῖας παρατάξεως.

Αιμάτων ρεύσαντες κρουνοὶ, σοῦ τοῦ σώματος πᾶσαν, ἀσεβείας τὴν φλόγα, καὶ δεινὸν πυρκαϊᾶν, κατέσβεσαν· τῆς τρυφῆς, τὸν χειμάρρουν, σοὶ δὲ προεξένησαν.

Θεοτοκίον.

Αγίων Ἄγιον Θεὸν, τέτοκας Παναγία, ἀγιότητος οἶκος, δεδειγμένη καθαρὸς, καὶ πύλη μόνος Χριστός, ἦν διήλθε, σώζων τὸ ἀνθρώπων. Κανὼν δεύτερος. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Τοὺς σοὺς ὑμολόγους Θεοφόρε, πιστῶς συνελθόντας ἐν ναῷ, τὴν Κάραν προσκυνῆσαι σου, τὴν θεῖαν καὶ σεβάσιμον, φρούρει καὶ διαφυλάττε, σκανδαλίων τοῦ πολεμήτορος.

Νεκρὸν νεανίαν ἀναστήσας, δαιμόνων ὄφθειστε ἐλατήρ, πλήθη βροτῶν ἐξέστησας, καὶ τῷ Χριστῷ πρᾶσιγάγες, μαρτυρικῶ ἐν αἵματι, χειρῶν ἀρπάσας τοῦ δράκοντος.

Δεῦτε ἡ πληθὺς τῶν Χριστωνύμων, Κυρίου τὸν Μάρτυρα πιστῶς, αἰνέσωμεν καὶ στέψωμεν αὐτοῦ τὴν Κάραν ἄσμασι, πνευματικοῖς τὴν πάνσεπταν, πταισμάτων λύσιν ὡς εὐρωμεν.

Θεοτοκίον.

Υῖόν τοῦ Θεοῦ τὸν Θεὸν Λόγον, τὸν κόσμῳ ἀχώρητον παντὶ, ἐν τῇ γαστρὶ χωρήσασα, ἀγκάλαις σου ἐβάστασας, Παρθενομήτορ ἄχραντε, Χριστιανῶν καταφύγιον.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Κάθισμα, Ἦχος γ', Θεῖας πίστεως.

Στύλος ἄσειστος τῆς Ἐκκλησίας, λύχνος ἀσβεστος τῆς οἰκουμένης, ἀθλοφόρε ἀνεδείχθης Χαράλαμπεσ· καὶ ἀναλάμψας ἡλίου φαιδρότερον, τὴν τῶν εἰδώλων ἐλαύνεις σκοτόμαναν. Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὰ στίφη τῶν Πιστῶν, εὐσεβῶς συνελθόντα, τὸν Μάρτυρα Χριστοῦ, Χαράλαμπε τὸν μέγαν, ἀξίως εὐφημήσωμεν, εὐσεβείας τὸν πρόμαχον, ἀδαμάντινον, καὶ δυσσεβῶν καθαιρέτην, τὸν κηρύξαντα, Θεὸν τοῦ σύμπαντος κόσμου, Χριστὸν τὸν Θεάνθρωπον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτὸν, τοῦ Δεσπότης δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ πέφυκας, ἀμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σώζεις τοὺς δούλους σου.

Ῥῆδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Ωραῖος γέγονας, χρισθεῖς ἐν αἵματι, τῆς σεπτῆς μαρτυρίας καὶ καλλοναῖς, ταύτης κατηγλαῖσαι, Χαράλαμπε τῶν Ἀθλητῶν, ἐγκαλλώπισμα καὶ στήριγμα.

Δαιμόνων ξόανα, τῇ σῇ συνέτριψας, Ἀθλοφόρε, ἀνδρεία, ναὸν σαυτὸν, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ καρτερίας ἀψευδαῦς, στήλην δείξας καὶ ὑπόδειγμα.

Εἰς ὕψος αἶροντες, τὰς χεῖρας Ἐνδοξε, οἱ τῆ σκιάτους προσταταί σου τὰς πλευράς, ἐξεον τοῖς ὄνουξι, τὴν δι' αἰῶνος ἀληθῆ, προξενούντες σοὶ ἀπόλαυσιν. Θεοτοκίον.

Ισχύς καὶ ὑμνησις, Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ ἐκ σοῦ ἀνατείλας ὑπερβολῇ, Πάναγνε χρηστότητος, καὶ λυτρωσάμενος ἡμᾶς, τῆς ἀρχαίας παραβάσεως.

Κανὼν δεύτερος. Ὁ καθημένος ἐν δόξῃ.

Ο καθημένος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεότητος ἀνεδέξατά σε, ὡσπερ χρυσοπτέρυγα πέλειαν, εἰς οὐρανίους σκηνώσεις, ἀνιπτάμενον ὡς ἀήττητον, ἀγωνιστὴν καὶ περιδοξόν.

Λαμπρυνόμενος τῷ φέγγει, τοῦ Θεοῦ Μάρτυς ἔνδοξε, πρὸ βημάτων ἔστης, τῶν παρνομαίντων ἀδείμαντος, καὶ τὸν Χριστὸν ἐλευθέρως ἀνεκήρυξας, Θεὸν τελειόν, φύσιν βροτῶν ἐνδυσάμενον.

Μέγας ὄντως ἀνεδείχθη, θησαυρὸς καὶ πολυάριθμος, ἡ τιμία Κάρα, σοῦ τοῦ ἀήττη-

του Χαράλαμπε, πολυποικίλους τὰς νόσους, τὴν πανώλην τε, ἀπελαύνουσα, νόσον δυνάμει τοῦ Πνεύματος. Θεοτοκίον.

Τὴν πανάχραντον Μαρίαν, Θεοτόκον ὑμνήσωμεν, τὴν γεννησαμένην, τῆς δικαιοσύνης τὸν ἥλιον, τὴν ἐπουράνιον πύλην τὴν εἰσάγουσαν, τὴς δοξάζοντας ταύτην Θεῷ εἰς βασιλεία. Καταβασία. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ῥδὴ ε'. Τῷ Δεῖῳ φέγγει σου Ἀγαθῆ.

Τὸ Δεῖον πάθος τοῦ δι' ἡμᾶς, πάθη ὑπομειναντος στερρόως, Μάρτυς Χριστοῦ μιμησάμενος, φέρεις τὰς ἐν ὄλῳ σώματι ἐνδοξε, τῶν ἡλῶν προσηλώσεις καρτερικώτατα.

Τὴν ἀλογίαν τῶν διωκτῶν, Λόγος ὁ συναίναρχος Πατρὶ, ἐπανορθούμενος Πάνσοφε, λόγον τοῖς ἀλόγοις σαφῶς ἐντίθησι, λυθῆναι τῶν δεσμῶν σε διαγορεύουσι.

Τοῖς ὀβελίσκοις περονηθεῖς, ἔτρωσας καρδίαν τοῦ δεινοῦ, τῶν γηγενῶν πολεμήτορος, λόγῃ τῆς ἀνδρείας καὶ καρτερίας σου, Δεσφρον Ἀθλοφόρε ἀξιοθαύμαζε. Θεοτοκίον.

Τῷ Δεῖῳ φέγγει σου Ἀγαθῆ, τὴν ἐσκοτισμένην μου ψυχὴν, ταῖς ἡδοναῖς, φωταγωγῆσον, καὶ πρὸς σωτηρίας τρίβον ὀδήγησον, ἡ μόνη τὸν σωτῆρα Χριστὸν κηύσασα.

Κανὼν δεῦτερος. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Εξίστανται σύμπαντες, ἐπὶ τῇ Δεῖᾳ δόξῃ σου· σοῦ γὰρ πανσεβάσμιος ἡ Κάρα, νόσους ἐλαύνει, διώκει δαίμονας, καὶ πᾶσι προστρέχουσι πιστοῖς, ἴασιν χαρίζεται, καὶ κακῶν ἀπολύτρωσιν.

Σωμάτων νοσήματα, καὶ τῶν ψυχῶν Χαράλαμπε, παύονται τῆς Δεῖας κεφαλῆς σου προσκυνουμένης, καὶ τιμωμένης σεπτῶς· Χριστὸς γὰρ δεδώρηται ἡμῖν, ταύτην ἰατήριον, καὶ δεινῶν ἀμυντήριον.

Εξέστησαν δαίμονες, καὶ Ἕλληνες οἱ ἄθεοι, βλέποντες τὰς χεῖρας κεκομμένας, καὶ κρεμαμένας τοῦ σώματός σου δεινῶς, Δουκὸς τοῦ παντόλμου ὑβριστοῦ· σὺ δ' ὡς χριστομίμητος, τοῦτον αὐθις ὑγίασας. Θεοτοκίον.

Ο Λόγος Πανάμωμε, Θεοῦ ὁ ἐνύποστατος, ὡσπερ ὑετὸς ἐπὶ τὸν πόκον, ἐν τῇ γαστρὶ σου κατήλθεν ἄχραντε, καὶ πᾶσαν τὴν φύσιν τῶν βροτῶν, ἔσωσε τῷ καύσωνι, ξηρανθεῖσαν τοῦ πτώματος.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ῥδὴ ε'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Λαμπτήρ ἐρημάτισας τῷ τῶν ἄθλων σου φωτὶ, φωταγωγῶν τὰ πέρατα, ὁμολογῶν

τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, τυράννων ἐνώπιον, Ἀθλοφόρε Κυρίου ἀξιάγαστε.

Ενθέου πυρούμενος, ἀγαπήσεως πυρὶ, τῷ ἔδροσιμῷ τῆς πίστεως, τῶν δυσσεβούντων ἔσβεσας τὴν πυρὰν, Χριστοῦ τὰ θραυμάσια, τοῖς ἀπίστοις δεικνύων Ἀξιάγαστε.

Ζωῆς ἐφιέμενος, ἀθανάτου τῆς σαρκὸς, Χαράλαμπε ἐνέκρωσας, τὰς ἐμπαθεῖς κινήσεις, καὶ προσευχῆ, νεκροὺς ἐξανέστησας, ἀνυμνῶν τὸν ἐν πᾶσι σε δοξάσαντα.

Θεοτοκίον.

Παθῶν με κλονούμενον, ἐναντίαις προσβολαῖς, Μῆτερ Θεοῦ στερέωσον, ὡς ἀπαθείας τέξασα τὴν πηγὴν· πρὸς σέ γὰρ κατέφυγον, τῶν ἀνθρώπων τὸ μέγα καταφύγιον.

Κανὼν β'. Τὴν Δεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον.

Τὴν Δεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν τοῦ Παμμάρτυρος, δεῦτε τὴν πάντιμον, κάραν αὐτοῦ ἀσπασώμεθα, καὶ τῶν δεινῶν τὴν λύτρωσιν κομισώμεθα.

Πηγὴν ἰάσεων ἔχοντες, τὴν κάραν τὴν σεπτὴν σου Χαράλαμπε, θερμῶς προστρέχομεν, ταύτη προσκύνησιν νέμοντες, καὶ τὸν Θεὸν ὑμνοῦντες τὸν σέ δοξάσαντα.

Μεγίστην χάριν ἀπέιληφας, Θεόθεν ἀθλητὰ γενναιοτάτε, Μάρτυς Χαράλαμπε· κάραν τὴν σὴν γὰρ ὁ Κύριος, τῶν ἰαμάτων κρήνην σαφῶς εἰργάσατο.

Θεοτοκίον.

Τὸ πῦρ ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, ἐσκλήνωσεν ἀγνὴ Θεονύμφευτε, καὶ οὐ κατέφλεξε, τὴν σὴν νηδὺν παμμακάριστε, ἐδρόσισε δὲ μᾶλλον καὶ κατεφώτισε.

Καταβασία. Τὴν Δεῖαν ταύτην.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Θησαυρὸν πολύτιμον ἡ Ἐκκλησία, τὴν σὴν κάραν κέκτηται, Ἱερομάρτυς Ἀθλητὰ, τροπαιοφόρε Χαράλαμπε· διὸ καὶ χαίρει τὸν Κτίστην δοξάζουσα.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν στερρόν ὀπλίτην, καὶ Χριστοῦ στρατιώτην, καὶ μέγαν ἐν Μάρτυσι, Χαράλαμπε τὸν πανένδοξον, συνελθόντες εὐφημήσωμεν· ὑπὲρ Χριστοῦ γὰρ καὶ τῆς ἀληθείας λαμπρῶς ἠγωνίσασατο, καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν τρανῶς ἀνεκήρυξε, τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων κατήργησε, βασιλέα παρανομώτατον ἠλεγξε, καὶ τὴν κάραν ἐτμήθη, χαίρων καὶ ἀγαλλόμενος· διὸ καὶ τὸν στέφανον εἴλπε παρατῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου, καὶ συμπολίτης Ἀγ-

γέλων ἐγένετο. Ὅθεν ἡ Ἐκκλησία τῶν Ὀρθοδόξων, τούτῃ τὴν πάντιμον κάραν κατασπαζομένη, καὶ εὐφημίαις καταστρέφουσα, καὶ πολλῶν δεινῶν καὶ νόσων ἀπαλλαττομένη, χαίρει τὸν Κτίστην δοξαζούσα.

Συναξάριον.

Τῇ Γ'. ταῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Χαράλαμπους.

Στίχοι.

Κατηξιώθης, Χαράλαμπες, ἐκ ξίφους,
Καὶ λαμπρότητος καὶ χαρᾶς τῶν Μαρτύρων.

Τῇ δεκάτῃ, Χαράλαμπες, ἐὼν τμήθης ἀπὸ
λαιμόν.

Ο Ἅγιος Χαράλαμπος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Σεβήρου, καὶ Λουκιανοῦ ἡγεμονεύοντος ἐν Μαγνησίᾳ τῇ πόλει. Τῶν Χριστιανῶν δὲ ὡς Ἱερεὺς, καὶ τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας διδάσκων, προστάξει τῶν Τυράννων τὴν ἱερατικὴν σταλὴν ἐξεδύθη, εἶτα ἐξεδάρη τὸ δέρμα ὅλον τοῦ σώματος. Ἐπεὶ δὲ ἐβλεπεν αὐτὸν ὁ Ἡγεμὼν καρτεροῦντα ταῖς βασάνοις, Συμωθείς, οἰκείαις χερσὶν ἐπιχείρησε ξείν τὸν Ἅγιον· καὶ παραυτίκα ἐξεκόπησαν αἱ χεῖρες αὐτῆ, καὶ ἀπρωρήθησαν ἐν τῷ τοῦ Μάρτυρος σώματι· προσευξάμενος δὲ ὁ Ἅγιος, ἐποίησεν αὐτὸν ὑγιῆ. Τοῦτο ἰδόντες οἱ δῆμιοι, Πορφύριος καὶ Βάπτος, οὕτω καλούμενοι, ἠρνήσαντο τὰ εἶδωλα, καὶ ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ. Ὁμοίως καὶ γυναῖκες τρεῖς, τῶν παρισταμένων ἐκεῖσε· οὓς πάντας κρατήσας ὁ Ἡγεμὼν, καὶ βασάνοις καθυποβλαλὼν, ἀνηλεῶς ἀπεκεφάλισεν· εἰ γὰρ καὶ ἴαθη, ἀλλ' ὅμως ἔμεινε τῇ ἀπιστίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, Βάπτος καὶ Πορφύριος, οἱ τιμωροῦντες τὸν Ἅγιον Χαράλαμπε, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Πορφύριος καὶ Βάπτος ἐκ κοινοῦ ξίφους,
Ἀθλήσεως βάπτουσι κοινὴν πορφύραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, αἱ πιστεύσασαι Ἅγιοι τρεῖς
γυναῖκες ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Τὰς τρεῖς γυναῖκας ἀρρένωτους μηνύει,
Ἀρρῆν ἀριθμὸς, ὁ τρία, πρὸς τὸ ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων
καὶ Παρθένων, Ἐνναθᾶ, Οὐαλεντίνης, καὶ Παύλης,

Στίχ. Εἰς ἀρράβωνα παρθένοις κόραις δύο,
Ὁ νυμφίος δίδωσι θάρος πρὸς φλόγα.

Ἐκεῖνος οὗτος Παῦλος ὁ Χριστοῦ φίλος,
Χριστοῦ πάθῳ τράχηλον ἐκτετμημένος.

Τούτων, ἡ μὲν Ἐνναθᾶ ὄρμητο ἐκ τῆς Γαζαίων χώρας, ἡ δὲ Οὐαλεντίνᾳ, ἐκ τῆς Καισαρέων. Φιρμιλιανοῦ δὲ τοῦ Ἡγεμῶνος προκαθίσαντος, ἀγεται Ἐνναθᾶ ἡ γενναϊοτάτη παρθένος· καὶ ἐρωτηθεῖσα, καὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν εἶναι ἀμολογήσασα, σφοδρῶς μαστίγεται, ξύλῳ ἀναρτάται, τὰς πλευρὰς καταξαινεται πλήκτροις, οὐκ εἰς ἀπαξ, ἀλλὰ καὶ πολλάκις. Ἡ δὲ τιμία Οὐαλεντίνᾳ, καὶ αὐτῇ παρθένης οὖσα, καὶ τῶν πραττομένων τὰ ὁμοῦ καὶ ἀπάνθρωπον εὐκ ἐνεγκούσα, παρρησιάζεται· καὶ αὐτίκα δύνει κελεύται, αὐτοῦ που πλησίον παρὰ τῶ δικαστηρίῳ βωρεῖς εὐ-

τριποθέντος. Ὡς δὲ παρὰ τὸν βωμὸν ἤχθη, λαξ ἐπ' αὐτὸν γενναίως ἐνάλλεται, καὶ σὺν τῇ ἐπικειμένη πυρᾷ καταστρέφει αὐτόν. Ὁ δὲ τυράννος Συμωθείς, τοσαύτας κατὰ τῶν πλευρῶν ἐπιτίθησι βασάνους, ὅσας οὐκ ἔστιν εἰπεῖν. Καὶ ἀπαγορεύσας ἐπ' ἀμφοτέροις, τὸν διὰ πυρὸς αὐταῖς ψηφίζεται θάνατον.

Μετὰ ταῦτα, ἐπὶ τὸν ἀγῶνα παρήχθη Παῦλος, καὶ πολλαῖς βασάνοις προσομιλήσας, καὶ ὑπεράνω πασῶν τῆ τοῦ Χριστοῦ χάριτι γενόμενος, τῇ τοῦ ξίφους καταδικάζεται τιμωρία. Ὁ δὲ, τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας, καὶ τῶν ὁμοφύχων Πιστῶν ὑπερευξάμενος, δέχεται τὴν τομὴν, παραβίς Θεῷ τὸ αὐτοῦ πνεῦμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀναστασίας, Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων (*).

Στίχ. Ἀναστάσιος, τὸν δρόμον τείνων πρόσω,
Γῆς ἐξανασταῖς, πρὸς τὸν Ὑψιστον τρέχει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ζήνωνος.

Στίχ. Ζήνων τὰ τερπνὰ τῆς Ἐδέμ ζητῶν μόνα,
Εἰς τέρψιν εἶχε τὴν λύσιν τοῦ σαρκίου.

Οὗτος ὁ Ὁσιος Ζήνων, Καισαρεύς μὲν ἦν τὸ γένος, τῇ πρὸς Καππαδοκίαν κειμένη, γονέων πλουσίων καὶ περιφανῶν. Κατείλεκτο δὲ τοῖς στρατιώταις, τοῖς τὰ βασιλικὰ, ὀξίως διακομίζουσι γράμματα. Διανοήσας δὲ τὰ ἄστατον καὶ ἐπέκηρον τοῦ βίου, τὴν στρατιωτικὴν ἀποδέμενος ζῶντη, ἐν ἐνὶ τῶν πολυανδρίων (πολλὰ δὲ ἔχει τὸ τῆς Ἀντιόχου παρακείμενον ὄρος)· εἰσῆλθε, τὴν ψυχὴν ἐκκαθαίρων, οὐ λύχνον, οὐ κιβώτιον, οὐ τράπεζαν, οὐ στρωμνὴν ἔχων· ἡ στρωμνὴ δὲ ἦν αὐτοῦ σιτιθᾶς χόρτων, ἐπὶ λίθων ἐστρωμένη· ἐσθῆς δὲ, ῥάκος παλαιόν· τροφὴ δὲ, εἰς ἄρτος, ἐπὶ δύο χορηγούμενος ἡμέρας ὑπὸ φίλου τινός· τὸ δὲ ὕδωρ αὐτὸς ἑαυτῷ πόρρωθεν ὑπεκράμιζεν. Οὕτως, ἐκ τούτων τῶν κόπων, πολλὴν θεοθεν ἐπεσπασατο τὴν χάριν· ἡ γὰρ καταδρομὴ τῶν Ἰσαύρων πολλὰς σφαγὰς εἰς τοὺς τὴν ἀσκητικὴν μετιόντας πολιτεῖαν ἐποίησεν· αὐτὸς δὲ εὐχῇ μόνῃ τὰς ἐκείνων ἀπημαύρωσεν ὄψεις. Οὐ πολὺν δὲ μετὰ ταῦτα βιώσας χρόνον, ἀπὸ τῶν καμάτων πρὸς τὴν ἐπουράνιον ἀπῆρε λῆξιν.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Οἱ παῖδες ἐν Βαβυλῶνι.

Προσομιλῶν ταῖς βασάνοις καὶ τῷ πυρὶ λαπαίνόμενος, Ἀθλοφόρε Χριστοῦ, ὡς χρυσίου ὄβρυζότερος γέγονας, καὶ ἱερὸν ἀνάθημα, ἀληθῶς ἐχρημάτισας.

Τῶν προσευχῶν σου τῇ δρόσῳ, παραναμούτων ἡ κάμινος, κατεσθέσθη Σοφῆ, καὶ ἐρῶσθης μελωδῶν τῷ ποιήσαντι· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῇ παρατάσει τῶν ἄθλων, δένδρον ἐφάνης ὑψίκομον, συσκιαζὼν Πιστούς, ἐκ φλογώδους ἀμαρτίας κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

(*) Σημ. Εἰς μόνος ὀνόματι Ἀναστάσιος ὑπέβηεν Ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, καὶ οὗτος ἀρετικὸς εἰκονομάχος. Γνώμη Κωνσταντῆ Κωνσταντινουπόλεως τοῦ ἀπὸ Σιναιου.

Θεοτοκίον.

Η τὴν χαρὰν δεξαμένη, ἐν τῇ πανάγνω νη-
δυϊ σου, Θεοτόκε Ἄγνη, εὐφροσύνης τὴν
καρδίαν μου πλήρωσον, τὸ κατηφές διώκουσα,
τῶν παθῶν ἀειπάρθενε.

Κανὼν δεύτερος. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Α νυμνῆμέν σε βοῶντες· χαίροις ἔνδοξε, Μάρ-
τυς Χαράλαμπες· τὴν θείαν κάραν σου
γὰρ, ἡμῖν σὺ δεδώρησαι, ὡς κρήνην βρύουσαν,
πλοῦτον ἄσυλον, τὸν ταῖς ψυχαῖς εὐφραίνοντα,
τῶν πιστῶς σε δοξαζόντων.

Μεγαλύνομεν τοὺς ἄθλους σου θρασπέσιε, Με-
γαλομάρτυς Χριστοῦ, καὶ τοὺς ἀγῶνας
τοὺς σοὺς· εἰδώλων σεβάσματα γὰρ καταβέ-
βληκας, καὶ κατήρησας, τὴν τῶν δαιμόνων ἔ-
παρσιν, παναοίδιμε γενναίως.

Ὡς φωστὴρ ἀειλαμπέστατος ἀνέτειλεν, ἡμῖν ἡ
κάρα σου, τῆς πλάνης τῆς ζοφεράς, κινδύ-
νων καὶ θλίψεων ἡμᾶς ἐξαίρησα, νοσημάτων τε,
τῶν ὀλεθρίων ρύεται, καὶ δωρεῖται τὴν ὑγίαν.

Θεοτοκίον.

Α νατέταλκεν ὁ μέγας καὶ ἀνέσπερος, Ἡ-
λιος πᾶσι βροτοῖς, ἐκ τῆς νηδύος τῆς σῆς,
καὶ πάντας ἐφώτισε φωτὶ τῆς γνώσεως, τοὺς
κραυγάζοντας· Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρ-
πὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

ᾠδὴ ἡ. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὅσιοις.

Τ αῖς ῥοαῖς τῶν αἱμάτων ἐτι σταζόμενος, τῶν
στιγμάτων τῷ κάλλει ὠραϊζόμενος, τῷ
νικητικῷ, εὐπρεπῶς διαδήματι, κεκαλλωπισμέ-
νος, θεῷ παρέστης Μάρτυς.

Τ ῶν βασάνων τὰ πλήθη οὐ κατεκάλυψαν,
τὴν ἀνδρείαν σου Μάρτυς, καὶ γενναϊότη-
τα· ἢ τῶν διωκτῶν, οὐκ ἠμαύρωσεν ἔνστασις,
σοῦ τὴν λαμπροτάτην, θεόφρον καρτερίαν.

Γ ερεύς τε καὶ Μάρτυς ἀκαταγώνητος· στρα-
τιώτης γενναῖος καὶ στύλος ἀσειστος, ἔρει-
σμα Πιστῶν, ἀσεβείας ἀντίπαλος, ὄντως ἀνε-
δείχθης, θεόφρον Ἀθλοφόρε.

Θεοτοκίον.

Ὁ τὰ πάντα ποιήσας θείῳ βουλήματι, βου-
ληθεὶς ἐν γαστρὶ σου ὠκισεν Ἀχραντε,
ῥεύσαντας ἡμᾶς, ἀναπλάσαι βουλόμενος· ὃν
ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν δεύτερος. Παῖδας εὐαγεῖς.

Μέγας ἀρωγὸς τῶν Ὀρθοδόξων, καὶ ῥύστης
ἐκ τῶν κινδύνων ἀναδεδειξαι, πάνσοφε
Χαράλαμπες· ῥύη καὶ γὰρ πάντοτε, πάντας
τοὺς προστρέχοντας τῇ σεπτῇ κάρᾳ σου, καὶ

λύσιν τῶν κακῶν αἰτουμένους, καὶ ὑπερυψοῦ-
τας Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ε σθης ἐν σταδίῳ τοῦ Σεθήρου, στερέμνιος
οἶά περ ἀδάμας τις, στύλος τ' ἀπερίτρε-
πτος, ἔνδοξε Χαράλαμπες, καὶ τὸν Χριστὸν ἐ-
κκήρυξας Θεὸν καὶ ἄνθρωπον, καὶ ὅλως οὐχ ὑ-
πέκλινας μάκαρ, ταῖς τῶν παλαμναίων θω-
πεῖαις θυμοβόροις.

Λ ὕσον ταῖς σειράς μου τῶν πταισμάτων, ὑ-
μνοῦντος τὴν κάραν σε Χαράλαμπες, τὴν
ἀεὶ πηγάζουσαν, νάματα ἰάσεων, ἀμπλακημά-
των ἄφεςιν ἐμοὶ δωρούμενος, δεινῆς τε ἀπολύ-
τρωσιν νόσου, σὲ ὑμνολογοῦντι εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ρ ὄδον ἐν ἀκάνθαις εὐρηκῶς σε, καὶ ἄνθος ἐν
ταῖς κοιλάσι τὸ πανεύοσμον, κρίνον τε πα-
νάσπιλον, Δέσποινα Θεόνυμφε, ὁ σὸς Νυμφίος
ἄνθην ἐν σοὶ ἐσκήνωσε, καὶ κόσμον εὐώδιασε
πάντα, σὲ ὑπερυψῶντα εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.
Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς.

ᾠδὴ δ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Ὁ ὑ πῦρ, οὐ ξίφος ἀλλ' οὐδὲ θάνατος, οὐ
διωγμὸς, οὐ θλίψις, οὐ λιμὸς, οὐδὲ κίν-
δυνος, οὐ βασάνων παντοίων ἐπίνοια, ἴσχυσε
τῆς ἀγάπης, ὄντως χωρίσαι σε, τοῦ πεπονηκό-
τος, Ἀθλητὰ ἀξιοθαύμαστε.

Ξ εσμαῖς ὀνύχων, τοὺς τῆς νεκρώσεως, ἀπο-
βαλὼν χιτῶνας, ταῖς στολαῖς ταῖς ἐξ αἵ-
ματος, σεαυτὸν Ἀθλοφόρε ἐκόσμησας· ὅθεν σὺν
παρρησίᾳ Μάρτυς ἀήτητε, πάντων τῷ θε-
σπότη, καὶ θεῷ χαίρων παρίστασαι.

Χ αράς καὶ θείας ὄντως λαμπρότητος, πα-
ρεκτικῆ ἢ μνήμη σου τῷ κόσμῳ ἀνέτειλε,
τῶν παθῶν τὸν χειμῶνα διώκουσα, πάντα φω-
ταγωγοῦσα· ἦν ἐορτάζοντες, σχοίημεν πται-
σμάτων, ἰλασμόν ταῖς ἰκεσίαις σου.

Θεοτοκίον.

Π αθῶν κλυδώνιον συνταράσσει με, καὶ τῶν
κακῶν βυθίζει τρικυμία Πανάμωμε· κυ-
βερνήτην Χριστὸν ἢ κυήσασα, χεῖρά μοι βοη-
θείας, ἔκτεινον σῶσόν με, μόνη προστασία, τῶν
πιστῶς μακαριζόντων σε.

Κανὼν δεύτερος. Ἄπας γηγενής.

Α παντες πιστοὶ, τῇ κάρᾳ προσέλθωμεν τοῦ
σεπτοῦ Μάρτυρος· πάντων ὁ δεσπότης
γὰρ, μεγίστην χάριν ταύτη παρέσχετο· ὅθεν
ἐλαύνει δαίμονας, παύει νοσήματα, καὶ δωρεῖ-
ται, πᾶσι τοῖς προσψαύουσιν, εὐεξίαν καὶ ῥῶ-
σιν καὶ ἔλεος.

Γῆ και οὐρανός, ἐξίσταται σήμερον ἐπὶ τοῖς θαύμασι τοῦ Μεγαλομάρτυρος· δαιμόνων στίφη γὰρ ἐκδιώκονται, καὶ τοῖς νοσήσι δίδονται ῥῶσις τοῦ σώματος, καὶ λοιμῶδης νόσος καταπαύεται, τῇ προσψαύσει τῆς κάρας σθ' Ἐνδοξε.

Στῶμεν εὐλαβῶς, ἐν οἴκῳ Θεῶ ἡμῶν, καὶ προσκυνήσωμεν, κάραν τὴν σεβάσιμον, τὴν ὄντως θείαν καὶ ἀξιέπαινον, καὶ φοινηχθεῖσαν αἵματι τῆ θείῃ Μάρτυρος, καὶ τελῶσαν θαύματα παρὰδοξα, ὡς στεφθεῖσαν χειρὶ Παντοκράτορος.

Θεοτοκίον.

Υμνοῖς παρ' ἡμῶν, προσδέχεσθε Θεόνυμφε Θεοχαρίτωτε, Μῆτερ τοῦ Θεῶ ἡμῶν· καὶ τὴν σὴν χάριν ἀντιδεδώρησο, τοῖς εὐλαβῶς σε μέλπουσιν ἡμῖν τοῖς δέλοις σθ' τὸν Χριστὸν δέ, ὃν ἀρρήτως τέτοκας, ἡμῖν ἴλεων Κόρη ἀπέργασαι.

Καταβασία Ἄπας γηγενής.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ενθέως πυρσευόμενος, τῷ πόνῳ τῆ Παντάντακτος, τὸν ὑπερήφανον ὄφιν, ἀνδρείως μάκαρ καθεῖλες, καὶ τύρηνον ἀπάνθρωπον, Σεβήρον τὸν παράφρονα, ἠλεγξας ὡς Χαράλαμπες, καὶ τὸν μισθὸν ἐκομίσω, παρὰ τοῦ πάντων Δεσπότη.

Θεοτοκίον.

Μαρία καταφύγιον, Χριστιανῶν τὸ καύχημα, φύλαττε σκέπε σουσ δέλους, ἐκ πάσης βλάβης ἀτρώτης· κινδύνων τ' ἐξελοῦ ἡμᾶς, τοὺς πόνῳ εὐφημοῦντάς σε, καὶ πάσης περιστάσεως, ταῖς σαῖς πρεσβείαις χρωμένη, πρὸς τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστῶμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν τρία Στιχηρὰ Προσόμοια, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Οὐ τῆς Ἑλλάδος νῦν παῖδες δεῦτε συνδράμετε, καὶ τὴν τιμίαν κάραν κατασπασασθε πάντες, τοῦ θείου Χαράλαμπους, τὴν τὸν Χριστὸν, ἐν σταδίῳ κηρύξασαν, καὶ ἀπελέγξασαν πλάνην τῶν δυσσεβῶν, καὶ τὸν Κτίστην μεγαλύνασαν.

Τοῖς οὐρανίοις Ἀγγέλοις νῦν συνηρίθμησαι, καὶ παρεστῶς Τριάδι τῇ Ἁγίᾳ Τρισμάκαρ αὐτὴν καθικετεύεις ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει τιμώντων σθ, τὴν πανσεβάσιμον κάραν, καὶ τῶν δεινῶν, αἰτουμένων ἀπολύτρωσιν.

Λαμπροφανής καὶ πανένδοξος ἀνατέταλκεν, ἐν τῇ Ἑλλάδι πάση, ἡ πανέορτος μνήμη, τοῦ θείου Χαράλαμπους· διὸ περ λαμπρῶς, ἐορτάζει κατέχευσα, τὴν πανσεβάσιμον κάραν, τὴν τὸν Χριστὸν, ὡς Θεάνθρωπον κηρύξασαν.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Ὅσπερ ἀλάστρον πλήρες, ἡ τιμία σου κάρα Θεσπέσιε, προχέει οἷόν τι μύρον πολυτιμον, τὰ ἰάματα· τοὺς τε Πιστοὺς εὐωδιάζει θαυμασίως, καὶ τοὺς μετὰ πίστεως αὐτῇ προσιόντας, τῶν δεινῶν πάντων ῥύεται· τὴν δυσωδη τε πλάνην, καὶ νόσους παντοίας, καὶ τὴν πανώλη λοιμικὴν καταπαύουσα, εὐρωστίαν δωρεῖται πᾶσι, καὶ εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Δίδονται δὲ καὶ ἅγιον Ἐλαιον τοῖς ἀδελφοῖς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἑτυπικά, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων, ἡ γ'· καὶ ε'. Ὡδή.

Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Τιμόθεον β'.

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ, κτλ.

Ζῆτει τῇ κς'. Οικτωήχου.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Η' ἀνωτέρω τοῦ Ἱερομάρτυρος Χαράλαμπους ἐορτάσιμος Ἀκολουθία, νεωτέρα οὖσα, οὐχ εὐρίσκειται οὔτε ἐν τῆς χειρογράφοις, οὔτε ἐν τοῖς τετυπωμένοις Μηναίοις, μέχρι τοῦ 1755, ἅτινα ἔχουσι τὰ τρία μόνα πρῶτα Προσόμοια τοῦ Ἐσπερινοῦ, καὶ τὸν πρῶτον Κανόνα.

Τῆ ΙΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βλασίου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ε'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια πέντε δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Εν τῇ ἀσκήσει βλαστήσας, Ὅσιε Βλάσιε, ἱερωσύνης δόξη, ὡσπερ φοίνιξ δικαίων ἐξήνησας παμμαίκαρ καρποὺς θείους, μαρτυρίου προσάγων Θεῶ, τὴν τῶν εἰδώλων καταλύσιν ἐμφανῶς, καὶ ἀνθρώπων τὴν οἰκείωσιν.

Ποιμαντικῶς, διαπρέψας, Ἱερομάρτυς Χρισθ, ἀθλητικούς ἀγῶνας, ὑπομείνας γενναίως, ἐν δι' ἀμφοτέρων, στέφος λαβῶν, ἐν ἑκατέροις κοσμήμενος, δικαιοσύνη καὶ πόνοις ἀθλητικοῖς· διὸ πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεῖω ῥωσθεῖσαι γυναῖκες, ζήλω τῆς πίστεως, τοῖς ὑπερτίμοις ἄθλοις, τῆς καλῆς μαρ-

τυρίας ἐστέφθησαν σὺν τέκνοις· Θαῦμα φρικτόν! τὴν κεφαλὴν γὰρ ποθοῦσαι Χριστόν, καὶ ἐν αὐτῷ νυμφευθεῖσαι ὑπὲρ αὐτοῦ, τὰς κεφαλὰς ἐναπετημήθησαν.

Ως προμηθεά σε πάντων, ὑμνοῦμεν Βλάσιε καὶ λογικῶν θρεμμαίων, καὶ ἀλόγων πασχόντων· πάντα γὰρ ἰσχύεις, θεράπον Χριστοῦ, εὐεργετεῖν καὶ ἰᾶσθαι πιστῶς· τὴν γὰρ τοῦ Πνεύματος χάριν πεπλουτηκῶς, δαψιλεύεις τὰ θαυμασία.

Χριστός τὸ ζῆν σοι παμμακάκαρ, καὶ τὸ θανεῖν ἀληθῶς, κέρδος ἐδείχθη πίσει κατὰ Παῦλον τὸν μέγαν, Βλάσιε θεόφρον, ἐπεὶ δι' αὐτόν, προθυμότερα τέθηκας· καὶ σὺν αὐτῷ βασιλεύεις διὰ παντός, εἰς ζωὴν τὴν ἀτελεύτητον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Επί τὴν σὴν εὐσπλαγγίαν, προστρέχω πάντοτε· ἐπὶ τοὺς σουσ προσφεύγω, οἰκτιροὺς καθ' ἑκάστην, ὑμνῶν καὶ εὐλογῶν σε, καὶ τὴν πολλὴν, ἀνοχὴν ἐκπληττόμενος, τοῦ σου Υἱοῦ ἐπὶ πᾶσί μου τοῖς κακοῖς, ἣν ἐνδεικνυται Θεόνυμφε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Αναρτηθέντα ὡς εἶδεν, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν Ἄμυρον, ἢ ἄμωμος Παρθένος, θρηνηδοῦσα ἐβόα· Γλυκύτατόν με Τέκνον, τί τὸ καινόν, καὶ παραδόξον θέαμα; πῶς ὁ κατέχων τὰ πάντα ἐν τῇ χειρὶ, ἐπὶ ξύλου προσηλώθησας σαρκί; Ἐὰν δὲ τύχη ἐκτός τῆς τεσσαρακοστῆς, λέγε τὰ ἐξῆς Ἰδιόμελα.

Δόξα, Ἡχος πλ. β'. Τοῦ Στουδίτου.

Βλαστήσας ἐν τῇ ἀσκήσει τῶν θείων ἀρετῶν, φερωνύμως Βλάσιε, ἐξήνησας δαυϊτικῶς, ὡσπερ φοίνιξ ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Κυρίου, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἐπληθύνθησας τοῖς κατορθώμασιν ὡς ἄμπελος δὲ εὐθηνῆσα ἐν οἴκῳ Θεοῦ, τῷ καιρῷ τοῦ μαρτυρίαι, τεμνόμενος βασάνων ποιναῖς, ἐκ καρποῦ τῶν ἀγώνων σου, ἐβλυσας ἡμῖν οἶνον νοητόν, ἐξ οὗ πίνοντες, εὐφροσύνης ἐνθέου τὰς καρδίας πληρούμεθα· καὶ συμφώνως συνελθόντες, ἐν τῇ σεβασμίᾳ μνήμῃ τῆς σῆς τελειώσεως, μακαρίζοντες εὐφημοῦμέν σε, αἰτούμενοι λαβεῖν διὰ σοῦ τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἐγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένε· αὐτόν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Η Πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνηδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς·

Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἡχος δ'.

Ως καλὸς παιδοτρίβης, καὶ διδάσκαλος τῆς εὐσεβείας, τῇ ἐνεργείᾳ καὶ δυνάμει τῶν θείων λόγων σου, γυναῖκας φιλοθέους ὑπήλειψας πρὸς ἀγῶνας μαρτυρικούς, τὸ ἀσθενές τῆς φύσεως αὐτῶν ῥωννύων ἐν Χριστῷ· μεθ' ὧν τὸν δρόμον τῆς ἀσκήσεως καλῶς τελέσας, εἰς νυμφῶνα οὐράνιον φαιδρῶς συναγάλλη, διπλῶ στεφανῶ τῆς θείας δόξης σεμνυνόμενος, καὶ ἐξαιτούμενος σὺν αὐταῖς, τὴν εἰρήνην ἡμῖν δοθῆναι, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Επομβρίαις Πανάχραντε, τῆς τοῦ Πνεύματος χάριτος, τὴν ἐμὴν διάνοιαν καταγλύκανον, ἢ τὴν σταγόνα κυήσασα, Χριστόν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἀνομίας τῶν βροτῶν, οἰκτιρμοῖς ἀποσμήχουσας· καὶ κατάκλυσον, τὴν πηγὴν τῶν παθῶν μου, καὶ χειμάρρου, καταξιώσον τρυφῆς με, τῆς ἀειζώου πρεσβείαις σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ως ἐώρακε Κύριε, ἢ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον, ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; ἀλλὰ δέομαι, μή με μόνην ἐάσης ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανιστῶν τοὺς Προπάτορας.

Ἀπολυτίκιον, Ἡχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διαδόχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πράξιν εὐρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Βλάσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγεται ὁ Κανὼν, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς·

Υἱμοῖς κροτῶ σε, Μάρτυς, εὐσεβοφρόνως.

Ὁ Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἡχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Α**σμα ἀναπέμφωμεν λαοὶ, τῷ θαυμαστῷ
• Θεῷ ἡμῶν, τῷ ἀπαλλάξαντι τὸν Ἰσραὴλ

» δουλείας, ὡδὴν ἐπινίκιον, ἄδοντες καὶ βοῶν-
» τες· Ἄσωμέν σοι τῷ μόνῳ Δεσπότη.

Γοῖμοις τὴν φωτοφόρον καὶ σεπτὴν, καὶ ἱε-
ράν σου ἀθλήσιν, ἀνευφημοῦντος πιστῶς,
Χριστοῦ Ἱερομάρτυς, τὸν νοῦν μου καταύγα-
σον, αἴγλη φαινοτάτη, παρρρησίαν ἔχων πρὸς
τὸν Κτίστην.

Μίαν χαρακτῆρσιν ἐν τρισίν, ὁμολογῶν Θεό-
τητα, πολυθείας ἀχλὺν, ἀπήλασας καὶ
ὄρθρος, ἀυγάζων εὐσέθειαν, ὡφθης Ἱερομάρτυς,
τοῖς ἐν ζόφῳ πλάνης κρατουμένοις.

Νύκτα ἀθείας ἀστραπαῖς τοῦ ἱεροῦ κηρύγ-
ματος, ἀπομειώσας φωστήρ, κοσμούμενος
ἐδείχθης θαυματῶν λαμπρότησι, φέγγει τε μαρ-
τυρίου, καὶ τὴν κτίσιν πᾶσαν καταυγάζεις.

Θεοτοκίον.

Ολὴν καθαρὰν σε εὐρηκῶς, ὁ καθαρὸς ἐ-
σκήνωσεν, ἐν τῇ νηδυῖ σου, ἀγνή Παρθε-
νομήτορ, καὶ σὰρξ ἐχρημάτισε, δίχα τῆς ἀμαρ-
τίας, ἵνα πλάνης ἡμᾶς ἀπαλλάξῃ.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**σπερώθη ἡ καρδίᾳ μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη
» κέρας μου ἐν Θεῷ μου· ἐπλατύνθη ἐπ’
» ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου· εὐφράνθη ἐν σω-
» τηρίῳ σου.

Οί ταῖς ἀκάνθαις συμπιγόμενοι τῶν τοῦ
βίου, ἀπαύστως Βλάσιε συμπτωμάτων,
σῆς πρεσβείας τῇ δρεπάνῃ καθαίρονται προσ-
τάτην σε προσκαλούμενοι.

Τῇ πρὸς τὸ θεῖον ἀνανεύσει ὀλιγωτάτη, βα-
σάνων ἠνεγκας τρικυμίαν, ξεομένης τῆς
σαρκός σου, ὡς πάσχοντος ἐτέρου, σὺ διακείμενος.

Ος ἱεράρχης, ὡς ἀήττητος ἀθλοφόρος, ὡς
θεῖα δόξη ἠγλαῖσμένος, ἀκροτάτῳ ἐφετῷ
νῦν παρίσασαι, πρεσβεῦων ὑπὲρ τῆς Ποίμνης σου.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν φανεῖσαν, ὑπερέχουσαν τῶν κτισμάτων,
ὡς πάντων οὐσαν ἀγιωτέραν, ἐν αἰνέσει γε-
νεαὶ μακαρίζουσιν, ἀνθρώπων Θεομακάριστε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εκβλασθήσας ὡς δένδρον πανευθαλές, ἐν τῷ
οἴκῳ Κυρίου Ἱερουργέ, πολλοὺς κατεφύ-
τευσας, πρὸς τὴν γῆν τὴν σωτήριον· καὶ ὡς
κριὸς παιμνίου, καλῶς ἠγησάμενος, δεσμευθεὶς
ἐσφάγης, θυσιά γενόμενος, τῷ δὲ εὐσπλαγχνίαν,
ὡς ἀρνίον σφαγέντι, καὶ χαίρων ἀνέδραμες,
πρὸς αὐτὸν Πάτερ Βλάσιε. Διὰ τοῦτο βοῶμέν
σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμά-
των ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορταζούσι πόθῳ,
τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Διὰ κόσμον Παρθένε τὸν κοσμικόν, καὶ ταγ-
μάτων τῶν ἄνω καλλωπισμόν, ἐν κόσμῳ
ἐκύησας, τὸν τοῦ κόσμου Κοσμήτορα· πρὸ γὰρ
τούτου Κόρη, ὑπῆρχον ἀκόσμητα, ὡς βροτῶν
μὴ βλέπειν, δυναμένων τὸν Κύριον· ὅθεν ἀμφο-
τέρων, κοσμιότης κοσμία, ὠράθης Μητρόθεε,
κοσμιότητι Τόκου σου· τὸν γὰρ κόσμον ἐκόσμη-
σας, κόσμῳ τῷ ἀρχαίῳ δι’ αὐτοῦ· καὶ Ἀγγέ-
λων πάντα τὸν διάκοσμον, κατακοσμεῖς ὑπερ-
κάλως, ἐν σοὶ κοσμοσώτειρα (*).

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ
ἀμνάς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε
δακρύνουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· Ὁ μὲν
κόσμος ἀγαλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ
δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν
σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα
ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε. Ἡ
πιστῶς ἐκβοήσωμεν· Σπλαγχνίσθητι Παρθένε
ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν,
τοῖς προσκυνῶσιν ἐν πίσει, αὐτῆ τὰ παθήματα.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξ ὄρους κατασκίου, Λόγε ὁ Προφήτης,
» τῆς μόνης Θεοτόκου, μέλλοντος σαρκου-
» σθαι, θεοπτικῶς κατενόησε καὶ ἐν φόβῳ,
» ἐδοξολόγει σου τὴν δύναμιν.

Εχων τὴν ψυχὴν, αὐλῶ φωταυγεία, Μάρ-
τυς καὶ ποιμὴν, φαιδρῶς ἀυγαζομένην,
δικαστικῶν πρὸ βημάτων ἔστης ἀνδρείως, ὁ-
μολογῶν Θεοῦ τὴν σάρκωσιν.

Μύστης Ἱερεὺς, καὶ Μάρτυς στεφηφόρος,
καὶ ἀληθείας ἐδραῖωμα ἐγνωρίσθης, τῇ Ἐκκλη-
σίᾳ Μάρτυς Βλάσιε.

Αρνας λογικούς, ἐποίμανας ὁσίως· θυμα
δὲ δεκτόν, προσήχθης τῷ Δεσπότη, ὀλο-
καυτούμενον ἀνθραξὶ μαρτυρίου, Ἱερομύστα
πανσεβάσμιε.

Ρῆσει σου σοφῶν, χειλέων ἀπεφράγῃ, χεῖλη
πονηρὰ, λαλοῦντα βλασφημίαν, εἰς τὸν
τῶν ὄλων Δεσπότην καὶ Βασιλέα, Ἱεροκλήρῳ
ἀξιόγαστε.

⚡ (*) Τὰ περὶ τὰ τέλη τοῦ Τροπαρίου τούτου, παράχρηδα ἔν-
τα, μετεποιεῖσθαι μικρὸν ἐπὶ τὸ εὐρυθμότερον, διὰ προσθή-
κης μιᾶς μόνης λέξεως, ὑπερέκλως, ληφθείσης καὶ αὐτῆς,
ἐκ τῶν Εὐχῶν, τοῦ Μ. Βασιλείου εἰς τὴν Πεντηκοστήν (Εὐ-
χὴ Ε΄). Ἐγράφετο δὲ πρότερον οὕτω· τὸν γὰρ κόσμον τῷ
κόσμῳ, δι’ αὐτοῦ τῷ ἀρχαίῳ κοσμεῖς, καὶ Ἀγγέ-
λων τὸν διάκοσμον, ἐν σοὶ κατακοσμεῖς
κοσμοσώτειρα.

Θεοτοκίον.

Τόμον σε καινόν, προεΐδεν ὁ Προφήτης, ἔχοντα Θεοῦ, τὸν Λόγον γεγραμμένον, τὸν διχρήξαντα Κόρη τῆς ἀμαρτίας, τῶν προπατόρων τὸ χειρόγραφον.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ζόφον τῆς ψυχῆς μου διασκεδάσον,
• φωτοδότα Χριστέ ὁ Θεός, ὁ τὸ ἀρχέγονον σκότος διώξας τῆς ἀβύσσου, καὶ δώρησαι
• μοι τὸ φῶς τῶν προσταγμάτων σου Λόγε,
• ἵνα ὀρθρίζων δοξάζω σε.

Υπέμεινας ἀνδρείως, τῆς σαρκὸς ταῖς αἰκίσεις Ἀοίδιμε, ἐν τῷ δεινῷ τραυματίζεσθαι, τὴν πλάνην τραυματίζων, καὶ καταράσων ἐχθρούς, τῇ πρὸς Θεὸν ἀνυψώσει, Ποιμὴν ἀξιάγαστε.

Σταυρῷ τὸν προσπαγέοντα, ἐν τῷ πάθει σου εἰκονίζων Μακάριε, ταῖς τῆς σαρκὸς ἀλγηδόνας, ὑπέφερες γενναίως, καὶ νικητῆς γεγωνῶς, σπυρηθιμῆθης ἀξίως, μαρτύρων στατεύμασιν.

Ενθέω πεποιθήσει, προσευχῶν σε μάσιξι, θῆρα Πάτερ συνώθησας, ἀποβαλέσθαι τὴν θήραν, ἣν ἀδίκως συνέσχε, πιστοῦ γυναικῶν πληρῶν, συμπαθεστάτη καρδίᾳ, τὴν αἴτησιν Βλάσιε.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦμέν σε Μαρία, τὴν θεώσασαν τῶν ἀνθρώπων τὸ φύραμα, τῇ ὑπὲρ νοῦν σου λοχείᾳ, καὶ ἀναπλάσασαν καταφθαρέντας ἡμᾶς, καὶ συντριβέντας ἀπάτη τοῦ ὄφους Πάναγνε.

ᾠδὴ ς΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Ι**λάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Συνήθλησέ σοι χορὸς, σεπτῶν γυναιῶν Ἀοίδιμε· ῥώσθησαι γὰρ τοῦ Σταυροῦ, δυνάμει συνέτριψαν, ἐχθροῦ πολυμήχανον, κεφαλὴν καὶ νίκης, ἀνεπλέξαντο διάδημα.

Ερρίωσθη τὸ ἀσθενές, Θεοῦ δυνάμει καὶ χάριτι· ἰδοὺ γὰρ νεανικῶς, γυναῖκες ἠρίστευσαν, τὸν ὄφιν πατήσασαι, τὸν ποτέ τὴν Εὐα, Παραδείσου ἐξοικίσαντα.

Βυθίσασαι πονηρῶν δαιμόνων ἄψυχα ξόανα, ἐπουρανίου ναοῦ, κειμήλια ἔμψυχα, ἑαυταῖς προσήξατε, καὶ τῶν πρωτοτόκων, Ἐκκλησίαν ἐφαιδρύνετε. Θεοτοκίον.

Ο θρόνος ὁ τοῦ Θεοῦ, τῶν Χερουβὶμ ὁ ὑπέρτερος, νεφέλη ἡ τοῦ φωτός, ψυχῆς μου τὰ ὄμματα, Παναγία φώτισον, καὶ παθῶς ἀχλύος, τὴν καρδίαν μου καθάρισον.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ο θεῖος βλαστός, τὸ ἄνθος τὸ ἀμάραντον, ἀμπέλου Χριστοῦ, τὸ κληῖμα τὸ πολύφαιρον, Θεοφόρε Βλάσιε, τοὺς ἐν πίστει τελούντας τὴν μνήμην σε, εὐφροσύνης πλήρωσον τῆς σῆς, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Ρώμη Θεοῦ ἐνισχυθεὶς, ὡς Θεόφρον, ὡς ἱερός ἱεράρχης καὶ λειτουργὸς αὐτοῦ, ἐν πράξεσι θεδαῖς ἀναδέδειξαι· τῶν Ἀθλοφόρων ἐν ταῖς χορείαις ἀθλοφόρος ὠραῖθης καὶ στεφανίτης· τῆς Ἀαρῶν ὑπερήρθης θυσίας, ὡς μύστη Χριστοῦ· σὺν Ἄβελ αἷμα τὸ θεῖον ἀνακραίνει Θεῷ τὴν σφαγὴν σου· καὶ θρόνον θεῖον τοῦ κτίσαντος παρεστῶς, σὺν Ἀγγέλων ταῖς τάγμασι πρεσβεύεις ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Γερομάρτυρος Βλασίου, Ἀρχιεπισκόπου Σεβαστείας.

Στίχοι.

Λαιμὸν Βλάσιος ἐκκοπεῖς διὰ ξίφους,
Ἄλγοῦσι λαιμοῖς ῥευμάτων εἴργει βλάβας.

Ἐνδεκάτῃ Βλασίου τάμεν αὐχένα χαλκὸς αἰτειρῆς.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Λικινίου τοῦ Βασιλέως, Ἐπίσκοπος Σεβαστείας, οἰκῶν ἐν τινι τῶν κατ' ὄρος σπηλαίων· ἐν ᾧ τὰ ἀγρία τῶν ζώων ἐξημερούμενα διὰ τῆς εὐλογίας τοῦ Ἁγίου, χειροῦθι ἐφαίνοντο. Ὦν δὲ καὶ τῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης ἔμπειρος, πολλὰς ἰάσεις ἐπέτελει, τὴν τῶν θανάτων ἐνέργειαν παρὰ Κυρίου λαβῶν. Οὗτος κατασχεθεὶς, ἤχθη πρὸς τὸν Ἡγεμόνα Ἀγρικόλαον, καὶ ὁμολογήσας τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, τύπτεται ῥάβδοις, καὶ ἀναρτηθεὶς ζέεται. Εἶτα, ἀπαγομένῳ ἐν τῇ φυλακῇ, ἠκολούθησαν αὐτῷ γυναῖκες ἑπτὰ, αἱ καὶ τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν, Θεὸν τὸν Χριστὸν εἶναι ὁμολογήσασαι. Ὁ δὲ Ἅγιος Βλάσιος, τῷ βυθῷ τῆς λίμνης βληθεὶς, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη μετὰ τῶν δύο βρεφῶν τῶν ὄντων ἐν τῇ φυλακῇ.

Λέγεται δὲ, ὅτι οὗτος ἦν ὁ τῇ τοῦ Μεγαλομάρτυρος Εὐστρατίου διατάξει ἐπιτροπεύσας, κατὰ τὸν καιρὸν τῆς αὐτοῦ μαρτυρίας, καθάπου καὶ ἐν παλαιῷ ὑφάσματι εὐρηται εἰκονισμένος ὁ Ἅγιος Βλάσιος, ἱσταμένος μέσον τῶν Ἁγίων πέντε Μαρτύρων, ἑγγιστα τοῦ Ἁγίου Εὐστρατίου καὶ δεξιμένος ἐκ χειρὸς τούτου τὸν τέμον τῆς διατάξεως. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Συναξὶς ἐν τῷ ἀγιωτάτῳ αὐτοῦ Μαρτυρίῳ, τῷ ὄντι πλησίον τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Φιλίππου, ἐν τοῖς Μιλτιάδου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι δύο παῖδες, οἱ συναθλήσαντες τῷ Ἁγίῳ Βλασίῳ μετὰ τῶν ἑπτὰ γυναικῶν, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Βαβαὶ τοσαύτης παιδιῶν εὐθαρσίας!
Σπεύδουσιν ἄμφω, ποῖον ἐκτμηθῆ φθάσαν.

Κτείνει γυναίκας ἑπτὰ σεπτάς τὸ ξίφος,

Οὐ τῆ γυναικῶν συσχεθείσας δειλία.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς εὐρέσεως τοῦ λειψάνου τοῦ Ἁγίου Ζαχαρίου τοῦ Προφήτου, τοῦ Πατρὸς τοῦ τιμίου Προδρόμου.

Στίχ. Φανεῖς ὁ νεκρὸς γῆθεν ὁ Ζαχαρίου,

Τοῖς ζῶσι πιβοῖς ἄφθονον βλύζει χάριν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη Θεοδώρας τῆς Βασιλίσσης, τῆς στερεωσάσης τὴν ὀρθοδοξίαν.

Στίχ. Θεοδώραν Ἄνασσαν εὐσεβεστάτην,

Χριστὸς Βασιλεὺς ἀξιῶ θείου στέφους.

Ἄυτη ἐγένετο γυνὴ Θεοφίλου τοῦ Βασιλέως τοῦ Εἰκονομάχου· οὐκ ἦν δὲ αἱρετική, ὡπερ ὁ ταύτης ἀνὴρ. Ἐκείνος μὲν γὰρ τὸν Ἅγιον Μεθόδιον, τὸν Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως, ἐξώρισεν, αὐτ' ἐκείνου δὲ προεβαλετο Ἰωάννην τὸν Λεκανόμαντιν, καὶ τὰς ἀγίας εἰκόνας κατέκαυσεν. Αὕτη δὲ, καὶ φανερῶς οὐκ ἐτόλμα προσκυνεῖν τὰς ἀγίας εἰκόνας, ὅμως εἶχεν αὐτὰς κεκρυμμένας εἰς τὸν κοιτῶνα αὐτῆς, καὶ τῆ νυκτὶ ἴστατο προσευχομένη, καὶ παρακαλοῦσα τὸν Θεὸν ἵνα ποιήσῃ ἔλεος μετὰ τῶν Ὀρθοδόξων. Ἐγέννησε δὲ υἱόν, ἐνόματι Μιχαὴλ, καὶ ἐδίδαξεν αὐτὸν τὴν ὀρθοδοξίαν. Μετὰ δὲ τὴν τελευταίαν τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, εὐθέως ἤγαγε τὸν Ἅγιον Μεθόδιον, καὶ συνῆθροισεν τὴν ἱεράν Σύνοδον, καὶ ἀνεθεμάτισεν τοὺς Εἰκονομάχους, καὶ τὸν Ἰωάννην κατεβίβασε τοῦ θρόνου, καὶ τὰς ἀγίας εἰκόνας εἰσήγαγεν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Εἶτα ἐτελεύτησε, καταλιπούσα τὴν βασιλείαν τῷ υἱῷ αὐτῆς Μιχαὴλ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• Τῶν Χαλδαίων ἡ κάμιμος, πυρὶ φλογίζο-
• μένη, ἐδροσίζετο πνεύματι, Θεοῦ ἐπι-
• στασία, αἱ Παῖδες δὲ ἔψαλλον· Εὐλογητὸς ὁ
• Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φωτισμοῦ θείου ἔμπλεων, κτησάμενος καρ-
δίαν, ἀπροσκόπως παρεδραμες, προσκόμ-
ματα τῆς πλάνης, ἐχθρῶν διαθήματα, ὑποσκε-
λίσας Σοφὲ, τῆ παρουσίᾳ σου.

Ράντισμῳ τῶν αἱμάτων σου, πλάνης φλοῆς
ἀπεσθέσθη· τῆ ἐλλάμψει τῶν λόγων σου,
ἡ κτίσις ἐφωτίσθη, κραυγάζουσα Βλάσιε· Εὐ-
λογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ σκιαῖς ἐκ αἰνίγμασιν, ὃν ἐπόθησας βλέ-
πεις, πρὸς δὲ πρόσωπον, πρόσωπον λυ-
θέντων τῶν ἐσόπτρων· καὶ μέλπεις γηθόμενος·
Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Νυσαγμῷ κρατηθέντα με, Παρθένε ἀμελείας,
ἀμαρτίας κατέλαβεν, ὑπνος θανατηφό-
ρος· διὸ μετανοίας με, πρὸς ζωφόρον αὐγῆν,
Ἄγνη ἐξέγειρον καὶ σῶσόν με.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• Ὁ στεγαζῶν ἐν ὕδασι, τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ,
• ὁ τιθεὶς θαλάσση ὄριον ψάμμον, καὶ

• συνέχων τὸ πᾶν· σὲ ὕμνεϊ Ἥλιος, σὲ δοξάζει

• Σελήνη, σοὶ προσφέρει ὕμνον πᾶσα κτίσις,

• τῷ Δημιουργῷ, καὶ Κτίστη εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ σ κριὸς ἐθελόθυτος, ὡς ἱερεῖον δεκτὸν, ὡς
ἀμνὸς ἄκακος, χαίρων προσήχθης, τῷ
τυθέντι ἀμνῷ, εἰς ἡμῶν λύτρωσιν, καὶ Μαρτύ-
ρων συνήθης ὀμηγύρει, μέλπων σὺν Ἀγγέλοις,
τὴν ἱερωτάτην, Παμμακάρι ὕμνωδίαν.

Σταλαγμοῖς τῶν αἱμάτων σου, ἀποξηράνας
βυθὸν ἀθείας Μάρτυς, ἔβλυσας κόσμῳ, ἰα-
μάτων κρουνοὺς, παύοντας καύσωνα, παθημά-
των παντοίων, τῶν ἐν πίστει σοι καταφευγόν-
των, καὶ ὑπερυψήντων, Χριστὸν εἰς τῆς αἰῶνας.

Ὁ ὕκ ἀρνούμεθα Κύριον, τὸν ἐπὶ πάντων
Θεόν, ἱερῶν γυναιῶν χορὸς, ἐβόα ὁ μα-
κάριος· ὅθεν ξεόμενοι, καὶ πυρὶ ὀμιλοῦσαι, καὶ
σιδήρῳ κάραις ἐκτμηθεῖσαι, ἔχαιρον ὕμνοῦσαι,
Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἰεράν σε προήγγειλαν, Παρθενομητορ φωναί,
ἔσομένην Κόρη τοῦ Ποιητοῦ σου, ὑπὲρ φύ-
σιν τροφήν, γέννησιν ἄρρήτον, ὡς καὶ σύλληψιν
ξένην κεκτημένην· ὅθεν σε ὕμνοῦμεν, εἰς πᾶν-
τας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

• Τὸν προδηλωθέντα, ἐν ὄρει τῷ νομοθέτη,
• ἐν πυρὶ καὶ βιάτῳ, τόκον τὸν τῆς Ἄει-
• παρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν,
• ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Ὁ σ ὑπερφυεῖ κλίμακι, τῷ αἵματι Μάρτυς, ἐ-
πιβάς τὰς ἄνω μοναῖς, κατέλαβες ὠραῖος,
ἀγλαΐαις ἀποδειχθεὶς τῶν ἀγῶνων, καὶ τῷ στε-
φοδότη σου παρίστασαι.

Σὲ τὸν φωταυγῆ Ἥλιον, ποθοῦσαι γυναῖκες,
καὶ τῶν ὑδυπνῶν Χριστέ, ὄσφραθεῖσαι
σου μύρων, διὰ πάθους τὸ σὸν εἰκόνισαν, πά-
θος, καὶ τῆς ἀφθαρσίας ἠξιώθησαν.

Ἡμεροφῆς ὡς ἀστήρ, ταῖς ἄνω χορείαις,
ἠαυλιζόμενος Βλάσιε, τὴν φωσφόρον σου
μνήμην, τῆς γεραίροντας ζοφερῶν ἐγκλημάτων,
ρῦσαι ταῖς πρεσβείαις σου δεόμεθα.

Θεοτοκίον.

Φέρεις ἐν ἀγκαλαῖς, Χριστὸν τὸν διακρα-
τοῦντα, οἰκουμένην πᾶσαν, χειρὶ ἀγνῆ
Παρθενομητορ, ὃν ἰκέτευε ὡς Υἱόν σε καὶ Κτί-
στην, σῶσαι τὰς ψυχὰς τῶν ἀνυμναίντων σε.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Μαρτύρων σε ὠραῖσμα. Ἰερέων τὸ κλέος,
Μαρινώσκομεν πανόλθεις, Βλάσιε Ἱεράρχα·
ὡς θῦμα γὰρ προσήνεγκας, σεαυτὸν καὶ τέ-

κτιστον αἰώνιον, θεολογήσας Ὅσιε, τοὺς Ἀ-
ρείου συμμάχους, ὁμόφρονάς τε συνέχεας, θεία
παντευχία φραζάμενος. Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον Παναγία τέτοκας, τὸν πρὶν
ἀσώματον, θεαρχικὸν Λόγον· μόνη ἐξ
αἰῶνος γὰρ, ἀκτίσι καθαρότητος, Παρθενίας
τε κάλλει, καὶ παναμώμοις χαρίσμασι, πέφ-
νας ἀξίως Πανάμωμε.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**στερεώσας καταρχάς, τοὺς οὐρανοὺς
» ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων
» ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρα με Χρισεῖ, τῶν ἐντολῶν
» σου στῆριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλὴν σου, Ἄγιος
» μόνε Φιλάνθρωπε.

Στερεωτέραν τὴν ψυχὴν, ἀδάμαντος κερτη-
μένος, τὸ σαθρὸν σὺ τῆς αἰρέσεως δόγμα,
εὐσεβεία πυρτωθεῖς, Πανὸλβιε κατέπαυσας· διὸ
πιστοί σε πάντες, ὕμνοις θεόφρον δοξάζομεν.

Ομοιωθεῖς δι' ἀρετῶν, τοῖς τοῦ Χριστοῦ Ἀ-
ποστόλοις, τὴν ἐκείνων αὐθεντίαν καὶ
θρόνον, ἐκληρώσω προφανῶς Μελέτιε πανέν-
δοξε, ὀρθοδοξίας σῦλος, καὶ εὐσεβείας γενόμενος.

Υἰοθετημένος Θεῷ, τὸν ἐκ Θεῦ Θεὸν Λόγον,
οὐ κατήγαγες εἰς κτίσιν ἀφρόνως, ἀλλ' ἐ-
δόξασας Πατρὶ, συνάναρχον καὶ σύνθρονον, Δη-
μιουργὸν καὶ Κτίστην, τῶν γεγονότων Θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Σοῦ τὴν ἀγίαν ὁ Θεὸς, γαστέρα κατασκη-
κώσας, ἐσαρκώθη Θεομητορ ὡς οἶδε, καὶ
διέσωσεν ἡμᾶς, ταῖς ζωφόροις πάθεισιν· ὅθεν
σε σωτηρίας, πύλην Παρθένε γινώσκομεν.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Μελετήσας ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς, ἐν τῷ νόμῳ
Κυρίου Πάτερ σοφὲ, ὡς ξύλον κατάκαρ-
πον, ἐφ' ὑδάτων τοῦ Πνεύματος, φυτευθὲν ὠρά-
θης· διὸ ἱεράτευσας, τῷ Θεῷ ἀμέμπτως, Ἀρεῖς
τὸ ἄθεον, καὶ τοῦ Σαβελλίε, τὸν κακόδοξον τρό-
πον, σαφῶς βδελυξάμενος, ὀρθοδόξῳ φρονήματι,
Ἱεράρχα Μελέτιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,
τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορ-
τάζουσι πάθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, ὅμοιον.

Τὴν σοφίαν τοῦ Λόγου καταμαθὼν, καὶ τὸ
γράμμα τοῦ νόμου ἀποβαλὼν, πᾶσιν ἀ-
νεκήρυξας, τὸν τῆς χάριτος λόγον· καὶ τῶν
ψυχῶν ταῖς πλάκας, λαξεύσας τῇ γλώττῃ σου
ἐν αὐταῖς ἐχάραξας, τὰ θεία διδάγματα· ὅθεν
καὶ τοῦ γνόφου, διαβάς τὴν νεφέλην, καλυπτό-
μενος σώματι, ἀνκλάμπεις τῷ πνεύματι, Ἱεράρ-
χα Μελέτιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν

πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτά-
ζουσι πάθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οτῶν ὅλων Δεσπότης καὶ Ποιητής, ἐξ ἀ-
χράντου σε μήτρας σάρκα λαβὼν, προσ-
τάτιν σε ἔδειξε, τῶν ἀνθρώπων Πανάμωμε·
διὰ τοῦτο πάντες, πρὸς σέ καταφεύγομεν ἰλα-
σμὸν πταισμάτων, αἰτούμενοι Δέσποινα, καὶ
αἰωνιζούσης λυτρωθῆναι βασάνου, καὶ πάσης
κολάσεως, τῆς ἐκεῖσε δεόμεθα, καὶ ἐν πίστει
βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ,
τοῦ δοθῆναι πᾶσι Κόρη ἄφεσιν, τοῖς εὐσεβῶς
προσιούσι, τῇ σκέπῃ τῇ θείᾳ σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Οσταυρὸν ὑπομείνας ὡς ἀγαθὸς, τοῦ Ἀ-
δάμ τὴν πτωχείαν ἀναλαβὼν, μόνε ἀνα-
μάρτητε, ὑπεράγαθε Κύριε, τοῦ θανάτου εὐ-
σπλαγγχε, τὸ κράτος κατέλυσας, καὶ τῷ πάθει
σε Δέσποτα, τὸν κόσμον διέσωσας· ὅθεν Ζωο-
δότα, τὴν πεσῆσαν ψυχὴν μου, οἰκτείρησον δέο-
μαι, ὅταν κρίνης τὰ ἔργα μου, δικαιοκρίτα φι-
λάνθρωπε· καὶ δός μοι πανοικτίρμον Θεέ, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν ὡς εὐσπλαγγχος· ὅτι μό-
νος ὑπάρχεις, φύσει ἀναμάρτητος.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ύμῃ ἰσχύς, Κύριε, σύμῃ καὶ δύναμις, σὺ
» Θεός μου, σύμου ἀγαλλίαμα, ὁ πατρι-
» κοὺς κόλπους μὴ λιπῶν, καὶ τὴν ἡμετέραν,
» πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῷ Προ-
» φῆτῃ, Ἀβθακούμ σοὶ κραυγάζω· Τῇ δυνάμει
» σου δόξα φιλάνθρωπε.

Επιφανῶς, Ἱερομύστα διέπρεψας, τὸν τοῦ
Πέτρου, θρόνον κληρωσάμενος, τοῦ παρ
αὐτοῦ Πάτερ τοῦ Χριστοῦ, χειροτονηθέντος· οὐ
καὶ τὸν τρόπον ἐζήλωσας, Υἱὸν Θεοῦ τοῦ ζῶν-
τος, τὸν Σωτῆρα δοξάζων, διδαχαῖς ταῖς ἐκεί-
νου ἐπόμενος.

Παντοδαποῖς, κεκοσμημένος χαρίσμασι, Μο-
ναρχίας, κήρυξ ἐχρημάτισας, τῆς ἐν Πα-
τρὶ καὶ μονογενεῖ, Λόγῳ νοουμένης καὶ Θεῷ
Πνεύματι Πάνσοφε· Μονάδα γὰρ οὐσίας, ἐν
Τριάδι προσώπων, ὑφεστῶτων ἐδίδαξας Ὅσιε.

Ανακραθεῖς, κάλλει τῷ πρώτῳ Θεσπέσει,
καὶ τῇ αἴγλῃ, τούτου συμμορφόμενος, καὶ
πυρσωθείς θείαις ἀστραπαῖς, κατὰ μετουσίαν,
τῇ Ἐκκλησίᾳ φῶς δεύτερον, ἐγένου Θεοφάντορ
φωτισμὸν εὐσεβείας, ἀναφαίνων τοῖς πίστει
προστρέχουσιν. Θεοτοκίον.

Ινα μορφήν, τὴν κεχωσμένην τοῖς πάθεισιν,
ἐκζητήσης, πλούτου ἀγαθότητι, Παρθεκλήν

ᾠκησας νηδύν, ἐξ ἧς ἡ Σοφία, Θεοῦ ναὸν ᾠκοδόμησας· δι' οὗ συνανεστράφησ, τοῖς ἀνθρώποις οἰκτίρμον, καὶ διέσωσας κόσμῳ τὰ πέρατα.

Ἐδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

- » Ἴνα τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου
- » τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ
- » ἀλλότριον σκότος τὸν δαίλιον· ἀλλ' ἐπίσρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου,
- » τὰς ὁδοὺς μου κατεύθυνον δέομαι.

Νεμομένης ἀτόπως, πάντας τῆς αἰρέσεως τῆς κακοδαίμονος, ὑπερῆρας Πάτερ· εὐγενεῖα ψυχῆς καὶ φαιδρότητι, καὶ πανάγνω γνώμη, καὶ σταθηρᾷ θεοσεβείᾳ, θεοφάντορ παμμακάριε Μελέτιε.

Ολικαῖς προθυμίαις τῆς Ἀρειανόφρονος κατασρεψάμενος, ὀρθοδόξῳ πίστει, θεοφόρῳ τὸ κράτος ἐκύρωσας, ἐν Τριάδι ἕνα, Θεὸν ἡμῖν ἀνακηρύττων, παμμακάριστε Πάτερ Μελέτιε.

Υπερθέου Τριάδος, μύστης ἐχρημάτισας παναληθέστατος, τῷ Πατρὶ τὸν Λόγον, ὁμοούσιον σέβων καὶ σύνθρονον, καὶ τὸ Θεῖον Πνεῦμα, ὁμοφυῆς Πατρὶ καὶ Λόγῳ, πανσεβάσμιε Πάτερ Μελέτιε. Θεοτοκίον.

Στρατηγίαι τῶν ἄνω, Πάναγενε Δυναμίεων σέ μακαρίζουσι, γενεαὶ δὲ πᾶσαι, τῶν ἀνθρώπων ἀξίως δοξαρίζουσι· διὰ σοῦ γὰρ μόνης, οἱ ἐπὶ γῆς τοῖς οὐρανόις, συναφθέντες ὑμνοῦμεν τὸν τόκον σου.

Ἐδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

- » Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλὰ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Εξήρανας ποταμούς, Θεόφρον τοὺς τῆς αἰρέσεως· ἠνέωξας δὲ πηγὰς, δογματῶν ὀρθότητος ἀήττητος πρόμαχος, τῆς ὀρθοδοξίας, γεγονῶς ὡς παμμακάριστε.

Επράνας τὸ θολερὸν, Ἀρείου ρεῖθρον καὶ ἄθεον, κατήρδευσας δαψιλῶς, τῆς χάριτος νόμασι, πιστῶν τὰ συστήματα, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, τὴν εὐπρέπειαν ἐκόσμησας.

Υπάρχων διαπρεπῆς, ἐνθέοις ἐπιτηδεύμασιν, ἐγένου περιφανῆς, Πάτερ πρακτικώτατος, ἀκλόνητος σύμμαχος τῆς θεοσεβείας, καὶ ποιμένων προηγούμενος.

Θεοτοκίον.

Φωτίζουσι τὰς ψυχὰς, τῶν ὀρθοδόξως ὑμνούντων σε, αἱ ῥήσεις τῶν Προφητῶν, τὴν σὴν προμηνύουσαι, πανάχραντον σύλληψιν, καὶ τὴν ὑπὲρ λόγον, θεοσύμφευστόν σου γέννησιν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Τοῖς τῶν αἱμάτων σου ρεῖθροις.

Ορθοδοξίας τοῖς τρόποις κοσμούμενος, τῆς Ἐκκλησίας προσάτης καὶ πρόβουλος, ἐδείχθης παμμακάριε Μελέτιε, καταπυρσεύων τὰ πέρατα δόγμασι, λαμπτήρ Ἐκκλησίας φαινότατε.

Ὁ Οἶκος.

Τῶν Ἀποστόλων ὁμότροπόν σε καὶ ὁμόδοξον πάντες ἐγνωκότες πιστοὶ, καὶ σύνθρονον Πάτερ Ὅσιε, καὶ τῆς Τριάδος μύστην καὶ λάτρην, καὶ Διδάσκαλον μέγαν τῆς Ἐκκλησίας ὑπὲρ αὐτῆς τὴν ψυχὴν σου τρισμάκαρ προθέμενον τῷ ζήλῳ τῆς εὐσεβείας πυρσούμενον, θεόφρον Μελέτιε, συμφώνως πάντες ἀνυμνῶμεν σε, τὴν σεπτὴν σε καὶ ἐνθεον γεραίροντες κοίμησιν λαμπτήρ Ἐκκλησίας φαινότατε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μελετίου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης.

Στίχοι.

Τὰς χεῖρας αἶρων Μελέτιος Κυρίῳ,

Ταῖς χερσὶ σου τίθημι τὴν ψυχὴν, λέγει.

Δωδεκάτη Μελετίου ἔδυ χθόνα πηλυθότειραν.

Οῦτος, διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν αὐτοῦ ἀρετὴν, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν καθαρὰν ἀγάπην, ζηλωτὸς ἐγένετο πολλοῖς, ἐπὶ τοσοῦτον, ὥς τε καὶ παρὰ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ, ἐπὶ τὴν πόλιν εἰσελθόντος ὅτε καὶ τῆς χειροτονίας αὐτοῦ ἡ κυρία ἡμέρα παρῆν, πῶς τῷ εἰς αὐτὸν ἐλκόμενος ἕκαστος, εἰς τὴν αὐτοῦ οἰκίαν ἐκάλεε τὸν Ἅγιον, ἀγιασθῆσθαι αὐτὸν τῇ εἰσόδῳ οἰόμενος. Τριάκοντα δὲ οὐδὲ ὅλας ἡμέρας ἐν τῇ πόλει πληρώσας, παρὰ τῶν τῆς ἀληθείας ἐχθρῶν ἐξεβλήθη, τότε τοῦ Βασιλέως παραπεισθέντος, καὶ τοῦ Θεοῦ ταῦτα συγχωρῶντος.

Μετὰ δὲ τὴν παράνομον ἐκείνην δίωξιν ἐπανελθὼν, πλείον τῶν δῶν ἐνιαυτῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει διέτριβε. Καὶ πάλιν καλεῖ μὲν αὐτὸν τὰ τοῦ Βασιλέως γράμματα οὐκ ἐγγύς περ, ἀλλ' εἰς τὴν Θράκην· ὡσαύτως καὶ ἕτεροι Ἐπίσκοποι πολλαχόθεν τῆς οἰκουμένης ἐκείσε συνέρρευσαν, βασιλικοῖς κληθέντες καὶ αὐτοὶ γράμμασι, διὰ τὸ τὰς Ἐκκλησίας, ἐκ μακροῦ χειμῶνος ἀνενηκούσας, ἀρχὴν εἰρήνης καὶ γαλήνης λαμβάνειν. Τότε δὲ θαυμασθεῖς ὁ μέγας οὗτος παρὰ πᾶσι, τὴν ψυχὴν ἀφῆκεν εἰς χεῖρας Θεοῦ, ἀναπαυσόμενος μετ' εἰρήνης ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας. Τοῦτου τῶν Μακάριον καὶ ὁ θεῖος, Χρυσόστομος, καὶ Γρηγόριος ὁ Νύσσης, ἐγκωμίοις ἐτίμησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μαρίας, τῆς μετονομασθείσης Μαρίνος.

Στίχ. Στολὴ Μαρίνον μαρτυρεῖ τὴν Μαρίαν·

Ταφὴ Μαρίαν δεικνύοι τὸν Μαρίνον.

Αὕτη, τὴν γυναικίαν ἀλλαξαμένη στολὴν, μετὰ τοῦ ἱδίου πατρὸς κατὰ σάρκα, Εὐγενίου, εἰσῆλθεν ἐν τῷ Μοναστηρίῳ, καὶ ἀπεκείρατο, καὶ διηκόνει μετὰ τῶν νεωτέρων ἀδελφῶν, ἀγνωσμένη ὅτι γυνὴ ἦν. Ἐν μιᾷ οὖν καταλύσασα μεθ' ἑτέρων ἐν πανδοχείῳ, ὡς διαφθειρα-

σα τὴν τοῦ πανδοχίως θυγατέρα διαβάλλεται· καὶ καταδίχεται τὸ ὄνειδος, καὶ ἦν οὐκ ἐνήργησεν ἀμαρτίαν, ὁμολογῆ. Ὅθεν τοῦ πυλῶνος ἐκβάλλεται τῆς Μονῆς, καὶ τρισὶ χρόνοις ἔξω ταλαιπωρεῖ, ὅπερ οὐκ ὠδίνησες ἐκτρέφουσα νήπιον. Ἐπεὶ δὲ εἰσεδέχθη ποτὶ τῆς Μονῆς ἐντός, συνῆν αὐτῇ τὸ παιδάριον, ἄρρην ὄν· ἀπεκαλύφθη δὲ τὰ κατ' αὐτὴν μετὰ τὴν αὐτῆς τελευτῆν. Αὐτὴ μὲν ἐν τῷ κηδεύσασθαι γυνὴ φανεῖσα, ἐξέπληξεν ἅπαντας· ἡ δὲ τοῦ πανδοχίως θυγατῆρ, πονηρῷ πνεύματι ληφθεῖσα, ὑπὸ στρατιώτου τινὸς ἔφη διασφαρῆναι. Καὶ οὕτως, ὁ, τε Ἠγούμενος καὶ οἱ Μοναχοί, ἦν πρὸ ἐλίγον ἀθλίαν ἐκάλουν, μακαρισμῶν μεγάλων ἠξίωσαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχ. Οὐδέν τι προσχὼν Ἀντώνιος τοῖς κάτω,
Καλῶν δικαίως ἠξιώθη τῶν ἄνω.

Οὗτος τὸ γένος ἔλκων, τὸ μὲν ἐξ Ἀσίας, τὸ δὲ ἐξ Εὐρώπης, ἡ τρίτη πατρὶς ἦν αὐτῷ ἡ Βασιλὶς τῶν πόλεων, ἧτις καὶ ἰθρέψατο, καὶ τῶν παιδικῶν σπαργάνων ἀπεβάλετο, καὶ εἰς μέτρον ἡλικίας ἤνεγκε, καὶ γραμμασιν ἐξεπαιδεύσει, καὶ μετὰ ταῦτα Ποιμένα ἐκτέησατο. Ἐπειδὴ δὲ τὰ εἰσότερον συμβῆσθαι μέλλοντα ἡ τῷ Πνεύματος χάρις ἐν πολλοῖς πολλαῖς προετύπωσεν, αὐτὸν τῶτον τὸν θαυμασίον, κομιδῇ νήπιον ὄντα, ἄρτον προτιθεῖναι, καὶ θυμιατήριον ἐγχειρίζεσθαι, καὶ καθὼς ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν τελειῖσθαι εἶωρα, καὶ αὐτὸν ταύτην τελεῖν ἐν ἄνω τῆς ἡλικίας ὠκονόμησεν.

Ἐπεὶ δὲ τοῦ καιροῦ προβάντος, τὸν μοναστήν ὑπέδου βίον, καὶ τὴν πρακτικὴν σοφίαν ἀνδρικώτερον μετήρξατο, καὶ μὴ βουλόμενος, εἰς τὸ τοῦ πρεσβυτερίου ἀνάγεται ἀξίωμα, καὶ τοῦ μοναστηρίου Ἠγούμενος γίνεται. Ἐντεῦθεν ἡ ἀγρυπνία, καὶ τὸ ἐν προσευχαῖς ἀνένδοτον ἐπικολουθεῖ. Τότε καὶ ὁ πατήρ αὐτοῦ τὸ μοναδικὸν σχῆμα ἐνδύεται, καὶ οὕτω, καιροῦ λαβόμενος, ἀμφοτέραις χερσίν, ὁ δὴ λέγεται, τὴν ἐλεημοσύνην εἰργάζετο. Ὅθεν τῷ μεγάλῳ τούτῳ, διὰ στενωποῦ παριόντι, καὶ τὴν ἐλεημοσύνην ἐργαζομένῳ, ἀπόδεσμέν τις ἐγχειρίζει χρυσίον, Λάβε τῆτο, εἰπὼν εἰς ἀνάλωσιν τῶν πτωχῶν. Καὶ ἡ μὲν χεὶρ εἶχε τὸν χρυσόν, τοῖς δὲ ὀφθαλμοῖς ἀληπτος ἦν ὁ παρασχών. Ἐπὶ τούτοις ὁ μέγας εὐθύνει τοῖς καλοῖς.

Διὰ ταῦτα, καιροῦ ἐπιστάντος, καὶ Ἀρχιερέως ζητουμένου ψήφῳ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ Βασιλέως, ἐπὶ τὸν θρόνον Κωνσταντινουπόλεως ἀνάγεται. Καὶ καθάπερ ὑπόπτερος, τῇ τοῦ Πνεύματος δυνάμει, ἐν γηραιῷ τῷ σώματι πάσας διατρέχει τὰς Ἐκκλησίας, λιταῖς τὸ Θεῖον ἐξευμνιζόμενος, καὶ τὰς χρόνῳ πεπονηκυίας κατὰ τὸ δυνατὸν ἀνακτώμενος, καὶ τοῖς ἀπορία συνεχομένοις τῶν Κληρικῶν, καὶ τῶν ἀναγκαίων ἰνδεῶς ἔχουσιν, ἀφθόνῳ τῶν χρημάτων χορηγία, τὴν παροῦσαν ἀπορίαν διέλυε, καὶ τὰς τῶν πενήτων μυριάδας ἐν ταῖς προσόδοις καὶ ἐλεημοσύναις παρεμυθεῖτο. Πολλοῖς δὲ καλῶν αἰτίαι γενόμενος, καὶ θαύματα μίγιστα κατεργασάμενος, ἐν γῆρα βαθεῖ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῇ αὐτοῦ Μονῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι Σατορνίνος καὶ Πλουτίνος ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Τὰ θνησιμαῖα ταῦτα τῶν τεμνημένων.

Σατορνίνου πέφυκε καὶ τοῦ Πλουτίνου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**εοῦ συγκατάβασιν, τὸ πῦρ ἠδέσθη ἐν
• Βαβυλῶνι ποτέ· διὰ τοῦτο οἱ Παῖδες, ἐν
• τῇ καμίνῳ ἀγαλλομένῳ ποδί, ὡς ἐν λειμῶνι
• χορεύοντες ἔψαλλον· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ
• τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Αγία σε Σύνοδος, πρωτοσατῆντα ἔσχε Θεόληπτε, ἦν τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ἐκ τῶν περάτων εἰς ἐν συνήθροισαν, ὑμολογοῦσαν αὐτῇ τὴν Θεότητα· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ισότημον ἔλαχες, τὴν προεδρείαν τοῖς Ἀποστόλοις Χριστοῦ, καὶ τὴν ἔνθεον τούτων, διδασκαλίαν ἐκκληρονόμησας, καὶ πολιτείαν μιμούμενος ἔψαλλες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νοῦν ἔχων ὀξύτατον, πρὸς θεοπτικὴν ἀνατεινόμενον, τὴν τῶν αἰρετιζόντων, ἀμβλυωπίαν ἐξεμυκτήρισας, τοὺς εὐσεβεῖς δὲ διδάσκων ἐκράνυγες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ως ἔσοπτρον ἄχραντε, σὺ τῆς ἀγίας στίλβουσα χάριτος, φωτοτόκος Παρθένε, καὶ Θεοτόκος πάναγνε γέγονας· διὸ συμφώνως τῷ τόκῳ σου ψάλλομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαιῶν ὁ
• τύραννος τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
• καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
• τέτους ἰδῶν· Τὸν Διμιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν
• ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογοῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
• λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Περιφανῶς ἐδίδαξας, μίαν σέβειν Θεότητα, τὴν ἐν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ Πνεύματι, καὶ δυνάμιν ἄπειρον, καὶ βασιλείαν μίαν σαφῶς, τῶν ἰδιωμαίων, ἀσφαλῶς τηρουμένων, ἐκάστη ὑποσάσει, ἢ καὶ ψάλλον ἐβόα· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αγισύνης τέμενος, Ἱεράρχα γενόμενος, πάντας ἀγιάζεις, τοὺς τῷ σῷ ὀνόματι, καλεῖσθαι σπουδάζοντας (*), καὶ τὴν εἰκόνα Πατῆρ τὴν σὴν, σχέσει τῇ πρὸς σέ, διαχαράττοντας πόθῳ, καὶ πίσει μελωδοῦντας· Ἱερεῖς εὐλογοῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μυσταγωγίαις ἄριστα, τὴν σὴν ποιίμνην ἐφώτισας· νῦν δὲ πρωτοτόκων, Ἐκκλησίαν ἠΐξησας, προσθήκη γενόμενος, τοῖς ἀπ.

(*) Τὸ χωρίον τοῦτο οὕτω διαρῥῶσι τινὲς· Τοὺς πιστῶς τὸ ὄνομα, καλεῖν τὸ σὸν σπεύδοντας.

αἰῶνος λάμψασιν, ἱεραρχικαῖς, καὶ μουσικαῖς λειτουργίαις, μεθ' ὧν βοᾷς ἀπαύστως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Μεμυημένοι Πάναγνε, τὸ ἐπὶ σοὶ Μυστήριον καὶ τὴν γενομένην, διὰ σοῦ δρεπόμενοι, ψυχῶν ἀπολύτρωσιν, καὶ σωτηρίαν κρίζομεν, σὺν τῷ Γαβριήλ, τῷ Ἀρχαγγέλῳ τὸ Χαῖρε, βοῶντες Θεοτόκε, καὶ πιστῶς μελωδοῦντες· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Ὡδή Δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
• **Κ**ατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὦφθη
• τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ
• σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διό
• σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, τα-
• ξιάρχαι μεγαλύνουσιν.

Αὐλῶς τῷ αὐλῷ παρεστηκώς, ὃν καὶ Κτίστην τῶν ὄλων καὶ Κύριον, καὶ τοῦ Πατρὸς, Λόγον καὶ σοφίαν οὐσιωδῶς, καὶ συμφυῶς ὑπάρχοντα, σὺ ἔθεολόγεις εἰλικρινῶς, αἰτούμενος μὴ παύσῃ, σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει, σὲ Θεηγόρε μακαρίζομεν.

Καμάτοις ἐνιδρῆντα πνευματικοῖς καὶ προθύμως εἰσέτι μαχόμενον, ὑπὲρ αὐτοῦ, τοῖς Πνευματομάχοις σὲ καθορῶν, τὸ καθαρὸν καὶ Ἅγιον, Πνεῦμα στεφανῶσαν ὡς νικητὴν, προσέλαβεν ἀξίως, καὶ ταῖς ἄνω Παμμάκαρ, χοροστασίαις συνηρίθμησεν.

Αγῶνας διανύσας τοὺς εὐαγεῖς, καὶ τὸν δρόμον τελέσας, τὸν κάλλιστον, καὶ τὴν ἄρῆν, πίστιν ἐκδιδάξας πανευσεβῶς, δικαιοσύνης στέφανον, παρὰ τοῦ τῶν πάντων Δημιουργοῦ, ἐδέξω Θεηγόρε, συνόδῳ διδασκάλων, ὕμνοις ἐξ ὕμνων προπεμπόμενος.

Θεοτοκίον.

Ραδίως Θεοτόκε διαπερᾶν, τὸν τοῦ βίου παρὰ τῆς φύσεως μου κλυδῶνα, τῶν πειρασμῶν, τὰς ἐπαναστάσεις καὶ τῶν παθῶν, ὡς ἀγαθὴ πρᾶξουσα, καὶ καθοδηγοῦσα πρὸς ἀρετῆς, οὐράνιον πορείαν, ὅπως ὡς εὐεργέτην, ἀκαταπαύστως μεγαλύνω σε.

Ἐξαποστειλᾶριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ηπαμφανῆς ἐπέστη, τοῦ Ἱεράρχου ἑορτῆ· δεῦτε προθύμως ἐν ταύτῃ, ἀνευφημήσωμεν Χριστὸν, τὸν θαυμαστὸν ἐν Ἁγίοις, καὶ μόνον Κύριον ὄντα.

Θεοτοκίον.

Ελπίς τῶν ἀπληπισμένων, καταφυγὴ Χριστιανῶν, σὺν Ἀποστόλοις Προφήταις, καὶ

Μάρτυσι τὸν σὸν Υἱόν, ἐκέτευε ὑπὲρ πάντων, τῶν σὲ πιστῶς προσκυνούντων.

Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρτινιανοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια, τρία τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ασκησιν ἐλόμενος, καὶ κακουχίαν μακάριε ἐν σπηλαιοῖς καὶ ὄρεσι, σαυτὸν ἀπεμάκρυνας, φυγαδεύων Πάτερ, καὶ ταῖς θεωρίαις, καὶ ἀναβάσσει τὸν νοῦν, ἀποκαθαίρων καὶ καλλυνόμενος· ἐντεῦθεν ἐχηρημάτισας, θεῖον δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, Θεοφόρε πανόλθιε, Μοναζόντων τὸ καύχημα.

Μάρτυς ἐθελούσιος, καὶ δικαστὴς καὶ κτήγορος, σεαυτοῦ ἐχηρημάτισας· πυρὶ γὰρ φλεγόμενος, ἠδονῆς ἀτόπου, πυρὰν λαυροτάτην, Πάτερ ἀνάψας σεαυτὸν, μέσον εἰσήξας κατακαϊόμενος· ἡ δρόσος δὲ τοῦ Πνεύματος, ἐξ οὐρανοῦ σε ἀνέψυξε, καὶ τὸν σάλον τὸν ἀπειρον, εἰς γαλήνην μετήγαγε.

Μέσον κατεσκήνωσας, θαλάσσης Πάτερ τὰ κύματα, ἀποφεύγων τοῦ ὄφους· καὶ κεῖ δέ σοι θήρατρα, ὃ ἐχθρὸς προσάγει, τὴν διασωθεῖσαν, ἐκ τρικυμίας χαλεπῆς· θηρσί δὲ αὐθις προσεποχούμενος, τῇ χέρσῳ προσεπέλασας, καὶ τὸν ἀγῶνα ἐτέλεσας, ξενιτεύων θλιβόμενος, Θεοφόρε πανόλθιε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ χαῦνον καὶ ἐκλυτον, Παρθενομήτορ πανάμωμε, τῆς ψυχῆς μου μετὰβαλε, εἰς ῥῶσιν καὶ δύναμιν, νῦν τοῦ θεοῦ φόβῳ, ποιεῖν σε καὶ πράττειν, τὰ δικαιώματα Χριστοῦ· ὅπως ἐκφύγω τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον, καὶ κληρὸν τὸν οὐράνιον, καὶ τὴν ζωὴν τὴν ἀπέραντον, διὰ σοῦ εὖρω Δέσποινα, εὐφραϊνόμενος πάντοτε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέπεσα, καὶ τὴν πλευρὰν ὀρυπτόμενον, ὑπὸ λόγχης ἢ Πάναγνος, Χριστὸν τὸν φιλόνητον, ἐκλαϊε βοῶσα· Τί τοῦτο Υἱέ μου; τί σοι ἀχάριστος λαὸς, ἀποτινύει ἀνθ' ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς, καὶ σπεύ-

δεις με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; Καταπλήτομαι εὐσπλαγγνε, σὴν ἐκούσιον σταύρωσιν. Ἐὰν δὲ τύχη ἐκτὸς τῆς Τεσσαρακοστῆς, λέγε τὰ ἐξῆς Ἰδιόμελα.

Δόξα, Ἦχος β'.

Χαίροις ἔντιμον, καὶ πολυθαύμαστον, Παλαιστινῶν τὸ κύδος· ἀνέτειλας γὰρ ἡμῖν ὡς φαινότατος ἥλιος· καὶ τὴν τοῦ ἐχθροῦ καταφλέξας ἀπασαν δυναστείαν, τῶν μελῶν σου ἤψω πυρὶ μακάριε· ἐν ὄρεσι γὰρ καὶ ἐρήμοις καὶ νήσοις, πάντα πειρασμόν σοι προσήγαγε· τὸ μὲν, ἐν ἐρήμῳ γύναιόν σοι παρεστήσατο· τὸ δὲ, ἐν βράχει θαλαττίῳ, ὁ πειράζων πειράζειν σέ, ἐπειρᾶτο σοφέ· Ἄλλ' ὦ Μαρτινιανὲ τρισόλβιε, Χριστὸν ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν ἰκετεύων μὴ παύση, τῶν ἐκτελούντων σου πιστῶς τὸ μνημόσυνον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Σὺ εἶ τῶν Ἀγγέλων ἡ χαρὰ, σὺ εἶ τῶν ἀνθρώπων ἡ δόξα, σὺ τῶν Πιστῶν ἡ ἐλπίς, Δέσποινα πανσώμωμε, καὶ προστασία ἡμῶν· καὶ πρὸς σέ καταφεύγοντες, ἐν πίσει βοῶμεν Ὅπως ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ἐχθροῦ, λύπης ψυχοφθόρου καὶ πάσης, θλίψεως ῥυσθίημεν πάντες, οἱ ἀνευφημοῦντές σε Θεόνυμφε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Οτε ἐν Σταυρῷ σε ἡ Ἀμναῖς, Ἄρνα τὸν οἰκεῖον ἐώρα, κατακεντούμενον, ἥλιος ὠλοφύρετο ἐκπληττομένη σφοδρῶς· καὶ δακρύουσα ἔλεγε· Πῶς θνήσκεις Υἱέ μου, θέλων τὸ χειρόγραφον, τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ, ῥῆξαι καὶ θανάτου λυτρώσαι, ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον; Δόξα, τῇ οἰκονομίᾳ σου μακρόθυμε.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος β'.

Πεποικιλμένος στολῇ ἀγνείας, καὶ πεπτρωσμένος, ἐντεῦξαι θεία, ἔνοικόν τε ἔχων Χριστὸν τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα, γυναικεία στολῇ οὐ συνηρπάγης, οὐδὲ ἠδοναῖς κατεδέξω, ἀλλ' ἐπέβης προθύμως τῷ ὁμοδούλῳ πυρὶ, τὸ θεῖον πῦρ ἐγκάρδιον ἔχων· καὶ διὰ τοῦ αἰσθητοῦ καὶ προσκαιροῦ πυρός, τὸ ἐμπαθὲς πῦρ κατέφλεξας, καὶ τῆς γεέννης τὴν φλόγα κατέσβεσας. Διὸ πρέσβευε, Μαρτινιανὲ τρισόλβιε, καὶ ἡμᾶς τοῦ ὀλεθρίου καὶ αἰωνίου λυτρωθῆναι πυρός.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Νεῦσον ταῖς δεήσεσιν Ἀγνή, τῶν σῶν οἰκετῶν καὶ παράσχου, πηγὰς δακρύων ἡ-

μῖν, ἵνα ἀποπλύνωμεν, τῶν ἐγκλημάτων ἡμῶν, τὰς κηλίδας Πανάμωμε, καὶ σβέσωμεν φλόγα, τοῦ διαιωνίζοντος καὶ πικροτάτου πυρός· σὺ γάρ, τῶν ἐξ ὅλης καρδίας, σὲ τὴν τοῦ Δεσπότη Μητέρα, ἐπικαλουμένων τὰς δεήσεις πληροῖς.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ω τῆς ἀγαθότητος τῆς σῆς! ὦ τῆς ὑπὲρ κῶν εὐσπλαγγνίας! ὦ τῆς πολλῆς ἀνοχῆς, καὶ μακροθυμίας σου, Λόγε προάναρχε! ἡ Παρθένος ἐκραύγαζεν, ὀλοφυρομένη· Πῶς ὁ ὦν ἀθάνατος, θανεῖν ἠγάπησας; Μέγα τὸ μυστήριον βλέπω! ὅμως προσκυνοῦ σου τὰ πάθη, ἅπερ ἐκούσιως καθυπέμεινας.

Ἄπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν φλόγα τῶν πειρασμῶν, δακρύων τοῖς ὀχετοῖς, ἐναπέσβεσας Μακάριε· καὶ τῆς θαλάσσης τὰ κύματα, καὶ τῶν θηρῶν τὰ ὀρμήματα, χαλινώσας ἐκραύγαζες· Δεδοξασμένος εἶ Παντοδύναμε, πυρός καὶ ζάλης ὁ σώσας με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκειται ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Μέλπω μαίκαρ σου τοὺς δρόμους θείοις λόγοις.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**αλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἔχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Μονάσας, καὶ τὸν σταυρόν σου Ὅσιε, ἀναλαβόμενος, τῷ διὰ σέ ἐκούσιον Σταυρόν, καὶ ταφήν ὑπομείναντι, ἀκολουθεῖν ἐπόθησας, πάθη νεκρώσας τὰ τοῦ σώματος.

Εν ὄρει τῆς ἀπαθείας Ὅσιε, μένειν ἐλόμενος, ταῖς πρὸς τὸ θεῖον νεύσει νυκτός, καὶ ἡμέρας ἐσχόλασας, διὰ νηστείας πάνσοφε, καὶ ἐγκρατείας καὶ δεήσεως.

Λαμπτήρα, τῆς Ἐκκλησίας ἐνδοξε, Χριστός σε ἔδειξε, φωτοβολοῦντα Πάτερ ἀρεταῖς, τῶν πιζῶν τὰ συσῆματα, καὶ τῶν ψυχῶν σκοτόμαναν, πολυσχιδῆ ἀποδιώκοντα.

Θεοτοκίον.

Παρθένον, καὶ μετὰ τόκον μόνην με, μείνανσαν ἔγνωμεν· τὸν πλαστοουργὸν γὰρ ἔτεκες Θεόν, καὶ σαρκὶ ἐσπαργάνωσας, τὸν θεῖον καὶ δυνάμεσι, τὴν γῆν ὀρίχλη σπαργανώσαντα,

Ωδή γ'. Ο Εἰρμός.

• **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
• **Ε** Χριστέ κράζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε,
• καὶ καταφυγή καὶ στερέωμα.

Ανύστακτον τὸν πυρσόν, τὸν τῆς ψυχῆς
διατηρῶν πνεύματι, τῆς νοητῆς ἔνδοθεν,
Ὅσιν παστέδος ἐσκλήνωσας.

Ρέοντων παραδραμῶν, εὐσεβοφρόνως τὰ τερ-
πνὰ ἔσπευσας, τὰ μηδαμῶς ῥέοντα, Μαρ-
τινιανὲ ἐγκολπώσασθαι.

Στενούμενος πλατυσμῶ, ἀσκητικῆς διαγωγῆς
Ὅσιν, πλάτος τερπνὸν ἔφθασας, τὸ τοῦ
Παραδείσου γηθόμενος.

Θεοτοκίον.

Οικήσας σου τὴν νηδὺν, ὁ κατοικῶν τὸν οὐ-
ρανὸν ἄλλον σε, Μήτηρ Θεοῦ ἔμψυχον,
ὄντως ἕρανόν ἀπειργάσατο.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Εν πέτρᾳ εὐσεβείας προσερείσας τὸν πόδα
ἔσθ, ἐχθροῦ ταῖς μεθοδείας ἀπερίτρεπτος
ἔμεινας· πυρὶ δὲ θερμανθεὶς τῶν ἡδονῶν, εἰς
πῦρ σαυτὸν ἐνέβαλες δειχθεὶς, ἐθελούσιος Μάρ-
τυς, ἐπισκοπῇ τῇ θείᾳ δροσιζόμενος. Δόξα τῷ
δεδωκότι σου ἰσχύν· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι·
δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ταῖς χεῖράς σου ταῖς θείας, αἷς τὸν Κτίστην
ἐβάστασας Παρθένε Παναγία, σαρκω-
θέντα χρηστότητι, προτείνουσα δυσώπησον αὐ-
τὸν, λυτρώσασθαι ἡμᾶς ἐκ Πειρασμῶν, καὶ πα-
θῶν καὶ τῶν κινδύνων, τῆς εὐφημοῦντάς σε πό-
θῳ καὶ βοῶντάς σοι· Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν
σοί· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευ-
θέρωσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῷ σου προσπαγέσθαι ὑπὸ τῶν παρα-
νόμων, καὶ στρατιωτῶν Σῶτερ λόγῃ τὴν
πλευρὰν ὀρυγέσθαι, ἡ Πάναγνος ὠδύρετο πι-
κρῶς, τὰ σπλάγχνα κοπτομένη μητρικῶς· καὶ
τὸ πολὺ σου καὶ φρικτὸν τῆς ἀνοχῆς, ἐξίστατο
βοῶσα· Δόξα τῇ πρὸς ἀνθρώπους σου στοργῇ·
δόξα τῇ σῇ χρηστότητι· δόξα τῷ ἐν τῷ θά-
νάτῳ σου, βροταῖς ἀθανατίζοντι.

Ωδή δ'. Ο Εἰρμός.

• **Ε**παρθένα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
• **Ε** Σταυροῦ τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης,
• ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγαίζου-
• σα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Υποπιάσας τὴν σάρκα σκληραγωγίαις, τῇ
καθαρᾷ καρδίᾳ σου, φέγγος ὑπεδέξω,

Πάτερ τὸ τοῦ Πνεύματος, καὶ χαίρων ἐκραύ-
γαζες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ταῖς τῷ Πνεύματος λαμπόμενος φωταυγείαις,
τὸ σκοτεινὸν παρεδραμες, νέφος τῶν δαι-
μόνων, μέλπων ἐμμελέστατα, τῷ σὲ δυναμώ-
σαντι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Οὐκ ἐσάλευσε τὸν πύργον τῆς σῆς καρδίας,
ὁ δυσμενῆς προσήξας σοι, κύματα κα-
κίας· πέτρα γὰρ ἐστήρικτο, Θεοῦ ἀγαπήσεως,
Μαρτινιανὲ ἀξιάγαστε. Θεοτοκίον.

Υπερτέρα τῶν Ἀγγέλων ἐδείχθης μόνη βου-
λῆς μεγάλης Ἀγγελον, τέτοκας γὰρ Λό-
γον, πάντας τὸν φωτίζοντα, Παρθένε τοὺς κρά-
ζοντας· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ωδή ε'. Ο Εἰρμός.

• **Σ**ὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυ-
• **θ**ας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφῶδους
• ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Τίς δύναται τὰ σὰ, ἐξειπεῖν κατορθώματα,
ἰσάγγελον πολιτείαν, ἐπὶ γῆς γὰρ ἀσκή-
σας ὁσίως ὑπερήθησας.

Οργανον τῆς φθορᾶς, χρηματίσας ὁ τύραν-
νος, προσθάλει σου δελεάσαι, ἡδονῇ· ἀλ-
λ' ἠτήθη, ταῖς σαῖς Πάτερ ἐνστάσεσιν.

Υπῆρξας σεαυτοῦ, δικαστῆς ἐθελούσιος· τὴν
φλόγα γὰρ ὑπεισδύνων, τῶν παθῶν ταῖς
καμίνας, Μακάριε κατέσβεσας.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὄπλον ἀρράγες, κατ' ἐχθρῶν προβαλλό-
μεθα· σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν
σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Ωδή ς'. Ο Εἰρμός.

• **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
• **Ε**κκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λυθρῆς
• κεκαθαυμένη, τῷ δὲ οἴκῳ, ἐκ τῆς πλευρᾶς
• σου ῥεύσαντι αἵματι.

Δολίαις, γυναικὸς λαλιαῖς σοι προσέβαλεν,
ὡς τῷ Προπάτορι πάλαι, δυσμενῆς ὁ ὄ-
φιν· ἀλλ' ἐπινοία, τῇ σοφῇ σου, κατηργήθη αὐ-
τοῦ τὰ σοφίσματα.

Ραδίως, διοδεύσας τὴν τρίβον τὴν φέρουσαν,
πρὸς ταῖς ἐκεῖ καταπαύσεις, οὐκ ἐπαύσω
Πάτερ διέρχεσθαι, ταῖς ἐρήμους καὶ ταῖς πόλεις
πολλοῖς ἀγωνίσμασιν.

Ορεσι, καὶ θαλάσσαις σαυτὸν ἀπεμάκρυ-
νας, τὸ τῆς ἀγνείας καλόν σου, ἱεραῖς
μελέταις καρπούμενος, καὶ στεφάνων, λαμπρο-
τάτων Σοφῆ ἀξιούμενος.

Μέλη σου, τῇ πυρᾷ καταφλέγεσθαι δέδω-
κας, ταῖς ὑπεκκαύσεις σθεννύων, ἡδονῶν

τῆ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος, Θεοφόρε, Μοναστῶν ἀκλινέστατον ἔρεισμα.

Θεοτοκίον.

Ο λην σε, καθηγίασε Λόγος ὁ Ἅγιος, σου κατοικήσας τὴν μήτραν, τὴν ἡγιασμένην ἀρρήτῳ λόγῳ ὃν δυσώπει, ἐκτενῶς τοῦ σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Ω σ ἀσκητὴν τῆς εὐσεβείας δόκιμον, καὶ ἀθλητὴν τῆ προαιρέσει τίμιον, καὶ ἐρήμου καρτερόψυχον, πολίτην ἅμα καὶ συνίστορα· ἐν ὕμνοις ἐπαξίως εὐφημήσωμεν, Μαρτινιανόν τὸν αἰσιθέαστον· αὐτὸς γὰρ τὸν ὄφιν κατεπάτησεν.

Ὁ Οἶκος.

Α πὸ περάτων ἕως περάτων διεξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν τερπνῶν ἀρετῶν, καὶ τῶν ἐνθέων ἀγώνων σου· νέος γὰρ ὑπάρχων τῆ ἡλικία, ἐν ἐρήμοις ἐπόθησας συνδιαιτάσθαι, ὕμνης Χριστῷ, φαλμυδίας, εὐχαῖς ἀναπέμπων αἰεὶ ἡμέραν τε καὶ νύκτα συναύξων ἔντε πόνοις καὶ θάκρυσιν, ἀγνῶς τὸν βίον ἐτέλεσας, καὶ σοφῶς τὸν ἀρχέκακον ἥσχυνας. Αὐτὸς γὰρ τὸν ὄφιν κατεπάτησας.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρτινιανοῦ.

Στίχοι.

Μαρτινιανὸς, σαρκικὴν σβέσας φλόγα,
Φεύγει τελευτῶν μὴ τελευτῶσαν φλόγα.

Ἐν τριτάτῃ δεκάτῃ δέμας ἐξέδου Μαρτινιανός.

Ο ὗτος γέγονεν ἀπὸ Καισαρίας τῆς κατὰ Παλαιστίνην ἀπύρξατο δὲ τῆς ἀσκητικῆς ἀγωγῆς, ὀκτωκαιδέκατον χρόνον ἀγων τῆς ἡλικίας, ἐν ἐρημίαις καὶ ὄρεσι διαιτώμενος. Ἐκτιλέσας δὲ τῆ ἀναχωρήσει ἔτη πέντε καὶ εἰκοσι, μετὰ πολλοὺς ἐτέρους, καὶ ταιούτῳ τιμὴ πειρασμῶν πονηρῶν υποβάλλεται. Ἐταῖρα τις περιστείλασα ἑαυτὴν πρὸς τὸ πενιχρὸν, τὸ ὄρος κατέλαβεν, ἔνθα διήγειν ὁ Ἅγιος. Καὶ γενομένης ἐσπέρας, ἀπωλοφύρετο, ὡς δῆθεν τῆς ὁδοῦ πλακθεῖσα, καὶ θηρίοις ἰσομένη τροφῇ, καὶ τὸν Ὁσίου παρεκάλει ἔσω δεχθῆναι, καὶ μὴ τοῖς ὀδαῦσιν αὐτῶν διασπασθῆναι. Ὁ δὲ (καὶ γὰρ ἦν ἀδύνατον παριδεῖν αὐτὴν), ἐντὸς ταύτην ποιήσας εἰσελθεῖν, εἰς τὸ ἐνδότερον αὐτοῦ κελλίον ἐχώρησε.

Τὴν δὲ μεταβολὴν τοῦ σχήματος αὐτῆς τὸ πρῶτ' Ὁσίου θεασάμενος (ἐπιφέρειτο γὰρ ἱμάτια, οἷς ἑαυτὴν νυκτὸς ἐπεκόσμησεν· ἐπυθάνετο ταύτης, τίς τε ἦν, καὶ τίνας ἔνεκεν παρεγίνετο. Ἡ δὲ, ὑπ' ἀναιδείας εἰπύσα, Σὲ ἔνεκα, καὶ τὸν ἀσκητικὸν βίον κακίσασα, καὶ πάντα τοὺς ἐπὶ τοῦ Νόμου Δικαίου γυναιξίν ἐμιλῆσαι προσθεῖσα, ἐξεκαλιῖτο, πρὸς μίξιν αὐτόν. Ὁ δὲ, ἡρέμα παρακινήμενος, καὶ χειροῦ θῆς ἤδη γεγρῶς καὶ κατήκοος, καὶ σκοπῶν πῶς ἂν λάθοι· τοῦτο διαπραξάμενος, ὑπὸ τῆς θείας χάριτος, πρὶν πειεῖν, ἀνεκλήθη τοῦ πτώματος. Ὅθεν φρυγάνων πλῆθος ἐξάψας, μίαν ἐσάλλατο, ἑαυτὴν νεβητῶν καὶ λέγων· Εἰ δυνατὸν

τὸ τῆς γείνουνης πῦρ ὑπενεγκεῖν, ἢ δονῆς ἀσχροῦς ἐφιέμενος, πίπεισο τῆ γυναικί.

Οὕτως οὖν καταφλίξας ἑαυτὸν, καὶ τῆς σαρκὸς ταπεινώσας τὴν ὕβριν, τὴν τε γυναῖκα, ἐφ' οἷς εἶδε, σωφρονισθεῖσαν, ἐν Μοναστηρίῳ ἐξέπεμψεν. Αὐτὸς δὲ, τῶν ἐκ τῆς φλογὸς πληγῶν ἰαθείς, ὀδηγήσαστος τινὸς Ναυκλήρου, πέτραν τῶν ἐπιθαλασσίων κατέλαβεν, ἀπέχουσαν τῆς γῆς ἡμέρας ὁδόν. Ἐφ' ἧς ἐπὶ δέκα χρόνους διαρκέσας, ἦν παρὰ τοῦ Ναυκλήρου τρεφόμενος. Πάλιν δὲ ἐκίθειν ἀπανίστη, διὰ τὸ κόρην τινὰ ναυαγήσασαν ἐπὶ σανίδος αὐτῷ προσβαλεῖν· καὶ ἀναχθῆναι μὲν ὑπὸ τοῦ Ὁσίου, αὐτὸν δὲ κἀκίθειν ἐξελθεῖν, ἐπειπόντα, ὡς οὐ συμφωνεῖ χάρτος μετὰ πυρός. Ἐπὶ νῶτων δὲ Δελφίνων ὀχούμενος, τῆ γῆ προσπέλασεν.

Ἐἶτα ἐκίθειν χώρας καὶ πόλεις ἀμείβων, καὶ τὸ, Φεῦγε Μαρτινιανέ, μή σε καταλάβῃ πειρασμός, ἐπιφθεγγόμενος (οὕτω γὰρ ἔγνω τὸ λειπόμενον τοῦ βίου διατελεῖσαι)· τὰς Ἀθήνας κατέλαβεν· ἔνθα γενόμενος, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν, ἐνδέξου ταφῆς παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου καὶ παντὸς τοῦ πλῆθους ἀξιωθείς.

Λέγεται δὲ καὶ τὰς γυναῖκας, τὴν μὲν ἀπὸ τοῦ ὄρους παραγενομένην ἐν Μοναστηρίῳ, καὶ βιώσασαν, θαυματουργῶν ἀξιωθῆναι· τὴν δὲ ἐπὶ τῆ τῆς Θαλάσσης πέτρα μὲχρι τέλους τοῦ βίου αὐτῆς προσκαρτερῆσαι, ἀνδρικοῖς ἱματίοις παρὰ τοῦ ναυκλήρου κομισθεῖσι περιβληθεῖσαν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Συναξίς ἐν τῷ σεπτῷ Ἀποστολίῳ τοῦ Ἁγίου καὶ Κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων Πέτρου, τῷ συγκειμένῳ τῆ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καὶ Μαρτύρων, Ἀκύλα καὶ Πρισκίλλης.

Στίχ. Τμηθὲν γύναιον, Ἀκύλας φησὶ, βλέπων,

« Οὐκ ἀνδριεῖμαι πρὸς τομὴν ἀνὴρ κάρας; »

Ο Ἅγιος Ἀκύλας, σκυτοτόμος ἦν τὴν τέχνην· καὶ περὶ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παῦλος ἀκούσας, ἀπῆλθε πρὸς αὐτὸν μετὰ τῆς συμβίβου αὐτοῦ Πρισκίλλης· καὶ βαπτισθέντες ἀμφοτέρω ὑπ' αὐτοῦ, ἦσαν αὐτῷ καθυπηρευόμενοι, κατὰ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀκολουθοῦντες, καὶ συγκινδυνεύοντες ἐν πᾶσι τοῖς πειρασμοῖς. Τροσῶτον δὲ ἠγάπησεν αὐτοὺς ὁ μέγας Ἀπόστολος Παῦλος, διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτῶν, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίσιν, ὡς καὶ μνημονεύειν αὐτῶν ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς αὐτοῦ. Οὕτω δὲ τῷ Ἀποστόλῳ εὐαρεστήσαντες, καὶ πολλὰ τελείσαντες θαύματα, ὕστερον κρατηθέντες ὑπὸ τῶν ἀπίστων, τὰς κεφαλὰς ἀπειρηθήσαν. Καὶ οὕτω μεταστάντες τῶν ἐπὶ γῆς, κατοικοῦσι τοὺς οὐρανοὺς.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐλογίου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Στίχ. Ψυχὴν δίδωσιν Εὐλόγιος Κυρίῳ,

Βοῶν πρὸς αὐτὴν· Κύριον σὸν εὐλόγει.

Ο ὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἡρακλείου, Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλεξανδρείας, πρὸ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος. Ἐποίησε δὲ θαύματα πολλὰ, ἐν ὧν ἕστι καὶ τοῦτο. Τοῦ ὀστωτάτου Ἐπισκόπου Διάντος, γράψαντος διὰ τὴν ἐν Χαλκηδόνι Σύνοδον ἐπιστολὴν ὀρθοδοξίας, ἀναγνὼς αὐτὴν Ὁσιος Εὐλόγιος, οὐ μόνον ἐπάνεσε καὶ ἀπεδέξατο, ἀλλὰ καὶ τοῖς πᾶσιν ἐκήρυξεν. Ὁ οὖν Θεός, θέλων ἀμφοτέρους θεραπεῦσαι, ἐπέμψεν Ἄγγελον ἐν σχήματι τοῦ Ἀρχιδιακόνου Λέοντος, εὐχαριστῶντα τῷ ἁγίῳ Εὐλογίῳ, ὑπὲρ οὗ ἀπεδέξατο τὴν δηλωθεῖσαν ἐπιστολὴν. Ὁ δὲ Εὐλόγιος, τῷ τοῦ Θεοῦ Ἀγγέλῳ, ὡς ἀνθρώπῳ καὶ Ἀρχιδιακόνῳ τοῦ Πάπα διέλιγετο. Καὶ ὡς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτοῦ, οὗτος τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας, εἰς χεῖρας αὐτοῦ τὴν ψυχὴν ἐναπέθετο.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, οἱ Ἅγιοι Πατὴρ καὶ Υἱὸς σταυρωθέντες τελειοῦνται.

Στίχ. Πατήρ σὺν Υἱῷ σταυρικὸν πάσχει πάθος,
Ἵπὲρ Πατρὸς, τὸ δόντος Υἱὸν εἰς πάθος.
Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιᾶϊοι παῖδες τῇ Περ-
• σικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ φλο-
• γῇ πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον· Εὐλογημένους
• εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Υπὸ τῆς θείας, κυβερνώμενος Πάτερ χειρὸς,
ὡσπερ Ἰωῆς ἀπέρριψας σεαυτὸν, εἰς βυ-
θὸν θαλάσσης Ὅσιε, θηρῶν ὀχούμενος, καὶ τῇ
χέρσῳ λαμπρὸς ἐκδιδόμενος.

Συμπαθεστάτη, προαιρέσει Πάτερ σώζεις σα-
φῶς, κόρην πικροτάτης ζαλῆς καὶ ἀκλινῆ,
ἐπὶ πέτραν θείας γνώσεως, στηρίζεις ψαλλου-
σαν, καὶ Θεῷ εὐαρέστως λατρεύουσαν.

Θεοῦ προσάξει, θαλαττίη ῥυσθεὶς ἐκ κλύδω-
νος, ταύτην μακαρίαν δέδωκας ἀμοιβήν,
τὴν τοῦ σώματός σου νέκρωσιν, καὶ τὴν ὀλόκλη-
ρον, πρὸς τὸν πάντων Δεσπότην διάθεσιν.

Θεοτοκίον.

Εκ σοῦ τῆς δόξης, Θεογεννητορ λάμπας Ἡ-
λιος, πάντων τῶν Πιστῶν ἐφώτισε ταῖς
ψυχὰς, μελωδούντων θείῳ Πνεύματι· Εὐλογη-
μένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
• σματα, ἐν λαϊκῷ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύ-
• ναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐ-
• σεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐ-
• λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ισχύς μου καὶ ὑμνησις αὐτός, ὑπάρχεις Κύ-
ριε, μερὶς καὶ κληρὸν μου· σοῦ τὴν ἐκούσιον
νέκρωσιν, περιφέρων περιέρχομαι, πόλεις καὶ
χώραν ἐμμελῶς, Πάτερ ἐκραύγαζες· Εὐλογεῖτε,
πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Οὐ φύχει χαυνόμενος τὸν νοῦν, ἀλλ' οὐδὲ
καύσωνι, ψυχὴν φλεγόμενος, ὅλως ἐνέδω-
κας θλίβων σου, τὸ σαρκίον· ἀλλ' ὑπέφερες,
τὴν τοῖς δικαίοις ἐννοῶν μακρυότητα, καὶ κραυ-
γᾶζων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ιστίῳ πτερούμενος σοφέ, τοῦ θείου Πνεύμα-
τος, κούφως διέπλευσας, βίου τὴν θαλασ-
σαν Ὅσιε, καὶ λιμένι προσεπέλασας, τῆς βα-
σιλείας τοῦ Θεοῦ, μέλπων γηθόμενος· Εὐλογεῖτε,
πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σκηναῖς ἐναυλίζη φωτειναῖς, ἀποδυσάμενος,
νέφος τοῦ σώματος· στολαῖς φαιδρούνη δὲ
Ὅσιε, ἐξ ἰδρώτων ὑφανθείσαις σου, ἀσκητικῶν,

καὶ μελωδεῖς καθαρωτάτη ψυχῇ· Εὐλογεῖτε,
πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Λυτρούμενος κόσμον τῆς φθορᾶς, ἐκ σοῦ
σεσάρκωνται ὁ ὑπερούσιος, θεοχαρίτως
Δεσπονα, ἐνεργείαις καὶ θελήσει, διπλοῦς
ὀρώμενος, μᾶ τῇ ὑποστάσει δέ· ὡ βρωμέν·
Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαζεύτου
• σθ Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτήθη Χρι-
• στός, συνάψας ταῖς διεστώσας φύσεις· διὸ
• ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ολὴν τὴν τοῦ Πνεύματος αἴγλην, καθαρῶ-
τάτη διανοία, Μαρτινιανὲ εἰσεδέξω, καὶ
φῶς ὠράθης καὶ στύλος Ὅσιε, ἀπὸ τῆς γῆς αἰ-
ρομένος, καὶ Μοναζόντων προηγούμενος.

Γέρα σοι τῶν πόνων παρέχει, ὁ ἀθλοθέτης σου
παμμακάρε· ἕτινος τῆς νόμου φυλάττων,
ἀνεπιστρόφως τῆς συνειδήσεως, τὸ καθαρὸν
διήνυσας, Πάτερ αἰοίδιμε μαρτύριον.

Οἰκεῖς ἐν φωτὶ μετ' Ἀγγέλων, βίον ἰσαγγε-
λον βιώσας, θείας ἠδονῆς ἀπολαύων, καὶ
θεωρίας καὶ καθαρότητος, ὡς καθαρὸς τῷ πνεύ-
ματι, γεγεννημένος Ἀξιόγαστε.

Ιέρευσας τὸ σῶμα θεόφρον, τὸν λογισμῶν
καὶ τὴν καρδίαν, Μαρτινιανὲ τῷ Κυρίῳ,
καὶ θῦμα ὠφθῆς πυρὶ ἀσκήσεως, περιφανῶς
ὀπτώμενον, καὶ εὐωδίᾳ συντηρούμενον.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης, κούφην νεφέ-
λην Θεοτόκε, ἐξ ἧς ὑπὲρ νοῦν ἀνατείλας,
τὴν κτίσιν πᾶσαν ἐφωταγώγησεν, εὐσεβοφρό-
νως ἄσμασι, Παρθενομήτορ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Τῆς φύσεως βιαστής τε, καὶ Μάρτυς Μαρ-
τιανὲ, σὺ ἐθελούσιος ὠφθῆς, καὶ ὀδηγός
ταῖς γυναῖξί· μεθ' ὧν τὸν ἐχθρὸν νικήσας, ὑπὲρ
ἡμῶν νῦν πρεσβεύεις.

Θεοτοκίον.

Χαριστηρίοις σε ὕμνοις, ὑμνεῖμεν πόθῳ Παρ-
θένε, σὺν τῷ Ἀγγέλῳ τὸ Χαῖρε, βοῶν-
τές σοι Θεοτόκε· Χαῖρε ἀνύμφευτε Μήτηρ, τοῦ
βασιλέως τῆς δόξης.

Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἰῶνων, τὰ Στιχηρὰ
τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΔ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Αὐξεντίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Προσόμοια Στιχηρά.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Αὕξησιν ἀσκήσεως, ἐπιδεικνύων Αὐξέντιε, χαρισμάτων τὴν αὕξησιν, θεόθεν ἀπέληφας, θεραπεύειν νόσους, δαίμονας ἐλαύνειν, τῇ ἐπικλήσει τοῦ Χριστοῦ, πεπιστευμένος καὶ τῆς τοῦ Πνεύματος, παμμακάριθ' εὐχάριτος, ἐμφορηθεὶς καὶ δυνάμεως, ᾧ σαφῶς κυβερνώμενος, πρὸς γαλήνην προσώρμισας.

Χάριν τῶν ἰάσεων, καὶ τῶν θαυμάτων ἐπλούτησας, καθαρθεὶς τὴν διάνοιαν· παθῶν γὰρ νοσήματα, καὶ σαρκὸς τὸν ζόφον, καὶ τὴν τρικυμίαν, ἀπειτινάξω καὶ φαιδρᾶν, τὴν τῆς ψυχῆς εἰργάσω κατάστασιν· ἐντεῦθεν καὶ διέλαμψας, ἐν Μοναστῶν ὁμηγύρεσι, δυσωπῶν τὸν Φιλάνθρωπον, ὑπὲρ τῶν εὐφημούντων σε.

Αὕξησας τὸ τάλαντον, τὸ πιστευθὲν σοι μακάριε, δαψιλῶς ἐργασάμενος, καὶ σπείρας ἐν δάκρυσιν, ἐν ἀγαλλιάσει, Πάτερ νῦν θερίζεις, πολυπλασίονα χαρὰν, καὶ θυμηδίαν ὄντως δρεπόμενος· ὡς ἔχων παρρησίαν οὖν, πρὸς τὸν Δεσπότην δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε, Θεοφόρε Αὐξέντιε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ χαῦνον καὶ ἔκλυτον, Παρθενομήτορ πανάμωμε, τῆς ψυχῆς μου μετέβαλε, εἰς ῥῶσιν καὶ δύναμιν, νῦν τοῦ Θείου φόβου, ποιεῖν τε καὶ πράττειν, τὰ δικαιώματα Χριστοῦ· ὅπως ἐκφύγω τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον, καὶ κληρὸν τὸν οὐράνιον, καὶ τὴν ζωὴν τὴν ἀπέραντον, δια τοῦ εὐρω Δέσποινα, εὐφραϊνόμενος πάντοτε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενος βλέψασα, καὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἢ Πάναγνος, Χριστὸν τὸν φιλάνθρωπον, ἔκλαιε βοῶσα· Τί τοῦτο Υἱέ μου; τί σοι ἀχάριστος λαός, ἀποτιννύει ἀνδρῶν πεποίησας, καλῶν αὐτοῖς, καὶ σπευδεις με, ἀτεκνωθῆναι. παμφίλτατε; Καταπλήττομαι εὐσπλαγγνε, σὴν ἐκούσιον σταύρωσιν.

Εἴαν δὲ τύχη ἐκτὸς τῆς Τεσσαρακοστῆς, λέγε τὸ ἐξῆς Ἰδιόμελον.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Η καθαρά τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου σφραγίς, ἐκνήσασα ἐν τῇ καθαρᾷ καρδίᾳ

σου, παμμακάριστε Αὐξέντιε, Ὅσα Πάτερ κατὰ τῶν πνευμάτων τῆς πονηρίας φοβερὸν σε διώκτην ἀνέδειξε· καὶ οὐ μόνον φοβερὸν, ἀλλὰ καὶ κρυπτῶν νοσημάτων ἰατρὸν. Διὰ παρρησίαν κεκτημένος πρὸς τὸν φιλάνθρωπον Θεόν, τῇ ἀπαύστῳ πρεσβείᾳ σου, τῶν ψυχικῶν ἡμᾶς παθῶν, καὶ σωματικῶν ἐλευθέρωσον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὡς παραδόξῃ θαύματος.

Χαῖρε Ἀγγέλων ἐγκώμιον. Χαῖρε βροτῶν καλλονή. Χαῖρε δόξη τοῦ γένους ἡμῶν. Χαῖρε θεία εἰσοδος, πρὸς βασιλείαν Θεοῦ. Χαῖρε μεσίτρια, πρὸς τὸν πλάσαντα. Χαῖρε λυτήριον, τὸ τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς· σοὶ πάντες ἄδομεν, αἶνον χαριστήριον χρεωστικῶς, αἱ κατὰπολαύοντες, αἰεὶ τῶν σῶν ἀγαθῶν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ηλιος ἰδὼν σε· ἐφρίξεν, ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ, ἠπλωμένον θελήματι, καὶ ἡ γῆ ἐσειέτο, καὶ αἱ πέτραι ἐρρήγγυντο, καὶ τὰ μνημεῖα φόβῳ ἠνοιγόντο, καὶ αἱ δυνάμεις πάσαι ἐξίσταντο· σὲ δ' ὡς ἐώρακεν, ἡ Παρθένος Δέσποινα ὀλολυγμῶ, οἶμοι! ἀνεκραύγαζε, τί τὸ ὀρώμενον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, λέγεται ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς Αὐξέντιον τὸν Θεῖον ὑμῶν προφράνως.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἔχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Αὕξησας τὴν πρὸς Θεὸν ἀγάπησιν, Πάτερ Αὐξέντιε, καὶ κοσμικὴν στοργὴν καταλιπὼν, Θεοφόρε κεμήλιον, χωρητικὸν τοῦ Πνεύματος, τῶν χαρισμάτων ἀναδέδειξαι.

Υπὸ πῆλθες ἐθελουσίῳις νεύμασι, Πάτερ Αὐξέντιε, σὺ τὸν ζυγὸν Κυρίου τὸν χρηστὸν, καὶ τὴν γῆν ἐκαινούργησας, τῶν ἀρετῶν τοῖς δακρυσι, καταπαικνὼν ταύτην ἐνδοξε.

Ξενώσας βιωτικῆς συγχύσεως τὴν σὴν ψυχὴν καὶ τὸν νοῦν, καὶ πρὸς Θεὸν συνάψας ἐμμελῶς, ἐν συντόνοις ἀσκήσεσιν, ἐπὶ τῆς γῆς ὡς ἄσαρκος, ἐπολιτεύσω Παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Εν σοὶ νῦν ἐθεωρήθη Δέσποινα, ἡ ἀκατάληπτος, θαυμάσια παρρησία τοῦ Χριστοῦ, ὅς

Θεός τε καὶ ἄνθρωπον, ἐκ σοῦ Ἄγνη γεγέννηται, ἀνακαινίζων τὴν οὐσίαν μου.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

Ὁὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῆ τοῦ Πα-
τρὸς, ἐνυποστάτῳ Σοφίᾳ Θεοῦ· οὐ γὰρ ἐ-
στιν Ἅγιος, πλήν σου φιλόθρωπε.

Νευρωμένος, τοῦ Σταυροῦ τῆ δυνάμει κα-
τήρησας, τῶν δαιμόνων τὰς ὀρμὰς, καὶ
μεθοδείας διέλυσας, ἀσκήσει τρεπόμενος, τὴν
τούτων ἔφοδον.

Τὴν τῶν Ἀγγέλων, ἐπὶ γῆν πολιτείαν μι-
μούμενος, τὸ καθαρὸν ἐν προσευχαῖς, ἐν
ἀγρυπνίαις τὸ εὐτονον, προθύμως διήνυσας,
Πάτερ Αὐξέντιε.

Τὸν θανάτου, ταῖς ψυχαῖς προξενούσαν Αὐ-
ξέντιε, ἐπιγνοὺς τὴν ἡδονὴν, δι' ἐγκρατείας
ἐνέκρωσας, αὐτῆς τὰ κινήματα, θεόφρον Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Ὁ διαπλάσας, κατ' ἀρχὰς ἐκ χοός με τὸν
ἄνθρωπον, πλαστοργεῖται δι' ἐμέ, ἐν τῇ
γατρὶ σου Πανάμωμε, τὴν πάλαι κατάπτωσιν,
ἐπανορθούμενος.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου.

Εἰς ὄρος ἀνελθὼν, θεωρίας Παμμακάρι, καὶ
πράξεως σαφῶς, ἀστραπαῖς τῶν θαυμα-
των, ὡς ἥλιος ἔλαμψας, καταυγαζὼν τὰ πέ-
ρατα· ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην,
ἐορτάζομεν, ὑμνολογοῦντές σε πίστει, καὶ πόθῳ
γεραίρομεν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Ἀνελθὼν ἐν τῷ ὄρει τῶν ἀρετῶν, βραχυτάτῳ
κελλίῳ μάκαρ σαυτὸν, συγκλείσας στε-
νούμενος, ἐπὶ γῆς δι' ἀσκήσεως, καὶ πρὸς πλά-
τος θεῖον, πανσόφως πτερούμενος, λογισμῷ τε-
λείῳ, ἀνήλθες μακάριε· ὅθεν τοὺς εἰς βάθη, πει-
ρασμῶν ἐκπεσόντας, ἀνείλκυσας Ὅσιε, ἐνεργῶν
τὰ τεράστια. Θεοφόρε Αὐξέντιε, πρέσβευε Χρι-
στῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσα-
σθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνή-
μην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὁς Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσ-
πόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μα-
καρίζουσι, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ
ἔσκηνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος· καὶ ὡς βρέ-
φος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· ὅθεν
τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως
δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμ-
φώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ

Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς
ἀνυμνοῦσιν ἀξίως, τὴν δόξαν σου Δέσποτα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ
Ἀμνάς θεωρούσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυ-
ζε θακρύνουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν
κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ
δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν
σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα
ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος,
καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγγνίσθητι καὶ δώ-
ρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δελοῖς
σε, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ θεῖα παθή-
ματα.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
Σταυροῦ τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης,
ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγαζου-
σα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Νικητὴς κατὰ πνευμάτων τῆς πονηρίας, τῆ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Πάτερ συνεργεία,
ῶφθης καὶ τῇ χάριτι, κραυγαζὼν Αὐξέντιε.
Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τῶν χειμάρρων Θεοφόρε τῆς ἀνομίας, τῆ
προσευχῇ παμμακάρι, σεαυτὸν ὀχυρώσας
ἔφυγες τὸν τάραχον· τρυφῆς τὸν χειμάρρουν
δὲ, πέπωκας ἀξίως πανόλβιε.

Ὁ Θεοφόρος τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην,
τὴν πρὸς Θεὸν αὐξήσας, πρὸς μετάρσιον
ὑψος, θείας οἰκειώσεως, ὑψώθη κραυγαζὼν σοι
Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Νουνεχῶς Πάτερ προκρίνας τῆς τῶν προσ-
καίρων, χαμαιπετοῦς κυβείας, τὴν μὴ
σαλευομένην, θεῖαν ὠραιότητα, προθύμως ἐ-
κραυγαζεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Θεὸν Λόγον σὲ τεκοῦσαν σαφῶς εἰδότες,
σωματικῶς κυρίως, οἱ πιστοὶ Θεότοκον,
πάντες ὀνομαζόμεν, τὴν κλησιν καταλλήλον,
φύσει τῶν πραγμάτων προσάγοντες.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυ-
θας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώ-
δους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Ἐχόμενα τῆς σῆς, ὁδὸ Πατέρ τὰ σκάνδαλα,
ἐξίτητι διανοίας, ἀλωθήτως διήλθες, καὶ
ψυχῆς καθαρότητι.

Ἰσότητι φρενῶν, τὴν ζωὴν διεληλυθας, τὰ
πρόσκαιρα παρατρέχων, αἰώνιοις δὲ Πά-
τερ εἰς αἰεὶ προστιθέμενος.

Ο βίος σε λαμπρός, και ἡ πίστις ὀρθόδοξος, ἡ ἀσκήσις θαυμασία, ἠρτυμένος ὁ λόγος, τῇ χάριτι Αὐξέντιε.

Θεοτοκίον.

Νοῦν ἔχοντες ὀρθόν, διδασμάτων ἀνάπλεων, σὲ πάντα γνε Θεοτόκον, ὀνομάζομεν πάντες, και πόθῳ μακαρίζομεν.

Ὡδὴ 5. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς ἀνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαυμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρεύσαντι αἵματι.

Γιόν σε, και φωτὸς και ἡμέρας ἀνέδειξεν, ἡ πολιτεία σου μάκαρ, εὐσχημόνως Πάτερ περιπατοῦντα, και φωστῆρα, ζωῆς ἐν κόσμῳ λόγον ἐπέχοντα.

Μελέτην, τοῦ θανάτου τὸν βίον σου θέμενος, διαφερόντως τὸν ὄρον, τῆς σοφίας Πάτερ κατανοήσας, μετετέθης, πρὸς τὴν Σοφίαν τὴν ἐνυπόστατον.

Θεοτοκίον.

Ναόν σε, τοῦ Θεοῦ και παστάδα γινώσκομεν, στάμνον λυχνίαν και πλάκα, κεκτημένην ἔνδον ἐγγεγραμμένον, τὸν δὲ οἴκτον, σωματωθέντα Λόγον Πανάμωμε.

Κοντάκιον, Ἦχος β. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Κατατρυφήσας θεόφρον τῆς ἐγκρατείας, και τὰς ὀρέξεις τῆς σαρκὸς χαλινώσας, ὠφθης τῇ πίστει σου αὐξανόμενος, και ὡς φυτὸν ἐν μέσῳ τοῦ Παραδείσου ἐξήθησας, Αὐξέντιε Πάτερ ἱερώτατε.

Ὁ Οἶκος.

Τίς τοὺς ἀγῶνάς σου νῦν ἐπαξίως ἐξείπη, ἡ τοὺς πόνους σου Πάτερ, οὓς ὑπέστης ἐν γῆ, δια τὴν θείαν ἀπόλαυσιν; ἀπὸ βρέφους γὰρ νόμοις Κυρίου ἀκολουθήσας, και προσταγμάσι τούτου ὑπηρετήσας, νέος ἡμῖν ἀνεδείχθης Ἰωβ τοῖς παλαίσμασι τοῦ κόσμου πάροικος ὠφθης και τῆς γῆς ἀπάσης ἀλλότριος· νηστείαν πίστει ἐξήκησας· ἀγρυπνίαν, ἀγνείαν ἠγάπησας, Αὐξέντιε Πάτερ ἱερώτατε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΔ'. Τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Αὐξεντίου τοῦ ἐν τῷ Βουνῷ.

Στίχοι.

Ὁ βουνός, ὡς Κάρμηλος, ἦν Αὐξεντίῳ,
Φανέντι τ' ἄλλα, πλὴν τελευτῆς Ἠλίας.

Λεῖψε βίον δεκάτη Αὐξέντιος ἡδὲ τετάρτη.
Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ, ὀρμώμενος τῶν ἀπ' ἡλίου Ἀνατολῶν, Σχολαστικός γεγωνός.

Μετῆλθε δὲ τὸν μονῆρον βίον· και εἰς τὸ ὄρος, ἀνελθὼν, τὸ κατ' ἀντικρὺ τῆς Ὀξείας κείμενον, ἦν τὴν ἀσκήσιν καρτερικώτατος, τὴν πίστιν ὀρθοδοξότατος. Πολλὰ δὲ φαλίσας τὴν Εὐτυχὸς και Νεστορίου κακοδοξίαν, και ἀποδείξάμενος τὴν ἐν Χαλκηδόνι τετάρτην Σύνοδον, γέγονε και Βασιλεῦσιν αἰδίσιμος, και πᾶσι τοῖς ἐντυγχάνουσι, θεία χάριτι τὴν ὄψιν ἠγλαίσμενος, και πηγὰς θαυμάτων και ἰάσεων τοῖς προσιῶσι βρύων ἐκάστοτε. Ἐν εἰρήνῃ δὲ ἀναπαυσάμενος, κατετέθη ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ ἀνικοδομηθέντι εὐκτηρίῳ. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῆ Σύναξις ἐν τῇ Μονῇ τῆς Καλλιστράτου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μάρωνος.

Στίχ. Φύσει μαρανθεῖς σαρκίου, θάλλει Μάρων,
Μετεμφυτευθεῖς τῆς Ἐδέμ τῷ χωρίῳ.

Οὗτος ὁ Ὁσίος, τὸν ὑπαιθρον ἀσπασάμενος βίον, κορυφῆν τινα κατέλαβεν ὄρους, ὑπὸ τῶν πάλαι δυσσεβῶν τιμωμένην· και τὸ ἐν ταύτῃ τῶν δαιμόνων τέμενος τῷ Θεῷ καθερώσας, ἐν αὐτῷ διέτριβε, σκηνὴν τινα βραχείαν πηξάμενος. Πόνους δὲ οὐ ταῖς τυχοῦσιν ἐκέχητο μόνοις, ἀλλὰ και ἐπένοι ἐτέροις· ὁ δὲ ἀγωνοθέτης τοῖς πόνους τὴν χάριν ἐπεμέτρησεν· ἦν γὰρ ἰδεῖν και πυροτούς σβεννυμένους τῇ τούτου προσευχῇ, και φρίκην παυομένην, και δαίμονας δραπεύοντας, και παντοδαπά, και ποικίλα νοσήματα εὐχῇ μόνῃ θεραπευόμενα. Ἀλλὰ και πολλὰ κατασκευάσας Μοναστήρια, πολλοὺς δὲ ἀσκήσιως τῷ Θεῷ προσήγεν. Οὗτος δὲ τῆς θείας γεωργίας ἐπιμελούμενος, και ψυχὰς ὁμοῦ θεραπεύων και σώματα, και ἀβήρωστίαν ὑπομείνας βραχείαν, ὑπεξῆλθε τοῦ βίου ἐν εἰρήνῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ.

Στίχ. Πράξεις τὸ ταυτόν εὔρε κλήσεως πλέον,
Πρὸς τὸν σῖνοικον Ἀβραάμ Ἀβραάμης.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου, ἐκ πόλεως Κύρου· ἐν ἣ και τεχθεῖς, τῆς ἀσκητικῆς ἀρετῆς τὸν πλοῦτον συναλέξατο. Τοσαύτη γὰρ ἀγρυπνία και εἴσας τὸ σῶμα κατεδάμασεν, ὡς ἀκίνητος ἐπὶ κλίβῳ διαμῆναι χρόνον, μηδαμῶς βαδίζειν δυνάμενος. Μεμαθηκῶς δὲ κώμην τινα, πρὸς τῷ ὄρει τῷ Λιδάνῳ κειμένην, κατείδωλον εἶναι, ταύτην καταλαμβάνει. Και οἰκίαν μισθωσάμενος, ἐπὶ τρεῖς μὲν ἡμέρας διετέλεσεν ἡσυχάζων· ἐπὶ δὲ τῇ τετάρτῃ ἡσυχῶς προσερχόμενος, πρῶτον μὲν ὑπ' αὐτῶν τῶν δυσσεβῶν χοῖ πολλῷ καταχώννυται· εἶτα πόρρω αὐτῶν ἐκελεύετο ἀναγκαστικῶς ἀπιεῖναι. Ἀλλὰ πράκτορες εὐθύς ἀφικέμενοι, τοὺς ἐν τῇ κώμῃ δεινῶς ἠκίζον, τὰς εἰσφοράς ἀπαιτοῦντες. Ὁ δὲ θεῖος οὗτος, τὰς ὑπὲρ αὐτῶν εἰσφοράς τοῖς πράκτορασι δεδωκῶς, τοὺς ὑβριστὰς τῶν βασάνων ἠλευθέρωσεν. Οἱ δὲ τὴν τοῦ Ὁσίου φιλανθρωπίαν ὑπερβαυμάσαντες, Ἐκκλησίαν ἰδομήσαντο, Χριστιανοὶ γεγονότες, και αὐτὸν ἱερέα γενέσθαι καταναγκάζουσιν. Ὁ δὲ, τρία συγγεγόμενος αὐτοῖς ἔτη, και καλῶς πρὸς τὴν εὐσείβειαν αὐτοῦς ὀδηγήσας, πάλιν τὸ μοναχικὸν κατέλαβε καταγωγίον, ἕτερον αὐτοῖς ἀντ' αὐτοῦ ἱερέα καταλιπὼν.

Ἐν τούτοις διαλάμψας, τὴν Καρῶν ὑποδέχεται πρεδρείαν· πόλις δὲ αὐτῆ τῆς Παλαιστίνης κατείδωλος. Ἀλλὰ και ταύτην πόνους μυρίοις, και θεοπνεύστοις διδασκαλίαις, Θεῷ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ παρίστησεν. Οὔτε γὰρ ἀρτου κατὰ τὸν τῆς ἱερωσύνης χρόνον μετέβαλεν, οὔτε ὀπρίων, οὔτε λαχάνων, ὀμιλησαντων πυρὶ, οὐκ ὕδατα, ἀλλὰ θριδακίνας και σείρεις (πικρίδας), και ἔσα ταιαῦτα, τροφήν ἅμα και ποτὸν ἰποιεῖτο. Τούτο τὴν φημυ και ὁ βασιλεὺς ἀκούσας, πρὸς αὐτὸν μετεκαλίστατο, και

ἄλιγον χρόνον ἔκτοτε ἐπιβίους ἐν τῇ βασιλίᾳ ταύτῃ τῶν πόλεων, τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ παρέθετο. Τὸ δὲ σῶμα αὐτοῦ ὁ εὐσεβέστατος καὶ μέγας βασιλεὺς Θεοδόσιος ἐν τῇ τῶν Καρῶν μετὰ τιμῆς ὅτι πλείστης παρέπεμψεν.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι Παῖδες τῇ
» Περσικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ
» φλογί, πυρπολούμενοι ἐκραυγάζον· Εὐλογη-
» μένος εἶ, ἐν τῷ ναῶ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ως τετρωμένος, τῇ τῆ Δεσπότη Πάτερ Δεῖα
στοργῇ, πᾶσαν πρὸς αὐτὸν ἀνένδοτον τὴν
ρόπην, τῆς καρδίας σου ἐκέκτησο, Εὐλογημένος
εἶ, ὁ Θεὸς μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Πεφωτισμένος τῇ τοῦ Σωτῆρος αἴγλῃ Πάινσο-
φε, σκότους τὸν προστάτην ἠλεγξας κρα-
ταιῶς, κοσμοκράτορας καθεῖλες δέ, Εὐλογημέ-
νος εἶ, ὁ Θεὸς μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Ρεύσασαν πάλαι, τῆς πρὸς τὸ κρεῖττον ἀνα-
νεύσεως, φύσιν τῶν ἀνθρώπων Πάναγνε βε-
ληθεῖς, ἀναπλάσαι κατεσκήνωσεν, ὁ πλαστοურ-
γὸς Θεός, ἐν τῇ γαστρὶ σου μόνῃ Πανύμνητε.

ᾠδὴ η΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**υτρωτὰ τοῦ παντός Παντοδύναμε, τοὺς
» ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκα-
» ταβὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν Πάν-
» τα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ολικῶς πρὸς Θεὸν μεταθέμενος, ἀπεσεῖσω
σαρκὸς τὴν εὐπάθειαν, καὶ τῶν θανάτων
εἴληφας, τὴν ἐνέργειαν μέλπων· Πάντα τὰ
ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Φοβερός ἀπεφάνθη τοῖς δαίμοσι, τὸν Χρι-
στον κεκτημένος συλλήπτορα· οὐ τὸν
Σταυρὸν ἀράμενος, ἠκολούθησας μέλπων· Πάν-
τα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ρῆτορεύει φανείς ὁ Ἄρχάγγελος, καὶ μηνύει
τοῦ Λόγου σοι Πάναγνε, τὴν ὑπὲρ λόγον
σύλληψιν, καὶ σωτήριον κόσμῳ· Πάντα τὰ ἔρ-
γα, εὐλογεῖτε κραυγάζων τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» σθ Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη, Χρι-
» στοῦ συνάψας, τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐ-
» παγαλλόμενοι, σέ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ολη τῇ Θεότητι Πάτερ, τῷ βαπτισμῷ σου
συνετάξω· καὶ διατηρήσας ἀκραιφνῶς, τὸ
τῆς εἰκόνος μάκαρ ἀξίωμα, τρισσοφεγγεῖ λαμ-
πρότητι, μετ' εὐφροσύνης προσεχώρησας.

Νῦν ἐκ ἐν αἰνίγματι Πάτερ, οὐδ' ἐν ἐσόπτρῳ
κατοπτρεύεις, τὸν τῆς Θεαρχίας φωτισμὸν
πρὸς πρόσωπον δὲ πάνσοφε πρόσωπον, τῆς
ὑπὲρ νοῦν λαμπρότητος, καὶ θεοπτίας ἀξιού-
μενος.

Ως ἔχων πολλὴν παρρησίαν, πρὸς τὸν ἀ-
πάντων Βασιλέα, Πάτερ λυτρωθῆναι δυ-
σώπει, τοὺς τὴν σὴν μνήμην ἐπιτελοῦντας πι-
στῶς, ἐκ πάσης περιστάσεως, ἵνα σε πάντες
μακαρίζωμεν.

Θεοτοκίον.

Σειραὶ τῶν ἐμῶν νῦν πταισμάτων, λῦσον
Παρθένε Θεοτόκε, ἢ τῆς εὐσπλαγχνίας
τὴν πηγὴν, τεκοῦσα μόνῃ Θεομακάριστε, καὶ
θρηνηθῆσαι ἐμπλησον, ὅπως ἀξίως μεγαλύνω σε.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Αὕξησει τῶν ἀγώνων σου, ἐπηύξησας τὰ τά-
λαντα, ἃ ἐπιστεύθης καὶ ταῦτα, τῷ σῷ
προσηῆξας Δεσπότη, καὶ τὸ εὖ δουλεῖ ἠκουσας,
καὶ τὰ τέττου ἀκόλθθα· πρὸς ὃν αἰεὶ μνημόνευε,
τῶν σέ τιμώντων ἐκ πόθου, Αὐξέντιε θεοφόρε.

Θεοτοκίον.

Καὶ σχετικῶς ἀσπάζομαι, καὶ πόθῳ τὴν
προσκύνησιν, προσνέμω πίστει καὶ πόθῳ,
τῇ παναχράντῳ καὶ Δεῖα, εἰκόνι σου πανά-
μωμε, ἀφ' ἧς ψυχῶν ἐκβλύζουσι, καὶ τῶν σω-
μάτων Δέσποινα, ἰάματα τοῖς ὑμνοῦσι, σέ
Θεοτόκον κυρίως.

Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἰνῶν, τὰ Στιχηρὰ
τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθροῦ Ἀκολουθία,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΕ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ὀνησίμου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα, τοῦ τῆς χάριτος
Κήρυκος, ὡς Θεοῦ φανέντα σε πόλιν ἐμ-
ψυχον, διαφερόντως εὐφραίνουσι, τὰ ἀρρήτα
ρήματα, ἐπὶ γῆς τοῦ τῆς τρυφῆς Παραδείσου
πλουτήσαντος· οὐ καὶ γέγονας, δραστηκὸς ὑ-
πηρέτης ἐκμανθάνω, τὰ οὐράνια Παμμακάκαρ,
ἃ οὐκ ἐξὸν βροτοῖς φθέγγασθαι.

Τὸ τῆς γνώμης ἐλεύθερον, καὶ ψυχῆς αὐτεξούσιον, εὐγενεῖα πίστεως κατελάμπρυνας· τῆς ἐπιγείου δὲ Πάνσοφε, δουλείας ἀπῆλλαξαι, καὶ τῇ ζεύγῃ τοῦ Χριστοῦ, τὸν αὐχένα ὑπέκλινας· ὅθεν ἔδραμες, νοητῆς ἐκ δουλείας τοὺς ἀνθρώπους, ἀπαλλάτων καὶ προσάγων, ἐλευθερίᾳ τῆς κἀρίτος.

Ως ἀκτινά σε Πάνσοφε, φεγγοβόλον ἐξήσραψεν, ὁ τοῦ κόσμου ἥλιος καὶ Διδάσκαλος, τὴν οἰκουμένην λαμπρύνουσαν, φωτὶ τοῦ κηρύγματος, καὶ ταῖς θείαις ἀστραπαῖς, τὴν τῆς πλάνης σκοτόμαιναν, ἀφανίζουσας, καὶ ποικίλων θαναμάτων ἐνεργείας, τῶν Πιστῶν ταῖς διανοίας, καταφαιδρύνουσαν ἔνδοξε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατακρίσεως λύτρωσαι, Παναγία Θεόνυμφε, καὶ δεινῶν πταισμάτων τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, καὶ τοῦ θανάτου ἀπάλλαξον εὐχαῖς σου καὶ δώρησαι, δικαιοσύνης τυχεῖν, ἐν ἡμέρᾳ ἐτάσεως, ἧς ἐπέτυχον, τῶν Ἁγίων οἱ δῆμοι μετανοία, καθαρθέντα με πρὸ τέλους, καὶ τῶν δακρῶν ταῖς χύσειν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ως ἐώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἔξεπλήττετο, καὶ ἀνακράζουσα ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; ἀλλὰ δέομαι, μὴ με μόνην ἐάσης ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανιστῶν τῆς Προπάτορας.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ΄.

Ἀπόστολε Ἁγιε Ὀνήσιμε, πρέσβευε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγεται ὁ Κανὼν, ἢ ἡ Ἀκροσιχίς·

Παθῶν με δοῦλον ὄντα λύτρωσαι Μάκαρ.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄. Ὁ Εἰρμός·

- **Ω**ς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀβύσσῳ ἔχνησι, τὸν διώκτην Φαραῶ, κα-
- θρωπῶν ποντούμενον Θεῷ, ἐπινίκιον ᾠδὴν, ἐβόα ἄσωμεν.

Πεφωτισμένος τῇ θείᾳ καὶ φωταυγεῖ, τοῦ Σωτῆρος χάριτι, τὴν ζοφώδη μου ψυχὴν, δυσωπῶν Ὀνήσιμε Χριστὸν, τὸν φιλόανθρωπον Θεόν, μάκαρ διάσωσον.

Ακτινοβόλοις τοῦ Παύλου καταυγασθεῖς, λαμπηδόσιν ἔνδοξε, τῆς ἀγνοίας τὴν ἀ-

χλὺν, εὐχερῶς διέφυγες Χριστῷ, χαριστήριον ᾠδὴν, βοῶν Πανόλβιε.

Θεῖος ἐδείχθης παμμακάρι ἱεουργός, καὶ τῷ θείῳ Πνεύματι, διαλάμπων τηλαυγῶς πανταχοῦ διέδραμες Χριστὸν, ἀναγγέλλων εὐσεβῶς, Θεομακάριστε. Θεοτοκίον.

Ωραϊσμένη τῷ κάλλει τῶν ἀρετῶν, Θεομητορ ἄχραντε, τὸν Θεὸν τὸν ἀληθῆ, ὑπὲρ νοῦν συνέλαβες, ἡμᾶς τὸν ταῖς θείαις ἀρεταῖς, καταφαιδρύναντα.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

- **Ο**ὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου,
- ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν πιστῶν σου
- Ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ,
- τῆς ὁμολογίας σου.

Ναμάτων θείων τῇ πηγῇ, προσπελάσας τὸ στόμα, καὶ τρυφῆς τὸν χειμάρρουν, ἐξ αὐτῆς ἀναλαβῶν, τὸ πρόσωπον τῆς σεπτῆς, Ἐκκλησίας, ἔνδοξε κατήρδευσας.

Μεθέξει φέγγους νοητοῦ, φαινότατος ὠφθῆς, εὐσεβείας λαμπάσι, ταῖς καρδίαις τῶν Πιστῶν, καταφωτίζων λαμπρῶς, τῇ φωσφόρῳ, αἴγλῃ τοῦ κηρύγματος.

Ελύθης Παύλου τοῖς δεσμοῖς, ἐκ δουλείας τῆς πλάνης, καὶ τῇ ἐλευθερίᾳ, τῆς χάριτος τιμηθεῖς, Υἱὸς Θεοῦ γεγονώς κληρονόμος, θείος ἀναδέδειξαι.

Δολίως ὄφρις με τὸ πρὶν, ὡς αἰχμαλωτον εἴλε, δι' ἀπάτης ἐρπύσας· διὰ σοῦ δὲ τῆς αὐτοῦ, δουλείας ἀπαλλαγείς, Θεομητορ, ὕμνοις μακαρίζω σε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εκ δουλείας τῆς πλάνης ἀπαλλαγείς, ἀπελεύθερος ὠφθῆς ἐν τῷ Θεῷ, αὐτοῦ δοῦλος γνήσιος, χρηματίσας ἐν χάριτι· κοινωνὸς δεσμῶν δὲ, τοῦ Παύλου γενόμενος, διὰ Χριστὸν ἐκτάνθης, ἀδίκως Ἀπόστολε· ὅθεν ἠξιώθης, μαρτυρήσας νομίμως, τῆς ἀνω λαμπρότητος, Ἱεράρχα Ὀνήσιμε· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρησασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ως Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζουσι, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος· καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμ-

φώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως, τὴν δόξαν σου Δέσποινα.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἢ Ἀμνάς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγαλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀνεξάντλητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοισι σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ θεῖα παθήματα.

Ἦδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**ριστός μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἢ
» **Χ**σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει
» ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυ-
» ρίῳ ἑορτάζουσα.

Οὐδέλων ἅπαντας, σωθῆναι Κύριος, ἐκ ζυγοῦ σε δουλείας ἱεουργόν, Μάκαρ προχειρίζεται, ἱεουργοῦντα τὸ σεπτόν, θεοφάντορ εὐαγγέλιον.

Υἱὸς σὺ γέγονας, Θεοῦ τῇ χάριτι, τὸν αὐτοῦ καταγγέλλων μονογενῆ, Λόγον τὸν αἰδιον, μετὰ σαρκὸς τοῖς ἐπὶ γῆς, παραδόξως ὀμιλήσαντα.

Λογίῳ κρίσεως, καὶ θεῖῳ χρίσματι, τῷ τῆς ἱερωσύνης ὡς Ἱερεὺς, Πάνσοφε διέπρεψας, καὶ καρτερίᾳ τῶν δεινῶν, Μάρτυς θεῖος ἐχηρημάτισας.

Θεοτοκίον.

Οφύσει ἄναρχος, Υἱὸς καὶ ἄχρονος, χρονικὴν ἐκ Παρθένου Κόρης ἀρχὴν, θεῶν καταδέχεται, τοὺς ὑπὸ χρόνον ἐκ φθορᾶς, ἀναπλάσαι προμηθούμενος.

Ἦδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ θεῖῳ φέγγει σου ἀγαθὲ, τὰς τῶν ὀρθρι-
» ζόντων σοι ψυχὰς, πόθῳ καταύγασον
» δέομαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεῶ, τὸν ὄντως Θεόν,
» ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενον.

Νοὸς ὀξύτητι καὶ ψυχῆς, Μάκαρ καθαρότητι πάντας, τοῦ δυσμενοῦς ὑπεριπτάμενος, ἐχρῆς, ἀνυψῶθης πρὸς οὐρανόθεν σκηναῖς, πτεροῖς θεογνωσίας ἀναφερόμενος.

Οσὸς Ἀπόστολος Ἀγαθὲ, τὴν διὰ σαρκὸς σου παρουσίαν πρὸς ἀνθρώπου ἐκήρυξε, τοὺς πεπλανημένους πρὸς σὴν ἐπίγνωσιν, ὀδηγῶν καὶ φωτίζων, αἴγλη τῆς πίστεως.

Ναὸς ἐδείχθης πανευπρεπῆς, ἔνδον κεκτημένος ὡς λυχνίαν, τὸ φέγγος τῆς θείας χάριτος, τῇ οἰκοδομίᾳ τοῦ θείου Πνεύματος, τεθεμελιωμένος μάκαρ Ὀνήσιμε.

Θεοτοκίον.

Τῆς ἀμαρτίας μου τὰς σειραῖς, τῇ σῇ μεσιτεῖᾳ καὶ προστασίᾳ, Παρθένε διάρρηξον· τῶν ἀπεγνωσμένων σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἐλπίς, τῶν πίστει προστρεχόντων, τῇ θεῖᾳ σκέπῃ σου.

Ἦδὴ ς΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψημένην καθο-
» ρῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
» εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμῶν, βοῶ σοι Ἀνά-
» γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Αστράψας ὡς ἥλιος, οὐρανόθεν ὁ κληθεὶς, τῷ φωτισμῷ τῆς χάριτος, ἐπαφῆκεν ἀκτινά σε τηλαυγῆ εὐτόνως ἐλαύνουσαν, τῆς ἀγνοίας τὸν ζόφον Παμμακάριστε.

Λαμπρῶς ἐστηλίτευσας, τῶν ἀνόμων τὰ σαδρά, καὶ δυσσεβῆ φρυάγματα, εὐσεβείας φθηγγόμενος εὐσεβῶς τὰ θεῖα διδάγματα, Ἱεράρχα Κυρίου πανσεβάσμιε.

Θεοτοκίον.

Υπάρχων ὑπεύθυνος, ἀμαρτίαις καὶ δεινῶς, τραυματισθεὶς ὁ δειλαῖος, ἐπὶ σὲ θεομητορ τὴν συμπαθεῖ, προσφεύγω δεόμενος, τὰς οὐλαῖς ἐξαλείψαι τῶν πταισμάτων μου.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ως ἀκτὶς ἐξέλαμψας, τῇ οἰκουμένῃ, ταῖς βολαῖς λαμπόμενος, ἡλίου μάκαρ παμφαοῦς, Παύλου τοῦ κόσμον φωτίσαντος· διό σε πάντες, τιμῶμεν Ὀνήσιμε. Ὁ Οἶκος.

Σὲ ὑπὸ Παύλου τοῦ σοφοῦ, τῆς σάλπιγγος τῆς θείας, τῇ πίστει προσαχθέντα, καὶ λόγῳ φωτισθέντα τῆς ἀληθείας μυστικῶς, καὶ μαρτυρηθέντα ἐπ' ἐργασίᾳ ἀρετῆς, καὶ πίστεως στεφρόντητι, τίς ἐγκωμιάσαι ἰσχύσει ὡς ὄντως κατ' ἀξίαν, ἢ τοὺς πόνους εὐφημῆσαι, ἐν οἷς στεφρόνως ἔπαυσας τὴν πλάνην; Χρισθεὶς γὰρ ἱερεὺς ἐν Πνεύματι θεῖῳ ἐκ δουλείας κοσμικῆς, καὶ Ἀποστόλων κήρυγμα λαθὼν, μετέσχεσ καὶ τῶν στεφάνων· διό σε πάντες τιμῶμεν Ὀνήσιμε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ὀνησίμου, μαθητοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου.

Στίχοι.

Ἦπλωσεν Ὀνήσιμος εἰς θλάσιν σκέλη,
Παῦλε σκελῶν δραμόντα γενναίους δρόμους.

Πέμπτη Ὀνησίμου σκέλεα θραῦσαν δεκά-
τη τε .

Οὗτος, οἰκίτης ὑπῆρχε Φιλήμονος, ἀνδρὸς Ῥωμαίς, πρὸς ὃν γράφει ὁ ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος· ὃ καὶ μαθητευθεὶς Ὀνήσιμος, καὶ διακονήσας, μετὰ τὴν αὐτοῦ τελείωσιν συλληφθεὶς προσήχθη Τερτύλῳ τῷ τῆς χώρας Ἐπάρχῳ, καὶ παρ' αὐτοῦ ἐν Ποτιόλοις ἐκπέμπεται. Ἐνθα παραγενόμενος ὁ Τέρτυλος, τὸν Ὀνήσιμον ἐπιμένοντα τῇ εἰς Χριστὸν πίστει εὐρῶν, πρῶτον μὲν ράβδοις τύπτει σφοδρῶς· εἶτα τὰ σκέλη κατὰξας, τῆς προσκαίρου ζωῆς μεθιστᾷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Μαῖωρ αἰκίζόμενος τελειοῦται.

Στίχ. Μάσιξι πλησθεὶς ταῖς ψόας ἐμπαιγμάτων,
Δαυῖδ τὸ ῥήτὸν φάσκε, Μάρτυς Μαῖωρ.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ καὶ Διοκλητιανοῦ τῶν βασιλέων, στρατεύομενος ὑπὸ τὰ τάγματα τῶν Μαύρων. Ἐν τῇ Γαζαίων δὲ διαβληθεὶς τοῖς κρατοῦσι, καὶ ἐρωτηθεὶς, καὶ Χριστιανὸν ἑαυτὸν ἀνακηρύξας, μαστίζεται σφοδρῶς, ἅπαν τὸ σῶμα καταξανθεὶς. Τριάκοντα δὲ ἐν τῷ μαστίζεσθαι αὐτὸν ἀλλαγέντων στρατιωτῶν, ἔρρει μὲν αὐτοῦ τὸ αἷμα, καὶ τὴν γῆν ἐφοίνισσεν, ἰχώροι καὶ λύθρω ἐκ τῆς διασπῆως προσεικόσι· γενναίως δὲ ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας τὰ ἀλγεῖνά ἐνεγκὼν, τελευτᾷ, πορευθεὶς ἐκ δυνάμεως στρατιωτικῆς εἰς δυνάμιν Θεοῦ στρατιᾶς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐσεβίου.

Στίχ. Ἀνθρώπινον παρῆλθεν ἀσμένως βίον.
Εὐσέβιος, τὸ θαῦμα καὶ τῶν Ἀγγέλων.

Οὗτος ὁ Ὁσιος, ὅθεν ἦν, καὶ ἐκ τίνων ἔφυ γονίων, ἢ κατ' αὐτὸν Ἱστορία οὐκ ἐδήλωσεν· ἔπερ δὲ ἴσμεν, τοῦτο καὶ λέγομεν· τὸν γὰρ οὐρανὸν, ἐκ τῶν ἀσκητικῶν πόνων, ἐκτήσατο πατρίδα. Καὶ πρῶτον μὲν ἐν τινι μοναστηρίῳ ἀπετάξατο· ἔπειτα δὲ βράχϊον ἄρους καταλαβὼν, ἐν κῶμῃ, Ἀσιχᾷ λεγομένῃ, θριγγίου μόνου ἐκτήσατο ἐκ ξηρολίθων. Ὑπαίθριος δὲ ταιλαιπωρῶν, τὸν λοιπὸν διέτελεσε βίον· ἰσθῆτι μὲν δερματίνῃ καλυπτόμενος, ἐρεβίνθοις δὲ καὶ κυάμοις βεβρεγμένος τρεφόμενος, ποτὲ δὲ καὶ ἰσχάδων μετελάμβανεν, ὑπερείδων τοῦ σώματος τὴν ἀσθένειαν.

Εἰς γῆρας δὲ ἐλάσας βαθύ, ὡς καὶ τῶν ὀδόντων τοὺς πλείονας ἀποβαλεῖν, οὔτε τὴν τροφήν, οὔτε τὴν οἰκίαν ἤμειψε, φέρων καρτερῶς τὰς ἐναντίας τοῦ αἵρος ποιότητας, ἐρρίκνωμενον ἔχων τὸ πρόσωπον, τεταριγευμένα δὲ πάντα τὰ μέλη τοῦ σώματος, ὡς μηδὲ τὴν ζῶνην δύνασθαι ἐπὶ τῆς ὀσφύς μένειν· κατηνάλωτο γὰρ τὰ γλουτὰ καὶ ἰσχία.

Πολλῶν δὲ πρὸς αὐτὸν ἀφικνουμένων, τὸν θόρον δυσχεράνα, τὸ πλησιάζον Μοναστήριον καταλαμβάνει· καὶ θριγγίῳ μικρῷ παρὰ τὴν τοῦ τοίχου γωνίαν χρῆσάμενος, ἑπτὰ τῶν συνήθων ἠγωνίζετο πόνων. Λίγεται δὲ, τὰς μετὰ ἑβδομάδας τῆς ἁγίας Νηστείας, δεκαπέντε χρόσθαι ἰσχάσιν εἰς τροφήν. Τούτοις τοῖς ἰδρώσι περιβρέομενος, ἐπὶ ἑννεήκοντα βεβιωκῶς, ἢ καὶ πλείω ἔτη, ἀσθενείᾳ περιπεσῶν δυσδιηγήτῳ, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Δ**ροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο,
• Ἄγγελος τοῖς ὀσίοις Παισί· τοὺς Χαλ-

• δαίους δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν
• τύραννον ἔπεισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός,
• ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸ μακάριον ἀπέιληφας Ὀνήσιμε, τέλος καὶ τὴν ἀνώλεθρον, ἀθανασίαν ἠξιώθης μάκαρ καθορᾶν καὶ μέλπεις γηθόμενος Χριστῷ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ρώμαλέῳ σου φρονήματι Ὀνήσιμε, πλάνης τὰ μηχανήματα, κατεπάτησας, εὐσεβείας ταῦτα καβελῶν, ὀργάνοις θεόσοφε βοῶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ως ὑπάρχουσα πανάμωμος Θεόνυμφε, Λόγον Θεοῦ συνέλαβες, τὸν ἀχωρήτως ἐν τοῖς κόλποις ὄντα τοῦ Πατρὸς, χερσὶ τε κρατούμενον ταῖς σαῖς, εὐλογημένη Παναγία, Θεομητορ ἀγνή.

ᾠδὴ ἡ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**'κ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας,
• καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἅ-
• παντα γὰρ δρᾶς, Χριστέ μόνῳ τῷ βυλεσθαι.
• Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σὺν Ἀγγέλοις χορεύων μάκαρ Ὀνήσιμε, μαρτυρίου τε στέφει κατακοσμούμενος, θρόνῳ νῦν φαιδρῶς, τοῦ Δεσπότητος παρίστασαι· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αποστόλῳ τῷ θείῳ διακονούμενος, ἀπορήτων τῶν θείων ἔσχες ἐνέργειαν, κήρυξ ἀληθῆς, Χριστοῦ μάκαρ γενόμενος· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γαμάτων τὴν χάριν ἐκ τῆς ἀφθόνου πηγῆς, τοῦ Σωτῆρος πλουτήσας πᾶσι μετέδωκας, τούτου πειθαρχῶν, μάκαρ θείοις προστάγμασιν· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μυθηθέντες τὸ θαῦμα τῆς σῆς γεννήσεως ἀνυμνεῖμεν τὸ μέγα καὶ ὑπὲρ ἔννοιαν, Παναγνε σεμνή, Θεομητορ Μυστήριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν ἐ τολ-
• μαῖ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα·
• διὰ σοῦ δὲ Παναγνε, ὠράθη, βροτοῖς, Λόγος
• σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
• οὐρανίαις στρατιαῖς σε μακαρίζομεν.

Αστήρ ὑπέρλαμπρος ἀναδέδειξαι, φωτιστικῶς καὶ ἀκτίσι διαλάμπων τοῦ Πνεύματος, καὶ τὰ κόσμου πέρατα λαμπρύνων φωτὶ, τῷ τῆς θεογονίας, μάκαρ Ὀνήσιμε· ὅθεν Ἀποστόλων σὺν χοροῖς, σὲ μεγαλύνομεν.

Καρποῖς τοῦ Πνεύματος ὧν κατάκοσμος, εἰς οὐρανοὺς ἐπήρθης Θεοφάντορ γηθόμενος· τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολος γενόμενος, πάνσοφος Ἰεράρχης, Μάρτυς ἀήττητος, Κήρυξ ἀληθῆς τῶν ὑπὲρ νοῦν, Θεομακάριστε.

Αεὶ προΐστατο τῶν ὑμνούντων σε, διὰ παντός τὴν σὴν τε ἐκτελούντων πανήγυριν, τῷ Δεσπότη παρεστῶς Ὀνήσιμε, ὅλος πεφωτισμένος, ὅλος ὑπέρλαμπρος, ὅλος ταῖς ἐκεῖθεν ἀστραπαῖς, καταλαμπόμενος. Θεοτοκίον.

Ρύσθεις τῷ τόκῳ σου παναμώμητε, Μήτηρ Θεοῦ, τῆς πάλαι δερματίνης νεκρώσεως, καὶ κατάραν καὶ φθοράν καὶ θάνατον, τὸν ἐκ τῆς ἀμαρτίας, ἀποσεισάμενος, σὺν ταῖς οὐρανίαις Στρατιαῖς, νῦν μεγαλύνω σε.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Μαθητευθεὶς πανόλβιε, Παύλω τῷ Κορυφαίῳ, τῶν Ἀποστόλων πάνσοφε, σὺν αὐτῷ περιήλθες, τὴν γῆν στηρίζων τῷ λόγῳ, παρειμένας καρδίας, τῇ πλάνῃ τοῦ ἀλάστορος· καὶ τελέσας τὸν δρόμον, ἐν οὐρανοῖς, τῷ Χριστῷ παρίστασαι σὺν Ἀγγέλοις, Ἀπόστολε Ὀνήσιμε, ὑπὲρ κόσμου πρεσβεύων. Θεοτοκίον.

Τῆς ὑπὲρ νοῦν λοχείας σου, τὸ παραδόξον θαῦμα, νοῦς οὐκ Ἀγγέλων δύναται, οὐ βροτῶν ἐρμηνεῦσαι, ἢ ἐννοῆσαι Παρθένε· τί κτεῖς γὰρ ἀπορρήτως, Θεὸν τὸν ὑπερούσιον, ὃν ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις, ὡς Ποιητὴν, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι τῷ Ἁγίῳ· οὐ τῆς χαρᾶς ἀξίωσον, καὶ ἡμᾶς Θεοτόκε.

Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἴνων, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ 15'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Παμφίλου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Προσόμοια, Στιχηρὰ.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Αποστόλων ἰσάριθμοι Ἀθλοφόροι γενόμενοι, λογισμὸν ὁμόζηλον ἀνελάβετο, μὴ πτοηθέντες τὴν ἄθεον, τυράννων ὠμότητα· ἀλλ' ἀνδρείως καὶ στερόρῳς, τὸν Σωτῆρα κηρύξαντες, ὑπεμείνατε, τῶν μελῶν ταῖς στρεβλώσεις τῇ ἐλπιδί, ταῖς μελλούσας ἀπολαύσεις, ἥδη καρπούμενοι πάνσοφοι.

Καρτερίᾳ νικήσαντες, τῶν ἀθέων τὴν ἐνστασιν, καὶ ποικίλοις εἶδεσι προσπαλαίσαντες, κολαστηρίων τὸν στέφανον, ἀξίως ἐδέξασθε, ἐκ χειρὸς ζωαρχικῆς κληρουχίαν ἀνώλεθρον νῦν πλουτήσαντες, ἐν σκηναῖς αἰωνίαις τῷ Σωτῆρι, καὶ Δεσπότη τῶν ἀπάντων, συμβασιλεύοντες Ἐνδοξοί.

Σὺν Παμφίλῳ Θεόφρονι, καὶ Οὐάλεντι Σέλευκος, Δαντῆλ, Θεόδωλος, Ἡσαΐας τε, Ἰερεμίας, Ἡλίας τε, καὶ Δεῖος Πορφύριος, Παῦλος, Ἰουλιανός, Σαμουὴλ ὁ Θαυμασίος, νῦν τιμάσθωσαν, ὑμνωδίας ἀσμάτων καὶ ποικίλοις, ἐγκωμίοις οἱ γενναῖοι, καὶ ἀεισέβαστοι Μάρτυρες.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Επομβρίαις πανάχραντε, τῆς τῆ Πνεύματος χάριτος, τὴν ἐμὴν διάνοιαν καταδρόσισον, ἢ τὴν σταγόνα κηύσασα, Χριστὸν, τὸν τὴν ἄμετρον, ἀνομίαν τῶν βροτῶν, οἰκτιρμοῖς ἀποσμήχοντα· καὶ κατάκλυσον, τὴν πηγὴν τῶν παθῶν μου, καὶ χειμάρρου, καταξίωσον τρυφῆς με, τῇ ἀειζῶ πρεσβείᾳ σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν, ἀμνάς ἢ κηύσασα ἐπωδύρετο, καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Υἱὲ ποθεινότατε πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρηθῆς μακρόδυμε; πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου Δόγε προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ἑσπερινοῦ Ἀκολουθία, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσιν.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγιγνώσκονται ὁ Κανὼν, οὐ ἡ Ἀκροστιχίς·

Δῆμον δωδεκάριθμον ἀθλοφόρων ἀναμελπω.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἔχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο,

Δυναμίει τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ἢ δωδεκάριθμος, συγκροτηθεῖσα φάλαγξ καρτερῶς, δυσσεβούντων τὴν ἄθεον, καὶ πονηρᾶν παράταξιν, ὡς νικηφόρος ἐτροπώσατο.

Ησχύνθη τοῖς ἀθλοφόροις Μάρτυσιν, ὁ δυσμενὴς προσβαλὼν· τὴν γὰρ αὐτοῦ φαρῆ-

τραν ὁ δεινός, ἐκκενώσας πικρότατα, καταβαλεῖν οὐκ ἴσχυσε, τῶν ἀριστείων τὴν στερρότητα.

Μανίας ἑλληνικῆς τὸ φρύαγμα, κατεπατήσατε, Δεῖα συνέσει Μάρτυρες Χριστοῦ, καὶ σοφία κοσμούμενοι, ἢ ἀντειπεῖν οὐκ ἴσχυσαν, οἱ εὐσεβέσιν ἀντικείμενοι.

Ο΄ Δεῖος καὶ Δηγόρος Πάμφιλος, ἐπαληθεύουσαν, πεπλουτηκῶς τὴν κλῆσιν ἀληθῶς, τῆς φιλίας τὸν σύνδεσμον, πρὸς τὸν Χριστὸν ἐτήρησε, μέχρι θανάτου ἀδιάρρηκτον.
Θεοτοκίον.

Νεφέλην δικαιοσύνης Ἡλίον, ἡμῖν ἐκλάμψασαν, τὸν τοῦ Πατρὸς Υἱὸν μονογενῆ, Θεοτόκε πανύμνητε, πανευσεβῶς δοξάζοντες, διαπαντός σε μακαρίζομεν.

ᾠδὴ γ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σὺ Χριστέ κρίζεσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Διέπρεψας εὐσεβῶς, ἔργῳ καὶ λόγῳ καὶ σεπτῷ χρίσματι, Μάρτυς Χριστοῦ Πάμφιλε, τῆς ἱερωσύνης Δεόσοφε.

Ω΄ς λύρα πανευπρεπῆς, ὁμολογίας ἐμμελῶς ᾄδουσα, φθόγγος Χριστοῦ Μάρτυρες, συγκεκροτημένοι γεγόνατε.

Δραμόντες πρὸς τὸν σκοπὸν, τῆς οὐρανοῦ καὶ σεπτῆς κλήσεως, ὡς κηκταὶ ἀτέφαγον, παρὰ τοῦ Δεσπότητος εἰλήφατε.
Θεοτοκίον.

Ε΄σκήνωσεν ἐν ἡμῖν, ὁ ἐν ὑψίστοις κατοικῶν Πάναγνε· ὑπερφυῶς σάρκα γὰρ, ἐκ σοῦ προσλαβὼν ἡμφιάσατο.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Κολαστηρίων φοβερῶν πρακτικῶν, οἱ τοῦ Κυρίου Ἀθληταὶ αἱ γενναῖοι, ἐν ἀπτοῦτῳ χαίροντες φρονήματι, ταῦται προσωμίλησαν, τῆς σαρκὸς ἀλογοῦντες· ὅθεν ἐκκληρώσαντο, αἰωνίζουσαν δόξαν, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες αἰεὶ τῶν εὐφημούμενων αὐτῶν τὰ παλαίσματα.
Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τοῦ εὐχαρίστως ἀνυμνεῖν ἐκ καρδίας, τὰ σὰ ἐλέη Δέσποινα· οἱ δοῦλοί σου, κρίζοντες καὶ λέγοντες· Παναγία Παρθένε, πρόσφασσον καὶ λύτρωσαι, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων, καὶ ἀναγκῶν καὶ πάσης ἀπειλῆς· σὺ γὰρ ὑπάρχεις, ἡμῶν ἢ ἀντίληψις.
Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα ἢ ἐπ’ ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσα σε Χριστέ, αἴμοι! πα-

δεινότατε, Ἰησοῦ ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ’ Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱέ, Δέλων σταυροῦσαι; Ὑμῶ σε μακρόθυμε.
ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**παρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν Ἡλίον, τῆς δικαιοσύνης, ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Κεκοσμημένη τοῖς Δείοις τῶν Ἀποστόλων, καὶ Προφητῶν χαρίσμασιν ἢ χοροστασία, ὡφθη τῶν Μαρτύρων σου, ἢ τούτων ἰσάριθμος, Δέσποτα φανείσα προνοία σου.

Απὸ ποικίλων ἀχθέντες πολιτευμάτων, ὡς ἐν βραχεῖ ὀλόκληρον τύπον ἐκκλησίας, σώζειν ἠξιώθητε, συμφώνως κραυγάζοντες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ρᾶδιουργίαι τυράννων καὶ μεθοδεῖαι, τοὺς Ἀθλητὰς οὐκ ἔκαμψαν, οὐδὲ τῶν βασιάνων, πόνοι ἐμαλάκισαν, προθύμως κραυγάζοντας· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ιθύνόμενος παλάμη τῇ τοῦ Δεσπότητος, τὸν δι’ αὐτὸν ἐκούσιον θάνατον ὑπέστη, δῆμος ὁ πανεύφημος, Μαρτύρων κραυγάζοντες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.
Θεοτοκίον.

Θεγορίαις ἐνηχοῦμενοι Θεοτόκε, ταῖς περισοῦ καὶ βλέποντες, τούτων τὰς ἐκβάσεις, Χαῖρέ σοι κραυγάζομεν, Παρθένε Παναίμωνε, οἱ λελυτρωμένοι τῷ τόκῳ σου.
ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐκλήλυθας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφῶδους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Μὴ φέρων τοῖς ἐν γῆ, προσανέχειν ὡς Πάμφιλε, τὴν ἐνθεον πολιτείαν, ἢ ἐκ βρέφους μετῆλθες, ἀθλήσει κατελάμπρυνας.

Ο΄ Δεῖα παλιᾶ, καὶ συνέσει κοσμούμενος, τῆς πάλεως τῆς ἀγίας, ὠρμημένος Οὐάλης, ὡς Μάρτυς ἐστεφάνωται.

Νοῦν ἔχων τοῦ Χριστοῦ, ὡς τοῦ Παύλου ὁμώνυμος, πανεύφημε τῶν Μαρτύρων, τῷ στεφάνῳ νομίμως, ἀθλήσας κατηγλαῖσαι.
Θεοτοκίον.

Ανώρθωσας Ἀγνή, τὸ τῆς Εὐας ὀλίσθημα, ἀκνήσασα Θεὸν Λόγον, τὸν τῶν κατερράγμένων, τὴν πτώσει ἀνορθώσαντα.
ᾠδὴ ς΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεικαθαμένη, τῷ δι’ οἴκταν, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρέυσαντι αἵματι.

Ελπίσιν, αἰωνίῃ ζωῆς στηριζόμενοι, τὰς τῶν σωμάτων στρεβλώσεις, γεγηθότες ἔφερον οἱ γενναῖοι, οἱ τῶν θείων, ὑποφητῶν σου Σῶτερ ὁμώνυμοι.

Θανάτῳ, τὴν ζωὴν τὴν ἀμείνω ὠνήσαντο, ὁ Σαμουὴλ καὶ Ἡλίας, Δανιὴλ καὶ θεῖος Ἰερεμίας, καὶ πρὸς τούτοις, ὁ Ἡσαΐας ὁ μεγαλώνυμος.

Λαμπτήρας, τῷ Θεῷ φαεινοῦς, νῦν ἡ Αἴγυπτος, ἐξανατέλλει ἢ πάλαι, βαθυτάτῳ σκότει καλυπτομένη, τῆς ἀγνοίας, θεογνωσίας φέγγος πλουτήσασα. Θεοτοκίον.

Οἶρος σε Δανιὴλ ἐθεώρει Πανάμωμε, ἐξ οὗ ἐτμήθη ὁ λίθος, ὁ συντρίψας πᾶσαν πλάνης εἰκόνα, καὶ πληρώσας, θεογνωσίας πάντα τὰ πέρατα.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Φιλήσας Χριστοῦ, τὰ θεῖα θελήματα, ἐδείχθης Πιστῶν, ἀκέστῳ φιλόχριστος, γενναϊόφρον Πάμφιλε· διὰ τοῦτο καὶ μακαρίζομεν, τὴν σεπτὴν σου πανήγυριν. Πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Ιδοὺ ἐξέλαμψεν ἡ φωσφόρος, καὶ φωταυγῆς θεῖα μνήμη τοῦ στερόρου ἀθλητοῦ, Παμφίλου τοῦ θεοκήρυκος, πάντων τὰς ὄψεις καὶ τὰς καρδίας καταυγάζουσα φέγγει τῷ ἀνεσπέρῳ. Περιχαρῶς, ὦ φιλέορτοι, δεῦτε συνδράμωμεν, καὶ τὴν τούτῃ θεῖαν ἡμέραν, ὡς καλὴν ἑορτὴν ἐνιαύσιον, τοῖς ἄσμασι καταστρέψωμεν, εὐλογοῦντες ὑμνοῦντες τὸν Κύριον, τὸν τοῦτον ἀξίως σεφανώσαντα. Πρεσβεύει γὰρ ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΣ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Παμφίλου, Οὐάλεντος, Παύλου, Σελεύκου, Πορφυρίου, Ἰουλιανοῦ, Θεοδύλου, Ἡλίας, Ἰερεμίου, Ἡσαΐου, Σαμουὴλ, καὶ Δανιὴλ.

Στίχοι.

Ἐπὲρ τὸ πᾶν σε Πάμφιλος φιλῶν Λόγε,
Καὶ τὴν τομὴν ἠγεῖτο τῆς κάρας φίλην.

Παῦλον Σέλευκος, καὶ Σέλευκος Οὐάλης,
Βλέπων τομῇ χαίροντα, τὴν τομὴν φέρει.

Ἦλαντο πρὸς πῦρ Μάρτυρες θεῖοι δύο,
Θεοῦ πόθου πῦρ ἐν τρέφοντες οἱ δύο.

Σταυροῦσι· δοῦλοι τῆς πλάνης ἐπὶ ξύλου,
Καὶ Θεοδούλου, δοῦλον Ἐσταυρωμένου.

Κλήσεις Προφητῶν καὶ τελευταῖς Μαρτύρων,
Δύχοῦσι πέντε Μάρτυρες τετμημένοι.

Ἐκτη καὶ δεκάτῃ ζήφους τάμε Πάμφιλον
ἀκμή.

Οἱ οἱ ἰνδοεῖοι Μάρτυρες, ἐν τῷ ἔκτῳ ἔτει τοῦ κατα Διοκλητιανὸν διωγμοῦ, εἰς τὸ Μαρτύριον ἤχθησαν ἐκ διαφόρων ἄμα πόλεων, καὶ ἐπιτηδευμάτων, καὶ ἀξιωματῶν, εἰς μίαν τὴν ἐν Χριστῷ πίστιν συνενωθέντες. Ὁ δὲ τρόπος τῆς συλλήψεως αὐτῶν γέγονεν οὕτως. Ἐν τῷ μέλλειν αὐτοὺς τὰς πυλᾶς τῆς πόλεως Καισαρείας παρῖναι, τῶν φυλάκων πυθανομένων, τίνες τε εἶεν, καὶ ὅθεν ὄρμητο, Χριστιανούς ἑαυτοὺς ἀπεκάλεσαν, καὶ πατρίδα τὴν ἄνω ἔχιν Ἰερουσαλήμ. Ὅθεν κατασχεθέντες, Φιρμιλιανῷ τῷ ἡγεμῶνι παρίστησαν· καὶ ὁ μὲν Ἡλίας, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ τέσσαρες Αἰγύπτιοι, μετὰ πολλὰς βασάνους, τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν ἔλαβον, συναποτηθέντων αὐτοῖς Παμφίλου καὶ τῶν λοιπῶν. Ὁ δὲ Πορφύριος, τοῦ Κυρίου αὐτοῦ Παμφίλου τὸ σῶμα ἐπιζητῶν, κατεσχίθη, καὶ παρεδόθη πυρὶ. Ὁσαύτως δὲ καὶ Ἰουλιανός, τὰ τῶν Ἁγίων ἀσπαζόμενος σώματα, τῇ φλογὶ ὑπεβλήθη. Ὁ δὲ Θεόδουλος, ἐπὶ ξύλου σταυρωθεὶς, διήνυσεν τὸ μαρτύριον. Τελίεται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων τῶν ἐν Μαρτυροπόλει· καὶ τοῦ Ὁσίου Μαρουθᾶ, τοῦ ἀνεγείραντος τὴν πόλιν ἐπ' ὀνόματι τῶν Μαρτύρων.

Στίχ. Ἡ κλήσεις ἔργον μαρτυρωνίμῳ πόλει,
Πολλῶν ἐν αὐτῇ μαρτυρησάντων ζήφει.
Στέρξας Μαρουθᾶς τὸν Θεὸν σφόδρα
σφόδρα,
Θεῷ παρασᾶς· τέρπεται σφόδρα σφόδρα.

Οὗτος ὁ Ὁσῖος Μαρουθᾶς Ἐπίσκοπος γέγονεν· ἀπεστάλη δὲ παρὰ Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου βασιλέως Ῥωμαίων πρεσβευτὴς πρὸς τὸν βασιλέα Περσῶν. Διὰ δὲ τὴν προσοῦσαν αὐτῷ ἀρετὴν, μεγάλης τιμῆς παρὰ τοῖς Πέρσαις ἀξιώθηκε, μάλιστα, ὅτι τὴν τοῦ βασιλέως θυγατέρα ἐπὶ πνεύματος πονηροῦ συνεχομένην ἀπήλλαξεν, ἐξαιτήσας τὰ τῶν ἐν Περσίδι ἀθλησάντων λείψανα, καὶ ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν πόλιν δειμάμενος, ἐν αὐτῇ ταῦτα κατέθετο· καὶ χρόνους ὕστερον ἐκοιμήθη κατὰ τὴν ἡμέραν, ἐν ἣ τὴν πόλιν ἀνεκαίνισεν· ὅθεν καὶ ἡ αὐτοῦ μνήμη συμπανηγυρίζεται τοῖς Μάρτυσι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φλαβιανοῦ.

Στίχ. Ζωῆς ματαίας ἐκπεραιώσας χρόνον,
Ζῆ Φλαβιανὸς εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον.

Οὗτος ὁ Ὁσῖος Πατὴρ ἡμῶν, ὄρουσ τινὸς καταλαβὼν κορυφὴν, καὶ εἰκίσκον μικρὸν δειμάμενος, καθῆρξεν ἑαυτὸν. Καὶ ἐξήκοντα διατελέσας ἔτη ἐν αὐτῷ, μήτε ὀρώμενος, μήτε φθιγγόμενος, ἀλλ' εἰς ἑαυτὸν νεύων, καὶ τὸν Θεὸν φανταζόμενος πᾶσαν ἐκείθεν ψυχαγωγίαν ἰδέετο, κατὰ τὴν προφητείαν τὴν λέγουσαν· Κατατρυφήσου τὸ Κύριε, καὶ δώησοι τὰ αἰτήματα τῆς καρδίας σου. Διὰ δὲ τινος βραχέος ὀρυγματος τὴν χεῖρα πρετείνων, τὴν κομιζομένην τροφὴν εἰσεδέχετο· ἵνα δὲ μὴ προκίπται τοῖς ὄραν βουλομένοις, ὡς ἔτυχεν, ἐγκάρσιον αὐτῷ εἰλικειδῶς εἶχε κατεσκευασμένον. Τροφὴ δὲ αὐτῷ

Ἰκμιζέτο, διάβροχα ἕδατι ὄσπρια, καὶ αὐτὰ ἀπαξ τῆς ἑβδομάδος σιτούμενα.

Οὕτως οὖν ὁ Ὅσιος ἐπιβιούς ἐν ὅλοις ἐξήκοντα ἔτει, μὴ παραμείψας αὐτοῦ τὸ σύνολον, μήτε τὴν τροφήν, μήτε τὴν ὑψηλὴν ταύτην διαγωγήν, ἐκ τούτου θαυμάτων δωρεαῖς ἐκ Θεοῦ ἐπεπλούτιστο· καὶ γὰρ δράκοντα παμμεγίστην διὰ προσευχῆς ἐθανάτωσε· καὶ ἀσπίδα ἀπέκτεινεν· ἀκρίδων πλήθος τὴν χώραν καταβλάψαι ἐπιγεομένων, διὰ προσευχῆς ἐδίωξεν· ἀπὸ νεανίσκου τινὸς δαίμονα ἀπήλασε· καὶ καρκινωθέντα μασθὸν τινὸς γυναικὸς ἐναρέτου, σφραγίδι μόνῃ, ἰάσατο· ὑπὸ κέραστου κρουσθέντα τινα, καὶ ἀποψύξαντα, διὰ προσευχῆς ἀνίστησεν. Οὕτως οὖν βιώσας ὁ Ὅσιος, καὶ οὕτω πολιτευσάμενος, βίου βίον ἠλλάξατο, καὶ τὴν ἀγήρω καὶ ἀλυπον, ἀντὶ τῆς πολυφρόντιδος ἔλαβεν, εὐφραίνόμενος ἐν αὐτῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Φλαβιανοῦ, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Οὗτοι ὑπῆρχε τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἁγίας τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας Πρεσβύτερος· καὶ διὰ τὴν πολλὴν αὐτοῦ ἐγκράτειαν καὶ ἐνάρετον πολιτείαν, εὐδοκία Θεοῦ, καὶ ψήφῳ τοῦ Βασιλέως, καὶ τῆς Συγκλήτου, καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, χειροτονεῖται Πατριάρχης τῆς αὐτῆς Ἐκκλησίας. Συγχωρήσει δὲ Θεοῦ, ἐκβάλλεται παρὰ τοῦ αἰρετικῆς Διοσκόρου, καὶ τῶν ὁμοφρόνων αὐτοῦ, κρατήσας τῆς πατριαρχείας χρόνον ἕνα, καὶ μῆνας δέκα, καὶ εἰς ἐξορίαν παραπέμπεται. Ἐνθα ἔλιψεν πολλὰς, ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ὑποστάς, καὶ ἀσθενεῖα περιπεσὼν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σε πρεσβεύεις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραχαιαῖοι παῖδες τῆ Περ-
» σικῆ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ φλο-
» γῇ, πυρπολούμενοι ἐκραυγάζον· Εὐλογημένος
» εἶ, ἐν τῷ γαῶ τῆς δόξης σου Κύριε.

Φαιδρῷ προσώπῳ, καὶ διανοίας καθαρότη-
τι, Μάρτυς προορῶν τὴν μένουσάν σε χα-
ραὴν, τῶν βασάνων κατεφρόνησας, καταξέομε-
νος ἀνηλεῶς, παμμάκαρ Πορφύριε.

Ὁ Νεανίας τρεῖς ἐν καμίνῳ σώσας Θεός,
οὗτος Ἀθλοφόρε μάκαρ σε δι' αὐτὸν, ἐν
πυρὶ ὀλοκαυτούμενον, σαφῶς προσδέχεται, ὡς
εὐωδέστατον θῦμα Πορφύριε.

Ρώμῃ ψυχῆς τε, κενωσμημένος καὶ τοῦ σώ-
ματος, πᾶσαν τοῦ τυράννου Σέλευκε τὴν
ἰσχὺν, καταβέβληκας πανεύφημε, Εὐλογημένος
εἶ, ὁ Θεὸς μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Ὡς Θεοτόκου, ὠραιότερα πάσης κτίσεως,
ἔφυς· τοῦ Θεοῦ γὰρ γέγονας ἀληθῶς, ἐν-
διαίτημα πανάγιον. Εὐλογημένη σύ, ἐν γυναιξὶ
πανάμωμε Δέσποινα.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δαυιὴλ, λεόντων χά-
» σματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ

» δύναμιν ἔσθεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ
» εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες·
» Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νόμοις σὺ πειθόμενος Χριστοῦ, ἀπέθου ἅπαν-
τα, πάνσοφε Σέλευκε· ὡς στρατιώτης δὲ
γέγονας εὐσεβείας καὶ διδάσκαλος, καὶ τῶν
χρηῶν καὶ ὀρφανῶν ἐπιμελούμενος, καὶ κραυ-
γάζων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἄγγελη ἀναλάμπων νοητῇ, Πρεσβύτα ἐνδοξε,
Μάρτυς Θεόδουλε, καὶ δοῦλος γνήσιος γέ-
γονας, τὸν Δεσπότην ἐκμιμήμενος· ἔ τὸν Σταυ-
ρὸν ἐπιποθῶν, σταυρὸν ὑπέμεινας. Εὐλογεῖτε,
πάντα τὰ ἔργα κραυγάζων τὸν Κύριον.

Ναὸς φανεῖς Ἰουλιανέ, τοῦ Δείου Πνεύμα-
τος, τρόπων χρηστότητι, κατακεκόσμη-
σαι, πλήρης μὲν, εὐσεβείας καὶ πραότητος,
πλήρης δὲ πίστεως ὀφθεῖς ὀλοκαυτούμενος·
Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κραυγάζων τὸν
Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ἀμήτωρ ὁ Λόγος ἐκ Πατρὸς, ὑπάρχων πρό-
τερον, ἀπάτωρ γέγονεν, ἐκ σῆ τὸ δεύτερον
Πάνταγε, σαρκωθεῖς ὁ πρὶν ἀσώματος, δι' εὐ-
σπλαγγίαν βηληθεῖς, σῶσαι τοὺς ψάλλοντας·
Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» σε Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη, Χρι-
» στὸς συνάψας τὰς διεστῶσας φύσεις· διὸ
» ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Μόνῃ τὴν ἕράνιον ἔχειν, ζωὴν ποθοῦντες Ἀ-
θλοφόροι τῶν τῆς ἐπικήρου καὶ φθαρτῆς,
μεγαλοφρόνως κατεφρονήσατε· καὶ νῦν τροφῆς
τῆς κρείττονος, καὶ μακαρίας ἀπολαύετε.

Ἐνδον νῦν τοῦ Δείου λειμῶνος, περιχορευέ-
τε προθύμως, τῶν ἀπαυγασμάτων τῆ πη-
γῆ παρεστηκότες Μάρτυρες ἐνδοξοί· ἀφ' ἧς ἀ-
παρυόμενοι, τὰς λαμπηδόνας καταλάμπεσθε.

Λόγῳ καθηράμενοι Δείῳ, τὰς τῶν ψυχῶν
ὑμῶν κηλίδας, καὶ τοὺς δερματίνους χι-
τῶνας, διὰ βασάνων ἀποδυσάμενοι, πανευπρε-
πὲς ἱμάτιον, τοῦ σωτηρίου ἡμφιάσασθε.

Πάντων τῶν ἐν πίστει τελούντων, τὴν πα-
ναοίδιμόν σου μνήμην, τῆς δωδεκαριθμοῦ
χορείας, νῦν μεμνημένη, πρὸς τὸν Δεσπότην
Χριστὸν, τῆς μετὰ σοῦ σκηνώσεως, ἀξιωθῆναι
καθικέτευσον.

Θεοτοκίον.

Ὡς Μήτηρ τοῦ μόνου Δεσπότη, πάντων
κτισμάτων ὑπερτέρα, πέφηνας Παρθένε

Μαρία· διὸ πιστοὶ σε πάντες πανάμωμε, αἰεὶ ἐπαγαλλόμενοι, ἐν ὑμνωδίαις μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Διολογία, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΖ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Προσόμοια Στιχηρά.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Δῶρον, ὃ Χριστὸς πλητοποιῶν, σὲ τῇ οἰκουμένην παρέσχεν, ὡς εὐεργέτης Θεός, δῶρόν σου τὸ τίμιον αἷμα Θεόδωρε, δι' αὐτὸν ἐκχεόμενον, καὶ Θεοσεβείας, ζήλω προσφερόμενον, αὐτῷ δεξάμενος· ὃ νῦν εὐσεβεῖ παρρησία, Μάρτυς παριστάμενος πάντα, τοὺς εἰς σὲ προστρέχοντας διάσωσον.

Πύργος, χρηματίζεις ἀσφαλῆς, ταῖς τῶν ἐναντίων ἐφόδους ἀποκρουόμενος, πρόμαχος ἀήττητος τῶν εὐφημούντων σε, ὀξυτάτη ἀντίληψις, θερμὴ προστασία, σύντομός τε λύτρωσις, κοινὴ βοήθεια, πρέσβυς δυνατώτατος μάκαρ, ῥύστης ἐτοιμώτατος πάντων, τῶν πιστῶς αἰτούντων σε Θεόδωρε.

Εἰχθῶν, τὸν χειμάρρουν τῆς τρυφῆς, καὶ τὸ τῆς ἀφέσεως ὕδωρ, Χριστὸν εὐίλατον, Μάρτυς ἀληθέστατος, αὐτῷ γενόμενος, τῶν χειμάρρων με λύτρωσαι τῶν τῆς ἀνομίας· ὕδωρ μοι κατεύνασον, τὸ ἀνυπόστατον· παῦσον, πειρασμῶν καταγιγῆδας· σῶσον πρὸς τὴν ἄνω γαλήνην, ἀξιωμακάριστε Θεόδωρε.

Δόξα, Ἦχος β'.

Θείων δωρεῶν ἐπώνυμόν σε γεραίρω, τρισμάκαρ Θεόδωρε· τοῦ φωτός γὰρ τοῦ Θεοῦ, ἄδυτος φωστὴρ ἀναδειχθεὶς, κατελαμψας ἄθλοισ σου τὴν σύμπασαν κτίσιν· τοῦ πυρός ἀκμαίωτερος φανείς, τὴν φλόγα κατέσβεσας, καὶ τοῦ δολίου δράκοντος, τὴν κάραν συνέτριψας· διὸ ἐν τοῖς ἄθλοισ σου, Χριστὸς ἐπικαμφθεὶς, ἐστεφάνωσε τὴν Θεῖαν κάραν σου, Μεγαλομάρτυς Ἀθλητά· Ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς Θεόν, ἐκτενωῶς ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν· Θεοτοκίον· Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Δέξαι, τὴν ἰκέσιον ᾠδὴν, τῶν σῶν οἰκετῶν Θεοτόκε, ἣν σοὶ προσάγομεν. Δέσποινα

διάσωσον, ἀπορουμένους ἡμᾶς, καὶ κινδύνων ἐξάγαγε, τὴν ποιήνην σου ταύτην, πίστεϊ σοὶ προσπίπτουσαν, ἐν τῷ σεπτῷ σου ναῷ· σὺ γὰρ τὸν Σωτῆρα τεκοῦσα, ἔχεις παρρησίαν ὡς Μητήρ, ἐκτενωῶς πρεσβεῦειν τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Οτε, ἡ ἀμίαντος ἀμνάς, ἐβλεψε τὸν ἴδιον ἄρνα, ἐπὶ σφαγὴν ὡς κριόν, θέλοντα ἐλκόμενον, θρηνησα ἔλεγεν· Ἀτεκνωῶσαι νῦν σπεύδεις με Χριστέ τὴν τεκοῦσαν; τί τοῦτο πεποίηκας, ὁ Λυτρωτὴς τοῦ παντός; ὁμως, ἀνυμνῶ καὶ δοξάζω, σοῦ τὴν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἄκραν συγκατάβασιν Φιλάνθρωπε.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρά τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος β'.

Τὴν Θεοδώρητον χάριν, τῶν θαυματίων σου Μάρτυς Θεόδωρε, πᾶσιν ἐφαπλοῖς τοῖς πίστεϊ σοὶ προστρέχουσι, δι' ἧς εὐφημοῦμέν σε λέγοντες· Αἰχμαλώτους λυτροῦσαι, θεραπεύεις νοσοῦντας, πενομένης πλουτίζεις, καὶ διασώζεις πλέοντας· μάταιον δρασμόν ἐπέχεις οἰκετῶν, καὶ ζημίαν φανέρωσιν ποιεῖς, τοῖς συληθεῖσιν Ἀθλητά· καὶ βρατιώτας παιδεύεις τῆς ἀρπαγῆς ἀπέχεσθαι· νηπίοις χαρίζη συμπαθῶς τὰ αἰτήματα· θερμὸς εὐρίσκη προστατὴς τοῖς ἐπιτελεσσί σου τὸ ἱερὸν μνημόσυνον· μεθ' ὧν καὶ ἡμῖν, Ἀθλητά ἱερώτατε, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου τὸ μαρτύριον, αἴτησαι παρὰ Χριστοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν· Θεοτοκίον.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Νέον, οὐρανὸν κοινοφανῆ, οἱ τοῦ οὐρανοῦ αὐτόπται, σὲ καθορῶντες Θεοῦ δόξαν διηγοῦνταί σοι, ἔρανομήκη πρὸς γῆν, καὶ χειρῶν αὐτοῦ ποίησιν, ἀγγέλλουσι κόσμῳ, ἔχοντες σερέωμα, τῷ σαρκωθέντος ἐκ σου· φθόγγος γὰρ ὁ τούτων ἐξῆλθε, μέχρι τῆς περάτων Παρθένε, τόκον κηρυττόντων σὸν τοῖς ἔθνεσι.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Οτε, ἐν Σταυρῷ σε ἡ Ἀμνάς, Ἄρνα τὸν οἰκεῖον ἐώρα, κατακεντούμενον, ἥλοισ ὠλοφύρετο, ἐκπληττομένη σφοδρῶς· καὶ θαυμάσια ἔλεγε. Ἡὼς θνήσκεις Υἱέ μου, θέλων τὸ χειρόγραφον, τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ, ῥῆξαι καὶ θανάτου λυτρωῶσαι, ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον; Δόξα, τῇ οἰκονομίᾳ σου Μακρόθυμε.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα! ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, ὁ ἅγιος Μάρτυς Θεόδωρος ἠγάλλετο· πυρὶ γὰρ ὀλοκαυτωθεὶς, ὡς ἄρτος ἡδύς τῇ

Τριαδι προσήνεκται. Ταῖς αὐτοῦ ἰκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγομεν τὸν Κανόνα, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τοὺς προσκαλουμένους σε σῶζε παμμακάαρ.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» Ἰγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηρὰν, καὶ τὴν Αἰ-
» γυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγὼν, ὁ Ἰσραη-
» λίτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν
» ἄσωμεν.

Τὸν θεῖον ἀγῶνα Μάρτυς Χριστῆ, διηγωνισμέ-
νος, καὶ τὸν δρόμον τετελεκώς, τὴν πίσιν
τηρήσας τῆς ἐνθέου, δικαιοσύνης εὗρες σέφανον.

Οὐράνιος Ἐνδοξε χορευτῆς, σὺν τοῖς Ἀσω-
μάτοις, χρηματίζων τοὺς ἐπὶ γῆς, σὲ
προσκαλουμένους ἐκ κινδύνων, καὶ περιστά-
σεων ἐκλύτρωσαι.

Υπερφυῖ δόξαν παρὰ Χριστοῦ, λαβὼν Ἀ-
θλοφόρε, τὴν γῆν πᾶσαν περιπολεῖς ῥύο-
μενος πάντας τοὺς ἐν πίστει, μετ' εὐλαθείας ἀ-
νυμνοῦντάς σε. Θεοτοκίον.

Σοφίαν καὶ Λόγον ἡ τοῦ Πατρὸς, ἀφράστως
τεκουῖσα, τῆς ψυχῆς μου τὸ χαλεπὸν, θε-
ράπευσον τραῦμα καὶ καρδίαν, τὴν ἀλγηδόνα
καταπραΰνον.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
» σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτι-
» σμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Πῦρ τὸ τῶν βασιάνων σε, οὐ κατεπτόησεν·
ὅθεν πῦρ, τῶν πειρασμῶν, τῶν σοὶ προσ-
φευγόντων, καταπαύεις Θεόδωρε.

Ρῦσαι ταῖς πρεσβείαις σου, τῆς κατεχούσης
με θλίψεως, Μάρτυς Χριστοῦ, πᾶσαν ὀ-
μαλίζων, τὴν τοῦ βίου τραχύτητα.

Ολὴν τὴν καρδίαν με, καὶ τὴν διάνοιαν τεί-
νω σοι, καὶ τὴν ψυχὴν, τῆς σῆς Ἀθλοφό-
ρε, βοηθείας δεόμενος.

Θεοτοκίον.

Στῆσόν μου τὸν ἄστατον, τῶν λογισμῶν ἀ-
γνή τάραχον, Μήτηρ Θεοῦ, τὴν πρὸς τὸν
Υἱόν σου, κατευθύνουσα κίνησιν.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν.

Θεῖκὴν παντευχίαν ἀναλαβὼν, καὶ εἰδῶλον
τὴν πλάνην καταβαλὼν, Ἀγγέλους διή-

γειρας, εὐφημεῖν τοῦς ἀγῶνάς σου· τῷ γὰρ
θεῖῳ πόθῳ, τὰν νοῦν πυρπολούμενος, τοῦ ἐν
πυρὶ θανάτου, γενναίως κατετόλμησας· ὅθεν
φερωνύμως, τοῖς αἰτούσί σε νέμεις, τὰ θεῖα
δωρήματα, ἰαμάτων χαρίσματα, ἀθλοφόρε Θεό-
δωρε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμά-
των ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ,
τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένη Μήτηρ Θεῆ, τῆς ψυχῆς με
τὰ πάθη τὰ χαλεπὰ, θεράπευσον δέομαι,
καὶ συγγνώμην παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν πται-
σμάτων, ἀφρόνως ὧν ἐπραξα, τὴν ψυχὴν καὶ
τὸ σῶμα, μολύννας ὁ ἀθλῖος· οἴμοι! τί ποιήσω,
ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἠνίκα οἱ Ἄγγελοι, τὴν ψυ-
χὴν μου χωρίζουσιν, ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώμα-
τος; τότε Δέσποινα βοήθειά μοι γενοῦ, καὶ
προστάτις θερμότατος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ
ἀνάξιος δοῦλός σου.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ
ἀμνάς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυζε
δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν κό-
σμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ
δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν
σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐ-
λέους. Μακρόθυμε, Κύριε, τῆ ἐλέης ἡ ἄβυσσος,
καὶ πηγὴ ἀνεξάντλητος, σπλαγγνίσθητι καὶ δώ-
ρησαι ἔν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς θελοῦσιν,
τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ θεῖα παθήματα.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
» μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σε, καὶ
» ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Κυβερνήτην προβάλλομαι, σὲ Θεοῦ θερά-
πον, σὺ με κυβέρνησον, τῷ ἰστίῳ τῷ τοῦ
Πνεύματος, καὶ ταῖς θεταῖς αὐραῖς παναοίδιμε.

Απὸ πάσης δεόμεθα, ῥῦσαι ἀπειλῆς παμ-
μάκαρ Θεόδωρε, τοὺς ἐν πίστει μακαρί-
ζοντας, καὶ τὴν θεῖαν μνήμην σου γεραίροντας.

Λιτανεύων Θεόδωρε, τὸν ἀγαθοδότην καὶ με-
γαλόδωρον, τοὺς ἐν τόπῳ τῆς κακώσεως,
τεταπεινωμένους ἐπανόρθωσον. Θεοτοκίον.

Υπὸ χρόνον γεγόμενον, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς
ἀχρόνως ἐκλάμψαντα, Θεομήτορ ἡμῖν τέ-
τοκας· ὃν δυσώπει σῶσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε· Σῶσον ἡ-
» μᾶς· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου
» ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

Μαρτύρων πεφηνῶς ἐγκαλλώπισμα, Μάρ-
 τυς Χριστοῦ, τῶν πιστῶν βοήθεια, γενοῦ
 καὶ τείχος ἀκράδαντον.

Ενώσει ἀπολαύων τῇ κρείττονι, τῶν ὑπὲρ
 νοῦν, ἀγαθῶν Θεόδωρε, τοὺς σὲ τιμῶντας
 διάσωσον.

Νυττόμενος τῷ φίλτρῳ τοῦ Κτίσαντος, τὴν
 τῶν κτιστῶν, ἀπώσω προσπάθειαν, καὶ
 τῷ Θεῷ εὐηρέστησας.

Θεοτοκίον.

Οὐν ἔτεκες Παρθένε πανάμωμε, Θεὸν Λό-
 γον, ἐκτενῶς ἐκέτευε, ὑπὲρ τῶν πίστει
 ὑμνοῦντων σε.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

► **Γ**λάσθητί μοι Σωτῆρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο-
 ► **μ**ίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνά-
 ► **γ**αγε δέομαι πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπά-
 ► **κ**ουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Υπέρμαχος πεφυκῶς, τῆς εὐσεβείας Σερμό-
 τatos, καὶ πλάνης στηλιτευτής, εἰδῶλων
 γενόμενος δαιμόνων φαντάσματα, καὶ παθῶν
 εἰκόνας, τῆς ψυχῆς μου ἐξαφάνισον.

Στερέωμά μου γενοῦ, καὶ τείχος Μάρτυς ἀ-
 σαλευτον, τὸ ἀσθενὲς καὶ σαθρόν, τὸ τῆς
 διανοίας μου, στηρίζων Θεόδωρε, ταῖς σαῖς
 προστασίαις καὶ φυλάττων ἀδιάπτωτον.

Στρατείας φθοροποιῦ, καὶ φθειρομένης, ἡ-
 λόγησας στρατείαν δὲ τῆς ζωῆς παμμα-
 καρ Θεόδωρε, τελείως ἠγάπησας, ἐν ἣ νικηφό-
 ρος, ἀνεδείχθης ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Εξέλαμψεν ἐκ Σιών, ἡ τοῦ Ὑψίστου εὐπρέ-
 πεια, τὸ πρόσλημμα τῆς σαρκός, καθ' ἑ-
 νωσιν ἀφραστον, ἐκ σοῦ Ἀειπάρθενε, περιβε-
 βλημένη, καὶ τὸν κόσμον κατεφώτισεν.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Αὐτόμελον.

Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θῶρακα, ἔνδον λαβῶν
 ἐν καρδίᾳ σου, ταῖς ἐναντίας δυνάμεις κα-
 τεπάτησας, Πολύαθλε, καὶ στέφει οὐρανίῳ ἐ-
 στέφθης, αἰωνίως ὡς ἀήττητος.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἐν θρόνῳ φωτὸς ἐποχόμενον εὐχαρίσως
 ἐν πίστει ὑμνοῦμέν σε· ὅτι δῶρημα θεῖον
 δεδώρησαι τὸν γενναῖον τοῖς ἀθλοῖς Θεόδωρον,
 τὸν ἐν τῷ βίῳ τρισμακάριστον, ὡς ὑπέρμαχον
 ὄντα τῆς ἀληθείας, καὶ λαμπρὸν στεφανίτην
 σου Χριστέ ὁ Θεός· ὑπὲρ οὗ μέχρι τέλους ἀν-
 τέσχεν, ἀθλῶν ὡς ἀήττητος.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΖ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Με-
 γαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος.

Στίχοι.

Τήρων, ὁ δηλῶν ἀρτίλεκτον ὀπλίτην,
 Θεῷ πρόσεισιν, ἀρτίκαστος ὀπλίτης.

Ἐβδομαίτη δεκάτη πυρὶ Τήρωνα φλεγέθισιν.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Μάρτυς, κατὰ τὰς χρόνας τῆν Μαξιμιανῶ
 καὶ Μαξίμου τῶν βασιλέων, ἐκ Μητροπόλεως Ἀμασειᾶς
 ὀρμώμενος, ἐκ χωρῆς λεγομένης Χερσιαλῶν. Ἄρτι δὲ τῇ πρα-
 τικῇ τῶν Τηρώνων καταλεγείς, καὶ ὑπὸ τὴν τάξιν τῆ Πραι-
 ποσίτης Βρυγχα τυγχάνων, παρ' αὐτοῦ εἰς ἐξέτασιν κατέστη,
 τὸν Χριστὸν Θεὸν εἶναι ὁμολογήσας, καὶ τὰ σεβάσματα τῶν
 Ἑλλήνων, ὡς ἄψυχα ξόανα καὶ ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων, κα-
 ταχλευάσας. Καὶ καιρῶ δοθέντος αὐτῷ εἰς διάσκεψιν, ἐκ ἐν
 ἀπραξία τῆτον, ἀλλὰ τὴν μεγίστην τῶν πραγματικῶν ἐξετέλε-
 σε. Τὸ γὰρ εἰδῶλον τῆς τῶν θεῶν μητρὸς, ὡς Ἕλληνες λη-
 ρωδοῖσι, κατέφλεξεν. Ὅθεν οὐσχεθεῖς, καὶ αὐτεργὸς γενέσθαι
 ὁμολογήσας τοῦ ἔμπρησμοῦ, πρῶτον μὲν κρεμασθεῖς ξίεται,
 εἶτα, εἰς κάμινον πυρὸς ἐμβαλλεται, καὶ ἐν αὐτῇ τελειῖται.

Τελειῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Συναξίς ἐν τῷ ἀγιωτάτῳ αὐτοῦ
 Μαρτυρίῳ, τῷ ὄντι ἐν τοῖς Φωρακίῳ, ἐν τῷ Σαββάτῳ τῆς
 πρώτης τῶν Νηστειῶν ἑβδομάδος, ὅτε καὶ τὸ θαῦμα γέγονε
 παρ' αὐτοῦ τῶν κολύθων, ῥυσαμένου τὸν ὀρθόδοξον λαὸν
 ἐκ τῆς μεμιασμένης βρώσεως τῶν εἰδωλοθύτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μαριάμνης,
 ἀδελφῆς τοῦ Ἁγίου Φιλίππου τοῦ Ἀποστόλου.

Στίχ. Ἀφεῖσα τὴν γῆν Μαριάμνη παρθένος,

Τὸν ἐκ Μαρίας Παρθένου Χριστὸν βλέπει.

Μετά τὴν ἀνάληψιν τῆ Χριστοῦ, παραγενόμενος ὁ Ἅγιος Φί-
 λιππος, μετὰ καὶ τῆ Βαρθολομαῖος καὶ Μαριάμνης τῆς
 ἀδελφῆς αὐτῆ, εἰς Ἱεράπολιν, καὶ διὰ τὸ κηρύξει τὸν λόγον
 τῆ Χριστοῦ κρεμασθεῖς καὶ τελειωθεῖς, κῆξατο πρὸς τὸν Θεόν,
 καὶ κατεχώθησαν εἰς τὴν γῆν ὁ, τε Ἀνθύπατος, καὶ οἱ ὑπ' αὐ-
 τῆν· οἱ δὲ λοιποὶ φοβηθέντες, παρεκάλεσαν τὸν Ἅγιον Βαρθο-
 λομαῖον, καὶ τὴν Ἁγίαν Μαριάμνην, κρεμασθεῖς καὶ αὐτῆς
 ὄντας, ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ καταποντισθῶσι. Καὶ ἰδουσῶπυσαν
 αὐτοὶ τὸν Ἅγιον Φίλιππον, καὶ ἔκατεπόντισεν αὐτῆς, ἀλλὰ
 καὶ τῆς καταποντισθέντας ἐξήγαγε. Τὸν δὲ Ἀνθύπατον, καὶ
 τὴν αὐτῆ γυναῖκα Ἐχιδναν, ἀφῆκε κάτω. Τότε ἀπελύθησαν ὁ
 Βαρθολομαῖος καὶ ἡ Μαριάμνη. Καὶ ὁ μὲν Βαρθολομαῖος,
 ἀπελθὼν εἰς Ἰνδίαν τὴν Εὐδαίμονα, σαυρωθεῖς τελειῖται. Ἡ
 δὲ Μαριάμνη, ἀπελθῶσα εἰς Λυκαονίαν, καὶ κηρύττουσα τὸν
 λόγον τῆ Χριστοῦ, καὶ πολλὰς βαπτίσασα, ἐτελειώθη ἐν εἰρήνῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
 μῶν Ἀυξιβίου.

Στίχ. Τὸν Ἀυξιβιον οὐ παράφεται λόγος,

Φανέντα ληξίβιον ἐξ ἐναντίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
 μῶν Θεοστηρίκου· καὶ Μνήμη τῆς εὐρέσεως
 τῶν λειψάνων τῆ Ἁγίας Μηνᾶ τῆ Καλλικελάδα.

Στίχ. Τὴν γῆν ὀρυξας ὡς δικέλλη τῷ λόγῳ,

Μηνᾶν ἐκεῖθεν ἐκφέρω κερυμμένον.

Επὶ τῆς βασιλείας Βασιλεῖς τοῦ φιλοχρίστου βασιλέως, ὁ
 μακάριος Μηνᾶς, μιᾶ τῶν νυκτῶν ἐπιστάς τινὶ ἀνδρὶ,
 Φιλοματῆ λεγομένῳ, καὶ τῇ τῶν Κανατῶν (ἄλλ. Ἰκανῶ-
 τῶν) κητελεγεμένῳ σχολῇ, ὡς αὐτὸς εἶη Μηνᾶς ὁ Καλλι-

κίλαδος, ὁ ὑπὸ γῆν κρυπτόμενος, ἐν τῷ κατὰ τὴν ἀκρόπολιν αἰγιαλῷ, καταμηνύει, καὶ τὸν τόπον ὑποδεικνύει δακτυλῷ, καθ' ὃν ἦν κείμενος. Ὁ δὲ φιλόθεος οὗτος ἀνὴρ, ὀρθριώτερον ἀναστάς, Μαρκιανῷ τῷ Νουμριῷ, φίλῳ αὐτοῦ ὑπάρχοντι, τὰ ἑραβίντα μηνύει ἀκριβῶς. Οὗτος δὲ πάλιν τὰ ἀκουσθέντα δῆλα ποιῆ τῷ Βασιλεῖ, καὶ αὐτίκα κατὰ τὸν δηλωθέντα τόπον φρατιῶται ἐξαποστέλλονται. Οἵτινες διασκάψαντες τάχιον, εὗρον σιδηρὰν λάρνακα, ἐν ἣ ἦν τὸ μαρτυρικὸν σῶμα. Ἀλλὰ καὶ γραφὴν σὺν αὐτῇ ἐπὶ πλακὸς ἐγκολλημένην, καὶ δηλῶσαν ἐκεῖ κατατεθεῖσθαι τὸν Μάρτυρα, ἐν ᾧ ἠρεῖσάτο τόπῳ. Ὑψίσαντες οὖν κατὰ τῆς πλακὸς γραφὴν, εὗρον παρωχηκότας χρόνους τετρακοσίουσ· ὅθεν καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστίαν πανδημεὶ ἐξέπεμφαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἐν εὐσεβεῖ τῇ μνήμῃ γενομένων Βασιλέων Μαρκιανῷ καὶ Πηλχερίας. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖ-
» **δ**ες ἐν Βαβυλῶνι ποτέ, τῇ πίστει τῆς
» **Τ**ριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτη-
» **σαν** ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς
» **εὐ**λογητὸς εἶ.

Σέ ζωῆς με προσάτην, καὶ συλλήπτορα φέρω
τῆς σωτηρίας με, καὶ φύλακα Θεόφρον, ἀ-
σφάλειαν δίδόντα, τοῖς ἐν πίσει κραυγαζούσιν·
Ο τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ως τερπνότατον θυμα, σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ
καὶ ἱερώτατον, προσήνεγκας Παμμάρκα
καὶ πυρὶ τῶν βασιάνων, ὠλοκαύτωσας ἐνδοξε·
Ο τῶν Πατέρων βουῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ζωτικῆς ἐπιπνοίας, ἐμπορούμενος Μάρκα τῷ
Θεῷ Πνεύματος, τὰ πνεύματα, διώκεις, ταῖς
νόσους θεραπεύεις, καὶ κραυγαζεις γηθόμενος·
Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ε'κ γαστρὸς σου προήλθε, σαρκωθείς ὁ τῶν
ἁλῶν Παρθένε Κύριος· διό σε Θεοτόκον,
φρονῶντες ἀρθοδόξως, τῷ Υἱῷ σε κραυγαζόμεν·
Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'πταπλασίως κάμνον, τῶν Χαλδαιῶν ὁ
» **τ**ύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» **καυσε**· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» **τούτους** ἰδῶν· Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν
» **ἀνεβόα**, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
» **λαὸς ὑπερυψοῦτε**, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Παντοδαπαῖς Πανεύφημε, τρικυμίαις κυκλι-
» **μενοι**, καὶ ταῖς συμφοραῖς τοῦ βίου συνε-
» **χόμενοι**, προστάτην ὀξυτάτον, καὶ συνεργὸν γι-

νώσκοντες, πάντες οἱ πίσει σε, πρεσβευτὴν τῷ
» **Δ**εσπότη, προσάγομεν βοῶντες· Μὴ ἐλλίπης
» **π**ρεσβεύειν, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνήτων, τὴν πάνσε-
» **πτόν** σου μνήμην.

Α'μαρτιῶν ἀλύσει, δεδεμένος Πανόλβιε, καὶ
» **τ**αῖς τῶν πταισμάτων μου σειραῖς πεδοῦ-
» **μενος**, προσφεύγω τῇ σκέπῃ σου, στεφανηφόρε
» **λύσιν** αἰτῶν· ἀλλ' ὡς θαυμαστὴν, πρὸς τὸν τῶν
» **ἁλῶν Δεσπότην**, Θεόφρον παρρησίαν, κεκτημέ-
» **νος** δυσώπει, σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντας, Χριστὸν
» **εἰς** τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικαῖς λαμπόμενος, ἀγλαΐαις πανεύφη-
» **με**, ταῖς Ἀγγελικαῖς συνηριθμηθῆς τάξεσι·
» **μεθ' ὧν** ἀγαλλόμενος, καὶ συγχορευῶν Μάρτυς
» **αἰεὶ**, θαυματοποιῆσαι, ἰαμάτων φαιδρύνεις, τοὺς
» **πόθῳ** σε τιμῶντας, καὶ πιστῶς μελωδοῦντας·
» **Λαὸς ὑπερυψοῦτε**, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μετὰ σαρκὸς ὠμίλησε, τοῖς ἀνθρώποις ὡς
» **εὐ**σπλαγγνος, ὁ Δημιουργὸς καὶ Λυτρωτὴς
» **τῆς** κτίσεως, ἐκ σοῦ ἀπειρόγαμε, Θεογεννητορ
» **ταύτην** λαβὼν· ὅθεν Θεοτόκον, οἱ Πιστοὶ σε κυ-
» **ρίως**, δοξάζομεν βοῶντες, καὶ πιστῶς μελωδοῦντες·
» **Λαὸς ὑπερυψοῦτε**, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὲ τὴν ἀπειρόγαμον, Θεοῦ Μητέρα τοῦ
» **Σ**ΥΨίστου, σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν κηύσασαν,
» **διὰ** λόγου τὸν ὄντως Θεόν, τὴν ὑψηλότεραν
» **τῶν** ἀχράντων Δυνάμεων, ἀσεγήτοις δοξολο-
» **γίαις** μεγαλύνομεν.

Α"γρυπνὸν σε φύλακα, Μεγαλομάρτυς κεκτη-
» **μένοι**, τῶν δυσμενῶν κακόνοιαν, εὐχερῶς
» **ἀπέ**λαύνοντα, καὶ ταῖς Ἐκκλησίαις τὴν εἰρή-
» **νην** βραβεύοντα, ἀθλοφόρε, ἀκαταπαύστως με-
» **γαλύνομεν**.

Κράτος σοι δεδώρηται, κατὰ δαιμόνων ὁ
» **Δ**εσπότης· πάθη δὲ ψυχῆς καὶ σώμα-
» **τος**, θεραπεύεις Μακάριε, πανευσεβεστάτη παρ-
» **ρησία**, δεόμενος τοῦ Σωτῆρος· ὅθεν σε πάντες
» **μεγαλύνομεν**.

Αἴγλην τὴν τρισήλιον, καὶ ἐπαίαν ἐποπτεύων,
» **μία**ν ἐν τρισὶ Θεότητα, καὶ ἀρχὴν ὑπεράρ-
» **χιαν**, τὸν ἀγαθοδότην πηγὴν ἀγαθότητος, Ἀθλο-
» **φόρε**, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας περιφρούρησον.

Θεοτοκίον.

Π'ὑσαί με Πανάμωμε, τῆς νοητῆς αἰχμαλω-
» **σίας**, λύτρον ἀντιδοῦσα Δέσποινα, τῷ Υἱοῦ
» **σου** τὴν σταύρωσιν, τὴν ὑπὲρ τῆς πάντων γε-
» **νομένην** λυτρώσεως, καὶ εἰρήνης καὶ σωτηρίας
» **τῶν ὑμνοῦντων** σε.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.
Τοῖς πᾶσι τὰ χαρίσματα, τῶν ἰαμάτων Ἄγιε,
 σὺ δαφυλῶς παροχεύεις Θεόδωρε ἀθλοφό-
 ρε· ὡς ἔχων δὲ πρὸς Κύριον, τὴν παρρησίαν
 πάντοτε, τοὺς ἐκ θερμῆς σε πίστεως, προσκα-
 λουμένους προφθάνεις, καὶ διασώζεις παμμακάαρ.

Θεοτοκίον.

Ταῖς σαῖς ἀγκάλαις Ἄχραντε, βαστάσασα
 τὸν Κύριον, τὸν τῆ ἀχράντῳ παλάμῃ, δια-
 κρατῆντα τὰ πάντα, αὐτὸν θεομακάριστε, ἰκέ-
 τευε ῥυσθῆναί με, χειρὸς δολίου δράκοντος, τοῦ
 ἀναιδῶς σπαράττοντος, τὴν ταπεινὴν μου καρ-
 δίαν εἰς ἠδονὰς ψυχοφθόρους.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλ-
 λομεν τὰ τρία ταῦτα Προσόμοια Στιχηρὰ, δευ-
 τεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῆ παμφαιῆ πανηγύρει, τοῦ θείου Μάρτυρος,
 εὐωχηθῶμεν πάντες, καὶ πιστῶς εὐφραν-
 θῶμεν, φιλέορτα τιμῶντες, φαιδρὰν ἑορτὴν, τῆς
 αὐτοῦ τελειώσεως, ἀσματικῶς ἀνυμνοῦντες τὸν
 Ἰησοῦν, τὸν δοξάσαντα τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Τὸν ἀριστερά τῆς ἄνω, στρατολογίας Πιστοί,
 ὡς καρτερόν ὀπλίτην, τῆς ἡμῶν πολιτείας,
 συμφώνως συνελθόντες, ᾠδαῖς μυστικαῖς, εὐφη-
 μήσωμεν λέγοντες· Ἀξιοθαύμαστε Μάρτυς τοῦ
 Ἰησοῦ, ὑπερέυχου τῶν ὑμνούντων σε.

Τῆς εὐσεβείας τὸν πλῆτον, καὶ τὴν λαμπρό-
 τητα, ἀθλητικοῖς καμάτοις, σεαυτῷ θησαυ-
 ρίσας, πάσῃ σου ἰσχυί, δῶρον δεκτὸν, τῷ Χριστῷ
 προσενηνόχας, ἀναπληρῶν ἐν τοῖς ἔργοις μετὰ
 σπουδῆς, τὴν θεοδώρητόν σου πρόσκλησιν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Αἰγισύνης δωρεά, καὶ πλοῦτος θείας ζωῆς,
 πεφανέρωσαι τῷ κόσμῳ Θεόδωρε· Χρι-
 στός γάρ σου σοφὴ, τὴν μνήμην ἐδόξασεν, ἐν ἣ
 συμφώνως οἱ πιστοὶ, γεγηθότες ὑμνοῦμεν, τοὺς
 ἀγῶνας τῶν ἀθλῶν σου.

Καὶ νῦν· Θεοτοκίον. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Τετραυματισμένον με, ταῖς ληστρικοῖς τῶν
 Δαιμόνων, ἐφόδοις καὶ κείμενον, ὄλων ἀνεν-
 ἐργητον Παναμώμητε, ἐν ὁδῷ πάντοτε, τῆ ἀσά-
 του βίου, σοῦ ἐλέους προσδεόμενον, τάχος ἐπί-
 σκεψαι, ἢ τῶν πεπτωκότων ἀνόρθωσις, καὶ δώρη-
 σαι τὴν ἴασιν, καὶ τὴν σωτηρίαν μοι Δέσποινα,
 ἵνα σε δοξάζω, καὶ πόθῳ κατὰ χρέος ἀνυμνῶ, τὰ
 μεγαλεῖά σου ἄχραντε, μόνη Μητροπάρθενε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἄρνα τὸν ἴδιον, ἀμνάς ἢ ἄσπιλος πά-
 λαι, καὶ ἄμωμος Δέσποινα, ἐν Σταυρῷ

ὑφούμενον ὡς ἐώρακε, μητρικῶς ὠλόλυξε, καὶ
 ἐκπληττομένη, ἀνεθόα· Τί τὸ ὄραμα, τέκνον
 γλυκύτατον, τοῦτο τὸ καινὸν καὶ παράδοξον;
 πῶς δῆμος ὁ ἀχάριστος, βήματι Πιλάτου πα-
 ρέδωκε, καὶ κατακρινούσι, θανάτῳ τὴν ἀπάν-
 των σε ζωὴν· ἀλλ' ἀνυμνῶ σε τὴν ἄφατον, Λό-
 γε συγκατάβασιν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχης.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Αθλητικὴν ἀνδρείαν εὐσεβῶς καθοπλισθεῖς,
 Ἄθλοφόρε Χριστοῦ, καὶ λογικῆς λατρείας,
 μυστικῶς ὑπερμαχῶν, τῆ δυνάμει αὐτοῦ, τῶν
 εἰδώλων τὸ δυσσεβές, καὶ τῶν τυράννων τὸ ἀ-
 πηνές ἀσθενές ἀπέδειξας, καταφρονῶν τῶν βα-
 σάνων, καὶ τῆ προσκαίρου πυρός· ἀλλ' ὡ θείων
 δωρεῶν, καὶ πράγμα καὶ ὄνομα, ἀπὸ πάσης
 περιστάσεως, τῆ πρεσβείᾳ σου σῶζε, τοὺς ἐκτε-
 λούντας τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν· Θεοτοκίον.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ολος ὁ βίος μου ἄσωτος, ἢ δὲ ψυχὴ ἀσελ-
 γῆς, καὶ τὸ σῶμα παμμίαρον, καὶ ὁ νοῦς
 ἀκάθαρτος, καὶ τὰ ἔργα παμβέβηλα, καὶ ὅλος
 ὄντως, εἰμὶ ὑπεύθυνος, τῆς καταδίκης καὶ κα-
 τακρίσεως. Πῆ νῦν πορεύσομαι; καὶ πρὸς τί-
 να φεύξομαι, εἰμὴ πρὸς σέ; Δέσποινα σπλαγ-
 χνίσθητι, καὶ δεῦρο σῶσόν με.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ο τοῦ παραδόξου θαύματος! ὦ μυστηρίου
 φρικτοῦ! ὦ φρικτῆς ἐγγειφήσεως! ἢ Παρ-
 θένος ἔλεγεν, ἐν Σταυρῷ ὡς ἐώρακεν, ἐν μέσῳ
 δύο, ληστῶν κρεμάμενον, ὃν ἀνωδίνως φρικτῶς
 ἐκύησε· κλαίουσα ἔλεγεν· Οἴμοι! τέκνον φίλ-
 τατον, πῶς σε δεινός, δῆμος καὶ ἀχάριστος,
 σταυρῷ προσήλωσε;

Καὶ ἡ λοιπὴ ταῦ Ὀρθρου Ἀκολουθία,
 κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΗ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λέοντος
 Πάπα Ῥώμης.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
 Προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Εμφιλοσοφώτατα τὸν νοῦν, Λέων παμμα-
 κάριστε, σὺ τῶν παθῶν αὐτοκράτορα,
 ἀπεργασάμενος ἀρετῶν ιδέαις, καὶ ἠθῶν σε-

μνότητι, εἰκόνα τῆς ψυχῆς ἐζωγράφησας· διὸ αἰτούμεν σε, ὡς Ποιμένα καὶ Διδάσκαλον, τὴν εἰρήνην, τῷ κόσμῳ αἰτήσασθαι.

Θρασύτητα Λέοντος, Χριστοῦ δυνάμει πανόλβιε, δυναμωθείς οὐ κατέπτηξας, ἀλλ' ἐξεφαύλισας, Ἱεράρχα τούτου, τῆς ψυχῆς τὸ ἄσαστον, καὶ γνώμην ἀληθῶς τὴν ἀγνώμονα, καὶ τῆς αἰρέσεως, τὴν τελείαν ἀθεότητα, καὶ τῶν τρόπων, τὸ δόλιον φρόνημα.

Προσθήκη ἐγέναναι τοῖς Πιστοῖς, Ἱερεῦ πανόλβιε, τοῖς Ἱεράρχαις καὶ Μάρτυσι· καὶ γὰρ ἀήττητος, ἐν ἀγῶσιν ὠφθης, ἀρράγης ἀκλόνητος, ὡς πύργος εὐσεβείας καὶ πρόβολος, ὀρθοδοξάτατα, δογματίζων καὶ σαφέστατα, τοῦ Κυρίου, τὴν ἀφραστον γέννησιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πηγῆν σε γινώσκωμεν ζωῆς, αἰδίου Δέσποινα· τὴν ξηρανθεῖσαν οὖν πάθεισι, ψυχὴν μου ζώωσον, ἐν τῇ χάριτί σου, καὶ πηγάζειν κήματα, σωτήρια αἰεὶ παρασκεύασον· καὶ νῦν μοι σταλάξον, τῇ πρεσβείᾳ σου τὴν ἀφραστον, τῶν πταισμάτων, καὶ καθαρον δέομαι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ραμφαία διήλθεν ὡς Υἱὲ, ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου ὡς ἔβλεψεν, Χριστὸν κρεμάμενον, τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ σπαραττεῖ Δέσποτα, ὡς παλαι Συμεὼν μαί προέφησεν· ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ συνδόξασον ἀθάνατε, τὴν Μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας ἀδηγέ, εὐσεβείας Διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, τῶν Ὀρθοδόξων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Λέων σοφῆ, ταῖς διδασκαλίαις σου πάντα ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγεται ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τῷ πανάφω Λέοντι ταῦς ὕμνους πλέκω.

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

• Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, ὅτι μόνος ἐνδόξως δεδόξασται.

• Τῷ τῆς ἐφωσύνης, χρίσματι Παμμακάρο σεμνυόμενος, κατεκόσμησας ταύτην, ἀρετῶν ταῖς ἰδέαις πανόλβιε.

Οριμον ὡσπερ βότρυν, Πάτερ ἀποθλήψας τὴν διάνοιαν, εὐφροσύνης κρατῆρα, τῆς σοφίας σου πᾶσι προτέθεικας.

Πέτρον τοῦ Κορυφαίου, θρόνου κληρονόμος ἐχημάτισας, τὴν αὐτοῦ ἔχων γνώμην, καὶ τὸν ζῆλον Θεόφρον τῆς πίστεως.

Αἴγλη τῶν σῶν δογμάτων, τῶν αἰρετικῶν τὸν σκοτεινότετον, διεσκεδάσας γνώφον, Ἱεράρχα Κυρίου θεολήπτε.

Θεοτοκίον.

Νόμου τῇ παραβάσει, κατακεκριμένον τὸν πρωτόπλαστον, τὸν Σωτῆρα τεκοῦσα, Θεομητορ ἀγνή ἠλευθέρωσας,

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ύρανίας ἀψίδος, ὀροφυργέ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, σὺ με στερῶσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν Πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνηρωπε.

Στήλην ὀρθοδοξίας, τῇ τοῦ Χριστοῦ πάνσοφε, Λέων Ἐκκλησία, πραθύμως φέρων ἀνέστησας, ἦν περ κατέχουσα, αἰρετικῶν ταῖς ἀθέους, διαλύει φάλαγγας, καὶ τὰ συστήματα.

Ούρανίη καὶ θείας, ἐμφορηθεῖς χάριτος, τῶν τῆς ἐκκλησίας δογμάτων, Πάτερ πραΰστασο, πάσαις μαχόμενος, αἰρετικῶν ταῖς ἀθείοις γλωσσαλγίαις ἐνδοξε, Λέων πανόλβιε.

Φωτὶ τῷ λαμπροτάτῳ, καταυγασθεῖς Ὅσιε, τὸν τῆς ἀπορρήτου, καὶ θείας ἐνανθρωπήσεως, λόγον ἐτραύκωσας, διπλῆν εἰπὼν τὴν εἰσίαν, καὶ διπλῆν ἐνέργειαν, τοῦ σαρκωθέντος Θεοῦ.

Θεοτοκίον.

Οραιώτης ὡς νύμφη, παρθενικοῖς κάλλεσι, κεχαριτωμένη Παρθένη, Μητὴρ ἀνύμφευτε. πάσης γὰρ κτίσεως, σὺ κεχαρίτωσαι πλέον, ὡς τὸν πάντων αἴτιον, Λόγον κηύσασα.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείοις δόγμασι, περιαστραπτῶν, φέγγος ἐλαμψας ὀρθοδοξίας, καὶ αἰρέσεων τὸ σκότος ἐμείωσας· καὶ μεταστάς ἐκ τοῦ βίου πανόλβιε, πρὸς τὸ ἀνέσπερον φῶς κατεστηνώσας. Λέων Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἐκέτευσ, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεῖα γέγονας, σικηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάντα γαγε Παρθενομητορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγελου ὑπερέχουσα· τὸν ὑπὲρ πάντα ἐμὲ γῆν γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκαθάρον, πρεσβειῶν σε ἐνθέοις νήμασι, παρέχουσα Σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η αμίαντος, ἀμναῖς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος, Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θρασυμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνηδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἶμοι τέκνον μου! πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἀνδρωπον.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Ἐξ ὄρους κατασκίου, Λόγε ὁ Προφήτης, τῆς μόνης Θεοτόκου, μέλλοντος σαρκουθῆσαι, θεοπτικῶς κατενόησεν ἐν φόβῳ, καὶ ἐδοξολόγει σου τὴν δύναμιν.

Λέων σὺ ὡς ἀληθῶς, Παμμακάρι ὠφθης, ταῖς συγχυτικαῖς, ἀλώπεκας διώκων, βασιλικῷ τῷ βρυχήματι καταπλήττων, τῶν ἀσεβούντων τὰ νοήματα.

Ἐκρυψας τῇ προβολῇ, τῶν σῶν δογμάτων, τῶν θεοστυγῶν αἰρέσεων τὰ ἴχνη, τὴν κεκρυμμένην ἀλήθειαν ἀνιχνεύσας, Ἱερομύστα πανσεβάσμιε.

Ὁρθρος ἐκ δυσμῶν, ἀνέτειλας τρισμάκαρ, τόμον εὐσεβῶν, δογμάτων ὡς ἀκτῖνας, τῇ Ἐκκλησίᾳ Θεόφρον ἐξαποστέλλων, καὶ καταυγάζων ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσον ὄρμας, Παρθένε τῶν παθῶν μου, παῦσον ἀγαθῆ, τὸν σάλον τῶν πταισμάτων, τῆς ἀμαρτίας τὸν κλύδωνα σῆ γαλήνη, Θεογεννητορ ἀφανίζουσα.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

Ἴνα τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δαίλαιον· ἀλλ' ἐπίσρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου, ταῖς ὁδοῦς μου κατεύθυνον δέομαι.

Τῆς διπλῆς ἐνεργείας, κήρυξ ἐχρημάτισας τῆς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ· ἐνεργεῖν γὰρ ἔφης ἐκατέραν μορφήν ὅπερ ἔσχηκε, μετὰ τῆς ἑτέρας, καὶ συγκειμένης κοινωνίας, Ἱεράρχα θεόφρον μακάριε.

Ἰσοδύναμον ὄντα, τῷ Γεγεννηκότι τὸν Λόγον ἐγνώρισας· ὡς δὲ σάρκα τοῦτον, γεγονότα Τρισμάκαρ ἐπίστευσας· καταλλήλως ἔφης, τὰ τῆς σαρκὸς ἴδια πράττειν, ἀσυγχύτως ἀτρέπτως ἀμφοτέρα.

Θεοτοκίον.

Τὸ πρὸ πάντων αἰῶνων, μόνῳ γνωσκόμενον Θεῷ Μυστήριον, τὸ βροτὸν γενέσθαι, τὸν τῶν ὄλων κτισμάτων δεσπίζοντα, καὶ

σαρκὶ πλακῆναι, δίχα τροπῆς ἐκ σοῦ Παρθένε, καθωράθη τὸ πέρας δεξάμενον.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου ταῖς θλίψεις, ὅτι κακῶν ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωάνης· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Ὁ Πέτρον νῦν τοῦ σεπτῆ διαδόχου, καὶ τὴν τῆτου προεδρείαν πλητήσας, καὶ τὸ θερμόν, κεκτημένος τοῦ ζήλου, θεοκινήτως τὸν τόμον ἐκτίθεται, αἰρέσεων συγχυτικῶν, τὸν φερμόν καὶ τὴν κράσιν συγχέοντα.

Υἱὸν ἕνα τὸν Χριστὸν καὶ Κύριον, πρὸ αἰῶνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα, καὶ δι' ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου ταχθέντα, καὶ πεφηνότα ἡμῖν ὁμοούσιον, ἐκήρυξας ὑπερφυῶς, Λειτουργγὲ τῶν ἀρρήτων θεοληπτε.

Θεοτοκίον.

Σὲ Πάναγγε σωτηρίας πρόξενον, οἱ Πιστοὶ ὁμολογῆντες βοῶμεν· Χαῖρε τεμνὴ· χαῖρε νύμφη Παρθένε· χαῖρε τὸ ὄρος Θεοῦ τὸ κατάσκιον· τὸ κόσμῳ γὰρ σὺ τὴν χαρὰν, τὴν ἀκλόνητον ὄντως ἐπήγασας.

Κοντάκιον, Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἐπὶ θρόνου Ἐνδοξε, ἱερωσύνης καθίσας, καὶ λεόντων στόματα, τῶν λογικῶν ἀποφράξας, δόγμασιν ἐν θεοπνεύστοις σεπτῆς Τριάδος, ἠγάσας φῶς τῇ σῇ ποιίμνῃ θεογνωσίας· διὰ τοῦτο ἐδοξάσθης, ὡς θεῖος μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ τρισήλιον φῶς, τὴν τρισαγίαν δύναμιν, Θεότητα μίαν, καὶ μίαν οὐσίαν, ταύτην κηρύξας, χεῖλη τὰ δόλια εἰς τέλος ἐνέφραξας αἰρετιζόντων, Λέων Θεόσοφε· ὅθεν τὴν ἀγνὴν Χριστοῦ λοχεύτριαν, Θεοτόκον ὁμολογήσας, τοῦ Νεστορίου τὴν ὄφρυν καὶ φληνάφειαν καθεῖλες. Διὰ τῆτο ἐγνώσθης ἐν τῷ κόσμῳ, ὡς θεῖος μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΗ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Λέοντος Πάπα Ῥώμης.

Στίχοι.

Ψυχὴν ὁ θεῖος ἐξερευγεται Λέων,
Καὶ δαιμόνων φαλαγγὶν ἐμβαλλεὶ φόβον.

Ὁγδοάτη δεκάτη τε Λέων ἠρεῦξατο θυμόν.

Ούτος ὁ θαυμασίος Πατήρ ἡμῶν Λέων, διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν αὐτοῦ σωφροσύνην καὶ καθαρότητα, καὶ τῆ βίβις εὐλικρινείας, Πρόεδρος τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης παρὰ τῆ Ἁγίᾳ Πνεύματος προχειρίζεται. Ὁς, βίον θαύραστον καὶ ἀκίβδηλον ἰπιδειξάμενος, καὶ τὸ ὑπ' αὐτοῦ ποιμνιον ὁσίως ποιμάνας, ἔτι καὶ τὰς τῶν αἰρετικῶν βλασφημίας ἠφάνισε τέλος, κατὰ τὸν καιρὸν ἐκείνον τῆς ἀγίας καὶ οἰκουμεικῆς τετάρτης Συνόδου τῶν ἑξακοσίων τριάκοντα Πατέρων, ἐν Χαλκηδόνι συγκροτηθείσης, καὶ πολλὰ περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἐκτεθειμένης, καὶ τῶν μίαν ἐνέργειαν καὶ θελήσιν ἐπὶ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν φληναφούντων αἰρετικῶν ἀνατριπούσης τὰ δόγματα.

Ἐτι δὲ τῶν θεοστυγῶν ἐκείνων μαχομένων τῇ ἀληθείᾳ, καὶ ἀνασκευάζειν πιρωμένων τὰ τῶν θεῶν Πατέρων θεοπνευστα δόγματα ἔμακάριος οὗτος, ἰκισία τῆς Συνόδου πάσης ἐπικαμφθεὶς, καὶ ἐν πολλαῖς ἡμέραις νηστεία καὶ ἀγρυπνία καὶ προσευχῇ συντόνω πρὸς Κύριον χρῆσάμενος, καὶ παρὰ τοῦ ζωοποιῦ Πνεύματος ἐμπνευσθεὶς, ἐγγράφως περὶ τῶν τνηκαῦτα ζητούντων ἐξέθετο, διπλὴν ἐνέργειαν καὶ δύο θελήματα ἐπὶ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν διαρρήθην ἀνακηρύξας, καὶ ταῦτα δι' ἐπιστολῆς ἐπέμψας εἰς τὴν Σύνοδον. Ἦν περ ἡ πληθὺς τῶν Ὁσίων Πατέρων δεξαμένη, καὶ ταύτην ὀρθοδοξίας στήλην ἠγησαμένη, καὶ ὡς ἀπὸ ζώματος Θεοῦ τὴν γραφὴν ἐξενεχθῆναι πισεύσασα, καὶ ταύτην ὅσον ἐπαναπαυσάμενη, θαρσαλιώτερον κατὰ τοῦ στίφους ἀντίστη τῶν αἰρετικῶν καὶ τούτων τὰς πολυπλόκουσ μηχανὰς ἐτρώσατο· καὶ ἐπὶ τούτοις ὁ Ἱερώτατος διελύετο σύλλογος. Ὁ δὲ θεοπίσιος Λέων, ἔτι διαρκείας τῷ βίῳ, καὶ ὡς φωστὴρ ταῖς ἀρεταῖς διαλάμπας, ἐν βαθεῖ γῆρα πρὸς Κύριον ἐξηδήμησε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Λέοντος καὶ Παρηγορίου, ἀθλησάντων ἐν Πατάρσις τῆς Λυκίας.

Στίχ. Παρηγόριος σάρκα δούς εἰς αἰκίας,
Ἐχει παρηγόρημα τὰ στέφη μέγα.

Ἐλκων ἄνωθεν ἰσχὺν ἐκ Θεοῦ Λέων,
Ἐλξεις βιαίας ὡς λέων ἐκαρτέρει.

Τούτων, ὁ μὲν μακάριος Παρηγόριος, πολλαῖς τιμωριῶν ἰδέαις τὸν τῆς ἀφθαρσίας στέφανον ἐκομίσατο, καὶ ἐν Χριστῷ ἐτελειώθη. Ὁ δὲ αἰόδιμος Λέων, μόνος ἀπολειφθεὶς, καὶ τὸν χωρισμὸν τοῦ Μάρτυρος ἐνοῶν, ἔστυε καὶ ἀπολοφύρετο, ὡς μὴ τῶν αὐτῶν τετυχηκῶς στεφάνων, κοινῆς αὐτοῖς προκειμένης τῆς ὁδοῦ. Ὅθεν ἐξελθὼν ἐπὶ τὸν τόπον, ἐν ᾧ ἔρριμμένον ἦν τὸ τοῦ Μάρτυρος Παρηγορίου σῶμα, τὴν καρδίαν ἐφλέχθη, τούτῳ ἐπιδακρύσας. Εἶτα ἐκείθεν ἐκκλίνας, ἔρχεται ἐν ᾧ ἡ πανήγυρις ἐτελεῖτο τῶν εἰδωλολατρῶν.

Οὗτος δὲ ἀσκητικὸν βίον μετελθὼν, πολὺς ἦν τὸν ζῆλον. Καὶ ἰδὼν τοὺς λυχνους καὶ τοὺς κηροάπτας διακατοιμένους, ταῖς χερσὶ συνέτριψε καὶ κατεπάτησεν. Ἐκ τούτου κρατηθεὶς, τῷ τῆς πόλεως Ἐπιτρόπῳ παρέστη. Καὶ ἐρωτηθεὶς, καὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν ἀληθινὸν κηρύξας, μαστίγεται βουεῦροις ὡμοῖς σφοδρῶς καὶ ἀμέτρως. Ὁ δὲ ταῖς βραχάνοις, ὡς ἄλλου πάσχοντος, ἐνεκαρτέρει. Εἶτα παραδοθεὶς τοῖς δημίοις, ἔλκεται τυπτόμενος, καὶ αὐαόμενος, ἐπὶ τινος χειμαρρῶν ὑψηλῆς καὶ κρημνώδους. Συγχωρηθεὶς δὲ τὴν εὐχὴν αὐτοῦ τελεῖσαι, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο. Εὐθὺς δὲ οἱ δῆμιοι, λαβόμενοι τῆ τιμῆς αὐτῆς λειψάνου, ἀνωθεν ἀρέντες κατὰ τῆς φάραγγος ἠκόντισαν, καὶ οὕτως ἐτελειώθη αὐτῆ ἡ μαρτυρία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-

μῶν Ἀγαπητοῦ, Ἐπισκόπου Σινάου, τοῦ ὁμολογητοῦ καὶ θαυματουργοῦ.

Στίχ. Ὁν ἠγάπησας, Ἀγαπητέ, Δεσπότην,
Οὗτος καλεῖ σε πρὸς τόπους, ὅς ἠγάπας.

Ούτος ἦν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, ἐκ Καππαδοκίας ἔλκων τὸ γένος, καὶ Χριστιανῶν γονέων υἱός. Ἐτι δὲ νέαν ἄγων τὴν ηλικίαν, ἐν τινι τῶν ἐκείσε μοναστηρίων, πλῆθος ἔχοντι, περὶ τοὺς χιλιούς ἀσκητὰς, εἰσέρχεται. Ἐξ ὧν τὰ κάλλιστα συλλεξάμενος, ἐργάτης δόκιμος τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου, νηστεία, καὶ ἀγρυπνία, καὶ τῇ λοιπῇ ἐγκρατεία σχολάζων, κατέστη. Ὅθεν καὶ παρὰ παντῶν ἠγαπάτο καὶ ἐθαυμάζετο· φλοισὶς γὰρ θερμίων μόνοις ἐχρήτο· καὶ σποδόν, ἀντὶ ἄρτον, ἐφ' ὅλας ἐγδοήκοντα ἡμέρας ἐσθίων διήρκεσε· καὶ τοῦ ὕπνου δὲ περιεγίνετο, καὶ εὐχρηστος ἐν ταῖς διακονίαις τῆς Μονῆς καὶ τῶν ἀδελφῶν ἐξεγίνετο. Ἀπαντας ὡς δεσπότης ὠνόμαζε καὶ ἐκίκτητο. Δράκοντα ἐθανάτωσε, καὶ παρθένον τινὰ νόσφ δαπανωμένην ἰάσατο.

Περὶ τούτου μαθὼν ὁ Λικίνιος, ὅτι περ ἰσχυρός ἐστι σῶματι, στρατιωτικῶς αὐτὸν καταλόγοις καὶ μὴ βουλόμενον συναριθμῆ ὁ καταράτος. Ὁ δὲ, οὐδὲ οὕτω κατημίλει τῶν ἀσκητικῶν ἀγῶνων, ἀλλὰ καὶ τὰ τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ἀπένευε, καὶ νόσους χαλεπὰς καὶ ἀνιάτους διὰ μόνης ἐπιφανείας ἐθεράπευεν, ἐκ ἀνθρώπων μόνον, ἀλλὰ καὶ ἵππων, καὶ βοῶν, καὶ παντοίων ἀλόγων θεραπειῶν ἀρρώσθημα.

Κατὰ δὲ τὸν καιρὸν ἐκείνον, Βικτωρίου καὶ Δωρθείου, Θεοδοῦλου τε καὶ Ἀγρίππα, τῶν καλλινίκων Μαρτύρων, καὶ ἑτέρων πλείων ὑπὲρ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως αἰκίζομένων σφοδρῶς, κοινῶς αὐτοῖς ἠρετίσατο γενέσθαι καὶ ὁ μακάριος. Ἐκείνων δὲ ἐν Χριστῷ τελειωθέντων διὰ τοῦ ξίφους, οὗτος διεσώθη, δόρατι πληγείς, τάχα εἰς πολλῶν σωτηρίαν περισώθεις. Εἶτα τοῦ Λικινίου ἐκ ποδῶν γενομένου, καὶ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν ἔλην ὑπεζωσμένου, τοιοῦτόν τι γίνεται.

Παῖς γὰρ εὐχρηστος αὐτῷ, δαίμονι ληθθεὶς ἀκαθάρτῳ, τὸν Ἅγιον ἐπεκαλεῖτο· ὃν ὁ Βασιλεὺς πρὸς ἑαυτὸν ἠγάγητο· καὶ εὐξαμένου, αὐτίκα τὴν ἴασιν ἔλαβεν. Αἰτεῖ δὲ χάριν οὐδεμίαν ἄλλην, ἢ τὴν στρατείαν καταλιπεῖ καὶ τὴν φίλην ψυχίαν ἀσπάσασθαι. Διὸ καὶ τὸν Βασιλεῖα πρὸς τοῦτα ἐπινεύοντα ἔσχευ.

Μετὰ δὲ τὸ ὑποστρέψαι αὐτὸν εἰκοι, μετακαλεσάμενος αὐτὰν ἐ τῆς πόλεως Σινάου Ἀρχιερεὺς, καὶ μὴ βουλόμενον Ἱερέα χειροτονεῖ. Καὶ μετ' αὐτὸν πολὺ, τὸν βίον ἀπολιπόντος ἐκείνου, ὁ μέγας κύτος, ψύφῳ Θεοῦ καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ, Ἀρχιερεὺς Σινάου ἀναδείκνυται. Καὶ αὐτίκα πανταίων θαυμάτων αὐτουρογός γίνεται, καὶ προφητικῶν χαρίσματος ἀξίεται, ὧν εἰς ἀπόδειξιν ἐναργῆ, προφητειῶν τινῶν ἐπιμνησθῆναι τοῦ Ἁγίου καὶ μελαυργίων προσήκει.

Γυνὴ γὰρ τις περὶ αὐτοῦ ἀκούσασα, καὶ εὐλογηθῆναι παρ' αὐτοῦ γλιχομένη, παρεγίνετο. Ἐκεῖ δὲ εἰς ὄψιν αὐτῷ κατέστη, ἅπαντα τὰ πραχθέντα αὐτῇ παιδιόθεν ἐξείπεν ὁ Ἄγιος, καὶ νοουθετήσας ἀπέστειλεν οἰκοδομηθεῖσαν. Καὶ Διάκονον δὲ τινὰ τῆς πρὸς τὴν Θράκην Ἡρακλεία, πρὸς αὐτὸν παραγενόμενον εὐλογίας χάριν, παρθένον διαφθεῖραι διήλεγξε. Καὶ Δαμιανῶ, τοῦ ἐσιωτάτου Ἐπισκόπου Σιλαυδέων, χωρία τινὰ ὁ παραρρέων ποταμός ἐν τῷ χειμῶνι ἐγκοῦμενος ἠφάνιζεν· ὃν εἰς ἑτέραν καίτην καὶ ἑδὸν εὐχῇ μόνῃ κατήνεγκε. Καὶ ἕτερα πολλά ἐργάσατο θαύματα, ὧν τὸν ἀριθμὸν περὶ τὰ ἑκατὸν καὶ πλείονα, ἢ κατ' αὐτὸν ἱστορία δηλοῖ. Οὕτως οὖν καλῶς καὶ θεοφιλῶς πολιτευσάμενος, καὶ ἀφῆ χειρός, καὶ σκιᾶ σώματος, καὶ λόγῳ μόνῳ ἀνιάτα νοσήματα θεραπεισας, καὶ πλήρης ἡμερῶν γενόμενος ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρέσβειαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον τὸ πῦρ, μετέβαλον βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἦπνον οὐκ ἔδωκας βλεφάροις, ἕως πρόρριζον ἀνέσπασας τὴν πλάνην, Εὐτυχοῦς τοῦ παραφρονήσαντος κραυγαῶν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μίαν ὑπόστασιν ἐν δύο, ταῖς οὐσίαις τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας, ἐνεργοῦντα διττῶς, καὶ θέλοντα νῦν ψάλλεις· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νῦν σοι προσφεύγω Θεομῆτορ, τῶν πταισμάτων ταῖς σειραῖς κατεσφιγμένος· διὰ σπλάγχχνα ἐλέης, ῥῦσαί με βοῶντα· Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐπαπλάσιως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτης ἰδῶν· Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὀλοαμπής ὡς ἥλιος, ἐκ δυσμῶν ἀνατέταλκας, θαῦμα Θεορρήμον, ἐμφανῶς παράδοξον, τὴν κραῖσιν καὶ σύγχυσιν, τοῦ Εὐτυχοῦς ξηραίων σαφῶς, καὶ τοῦ Νεστορίου, τὴν διαίρεσιν τέμνων, διδάσκων ἕνα σέβειν, τὸν Χριστὸν ἐν οὐσίαις, δυσὶν ἀδιαιρέτως, ἀτρέπτως ἀσυγχύτως.

Ἦπὸ Θεοῦ κινούμενος, εὐσεβείας διδάγματα, ὡς θεοχαράκτοις, ἐν πλαξίν ἐτύπωσας, Μωσῆς οἶα δευτερός, ἀναφανείς τῷ θείῳ λαῷ καὶ τῇ ὀμηγύρει, τῶν σεπτῶν Διδασκάλων, κραυγαῶν· Ἀνυμνεῖτε, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σισαρκωμένον Ὄσιε, τὸν πρὶν ἄσαρκον ἐγνωκας, Λόγον τῆ Πατρὸς, μονογενῆ συνάναρχον, ἐν χρόνῳ τὸν ἄχρονον, περιγραφτὸν μὲν σώματι, ὡς δὲ Ποιτὴν, περιγραφὴν οὐκ εἰδότα, διδάσκεις ἀνακραῶν· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Περὶ βολῆ τοῦ σώματος, περιέθετο Πάναγνε ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων, ὁ φώστηρων κάλλεσιν ἠλίω σελήνη· τε, τὸν ἕρανόν· φαιδρύννας Θεὸς

ἔμφυχόν σε ἄλλον, οὐρανὸν ἀναδείξας· ὃν Παῖδες εὐλογοῦμεν, Ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐφριξε πάσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀπόγαγρός, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν Ἀχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνουμεν.

Λάμπεις νῦν Μύστα τῆ Χριστοῦ, εὐπρεπείας ἐν στεφάνῳ κοσμούμενος, καὶ ὡς πιστὸς Ἱερεὺς, δικαιοσύνην ὄντως ἐνδέδυσαι, καὶ Παραδείσῳ τῆς τρυφῆς, χορεύων θεσπέσιε, ὑπὲρ τῆς Ποίμνης σε, τὸν Δεσπότην ἐκτενωῦς καθικέτευε.

Ἐνθα νῦν τῶν Πατριαρχῶν, προεδρεῖαί τε, καὶ θρόνοι καὶ τάγματα, Λέων πανόλβιε, σὺ ἐπαξίως Πάτερ ἐσκήνωσας, ὡς Πατριάρχης ἀληθῆς, καὶ πίστει καὶ χάριτι, καταλαμπόμενος· διὸ πάντες σε αἰεὶ μακαρίζομεν.

Κλυδωνος ἐκ βιωτικῆ, ἀποστάς σὺ τῷ Χριστῷ προσεπέλασας, Λέων πανάριστε, ἐν τόκῳ χλόης ἀναπαυόμενος· ἐνθα χειμάρρους τῆς τρυφῆς, καὶ φῶς τὸ ἀνέσπερον, καὶ ἡ ἀνέκφραστος, εὐφροσύνη καὶ χαρὰ διαμένουσα.

Θεοτοκίον.

Ὀρμιον δρέπομαι ζωὴν, μὴ βλαπτόμενος τῷ ξύλῳ τῆς γνώσεως· σὺ γὰρ Πανάμωμε, ζωῆς τὸ ξύλον, Χριστὸν ἐβλάστησας, τὸν τὰς εἰσόδους τῆς ζωῆς, τοῖς πᾶσι γνωρίσαντα· διὸ σε Πάναγνε, Θεοτόκον οἱ Πιστοὶ μεγαλύνουμεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ὡς λέων ἀναδέδειξαι, καὶ ῥήμασι καὶ πράγμασι, βασιλικῶς καταπλήττων, βρυχήματι τῶν δογματῶν, τὰ ἀσεβῆ βηλεύματα, ὡς ἀλώπεκος Πάνσοφε, δεῖνα μηχανουργήματα, καὶ τὴν ὀμηγυριν τέρπων, τῶν θεολέκτων Πατέρων.

Θεοτοκίον.

Ὁ παλαι μοι τὴν οἴκησιν, τῆς ἐν Ἐδέμ· βιώσεως, φθονήσας δόλιος ὄφης, καὶ ἐξ αὐτῆς ἐκβαλὼν με, διὰ τοῦ σου θείου τόκου, Ἁγία Μητροπάρθενε, καταπεσῶν νεπέκρωται· ἐγὼ δὲ αὐθις ἀνῆλθον, πρὸς ἡν ἀπώλεσα δόξαν.

Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἰῶνων, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀρχιππου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Φωτὶ τῶν λόγων Ἀρχιππος, λαοὺς ἐφώτισε, καὶ ἀγνώσιας, σκότους ἐρρύσατο· καὶ ἐναθλήσας, καὶ συμπατήσας τὸν ἐχθρὸν, φέγγος πρὸς ἀνέσπερον ἀνέδραμε, καὶ σὺν τοῖς Ἀγγέλοις νῦν εὐφραίνεται. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίας, Δέσποτα δίδου πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Συρόμενος Μακάριε, καὶ ἐκκεντούμενος, καὶ πᾶσαις ἄλλαις, περικυκλούμενος δεινῶν ιδέαις, οὐκ ἐξηρηνήσω τὸν Χριστὸν, οὐδὲ τοῖς γλυπτοῖς σέβας ἀπένειμας. Ὅθεν στεφανίτης ἐχρημάτισας, αἰεὶ καθικετεύων, ἅπασι δωρηθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Αϊμάτων θείοις ρεύμασι, Μάρτυς ἡγίασας, τὴν γῆν θεόφρον, καὶ ἐτραυμάτισας τοῖς τραύμασί σου, πληθὺν δαιμόνων πονηρὰν· βλύζων δὲ ἀπαύστως τὰ ἰάματα, πάθη ἰατρούεις χαλεπώτατα. Διὸ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, αἰτησάσαι πᾶσι μάκαρ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οἱ λογισμοὶ ἀκάθαρτοι, τὰ χεῖλη δόλια, τὰ ἔργα δέ μου, εἰσὶ παμμίαρα· καὶ τί ποιήσω; πῶς ὑπαντήσω τῷ Κριτῇ; Δέσποινα Παρθένε καθικέτευσον, τὸν Υἱὸν καὶ Πλάστην σου καὶ Κύριον, ὅπως ἐν μετανοίᾳ, δέξηταί μου τὸ πνεῦμα, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Η δάμαλις ἢ ἄσπιλος, τὸν μόσχον βλέψασα ἐπὶ τοῦ ξύλου, προσαναρτώμενον ἐθελουσίως, ὀδυρομένη γοερῶς, Οἱ μοι! ἀνεβόα ποθεινότατον, Τέκνον, τί σοι δῆμος ἀνταπέδωκεν, ἀχάριστος Ἑβραίων, θέλων με ἀτεκνώσαι, ἐκ σὲ παμφίλτατε;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγομεν τὸν Κανόνα, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ἀρχιππον ὑμῶν τὸν σοφὸν θεηγόρον. Ἰωσήφ.
Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**αλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχαις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσ-

• ραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀμαλὴκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.
Ἀΐματι τῷ φωτισμῷ τῆς χάριτος, Παῦλος ὁ πάνσοφος, ὡς περ ἀκτῖνα μάκαρ σε φαιδρᾶν, ἐπαφῆκεν ἐλαύνουσαν, πολυθείας Ἀρχιππε, σκότος βαθύτατον ἐν Πνεύματι.

Ρημάτων θείαις πλοκαῖς ἠλίευσαι, Παύλου τοῦ κήρυκος, καὶ ἐκ βυθοῦ κακίας τοὺς λαοὺς, παραδόξως ἐζώγησας, καὶ λογικὸν ὀφώνιον, θεία τραπέζῃ προσενήνοχας.

Χιτῶνα ἐνδεδυμένος Ἀρχιππε, ἐνθέου χάριτος, τοὺς γυμνωθέντας δόξης Θεϊκῆς, ἀφ᾽ Ἰσραήλ ἰμάτιον, καὶ σωτηρίου ἐνδοξε, καταστολὴν θείαν ἐνέδυσας. Θεοτοκίον.

Γόνυπροσκύβοντες προφητικοῖς ἐν ὄμμασι, πόρρωθεν Πάναγνε, τοῦ ὑπὲρ νοῦν σου θείου τοκετοῦ, τὸ φρικτῶδες Μυστήριον, οἱ θεηγόροι Ἀχραντε, ποικιλοτρόπως κατετραύνησαν.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σε Χριστέ, κράζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Πυρούμενος νοσητῶς, τῷ Παρακλητῷ τῷ πυρὶ ἐφλέξας, ὕλην πικρὰν Ἀρχιππε, εἰδωλομανίας πανεύφημε.

Πιστὸν σε δοῦλον Χριστοῦ, Παῦλος ὁ θείος μαρτυρεῖ Ἀρχιππε, καὶ ἱερὸν κήρυκα, καὶ συστρατιώτην μακάριε.

Οβίος σου φωταυγής, ταῖς ἐναρέτοις ἀστραπαῖς ἐλάμψε, φωταγωγῶν Ἀρχιππε, τοὺς εἰλικρινῶς σε γεραίροντας.

Θεοτοκίον.

Ναὸς εἰδείχθης Θεοῦ, χωριτικὸς περιφανῶς Πάναγνε, καὶ καθαρὸν σκηνῶμα, καὶ θεοπρεπὲς ἐνδιαίτημα.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σε Σωτήρ.

Τῷ Παύλῳ μαθητῆς, γεγονῶς Θεοφόρε, ἐφώτισας λαοὺς, ἀνυμνεῖν τὴν Τριάδα, ναὺς δὲ κατέστρεψας, ἀπωλείας ἐν χάριτι· ἐναθλήσας δὲ, καρτερικῶς τοὺς στεφάνους, χαίρων εἴληφας, ὑπὲρ ἡμῶν ἰκετεύων, Χριστὸν Μάρτυς Ἀρχιππε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οδήγησον ἡμᾶς, ἐν ὁδῷ μετανοίας. ἐκκλίνοντας αἰεὶ, πρὸς κακῶν ἀνοδίας, κατ' τὸν ὑπεράγαθον, παροργίζοντας Κύριον, ἀπειρογάμα, εὐλογημένη Μαρία, καταφυγιον, ἀπεγνωσμένων ἀνθρώπων, Θεοῦ ἐνδιαίτημα.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἄσπιλος Ἀμνὰς, τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλῳ ὄρωσα, θρη-

νύσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλολύζουσα· Πῶς ἐ-
νέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου, συγκατά-
βασιν, καὶ τὰ ἐκούσια πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε ;
Ῥδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**παρθένα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
• Σταυροῦ τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἐ-
• στη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγαίζου-
• σα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Υφηγοῦμενον τὰ θεῖα καὶ τοὺς ἀθέους, πε-
ριφανῶς ἐλέγχοντα, ἄνομος διώκτης, ποι-
ναῖς καθυπέβαλε, καὶ μάλιστα τὴν Ἀρχιππε, καὶ
ποικιλοτρόποις κολάσει.

Μακαρίως διανύων τὸν βίον Μάκαρ, τέλος
εὐρεῖν μακαρίον, ὄντως ἠξιώθης· Μάρτυς
γὰρ γεγένησαι, Χριστοῦ γενναιότατος, πόνους
καρτερήσας τοῦ σώματος.

Νεμομένην ἀθείας τὴν σπηεδόνα, τῶν εὐσε-
βῶν τὸ πλήρωμα, ἔψησας νοστήμῳ, ἄλατι
τῶν λόγων σου, καὶ χαίρων ἐκραύγαζες· Δόξα
τῇ δυνάμει σου Κύριε. Θεοτοκίον.

Ὡς κατάσκιον προβλέπει σε παλαι ὄρος, ὁ
Ἄβακούμ πανάμωμε, φέρουσαν τὸν Λό-
γον, πάντας συσκιάζοντα, φλογμοῦ παραπτώ-
σεων, καὶ ἀμαρτιῶν Κόρη καύσωνος.

Ῥδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**ὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυ-
• θας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώ-
• δους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε·

Ταῖς θεαῖς ἀστραπαῖς, τοῦ πανσόφου κη-
ρύγματος, ἐφώτισας ἀγνωσίας, τοὺς νυκτὶ
συσχεθέντας, Θεόφρον παμμακάριστε.

Ὁ θεῖος ποταμὸς, προελθὼν ἐκ καρδίας σε,
κατέκλυσε τοὺς χειμάρρους τῆς ἀπάτης
καὶ φρένας, Πιστῶν Παμμακάκαρ ἠρδευσε.

Νευρούμενος χρησταῖς, ταῖς ἐλπίσιν ὑπέμει-
νας, συρόμενος ἐκ τεσσαρῶν, καὶ τὴν γῆν
ἐγιάζων, τοῖς αἵμασι Θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Σὲ μόνην ἐκ πασῶν, γενεῶν ἐξελέξατο, ὁ Κύ-
ριος Θεοτόκε, καὶ ἐκ σοῦ ἐσαρκώθη, θεώ-
σας τὸ ἀνθρώπινον.

Ῥδὴ ς΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
• Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
• κεκάθαρμένη, τῷ δι' οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
• σου ρεύσαντι αἵματι.

Ὁ ὑδὼς, ἀπειλαῖς χαυνωθέντα ὁ δόλιος, ἀ-
νηλεῶς σε συγκόπτει, ταῖς πληγαῖς Θεό-
φρον ἀποσκοποῦντα, πρὸς τὴν δόξαν, ἣν Χρι-
στός σοι παρέχει δοξάζων σε.

Φάλαγγας, δυσμενῶν ἀοράτων τοῖς τραύμα-
σι, κατέτραυμάτισας μάκαρ, τῆς σαρκὸς
σου Ἀρχιππε καὶ ἐλέγχων, τὴν καρδίαν, σπα-
ραγμοῖς τοῦ τυράννου κατέξανα.

Ὁ ἰλίθοις, ἀναισθητῶ καρδίᾳ θρησκεύοντες,
λιθολευστοῦσί σε μάκαρ, τῆς ζωῆς τὴν
πέτραν ὁμολογοῦντα, καὶ τῆς πλάνης, τὸ ὀχύ-
ρωμα Μάρτυς συντρίβοντα.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσιν, τὴν ζωὴν ἐκδυθεὶς ἐνεδύσατο, ἐν
Παραδείσῳ Παρθένε, ὁ Ἀδάμ· τῷ σῶ δὲ ἠθα-
νατίσθη, ζωηφόρῳ, τοκετῷ Παναγία Θεόνυμφε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς ἀστέρα μέγαν σε, ἡ Ἐκκλησία, κεκτη-
μένη Ἀρχιππε, ταῖς τῶν θαυμαμάτων σου
βολαῖς, φωτιζομένη κραυγαίσει σοι· Σῶσον τοὺς
πίστει, τιμῶντας τὴν μνήμην σου.

Ὁ Οἶκος.

Πιστόν σε δοῦλον τοῦ Χριστοῦ ὁ κορυφαῖος
Παῦλος, Ἀρχιππε, ἐκθειάζων, συγγράφει
τοῖς ἐπαίνοις, καὶ μαρτυρεῖ περιφανῶς πλη-
ρωτὴν τοῦ λόγου, καὶ ἱερὸν ὑφηγητὴν, καὶ κή-
ρυκα σοφώτατον. Ἡμεῖς δὲ λύχνον σήμερον
ἄσβεστον βλέπομέν σε πάντες, καταλάμποντα
τῷ κόσμῳ Ἀπόστολε· ὃν καὶ ἡ Ἀπφία ἐγνώρι-
σε καλῶς, ἐκ τοῦ φωτός τοῦ πρώτου τηλαυγέ-
στατον πυρσόν, φασφόρον δαδουχητικῶς φω-
τίζοντα τοὺς βοῶντας· Σῶσον τοὺς πίστει τι-
μῶντας τὴν μνήμην σου.

Συναξαριστιον.

Τῇ ΙΘ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων
Ἀποστόλων, Ἀρχιππε, Φιλήμονος καὶ Ἀπφίας.

Στίχοι.

Ποθῶν τὸν ἀκρόγωνον Ἀρχιππος λίθον,
Κατηλοήθη τῷ πόθῳ τούτου λίθοις.

Χώραν φιλοῦντα τὸν Φιλήμονα χλόης,
Χλωροῖς λόγοις τύπτουσιν ἠκανθωμένοις.

Ἠπλωμένην παίουσιν εἰς γῆν Ἀπφίαν,
Εἰς οὐρανοὺς ἔχουσιν ὄμμα καρδίας.

Ἀρχιππος δεκάτη ἐνάτη θάνατε χερμαδίοισιν.

Ὁὔτοι ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς βασιλείας Νέρωνος, μαθηταὶ
χρηματίσαντες Παύλου τοῦ Ἀποστόλου. Ἐβόρτης δὲ
τῆς Ἀρτέμιδος ἀγομένης ἐν Κελασσαῖς, ὅτι ἐστὶ πόλις
Φρυγίας, καὶ αὐτῶν τῷ Θεῷ τὴν δοξολογίαν ἀναφερόν-
των τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐπιθέμενοι αὐτοῖς οἱ εἰδωλολάτραι, τῶν
ἄλλων φυγόντων, μόνων δὲ αὐτῶν ὑπομεινάντων, συνέχον
αὐτούς, καὶ ἤγαγον παρα Ἀνδροκλεί. Τύπτεται οὖν πα-
ραυτίκα ὁ Ἀρχιππος καὶ μὴ πεισθεὶς θῆσθαι τοῖς εἰδώλοις,
εἰς βέθρον ἐμβάλλεται μίχρῃ ὀσφύς, καὶ οὕτω λιθολυ-

στείται, πρότερον ὑπὸ παιδῶν ράφισι κεντηθεῖς. Ὁ δὲ Ἄγιος Φιλήμων, καὶ ἡ Ἄφρια διαφόρως βασανισθέντες, τίλει βίου ἔχρησαντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μαξίμου, Θεοδότου, Ἡσυχίου, καὶ Ἀσκληπιοδότου.

Στίχ. Ἀνδρῶν τριαῖς σύναθλος εὐσθενεστάτη,
Ἀνδρίζεται σοὶ καὶ τομῆς, Τριαῖς, μέχρι.

Ἔσπεψε Χριστὸς τὴν Ἀσκληπιοδότην,
Ἦς ἐξέκοψε τὴν κεφαλὴν τὸ ξίφος.

Οὗτοι, παραστάντες τῷ Ἄρχοντι, καὶ μὴ πεισθέντες τὸν Χριστὸν ἐξομῶσασθαι, πολλαῖς αἰκίαις ὑπεβλήθησαν βασάνων, πρότερον μὲν ἐπὶ ξύλου ἀναρτηθέντες, καὶ ξεσθίντες σιδηρεῖς ὄνυξι· εἶτα ἐκ πόλεως εἰς πόλιν μεταφερόμενοι, καὶ περιελκόμενοι, θηρίοις ὠμοτάτοις ἐκδίδονται. Ἡ δὲ Ἀσκληπιοδότη πτεροισθεῖσα, καὶ ἐπὶ ξύλου ταυνοθεῖσα, ὑπεράνω τῶν βασάνων ἐγένετο. Ὅθεν πάντες ὁμοῦ λίθοις βάλλονται, καὶ ἐν αἰσώδεσι τόποις συρέντες, ξίφει τελειοῦνται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ῥαβουλά.

Στίχ. Βουλᾶς Ῥαβουλάς θεῖς ἀπράκτους δαιμόνων,

Ἀπῆλθε βουλῇ τοῦ Θεοῦ τῶν ἐνθάδε.

Ὁ ἐν Ἁγίοις Πατέρῃ ἡμῶν Ῥαβουλάς ἐν τῇ πόλει Σαμοσατίων γεννάται, παρά τινος Βαρυφαδᾶ παιδευθεῖς, ἀνδρὸς ἐνδοξοτάτου. Ὅς τῇ Σύρων γλώττῃ διαλεγόμενος, καὶ ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας πᾶσαν ἀρετὴν μετερχόμενος, τὸν μονῆρα βίου ὑποδέχεται, καὶ μονωθεῖς, ἐν ὄρει καὶ σπηλαίῳ, κατὰ τὸν μίγαν Ἥλιον καὶ Ἰωάννην τὸν Βαπτιστῆν, διῆμι. Μετὰ δὲ τινος χρόνου, γενόμενος ἐν Φοινικῇ μεθ' ἑτέρου τινός, ταῖς ἀρεταῖς διαγύστερον λάμψας, καὶ μὴ βουλέμενος, ἐμφανῆς τοῖς μεγάλοις γίνεται. Διετῆ συνεργεία Ζήνωνος τοῦ Βασιλέως, καὶ Ἰωάννου Προέδρου τῆς Βηρυτοῦ, μέσον τοῦ ὄρους, μοναστήριον μέγα κειροῖκε.

Τότε δὲ, καθάπερ Παῦλος καὶ Βαρνάβας, ἡ εἰπεῖν Πέτρος καὶ Ἰωάννης, Ῥαβουλάς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ μέσον τῶν εἰδωλομανούντων ἐλογίζοντο, καὶ πῆ μὲν ἐλέγχοντες, πῆ δὲ νοθευόντες, μικροῦ δαῖν πάντας τοὺς ἐκείσε κατοικοῦντας πρὸς Σεργουαίαν μετέβαλον. Τοῦτο δὲ πρῶτον ἔργον τοῦ μακαρίου ἐξείρετον. Μετὰ δὲ Ζήωνα, διαδέχεται τὰ σκῆπτρα τῆς βασιλείας Ἀναστάσιος. Τῇ αὖν τούτου κάλιν συνεργεία, ἑτεραν μοναστήριον κατασκευάσας, Ῥαβουλά, προσαγορευόμενον. Μετὰ δὲ τούτων καὶ ἑτερα πολλὰ μοναστήρια συνεστήσατο ἐν διαφόροις τόποις.

Ἦν δὲ ὁ μακάριος ἐν πᾶσι νηφάλιος, κόσμιος, ἐπιεικής, διδακτικός, ἀόργητος, συμπαθής, φιλάδελφος, καὶ πρὸς πάντας εὐσπλαγχνος. Οἷω δὲ πάθει ὁ πονηρὸς αὐτῷ ἐνοχλῶν ὑπεισηρήχετο, αὐτὸς, πεπικνωμένος ὄν ὑπὸ τῆς Παλαίᾶς καὶ Νέας Γραφῆς, τὸ ἀντίβροπον ἐπιλέγων καὶ ἀργαζόμενος, ἐφυγάδευε τὰ ἄγλεον αὐτῷ τοιοῦτος ἦν ὁ μακάριος. Ἐξῆς δὲ μέχρις Ἰουστινιανοῦ τοῦ Βασιλέως, ἔχου τοῦ μεγάλου, τοῦ τῶν Ἁγίων Σοφίαν εἰκοδαμήσαντος. Καὶ γενόμενος ἐτῶν ὀγδοήκοντα, καὶ μικρὸν τι προσβιώσας, ἤκουε φωνῆς ἀνωθεν λεγούσης αὐτῷ. Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ παπῶντες καὶ πεφορτισμένοι, καὶ γὰρ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ταύτης ἐπακούσας, καὶ μικρὰν κοίτην ἀπῆλθε πρὸς Κύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν καὶ Ὁμολογητῶν, Εὐγενίου καὶ Μακαρίου.

Στίχ. Ὡς εὐγενεῖς ὄρπηκες ἐν γῇ Μακαρίων,
Οἰκοῦσιν Εὐγένιον σὺν Μακαρίῳ.

Ἰουλιανοῦ, κατὰ συγχώρησιν Θεοῦ, βασιλεύσαντος ἐν Βυζαντίῳ, οἱ Χριστιανοὶ πάντες περιέκρυπτον ἑαυτοὺς, διατὰς μυστὰς αὐτοῦ καὶ ἐναγεῖς θυσίας. Οἱ δὲ ὁμόφρονες αὐτῷ Ἕλληνες, οὐ μόνον ἀσελοῦντες, σὺν αὐτῷ τοῦ αἰωνίου πυρός ὑπέκκαυμα ἑαυτοὺς παρσκευάζον, ἀλλὰ καὶ τοὺς Χριστιανούς τοῦτο ποιεῖν κατηνάγκαζον, καὶ μὴ θέλοντας. Τότε ὁ Μακάριος καὶ ὁ Εὐγένιος, οἱ τοῦ Χριστοῦ θεράποντες, κρατηθέντες, ὠμολόγησαν τὸν Χριστὸν ἐνώπιον αὐτοῦ Θεοῦ εἶναι ἀληθινόν· αὐτὸν δὲ τὸν ἀσεβῆ καὶ ἀλάστορα ἤλεγξαν, ὡς παραβάτα τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, καὶ Ἕλληνα καὶ Εἰδωλολάτρην γεγονότα.

Διὸ καὶ εἰς ὄργην τραπίε, ἰμασί λεπτοῖς προστάξας, δεθῆναι τούτους ἐκρέμασε κατὰ κεφαλῆς· καὶ ἐπὶ πολλὰς ὥρας ἐκάπνιζεν αὐτοὺς δριμύτιαν κέπρον ὁ ἄθλιος. Εἶθ' οὕτως ἐσχάρασαν σφοδρῶς ἐκπυρώσας, ἐκίεσε τοὺς Ἁγίους γυμνοὺς ἀπλωθῆναι ἐκέλευσεν. Οἱ δὲ μακάριοι, τὰ ὄμματα πρὸς θρανὸν ἀραντίε, καὶ ὑπὸ θείας δυνάμεως φυλαττόμενοι, ἤλεγχον τὴν κακόνειαν αὐτοῦ, ἀβλαβεῖς διαμένοντες. Τότε σιδηρώσας αὐτοὺς, ἐν Μαυριτανίᾳ εἰς ἐξορίαν ἀπέστειλεν. Οἱ δὲ Μάρτυρες, πορευόμενοι ἐν τῇ ἐξορίᾳ, ἔχαιρον ὑπὲρ Χριστοῦ διωκόμενοι, καὶ ψάλλοντες ὁμοῦ τὸ, Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ἐσθῶ, οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ Κυρίου, ἠγαλλιῶντο τῷ πνεύματι.

Φθασάντες δὲ ἐκείσε, εἰς ὑψηλὸν τόπον ἀνῆλθον μένος διάγοντες. Οἱ δὲ ἐγγώριοι ἔλεγον αὐτοῖς· Ἐξίθετε, ἀδελφοί, μακρὰν τῆς δὲ τῆς γῆς, ὅτι δράκων πονηρὸς οἰκεῖ ἐν αὐτῇ, τοῖς πλησιάζουσιν ὀλίθριος. Καὶ τῶν Ἁγίων, Ἰποδείξατε ὑμῖν, εἰπόντων, τὸ σπήλαιον, ἐν ᾧ τὴν οἰκίαν κέκτηται τὸ θηρίον· ἀπαγαγόντες αὐτοὺς, ὑπέδειξαν μακρόθεν τὸ σπήλαιον. Καὶ κλίναντες τὰ γόνατα ἐπ' ἐδάφους, προσεῦξαντο οἱ μακάριοι. Καὶ εὐθὺς ἀστραπῆς ἀνωθεν κατελθούσης, ἐνέπρυσεν τὸν δράκοντα, προσφάτως αὐτὸν ἐκπνῆσάντα ἐπὶ τῷ φυγεῖν, ὥστε καὶ τὸν χεῖν τῆς γῆς σὺν αὐτῷ κατακαυθῆναι, καὶ τὸν αἶρα βιαιᾶς πνεῆς λυμαντικῆς ἐμφορηθῆναι.

Τούτο τὸ θαῦμα οἱ ἐγγώριοι θαυμάσαντες, Ἕλληνες ἔντες, ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. Καὶ ἐλθόντες οἱ Ἅγιοι εἰς τὸ σπήλαιον τοῦ δράκοντος, προσπύχοντο ἐφ' ὅλαις ἡμέραις τριάκοντα, μὴ ἔχοντες τι πρὸς βρῶσιν καὶ πόσιν. Ἄλλ' ἦλθε μετὰ ταῦτα φωνὴ λέγουσα· Δούλοι τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, προσίθετε ταύτη τῇ πλησίον ἡμῶν πέτρα. Οἱ δὲ, προσκύντες, εἶδον φῶς ἐν αὐτῇ, καὶ ἐσχίσθη εἰς δύο μέρη, καὶ ἐξῆλθεν ὕδωρ πολὺ· ἐξ οὗ ἀρυσάμενοι οἱ Ἅγιοι καὶ εἰς κόρον ἐμφορηθέντες, τῆς τε πείνης καὶ δίψης ἐκουφίσθησαν εὐθὺς. Καὶ τῇ τριτακστῇ ἡμέρᾳ, ἠτήσαντο διὰ προσευχῆς οἱ μακάριοι ἀναλῦσαι, καὶ σὺν Χριστῷ εἶναι· καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν ἐπακούσας ὁ Κύριος, μετίστησεν ἀμφοτέρους, δεξάζοντας καὶ εὐλογούντας αὐτόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κωνωνος.

Οὗτος ἦν Κίλιξ τὸ γένος, ἀπετάξατο δὲ ἐπὶ νέος ὢν ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Πειθουκλά, τῇ εὐσῆ πλησίον τοῦ Γορδάου, Πρεσβύτερος γεγονώς, καὶ εἰς αὐτὸ τὸ ἀκρὸν τῆς ἀσκήσεως φθασας. Ἐπει δὲ ἐγνωσθη τὰ περὶ τῆς πρ-

τοῦ θαυμαστῆς ἀρετῆς τῷ τότε Ἀρχιεπισκόπῳ Πέτρῳ, ἐτάχθη παρ' αὐτοῦ βαπτίζειν πάντας τοὺς ἐν τῷ Ἰορδάνῃ προσερχομένους. Ἐχρῖεν οὖν αὐτοὺς καὶ ἐβάπτισε, Καθότι οὖν ἔχρει γυναικα, ἐκαυδαλιζέτο, καὶ διὰ τοῦτο ἐβούλετο ἀναχωρῆσαι τοῦ Κοινοβίου. Ὁσάκις οὖν ἔαχε λογισμὸν ἀναχωρῆσαι, ἐρίστατο αὐτῷ ὁ μακάριος Ἰωάννης ὁ Βαπτιστῆς καὶ Πρόδρομος τοῦ Κυρίου, λέγων. Καρτέρησον γέρον, καὶ κουφίτω σε τῷ πολέμῳ.

Ἐν μιᾷ οὖν τῶν ἡμερῶν ἦλθε κόρη Πέρσισσα τοῦ βαπτισθῆναι· ἦν δὲ εὐειδῆς σφόδρα, καὶ τοσοῦτον ὠραία, ὥς τε μὴ δυνθῆναι τὸν Ἅγιον γυμνῆν χρίσαι αὐτὴν τὸ ἔλαιον. Ποιήσασθαι οὖν δύο ἡμέρας, ἤκουσεν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος περὶ τούτου, καὶ ἐξεπλάγη ἐπὶ τῷ Γέροντι, καὶ ἠθέλησεν ἀφορίσαι γυναῖκα ἐπὶ τούτῳ, ἀλλὰ οὐκ ἦν δυνατόν, διὰ τὸ μὴ δέχασθαι τὸν τόπον. Ὁ δὲ Γέρον, λαβὼν τὸ μηλωτάριον αὐτοῦ, ἀνεχώρησεν εἰπὼν· ὅτι οὐκ ἔτι μενῶ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. Ἐπαντᾶ δὲ αὐτῷ ὁ τίμιος Πρόδρομος ἔξωθεν τοῦ Κοινοβίου, καὶ λέγει αὐτῷ πρᾶξι τῆ φωνῇ· ὑπόστρεψον εἰς τὸ Μοναστήριόν σου, καὶ κουφίτω σε τοῦ πολέμου. Τότε ὁ Ἀββᾶς Κόνων λέγει αὐτῷ μετ' ἀργῆς· Πίστευσον, ἔτι οὐχ ὑποστρέφω· πολλὰκις γὰρ ὑπέσχου, καὶ οὐδὲν ἐποίησας.

Κρατήσας οὖν αὐτὸν ὁ Θεῖος Πρόδρομος, καὶ ἀναμολύσας τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἐσφράγισε τῷ σημείῳ τοῦ σταυροῦ ὑποκάτω τοῦ ὀμφαλοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πίστευσόν μοι Ἀββᾶ Κόνων, ἠθέλονσε ἔχειν μισθὸν ὑπὲρ ταῦ πολέμου, νῦν δὲ ὑπόστρεψον, μηδὲν ἐνδοιάζων ἔνεκεν τούτου. Ὁ Γέρον οὖν, ὑποστρέψας εἰς τὸ Κοινόβιον, τῆ ἐπαύριον χρίσας ἐβάπτισε τὴν Πέρσισσαν, μὴ θεωρήσας ὅτι γυνὴ ὑπῆρχεν. Ἐπιζήσας οὖν ὁ Ὁσιος ἄλλα εἰκοσι ἔτη, καὶ εἰς ἄκρον ἀπαθείας ἐλάσας ὥστε νομιζεσθαι αὐτὸν ὑπὲρ ἀνθρώπου εἶναι, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι παῖδες τῆ Περσικῆ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῆ φλογί, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεγορίαις, Θεοσόφοις Παμμάρκα χρησάμενος, γνῶσει ἀληθεῖ τὸ σκότος ἐκ τῶν ψυχῶν, τῆς ἀγνοίας ἀπεδιώξας, σοφίας χάριτι, τῶν τῷ σεπτῷ πειθησάντων λόγῳ σου.

Ἐν λάκκῳ Μάρτυς, σὲ κατωτάτῳ χωνύουσαι, δῆμοι δυσσεβῶν καὶ λίθαις ἀνηλεῶς, θανατοῦσιν ἀναμέλποντα· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ἡ γῆ τὸ αἶμα, τὸ ἐκχυθὲν σου Μάρτυς δέδεκται, βρῦον ἱματίων ναμάτα τοῖς Πιστοῖς· ἕρκος δὲ τὸ μακάριον, Ἀρχιππε πνεύμα σου, Ἀθλοφόρων ψυχαῖς ἀριθμούμενον.

Θεοτοκίον.

Ἦν μὲν ὀμίχλη, τὸν οὐρανὸν νεφέλαις δὲ Κύριος, Κόρη περιβάλλων, σάρκα θέλων θνητῆν, ἐξ αἱμάτων σου ἐνδύεται καταστολὴν δόξης, ἀθανάτου ἐνδύων τὸν ἀνθρώπου.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεάντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δυνάμιν ἔσθεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἔρασταί, Παῖδες κραυγαζόντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Παῦλος ἐπαίνοισ ἱεροῖς, ἐγκωμιάζων σε, Ἀρχιππε ἐνδοξε, συστρατιώτην σε ἔγραψε, πληρωτὴν ἐνθέων πράξεων, διακονούμενον αὐτῷ, καὶ πίστει μέλποντα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ρήμασιν ἐπήλειψε σεπτοῖς, πρὸς τὸ μαρτύριον, ἡ ἀξιαγάστος, Ἀπφία στέργουσα Ἐνδοξε, ὡς υἱὸν σε γνησιώτατόν, μεθ' ἧς τὰ ἄνω κατοικεῖς ὄντως βασιλεία, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κραυγαζὼν τὸν Κύριον.

Ὁ ἰνῆπιοι ὄντες ταῖς φρεσὶ, σὲ τὸν ἐχέφρονα, νηπίοις παίγνιον, παραδιδάσιν Ἀρχιππε, ἐναθλοῦντα καρτερώτατα, καὶ ὑπ' αὐτῶν ἀνηλεῶς κατακεντούμενον, καὶ βρωῶντα· Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νεκρὸς διὰ βρώσεως μιᾶς, Ἀδαὶμ γεγένηται, τρυγῆσας θάνατον, φυτῷ τῆς γνώσεως Ἀχραντε· διὰ σοῦ δὲ ἀνεζώωται, καὶ Παραδείσου τὴν τρυφήν, πάλιν ἀπέλαβεν, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα, κραυγαζὼν τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου Ἄσθ Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστός συναψας, τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἰνα τὴν αἰώνιον δόξαν, κληρονομήσῃς Ἀθλοφόρε, δόξης ἐπιγείου παρείδες, τὸ ἄστατόν τε καὶ παρερχόμενον, καὶ πρὸς Χριστὸν ἐχώρησας, δόξῃ πρὸς τούτου κλειζόμενος.

Ὡς τῷ Κορυφαίῳ Παμμάρκα τῶν Ἀποστόλων μαθητεύσας, Παύλῳ τῷ σοφῷ θεηγόρῳ, σὺν τούτῳ χαίρων τὴν αἰωνίζουσαν, κληρονομεῖς ἀπόλαυσιν, Κολασσαέων ἐγκαλλώπισμα.

Στέφος ἀνεδήσω θεᾶφρου, νικητικὸν τῆ κορυφῆ σου, καὶ περιβαλοῦ πορφύραν, ἐκ σῶν αἱμάτων βαφεῖσαν Ἀρχιππε, καὶ τῷ Χρυστῷ γηθόμενος, συμβασιλεύεις παμμακάριστε.

Ἡ θροῖσαι λαὸς ἐν τῇ μνήμῃ, τῆ φωτοφόρῳ Ἡσθ ὑμνήσαι, τὸν ἀγαθοδότην θωτῆρα, καὶ τοῦς γενναίους Ἀρχιππε πόνους σου, οὐς ἀνδρικῶς ὑπέμεινας, καταβαλὼν τὸν πολυμήχανον.

Θεοτοκίον.

Φέρουσα Χριστόν ἐν ἀγκάλαις, νεύματι φέροντα τὰ πάντα, τοῦτον ὡς Υἱόν σου, δυσώπει, ἐχθροῦ χειρῶν με Πάναγνε ρύσασθαι, καὶ δι' ἐλέους ἄβυσσον, ἐναγκαλίσασθαι καὶ σῶσαί με.

Καὶ ἡ λοιπὴ ταῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία,
κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Κ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Λέοντος,
Ἐπισκόπου Κατάνης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Λέων θεόφρον πανόλβιε, ἀσκητικαῖς ἀγωγαις, καὶ τελείαις καθάρσεσι, τῷ Θεῷ καὶ Κτίστησι, καθαρῶς προσκολλώμενος, φωτὸς ἐνθέου ἔμπλεως γέγονας, καὶ χαρισμάτων θείων τετύχηκας, πάθη ἀνίατα, θεραπεύειν πάντοτε, καὶ προσευχῶν, μάλιστα ἀκάθαρτα, διώκειν πνεύματα.

Λέων τῷ ὄντι μακάριος, Ἀρχιερεὺς γεγονώς, ἐπὶ χλόην ἐξέθρεψας, ράβδῳ θείας πίστεως, ὡς Ποιμὴν ἀληθέστατος, ὀρθοδοξίας καὶ τελειότητος, τὴν σὴν ἀγέλην σθένει τοῦ Πνεύματος, ἧς κατενώπιον, ἐκτελῶν τεράστια, θεοπρεπῶς, κλέος ἀναφαίρετον, ἐκληρονόμησας.

Εἴλαιον θεῖον ἀρύσασθε, ὡς ἐκ πηγῆς προῖόν, βλυστανοῦσης ἀένναον, τῆς τιμίας λάρνακος, τοῦ σοφοῦ Ἀρχιεποίμενος, καὶ τῷ τῶν ὄλων, Θεῷ βοήσατε Ὁ ἐν Ἀγίοις σε θαυμαζόμενος, τούτου δεήσεσι, σῶσον ἡμᾶς ἄκτειρον, ὡς ἀγαθός, πίστει ἐορτάζοντας, τὴν θεῖαν μνήμην αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δεῦρο ψυχῆμου στεναίζουσα, καὶ τῶν δακρύων κρουνούς, ἐκ καρδίας πηγαίζουσα, τῇ Παρθένῳ βόησον, καὶ Μητρὶ τῆ Θεοῦ ἡμῶν. Διὰ τὸ πλῆθος, τῶν οἰκτιρῶν σου Ἀγνή, τῆς φοβεράς με, ρύσαι κολάσεως, καὶ κατασκήνωσον, ἐνθα ἡ ἀνάπαυσις, καὶ ἡ χαρὰ, ἡ διακωνίζουσα, καὶ ἡ ἀπόλαυσις.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ηλῖος τέκνον ἡμαῦρωται, καὶ ἡ σελήνη τὸ φῶς, εἰς ζοφῶδες ἱμάτιον, γνοφερῶς μετέβαλε γῆ κλονεῖται, καὶ ῥήγνυται, τὸ τοῦ

ναοῦ σου δὲ καταπέτασμα· καὶ γὰρ πῶς τέκνον, οὐ διαρρήξομαι, σπλάγχνα καὶ ὄμματα; παρειαὶς γλυκύτατε καταξανῶ, ἀδίκως σε θνήσκοντα, βλέπουσα Σωτέρ μου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγεται ὁ
Κανὼν, ἔ ἡ Ἀκροσιχίς.

Λέοντα πηγὴν ὄντα θαυμάτων σέβω.

Ὁ Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Υ**γράν διοδεύσας ὡσεὶ ξηραίν, καὶ τὴν Αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Λαμπτήρὰ σε θεῖον ἢ τοῦ Χριστοῦ, φαιδρὰ Ἐκκλησία, κεκτημένη λέων σοφῆ, ταῖς τῶν ἀρετῶν σου φρυκτωρίασι, καὶ τῶν θαυμάτων πλουσίως φωτίζεται.

Εκ βρέφους ἀνέθηκας σεαυτὸν, τῷ πάντων Δεσπότη, καὶ νεκρώσει τῶν ἡδονῶν, ζῶσα τούτῳ γέγονας θυσία, θύων σεαυτὸν ἀναμάρτως Μακάριε.

Οβίος σου φέγγει τῶν ἀρετῶν, κατηγλαῖσμένος, καὶ θαυμάτων ταῖς ἀστραπαῖς, καθωραῖσμένος Θεοφόρε, περιφανῆ σε ταῖς πασιν εἰργάσατο. Θεοτοκίον.

Νιὰς ἐχρημάτισας τοῦ Θεοῦ, ἀμόλυντε κόρη, τοῦ οἰκήσαντος ὑπὲρ νοῦν, ἐν σοὶ Θεοτόκε καὶ τὴν πλάνην, ἐκ τῶν ψυχῶν τῶν βροτῶν ἐξοικίσαντος.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**υρανίας ἀψίδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν Πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάθρωπε.

Τὰ σωτήρια Πάτερ, καὶ εὐσεβῆ δόγματα, τῆς ὀρθοδοξίας φυλάττων ἀδιαλώθητα, ποιμνὴν ἐξέθρεψας, ἐπὶ νομαῖς ζωφόρους, καὶ πρὸς ἐπουραῖνον, μάνδραν εἰσήλασας.

Ανελθὼν ἐν τῷ ὕψει, τῶν ἀρετῶν Ὅστε, χάρισμα ἱερόν ὑπεδέξω, καὶ τὸν Πανῦπιστον, πανσόφως ἤνεσας ὑψηλοτάτῃ καθέδρᾳ, λειτουργήσας χάριτι, τούτῳ ὡς Ἄγγελος.

Πειρασμούς ὑπομείνας, διὰ Χριστόν Ὅστε, τῆς ἀθανασίας μετέσχεσ καὶ τῆς θεώσεως· μῦρον εὐώδες δὲ, διηνεκῶς ἀναβλύζων, ἀγιαζεις πίστει σοι, τοὺς προσπελάζοντας.

Θεοτοκίον.

Η λαβίς ἢ τοῦ θείου, καὶ φωταυγοῦς ἀνθρακος, βάτος ἢ πυρὶ μὴ φλεχθεῖσα, τῷ τῆς Θεότητος, τὰ φρυγανώδη μου, πάντα κατάφλεξον πάθη, καὶ πυρὸς ἐξάρπασον, διαιωνίζοντος.

Κάθισμα, Ἦχος γ'.

Θείας πίστεως.

Μέγας ἥλιος τῆ οἰκυμένη, ἀνατέταλκας τῶν ἀρετῶν σου, ἀναλάμψει καὶ θαυματίων λαμπρότητι, φωταγωγήσας Πιστῶν τὰ συστήματα, καὶ ἀφανίσας παθῶν ἀμαυρότητα. Λέων Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενον ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀμίαντος, Ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἢ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ, θρασυαμέγη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλασῆσαντα, μητροπρεπῶς θρηνηδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἱ μοι τέκνον μου! πῶς πάσχεις θέλων ρύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σε, καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Γηπονήσας τὴν ἄρουραν, σοῦ τῆς διανοίας ἐκατοστεύοντα, στάχυν ἠνεγκας Πανόλβιε, ἀρετῶν ἐνθέων καὶ ἰάσεων.

Η ἁγία σου Ἄγιε, θήκη ἀεννάως ἔλαιον ἁγίον, ἀναβλύζει ἀγιάζουσα, τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι.

Νοσημάτων καθάρσιον, πονηρῶν δαιμόνων φυγαδευτήριον, Ἱεράρχα, ἐχηματίσας, καὶ πιστῶν ἀνθρώπων καταφύγιον.

Θεοτοκίον.

Ο τοῖς πᾶσιν ἀχώρητος, Πάναγνε χωρεῖται ἐν τῇ νηδυῖ σου, διασώζων με χρηστότητι, τὸν βεβηθισμένον ἀμαρτήμασιν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ι**να τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σε
• **Ι**τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ
• ἀλλότριον σκότος τὸν δειλαιον; ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου,
• τὰς ὁδοὺς μου κατεύθυνον δέομαι.

Νοὶ καθαρωτάτω, νῦν τὸν πάντων αἴτιον ἐνοπτριζόμενος, παρ' αὐτοῦ ἐδέξω, χαρισμάτων τὴν αἴγλην Θεόπνευστε, καὶ τῶν ἱαμάτων, τὰς ἱεράς φωτοχυσίας· δι' ὧν λύεις παθῶν τὴν σκοτόμαιναν.

Τὸν ἀπάταις δαιμόνων, πάντας τοὺς πιστεύοντας Χριστῷ μωραίνοντα, τῷ πυρὶ δικαία, παραδέδωκας ψήφῳ Μακάριε, καὶ ψυχὰς ἐρρύσω, τῆς ὀλεθρίου τούτου βλάβης, ὡς Ποιμὴν ἀληθῆς καὶ σωτήριος.

Αναφθείσης ἐν μέσῳ, ἔσθης ἀκατάφλεκτος πυρᾶς Ἀοιδίμε· ἢ γὰρ θεία δρόσος, τοῦ ἁγίου ἐκύκλου σε Πνεύματος, ὡς ἱερομύστην, ὡς λειτουργὸν τῆς θείας δόξης, ὡς τῆς ἀνω λαμπρότητος μέτοχον.

Θεοτοκίον.

Θεωρήσαντες παῖλαι, ἐνθεαστικώτατα! Θεοχαρίτωτε, οἱ σεπτοὶ Προφῆται, μυστηρίῳ τὸ βάθος τὸ ἄφραστον, τῆς σεπτῆς λοχείας, σοῦ τῆς ἀγνῆς ποικιλοτρόπως, ὡς ἐχώρησαν τοῦτο προήγγειλαν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
• **Τ**ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν
• ἢ ψυχῆ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ
• προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Α ὄμματοι τῆ ἐντεύξει σε Πάτερ, ἐκομίσαντο τὸ βλέπειν θεόφρον· τὸν γὰρ Χριστὸν, συνεργὸν κεκτημένος, καὶ πρὸς αὐτὸν τῆς ψυχῆς σου τὰ ὄμματα, κτησάμενος διηνεκῶς, τὰς εἰτήσεις πλουσίας ἐλάμβανες.

Υπῆρξας τῷ βασιλεῖ θαυμασίε, φοβερώτατος ἡνίκα προβαίνων, ἐν ταῖς αὐλαῖς, ταῖς αὐτοῦ ἐπεφέρου, τῷ ἱματίῳ σου ἄπτοντας ἀνδρακας· ἐδόξαζε γὰρ σε Χριστὸς, ὃν τῷ βίῳ σου Λέων ἐδόξασας.

Μυρίζεις σου ἢ σορὸς τῶν λειψάνων, καὶ προχέει ἀεννάως Παμμακάρι, ὡσπερ πηγῆ, καθαρὰ καὶ εὐώδης, ἔλαιον θείον, δι' οὗ φυγαδεύονται, νοσήματα ἐκ τῶν Πιστῶν, καὶ ὑγεία τοῖς χηρῶσι δίδοται.

Θεοτοκίον.

Α ἁγίασον τὴν ψυχὴν με Παρθένε ἢ τὸν Ἅγιον κυήσασα Λόγον, τὸν ἀληθῶς, ἐν ἁγίοις ὡς θέμις, ἀναπαυόμενον μόνον Θεὸν ἡμῶν, καὶ δίδου μοι ὡς ἀληθῆς, κατανύξεως ὄμβρος πανάμωμε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὸν ἀπὸ βρέφους Κυριῷ ἀνατεθέντα, καὶ ἐκ σπαργάνων τὴν χάριν ἀνεληφότα, πάν-

τες τοῖς ἄσμασι στεφανώσωμεν, Λέοντα τὸν φωστῆρα τῆς Ἐκκλησίας καὶ πρόμαχον· αὐτῆς γὰρ ὑπάρχει τὸ στήριγμα.

Ὁ Οἶκος.

Τράνωσόν μου τὴν γλῶτταν Χριστέ μου, καὶ παράσχου μοι λόγον, ὁ τῶν λόγων δοτῆρ, καὶ παροχεὺς τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἵνα ἰσχύσω ἐγκωμιάσαι τῆ σοφῆ Ἱεράρχη τὸν βίον ὄλον, ὃν ἐν τῇ γῆ διαπύρω ἀγάπῃ ἐτέλεσε, καὶ εἴληφεν θρανόθεν τῶν ἀπείρων θαυμάτων τὸ πέλαγος, καὶ τῶν δογμάτων τὴν δύναμιν, δι' ὧν τὴν Ἐκκλησίαν κατηύγασεν αὐτῆς γὰρ ὑπάρχει τὸ στήριγμα.

Συναξάριον.

Τῇ Κ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Θαυματουργοῦ Λέοντος, Ἐπισκόπου Κατάνης.

Στίχοι.

Ὁ μὲν νεκροῦς Λέοντος· εἶδ' οἴου πύθη,
Πάντως ἐροῦμεν· Τοῦ προέδρου Κατάνης.

Εἰκάδι ἀμφὶ Λέοντα χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔ-
χευσαν.

Οὗτος ὁ Ἅγιος ἐκ Ῥαβέννης εἴλκε τὸ γένος, εὐγενῶν καὶ εὐσεβῶν γονεῶν ὑπάρχων υἱός. Διὰ δὲ βίου κα-
θαρότητα καὶ ἐπιμέλειαν λογισμῶν, πάντας τοὺς ἱερούς βαθμοὺς ἐννόμως διαμείψας, θεία ψήφω, Πρόεδρος τῆς Καταναιῶν Μητροπόλεως ἀναδεικνύεται, ἥτις κατὰ τὴν περιώνυμον κεῖται Σικελίαν, ἐν ἣ τὸ Αἰτναῖον πῦρ εἰσῆιτι καὶ νῦν καταρρέει. Οὗτος οὖν φερωνύμως, ὡς λέων πεποι-
θῶς, καὶ φωστῆρος δίκην λάμπων, κατεφώτισον ἅπαντας, ψυχῶν ἐπιμελούμενος, χηρῶν προϊστάμενος, καὶ πενήτων προμηθούμενος. Ὅθεν διὰ μόνη προσφυγῆς εἰδωλικὸν ἄ-
γαλμα εἰς γῆν κατέρραξε· καὶ μέγιστον τῇ καλλινίκῳ Μάρτυρι Λουκίᾳ ναόν τοῖς αὐτοῦ φιλοτεχνήμασι ἀνεστή-
σατο· καὶ τὸν ἐν μαγγανείαις τερατοποιὸν Ἡλιόδωρον ἀπετίφρωσε.

Οὗτος γὰρ δι' ὄχλου πᾶσι γινόμενος, τερατοποιῶν, καὶ φαντασιοκοπῶν, ἐπεὶ καὶ κατὰ τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας τοῖς ἑαυτοῦ κακοτεχνήμασι ἐπιχειρεῖν ὁ μισαρὸς κατετόλ-
μησεν, ὁ μακάριος τούτου σπουδῆ χειρωσάμενος, καὶ τῷ αὐτοῦ ἱερῷ Ἐπιτραχηλίῳ δῆσας, κελυεῖ γενέσθαι μεγίστην πυρκαϊάν· μίσην τῆς πόλεως· καὶ δημοσιεύσας αὐτοῦ πᾶ-
σαν μαγγανείαν καὶ συνδεδειμένον ἔχων τῷ τραχήλῳ, εἰ-
ῆλθε μίσην τῆς καμίνου· καὶ οὐ πρότερον ἐξῆλθε, μέχρις οὐ εἰς τέλος ἀπετεφρώθη ὁ δαίλαιος. Τοῦτο ἐξέτισεν ἅπαν-
τας· οὐ μόνον γὰρ ἀφλεκτος ἔμεινεν ὁ μέγας, ἀλλ' οὐδὲ τῶν ἱερῶν ἐνδυμάτων αὐτοῦ τὸ καθόλου ἢ φλόξ καθήψατο.

Τούτου τοῦ θαύματος τὰ πέρατα καταλαβόντος, καὶ οἱ Αὐτοκράτορες Λέων καὶ Κωνσταντῖνος αὐτήκοσι γεγονότες, πρὸς ἑαυτοὺς τὸν Ἅγιον μετεστεύσαντο, καὶ τῶν ποδῶν αὐ-
τοῦ ἤπτωσαν, καὶ εὐχεσθε ὑπὲρ αὐτῶν ἐλιπαροῦν. Οὗτος οὐ μόνον ζῶν μέγιστος ἦν ἐν τοῖς θαύμασι, ἀλλὰ καὶ τῇ γῆ παραδοθεὶς, πλείονα ἐκτελεῖ θαυμάσια.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σαδῶν Ἐπισκόπου, καὶ τῶν σὺν αὐτῶν τελειω-
θέντων, τὸν ἀριθμὸν ἑκατὸν εἰκοσιοκτῶ.

Στίχ. Φέρει σὺν ὀκτῶ, καὶ Σαδῶν Ἐπισκόπῳ
Ἡδωδεκαπλῆ Μαρτύρων δεκάς ξίφος.

Οὗτοι ἱμαρτύρησαν ἐν Περούδι, ἐπὶ τοῦ βασιλέως Σαδ-
ρίου, διὰ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν πάντες ἀποτηθέν-
τες τὰς κεφαλὰς. Ἱστορεῖται δὲ ὁ ἅγιος Σαδῶν, πρὸ τοῦ κατασθεθῆναι αὐτὸν, ἰδεῖν καθ' ὕπνον τὸν πρὸ αὐτοῦ Ἱε-
ρομάρτυρα Συμεὼν, ἰστάμενον ἐπὶ κλίμακος ὑψηλῆς, καὶ τὴν ἀνοδὸν ἐκκαλοῦμενον, δηλοῦντα ὡς εἶοικε τὴν τοῦ Μαρ-
τυρίου ἀνάβασιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Βησσαρίωνος.

Στίχ. Πολλῶν ἰδρώτων καὶ πόνων Βησσαρίων,
Πολλὰς θανάων εὐρηκεν ἀντιμισθίας.

Οὗτος ἐγεννήθη σαρκικῶς ἐν Αἰγύπτῳ. Ἀπογαλακτι-
σθέντος δὲ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς ἱεροῖς γράμμασι ἐκ-
παιδευθέντος φῶς ἅγιον ἔλαμψεν εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας, καὶ ἠγάπησεν Ἰησοῦν Χριστὸν σφόδρα, μὴδ' ὀπωσοῦν χράνας οἰωδῆποτε πράγματι τὸ δοθῆν αὐτῷ ἅγιον Βάπτισμα νηπιόθεν. Ἀνελθὼν δὲ εἰς τόπον ἔρημον, ὡς ἄσαρκος ἠγωνίσαστο· καὶ τῆς σαρκὸς καταφρονήσας ὡς φθειρομένης, τῷ κρείττενι τῷ χεῖρον ὑπέτοξε, καὶ εὔρε τὸν Θεὸν βοηθόν, ὃν ἐπέθηκε. Τεσσαράκοντα γὰρ ἡμέρας, καὶ τεσσαράκοντα νύκτας ἔστη ἀκλύνητος, ὥσπερ στήλη ἄνω τὰς χεῖρας καὶ τὰ ὄμματα ἔχων, καὶ τὴν ψυχὴν ἀχώρισον ἐκ τοῦ Θεοῦ. Διὸ καὶ χάριτος ἀξιοθέντος οὐ τὰ τυχόντα σημεῖα ὁ Θεὸς ἐποίησε δι' αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ λίαν παράδοξα.

Φυλάξας γὰρ τὸ κατ' εἰκόνα, ἔσον δυνάμειος εἶχεν, ἐκεί-
να εἰργάσατο, οἷα καὶ οἱ μεγάλοι Προφῆται, οἱ τῷ Θεῷ αὐτοφανεῶς προσομιλήσαντες. Μωϋσῆς γὰρ, ἡ ρίζα τῶν Προφητῶν πάντων, τὰ πικρὰ ὕδατα εἰς γλυκύτητα μετε-
ποίησε διὰ ξύλου, τὸν τοῦ Κυρίου Σταυρὸν εἰκονίζοντος, ἵνα τοὺς γογγύζοντας Ἰουδαίους κατασιγάσῃ. Οὗτος δὲ ὁ μακάριος, τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ βαδίζοντος ποτὶ ἐν ἐδῶ ἀνδρῶ, καὶ δίψῃ φλεγόμενον, διὰ χαράγματος Σταυροῦ ἑναερίου, τὴν ἀλμυρὰν καὶ ἀποτον θάλασσαν εἰς γλυκύτη-
τα μετεποίησε, καὶ ψυχρὰν καὶ πότιμον εἰργάσατο. Διὸ καὶ ἐμπλησθέντες ἐξ αὐτῆς, σὺν ἑτέροις πολλοῖς, τῷ Θεῷ κυχάριστησαν. Ὁ Ἰησοῦς ποτὶ τοῦ Ναυῆ, τοὺς Ἰεβου-
σαίους συγκόπτων, τὸν ἥλιον τοῦ ἰδίου δρόμου ἔστησεν, ἕως οὐαῖκοψεν ἅπαντας. Καὶ οὗτος ποτὶ ὁ μακάριος, ἐν τόπῳ τινὶ εὐρεθείς, ὠφελείας ἔνεκεν πολλῶν, καὶ τῆς ὥρας ληγούσης, τὸν Θεὸν αἰτησάμενος, ἔστησε τὸν αὐτὸν ἕως οὐ τὸ πᾶν τῆς ἐδοῦ διήνησεν. Οὗτος, ὡς Ἡλίας, ἕδωρ ἐξ οὐρανοῦ κατήγαγεν, οὐχ ἅπαξ καὶ δις, ἀλλὰ καὶ πολ-
λόκις, τοῦτο αἰτησάμενον αὐτῷ. Ἐλισσαῖος ποτὶ ὁ Προ-
φήτης, τῇ μηλωτῇ Ἡλιοῦ, τὸν Ἰορδάνην ἀβρόχως ἐπέρα-
σεν. Οὗτος δὲ ἀντὶ μὲν Ἰορδάνου, τὸν Νεῖλον ποταμὸν· ἀντὶ δὲ μηλωτῆς, τῷ σημείῳ τοῦ Σταυροῦ ὄπλῳ κραταιῶ χρησάμενος, τὸ ὕδωρ ἅπαν εἰς λιθάδος εὐθύτητα μετεποίη-
σε, καὶ ἐπάνω τῶν τοσοῦτων ὕδατων πεζοπορήσας, ὡ τοῦ θαύματος! μέχρις ἀστραγάλων ἐδάφησαν οἱ αὐτοῦ πόδες. Τί τούτων τῶν τεραστῶν μείζον, τί θαυμασιώτερον; Οὕ-
τω καὶ ἄλλα σημεῖα διάφορα ἐργασάμενος τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, καὶ ἐν γῆρα πίονι τὸν Θεὸν θεραπεύσας, ἀπῆλ-
θε πρὸς τὰς αἰωνίους μονάς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀγάθωνος Πάπα Ῥώμης.

Στίχ. Ῥώμης Ἀγάθων οἰακας διευθύνας,

Πρέμναν ἐκρούσε πρὸς κοπητὸς λυμένας.

Οὗτος ὁ Ὁσίος Πατὴρ ἡμῶν καὶ θαυματουργὸς Ἀγά-
θων, ἐκ τῆς Ἰταλίας ἐγένετο, υἱὸς Χριστιανῶν γυ-

τίων, εὐλαδῶν καὶ εὐσεβῶν. Οἱ δὲ γονεῖς αὐτῶ φιλοπενήσαντες, εἰδίδαξαν αὐτὸν πᾶσαν Γραφήν θεόπνευστον καὶ ὠφελίμον· τοσοῦτον δὲ ὠφελήθη ἐξ αὐτῆς καὶ κατενόη, ὡς, μετὰ τὴν ἀποθανεῖν τῶν γονεῖς αὐτοῦ, συναγαγεῖν πάντα τὸν πλῆτον αὐτῶν, καὶ προσκαλεσάμενος πτωχῶς, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ διασκορπίσαι αὐτὸν, καὶ ἀπελθεῖν εἰς μοναστήριον, καὶ μονάσαι, καὶ τὸ μοναχικὸν σχῆμα ὑποδύσασθαι, καὶ δουλεύειν τῷ Θεῷ νυκτὸς καὶ ἡμέρας, καὶ ὑπὲρ τοῦ κόσμου προσεύχεσθαι. Εἰς ἀρετὴν δὲ τοσοῦτον ἠγωνίσαστο, ὡς καὶ χαρίσματα ἰαμάτων λαβεῖν. Ἐπεὶ δὲ ἡ ἀρετὴ οὐ λαμβάνει, Πάπας Ῥώμης ἐγένετο· καὶ καλῶς διαπρίψας ἐν τῷ ἐπισκοπικῷ ἀξιώματι, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• Παιῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν
• τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον
• τὸ πῦρ μετέβαλον βωῶντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε,
• ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὅταν κωφεύοντα Παμμακάρι, δι' ἐντεύξεως
ἠνέφξας σου θείας, καὶ χλωοῖς προφανῶς,
παρέχεις εὐδρομίαν, Εὐλογητὸς εἶ μέλπουσιν, ὁ
Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νεύματι θείῳ τοῦ Δεσπότου, ἀκατάφλεκτος
διέμενας ἐν μέσῳ, εἰσελθὼν τοῦ πυρὸς· ὁ μέτοχος δὲ τούτου, κρίσει δικαίῳ φλέγεται,
Ἡλιοδωρος εὐχῆ σου. Θεοτοκίον.

Σοῦ τὴν νηδὺν μὴ καταφλέξαν, τῆς Θεότητος
τοῦ πῦρ Παρθενομήτορ, σωματοῦται ἐκ σοῦ,
τὰ πέρατα φωτίζον, ταῖς θείαις λαμπρότησι·
διὰ τοῦτό σε ὑμνοῦμεν.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• Νικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῆ χάρι-
• τί σου γεγονότες, αἱ τῶν ἐντολῶν σου,
• σφόδρα ἀντεχόμενοι Παῖδες ἐβόων· Εὐλογεῖ-
• τε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε,
• εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐξεχύθη χάρις, Πάτερ σοῦ τοῖς χεῖλεσιν ἱε-
ρομύσα· διὰ τῆτο Λέων, ὁ Θεὸς σε ἔχρισεν Ἀρχιερέα,
τῶ λαῷ βωῶντα· ὕμνεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε,
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Βασιλεῖ παμμακάρι, τῷ διακωνίζοντι εὐαρεστήσας,
ἐπιγειῷ Λέων, βασιλεῖ παρέστηκας ἄνθρωπος
φέρων, καὶ τὴν τούτου Πάτερ, καταπλήττων
ἐννοίαν, ταῖς θαυματουργίαις, ταῖς λίαν
παραδόξοις.

Ὅς ἐλαία Πάτερ, φυτευθεὶς κατάκαρπος
οἴκῳ Κυρίου, φέρεις μετὰ τέλος, ἐκ τοῦ

Θείου σκήνους σου ἔλαιον θείον, Πιστῶν πᾶσαν νόσον,
ἀπελαύνων πάντοτε, τῶν εἰς σὲ μετὰ πόθου,
σοφῆ προσπεφυγῶτων.

Θεοτοκίον.

Ὅ βουλήσει πάντα, ἐκτελῶν Πανάμωμε
εὐλογημένη, βουληθεὶς καὶ μήτραν, τὴν σὴν
κατεσκηνώσε καὶ σὰρξ ὠραῖθη, καὶ ἐθέωσέ με,
φθαρέντα τὸ πρότερον, τοῦ ἀπατεῶνος, κακίστου
συμβουλία.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

• Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
• συγκατάθεσιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν
• κατήλθεν μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀπό-
• γασρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἄχραν-
• τον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἰνα σε θείαις ἐν φωναῖς, μακαρίζωμεν ὁσίως
βιώσαντα, καὶ τὰ οὐράνια, περιπολοῦντα καὶ
ἀγαλλόμενον, παθῶν καὶ θλίψεων ἡμᾶς, εὐχαῖς
σου διάσωζε, καὶ περιστάσεων, Ἱεράρχα καὶ
Ποιμὴν ἀξιάγαστε.

Ὅς κληῖμα τῆς ἀληθινῆς, γεγονὼς Πάτερ ἀμ-
πέλου ἐβλάστησας, ἀρετῶν βότρυας, θαυμάτων
γλεῦκος ἐναποσταζόντας· ἐξ οὗ οἱ πίνοντες
πιστῶς, ὑγείαν κομίζονται, καὶ ἀγαλλιάσιν,
εὐφημοῦντές σε αἰεὶ Λέων Ὅσιε.

Σῶμά σου γέγονε ναὸς, τοῦ Ἁγίου καὶ σε-
πτοῦ Πάτερ Πνεύματος· καὶ νῦν κατὰ κεί-
ται τοῦ θείου ἔνδον ναοῦ, οὗ ἠγειρας, εἰς δόξαν
Λέων καὶ τιμὴν, Λουκία τῆ Μάρτυρι, θαυμάτων
βρύον ἡμῖν, ποταμοὺς ταῖς εὐσεβῶς σε
γεραῖρουσι.

Ἡλιος ὠφθης φωταυγῆς, ἀρετῶν λαμπαδου-
χίαις τὰ πέρατα, περιαιυγάζων αἰεὶ· καὶ νῦν
πρὸς φέγγος μετέβης ἄρρητον· τὴν φωτοφόρον
σου διὸ, μνήμην ἐαρτάζοντας, Λέων πανολβιε,
σκοτασμῆ πάντας θεινοῦ ἀπολύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

Φρίττω σου μόνη Βασιλεῦ, τὴν δευτέραν πα-
ρουσίαν καὶ δέδοικα, ἄμετρα παισίας σοι,
καὶ μεταγνώσει μὴ βελτιούμενος· ἀλλ' ὡς ὑπάρχων
ἀγαθὸς, ἐπίσρεψον σῶσόν με, τῆς Κυνη-
σάσης σε, εὐπροσδέκταις, Ἰησοῦ παρακληῖσει.

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Λαμπτήρα καὶ Διδάσκαλον, καὶ Ἱεράρχην μέγιστον,
ἢ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, γνωρίζει σε Ἱεράρχα·
τὰ τέκνα ταύτης Ὅσιε, καλῶς Πάτερ ἐποίμανας,
ἐπὶ νομὴν σωτήριον, Λέων θεόφρον ἄγιο,
αἰρετικούς ἐκδιώξας, καὶ θάκερ θῆρας ἀγρίους.

Θεοτοκίον.

Κατάνης ὁ πολύφωτος, ἀστήρ καὶ διαυγέσα-
τος, τερατουργὸς Ἱεράρχης, Λέων ὁ μύσης
Τριάδος, κυρίως Θεοτόκον σε, Ἄγνη τρανώς ἐ-
κήρυξε, νῶ καὶ ψυχῇ καὶ σώματι· ἦν καὶ ἡμεῖς
ἀνυμνοῦμεν, σαφῶς Θεοῦ ὡς Μητέρα.

Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Ἀίνων, τὰ Στιχηρὰ
τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία,
κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Τιμοθέου,
τοῦ ἐν Συμβόλοις.

Εἰς τὸν Εσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Προσόμοια
Στιχηρὰ.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Θεόφρον Τιμόθεε, δι' ἐγκρατείας πολ-
λῆς, καὶ συντόνου δεήσεως, τῶν παθῶν
σκιρτήματα, παντελῶς ἐξηφάνισας· καὶ ἀπα-
θείας χάριν δεξάμενος, δοχεῖον ὡφθης τοῦ θείου
Πνεύματος· ὅθεν τὰ πνεύματα, ἀπελαύνεις πάν-
τοτε, τὰ πονηρὰ, ζῶν καὶ μετὰ θάνατον, θεο-
μακάριστε.

Πάτερ Θεόφρον Τιμόθεε, τοῦ Ἀβραάμ μι-
μητῆς, ἀψευδῆς ἐχηρημάτισας, θεραπεύων
πάντοτε, τοὺς πρὸς σὲ καταφεύγοντας· Ἰωβ
ἐκτίσω τὸ ἐν τοῖς πόνοις στερρόν· Δαυὶδ τὸ
πρᾶον ἀνατεινόμενος, βίον ἰσαγγελον, ἐπὶ γῆς
διήνυσας· τῶν ὀρεκτῶν, ἔφθασας τὸ ἔσχατον,
ὑπὲρ ἡμῶν δυσωπῶν.

Πάτερ ἱερέ Τιμόθεε, τῆς σωφροσύνης εἰκῶν,
ἐγκρατείας ὑπόδειγμα, εὐσεβείας ἴνδαλ-
μα, καὶ πηγὴ κατανύξεως, ὀρθοδοξίας ἔρεισμα
ἄσειστον, τῶν ἰαμάτων ρεῖθρον ἀένναον, ἥλιος
ἄδυτος, τέκνον θείας χάριτος, καὶ Μοναστῶν,
ὡφθης ἐγκαλλώπισμα, σεβασμιώτατε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οἷλος ὁ βίος μου ἄσωτος, ἡ δὲ ψυχὴ ἀσελ-
γῆς, καὶ τὸ σῶμα παμμίαιρον, καὶ ὁ νοῦς
ἀκάθαρτος, καὶ τὰ ἔργα παμβέβηλα, καὶ ὅλος
ὄντως εἰμὶ ὑπεύθυνος, τῆς καταδίκης καὶ κα-
τακρίσεως· πῦ νῦν πορεύσομαι, καὶ πρὸς τίνα
φεύξομαι, εἰμὴ πρὸς σέ; Δέσποινα σπλαγχνί-
σθητι, καὶ δεῦρο σῶσόν με.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ο τοῦ παραδόξου θαύματος! ὦ μυστηρίου
φρικτοῦ! ὦ φρικτῆς ἐγχειρήσεως! ἡ Παρ-
θένης ἔλεγεν, ἐν Σταυρῷ ὡς ἐώρακεν, ἐν μέσῳ
δύο ληστῶν κρεμάμενον, ὃν ἀνωδίως φρικτῶς
ἐκύησεν· ἔκλαιε λέγουσα· Οἴμοι Τέκνον φίλ-
τατον! πῶς ὁ δεινός, δῆμος καὶ ἀχάριστος,
Σταυρῷ προσήλωσε;

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγομεν τὸν
Κανόνα, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Σὲ τῶν Μοναστῶν τὸ κλέος μέλπω μάκαρ.

Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων. Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**ἴσωμεν ὠδὴν τῷ Θεῷ, τῷ ἐκ πικρᾶς δου-
» λείας, Φαραῶ ῥυσαμένῳ Ἰσραὴλ, καὶ ἐν
» πυρίνῳ στύλῳ, καὶ φωτὸς νεφέλῃ καθοδη-
» γήσαντι, ὅτι δεδόξασται.

Σὲ τὸν νοητὸν ἀστέρα, τὸν ἐν τῷ ὕψει Πάτερ,
τῆς ἐγκρατείας ἀναλάμπσαντα φαιδρῶς,
καὶ τῶν Πιστῶν καρδίας καταυγαίζοντα, μά-
καρ Τιμόθεε, ἀνευφημοῦμεν αἰεὶ.

Εχῶν πρὸς Θεὸν ἐκτενές, τῆς διανοίας ὄμ-
μα, τῆς ἀμελείας τὸν ὕπνον, ἐκ ψυχῆς
ἀπετινάξω Πάτερ, καὶ ναὸς ἐγένου θείου Πνεύ-
ματος, καὶ ἀγιάσματος τόπος Τιμόθεε.

Τὰς τοῦ πονηροῦ μαχαναῖς, τῇ ταπεινώσει
Πάτερ, συμπεφραγμένους διήλθες ἀβλαβῶς,
καὶ πρὸς Θεὸν ὑψώθης, καὶ αὐτοῦ τῇ δόξῃ δια-
παντός, ἐντρυφᾶς μάκαρ Τιμόθεε.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀνερμηνεύτως Θεὸν, τὸν Ποιητὴν τῶν ὄ-
λων, ἐν τῇ γαστρὶ συλλαβοῦσαν, καὶ σαρκί
ὡς ἀληθῶς τεκῆσαν Θεοτόκον Κόρην, καὶ παρ-
θενεύουσαν, ὕμνοις τιμήσωμεν.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**τερέωμά μου Σωτὴρ ὑπάρχεις, καταφυγὴ
» μου καὶ δύναμις· σαλευθεῖσαν τὴν καρ-
» διάν μου, στερέωσον εἰς τὸν φόβον σου· ὅτι
» οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Οἰκτεῖρων πάντας τῇ συμπαθείᾳ, ἄλλος Ἀ-
βραάμ ἐχηρημάτισας, δεξιούμενος τῆς πᾶν-
τοθεν, παραβάλλοντος ὦ Τιμόθεε, καὶ δι' αὐτῶν
τὸν πάντων, θεραπεύων Θεόν.

Νεκρώσας μέλη τὰ ἐπὶ γῆς σου, Πάτερ, ὡς
φησὶν ὁ Ἀπόστολος, τῆς ζωῆς τῆς ἐπου-
ρανοῦ, συμμετοχος ἀναδέδειξαι, ἐν ἧ τῶν τι-
μώντων σε, αἰεὶ μέμνησο.

Ανατολή σου τῶν ἔργων Πάτερ, ἥλιος γεγένησαι ἄδυτος, ταῖς ἀκτίσι τῶν ἀγῶνων, τὰ πέρατα καταυγάζων αἰεὶ, καὶ τῶν δαιμόνων λύων τὴν σκοτόμαιναν.

Θεοτοκίον.

Αγνή Παρθένε τῆ Βασιλέως, τῶν βασιλευόντων Γεννήτρια, ταῖς σειραῖς μου τῶν πταισμάτων, διάρρήξον καὶ ὀδήγησον, πρὸς μετανοίας τρίβους ταῖς πρεσβείαις σου.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Παρθένος τῷ σώματι σὺ ἀναδέδειξαι, πιστὸς τῷ ποιήσαντι σὺ πεφανέρωσαι, Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε ὅθεν καὶ συνευφραίνῃ, ταῖς φρονίμοις Παρθένοις· πίστει δὲ συγχορεύεις, τοῖς ὁσίοις Πατράσιν ἡμῖν δὲ ἐπεφάνης βρῦων τὰ θαύματα.

Θεοτοκίον.

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἀνελε τῷ Σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· γνώτωσαν πῶς ἰσχύει, Ὁρθοδόξων ἡ πίστις· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου μόνε φιλάνθρωπε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τῆ Θεῆ, ῥομφαία διήλθε σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἠνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκθεσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν σου· ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ξ ὄρους κατασκίου, Λόγε ὁ Προφήτης,
• τῆς μόνης Θεοτόκου, μέλλοντος σαρκουῦσθαι, θεοπτικῶς κατενόησε καὶ ἐν φόβῳ,
• ἐδοξολόγει σου τὴν δύναμιν.

Σὺ ταῖς προσευχαῖς, αἰεὶ ὠχυρωμένος, τὰ τῶν νοητῶν, ἐχθρῶν τόξα καὶ βέλη, ὡς περ νηπίων τοξεύματα ἐλογίσω, Πάτερ αἰοίδιμε Τιμόθεε.

Τὸν τῆς πρὸς ἡμᾶς, Χριστοῦ οἰκονομίας, σχέσει προσκυνῶν, θεόφρον χαρακτήρα, πείραν ὑπέστης μαστίγων ὑπὸ τῶν τοῦτον, ἀπαρνούμενων ὧ Τιμόθεε.

Ως τις ἀνδρῆς, ἀσάλευτος ὑπῆρξας, ἐν τῇ πρὸς Θεόν, αἰεὶ δοξολογία, μηδ' ὀπωσοῦν ἀναπαύσεως ἐν ταῖς ταύτης, ὥραις μετέχων ὧ Τιμόθεε.

Θεοτοκίον.

Νέον ἐπὶ γῆς, ἐγέννησας Παῖδιον, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς, πρὸ πάντων τῶν αἰώνων, γεγεννημένον ἀρρέυστως, Μήτηρ ἀγία, Χριστιανῶν ἡ ἐπανόρθωσις.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ζόφον τῆς ψυχῆς μου διασκέδασον,
• φωτοδότα Χριστέ ὁ Θεὸς ὁ τὸ ἀρχέγονον σκότος διώξας τῆς ἀβύσσου, καὶ δώρησαι
• μοι τὸ φῶς τῶν προσταγμάτων σου· Λόγε,
• ἵνα ὀρθρίζων δοξάζω σε.

Νοὶ κεκαθαρμένῳ παρεστῶς τῇ Τριάδι μακάριε, καὶ ταῖς ἐκείθεν ἀκτίσι πυρσευόμενος Πάτερ, τῆς ἐν σκότει ἡμᾶς κινδυνεύοντος, τῶν ψυχικῶν παθημάτων, φωτίζεις ἐκάστοτε.

Τὴν σάρκα ἐγκρατεία, τὴν ψυχὴν ἀπαθεία κοσμούμενος, τῆ Βασιλέως τῶν ὄλων, θεράπων ἐγνωρίσθης, καὶ παρ' αὐτοῦ ἐναργεῖς, ταῖς τῶν θαυμάτων ἐδέξω, Τιμόθεε χάριτας.

Οὐ γνῶμη περιέργῳ, ἀλλ' ἀπλάστῳ καρδίᾳ αἰτήσασα, ἡ προσελθοῦσά σοι στεῖρα, διὰ πιστοῦ οἰκέτου, εὐτεκνος δεικνυται ἐξ ἀτεκνίας, ὑμνοῦσα Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Οικήσας ἐν γαστρὶ σου, ὁ οἰκῶν ἐν ὑψίστοις, σὲ ἀπειργάσατο, οὐρανῶν πλατυτέρα, Μαρία Θεοτόκε· ὃν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν ὡς ἀγαθὴ, μὴ ἐλλίπης πρεσβεύειν Θεόνυμφε.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Ι**λάσθητί μοι Σωτήρ· πόλλαι γὰρ αἱ ἀνομίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Καλῶς σου διατηρῶν, τὸ παρθενίας ἀξίωμα, ἐν ὅλῃ σου τῇ ζωῇ, γυναίω οὐδέποτε, κατ' ὄψιν συνέτυχες, τὴν ἐκ τούτου βλάβην, παντελῶς ἀποκρουσάμενος.

Λιμένι τῷ νοητῷ, ἐγκαθωρμίσθης τοῖς κύμασι, τῶν ἡδονῶν μὴ βραχεῖς, παμμακάριε Τιμόθεε, ἀλλὰ ταῖς τοῦ Πνεύματος, ζωηφόροις αὔραις, εὐπλοήσας, παναοίδιμε.

Εμάκρυνας ψαλμικῶς, ἐν ὄρεσι διαιτώμενος, καὶ ταῖς ἐρήμοις αἰεὶ, σοφῆ ἀυλιζόμενος· ἕως οὗ εἰσήλασας, εἰς Θεοῦ τὴν πόλιν, τὴν οὐράνιον Τιμόθεε.

Θεοτοκίον.

Ονώτοις χερουβικοῖς, ἀπεριγράπτως καθήμενος, περιγραπτῶς, ἐν τῇ σῇ, κοιλίᾳ ἐνώκησε, σαρκὶ οὐ Θεότητι, καὶ ἐκ σου προήλθε, διασωζων με Πανάμωμε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ος ἀστήρ πολύφωτος ἐκ τῆς Ἐώας, ἀναλάμψας ἠΰγασας, ἐν ταῖς καρδίαις τῶν Πιστῶν, ταῖς ἀρεταῖς τῶν θαυμάτων σου, θαυματοφόρε θεόφρον Τιμόθεε.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΑ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Τιμοθέου τοῦ ἐν Συμβόλοις.

Στίχοι.

Καὶ ζῶντα Τιμόθεε καὶ τεθνηκότα,
Τιμᾶ Θεὸς ζώντων σε καὶ τεθνηκότων.

Εἰκάδι Τιμόθεον πρώτη κατὰ σῆμα κάλυψεν.

Οὗτος ὁ μακάριος, ἐξ ἀπαλῶν τῶν ὀνύχων τὸν μονήρη βίον ὑποδύς, δι' ἐγκρατείας πολλῆς καὶ συντόνου δεήσεως τῶν παθῶν τὰ σκιρτήματα ἐξαφανίσας, καὶ ἀπαθῆς γενόμενος, δοχεῖον ὄφθη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, παρθένος ἕως τέλους καὶ ψυχῆ καὶ σώματι διαμείνας. Γυναῖκα οὐδέποτε εἰς ὄψιν ἔλθειν ἠθέλησεν. Ἐν ὄρεσι διαιτώμενος καὶ ἐν ἐρήμοις αὐλιζόμενος, τῶν δακρῶν τῆ δρόσω τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἤρδαιεν. Ὅθεν καὶ χαρίσματα ἰαμάτων ἔλαβε· δαίμονα γὰρ ἐξ ἀνθρώπων ἀπήλασε, καὶ πᾶσαν ἄλλην νόσον ἐθεράπευσεν. Οὕτω βεβιωκώς, ἐν γῆρα καλῶ καταλύει τὸν βίον, καὶ πρὸς Κύριον ἐκδημεῖ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Εὐσταθίου, Πατριάρχου Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ πρώτου ἐν Βασιλευσίᾳ Χριστιανοῦ· ὅς τις τῆς ὀρθοδοξίας τὰς ἀκτῖνας δεχόμενος, πάντας τοὺς ἐπὶ λόγῳ σοφίας ἀπανταχοῦ τῆς οἰκουμένης ἐπισυνάξων ἐκπέμπει, ὧν εἰς ἦν καὶ οὗτος ὁ Ἅγιος· ὅς καὶ παρῶν ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν πρώτῃ Συνόδῳ τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ Σινοφόρων Πατέρων, τὸ δόγμα μὲν τῆς εὐσεβείας κρατῶντων, ἐξελέγχην δὲ καὶ ἀνατρέπων τοὺς τῆς θείας φύσεως τὴν τομὴν ἐπισάγοντας, καὶ τὸν Υἱὸν κτίσμα λέγοντας, καὶ τῆς Πατρικῆς τιμῆς ἀλλοτριούντας.

Διὰ οὖν τὴν ἔνθεον αὐτοῦ παρρησίαν, καὶ τὸν ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ζῆλον, φθόνον ὠδίνησαν κατ' αὐτοῦ Εὐσεβίος ὁ Νικομηδείας, Θεόγνης ὁ Νικαίας, καὶ Εὐσεβίος ὁ Καισαρείας, καὶ οἱ λοιποὶ, ὅσοι τῆς ἀρειανικῆς βλασφημίας, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν, ἀθείας ἐτύγχανον κοινωνοί· καὶ ἐν σχήματι τῆς κατὰ πάροδον ἐπισκέψεως (καὶ γὰρ τὴν ἐπεὶ τὰ Ἱεροσόλυμα πορείαν ἐπλάσαντο) ἐν Ἀντιοχείᾳ παραγενόμενοι, τὴν τῷ Ἁγίῳ καταψηφισάμενοι καθάρισαν· Ὅτι δὴ, φασί, γύναιον ἑταιρικόν (ὑπ' αὐτῶν ἐπὶ μεγάλοις δώροις καταπεισθὲν), ἀρτιγενὲς παιδίον ἐπιφερόμενον, προσῆλθεν αὐτοῖς, ἐκ συνοουσίας τοῦ Εὐσταθίου συνεληφέναι λέγον, καὶ τιτοκίναί τὸ ἐπιφερόμενον βρέφος. Καὶ γὰρ ἦσαν τοῦ τοιούτου δράματος αὐτοῦργοι· οἱ τινες ὄρκω μόνω τὴν κατηγορίαν βεβαιῶσαι τὸ γύναιον ἀπαιτήσαντες, εὐθὺς τοῦ Ἁγίου τὴν καθάρισιν καταψηφίζονται, καὶ τὸν Βασιλεῖα πείθουσιν ἐξορίαν ἀποφύνασθαι κατ' αὐτοῦ· καὶ ἐπέμψθη διὰ τῆς Θράκης εἰς Φιλίππους πόλιν Μακεδονίας, ἔνθα καὶ τὸν βίον κατέλυσεν.

Ἐκατὸν δὲ χρόνων διαγενομένων, κατὰ τοὺς χρόνους τῆς βασιλείας Ζήνωνος, ἀνήχθη τὸ ἅγιον αὐτοῦ λείψανον, καὶ παρεπίμψθη εἰς Ἀντιόχειαν, παντὸς τοῦ πλήθους προχυθίντες τοῦ ἄστεος ἀπὸ μελίων δεκαοκτῶ, καὶ μετ' ἕμνων καὶ φώτων καὶ θυμιαμάτων δεξαμένων αὐτό. Τοῦτον καὶ ὁ τίμιος Χρυσόστομος ἐγκωμίοις ἐτίμησε.

Λίγεται δὲ, ὅτι τὸ συκοφαντήσαν τὸν Ἅγιον Εὐσταθίου γυναῖκα, νόσω χαλεπῇ περιπεσόν, τὴν κατ' αὐτοῦ πᾶσαν ἐξαγορεύσει· ἐπιβουλήν, καὶ τῶν ὑποθεμένων ἕκαστον ἐξαγγε-

λαι· καὶ ὅτι ἐπὶ χρήμασιν ὑπ' αὐτῶν ἐξαπατηθεῖσα, καὶ πεισθεῖσα, τὴν κατηγορίαν ἐξένεγκε. Τὸν μὲντοι ὄρκον παραλογίσασθαι, καὶ μὴ παντελῶς διαψεύσασθαι· ὑπό τινος γὰρ Εὐσταθίου χαλκίως, συμφθαρέντος αὐτῇ, γεννηθῆναι ἔφη τὸ βρέφος.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου, Ἐπισκόπου Ἀμαστρίδος.

Στίχ. Ὁ Γεώργιος, καὶ λιπὼν τὸ σαρκίον,
Πολλοῖς γεωργεῖ ψυχικὴν σωτηρίαν.

Οὗτος εὐσεβῶν ἔφν γενέων, Θεοδώρῳ καὶ Μεγεβοῦς προσταγερευομένων, τὴν Κρῶμην δὲ πατρίδα κεκτημένων· οἱ τὸν βίον ἐν ἀπαιδίᾳ διανύοντες, εὐχῆ καὶ νηστεία τὸ Θεῖον ἐλιτάνεον, δοθῆναι αὐτοῖς τέκνον, ὃ καὶ γέγονε. Διὰ γὰρ θείας φωνῆς, τὴν τε σὺλληψιν, καὶ τὴν κλήσιν, καὶ τὸ τῆς ἱερωσύνης χάρισμα τοῦ μέλλοντος ἐξ αὐτῶν τεχθῆναι, πρὸς βαθὺ γῆρα ἐλάσαντες, ἐμυήθησαν. Τεχθέντος δὲ αὐτοῦ, καὶ τὰ τῆς νεότητος ἡδέα ἀπωθουμένου, καὶ τῶν μενόντων ἀντιποιομένου, καὶ τῶν μαθημάτων, τῶν τε θείων, τῶν τε ἀνθρωπίνων μηδὲως καταλιγωροῦντος, θεωροῦντες οἱ γονεῖς αὐτοῦ τὸν καλὸν δρόμον τοῦ παιδός, ἐδόξαζον τὸν Θεόν.

Ἰκανῶς οὖν παιδευθεὶς, καὶ τῆς πατρίδος ἀπαναστὰς καταλαμβάνει τὸ ὄρος τῆς Συρικῆς· καὶ εὐρὼν γίροντα ἐκεῖσε τίμιον, παρ' αὐτοῦ λαμβάνει τὸ Ἀγγελικὸν σχῆμα. Καὶ τὸν βίον ἰκεῖνου λιποντος, τὴν Βόνισσαν καταλαμβάνει, πάσῃ σκληραγωγίᾳ καὶ ἀσκήσει ἑαυτὸν καθυποβαλὼν. Ἐπεὶ δὲ ὁ τῆς Ἐκκλησίας Ἀμαστρίδος Πρόεδρος ἀπεβίω, καὶ μὴ βουλόμενος, ἀνάγεται οὗτος ὁ Ἅγιος εἰς τὸν τῆς Ἀρχιερωσύνης θρόνον, ὡς λύχνος ἐπὶ τὴν λυχνίαν, ψῆφω θείᾳ καὶ συμφωνίᾳ ἱερέων.

Ἀπάραιτος δὲ αὐτοῦ τῆς Βασιλευούσης, καὶ τὸν αὐτοῦ θρόνον καταλαβόντος, ἐμοῦ πάντα ἐτελείτο καὶ ἰσοποδίζοντο· διατάξεις ἱεραὶ, εὐκοσμία τοῦ Βῆματος, κατάστασις τοῦ ἱερατικοῦ συστήματος, ὀρφανῶν καὶ χηρῶν προστασία καὶ πτωχοτροφία, χρεῶν ἀποκοπαί, καὶ ἡ πρὸς τὸ Θεῖον εὐσέβεια· πρὸς τούτοις δὲ καὶ Θεοσημεῖαι, καὶ τεράστια παντοῖα τελούμενα δι' αὐτῆ. Οὕτω καλῶς τὸν βίον περάνας, τῶν τῆδε μετίστη, ἐν εἰρήνῃ τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ ἀποδούς.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ ἐν Ἁγίοις Πατῆρ ἡμῶν Ἰωάννης, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ὁ ἀπὸ Σχολαστικῶν, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Χριστοῦ τέθνηκας ὁ Σχολαστικὸς θύτης,
Καὶ τῶν μακρῶν σου νῦν σχολὴν ἄγεις πόνων.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Ζαχαρίας, Πατριάρχης Ἱεροσολύμων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Μακάριος εἶ καὶ θανὼν Ζαχαρία,
Ζαχαρία πρόεδρε γῆς μακαρίας.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** δὲ Ἀγγέλου Παῖδας, ἐκ πυρός διασώσας,
» καὶ τὴν βροντῶσαν κάμινον, με-
» ταβαλὼν εἰς δρόσον, εὐλογητός εἶ ὁ Θεός,
» ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σθέσας παθῶν τὴν φλόγα, τῶν δακρῶν τῆ δρόσω, χάριν θαυμαίων ἔβλυσας· δι' ὧν ἀ-

ποκαθαίρεις τοὺς μολυσμοὺς, τῶν παθημάτων Τιμόθεε.

Μακαρισμοῦ τοῦ Θεοῦ ἀψευδῶς τετύχηκας, τὴν τῶν πραέων Ὅσιε, κληρονομήσας χώραν, καὶ τῆς χαρᾶς τῶν ἐκλεκτῶν ἐμφορβήμενος.

Λύσιν ἀμαρτημάτων, τοῖς τελῆσιν ἐκ πόθου, τὸ ἱερόν μνημόσυνον, τῆς μεταστάσεώς σου, ὡς παρρησίαν εὐρηκῶς, Παμμακάρα αἴτησαι.

Θεοτοκίον.

Λελυτρωμένοι πάντες, τῆς ἀρχαίας κατάρσας, τῷ παναγίῳ τόκῳ σου, εὐλογημένη, σὲ εὐλογοῦμεν Θεοτόκε ἀμίαντε.

ᾠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** στεγάζων ἐν ὕδασι, τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ,
 » ὁ τιθεὶς θαλάσση ὄριον ψάμμον, καὶ
 » συνέχων τὸ πᾶν· σὲ ὑμνεῖ ἥλιος, σὲ δοξάζει
 » σελήνη, σοὶ προσφέρει ὕμνον πᾶσα κτίσις,
 » τῷ Δημιουργῷ καὶ Κτίστῃ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παθοκτόνως γεγένησαι, δι' ἐγκρατείας πολλῆς, καὶ συντόνου Πάτερ τῆς ἀγρυπνίας, ἀναβάσεις αἰεὶ, ἀρετῶν Ὅσιε, μελετῶν ἐν καρδίᾳ, καὶ ἐκ δόξης βαίνων ἐπὶ δόξαν, τῆς ἀτελευτητύτου, ζωῆς καὶ ἀφθαρσίας.

Ος θυμίαμα Ὅσιε, τὰς προσευχάς σου Θεῷ, τῷ καθαρωτάτῳ, σὺ προσεεγγκας καθαρᾶς ἐκ ψυχῆς, θείαν ἐνέργειαν, παρ' αὐτοῦ ἐκομίσω τῶν θαυμάτων, δοκίμονας ἐλαύνειν, καὶ τὰς τῶν ἀνθρώπων ἰᾶσθαι ἀσθενείας.

Μισοπόνηρος, ἀκακος, καὶ συμπαθῆς καὶ πραῦς, καὶ δικαιοσύνη κεκοσμημένος, Πάτερ γέγονας, ὅσιος, ἀμεμπτος, ἀπεχόμενος πάσης ἀδικίας, στύλος Μοναζόντων ὅθεν σε τιμῶμεν, Πιστοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μόνην σε ἐξελέξατο, τὴν καλ' ὄνην Ἰακώβ, τοῦ Πατρὸς ὁ Λόγος, καὶ σοῦ ἐν μήτρᾳ κατεσκηνώσε, καὶ ὡς ἠδύοκησεν, ὑπὲρ πάντας ὠραῖος τῆς ἀνθρώπους, Πάναγνε προῆλθε, τὴν ἀμαυρωθεῖσαν, ἡμῶν καθαίρων φύσιν.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ
 » ἐγείρας κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν οἴκῳ
 » Δαυὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ· ἐν οἷς ἐπεσκεύαστο
 » ἡμᾶς, ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, καὶ κατεύθυνεν ἡ-
 » μᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Αγισύνης τέμενος, κατανύξεων πηγῇ, συμπαθείαν ρεῖθρον, ἀνεδείχθης Σοφῆ, ἀγάπης τε ἀπειρον πέλαγος, Κυρίου θαλάσσης ἀψευδῆς, καὶ ἕρανοπολίτης, καὶ Ἀγγελῶν σύσκηνον, καὶ θαυμάτων βρῦσις.

Κατακαυχᾶσθαι ἔλεον, Πάτερ κρίσεως εἰδῶς, οὐ παρείδες ξένον, ἀλλὰ πᾶσι χρησῶς, τὰ σπλάγγνα διηνοίξας Ὅσιε, πατήρ χρηματίσας ὄρφανῶν, καὶ τῶν χηρῶν προστάτης, καὶ γυμνῶν ἀμφίασις, καὶ τροφή πεινῶντων.

Απὸ τῆς γῆς ἐχώρησας, πρὸς αὐτὸν τὸν οὐρανόν, ἔνθα εἶχες ἔτι περιῶν ἐν σαρκί, καλῶς τὸ πολίτευμα Ὅσιε, ἡμῖν ἰλασμόν ἀμαρτιῶν, πρεσβεύων δωρηθῆναι, τοῖς πιστῶς τιμωσί σου, τὴν ἀγίαν μνήμην.

Ρεῖθρα ἡμῖν ἐκάστοτε, ἡ τιμία σου σορός, ἰαμάτων Πάτερ ἀναβλύζει, παθῶν ἐκχύσεις παντοίων ξηραίνοντα, καὶ πᾶσαν ἀρδεύοντα ψυχὴν, πρὸς εὐκαρπίαν θείαν, ἱερέ Τιμόθεε τοῦ Χριστοῦ θαλάσσης.

Θεοτοκίον.

Ρήμασι σοῖς ἐπόμενοι, γενεαὶ τῶν γενεῶν, Μακαρία σὲ μακαριοῦσιν αἰεὶ· Θεὸν γὰρ τὴν ὄντως μακάριον, ἐκύησας ἀχραντε Ἀγνή, τὸν πάντας μακαρίους, τοὺς αὐτῷ δουλεύοντας, ἀψευδῶς ποιοῦντα.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθροῦ Ἀκολουθία, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΒ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς εὐρέσεως τῶν λειψάνων τῶν Ἁγίων Μαρτύρων τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς.

Ταῖς πολυτρόποις ἰδέαις τῶν βασάνων, ἐναπεκδυσάμενοι τῆς τῆς νεκρώσεως, χιτῶνας Μάρτυρες ἐνδοξοὶ, τῆς ἀφθαρσίας, θείον ἰμάτιον ἐνεδύσασθε· καὶ νῦν τὰ οὐράνια περιπολεύετε, τῷ Θεῷ κῶθρον ὡπάντοτε, παρεστηκότες, λελαμπρυσμένοι θαυμακάριστοι· ὅθεν ἐν πίστει τὴν ὑπέρλαμπρον, μνήμην ὑμῶν ἐορτάζομεν, καὶ λειψάνων τὴν θήκην, ἱερῶς περιπτυσσόμεθα.

Εξ ἀσθενείας βροτῶν δύναμις θεία, ἰάσεων πρόεισι τοῖς προσπελάζουσι· κόνις βραχεῖα τοῦ σώματος, τῶν Ἀθλοφόρων, πηγᾶς θαυμάτων βρῦει ἐν χάριτι· προσέλθωμεν ἀνδρωποὶ καὶ ἀρυσώμεθα, ῥῶσιν ψυχῆς, ῥῶσιν σώματος, ἀναβοῶντες, χαριστηρίου φωνᾶς καὶ λέγοντες· Σῶτερ τοῦ κόσμου, δι' ὃν ἤθλησαν, οἱ σεπτοὶ Ἀθληταὶ καρτερώτατα, ταῖς αὐτῶν ἰεσείαις, πάσης βλάβης ἐλευθέρωσον.

Οί ἐπὶ χρόνους μακρὰς ἐγκεκρυμμένοι καλλίνικοι Μάρτυρες νῦν πεφανέρωνται, καθάπερ ὄλθος πολύτιμος, τὴν Βασιλίδα, καταπλουτίζοντες πασῶν πόλεων, παλαίμας φερόμενος, Ἀρχιερέως σοφοῦ, καὶ εἰς ναὸν κομιζόμενοι, σεπτῶς τὸν Θεῖον, καὶ τοῖς αἰτούσι διανεμόμενοι, εἰς πᾶσαν ῥῶσιν, εἰς ὠφέλειαν, εἰς φωτισμὸν, εἰς ἀντίληψιν, τῶν αὐτοῦς δεχομένων, ὡς πιστοὺς Θεοῦ Σεράποντας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ε'ξαγορεύσω ἀγνή σοι Θεοτόκε, τὰ δεινά μὲ πταιίσματα· εἰ γὰρ καὶ κρύψω αὐτὰ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ἀνοιγομένων, πασῶν τῶν βίβλων φανερωθήσονται. Ὁμματα ἐρρύπωσα, βλέπων τὰ ἄταπα· χεῖρας ἀθέσμως ἐμόλυνα, ταῖς αἰσχουργίαις· σῶμα ἠχρεῖωσα ὁ ταλαίπωρος· καὶ τὴν ψυχὴν μὲ ἐτραυμάτισα, ἀμαρτίαις· ἐλέησον οἴκτειρον, καὶ μερίδος με δεῖξον, σωζομένων ταῖς πρεσβείαις σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ καθορῶσα, ἐν ξύλῳ κρεμάμενον τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεόν, τὸν ἐφ' ὑδάτων κρεμάσαντα, τὴν γῆν ἀσχέτως, καὶ πᾶσαν κτίσιν δημιουργήσαντα· καὶ γὰρ ἀναστήσομαι, καὶ δοξαστήσομαι, καὶ τὰ τοῦ Ἄδου βασιλεία, συντρίψω σθένει, καὶ ἀφανίσω τούτῃ τὴν δύναμιν, καὶ τοὺς δεσπίας ἐκλυτρώσομαι, τῆς αὐτοῦ κακουργίας ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ Πατρὶ τῷ ἰδίῳ, προσαγάγω ὡς φιλόνηθρωπος.

✠

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκεται ὁ Κανὼν, τῶν Ἀγίων.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἀρματῆλάτην Φαραῶ ἐθύθισε, τερατουργοῦσα ποτὲ, Μωσαϊκὴ ράβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν·
» Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν,
» ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Μαρτυρικαῖς ἠγλαϊσμένοι χάρισι, καὶ τῷ μεγάλῳ φωτὶ, ὀλολαμπεῖς πόθῳ, παρεστῶτες Μάρτυρες, τὰ νέφη τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ παθῶν τὸν χειμῶνα, διασκεδάσατε χάριτι, τοῦ παντοδυναμοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Α'νατεθεῖς ὁ τῶν Μαρτύρων ὄμιλος, τῷ παντεπόπτῃ Θεῷ, καὶ τῷ αὐτοῦ πόθῳ, ταῖς ψυχὰς προσδήσαντες, διέλυσαν τὸν σύνδεσμον, τῆς κακίας καὶ λύσιν, ἀμαρτημάτων βραβεύουσι, πίστει τοῖς αὐτοῦς μακαρίζουσι.

Οί φανερῶς τὸν πονηρὸν συντρίψαντες, πόνοις ἀθλήσεως, καὶ φθονερῶς χρόναις, πλείοσι κρυπτόμενοι, σήμερον πεφανέρωνται, καὶ χερσὶν Ἱερέως, Θεόφρονος συγκομίζονται, κόσμῳ σωτηρίαν βραβεύοντες. Θεοτοκίον.

Ε'ξ ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ῥῦσαί με, Παρθενομῆτορ ἐχθρῶν, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον, ἀρατὸν γεννήσασα, ἀόρατον ὑπάρχοντα· καὶ παθῶν μου τὸν σάλον, τῇ σῇ γαλήνῃ κατεύνασον, μόνη τῶν βροτῶν ἐπανόρθωσις.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐρανίας ἀψίδος, ἀραφωργέ Κύριε, καὶ ἱεῖς
» Ἐκκλησίας δομητορ, σὺ με στερέωσον,
» ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης,
» τῶν Πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη φιλόνηρωπε.

Πυρωθέντες τῷ πόθῳ, τῷ Θεϊκῷ Μάρτυρες, πῦρ τῆς ἀθείας, αἱμάτων ρεῖθροις ἐσθέσατε· καὶ ἀναλάμψαντες, φωτοειδεῖς ὡς ἀστέρες, πᾶσαν τὴν ὑψηλίον κατεφαιδρύνετε.

Α'παστράπτει Μαρτύρων, τὰ φωταυγῆ λείψανα, φέγγος ἰαμάτων, τοῖς πίστει τούτοις προστρέχουσι· χάριν γὰρ ἠντλησαν, ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ Σωτῆρος, τούτου τὸ ἐκούσιον, Πάθος ζηλώσαντες.

Οί τῆς πίστεως πύργοι, τὰ τοῦ Χριστοῦ θύματα, χρόνον ἐπιμήκιστον, ἤδη κατακρυπτόμενοι, νῦν πεφανέρωνται, Ἀρχιερέως παλάμη, εὐσεβῶς ὁσίως τε, συγκομίζόμενοι.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε μόνη τεκοῦσα, τὸν τοῦ παντός Κύριον. Χαῖρε τὴν χαρὰν τοῖς ἀνθρώποις, ἢ προξενήσασα· Χαῖρε κατάσκιον, καὶ ἀλατόμητον ὄρος. Τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, χαῖρε Παναμίωμε.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου.

Τὴν πλάνην τοῦ ἐχθροῦ, φανερῶς καθελόντες, ἐν ἔτεσι πολλοῖς, φθονερῶς κεκρυμμένοι, ἡμῖν πεφανέρωσθε, παναοιδίμοι Μάρτυρες, Σεραπεύοντες, τὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν πάθη, καὶ ἰώμενοι, ταῖς τῶν σωματίων ὀδύνας, εἰς δόξαν Θεοῦ ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κυβέρνησον Ἀγνή, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, καὶ οἴκτειρον αὐτήν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, βυθῷ ὀλισθαίνουσαν, ἀπωλείας Παναμίωμε· καὶ ἐν ὥρᾳ με, τῇ φοβερᾷ τοῦ θανάτου, ἐλευθέρωσον, κατηγορούντων δαιμόνων, καὶ πάσης κολάσεως.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ σοῦ τῆς καθαρᾶς, καὶ ἀμώμης Παρθένου, διήλθεν ἀληθῶς, τὴν καρδίαν ῥομφαία,

Σταυρῶ ὡς ἑώρακας, τὸν Υἱὸν σου ὑψόμενον, παναμώμητε, εὐλογημένη Μαρία, τὸ προσφύγιον, αἱμαρτωλῶν Θεοτόκε, πιστῶν τὸ κραταίωμα.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ύ με ἰσχύς, Κύριε, σύ με καὶ δύναμις σύ
» **Σ** Θεός μου, σύ μου ἀγαλλίαμα, ὁ πατρι-
» κούς κόλπους μὴ λιπών, καὶ τὴν ἡμετέραν
» πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῷ Προ-
» φήτῃ, Ἄβθακούμ σοὶ κραυγάζω· Τῇ δυνάμει
» σου δόξα φιλόνηρωπε.

Σοῦ τὴν σφαγὴν, καὶ τὸν ἐκούσιον θάνατον, Ζωοδότα δῆμος ἐπεπόθησε, τῶν Ἀθλητῶν, καὶ πολυειδεῖς, πόνους ὑπομείνας, εἰς ἄπονον μεταβέβηκε, καὶ θείαν εὐφροσύνην, μελωδῶν εὐχαρίστως· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλόνηρωπε.

Τῷ τοῦ Σταυρῶ, περιφραζάμενοι θώρακι καὶ ἀγάπῃ, θεία κρατυνόμενοι, συνασπισμὸν ἔλυσαν ἐχθροῦ, καὶ τὰς παρατάξεις, τὰς τούτῃ πίστει ἠφάνισαν, οἱ Μάρτυρες οἱ θεῖοι, μελωδοῦντες προθύμως· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλόνηρωπε.

Ταῖς καλλοναῖς, τῶν ἀρετῶν φαιδρυνόμενοι, ἐξ αἱμάτων, χλαῖναν ἐξολίσθητε, ἠρυθρωμένην μαρτυρικῶν· σκῆπτρον δὲ καθάπερ, Σταυρῶ τὸ τρόπαιον φέροντες, Χριστῷ συμβασιλεύειν, ἠξιώθητε ὄντως, μακαρίων ἐλπίδων λαβόμενοι.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ Θεοῦ, εὐλογημένη Πανάμωμε, Ἀθλοφόρων, θεῖον ἐγκαλλώπισμα, ἢ ἕρανώσασα τὴν ἡμῶν, φύσιν ἀπωσθεῖσαν τῇ συμβουλίᾳ τοῦ ὄφους, διάσωσόν με πάντων, τῶν τοῦ βίου σκανδάλων, καὶ τυχεῖν σωτηρίας ἀξίωσον.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ι**να τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου
» τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ
» ἀλλότριον σκότος τὸν θεῖλαιον; ἀλλ' ἐπίστρε-
» ψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου,
» τὰς ὁδοὺς μου κατεύθυνον δέομαι.

Τῶν Ἀγίων σου Σῶτερ, χρόνον ἐπιμήκιστον κατακρυπτόμενα, τὰ ὅσα φυλάξας, ἐφάνερωσας νῦν ὡς νυδόκησας, εἰς λαοῦ σου Λόγε, ἀγιασμὸν καὶ σωτηρίαν, καὶ αἰσχύνην ἐχθρῶν βλασφημούντων σε.

Τὸν κρυμὸν τῆς ἀπάτης, θέρμη διελύσατε πίστεως Ἐνδοξοὶ, καὶ πολλῶν βασάνων, διαδράντες πολὺπλοκα θύρατρα, πρὸς τὴν ἄνω πόλιν, ἐπτερωμένοι τῇ ἀγάπῃ, κατεπαύσατε δόξης πληρούμενοι.

Καρτερίᾳ μαστίγων, πᾶσαν ἀπερράπισαν ἐχθροῦ ἀπόνοιαν, οἱ στερροὶ ὀπλῖται, καὶ

στρεβλούμενοι καὶ ἀναρτώμενοι, καὶ πυρὶ ἐνύλω, προσομιλῶντες πᾶσαν ὕλην, ἀθείας ἐνέπρησαν χάριτι.

Θεοτοκίον.

Υπερτέρα τῶν ἄνω, πέφυκας Δυναμέων Θεοχαρίτωτε, συλλαβοῦσα Λόγον, τὸν τὰ σύμπαντα λόγῳ ποιήσαντα, καὶ τεκοῦσα τοῦτον, τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ τῶν αἰώνων, γεννηθέντα ἀρρέυστως ἀμόλυντε.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ι**λάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο-
» μίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀ-
» νάγαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα· καὶ
» ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Ως κρίνα ταῖς νοπηταῖς, κοιλάσιν ἀναβλασθήσαντες, ἐνθέου πάντας ὁσμῆς, πληροῦτε πανεύφημοι, καὶ ψυχῶν ἐλαύνετε, δυσωδίαν πᾶσαν, Ἀθλοφόροι ἀξιάγαστοι.

Ιχῶρες μαρτυρικοὶ, ψυχῶν ἰῶνται τὰ τραύματα· ἐν τούτοις γὰρ τὸν ἐχθρόν, στερρόως τραυματίσαντες, ἰατρεῖον ἄμισθον, τοῖς θερμῶς αἰτούσι, θείῳ Πνεύματι γεγόνασι.

Τῷ Βασιλεῖ κατ' ἐχθρῶν, αἰτεῖσθε τὰ νικητήρια· Ἀρχιερεῖ δὲ θερμῶς, ὑμᾶς συγκομίσαντι, τὴν ἄνωθεν Μάρτυρες, παρὰ τοῦ Σωτῆρος, ἐξαιτήσασθε εὐμένειαν.

Θεοτοκίον.

Εκ σοῦ Θεὸς τοῖς θνητοῖς, σαρκὸς ἐφάνη προσλήμματι· ὁ πλῆσιος τὴν ἐμὴν, πτωχείαν Πανάμωμε, ἐκ σοῦ ἀνελάβετο, τῆς ἀθανασίας, τὰς εἰσόδους μοι δωρούμενος.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εκ τῆς γῆς ἐκλάμπαντες, φωστῆρος δίκην, ἀσεβείας ἄπασαν, ἀπεμειώσατε ἀχλὺν, καὶ τοὺς Πιστοὺς ἐφωτίσατε, Μάρτυρες θεῖαι, Τριάδος ὑπέρμαχοι.

Ὁ Οἶκος.

Ως ῥόδα μέσον ἀκανθῶν, τὰ λείψανα ἀνθῶντα, ὁσμὴν ὀρθοδοξίας πηγαίσετε ἐν κόσμῳ, Μάρτυρες ἐνδοξοὶ σεπτοί· κόσμου τὰ ὠραῖα ἀρνησάμενοι καλῶς, βασάνους ὑπεμείνατε. Βασιλεῖς ἀνομοῦντας ἠλέγξατε, τὸν Βασιλέα καὶ Δεσπότην τῶν ἀπάντων κηρύξαντες μετὰ παρρησίας· διὰ τῆτο ἕρανῃ τὰ κάλλη ὀρῶντες, ἐκτενῶς ὑπὲρ ἡμῶν τὴν ἰκεσίαν τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰώνων προσάγετε, τῶν τελούντων ἡμῶν τὰ μνημόσυνα, Μάρτυρες θεῖοι, Τριάδος ὑπέρμαχοι.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῆς εὐρέσεως τῶν λειψάνων τῶν Ἀγίων Μαρτύρων τῶν ἐν

τοῖς Εὐγενίου, ἦτις συνέβη ἐν τοῖς χρόνοις Ἀρκαδίου τοῦ Βασιλέως.

Στίχοι.

Φανέντες ἐκ γῆς Μάρτυρες κεκρυμμένοι,
Αἴρουσι πᾶσαν ἐκ προσώπου γῆς βλάβην.

Εἰκάδα δευτερίην ἀνά σепτά φάνη χθονὸς ὄσα.

Θωμᾶ τοῦ Ἀγιωτάτου τὸν θρόνον ἰθύοντος Κωνσταντινῶν, εὐρίθησαν τὰ ἅγια λείψανα, κείμενα ὑπὸ γῆν, καὶ ἀνελήφθησαν εὐθὺς σεβασμίως παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως, συνδρομῆς οὐ τυχούσης ἐκείσε γενομένης, ὅτε καὶ νοσήματα ἰεραπεύθησαν ἀνιάτα. Μετὰ δὲ παρολκὴν πολλῶν χρόνων, ἐκ θείας τινὸς ἐπιφανείας, ἀπεκαλύφθησαν ἀνδρίτινι Νικολᾶφ κληρικῶ καλλιγράφῳ εἶναι τὰ λείψανα, τινὰ ἐκ τῶν πολλῶν, Ἀνδρονίκου καὶ Ἰουνίας, ὧν ὁ θείος Ἀποστολος μέμνηται ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητῆ Ἀθανασίου, τῆ ἐν τῷ Παυλοπετρίῳ.

Στίχ. Ἀθανάσιος, θρέμμα Παυλοπετρίου,
Ἀποστόλοις σύνεστι, Παύλῳ καὶ Πέτρῳ.

Οὗτος ὁ Ὁσιος ἐγεννήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει, γονέων εὐλαβῶν ὑπάρχων καὶ θεοσεβῶν, καὶ πλειῶν πάνυ. Γενόμενος οὖν εὐλαβῆς ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων, τὸ μοναχικὸν ἐπέπλησεν ἀμφιάσασθαι σχῆμα. Καὶ δὴ ἀπελθὼν ἐν τοῖς μέρισι τοῦ τῆς Νικομηδείας πορθμοῦ, τὴν κόμην ἀπεκείρατο. Τοσοῦτον δὲ ὑψώθη ταῖς ἀρεταῖς, ὡς καὶ Βασιλεῦσι γνωρίζεσθαι. Ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας Αἰόντος τοῦ Εἰκομάχου διαβληθεὶς, ὅτι σέβεται τὰς ἀχράντους εἰκόνας, βασάνοις ὑπεβλήθη πολλαῖς, καὶ πικροτάταις ἐξορίαις καὶ θλίψεσιν. Ἀνένδοτος οὖν διαμείνας, καὶ τὴν ὀρθοδοξὸν πίστιν μέχρι τέλους διατηρήσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Ἀνθοῦσα, καὶ οἱ δώδεκα αὐτῆς οἰκέται, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Εὐνοὺς ἐφεῦρες, Ἀνθοῦσα, τοὺς οἰκέτας,
Ξίφει θανούση, συνθανόντας σοι ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Συνετὸς ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ψάλλει Συνετὸς καί περ ἐκθνήσκων ξίφει
« Βλέπω ἀσυνετοῦντας ἐξετηκόμην ».

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Θαλασσίου καὶ Λιμναίου.

Στίχ. Λιμὴν Λιμναῖον καὶ Θαλάσσιον φέρει,
Ὡς περ θαλάσσαν ἐκφυγόντας τὸν βίον.

Τούτων, ὁ μὲν Θαλάσιος ἐν ἔρει τινὶ τὸ ἀσκητικὸν ἐπήλατο καταγῶγιον, ἀπλότητι ἦθος, καὶ φρονήματος ταπεινότητι πάντα ὑπερβάλλον. Ὁ δὲ γὰρ Λιμναῖος, καὶ αὐτὸς τὸν ἀσκητικὸν βίον ὑπεραγαθεῖς, παρ' αὐτὸν δὲ τὸν μέγαν ἀφίκετο Θαλάσιον, νέος πάνυ ὑπάρχων· ὑπ' αὐτοῦ δὲ τὴν ἀσκητικὴν πολιτείαν ἐκδιδαχθεὶς, πρὸς τὸν αἰδιδιμον παρεγένετο Μάρωνα· οὐ τὸν βίον ζηλώσας, ἐν ὑπαίθρῳ βιοτεύειν ἠγάπατο. Καὶ κορυφὴν ὄρους καταλαβὼν, κώμης τινὸς ὑπερκείμενην, Τάργαλα λεγομένης, ἐν ταύτῃ διετίλεισεν ἀσκητικῶς βιώσας, οὐ καλύβην πηξάμενος, οὐ σκηνὴν, οὐκ οἰκίσκον, ἀλλὰ θριγγίῳ μόνῳ ἐκ ξηρολίθου ἑαυτὸν περιφράξας, τὸν οὐρανὸν εἶχεν ὄροφον.

Ἐντεῦθεν καὶ θαυμάτων χάριν παρὰ Θεοῦ ἐκομίσαστο, ὡς καὶ δαίμονας ἀπελαύνειν, καὶ νόσους ἰᾶσθαι ἀποστολικῶς.

Βαδίζων δὲ ποτὶ ὁ Ἅγιος, ὑπὸ ὄψεως ἐδήχθη· ἀλλὰ προσεχῆ μόνη κρείττων ὤφθη θανάτου. Καὶ πάθει ποτὶ κοιτικῶ περιπετωκῶς (δεινὸν δὲ τοῦτο καὶ λίαν χαλεπὸν), τῇ τοῦ Θεοῦ ἐπικλήσει τὴν θεραπείαν εἰδέξατο. Τούς δὲ τὸ βλέπειν ἀφρημένους, καὶ προσαιτεῖν ἠναγκασμένους, συναγαγὼν καὶ κελία οἰκοδομήσας, ἀνάλογα τῆς τούτων πληθούς, ἐν τούτοις διάγειν ἐκέλευσε, τὴν ἀναγκαίαν αὐτοῖς τροφήν παρὰ τῶν πρὸς αὐτὸν ἀφικνουμένων ποριζόμενος. Ἐν ὅλοις δὲ τριάκοντα ἔκτω ἔτισιν ὑπαίθριος βίους, ἐν εἰρήνῃ τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Τελεσφόρος, Ἐπίσκοπος Ῥώμης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἦνεγκε καρπὸν τῇ τομῇ Τελεσφόρος,
Τελεσφορήσας εὐγενῆς οἶα σπόρος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βαραδάτου.

Στίχ. Ἐν γῇ νεκρώσας, ὡς λέγει Παῦλος, μέλη,
Ζωῆς μετέσχευ ἐν πόλῳ Βαραδάτος.

Οὗτος πόλεως μὲν ἦν Ἀντιοχείας· τὸν φιλόσοφον δὲ καὶ ἐρημικὸν ἀσπασάμενος βίον, πρῶτον μὲν ἐν οἰκίσκῳ τινὶ ἑαυτὸν καθεῖρξεν· εἶτα δὲ τὴν ὑπερκείμενην καταλαβὼν ραχίαν, καὶ οὐδὲ τῷ σώματι σύμμετρον κατασκευάσας κελίον, ἐν αὐτῷ διήγει, κατακύπτειν διηκτικῶς ἠναγκασμένος· οὐδὲ γὰρ εἶχεν ὕψος ἰσόμετρον τῷ μήκει τοῦ σώματος· οὐδὲ σανὶς συνείρροστο, ἀλλὰ ταῖς κεικλίσει παραπλησίως διηνοικτο, καὶ φωταγωγῶς εἴκει τὰς εὐρυτέρας ἐχούσας τοῦ φωτός εἰσόδους. Οὐ χάριν οὔτε τῆς τῶν ὑετῶν ἀπηνάλαττο βλάβης, οὔτε τῆς ἡλιακῆς ἡλευθεροῦτο φλογός.

Πολὺν δὲ χρόνον ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ διαρκέσας, ὕστερον ἐξεληλυθε, τοῦ Ἐπισκόπου Ἀντιοχείων Θεοδώρητου εἰξας ταῖς παρακλήσεσιν. Ἰστατο μὲν οὖν διηκτικῶς εἰς οὐρανὸν τὰς χεῖρας ἐκτείνων, καὶ τῶν ὄλων Θεῶν ἀνυμνῶν· τὸ δὲ σῶμα καλύπτων ἐν δερματίνῳ χιτῶνι, περὶ τὴν ρίνα καὶ τὸ στόμα, βραχείαν τῷ πνεύματι παρίσδουσιν καταλείπει· καὶ τοῦτον ἅπαντα τὸν πόνον ὑπέμεινε, οὐδὲ σῶμα εὐρωσῶν ἔχων, ἀλλὰ καὶ λίαν πολλοῖς βαλλόμενος παθεσι. Ζουσῆ δὲ προθυμίᾳ πυρπολούμενος, πονεῖν ἐβιάζετο διὰ στεφάνων ἀντίδοσι, οὓς καὶ πρὸς Θεὸν ἐκδημήσας ἀναμίνει λήψεσθαι.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Θεοῦ συγκατάβασιν, τὸ πῦρ ἠδέσθη ἐν
» Βαβυλῶνι ποτέ· διὰ τοῦτο οἱ Παῖδες,
» ἐν τῇ καμίνῳ ἀγαλλομένῳ ποδί, ὡς ἐν λειμῶ-
» νι χορεύοντες ἔψαλλον· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ
» τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Γνωστοὶ τῷ ποιήσαντι, τῷ μαρτυρίῳ παλαί-
γενόμενοι, ἀφανῶς κεκρυμμένοι, ἡμῖν ἀρ-
τίως νῦν ἐπεγνωσθητε, τοῖς μελωδοῦσι πανεύ-
φημοι Μάρτυρες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πα-
τέρων ἡμῶν.

Αντλήσατε ἄνθρωποι, πηγῆς βρουούσης ναίμα
σωτήριον, οἰκετῶν ἐξ αὐτῶν, διὰ λειψά-
νων Μαρτύρων σήμερον, καὶ μελωδεῖτε τῷ τού-
τους δοξάσαντι· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πα-
τέρων ἡμῶν.

Φωτὸς οἰκητήρια, ἀναδειχθέντες διὰ βασάνων πολλῶν, κατακρύψει ζοφῶδει, ἐτῶν διαύλοις κατακρυπτόμενοι, ὡς ἐξ ἀδύτων φωστῆρες ἐξέλαμψαν, οἱ Ἀθληταὶ σε Χριστέ, φωταγωγοῦντες ἡμᾶς. Θεοτοκίον.

Προφῆται προήγγειλαν, τὸ βάθος Κόρη τοῦ μυστηρίου σου· ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων, Θεὸν Παρθένε ἐκουφόρησας, καὶ ἐν οὐσίαις δυσὶν ἀπεκύησας, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀπολύτρωσιν.

ᾠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὔταπλάσιως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» **Ε**τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτης ἰδῶν· Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν
» ἀνεθόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
» τε, λαὸς ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ως τῆς ἀμπελῆς κλήματα, τῆς αὔλου ὑπάρχοντες, βότρυας ἡμῖν Θεογνωσίας ἤθησαν, καὶ οἶνον ἐκέρασαν, ἀθανασίας πᾶσι σαφῶς, μέθην ψυχικῆς, ἀποκρουόμενον βλάβης, οἱ Μάρτυρες βοῶντες· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῖς ὀχετοῖς τοῦ αἵματος, ποταμοὺς ἀπέξηραν, εἰδωλομανίας, καὶ πυρὰν ἐτέφρωσαν, ἀθέου προστάγματος, οἱ Ἀθληταὶ τῆς δόξης Χριστοῦ· πᾶσαν δὲ πιστῶς ἀναβοῶσαν καρδίαν, κατήρδευσαν πλουσίως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τῆς αἰῶνας.

Ιεραρχῶν ὁ πρόκριτος, ἱερῶς συγκινούμενος, τὴν συγκομιδὴν τὴν ἱεράν πεποιήται, ὑμῶν Παμμακάριστοι, καὶ ἐτησίως ταύτην τιμᾶ, μελιπῶν σὺν παντί, τῷ Ἱερῷ καταλόγῳ· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Αγιασθεῖσα πνεύματι, Θεοτόκε πανάμωμε, τὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις ἐπαναπαυόμενον, ἐκύησας Ἅγιον, καὶ εὐεργέτην μόνον Θεόν, πάντας τοὺς βοῶντας, ἀγιαζοντας πίστει· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς
» **Ε**γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός,
» ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς· καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρανῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγελῶν καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχία μεγαλύνουσι.

Αλλήλους συνκλιθύντες πρὸς τὴν ζωὴν, καὶ παρρέϊν ἑαυτοῖς ἐγκλελεύοντες, τοὺς αἰ-

κισμοὺς, ἤνεγκαν βοῶντες οἱ Ἀθληταὶ· Ἴδε καιρὸς εὐπρόσδεκτος· στῶμεν καὶ νικῆσωμεν τὸν ἐχθρόν· Χριστὸς γὰρ ἀθλοθέτης, προτείνει τοὺς στεφάνους, ὁ δὲ ἡμᾶς παθεῖν ἐλάμενος.

Υψώθης ἐπὶ ξύλου Λόγε Θεοῦ, καὶ Μαρτύρων ἀγέλας ἀνείλκυσας, πρὸς σεαυτὸν, πάθος εἰκονίσαντας καὶ σφαγὴν, ἣν ἐκαυσίως Δέσποτα, εἴλου εὐσπλαγχνία τῇ καθ' ἡμᾶς· διό σε οἱ γενναῖοι, ποθήσαντες ὀπλίται, ὡς ἱερεῖα σφαγαῖζοντα.

Χριστῷ συμβασιλεύειν διαπαντός, ἀθλοφόροι πανεύφημοι Μάρτυρες, περιχαρῶς, καταξιώθέντες ἐν οὐρανοῖς, τῷ Βασιλεῖ τὰ τρόπαια, καὶ τῷ Ποιμενάρχῃ τὴν ψυχικὴν, αἰτεῖσθε σωτηρίαν, καὶ πᾶσι τοῖς ἐν πίστει, ἀνευφημοῦσιν ὑμᾶς σήμερον. Θεοτοκίον.

Νεφέλη τοῦ Ἡλίου ταῦ νοηταῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ νέφη ἀπέλασον· πύλη Θεοῦ, ἀνοῖξόν μοι πύλας ἐκδυσωπῶ, δικαιοσύνης Δέσποινα, καὶ πρὸς τὰς εἰσόδους τὰς ἀγαθαῖς, εἰσάγαγε Παρθένε, σκανδαλῶν πολυτρόπων, τοῦ πονηροῦ ἐκλυτρουμένη με,

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθροῦ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πολυκάρπου, Ἐπισκόπου Σμύρνης.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια, τοῦ Ἁγίου τρία.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Οτε, τῆς Παρθένου ὁ καρπός, καὶ ζωαρχικώτατος σπόρος, εἰς γῆν ἐνέπεσε, τότε σε πολύκαρπον, στάχυν ἐβλάστησε, τοὺς πιστοὺς διατρέφοντα, τοῖς τῆς εὐσεβείας, λόγοις τε καὶ δόγμασι, καὶ τῆς ἀθλήσεως, τούτους ἀγιαζοντα· Δείω, αἵματι καὶ ἱερωσύνης, μύρω καθαγίζοντα Πολύκαρπε,

Εἴδους, ἐκ τοῦ κόσμου πρὸς Θεόν, ταῖς μαρμαρυγαῖς ἀποστίλβων τοῦ μαρτυρίου σου· ἔστης τῆς ἐφέσεως, ὡς τὸ ἀκρότατον, ὄρεκτῶν φθάσας Ὅσις, καὶ τῆς μακαρίας αἴγλης ἐμφορούμενος· ἥς νῦν ἰκέτευσ, πάντας ἐν μεθέξει γενέσθαι, τοὺς τὴν σὴν πανίερον μνήμην, μακάρε ἑορτάζοντας Πολύκαρπε.

Οτε ἐπὶ ξύλου τοῦ Σταυροῦ, ἡ ἀληθινὴ κρεμασθεῖσα, ὑψώθη ἄμπελος, τότε σε

κατάκαρπον, κλήμα ἐξέτεινε, τῇ δρεπάνῃ τε-
μνόμενον, σεπτοῦ μαρτυρίου, καὶ τοῖς τῶν κο-
λάσεων, ληνοῖς πατούμενον· οὐπὲρ εὐφροσύνης
κρατῆρα, πίστει συγκεράσαντες Πάτερ, τοὺς
σεπτοὺς ἀγῶνάς σου δοξάζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντων θλιβομένων ἡ χαρὰ, καὶ ἀδικουμέ-
νων προστατίς, καὶ πενομένων τροφή, ξέ-
νων τε παράκλησις, χειμαζομένων λιμὴν, ἀσθε-
νῶν ἐπίσκεψις, καταπονουμένων, σκέπη καὶ
ἀντίληψις, καὶ βακτηρία τυφλῶν, Μῆτερ τοῦ
Θεοῦ τῆς ὑψίστου, σὺ ὑπάρχεις ἄχραντε· σπεῦ-
σον, δυσωποῦμεν ῥύσασθαι τοὺς δούλους σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Υβρεις, ὑπομείναντα πολλὰς, καὶ ἐπὶ Σταυ-
ροῦ ὑψωθέντα, τὸν τοῦ παντός Ποιητὴν,
βλέψασα Πανάχραντε, ἔστενες λέγῃσα· Ὑπερ-
ὑμνητε Κύριε, Υἱὲ καὶ Θεέμου, πῶς τιμῆσαι
θέλων σε, τὸ πλάσμα Δέσποτα, φέρεις ἐν σαρ-
κὶ ἀτιμίαν; δόξα, τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ, καὶ
συγκαταβάσει σου φιλόνηρωπε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγεται ὁ
Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὸν Δεῖον Πολύκαρπον ἐν ἄσμασιν εὐφημήσω.
Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

• **Δ**εῦτε λαοί, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ, τῷ
• Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὄδη-
• γήσαντι, τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυ-
• πτίων ὅτι δεδόξασται.

Τῇ τοῦ Χριστοῦ, φωτοχυσία λαμπόμενος,
καὶ τῆς αὐτοῦ ἐλλάμψεως, Πάτερ πλη-
ροῦμενος, τὴν ζοφώδη ψυχὴν μου, καταύγασον
θεόφρον ταῖς ἰκεσίαις σου.

Οφωτισμός, τῆς σωτηρίου κηρύγματος, τὴν
καθαρὰν καρδίαν σε, καθάπερ ἔσοπτρον,
ἀκηλίδωτον Πάτερ, ἀστράψας ταῖς ἀκτῖνας
πάσιν ἐξέλαμψε.

Νόμου καινοῦ, στηλογραφία σὺν γέγονας, ἐγ-
γεγραμμένον ἔχουσα, Πάτερ, οὐ μέλανι,
ἀλλὰ Πνεύματι θείῳ, τῆς χάριτος τῆς θείας
τὸ Εὐαγγέλιον.

Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐκ σοῦ, σωματωθέντα γινώσκοντες, ἀ-
νευ σαρκὸς θελήματος, τὸν πρό τῆς κτί-
σεως, καὶ πρό πάντων αἰώνων, κυρίως Θεοτό-
κον ὁμολογοῦμέν σε.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**τερέωσον ἡμᾶς, ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξυλῶ νε-
• κρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον
• σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
• ὑμνούντων σε.

Ελαῖα ψαλμικῶς εἰπεῖν κατάκαρπος, ἐγένεθ
Πολύκαρπε θεοφάντορ, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ
Κυρίου σου, ἰλαρότητα φέρων τοῦ κηρύγματος.

Γθύναις ἐμμελῶς Θεομακάριστε, τὸν νοῦν σου
προστάγμασι τοῦ Σωτῆρος, ἐπαξίως ἐχρη-
μάτισας, τῆς αὐτοῦ Ἐκκλησίας ποιμὴν ἄριστος.

Ολόκληρον σαυτὸν Χριστῷ προσήγαγες, ὡς
ζῶσαν θυσίαν τῷ μαρτυρίῳ, συνειδήσεως
μαρτύριον, προαθλήσας Παμμακάρο διάσκήσεως.
Θεοτοκίον.

Νεκρώσεως ἡμῶν τὸν χεῖν ἐτίναξας, τεκῆσα
τὴν ὄντως ἀθανασίαν, καὶ στολαῖς ἡμῖν ἐ-
ξύφανας, ἀφθαρσίας Παρθένε τῇ γεννήσει σου.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν τῆς χάριτος βότρυον ἐν τῇ ψυχῇ, ἀληθῶς
γεωργήσας Πάτερ σοφέ, ὡς οἶνον ἐξέβλη-
σας, τὸν τῆς πίστεως λόγον, τὸν εὐφραίνοντα
πάντων, Πιστῶν τὴν διάνοιαν, καὶ θαυμάτων
ᾧφθης ἀπέραντον πέλαγος ὄθεν καὶ Μαρτύ-
ρων, καλλονὴν ἀνεδείχθης, πυρὶ τελετούμενος,
καὶ φωτὸς ἀξιούμενος, αἰδίθ Πολύκαρπε. Πρέσ-
βευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν
δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν
μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τοῦ Ἡλίου νεφέλη τοῦ νοητοῦ, θείου φέγ-
γους λυχία χρυσοφαῆς, ἀσπίλε, ἀμολυν-
τε, ὑπεραμῶμε Δέσποτα, τὴν σκοτεινὴν ψυχὴν
μου, τυφλώττουσαν πάθει, τῆς ἀπαθείας αἰ-
γλη, καταύγασον δέομαι, καὶ μεμολυσμένην,
τὴν καρδίαν μου πλῦνον, ῥοαῖς κατανούξεως,
μετανοίας τε δάκρυσι, ἵνα πόθῳ κραυγάζω
σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πται-
σμάτων ἄφεσιν δοθῆναι μοι· σέ γὰρ ἔχω ἐλπί-
δα, ὁ ἀνάξιος δούλος σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ
Ἀμνάς θειωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυ-
ζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν
κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ
δὲ σπλαγχνά μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν
σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, δια σπλαγγνα
ἐλέης· Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέης ἡ ἄβυσσός,
καὶ πηγὴ ἀνέξαντλητος, σπλαγγνίσθητι καὶ δώρη-

σαι ἔν, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ δεῖα παθήματα.

Ὡδή δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοὴν τῆς σῆς οἰκονομίας, καὶ ἐδόξασά σε, μόνε φιλάνθρωπε.

Πολυκαρπίαν φέρουσα, τῶν ἀρετῶν πολυκαρπος φυτεία, τῷ Δεσπότη ὠφθης, Πάτερ Πολύκαρπε.

Ολοκαύτωμα τέλειον, καὶ καθαρά Ξυσία προσηνέχθης, τῷ Σωτῆρι πάντων, Πάτερ Πολύκαρπε.

Λαὸν ἐμσεβῶς Ὅσιε, καθοδηγῶν πρὸς φῶς θεογνωσίας, τὸν τῆς ἀθείας ζόφον ἀπῆλασας.

Υμνολογῶμεν Ἐνδοξε, τὴν τῆς ψυχῆς στερραίου καρτερίαν, καὶ τῶν σῶν ἀγῶνων τὸ ἀκαθαίρετον.

Θεοτοκίον.

Καταλάμπρυνον Ἀχραντε, τὴν ζοφεράν ψυχὴν μου τῷ φωτί σου, ἢ τὸ φῶς τεκούσα τὸ ἐνυπόστατον.

Ὡδή ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο** τοῦ φωτὸς χορηγός, καὶ τῶν αἰῶνων Ποιητὴς Κύριος ἐν τῷ φωτί τῶν σῶν προσαγμάτων, ὀδήγησον ἡμᾶς ἐκτός σε γὰρ ἄλλον, Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Αἴγλη τοῦ Πνεύματος σύ, καταλαμπόμενος τὸν νοῦν Ὅσιε, συμβολικῶς, πυρὶ φλεγόμενῳ σαφῶς ἐμυήθης, τὴν διὰ πυρὸς σου, θεόφρον τελείωσιν.

Ραῖθρον εἰδέξω ζωῆς, ὡς ἐκ χειμαρῶν τῆς τρυφῆς Ὅσιε, τῷ μαθητῇ, τῷ ἡγαπημένῳ, μεμαθητευμένος, τῷ ἀρυσάμενῳ, σοφίας τὴν ἀβυσσον.

Πλοῦτον καὶ δόξαν λαμπράν, καὶ μῆκος βίου, καὶ ζωὴν ἀφθαρτον, ἢ ἀληθῆς, σοφία Χριστός σοι, δεδώρηται Πάτερ ὡς διαφερόντως, αὐτὸν ἀγαπήσαντι.

Θεοτοκίον.

Ο παλαιὸς ἡμερῶν, ὡς ἐπὶ πόκον ἕτερός Παναγνε, ἐπὶ τὴν σὴν, γαστέρα κατήλθε, τὴν ἡγιασμένην, καὶ νέος ἐφάνη, Ἀδάμ ὁ φιλάνθρωπος.

Ὡδή ς'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυλιόμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἀβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Νεκρωθεὶς Θεηγόρε τῷ κόσμῳ παντὶ, μόνῳ δὲ Χριστῷ ζῶν καὶ πολιτευόμενος, πρὸς τὸν Χριστὸν μεθέστηκας, ζωτικὴν ἀφθαρσίαν καρπούμενος.

Εὐσχημόνως ὀδεύων Μακάριε, τέκνον τε φῶτος καὶ εἰρήνης δεικνύμενος, τὸν τῆς νυκτὸς πρωτότοκον, καὶ πολέμιον ἔγνωσ Μαρκίωνα.

Νουθετούμενοι Πάτερ τοῖς λόγοις σου, πᾶσαν ἐκτρεπόμεθα βέβηλον αἵρεσιν, καὶ πονηρὰ συνέδρια, τῶν διττὰς πρεσβευόντων ἀρχᾶς δυσσεβῶς.

Θεοτοκίον.

Αμαρτίαν τοῦ κόσμου τὸν αἶροντα, ἄχραντον Ἀμνὸν συλλαβοῦσα Πανάμωμε, ἀμαρτιῶν συγχώρησιν, ἐκδυσώπει δοθῆναι τοῖς δούλοις σου.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Ἰσχυρὸς Ἀγγελικός.

Καρπούς τοὺς λογικούς, τῷ Κυρίῳ προσφέρων, Πολύκαρπε σοφῆ, ἀρετῶν δι' ἐνθέων, εἰδείχθης ἀξίόθεος, Ἱεράρχα μακάριε· ὅθεν σήμερον, οἱ φωτισθέντες σοῖς λόγοις ἀνυμνοῦμέν σε, τὴν ἀξίεπαινον μνήμην, δοξάζοντες Κύριον.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν τῆς σοφίας χρηστότητα ἀρυσάμενος, ἐξ αὐτῆς Πάτερ ἔπλησας θεογνωσία τὴν ποιμνην σε, καὶ τῆς παναγίας καὶ ἀρρήτου Θεότητος τὸ τρισήλιον ἥστραψας, τῷ Πατρὸς τὸ ἀγέννητον, Υἱὸ δὲ τὴν γέννησιν, καὶ ἐκπόρευσιν Πνεύματος, μίαν Θεότητα, μίαν δόξαν τρανῶς ἐκδιδάξας, καὶ εἰδώλων ἀθείαν ἐκ ποδῶν ἀποποιήσας· καρπούς δὲ ὠρίμους, ψυχᾶς πιστευόντων προσάγων τούτῳ ἐνδοξε· ἐν ᾧ βεβαπίσμεθα, εἰς ὃν καὶ πιστεύομεν, δοξάζοντες Κύριον.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πολυκάρπου, Ἐπισκόπου Σμύρνης.

Στίχοι.

Σοὶ Πολύκαρπος ὠλοκαυτώθη Λόγε,
Καρπὸν πολὺν δούς ἐκ πυρὸς ξενοτρόπως.

Εἰκάδι ἐν τριτάτῃ κατὰ φλόξ Πολύκαρπον ἔκαυσεν.

Οὗτος ἐμαθασίτη τῷ Θεολόγῳ Ἰωάννῃ καὶ Εὐαγγελιστῇ, σὺν Ἰγνατίῳ τῷ Θεοφόρῳ· καὶ μετὰ Βουκόλου, τὸν ἀγιώτατον Ἐπίσκοπον Σμύρνης, χειροτονεῖται παρὰ τῶν Ἐπισκόπων, προθισπίσαντος αὐτῷ τὴν ἱερωσύνην τοῦ μακαρίου Βουκόλου. Ἐν δὲ τῷ κατὰ Δείκτιον διωγμῷ συλληφθεὶς, προσήχθη τῷ Ἀνθυπάτῳ, καὶ διὰ πυρὸς τὸν ἄγωνά διήνυσε, καὶ θαυμάτων ἐξαισίῳ δημιουργὸς γέγονε. Πρὸ γὰρ τῆς ἱερωσύνης, τῆς θρασημένης αὐτὸν γυναικὸς τοὺς σιτώνας ἐπλήρωσε δι' εὐχῆς, οὗς πρότερον εἰς τὴν διεμένον χρεῖαν ἐκένωσε. Καὶ πυρὸς καταπλιγόντος

ἐπίσχιν ὄρμην, μετὰ τὴν τῆς ἱεροσῦνης ἀνάρρησιν. Καὶ δι' ἰκισίας ὑπὸν ἀσχημώσῃ τῇ γῆ κατήγαγε, καὶ πάλιν τούτου τὴν ἀμετρίαν ἀνίσταίτε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Συναξίς ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, Ἰωάννου, Μωϋσέως, Ἀντιόχου, καὶ Ἀντωνίου.

Στίχ. Σύνταγμα τετράριθμον ἀνδρῶν τιμίων,

Συντάσσεται σοι, καὶ μεθίσταται βίου.

Τούτων, ὁ μὲν Ὁσιος Ἰωάννης γινώριμος καὶ μαθητὴς γέγονε Λιμναίου, τοῦ ἐν τῷ ὄρει, τῷ τῇ κώμῃ Τάργαλα πελάζοντι, ἀσκήσαντος. Ραχίαν δὲ καταλαβὼν πάνυ δυσχείμερον καὶ προσάρκτιον, ἐννεμήκοντα πέντε ἡμέρας ἐκείσε διετίλεισε. Ἐκείθεν μεταβάς, πάλιν ὑπέστρεψε, καὶ πεποίηκε χρόνους ἑκοσιπέντε ὑπαίθριος. Τροφή δὲ ἦν αὐτῷ ἄρτος καὶ ἄλας ἰσθῆς ἐκ τριχῶν· καὶ σπῆροις βαρυτάτοις ἅπαν τὸ σῶμα, καθηλοῦτο. Ὑπὸ τούτων οὖν βαρυνόμενος, καὶ ὑπὸ τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων φλεγόμενος, οὐδεμιᾶς ὑβίλησε πόποτε παραφυγῆς μετασχεῖν. Ἐπειδὴ γὰρ τῶν συνήθων τις παρὰ τὴν στίβαν ἀμυγδαλῆν ἐφύτισεν, ἥτις δένδρον τῷ χρόνῳ γενομένη, σκίαν τῷ Ἁγίῳ παρίειν, ἐκμηθῆναι ταύτην προσεταξεν, ἵνα μηδεμιᾶς ἐκείθεν ἀπολαύσῃ παραφυγῆς. Ἐν τούτοις οὖν ἀγωνιζόμενος ὁ Ὁσιος Ἰωάννης, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Ὁ δὲ παναοίδιμος Μωϋσῆς τὸν βίον τούτου ἠσπάσατο, ἐν ὑψηλῇ τῇ κορυφῇ Ῥαμᾶ, ὑπερκειμένη τῆς κώμης, ἀγωνιζόμενος. Καὶ ὁ μέγας Ἀντιόχος, ἀνὴρ πρεσβύτης, ἐν ἐρήμῳ τόπῳ τὸ θριγγίον διαμάμενος· καὶ ὁ τρισόλβιος ἐν γιγνηρακίῃ σῶματι Ἀντωνίος, τοῖς νείας παρακλησίως ἀγωνιζόμενος ἦν· ἰσθῆς γὰρ ἦν αὐτοῖς ἡ αὐτῇ, καὶ τροφή, καὶ στάσις, καὶ προσευχαὶ παννύχιοι καὶ πανημέριοι. Καὶ οὔτε χρόνου μῆκος ἢ γῆρας, οὐκ ἀσθένεια φύσις ἠλεγξεν αὐτῶν τὴν καρτερίαν. Ἄλλ' ὥσπερ ἀκμάζοντα ἐν αὐτοῖς ἔχοντας τὸν ἴρωτα τοῦ διὰ Χριστὸν ποιεῖν, ἐν τοιαύτῃ πολιᾷ, ἐν εἰρήνῃ τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς τῷ Θεῷ παρέθεντο. Τσαοῦτον ἀπώναντο τῆς βιοτικῆς καὶ ἀσκησιως τοῦ Θεοῦ Ἰωάννου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Γοργονία, ἡ ἀδελφὴ τῆς Ἁγίας Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τιμῷ τελευτῆν σὴν σιγῆς, Γοργονία,

Γρηγορίου μέλψαντος αὐτὴν ἐκ λόγων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Κλήμης ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Κλήμης, τὸ κλῆμα τῆς νοητῆς ἀμπέλου,

Κοινόν τι γλεῦκος, αἷμα τρηθεὶς ἐκχέει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Μάρτυς Θεῆ, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Θεὴν ἀποσκώπτουσαν εἰς θεὸς πλάνοισ,

Οἱ τῆς πλάνης κτείνουσι προσάται ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Ζεβινᾶ, Πολυχρονίου, Μωσέως, καὶ Δαμιανοῦ.

Στίχ. Θεὸς Ζεβινᾶς λῆξεν εἰς θεῖαν φθάνει,
Λήξαντας αὐτῷ τῷ παρ' ἀνθρώποις βίου.

Πολυχρόνιος, καὶ συνασκηταὶ δύο,

Οἱ τρεῖς ὁμοῦ πληρῶσι τὴν ζωῆς χρόνους.

Τούτων, ὁ μὲν Θεὸς Ζεβινᾶς ἐν ὄρει τινὶ τὸ ἀσκητικὸν ἐπέθετο καταγωγίον, πόνοις ἀσκητικοῖς μίχρι γῆρας αὐτοῦ κεχηρμένος· ἐπλευνίκεται δὲ τοὺς ἐπ' αὐτοῦ ἀνθρώπους τῇ τῆς προσευχῆς προσεδρεύει. Ὅθεν ἐκ τοῦ γῆρας φέρειν τὴν στάσιν μὴ δυνάμενος, τῇ βακτηρίᾳ προσκλινομένης, ταῖς προσευχαῖς ἰσχύλαζε. Θαυμασίως δὲ βιώσας καὶ διαρίστως, τῶν τῆδε μετίστη.

Ὁ δὲ Θεὸς Πολυχρόνιος, τούτου μαθητὴς γιγνώσκων, οὕτω τὴν τοῦ διδασκαλοῦ ἀρετὴν ἀκριβῶς ἀνεμάξατο, ὡς οὐδὲ κηρὸς τῶν δακτυλίων τοὺς τύπους ἐκμάσσειται· τῇ γὰρ αὐτῇ δινηκεῖ στάσι, καὶ καρτερίᾳ τῆς προσευχῆς καὶ οὗτος ἐχρητο. Σίδηρα μὲν οὐκ ἠνείσχετο φορεῖσαι, διὰ τὸ μή τινας ἀσθηρικούς ἐπ' αὐτῷ βλαθῆναι· θρύος δὲ ὄζαν βαρυτάτην τοῖς ὤμοις ἐπιφέρων, ὡς μὴ δύνασθαι δοῦναι χερσὶ ταύτην παρακινήσαι, τὸ σῶμα κατεδάρουνεν. Ἐκ τούτων τῶν πόνων, καὶ Θεόδοτος αὐτῷ ἐπήνθει χάρις καὶ διὰ προσευχῆς αὐτὸς ἀσχηρὸν ἔλυσε, καὶ ληκυθίου, κενὸν ὄν ἐλαίου, προσευχῇ πλήρως πιποίηκε· πολλὰ τε τερατουργήματα ἕτερα πιποίηκώς, πρὸς Κύριον ἐκδημῆι.

Οἱ δὲ τούτου φοιτηταί, ὁ μὲν Μωϋσῆς ἐν τῷ τοῦ Θεοῦ Πολυχρονίου κελίῳ παρώκησεν, ὅλην τὴν αὐτοῦ ἐκμάξαιμενος ἀρετὴν. Ὁ δὲ Δαριανός, κώμην τινὰ καταλαβὼν Νιαρῶν καλουμένην, καὶ παρὰ τὸ ἴλος οἰκίσκον εὐρῶν ἐρημότατον, ἐν ἐκείνῳ διῆγε, τὴν αὐτὴν μετῶν τῷ διδασκαλῷ πολιτείαν. Οὐδὲν γὰρ ἦν αὐτῷ ἐν τῷ κελίῳ, εἰ μὴ μία σπυρίς τὴν φακὴν ἔχουσα, ἣν τροφήν ἐποίειτο. Τσαοῦτην ὠφέλειαν ἐκ τῆς τοῦ Πολυχρονίου συναυλίας οὐταὶ εὐραντα, οἰσίως πολιτευσάμενοι.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν. Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐκλόμος χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δεπρᾶ λατρευο-
» μένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεφρόνη-
» σαν, ἀθεωτάτου προσάγματος· μέσον δὲ πυ-
» ρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐ-
» λογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στερρῶ λογισμῷ, καιομένης τῆς φλογὸς ἐπέ-
» βης Ἐνδοξε, ὡς οἱ τρεῖς Παῖδες οἱ τὴν κά-
» μνον, πυρὶ αὐλῷ δροσίσαντες· μέσον δὲ πυρὸς
» ἀνακράζοντες, ἀκατάφλεκτος ἔμενας· Εὐλογητὸς
» εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται νῦν κα-
» τασκηνώσαντι, ἔνθα Δικαίων τὰ σκήνω-
» ματα, ἔνθα Μαρτύρων στρατεύματα, ἔνθα τῶν
» σοφῶν Ἀποστόλων αἱ χερεῖαι κραυγάζουσιν·
» Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ακάρπης τὸ πρὶν, πολυκάρπης τῷ Χριστῷ
» ψυχὰς προσήνεγκας, γεωργία τῇ τῆ Πνεύ-
» ματος, καθομαλίσας καὶ εὐσαχυν, ταύταις κα-
» ταθέμενος σπόρον, καὶ κραυγάζειν ἐπαίδευθας·
» Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.
» Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη Θεοῦ, τοῦ τὰ σύμπαντα σοφῶς δη-
» μιουργήσαντος, Μήτηρ ἐδείχθης ἀπειρόγα-
»μος, Παρθеноμήτορ πανάχραντε· ὅθεν εὐσεβῶς
» σοι Παρθένε, ἀνακράζομεν λέγοντες· Εὐλογη-
» μένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κηύσασα.

ᾠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

• Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων,
• τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
• φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖ-
• τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
• πάντα τοὺς αἰῶνας.

Ἰερουργήσας εὐσεβῶς, τοῦ Χριστοῦ τὴν μυ-
στικὴν ἱερουργίαν, λογικὸν ἱερεῖον, αὐτὸς
προσήχθης Θεῷ, δυσία δεκτὴ καὶ εὐάρεστος,
ὀλοκαρπουμένη, Πολύκαρπε τρισμάκαρ.

Νεανικὴν ἐν πολιᾷ, βαθυτάτη τὴν ἀνδρείαν
ἐπέδειξω, ταῦ Σταυροῦ τῇ δυνάμει δια-
ναστήσας σαυτοῦ, πρὸς Δείης ἀγῶνας τὸ φρό-
νημα, Ἱερομαρτύρων, Χριστοῦ κλέος Θεόφρον.

Ἐπηρειδόμενος Σταυρῷ, καὶ τὸν ἱεραρχικὸν
κόσμον ἀξίως, ἐνδυσάμενος Πάτερ, εἰς
τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, εἰσῆλθες ἰδίῳ σου αἵματι,
τῷ Ἀρχιπομένι, Χριστῷ ἐμφανισθῆναι.

Ἦπερ Χριστοῦ σφραγισθεῖς, ὡς ἐπίσημος
κριὸς Ἱεροφάντορ, μιμητὴς ἀνεδείχθης, τῶν
παθημάτων αὐτοῦ, καὶ δόξης ἐγένου συμμετό-
χος, καὶ τῆς βασιλείας, αὐτοῦ συγκληρονόμος.
Θεοτοκίον.

Φωτειδῆς στύλος πυρὸς, καὶ νεφέλη φωτει-
νὴ προηγουμένη, πρὸς οὐράνιον κλῆρον,
Θεογεννητορ Ἀγνή, γενοῦ μοι Παρθένε πανά-
μωμε, τῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ, τοῦ βίου πλανωμένῳ.
ᾠδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

• Τὸν ἐκ Θεῶ Θεὸν Λόγον τὸν ἀρρήτῳ σο-
• φία, ἤκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ,
• βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ Ἁγίας
• Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς,
• οἱ Πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ φωτοφόρος σου μνήμη, ἀνατείλασα Πά-
τερ, φωτίζει τὰς ψυχὰς τῶν εὐσεβῶς,
ταύτην τελούντων Θεσπέσιε, καὶ μετόχους τῆς
Δείης φωτοφανείας πάντας ἐκτελεῖ ἡν ἀξίως
θεόφρον, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Μετὰ τῆς ἄνω χορείας, τῶν Ἀγίων Ἀγγέ-
λων, τῷ θρόνῳ τοῦ Δεσπότη παρεσῶς,
τοῦτον δυσώπει τοῦ φθάσαι ἡμᾶς, τὸ σωτήριον
πάθος, καὶ τὴν αὐτοῦ ἀνάστασιν φαιδρῶς, ἀ-
ρετῆς πολυτρόπως, ἰδέας ἐκτελέσαντας.

Ἡ τῆς Ἁγίας τριάδας, κατανόσεις Πάτερ,
τρανωῶς οὐκ ἐν αἰνίγμασι ὡς πρὶν, ὡς
καθαρῶ τὴν καρδίαν σοι, διασχόντι τὴν ὕλην,
καὶ τῶν δεσμῶν λυθέντι τῆς φθορᾶς, καταπτέυ-
σαι μάκαρ, Πολύκαρπε πανόλβιε.

Στεφηφοροῦντά σε Πάτερ, καὶ βραβεῖον τῆς
νίκης, δεξάμενον ἐκ Δείης δεξιᾶς, καὶ τοὺς

ἀγῶνας τελέσαντα, καὶ φωτὸς πληρωθέντα,
πιστεύοντες Πολύκαρπε σοφέ, πρεσβευτὴν τῷ
Χριστῷ σε, προθύμως προβαλλόμεθα.
Θεοτοκίον.

Ὡς Θεοτόκον σε Κόρη, καὶ Μητέρα τοῦ Λό-
γου, καὶ πρόξενον ὑπάρχουσα ἡμῖν, τῆς
αἰδίου καὶ Δείης ζωῆς, ὡς τῆς δικαιοσύνης, τὸν
Ἥλιον ἐκλάμψασαν ἡμῖν, οἱ Πιστοὶ ὁμοφρόνως,
ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Πολλοὺς καρπούς προσήνεγκας, Χριστῷ σο-
φέ Πολύκαρπε, τοὺς διὰ σοῦ σεσωσμέ-
νους, βροτοὺς ἐκ πλάκας δαιμόνων, Ἱερομάρτυς
ἐνδοξε, Ἀγγέλων ἰσοστάσιε, καὶ Ἀποστόλων
σύσκηνε μεθ' ὧν μνημόνευε Πάτερ, τῶν σέ τι-
μώντων ἐκ πρόθου.
Θεοτοκίον.

Ἐρράγη Μητροπάρθενε, τὸ τοῦ φραγμῆ με-
σότειχον, καὶ οἱ θνητοὶ κοῖς Ἀγγέλοις,
τῷ σῷ συνήρθημεν τόκῳ καὶ νῦν Θεογεννή-
τρια, νηστεύειν ἡμᾶς κράτυνον, καὶ φθάσαι τὴν
τριήμερον, ἀνάστασιν τοῦ Υἱοῦ σου, εἰλικρινῶς
προσκυνῆσαι.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Περὶ τῆς Ἑορτῆς τῆς εὐρέσεως τῆς τιμίας
Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.

Αἰ. Ἐάν τύχη τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀποκρέω, ἢ
τῆς Τυροφάγου (*).

Τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν
τοῦ Μακάριος ἀνὴρ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰ-
στῶμεν Στίχους ἰ. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα
δ. τοῦ Τριωδίου γ. καὶ τοῦ Προδρόμου γ. Δόξα, τοῦ
Τριωδίου. Καὶ νῦν, τὸ α. τοῦ Ἐχθ. Εἰσοδός, κτλ. —
Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, τοῦ
Προδρόμου. Καὶ νῦν, τοῦ Τριωδίου. Ἀπολυτικίον Ἀνα-
στάσιμον, τοῦ Προδρόμου, καὶ Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυσις·
τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, ὁ Τριαδικὸς Κανὼν, κτλ. Προπάριον
τῷ Προδρόμῳ. Μετὰ τὰς δύο Στιχολογίας τοῦ Ψαλτη-
ρίου, Καθίσματα Ἀναστάσιμα. Μετὰ τὸν Πολυέλιον, Κά-
θισμα τοῦ Προδρόμου. Τὰ Εὐλογητάρια, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς
ἔθος τῆς Κυριακῆς. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, τοῦ Τριωδίου,
καὶ τοῦ Προδρόμου. Ἀπὸ γ. ᾠδῆς, Καντάκιον καὶ Οἶκος

(*) Ἡριπῶς, καὶ αὐτοῦ παρατηρήσεως, σημειοῦται ἔντε τῷ
πάλαιῳ Τυπικῷ καὶ τῷ τῆς Μ. Ἐκκλησίας. Ἐάν τύχη τῇ
Κυριακῇ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου, ἢ τοῦ Ἀσω-
του καθότι εἰς ταύτας οὐδέποτε συμβαίνει ἡ παρούσα τοῦ
Προδρόμου Ἑορτὴ, ἐκτός μόνον εἴαν τὸ Πάσχα καταντήσῃ με-
χρι Μαΐου β.

τοῦ Προδρόμου· εἶτα, Κάθισμα τοῦ αὐτοῦ καὶ τοῦ Τριωδίου. Ἀφ' ἑκτης, Κοντάκιον, καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου. Καταβασίαι τοῦ Τριωδίου, κτλ. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Προδρόμου δ'. Δόξα, τοῦ Τριωδίου. Καὶ νῦν, Ὑπερυλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως.

Β'. Ἐάν τύχη ἐκτός τῶν ἀνωτέρω δύο Κυριακῶν, καὶ ἐκτός τῆς Τεσσαρακοστῆς, μηδὲ τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.

Η' Ἀκολουθία τοῦ Προδρόμου τότε ψάλλεται ἑορτάσιμας· τούτοις, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὴν α'. στάσιν τοῦ Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκίκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Προδρόμου εἰς σ'. Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Θησαυρὸς ἐνθέων δωρεῶν. Καὶ νῦν, Τίς μὴ μακαρίσει σε. Εἴσοδος, κτλ. — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια, τὰ μετὰ τῶν Αἶνους, Δεῦτε τὴν τιμίαν Κεφαλὴν, λέγοντες Στίχους εἰς αὐτά.

Στίχ. α'. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, κτλ.

Στίχ. β'. Εὐφραϊθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Δόξα, Ἦχος β'. Ἡ τῶν Δείων ἐννοιῶν. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ἀπολυτίκιον, Ἐκ γῆς ἀνατείλασα. Θεοτοκίον. Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, τὰ Καθίσματα, τὸ Εὐαγγέλιον, κτλ. Κανὼν τῆς Θεοτόκου, Ὑγρὰν διοδεύσας, καὶ τοῦ Προδρόμου, κτλ. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά Μακαρισμοὶ Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον καὶ Κοινωνικόν, τὰ διατεταγμένα. Καὶ νῦν δὲ τύχη τῆ δ'. τῆ ε'. τῆς Τυροφάγου, τελίζεται ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου.

Γ'. Ἐάν τύχη τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.

Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, μετατιθεμένη ἡ τοῦ Προδρόμου Ἀκολουθία, ψάλλεται μόνη κατὰ τὴν πρό τοῦ Σαββάτου τῆτου Παρασκευῆν, ὡς ἀνωτέρω διατετύπεται, Ἄρθρῳ Β'.

Δ'. Ἐάν τύχη τῆ β'. τῆς πρώτης ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν.

Καὶ εἰς τὴν περίστασιν ταύτην μετατίθεται εἰς τὴν Κυριακὴν τῆς Τυροφάγου, καὶ συμπάλλεται ὡς διατάχθη Ἄρθρῳ Α'.

Ε'. Ἐάν τύχη τῷ πρώτῳ Σαββάτῳ τῶν Νηστειῶν.

Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκίκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις. Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Προδρόμου δ' καὶ τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου Ἰδιόμελα δ'. Δόξα τοῦ αὐτοῦ, Ὁργάνῳ χρησάμενος. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, τὸ α'. τοῦ Ἦχου. Εἴσοδος, τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, καὶ καθεξῆς ἡ Δεία Λειτουργία τῶν Προηγουμένων.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ἐξαψαλμον, τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου, τοῦ Ἁγίου Σ'. καὶ Θεοτοκίον. Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τοῦ Προδρόμου. Μετὰ τὴν β'. Κάθισμα τοῦ Ἁγίου Σ'. Μετὰ τὰς Πολυέλιον, Κάθισμα πάλιν τοῦ Προδρόμου. Οἱ Ἀναβήματα, καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου, κτλ. Κανόνες τοῦ Προδρόμου, καὶ τοῦ Ἁγίου. Ἀπὸ γ'. ὠδῆς, Κοντάκιον, καὶ Κάθισμα τοῦ Προδρόμου. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ἀφ' ἑκτης, Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου. Καταβασίαι, Ἀνοιξω τὸ στόμα μου. Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Προδρόμου γ. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα, τοῦ Προδρόμου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά καὶ Μακαρισμοί. Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου, Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου, κτλ.

Σ'. Ἐάν τύχη τῆ Κυριακῆ τῆς Ὁρθοδοξίας, ἢ Κυριακῆ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, τοῦ Μακάριος ἀνὴρ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκίκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ. τοῦ Τριωδίου δ'. καὶ τοῦ Προδρόμου γ'. Δόξα, τοῦ Τριωδίου. Καὶ νῦν, τὸ α'. τοῦ Ἦχου. Εἴσοδος, κτλ. — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τοῦ Τριωδίου. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τοῦ Προδρόμου, καὶ τοῦ Τριωδίου, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Τριωδικὸν Κανόνα, Δόξα, τοῦ Τριωδίου, τὸ εἰς τὴν Λιτὴν· εἶτα τὸ Ἄξιόν ἐστι, κτλ. — Μετὰ τὸν Πολυέλιον, Κάθισμα τοῦ Προδρόμου. Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ἢ τοῦ Σταυροῦ, ἐάν τύχη τῆ τρίτῃ Κυριακῆ. Τὰ Εὐλογητάρια, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Κυριακῆς, κατὰ τὸ συνήθως. Εἰς τοὺς Αἶνους· Ἀναστάσιμα γ. τοῦ Προδρόμου καὶ τοῦ Τριωδίου ι. μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν. Δόξα, τοῦ Τριωδίου. Καὶ νῦν, Ὑπερυλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη, κτλ.

Ζ'. Ἐάν τύχη τῆ β'. Κυριακῆ τῶν Νηστειῶν.

Καὶ ἐνταῦθα συμπάλλεται ἡ τοῦ Προδρόμου Ἀκολουθία, μετὰ τῆς Ἀναστάσιμου καὶ τῆς τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ. Τάττεται δὲ ἡ τοῦ Προδρόμου μετὰ τὴν Ἀναστάσιμον, εἶτα ἡ τοῦ Γρηγορίου.

Καὶ ἐν μὲν τῷ Ἐσπερινῷ ψάλλονται Ἀναστάσιμα δ'. τοῦ Προδρόμου γ. καὶ τοῦ Γρηγορίου γ. Δοξαδικόν, τοῦ Προδρόμου. Εἰς δὲ τὰ Ἀποστιχα, Δοξαδικόν τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου — Ἐν δὲ τῷ Ὄρθρῳ, μετὰ τὸν Πολυέλιον, Κάθισμα τοῦ Προδρόμου. Τὰ λοιπὰ πάντα συνήθη καὶ γνωστά.

Η'. Ἐάν τύχη ἐν Νηστίμῳ ἡμέρᾳ.

Εἰς τὴν β'. τῆς πρώτης ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, περὶ ἧς προεῖρηται ἀνωτέρω, Ἄρθρῳ Δ', ἐν ὁποιαδήποτε ἄλλῃ ἡμέρᾳ τῆς Νηστείας τύχη ἡ παρούσα τοῦ Προδρόμου ἑορτή, ἢ τούτου Ἀκολουθία ψάλλεται καθ' ἣν εὐρίσκεται τετυπωμένη ἐφεξῆς, ἐξαφρομμένων μόνον τῶν Καθισμάτων καὶ τοῦ Πολυέλιου — Ἐάν δὲ βουλή ἑορτάσαι καὶ τὴν μνήμην ταύτην τοῦ Προδρόμου πανηγυρικώτερον, λάβε καὶ ἐνταῦθα ὁδηγὸν τῶν ὑποτιθέντων τύπων εἰς τὴν μνήμην τοῦ Ἁγίου Ἰεροφάρτου, Χαλαραμπῆ, Ἄρθρῳ Ε'.

Θ'. Τελευταῖον, καὶ τοῦτο διατάσσεται ἐν τισὶ τῶν Χειρογράφων.

Εἰ ἂν τύχη τῷ β' ἢ γ'. Σαββάτῳ τῶν Νηστειῶν, ἐν τῷ Ὁρθρῷ ψάλλεται Κανὼν τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ Προδρόμου μέχρι τῆς ε'. Ὡδῆς, εἶτα εἰσέρχονται τὰ Τριῳδία· οὐ δὲ ποίησον, ὡς βούλει.

ΤΗ ΚΔ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς εὐρέσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Ἁγίου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους ι. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν, καὶ τὰ Προσόμοια τοῦ Τριῳδίου· εἶτα τὰ παρόντα γ'. Προσόμοια τῷ Προδρόμου, δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἡ ἱερά Κεφαλή, καὶ φωτοφόρος καὶ Ἀγγέλους αἰδέσιμος, ἡ ξίφει τμηθεῖσα παλαι, καὶ τμητικοῖς ἐλεγμοῖς, ἀσελγείας αἴσχος διακόψασα· πηγὴ ἡ τοῖς θαύμασι, τοὺς πιστοὺς καταρδεύουσα· ἡ τοῦ Σωτῆρος, τὴν σωτήριον ἔλευσιν, καταγγείλασα, καὶ τὴν πτῆσιν τοῦ Πνεύματος, πάλαι κατανοήσασα, πρὸς τοῦτον ἀκηκώσασθαι· τῆς Παλαιᾶς τε καὶ Νέας, ἡ μετατεύσασα χάριτος (*). Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Σταίμνω ἐγκεκριμμένη ποτέ, ἡ τοῦ Προδρόμου Κεφαλή πεφανέρωται, λαγόνων ἀναδοθεῖσα, ἐκ τῶν τῆς γῆς ἐμφανῶς, καὶ θαυμάτων ρεῖθρα ἀναβλύζουσα· καὶ γὰρ ἐν τοῖς ὕδασι, κεφαλὴν ἐναπέλουσε, τῷ ὑπερῶα, νῦν σεγαζόμενος ὕδασι, καὶ ἀμβρίζοντος, τοῖς βροτοῖς θεῖαν ἀφῆσιν. Ταύτην οὖν μακαρίζομεν, τὴν ὄντως αἰοίδιμον, καὶ ἐν τῇ ταύτης εὐρέσει, περιχαρῶς ἐαρτάσασθαι. Χριστὸν δυσωπούσης, τοῦ δωρησασθαι τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Κάρα ἡ τὸν Ἄμνον τοῦ Θεοῦ, ἀνακηρύξασα· σαρκὶ φανερούμενον, καὶ πᾶσι τῆς μετανοίας, τὰς σωτηρίου ὁδοὺς, θεῖαις, ὑποθήκαις

(*) Ἐγράφετο πρότερον εἰς δοτικὴν, χάριτι· ἀλλ' ὁ Ἱμνωδὸς ἀνέτετακ' ἐνταῦθα τὸ Ευαγγελικὸν ῥητόν, ... καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος (Ἰωάν. α. 16)· ἔπον ὁ Ευαγγελιστὴς, κατὰ τοὺς Ἑρμηνευτὰς, ἐννοεῖ διὰ μὲν τοῦ, χάριν, τὸ Ευαγγέλιον διὰ δὲ τοῦ, χάριτος, τὸν Μωσαϊκὸν Νόμον. Εἶτα, Ἑρμηνευτῶν ἀπὸ ἐννοίας ταύτης, ἐπιφέρει αἰτιολογικῶς· Ὅτι ὁ Νόμος διὰ Μωσέως ἐδόθη· ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο (αὐτ. 17).

βεβαιώσασα· ἢ πρὶν τοῦ Ἡρώδου, παρανομίαν ἐλέγξασα, καὶ διὰ τοῦτο, ἐκτμηθεῖσα τοῦ σώματος, καὶ τὴν χρόνιον, ὑποσᾶσα κατάκρυψιν· ὡσπερ φωτοφανῆς ἡμῖν, ἀνέτειλεν ἡλιος, Μετανοεῖτε βοῶσα, καὶ τῷ Κυρίῳ προστίθεσθε, ψυχῆς καταλύξει, τῷ παρέχοντι τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Θησαυρὸς ἐνθέων δωρεῶν, ἡ Θεοφρούρητος Κάρα σου Πρόδρομε, ἐκ τῶν τῆς γῆς λαγόνων ἀνέτειλεν· ἦν ἡμεῖς πιστῶς ἀρυσάμενοι, καὶ προσκυνοῦντες ἐνδοξε, πλουτοῦμεν διὰ σὲ Χριστοῦ Βαπτιστὰ, θαυμάτων τὰ παραδόξα, καὶ τῶν πταισμάτων τὴν συγχώρησιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων, ὑπάρχουσα Θεοτόκε Παρθένε, σῶζε πόλιν καὶ λαόν, τῶν πολεμουμένων ἢ εἰρήνη, τῶν χειμαζομένων ἢ γαλήνη, ἢ μόνη προστασία τῶν Πιστῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Εν ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ἐρώσα ἡ πανάμωμος, Θεοτόκος, κρεμαμένην μητρικῶς, ὠδύρετο βοῶσα· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, σῶσον τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε.

Τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριῳδίου.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Εἶτα,

Δόξα, Ἦχος β'.

Η τῶν θείων ἐννοιῶν πανσεβάσιμος θῆκη, καὶ τῆς ἀρρήτου οὐσίας, τρανῶς ἡ προβλέψασα, τὸ μυστήριον Κάρα σου, ὡς ἐκ λαγόνων μητρικῶν ἐκ τῶν ταμείων τῆς γῆς σήμερον ἀνατέταλκεν, Ἰωάννην πανεύφημε, καὶ εὐωδίασε πᾶσαν τὴν ὑφήλιον, ἀγιασμοῦ προχέουσα μύρον, καὶ νοητῶς κηρύττουσα μετανοίας ὁδόν, καὶ τῷ Σωτῆρι τῶν ὄλων πρεσβεύσασα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Θεοτόκε ἄχραντε· χαῖρε, ἡ δι' Ἀγγέλου δεξαμένη τὸ χαῖρε· χαῖρε ἡ τεκοῦσα Πατὴρ τὸ ἀπαύγασμα· εὐλογημένη χαῖρε σεμνὴ, Παναγία Παρθένε μόνη πανύμνητε· σὲ δοξάζει πᾶσα κτίσις τὴν Μητέρα τοῦ φωτός.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Βότρυν, τὸν παμπέπειρον Ἄγνη, ὃν ἀγεωργήτως ἐν μήτρᾳ ἐκνοφόρησας, ξύλῳ ὡς ἐωρακίας, τοῦτον κρεμάμενον, θρηνηδοῦσα ὠλό-

λυζες, και εκραζες· Τέκνον, γλεῦκος έναπόσταξον, δι ου η μεθη αρθη, πασα των παθων ευεργετα, δι εμου της σε τετοκυιας, σου την ευσπλαγγιαν ενδεικνυμενος.

Απολυτικιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Εκ γης ανατείλασα η του Προδρομου κεφαλη, ακτινας αφησει της αφθαρσιας, πιστοις των ιασεων· ανωθεν συναθροιζει, την πληθυν των Αγγελων, κατωθεν συγκαλειται, των ανθρωπων το γενος, ομοφωνον αναπεμψαι, δοξαν Χριστω τω Θεω.

Το αυτο, και εις το, Θεός Κύριος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετα την α. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ος Δειον θησαυρισμα, εγκεκρυμμενον τη γη, Χριστος απεκαλυψε, την κεφαλην σου ημιν, Προφητα και Προδρομε. Παντες ουν συνελθοντες, εν τη ταυτης ευρεσει, ασμασι θηγοροι, τον Σωτηρα υμνουμεν, τον σωζοντα ημας εκ φθορας ταϊς ικεσιαις σου.

Δόξα, και νυν. Θεοτοκίον.

Ταχὺ προκατάλαβε, πριν δουλωθηναι ημας εχθροις βλασφημοσι σε, και απειλουσιν ημιν, Χριστε ο Θεος ημων· ανελε τω Σταυρω σου, τους ημας πολεμουντας· γνωτωσαν πως ισχυει, Ορθοδοξων η πιστις, πρεσβειαις της Θεοτοκου μογε φιλανθρωπε.

Μετα την β. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ο υψωθεις εν τω Σταυρω.

Αναδοθεισα, ως χρυσος εκ μεταλλων, η ιερα σου κεφαλη παραδοξως, εκ των αδυτων γης επλουτισε Χριστου Βαπτιστα, παντας της προστρεχοντας εν τη ταυτης ευρεσει, υμνοις μεγαλυνοντας, τον Σωτηρα και Κτιστην, τουτοις δδοντα μακαρ δια σε, λυσιν πταισματος, και πλουσιον ελεος.

Δόξα, και νυν. Θεοτοκίον.

Ου σιωπησομεν ποτε Θεοτοκε, του ευχαριστως ανυμνειν εκ καρδιας, τα σα ελεη Δεσποινα οι δουλοι σου, κραζοντες και λεγοντες· Παναγια Παρθενε, προφθασον και λυτρωσαι, εξ εχθρων αορατων, και αναγκων και πασης απειλης· συ γαρ υπαρχεις, ημων η αντιληψις.

Μετα τον Πολυελεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Επεφανης σημερον.

Ο Ηρωδης Προδρομε, παρανομησας, την τιμian Καρα σου, ξιφει απετεμε δεινωσ,

ως εκφρων οιστρω ο δειλαιος· ηνπερ εκ ποθου, Πιστοι ασπαζομεθα.

Δόξα, και νυν. Θεοτοκίον.

Μωσθης εωρακε, πυρφορον βαϊτον, σε το πυρ βαστασασαν, το ταϊς ψυχαις φωταγωγουν, και μη φλεχθεισαν Παναμωμε, δρασου δε μαλλον, πλησθεισαν της χαριτος (*).

Το Α'. Αντιφωνον των Αναβαθμων τε δ'. Ἦχος.

Προκειμενον, Ἦχος δ'.

Εκει εξανατελω κερας τω Δαυιδ, ητοιμασα λυχνον τω χριστω μου.

Στιχ. Μνησθητι Κυριε του Δαυιδ, και πασης της πραοτητος αυτου.

Το, Πασα πνοη.

Ευαγγελιον κατα Λουκαν.

Τω καιρω εκεινω, ηκουσεν Ηρωδης. Ο Ν'.

Δόξα. Ταϊς του σου Προδρομου.

Και νυν. Ταϊς της Θεοτοκου.

Στιχ. Ελεησον με ο Θεος.

Και το Ιδιόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Η των Δειων εννοιων πανσεβασμιος θηκη.

Ζητει τουτο εις τον Στιχον.

Ο Ιερευς· Σωσον ο Θεος τον λαον σου.

Ειτα ο Κανων του Προδρομου μετα των Ειρμων εις σ'. και τα Τριωδια της ημερας, ως καθ' εκαστην.

Ο Κανων του Προδρομου.

Ωδη α. Ἦχος πλ. β'. Ο Ειρμος.

- **Ο**ς εν ηπειρω περευσας ο Ισραηλ, εν αβυσσω ιχνησι, τον διωκτην Φαραω, και θορων ποντουμενον Θεω, επινικιον ωδην, εβρα ασωμεν.

Δευτε ευφημω τη γλωττη και πανσθενεϊ, κροτουμενη Πνευματι εκ χειλεων ευαγων, την του Λογου Προδρομον φωνην, εν ωδαις πνευματικαις, πιστοι δοξασωμεν.

Ειρηνικη καταστασει γαληνα, και απειροις πληθεσιν, Εκκλησια η Χριστου, ευσταθως ποιμαίνεται των σοι, την ετησιον ωδην, βωωντων Προδρομε.

Την προς Θεου δεδομενην ως θησαυρον, ημιν αναφαιρετον, θεοφορον κορυphen, του Προδρομου απαντες ωδαις, επαξίως πανδημει, πιστοι τιμησωμεν. Θεοτοκίον.

Τον σεαυτης δεξαμενη Δημιουργον, ως αυτος ηθελησεν, εξ ασπορου σου γαστρος, υπερ νυν σαρκουμενον Αγνη, των κτισματων αληθως, εδειχθης Δεσποινα.

(* Τα ανωτερα Καθισματα μετεγραψαν ενταυθα εκ των χειρογραφων, ινα χρησιμευσωσιν εκ του προχειρου, οταν τυπικη διαταξις καλωση αυτα.

Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

- Ὅτι ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου,
- ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν Πιστῶν σου
- ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ,
- τῆς ὁμολογίας σου.

Παστὴρ στειρεύουσα βλαστὸν, σὲ προήνεγκε
 Δεῖον, τῆς ἐθνῶν Ἐκκλησίας, εὐκλεῆ Νυμ-
 φαγωγόν, Χριστῷ τῷ ὄντως Θεῷ, καὶ Νυμφίῳ,
 ταύτην μνηστευόμενον.

Τὴν σὴν θεόφθογον φωνήν, Πρόδρομε Ἰωάν-
 νη, οὐδὲ ξίφει ἐπέσχεν, ἡ ἀθλία μοιχαλὶς·
 τὴν Δεῖαν γὰρ σου ἡμῖν, ἐμφανίζεις, κάραν τὴν
 ὑπόγονον.

Πανηγυρίζουσα φαιδρῶς, ἡ ποθοῦσά σε πό-
 λισ, εὐωχεῖται ὡς ὄλθον, εὐραμένη μυστι-
 κόν, καὶ κρήνην ἀνελλιπῆ, ἰαμάτων, Πρόδρομε
 τὴν κάραν σου. Θεοτοκίον.

Τοῦ Δεῖου τόκου σου Ἄγνη, πᾶσαν φύσεως
 τάξιν, ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα· Θεὸν γὰρ
 ὑπερφυῶς, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, καὶ τεκοῦσα,
 μένεις ἀειπαρθένος.

Κάθισ. Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ως ἐν ταμείῳ θησαυρὸς ἐναπόθετος, ἡ τοῦ
 Προδρόμου Κεφαλὴ ἐφυλάττετο, ἐν ὑδρίᾳ
 κρυβεῖσα, ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου· ὡς σῖτος κατα-
 χωσθεῖσα εἰς βάθος γῆς, ἀνῆκε καρποφοροῦσα
 Δεῖαν ζωὴν· Ταύτης πάντες τιμήσωμεν, τὴν εὐ-
 ρεσιν, τὸν Χριστὸν, δοξάζοντες τὸν δόντα αὐτῇ,
 χάριν βρῦειν ἰάματα.

Δόξα, Ὁμοιον.

Τοῦ βαπτιστοῦ ἡ κεφαλὴ κατακρύπτετο, ὡς
 μαργαρίτης ὑπὸ γῆν ἐν τῇ ὑδρίᾳ· καὶ ὡς
 λύχνος θεόφωτος ἀγλαίζομένη, ἐκλάμπει θαυ-
 ματουργοῦσα· κόσμῳ παντὶ, ὡς ὀρθρος ἐξανα-
 τέλλων πανευπρεπῆς, τοῦ Ἥλιου ὁ Πρόδρομος,
 καὶ ἀνεσπέρῳ φωτὶ, μηνύων πάλιν ἡμῖν, Ἴδε
 κραυγάζει ὁ Ἄμνος τοῦ Θεοῦ;

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς λαβὼν ἐν γνώσει,
 ἐν τῇ σικνηῇ τοῦ Ἰωσήφ σπουδῇ ἐπέστη,
 ὁ Ἄσωματος λέγων τῇ Ἀπειρογάμῳ· Ὁ κλίνας
 τῇ καταβάσει τοὺς οὐρανοὺς, χωρεῖται ἀναλ-
 λοιώτως ὄλως ἐν σοί· ὃν καὶ βλέπων ἐν μήτρᾳ
 σου, λαβόντα δούλου μορφήν, ἐξίσταμαι κραυ-
 γάζει σοι· Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ῥδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

- Χριστὸς μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ
- Σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει
- ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυ-
- ρίῳ ἐορτάζουσα.

Τῆς πάλαι γέγονας, σφραγὶς πανόλβιε, ἐμ-
 φανῶς Διαθήκης καὶ Προφητῶν, πέρας
 ἐχρημάτισας, καὶ νυμφοστόλος δὲ σεπτὸς, τῆς
 καινῆς ἐδείχθης Πρόδρομε.

Τριχίνοις ῥάκεσι, συνθήτως Πρόδρομε, τὴν τι-
 μίαν ἡνέσχου καὶ εὐκλεῆ, Κάραν σου κα-
 λύπτεσθαι, βασιλικῆς ἀλουργίδος, ὡς ἐσθῆτι
 ἀγαλλόμενος.

Τῇ αἴγλῃ Πρόδρομε, τοῦ Δεῖου Πνεύματος,
 τὴν τιμῶσάν σε πόλιν διηνεκῶς, πρέσβευε
 φαιδρύνεσθαι, καὶ ἐν τῇ σῇ σοφῇ μνήμῃ, σὺν
 Ἀγγέλοις ἐπαγαλλεσθαι.

Θεοτοκίον.

Νεκρόν με ἔδειξε, φυτὸ ἀπόγευσις· τῆς ζωῆς
 δὲ τὸ ξύλον ἐκ σοῦ φανέν, Πάναγνε ἀνε-
 στησε, καὶ Παραδείσου τῆς τρυφῆς, κληρονόμον
 με κατέστησε.

Ῥδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

- Τῷ Δεῖῳ φέγγεισθε ἀγαθὲ, ταῖς τῶν ὀρθρι-
- ζόντων σοι ψυχὰς, πόθῳ καταύγασον
- δέομαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεῶ, τὸν ὄντως Θεόν,
- ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενον.

Οὐκ ἔφυς κάλαμος Βαπτιστᾶ, ταῖς πειρα-
 στικαῖς τοῦ δυσμενοῦς, αὔραις αἰεὶ ῥίπι-
 ζόμενος, πύργος δὲ τοῦ Δεῖου λαοῦ ἀκράδαν-
 τος· δυνάμει Ἥλιου γὰρ ὠφθης καὶ πνεύματι.

Οτὴν Θεότητα ἀθετῶν, καὶ κατασμικρύ-
 νων τὴν δόξαν, τοῦ ὑπὸ σοῦ βαπτισθέν-
 τος Χριστοῦ, τὴν τε Δεῖαν χάριν σοῦ νοσφιζόμε-
 νος, ἐνδίκως περιβόλων Δείων ἀπείργεται.

Αφθόνου ἠνοιξας σὺ πηγῆς, πύλην τοῖς ὑ-
 μνοῦσί σε ἡμῖν, πόθῳ αἰοίδιμε Πρόδρομε,
 χάριτος τῆς Δείας βλυζούσης νάματα, καὶ ρεῖ-
 δρα ἰαμάτων πάντας εὐφραίνοντα.

Θεοτοκίον.

Φθοροῦσα κάλλος τὸ νοητόν, τῆς ὠραιότητας
 σου ψυχῆς, νύμφη Θεοῦ ἐχρημάτισας, κα-
 τεσφραγισμένη τῇ παρθενίᾳ Σεμνῇ, καὶ φέγγει
 τῆς ἀγνείας, κόσμον φαιδρύνουσα.

Ῥδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

- Τοῦ βίου τὴν θαλάσσαν, ὑψημένην καθο-
- ρῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλυδῶνι, τῷ
- εὐδίῳ λιμένι σε προσδραμῶν, βῶθ σοι· Ἀνά-
- γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Προφήτην σε ἔφησεν, ἡ ἀλήθεια Χριστὸς, καὶ
 Προφητῶν ὑπέρτερον, Βαπτιστᾶ τε καὶ
 Πρόδρομε τῆς ζωῆς· αὐτὸν γὰρ ἐώρακας, ὅν
 Προφήται καὶ νόμος προκατήγγειλαν.

Οὐκ ἔφερε κρύπτεσθαι, τῶν θαυματῶν ἡ
 πηγῇ, ὁ θησαυρὸς τῆς χάριτος, ἡ αἰοίδι-

μος Κάρα σου Βαπτιστά, Προφήτα και Πρόδρομε, ἀλλ' ὄφθεισα προχέει ἰαμάτων πηγὰς.

Πανόλθιον καύχημα, καὶ ἀγλαΐσμα φαιδρὸν, καὶ θυρεὸν σωτήριον, ἢ φιλόχριστος αὐτή και εὐκλεής, προβάλλεται πόλις σε, τὴν σεπτὴν σου και θείαν Κάραν Πρόδρομε.

Θεοτοκίον.

Ο μέγας προέγραψεν, ἐν Προφήταις Μωϋσῆς, σὲ κιβωτὸν και τραπέζαν, καὶ λυχνίαν και στάμνον συμβολικῶς, σημαίνων τὴν σάρκωσιν τὴν ἐκ σοῦ τοῦ Ὑψίστου Μητροπάρθενε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Ταῖς ἄνω ζητῶν.

Προφήτα Θεοῦ, και Πρόδρομε τῆς χάριτος, τὴν Κάραν τὴν σὴν, ὡς ῥόδον ἱερώτατον, ἐκ τῆς γῆς εὐράμενοι, ταῖς ἰάσεις πάντοτε λαμβάνομεν· και γὰρ πάλιν ὡς πρότερον, ἐν κόσμῳ κηρύττεις τὴν μετάνοιαν.

Ὁ Οἶκος.

Ε'κ τῆ Κυρίῃ τὴν μαρτυρίαν εἰληφῶς Ἰωάννη, ὑπὲρ πάντας βροτῆς ὑπέρτερος ἐχημάτισας· ὅθεν ἐπαίνους τῶν ἐγκωμίων προσενέγκαι σοι δεδοικα· ἀλλὰ πόθῳ ἐκβιασθεῖς, τῇ ὧδῃ ἐγχειρήσαι τετόλμηκα· διὸ μὴ ἀπαξιώσης συνεργός μοι γενέσθαι πανεύφημε, ἵνα ἰσχύσω στεφανώσαι σου κορυφὴν τὴν ἀγίαν τρισόλβιε· και γὰρ σὺ ἐν κόσμῳ κηρύττεις τὴν μετάνοιαν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς εὐρέσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Ἁγίου Προφήτου, Προδρόμου και Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Στίχοι.

Ἐκ γῆς προφαίνει Πρόδρομος σεπτὴν Κάραν, Καρπούς παραινῶν ἀξίους ποιεῖν πάλιν.

Ὁ Βαπτίστας πρὶν ὑδάτων πηγᾶς ὄχλους, Γῆθεν φανεῖς βάπτιζε πηγᾶς θαυμαίων.

Εἰκοστὴν Προδρόμοιο φάνη Κάρη ἀμφὶ τετάρτην.

Η τιμία αὐτὴ και Ἁγγίλοις αἰδέσιμος κεφαλὴ πρῶτον μὲν εὐρέθη, κατ'εὐδοκίαν και ἐπιφάνειαν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, ὑπὸ δύο τινῶν μοναχῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ Ἡρώδου, ἐλθόντων εἰς Ἱερουσαλήμ, εἰς προσκύνησιν τοῦ ζωηφόρου τάφου τοῦ Κυρίου και Θεῆ και Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἐκ δὲ τῶν μοναχῶν τούτων λαβὼν αὐτὴν κεραμεύς τις, εἰς τὴν Ἐμεσηνῶν ἤγαγε πόλιν. Αἰσθόμενος δὲ εὐπραγίας τινός δι' αὐτῆς ὁ κεραμεύς, διαφερόντως ἐτίμα αὐτήν. Εἶτα μέλλων τελευτᾶν, τῇ ἰδίᾳ ταύτην κατέλιπεν ἀδελφῇ, ἐπεικῶν μὴ κινεῖν αὐτήν, μηδὲ ἀνακαλύπτειν, ἀλλὰ μόνον τιμᾶν. Καὶ μετὰ τὴν τῆς γυναίκος τελευτήν, πολλοὶ ταύτην κατὰ διαδοχὴν ἐδέξαντο.

Ἐοχάτον δὲ εἰς Εὐθαθίον τινα μοναχὸν και πρεσβύτερον περιῆλθε, τῆς τῶν Ἀρειανῶν ὄντα κακοδοξίας· ἐς ἀπελαθείς τῷ σπηλαίῳ, ἐν ᾧ κατώκει, παρὰ τῶν Ὀρθοδόξων, διὰ τὸ καπηλεύειν τὰς ἐκ τῆς τιμίας κάρας ἰάσεις, και ἐπιγραφίσθαι αὐτὰς τῇ κακοδοξίᾳ αὐτῆ, κατὰ θείαν οἰκονομίαν κατέλιπεν ἐν τῷ σπηλαίῳ τὴν τῆ θείᾳ Προδρόμου Κάραν. Καὶ τὴν ἐν αὐτῷ κρυπτομένη μέχρι τῶν Μαρκιλλου χρόνων, ὄντως Ἀρχιμανδρίτε, ἐπὶ τῆς βασιλείας Οὐαλεντιανοῦ τῆ νέου, και Οὐρανού Ἐπισκόπου Ἐμέσης. Τότε δὴ, πολλῶν ἀποκαλυφθέντων περὶ αὐτῆς, εὐρέθη οὕσα ἐν ὑδρίᾳ, και παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου Οὐρανίου εἰσηχθῆ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πολλὰς ἰάσεις και θαύματα ἐνεργήσασα. Τελεῖται δὲ ἡ τοιαύτη Σύναξις ἐν τῷ ἀγιωτάτῳ αὐτοῦ Προφητείῳ, τὸ ὄντι ἐν τοῖς Φωρακίῳ. Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Δ**ροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο,
» **Α**γγελος τοῖς ὁσίοις Παισί· τοὺς Χαλ-
» δαίους δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν
» τύραννον ἔπεισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός,
» ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῆς Παρθένου ὁ βλαστός σε ὑπὲρ ἅπαντας, ἔφη ἐν γεννητοῖς γυναικῶν· ὡς γὰρ ἄσαρκος και ἰσαγγελος ἐπὶ τῆς γῆς, αὐτῷ πεπολίτευσαι βοῶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ε'ν νηδυῖ τῆς Παρθένου τὸν σκηνώσαντα, ἔγνωσ στερωτικῆς ἐκ γαστρος, και χρησάμενος, τῇ μητρῶα Πρόδρομε φωνῇ, σκιρτῶν ἀνεκρούγαζες αὐτῷ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μεμακάρισαι τῶντι ἐν ταῖς πόλεσιν, αὐτὴ νῦν παναοίδιμε, κτησαμένη σε, πολιοῦχον, Πρόδρομε Χριστοῦ· διὸ ἐορταζούσα βοᾶ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Διὰ σε Μῆτερ Παρθένε φῶς ἀνέτειλε, πάση τῇ οἰκουμένη φαιδρὸν· τὸν γὰρ Κτίστην σὺν τῶν ἀπάντων τέτοκας Θεόν· ὃν αἴτησαι Πάναγνε ἡμῖν, καταπεμφθῆναι τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'κ φλογὸς τοῖς Ὀσίοις δρόσον ἐπήγα-
» **Σ**ας, και Δικαίου θυσίαν ὑδατι ἔφλε-
» **Ξ**ας· ἅπαντα γὰρ δρᾶς, Χριστέ, μόνῳ τῷ βού-
» **Λ**εσθαι. Σε ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς
» **Αἰ**ῶνας.

Α'πεσάλη βοῶντος, φωνῇ ὁ Πρόδρομος, ταῖς ἐρήμοις καρδίαις, τὴν τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, πίστιν εὐσεβῆ, ἐγκεντρίζων τοῦ ὄντως Θεοῦ, ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ε'τοιμάσατε φάσκει, και νῦν ὁ Πρόδρομος, τοῦ Κυρίου τὴν τρίβον, δι' ἀγιότητος· οὐ-

τος γὰρ ἔλθων, σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, ταῖς ἡμῶν καρδίαις οἰκῆσει εἰς αἰῶνας.

Τῆ φωνῇ ἀκοὴν μὲν, τῆ τοῦ Γεννήτορος, ὀφθαλμοὺς δὲ τῆ Δεῆς, τοῦ Θεοῦ Πνεύματος, ὄλος δὲ ἀφῆ, Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος, σὲ χειροθετήσας, Χριστὲ Θεοφορεῖται.

Θεοτοκίον.

Χρυσσαυγὴς σε λυχνία προδιετύπωσε, δεξιά μὲν ἄφραστως, φῶς τὸ ἀπρόσιτον, γνώσει τῆ αὐτοῦ, καταυγάζον τὰ σύμπαντα· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, Ἄγνη εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃ ἔτολμα Ἄγγελων ἀτενίσαι τὰ τέγματα·
» διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε, ὠράθη βροτοῖς, Λόγος
» σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
» οὐρανίαις στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν.

Σαφῶς τῆς πλήρους δεκάδος Πρόδρομε, τῶν ἐντολῶν σὺ φύλαξ ἐξ ἰσχύος γεγόμενος, καταλλήλως πρὸς Χριστὸν τετίμησαι, χαρισμάτων δεκάδι· ὅθεν τοῦ Λόγου σε μύστην τε καὶ φίλον νῦν εἰδόντες· σὲ μακαρίζομεν.

Χριστοῦ Προφήτης τε καὶ Ἀπόστολος, Ἄγγελός τε καὶ Πρόδρομος τῆς Δεῆς σαρκώσεως, Βαπτιστὴς καὶ Ἱερεὺς καὶ Μάρτυς πιστὸς, κήρυξ τε τοῖς ἐν Ἄβου, σὺ ἐχρημάτισας, καὶ τοῖς παρθενεύουσι κανῶν, καὶ τῆς ἐρήμου βλαστός.

Ψυχῆς τὸ ἄπιστον δειγματίζεται, ἱεουργοῦ χειρὸς νενεκρωμένης τῷ θαύματι, βλαστησάσης αὐτὴς διὰ τῆς πίστεως· σῆς γὰρ ἐκφανθείσης Κάρας Μακάριε, ἡ καταποθεῖσα πάλαι ἀνακαινίζεται.

Θεοτοκίον.

Παθῶν ἰάματα ἀρυσώμεθα, τῷ εὐκλεῖ τέμνει τοῦ Προδρόμου προστρέχοντες· ἐν αὐτῷ γὰρ, πάρεισιν Ἄγγελων χοροὶ, πνεύματά τε Δικαίων, πάντων ἡ Δέσποινα, σὺν τῷ Βαπτιστῇ Ἰωάννῃ ἰάσεις νέμουσα.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Λαμπροφανὴς ἀνέτειλεν, ἡ τιμία σου Κάρα, ἐκ τῶν ἀδύτων κόλπων γῆς, Πρόδρομε Ἰωάννη, λύχνε φωτὸς τοῦ αἵλου· ἥς τὴν εὑρεσιν πόθῳ, τελούντες δυσωποῦμέν σε, τῶν δεινῶν εὐρεῖν λύσιν, καὶ τὸν καιρὸν, εὐμαρῶς ἀνύσαι τῆς ἐγκρατείας, πρεσβείαις σου πανεύφημε, Βαπτιστὰ τοῦ Σωτῆρος.

Θεοτοκίον.

Ψυχαγωγεῖται Πάναγνε, τῶν Πιστῶν ἡ Θεόφρων, ὁμήγυρις λατρεύουσα, καὶ πιστῶς

ἀνυμνοῦσα, σὲ Θεοτόκον κυρίως· ταῖς πρεσβείαις σου ὅθεν, τῶν νηστειῶν τὸν διαυλον, δὸς ἡμῖν ἐκτελέσαι, Θεοπρεπῶς, καὶ Σταυρὸν τὸν τίμιον προσκυνῆσαι, καὶ πάθη τὰ σωτήρια, τῷ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν τρία Στιχηρὰ Προσόμοια, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Ηνοῖζε προπύλαια, τῆς ἐγκρατείας ἡ πάνσεμνος, κεφαλὴ σου Πανεύφημε, καὶ τροφήν προέθηκεν, ἡδυτάτην πᾶσι, Δείων χαρισμάτων· ὧν περ μετέχοντες πιστῶς, τὸ τῆς νηστείας τραχὺ γλυκαίνομεν, καὶ πίστει εὐφημοῦμέν σε, καὶ ἐκβοῶμεν Χριστῷ τῷ Θεῷ· Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μύρα ὡσπερ νάματα, ἡ Κεφαλὴ ἀποστάζουσα, τοῦ Προδρόμου ἀένναα, καὶ τραπέζη σήμερον, ἀποτεθειμένη, μυστικῇ καὶ Δεῖα, εὐδιαζέει νοητῶς, καὶ ἀηδῖαν ἐλαύνει θλίψεων, καὶ εὐφροσύνης ἅπαντας, πληροῖ τοὺς πόθῳ κραυγάζοντας· Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἴτεμεν ἡ Κάρα σου, καθάπερ ξίφος τομώτατον, κεφαλὰς ἀνομούντων ἐχθρῶν, καὶ νάματα ἐβλυσεν, εὐνομῆσι πᾶσι, τῶν Δείων χαρίτων· καὶ διὰ τοῦτό σε πιστῶς, ἀνευφημοῦμεν φίλον καὶ Πρόδρομον, Ἰωάννη τοῦ Κτίσαντος, καὶ ἐκβοῶμεν αὐτῷ ἐκτενῶς· Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Τὴν πανσεβάσιμον Κάραν, τοῦ Βαπτιστοῦ σου Κύριε, φανερωθεῖσαν σήμερον ἐκ γῆς, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, ἀρυσάμενοι πιστῶς, εἰς πρεσβείαν· φιλάνθρωπε, οἱ ἐπταικότες δοῦλοί σου, προσάγοντες αἰτούμεθα, δι' αὐτῆς ἐπιτυχεῖν ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, παρὰ σοῦ τὸν ἰλασμόν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Φιλάγαθε Θεὲ κα' Σωτὴρ, τοὺς δούλους σου περίσωζε, ἀπὸ πάσης, περιστάσεως δεινῆς, πρεσβείαις τοῦ Προδρόμου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, καὶ τῆς Μητρός σε ταῖς ἐντεύξεσιν. Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Εἶτα.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ηπρώην ἐπὶ πίνακι, τὸ τοῦ Ἡρώδου ἀθεῖσμον μῦθος ἐλέγξασα, τὴν δὲ μετάνοιαν πᾶσι κηρύξασα Πιστοῖς, τιμία Κεφαλὴ τοῦ Βαπτιστοῦ σου Κύριε, ἐκ τῶν ταμείων τῆς γῆς

ἀναφανείσα, πρόκειται τοῖς πιστῶς προσιοῦσιν αὐτῇ, καὶ ἀπτομένοις ἐν φάβῳ, καὶ προσκυνουοῦσι πόθῳ ψυχῆς, βραβευομένη λύσιν πταισμάτων, καὶ αἰτημάτων παρέχει τὰ σωτήρια, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἀληθινή.

Τὸ Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ.

Ποιοῦμεν δὲ καὶ μετανοίας μεγάλας τρεῖς. Συναίπτομεν δὲ καὶ τὴν πρώτην ὥραν, καὶ τὰς λοιπὰς ἐφεξῆς, λέγοντες ἐν αὐταῖς Ἀπολυτικῶν καὶ Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν Στιχολογίαν τῶν, Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ἑ. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν καὶ τὰ Προσόμοια τοῦ Τριωδίου, εἶτα τοῦ Ἁγίου τὰ παρόντα γ'.

Ἦχος β'. "Οτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρῶν.

Δεῦτε, τὴν τιμίαν κεφαλὴν, τὴν ἀποτμηθεῖσαν τῷ ξίφει, τοῦ Βαπτιστοῦ οἱ Πιστοί, σήμερον τιμήσωμεν ἐν τῇ εὐρέσει αὐτῆς, ὑπαντῶντες ἐν ἄσμασι, τιμῶντες ἐκ πόθου, χάριτος προχέουσαν, τῶν ἰαμάτων ἡμῶν· ἦν περ, ὁ ληρωδῆς Ἡρώδης, πάλαι προαπέτεμεν αἴστρω, τῇ Ἡρωδιάδι συμπλεκόμενος. Δίς.

Ωσπερ, ἐκ μεταλλῶν ὁ χρυσὸς, οὕτως ἐκ τῆς γῆς τοῦ Προδρόμου, ἡ κεφαλὴ δαδουχεῖ, στάμνω διαλάμπουσα, καὶ φθειγγομένη τρανῶς, τοῦ Ἡρώδου ἐλέγχουσα, μοιχείαν καὶ φόνον, αἴγλησε φωτίζουσα, τὰς διανοίας ἡμῶν· ἦν περ, ἀσπαζόμενοι πίστει, σήμερον τιμήσωμεν ὕμνοις, ὡς ὑπὲρ ἡμῶν Θεῷ πρεσβεύουσαν.

Πάλαι, ὡσπερ Δεῖος Δησαυρὸς, στάμνω κρυμμένη ἡ Κάρα, τοῦ Βαπτιστοῦ ἐν τῇ γῆ, σήμερον τοῖς πέρασιν, ἀποκαλύπτεται, ὡσπερ πλοῦτος προχέουσα, πηγὰς ἰαμάτων, κῶσους θεραπεύουσα, ψυχὰς φωτίζουσα· ὅθεν, θυμηδίας ἀπάσης, χάριν ἀπολαύοντες ὕμναις, ταύτην εὐλαβῶς ἐγκωμιάσωμεν.

Δόξα. Ἦχος β'.

Η τῶν Δείων ἐννοιῶν πανσεβάσμιος Δίκη, καὶ τῆς ἀρρήτου οὐσίας, τρανῶς ἡ προβλέψασα, τὸ μυστήριον Κάρα σου, ὡς ἐκ λαγόνων μητρικῶν, ἐκ τῶν ταμείων τῆς γῆς, σήμερον ἀνατέταλκεν, Ἰωάννη· πανεύφημε, καὶ εὐωδίασε πᾶσαν τὴν ὑψηλίον, ἀγιασμῶ προχέουσα μύρον, καὶ νοητῶς κηρύττουσα μετανοίας

ὁδόν, καὶ τῷ Σωτῆρι τῶν ὄλων πρεσβεύουσα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. "Οτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Φόβος, πολυτρόπων πειρασμῶν, καὶ τῶν ἀναγκῶν καταγιγίδες, νῦν με χειμάζουσι, καὶ βυθὸς καλύπτει με, τῆς ἀπογνώσεως· ὁ χειμῶν τῶν πταισμάτων μου, δεινῶς με ταραττει· πρόφθασον καὶ λύτρωσαι κλυδωνιζόμενον, μόνην τῶν Πιστῶν ἡ γαλήνη, καὶ πρὸς τὸν λιμένα τῆς ἄνω, Δείας κληροχίας με εἰσάγαγε.

"Η Σταυροθεοτοκίον.

Πόνους, ὑπομείνασα πολλοὺς, ἐν τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου σαυρώσει Ἄχραντε, ἔστενες δακρύουσα, καὶ ὀλολύζουσα· Οἴμοι τέκνον γλυκύτατον! ἀδίκως πῶς πάσχεις; πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν ἐκπληρῶν; ὅθεν, Παναγία Παρθένε, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίσει, ἴλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

Τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀναγκώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ, Κατευθυνθήτω, καὶ εὐθύς τὸ Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, τὸ, Ἀλληλουῖα, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ καθεξῆς ἡ Δεῖα Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Εἰσερχόμενοι δὲ εἰς τὴν τράπεζαν, καταλύομεν ἔλαιον καὶ οἶνον, ἄνευ τῆς πρώτης ἐβδομάδος.

Τῆ ΚΕ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ταρασίου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Προσόμοια Στιχηρά.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Υπὲρ τοῦ ζῆσαι Παμμάκαρ Δανεῖν προθέμενος, τὴν τοῦ Χριστοῦ εἰκόνα, προσκυνεῖσθαι προστάττει, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων· ὅθεν λοιπὸν αἰρετιζόντων τὰ στόματα, Δαυϊτικῶς ἐνεφράγη, κατὰ Θεοῦ, τῶν λαλούντων ἀδικίαν πολλήν.

Φιλαργυρίας τὴν νόσον ἀποσεισάμενος, τὸν Δησαυρὸν τῆς ἄνω, βασιλείας ἐκτίσας, Ὅσιε Δεόφρον· ὅθεν πιστῶς, ἡ σορὸς τῶν λειψάνων σου, τοῖς προσιοῦσι παρέχει θεοπρεπῶς, τὰ ἰσμάτα αἰοῖδιμε.

Ταῖς ἐντολαῖς τοῦ Κυρίου πολιτευόμενος, ὑπογραμμὸς ἐδείχθης, τῷ ποιμνίῳ σου Πατέρα Τάρασσε τρισμάκαρ· ὅθεν καὶ νῦν, ταῖς

διδάχαῖς σου φρουρούμεθα· ἀλλὰ μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τὴν μνήμην σου τελούντων φαιδρῶς.

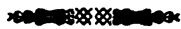
Τὸν ἀληθῆ Ἱεράρχην, καὶ λειτουργὸν τοῦ Χριστοῦ, ὡς παρ' αὐτοῦ λαβόντα, τὴν τοῦ Πνεύματος χάριν, τιμήσωμεν ἀξίως, Ταράσιον νῦν, τὸν σοφὸν ἀρχιποιόμενα· ὡς παρρῆσιαν γὰρ ἔχων πρὸς τὸν Θεόν, ἵκετεύει τῷ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Επί τὴν σὴν εὐσπλαγγίαν, προσρέχω πάντοτε· ἐπὶ τοὺς σοὺς προσφεύγω, οἰκτιρμούς καθ' ἑκάστην, ὑμῶν καὶ εὐλογῶν σε, καὶ τὴν πολλὴν, ἀνοχὴν ἐκπληττόμενος, τοῦ σοῦ Υἱοῦ ἐπὶ πᾶσί μου τοῖς κακοῖς, ἣν ἐνδείκνυται Θεόνυμφε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Αναρτηθέντα ὡς εἶδεν, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν Ἀμνόν, ἢ ἄμωμος Παρθένος θρηνηδοῦσα ἐβόα· Γλυκύτατόν με τέκνον, τί τὸ καινὸν καὶ παράδοξον θέαμα; πῶς ὁ κατέχων τὰ πάντα ἐν τῇ χειρὶ, ἐπὶ ξύλου προσηλώθησιν σαρκί;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν ἀναγινώσκειται ὁ Κανὼν, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς·

Χαίρων γεραίρω Ταράσιον τὸν μέγαν.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις· Γεωργίου

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

- **Α**νοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρὶ· καὶ ὀφθῆσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

Χαρίτων τοῦ Πνεύματος, οἱ ποταμοὶ προχεόμενοι, ἐν τῇ μνήμῃ σήμερον, τοῦ Ἱε-

(*) Εἰς τὴν Ἀκροστιχίδα ταύτην ἐλλείπουσιν ἐκ μὲν τῆς πρώτης λέξεως, ὁλόκληρος ἢ συλλαβὴ ΡΟΝ· ἐκ δὲ τῆς δευτέρας, τὸ ληκτικὸν Ω. Ἀλλὰ τοῦτο συμβαίνει πολλαχοῦ, ὅσακις τὰ τῶν Ἀκροστιχίδων γράμματα ὑπερβαίνουν παραπολυτῶν ὀρισμένον ἀριθμὸν τῶν Τροπαρίων· καθὼς ἐξ ἐναντίας ἐλαττεύεται οὗτος ὁ ἀριθμὸς, κατ' ἀναλογίαν τῆς ποσότητος τῶν τῆς Ἀκροστιχίδος γριμμάτων· καὶ ὅρα τὸν α'. Κανόνα τῶν Χριστουγέννων, τῶν Θεοφανεῖων, τῆς Πεντηκοστῆς, καὶ ἄλλους πολλούς. -- Τὰ δὲ Θεοτοκία τοῦ Κανόνος τούτου κυρίων μὲν ἀκροστιχίζουσι Γεωργίου· οὐδεμία ὁμῶς ἀμφιβολία, ὅτι ἐστὶ ποιήμαξ τοῦ αὐτοῦ Γεωργίου (κατὰ παράλειψιν τοῦ Ε), τῷ καὶ ἄλλος πολλὸς Κανόνας μελετήσαντος· α'. ἐπὶ τῷ Γοργίας γράφεται διὰ τοῦ Ο, καὶ οὐχὶ διὰ τοῦ Ω καὶ β'. ὅτι οὐδὲ ἐν τῷ Δωδεκαμήνῳ ἀπαντάται, οὐδὲ Λέων· Ἄλλαιτιος ἐν τῷ περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Βιβλίων καὶ Ἱερωνύμου Συγγραμμάτι αὐτοῦ (Φ. 68. Ἑλλην. Βιβλιοδ. Τόμ. Ε'. ἀναφέρει Ἱερωνύμον, Γοργίαν καλούμενον. Ὅρα καὶ Ὀκτωβρίου ἢ τὰ αὐτὰ περίτε καὶ Ἀκροστιχίδος, καὶ τοῦ ὑμνωδοῦ Γεωργίου, ἀντὶ Γεωργίου.

ράρχου Χριστοῦ, καταρδεύουσι, Πιστῶν τὰς διανοίας καὶ πάθη ἐκπλύνουσι, καὶ μολυσμούς τῶν ψυχῶν.

Ανῶθεν δεξάμενος, ἱερωσύνης τὸ ἔνδυμα, ἀρεταῖς ἐφαιδρυνας, τοῦτο Ταράσιε, καὶ ὑπέρλαμπρος, φωστὴρ ἐν Ἱερεῦσιν, ἐδείχθης ἐν Πνεύματι, ἱεουργῶν τῷ Χριστῷ.

Ιδρυσας Ταράσιε, ὀρθοδοξίας εἰς ἄσειστον, πέτραν τὴν διάνοιαν, σαλευομένην βροτῶν, καὶ ἐδόνησας, θεμέλια τῆς πλάνης, καὶ τὰς τῶν αἱρέσεων, βάσεις κατέβαλες.

Θεοτοκίον.

Γαλήνης ἐπλήρωσε, τῆς νοητῆς Θεονύμφευτε, τὴν κτίσιν ὁ ἀρρήτως, ἐκ σοῦ τεχθεὶς ἐν σαρκί, καὶ κατηύγασε, τὸν κλύδωνα τῆς πλάνης, καὶ εἰς ὄρμον ἴθυεν, ἡμᾶς οὐράμιον.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

- **Τ**οὺς σοὺς ὑμολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα
- καὶ ἄφθοнос πηγὴ, Δίασον συγκροτήσαντας, πνευματικόν, στερέωσον· καὶ ἐν τῇ
- θεῖα δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Γραφῆς εἰς βυθὸν τῆς θεοπνεύσου, εἰσδύσας Ταράσιε σοφέ, ἐντεῦθεν τὸν πολύτιμον, μαργαρίτην ἀνείλικυσας· ὃν μεταδούς τῇ ποιμνῇ σου, ταύτην ἐνθέως κατεπλούτισας.

Εσθεσας τοῖς ὄμβροισ τῶν δακρύων, τὸ πῦρ ἡδανῶν τῶν σαρκικῶν, καὶ διανῆψας Ὁσιε, τὴν ψυχικὴν λαμπάδα σου, ἐλαίῳ καθαρότητος, καὶ εὐποιίας κοσμηθεῖσαν φαιδρῶς.

Ράβδῳ τῶν ἐνθέων σου δογματίων, τοὺς θῆρας σοφέ τῆς τοῦ Χριστοῦ, ἀπήλασας μακάριε, ποιμνῆς ταύτην ἀλώθητον, διατηρῶν Ταράσιε, τὸν Ἀρχιποιόμενα δοξαζούσαν.

Θεοτοκίον.

Ως κλίμακα γῆθέν σε Παρθένε, ὁ Κτίστης προθέμενος βροταῖς, ἐκ κατωτάτων θλίψεων, καὶ ἐκ φθορᾶς πρὸς ἀφθαρτον, ζῶνταῖς ἱκεσίαις σε, ἀναβιβάζει τοὺς ὑμῶνταίς σε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Κατὰ παθῶν βασιλεύσας τῶν τῆς σαρκὸς, Ἱεράρχης ἐχρίσθης θεοπρεπῶς· καὶ τὴν Βασιλεύουσιν, ὀρθοδόξως ἐποιήμανας, ἀπελάσας θῆρας, αἱρέσεων θεόπνευστε, τὴν τῶν σεπτῶν εἰκόνων, τρανώσας προσκύνησιν· ὅθεν μετὰ τέλος, ἀτελεύτητον χάριν, ἀξίως κεκλήρωσαι, Ἱεράρχα Ταράσιε. Διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ος Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπύρωσ τεκούσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον Τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως, τὴν δόξαν σου Ἀχραντε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ Ἀμναὶς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγαλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τῆ ἐλέης ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι ἔν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σε, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ θεῖα παθήματα.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν ἀνεξιχνίαστον θεῖαν βουλήν, τῆς ἐκ
» τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑ-
» ψίστου, ὁ Προφήτης Ἀββακούμ, κατανοῶν
» ἐκράυγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Αρτον προβαλλόμενος τὸν ψυχικόν, ἔθρεψας πεινῶντας Ταράσιε, λόγοις ἐνθέοις, καὶ προθέεικας σαυτὸν, τοῖς δεομένοις τράπεζαν, ἀφθονον τροφὴν ἐπιφέρουσαν.

Ιλὺν ἀποθέμενος Πάτερ σοφὴ τὴν ἐπιπροσθησαν τοῖς ὄμμασι, τῆς διανοίας, ταῖς ἀγρύπνοις προσευχαῖς, τῆς νοητῆς ἐπέτυχες, Θεοῦ θεωρίας Ταράσιε.

Ρώμη τῶν δογμάτων σου Πάτερ σοφὴ, ὄρη ἐσαλεύθη αἰρέσεων, καὶ ἀσεβείας, κατεβλήθησαν βουνοὶ, καὶ ἀσαλεύτως ἵδρυνται, οἱ τῆς Ἐκκλησίας θεμέλιοι.

Θεοτοκίον.

Ρώμην περιβέβληται ἡ τῶν βροτῶν, φύσις ἀσθενήσασα πρότερον, τῇ παραβάσει, ἐν τῷ τόκῳ σε Ἀγνή, καὶ τοῦ ἐχθροῦ ἡ τύραννος, δύναμις εἰς τέλος ἠσθένησεν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θεῖα δόξῃ
» σε· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες
» ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν, καὶ τέτοκας
» ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, τὴν εἰρή-
» νην βραβεύουσα.

Τοῦ λόγου τῇ σύριγγι, τὴν ποιμένην σου Ταράσιε, ἐπὶ τὰς νομάς τῆς εὐσεβείας, καὶ ἐπὶ ὕδωρ τῆς θείας γνώσεως, καὶ εἰς τὰς ἐπαυλεις τοῦ Χριστοῦ, ἴθυνας ἀλώβητον, ταύτην τηρῶν πρεσβείαις σου.

Αρματι χρησάμενος, τῶν ἀρετῶν Ταράσιε, δι' αὐτὸν πρὸς ὕψος θεωρίας, ἀνεβιβάσθησ καὶ τὰ ἀθέατα, εἶδες διανοίας ὀφθαλμοῖς, κάλλη τοῦ Δεσπότη σου, ὧν νοῖ κατετρύφησας.

Ρεῖθρον τὴν προαίρεσιν, ἐλέου ἀνεξάντηλον, ἔχων Ἱεράρχα δεομένοις, τῆς εὐποιίας, τοὺς ἀεννάους κρουνούς, ἔβλυσας· διό σε ὁ Χριστός, πρὸς ὕδωρ αἰείζων, καὶ τρυφὴν κατεσκήνωσεν.

Θεοτοκίον.

Γένος τὸ ἀνθρώπινον, τὴν πρώην ὠραιότητα, καὶ τὸ εὐπρεπὲς καὶ κατ' εἰκόνα, δι' ἀμαρτίαν ἀπεκδυσάμενον, ταῦτα περιβάλλεται Ἀγνή, διὰ τῆς κηρύσεως, τῆς σῆς θεοειδέστερα.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Η**λθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ
» κατεπόντισέ με, καταγιγίς πολλῶν ἀ-
» μαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεός, ἐκ βυθοῦ ἀνά-
» γαγε, τὴν ζωὴν μου πολυέλεε.

Απάρας τὸ κάλυμμα θεόφρον, αἰρετικῶν καρδίαις, τὸ ἐγκείμενον τῆς ἀγνωσίας, τὴν ἀληθῆ, τῶν δογμάτων Ὅσιε, πᾶσι γινώσιν ἐφανέρωσας.

Σὺ πυρφόροις λόγοις Ἱεράρχα, τὰς ἀκαθάρ-
» δεις φλέξας, δυσφημίας τῶν αἰρετιζόντων,
» τὸν φωτισμὸν, τῶν ὀρθῶν δογμάτων σου, ἐν
» τοῖς πέρασιν ἐφήπλωσας.

Ισχὺν ἐκ Θεοῦ διεζωσμένος, τῇ νοητῇ μαχαίρᾳ, τῶν δογμάτων σε Ἱερομύστα, τὰς κεφαλὰς, τὰς τοῦ ψεύδους ἔτεμες, διαγγέλλων τὴν ἀλήθειαν.

Θεοτοκίον.

Ιδεῖν ὀφθαλμοῖς τῆς διανοίας, τὴν νοητὴν σου δόξαν, καταξίωσον Θεογεννητορ, τοὺς τὰ σεπτὰ, προσκυνοῦντας σύμβολα, τῆς ἀφθόρου σου κηρύσεως.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ωσπερ μέγας ἥλιος, ταῖς τῶν δογμάτων, καὶ θαυματῶν λάμπησι, φωταγωγεῖς διαπαντὸς τῆς οἰκουμένης τὸ πλήρωμα, οὐρανομύστα, παμμακάρι Ταράσιε.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν σκοτισθεῖσάν μου ψυχὴν, τῷ σκότει τῶν πταισμάτων, φωτὶ τοῦ σοῦ ἐλέους, κα-
» ταύγασον Σωτὴρ μου, καὶ λογισμὸν ἐπ' ἀγαθοῖς
» δώρησαί μοι Χριστέ μου, ἐκκαθάρας τὴν ἀχλὺν
» τῶν φαύλων ἐνθυμήσεων· ἵν' ὅπως κατ' ἀξίαν

ἰσχύσω τὸν σὸν Ἱεράρχην ἀνυμνήσαι, καὶ φράσαι τὸν βίον, καὶ τὰς πράξεις τὰς λαμπράς, καὶ τὴν ἔνθεον πίστιν, καὶ τὸν ζῆλον, ὃν ὑπὲρ τῆς σῆς ἐκτίησας Ἐκκλησίας, ἦτις κατὰ χρέος αὐτὸν εὐφημοῦσα κραυγάζει· Οὐρανομύστα, παμμακάαρ Ταράσιε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ταρασίου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχοι.

Ἄκλυστος ὄρμος Ταράσιον λαμβάνει,
Κόσμου ταραχῆς καὶ ζάλης σεσωσμένον.

Εἰκάδι ἐκ ταράχοιο Ταράσιος ἔπτατο πέμπτη.

Ὅστος τὴν τῶν σεπτῶν καὶ ἀγίων εἰκόνων προσκύνησιν ἰδογμάτισε, καὶ δι' αὐτοῦ ἡ Βασιλείος ἀρχὴ καὶ Ῥωμαϊκὴ ἐξουσία πρὸς τὰς σεπτάς παραδόσεις τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καὶ Οἰκουμενικῶν Συνόδων ἐπανῆλθε, καὶ ἡ Ἁγία Ἐκκλησία τοῖς λοιποῖς Πατριαρχείαις ἦνωται. Ζήσας δὲ ἕτος εὐσεβῶς, καὶ τοῖς Βασιλεῦσι τίμιος γενόμενος, καὶ ἱερὸν μοναστήριον πέραν τοῦ στενοῦ οἰκοδομήσας, καὶ πλήρη Μοναστῶν συστήσας, καὶ τοὺς πτωχοὺς ἐλεήσας, καὶ καλῶς κυβερνήσας τὴν Ἐκκλησίαν ἐπὶ ἑτη εἰκοσι καὶ δύο, καὶ μῆνας δύο, ἐν εἰρήνῃ ἐτελειώθη, καὶ κατετίθη ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ κτισθέντι μοναστηρίῳ. Ἦν δὲ κατὰ πάντα ὁμοίος τὸν σωματικὸν χαρακτήρα τῷ Θεολόγῳ Γρηγορίῳ, πλὴν τοῦ πολιοῦ καὶ τοῦ ὑπόουλου ὀφθαλμοῦ· οὐδὲ γὰρ ἦν παντελῶς οὗτος πολίος. Ἡ δὲ αὐτοῦ Συναξίς τελεῖται ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἀλεξάνδρος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τὸν Ἀλεξάνδρον δίσκος, εἶδεν ἡλίου,
Ἵπὲρ Χριστοῦ τμηθέντα, δόξης Ἡλίου.

Ὅστος ἦν ἐκ πόλεως Ποτιόλων τῶν κατὰ Ῥώμην, ἐπὶ Μαξιμιανοῦ βασιλείως, καὶ Τιβεριανοῦ ἡγεμόνος· παρ' οὗ προτραπίς εἶναι τοῖς εἰδώλοις, λοιδορίας καὶ ὕβρεις οὐκ ὀλίγας ἐξίχον. Ὄθεν ἐξ ἄκρων χειρῶν κρεμάται, λίθου βαρίου ἐξαρτηθέντος αὐτῷ. Ἐκεῖθεν δὲ ἐν Καρθαγίνῃ ἀχθεῖς, καὶ αὐθις κρεμασθεῖς, ξίεται καὶ μαστιγοῦται. Καὶ ἐν Μαρκίανπόλει γεγωνῶς, λαμπάδα πυρὸς κατὰ τὸ πρόσωπον δίχεται. Ἐν Θράκῃ δὲ ἐλθὼν, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ῥηγίνου, Ἐπισκόπου Σκοπέλου.

Στίχ. Ἄσειστος εἶ Ῥηγῖνε τὴν προθυμίαν,
Κἄν δεινὸν ἐνσεισῶσι πυκνά σοι ξίφη.

Ὅστος ἐγένετο ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος, γονίων Χριστιανῶν υἱός· διὰ δὲ τὴν αὐτοῦ ἀρετὴν, καὶ τὴν πολλῶν εὐσέβειαν, χειροτονεῖται Ἐπίσκοπος Σκοπέλου· καὶ εἰς τὴν ἐν Σαρδικῇ Σύνοδον κληθεὶς πάσας τὰς αἵρέσεις διὰ τοῦ λόγου αὐτοῦ καὶ τῆς παρρησίας ἠπάνισεν. Ἐἴτα ἐπιστρέψας εἰς τὴν ἰδίαν Ἐπισκοπὴν, διωγμοῦ κινήσας, ἐκρατήθη παρὰ τοῦ τῆς Ἑλλάδος ἄρχοντος· καὶ πολλὰ τιμωρηθεὶς, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἀντώνιος πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐνθέντες Ἀντώνιον εἰς πῦρ οἱ πλάνοι.

Ἐφουσιν ὄψον νόστιμον τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Θεόδωρος, ὁ διὰ Χριστὸν σαλός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐκὼν ἀμείψας, ὡς ὁ Δαυὶδ, τὰς φρένας,
Βίον διέδρας, οὐ τὸν Ἀγγῆς παμμακάαρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Μάρκελλος Ἐπίσκοπος Ἀπαμείας τῆς Κύπρου, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Σπένδεις Θεῷ, Μάρκελλε, θερμῷ τῷ πόθῳ.
Θερμοὺς σαλαγμοὺς αἱμάτων ἐξ ἀυχένος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Ὅνκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες,
παρὰ τὸν κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλῆν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον· Ὑπερύμνητε, τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Οἱ κρατῆρες τῶν δογμάτων σου πληρούμενοι, οἴνου τῆς χάριτος, πόμα ἡμῖν νοσήτων, Πάτερ τὸ τῆς γνώσεως, πᾶσιν ἐκέρασαν, τοῖς κραυγάζουσιν· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νέφη ἤλασας τῇ πνεύσει τῶν δογμάτων σου, τὰ τῶν αἵρέσεων, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ· καὶ αἴγλη Ταράσιε, ὀρθοδοξίας αὐτῆν, κατεφαίδρυνας, τῷ Φωτοδότῃ κράζουσιν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τὴν ἀκένωτον θεόθεν εἰσδεξάμενος, χάριν Ταράσιε, τροφὴν ψυχῶν δαψιλῶς, καὶ σωματῶν ἔβλυσας, τοῖς ἐνδεέσι σοφέ· διὰ τὸτό σε, ὡς σιτοδότην ἀφθονον, οἱ Πιστοὶ ἀνευφημοῦμεν.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἀχώρητος τῇ φύσει τῆς Θεότητος, καὶ ἀπερίγραπτος, Λόγος Θεοῦ γεννηθεὶς, ἐκ σοῦ σαρκὶ Πάναγνε, καὶ παναμώμητε, προσιτός ἐστι, καὶ ἐν εἰκόνι γράφεται, ὡς σαφῶς ἐνανθρωπήσας.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσιν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁλος τῆς σαρκός σου τὸ γεῶδες, ἀπέθου ἐγκρατείας πόνοις Ταράσιε, καὶ βίον

ἰσαγγελον, ἐπὶ γῆς διήνυσας· διὸ τῶν Ἀσωμάτων σε, χοροὶ ἐδέξαντο, ἀπαύστως ἐκβοῶντα τῷ Κτίστῃ· Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νάμασι Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν, δογματῶν ἱεράρχα ὅλην κατήρδευσας, καὶ τὰ θεῖα σπέρματα, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐν ταύτῃ ἐγεώργησας, καὶ ἐπλεόνασας· διὸ καρποφοροῦσα κραυγάζει· Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μύρω νοητῷ τοῦ Παρακλήτου, χρισθεὶς ὡς ἱερεὺς Πάτερ Ταράσιε, τῆς ἱερουργίας σου, τὴν στολὴν ἐποίκιλας, τῶν ἀρετῶν τοῖς χρώμασι, καὶ ταῖς λαμπρότησι· διὸ καὶ ἱερουργεῖς κραυγάζων· Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Υπὸ τῆς αὐτοῦ φιλανθρωπίας, καὶ μόνης εὐσπλαγγνίας τε καὶ ἀγαθότητος, τοῦ Πατρὸς ὁ σύνθρονος, Λόγος δυσωπούμενος, ἐκ σοῦ σαρκὶ γεγέννηται, Θεοχαρίτωτε· ἵνα τὴν γεωθεῖσαν ἀνθρώπων, φύσιν οὐρανῶσῃ, ὡς μόνος Εὐεργέτης.

ᾠδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

- » Ἄπας γηγενῆς, σκιρτάτω τῷ πνεύματι
- » λαμπαδουχούμενος· πανηγυριζέτω δέ,
- » αὐτῶν νόων φύσις γεραίρῃσα, τὴν ἱεράν πα-
- » νήγυριν τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις
- » παμμακάριε, Θεοτόκε ἀγνή ἀειπαρθένε.

Εμπνους ὡς εἰκὼν, καὶ στήλη Ταράσιε ζωσα προκείμενος, ἀρετῶν καὶ πίστεως, βοᾷς ἀπαύστως ἔργοις καὶ λόγοις σοφῆ, καὶ πρὸς οἰκείαν μίμησιν, πάντας προτρέπεις Πιστοῦς· διὰ τοῦτο, μνήμη ἀθανάτω σε, οἱ πρὸς σὲ ἀφορῶντες γεραίρουσιν.

Γνωσὶν ἀληθῆ, πλουτίσας τὴν ποιμνὴν σου, Πάτερ Ταράσιε, ἀπειθεὶς ἐγύμνωσας, τῆς ψευδωνύμου γνώσεως Ὅσιε, καὶ ἀποροῦντας ἔδειξας, καὶ πενομένους αὐτούς· διὰ τοῦτο, ἀληθείας κήρυκα, οἱ Πιστοὶ σε ἀξίως δοξάζομεν.

Αράς πρὸς Θεὸν, τὰς χεῖρας καὶ ὄμματα, Πάτερ Ταράσιε, νοητοὺς κατέβαλες, καὶ ἀοράτους καὶ πολεμίους ἐχθροὺς, καὶ ἐτροπώσω φάλαγγας, τὰς τῶν αἰρέσεων, καὶ τὴν ποιμνὴν τοῦ Χριστοῦ ἀλώθητον, ὀρθοδοξίας εἰς γῆν διεβίβασας.

Θεοτοκίον.

Νέφη τῶν παθῶν, Ἁγνή καὶ τῶν θλίψεων διασκεδάσασα, ἀγλή εὐφροσύνης σου, καὶ θυμηδίας ἡμᾶς κατάλαμψον, καὶ τῆς εἰρήνης αἴτησαι, τὸν φωτοδότην Χριστὸν, ἐναυγάσαι,

πάντας τοὺς ὑμνοῦντάς σε, καὶ τῇ θεῖα σου σκέπη περισώζε.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς.

Θεουργικαῖς ἐλλάμψεσι, τῶν ἐν σοὶ χαρισμάτων, καταφαιδρύνεις πάνσοφε, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, Ταράσιε θεοκέρυξ· τῷ γὰρ κρείττονι Πάτερ, τὸ χεῖρον δουλωσάμενος, θεῖον ἔσοπτρον ὠφθης, τῆς τριφεγγοῦς, καὶ σεπτῆς Θεότητος ἱεράρχα, ὑφ' ἧς καταλαμπόμενος, φρυκτωρεῖς κόσμον ὅλον.

Θεοτοκίον.

Γνώμην βουλήν καὶ σύνεσιν, νοῦν καρδίαν καὶ σῶμα, ψυχὴν καὶ ἅπαν κίνημα, ἐνεργείας ἐνθέου, εἰς σὲ ἐθέμην Παρθένε· σύ με φρούρει καὶ σκέπε, ἐξ ἀοράτων Δέσποινα, καὶ ἐχθρῶν ὀρωμένων, τὸ πονηρὸν, τῶν ἀμαρτιῶν μου λύουσα χρέος· ὡς Θεομήτωρ πάντα γὰρ ὅσα θέλεις ἀνύεις.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΣ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Πορφυρίου, Ἐπισκόπου Γάζης.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Τοῖς τῶν δακρύων σε ρείθροις, μάκαρ Πορφύριε, τὸν τῆς ψυχῆς καθάρας, ρύπον ἔσβεσας φλόγα, παθῶν τῆς ἀμαρτίας· καὶ τὴν ζολὴν, ἐν πορφύρᾳ χρωρνύμενος, ἐν οὐρανίοις πολεῖν διὰ παντός, εἰς αἰῶνας ἀγαλλόμενος.

Ορθοδοξίας ἐμπρέπων, θείοις ὑψώμασιν, Ἀρχιερέων κλέος, τῇ λυχνίᾳ ἐτέθης, ἄξιος ἐργάτης, μισθὸν ἀληθῶς, τῶν σῶν πόνων, δρεπόμενος· καὶ διὰ τοῦτο χαρίσματα ἐκ Θεοῦ, ἐκομίσω Παμμακάριστε.

Ομυστηπόλος τῆς κάτω, φρικτῆς τραπέζης ἐκεῖ, ἐν ἔρανοῖς Κυρίῳ, τὴν θυσίαν προσφέρει, τὴν αὐτὸν καὶ θεῖον, αὐτῶς αἰεὶ, ἐποπτεῦν ἡμᾶς ταῖς αὐτῆ, πρὸς τὴν Ἁγίαν Τριάδα πρεσβευτικαῖς, ἰκεσίαις ὁ Πορφύριος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παραπτωμάτων πελάγει κλυδωνιζόμενος, τῷ γαληνῷ λιμένι, τῆς ἀχράντου πρεσβείας, τῆς σῆς Θεοκυῆτορ, προσπεφευγῶς, ἀνακραζέω σοι· Σῶσόν με, τὴν κραταιάν σου ὀρέξασα δεξιάν, τῷ οἰκέτῃ σου πανάμωμε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Γδοῦ κατεῖδον ῥομφαίαν, τὴν διελθοῦσάν μου
νῦν τὴν καρδίαν Τέκνον, ὡς προεῖπόν μοι
πάλαι, ὅτε σὲ ἐώρων, πάντων υἱῶν, γηγενῶν
ῥαϊότερον· τῷ γὰρ Σταυρῷ ἐκουσίως μετὰ
ληστῶν, ὡς κακοῦργος ἀπηώρησαι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγομεν τὸν
Κανόνα, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὸ πορφυρίζον Ποιμένων ἄνθος σέβω. Ἰωσήφ.

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**σώμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν
» λαὸν αὐτοῦ, ἐν Ἐρυθρᾷ Θαλάσσει, ὅτι
» μόνος ἐνδόξως δεδόξασται.

Ταύτην τὴν φωτοφόρον, μνήμην σε γεραίρον-
τι Πορφύριε, φωτοφόρον μοι αἴγλη οὐρα-
νόθεν δοθῆναι ἰκέτετε.

Ολον ἀπὸ σπαργάνων, σεαυτὸν Κυρίῳ
προσανέθηκας, καὶ αὐτῷ ἐκολληθῆς,
καὶ ψυχῇ καρδίᾳ Πορφύριε.

Πάθη προθανατώσας, πάντα δι' ἀσκήσεως
Πορφύριε, Ἱερεὺς ἀνεδείχθης, τοῦ ζωῆς
καὶ θανάτου δεσπόζοντος. Θεοτοκίον.

Ομβρον εἰσδεξαμένη, σοῦ ἐν τῇ νηδυῖ τὸν
ἕβρανιον, Θεοτόκε Παρθένε, ἀμαρτίας τῆς
ἄμβρους ἐξήρανας.

Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
» σοὶ Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτι-
» σμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Ράβδῳ τῶν δογμάτων σου, ἐπὶ νομαῖς ζωῆς
Ὅσιε, τὴν ἱεράν, Ποίμνην σου ποιμάνας,
τῷ Θεῷ εὐηρέστησας.

Φέγγει θείας γνώσεως, τοὺς ἐν νυκτὶ δεινῶν
Ὅσιε, φωταγωγῶν, ἔδειξας ἡμέρας, και-
νωνοὺς διὰ πίστεως.

Υψει διαπρέποντα, τῶν ἀρετῶν Θεὸς τέθει-
κεν, ἐν ὑψηλῇ, Πάνσοφε λυχνία, τοὺς Πι-
στοὺς καταυγάζοντα. Θεοτοκίον.

Ρῦσαί με πρεσβείαις σου, τῶν τοῦ ἐχθροῦ
βελῶν Ἀχραντε, καὶ λογισμῶν, τῶν ἐ-
πεμβαίνοντων, ἀφειδῶς τῇ καρδίᾳ μου.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Εν πέτρᾳ τῆς πίστεως, ἐρηρισμένος σοφέ,
τὴν πέτραν ἐπόθησας, ἣν εἶδε πρὶν Δα-
κηλ, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὑψώσας τὴν φω-
γὴν σου, καὶ τὸν νοῦν πρὸς τὸν Κτίστην· ἔβα-
λες τοὺς ὀχλοῦντας, τῇ σαρκὶ πολεμίους, τῇ

σῇ σφενδόνη Γάζης ὁ σεπτὸς, πρόβολος Πάτερ
Πορφύριε. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εκαίνισας Ἀχραντε, τῷ θείῳ τόκῳ σου,
ἐφθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν
Σνητήν, οὐσίαν καὶ ἡγείρας, πάντα ἐκ τοῦ
θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας· ὅθεν σε κατὰ
χρέος, μακαρίζομεν πίστει, Παρθένε δεδόξα-
σμένη, ὡς προεφήτευσας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τῷ Θεῷ,
ῥομφαία διηλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν,
ἠνίκα σαυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν
καὶ Θεὸν σου· ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα
μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν δω-
ρήσασθαι.

Ῥδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
» μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σε, καὶ
» ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Ισθρογὸν τῷ Γεννήτορι, Λόγον διαγγέλλων τοῖς
ματαιόφροσι, πρὸς εὐσέβειαν ἐζώγησας, καὶ
Θεῷ τῶν ὄλων καθιέρωσας.

Ζωτικαῖς ἐπιπνεύσεσι, τὴν πρὸς τελευταίαν
ὥραν ἐγγίζουσαν, Ἱερώτατε ἐζώωσας, εἰς
πολλῶν καὶ ταύτης ἀναγέννησιν.

Ολονύκτοις δεήσεσι, καὶ ταῖς πανημέροις
Ὅσιε στάσεσι, τὴν καρδίαν ἀπετέλεσας,
τοῦ Θεοῦ τῶν ὄλων καταγώγιον. Θεοτοκίον.

Νεκρωθέντα με Πάναγνε, πάλιν ἀνεζώωσας
ὡς κηύσασα, τὴν ζωὴν τὴν ἐνυπόστατον,
τὸν Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Γεννήτορος.

Ῥδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Φ**ώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί σου Κύ-
» ριε, καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ,
» τὴν σὴν εἰρήνῃν παράσχου ἡμῖν φιλόθροπε.

Πρόρριζον τεμῶν, τὴν ἀκανθὰν τὴν φιληδο-
νον, ἐκαρποφόρησας τὸν ἄσταχυν, τῆς
εὐσεβείας Ἱεράρχα πανσεβάσμιε.

Ομβροῖς σῶν εὐχῶν, οὐρανοῦς Σοφὲ διήνοι-
ξας, καὶ ὑετὸν τῇ γῇ διένειμας, αἰρετιζόν-
των ἀποπνίξας τὰ ζιζάνια.

Ιθυνας ῥοπῇ, Θείου Πνεύματος ὀλόκληρον,
λαὸν καὶ πόλιν εἰς λιμένα ζωῆς, διεκφυ-
γόντα ἀθείας τὸ κλυδώνιον. Θεοτοκίον.

Μόνην γενεῶν, ἐκ πασῶν σε ἐξελέξατο ὁ
Πλαστοργός, καὶ ἀναπλάττει ἡμᾶς, ἐν
σοὶ οἰκήσας, Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

Ῥδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
» ἀπαγγελῶ με ταῖς θλίψεσι· ὅτι κακῶν, ἢ

» ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ Ἄδῃ
» προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωάνῃς· Ἐκ φθο-
» ρᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Εφέσεως ἀληθοῦς ἐπέτυχες, ἐγκρατεία τα-
πεινώσας τὰ πάθη, καὶ πρὸς Θεὸν, προσ-
εχώρησας χαίρων, καὶ ὀρεκτῶν ἀκροτάτῳ πα-
ρίστασαι, Πορφύριε Ἱεραρχῶν, καὶ Ποιμένων
κανῶν ἀκριβέστατος.

Νοήσας σου τῆς ψυχῆς τὸ ὄρατον, καθωρά-
θη ἐν σταυρῷ ἠπλωμένος, ὁ ὑψωθείς, ἐν
αὐτῷ ἐκουσίως, καὶ τὴν αὐτοῦ φυλακὴν ἐγχει-
ρίζει σου, ἐμφαίνων σοι τὴν πρὸς αὐτὸν, καὶ
στοργὴν καὶ τελείαν οἰκείωσιν.

Ὡς Πέτρου, τοῦ Κορυφαίου τὸν ζῆλον, καὶ
τὴν πίστιν Θεηγόρε πλουτήσας, τῷ τμη-
τικῷ, εὐσεβείας σου λόγῳ, τὸ κακουργὸν ἐθα-
νάτωσας γύναιον, τοῦ Μάνεντος φθοροποιᾶ, δο-
λερῶς ὑποσπεῖρον διδάγματα.

Θεοτοκίον.

Νεκρώσει τε καὶ φθορᾶ ὑπαχθέντα, τὸν πρω-
τόπλαστον Παρθένε Μαρία, τὸν νεκρωτὴν
τοῦ θανάτου τεκοῦσα, εἰς ἀφθαρσίαν μετήγα-
γες ἄχραντε, καὶ ἔδειξας τοὺς γηγενεῖς, οὐρα-
νίου Θεὸν σωματώσασα.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.
Ιερωτάτοις σε τροποῖς κοσμημένος, ἱερωσύνης
στολαῖς καταγαῖσαι, παμμακάρο θεόφρον
Πορφύριε, καὶ ἰαμάτων ἐμπρέπεις ὑψώμασι,
πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Υπεραστράπτει πλέον ἡλίου, Πορφυρίου ἡ
μνήμη τοῦ σοφοῦ, ἀστραπαῖς θαυμάτων,
πάσαν τὴν κτίσιν φωταγωγοῦσα, καὶ διώκου-
σα πλάνην τὴν τῶν εἰδώλων, καὶ τοὺς Πιστοὺς
σελαγίζουσα, πάντας εὐφραίνει. Θεῷ γὰρ εὐα-
ρεστήσας ἐπὶ γῆς, τῶν σημείων ἀπείληθε τὴν
χάριν, πάντας ἰᾶσθαι, παρεστῶς τῇ Τριάδι ὁ-
λόφωτος, καὶ πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάν-
των ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΣ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Πορφυρίου, Ἐπισκόπου Γάζης.

Στίχοι.

Ὡ τίς παρέλθη, τίς δὲ καὶ παραδράμη
Τὸν Πορφύριον, καὶ παρῆλθεν ἐκ βίου;

Πορφυρίοιο νέκυν κρύψε χθῶν εἰκάδι ἕκτη.

Ὀύτος ὄρμητο ἐκ τῆς Θισσαλονικίων πόλεως, υἱὸς ὑ-
πάρχων γονίῳ εὐσεβῶν καὶ πλουσίῳ. Ἀπάρας δὲ

ἐκ τῆς ἐνεγκαμένης, εἰς Αἴγυπτον ἔρχεται· κάκεισε εἰς
σκήτιν εἰσελθὼν, τὸν μονήρη βίον ὑποδύεται· καὶ μετὰ
πέντε χρόνους εἰς Ἱεροσόλυμα παραγίνεται, πολλοὺς τῷ
λόγῳ καταφωτίσας. Διὸ χειροτονεῖται Πρεσβύτερος ὑπὸ
Πραυλίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων· εἶτα ὑπὸ Ἰωάννου
Ἐπισκόπου Καισαρίας τῆς Παλαιστίνης Ἐπίσκοπος Γά-
ζης χειροτονεῖται. Ἐνθα πολλὰς δυνάμεις θαυμάτων τε-
λέσας, στηρίζει μὲν τοὺς πιστοὺς, καὶ πολλοὺς τῶν ἀπί-
στων ἐπιστρέφει πρὸς θεογνωσίαν. Ἀπαίρει δὲ πρὸς Κωνσταν-
τινούπολιν, ὑπὸ τῶν κρατούντων τῆς χώρας, τοὺς Πιστοὺς
ἀδικουμένους ὄρων· καὶ ἐντυχῶν τῷ Ἁγίῳ Ἰωάννῃ τῷ
Χρυσσοτόμῳ, καὶ διηγησάμενος τὰ κατ' αὐτὸν, δι' ὃ παρῆν,
παραδίδεται ὑπ' αὐτοῦ Ἀμαντίῳ τῷ Κουβικουλαρίῳ.

Ἐκ τούτου δὲ ἀναδιδαχθεῖσα τὰ περὶ αὐτοῦ ἡ Βασι-
λις, ἐδέξατο αὐτὸν εὐμενῶς, καὶ ἀναφέρει τῷ Βασιλεῖ τὴν
τούτου ἐνδημίαν, καὶ πρόρρησιν περὶ τοῦ μέλλοντος παι-
δὸς ἀρρένος τίκτεσθαι. Ὁ δὲ, ἀγαθῆς ἐπὶ τούτῳ, τὰ
εἰκότα τῷ Θεῷ νύχαρίστησεν. Εἶτα τίκει ἡ Βασίλισσα
τὸν Νεῖον Θεοδόσιον· καὶ προσκαλεσαμένη τὸν Ὅσιον, εὐ-
λογεῖται παρ' αὐτοῦ, καὶ ὑποτίθεται τῷ Βασιλεῖ πάντα
πληροῦν, κατὰ τὴν τοῦ Ὁσίου Σίλησιν. Ὁ δὲ Βασιλεὺς
συνταξάμενος, καὶ ἀναγνοῦς, ἐδυσχέρανε λέγων· Διωχ-
θῆναι τοὺς εἰδωλολάτραις εὐ δυνατόν, διὰ τὴν πολλὴν τού-
των συντέλειαν. Ἡ δὲ φησὶ πρὸς τὸν Βασιλέα. Βαρεία
μὲν ἡ αἴτησις, Δέσποτα, βαρυτέρα δὲ ἡ παραίτησις. Διὸ
καὶ ἐπινεύει ὁ Βασιλεὺς εἰς πέρας ἐκθῆναι τὰ αἰτούμενα·
καὶ ἐκπέμπεται γράμματα κατὰ τῶν Αἰρετικῶν, κελεύον-
τα τούτους ἐκδιωχθῆναι ἀπὸ Γάζης.

Ὁ δὲ μακάριος Πορφύριος κομίζεται παρὰ τῆς Ἀγύθης
χρυσοῦ κεντηνάρια δύο, χάριν κτίσεως ἐκκλησίας, καὶ
λέγῳ δαπάνης νομίματα διακείσια. Καὶ καταλαβὼν τὴν
αὐτοῦ ἐκκλησίαν, τοὺς μὲν ἄλλους πάντας ναοὺς τῶν εἰ-
δώλων κατέστρεψε, καὶ τοὺς Αἰρετικούς ἀπήλασε· τὸν δὲ
ναὸν τῆς Μαρνα (*) πυρὶ κατακαύσας, ἀνήγειρεν ἐκκλησίαν
κατὰ τὸ σχῆμα, ἃ διετάξατο ἡ βασίλισσα Εὐδοξία. Δια-
πρίψας οὖν ὁσίως ἐν τῇ αὐτῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ θαύματα
πλείστα ἐργασάμενος, ἐν ἔτεσιν εἰκοσιτέσσαροι, καὶ μηνὶν
ἑνδεκα, καὶ ἡμέραις ὀκτώ, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος
Φωτεινῆς τῆς Σαμαρείτιδος, ἣ ὠμίλησεν ὁ Χρι-
στός ἐν τῷ φρέατι, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ.

Στίχ. Ρίπτουσι τὴν σὴν Σαμαρεῖτιν εἰς φρέαρ,
Τὴν εἰς φρέαρ σοι συλλαλήσασαν Λόγε.

Εν ταῖς ἡμέραις Νέρωνος τοῦ βασιλέως Ῥωμαίων,
διωγμὸς μέγας ἐκινήθη κατὰ τῶν Χριστιανῶν· μετὰ
γὰρ τὴν Μαρτυρίαν τῶν Κορυφαίων Ἀποστόλων Πέτρου
καὶ Παύλου, ἐπιμελῶς τοὺς τούτων ἐζήτου Μαθητάς. Τό-
τε ἡ Ἁγία Φωτεινὴ, σὺν Ἰωσῆ τῷ υἱῷ αὐτῆς, ἐν Καρ-
θαγίνῃ πόλει τῆς Ἀφρικῆς εὐσα, ἐκήρυττε τὸ Εὐαγγέ-
λιον τοῦ Χριστοῦ μετὰ παρρησίας. Βίκτωρ δὲ ὁ ἕτερος
αὐτῆς υἱὸς καὶ πρεσβύτερος, μεγάλως εὐδοκιμήσας ἐν τῷ
πολέμῳ τῶν Ἀβάρων, κατὰ Ῥωμαίων ἐπιστρατευσαμένων,
μετὰ τούτου ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ἐν Ἰταλίᾳ στρατηλάτης πέμ-
πεται, πάντας τοὺς ἐκεῖσε Χριστιανούς κολάζειν.

Σεβαστιανὸς δὲ, ὁ Δουξ ἀκούσας ταῦτα· Οἶδα ἐγὼ ἀ-
κριβῶς, Στρατηλάτα, φησὶ, Χριστιανὸν σε εἶναι, καὶ τὴν
σὴν μητέρα μετὰ Ἰωσῆ τοῦ ἀδελφοῦ σου τῷ Πέτρῳ ἀκο-
λουθοῦσαν· ἀλλὰ τὸ κελυθῆναι σοι ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ποιεῖ
ἐξάπαντος, ἵνα μὴ κατὰ ψυχὴν κινδυνεύσης. Καὶ ὁ Βί-
κτωρ· Ἐγὼ τοῦ ἐπουρανίου Βασιλέως καὶ ἀθανάτου τῷ

(*) Μαρνας, ἢ ὀρθότερον Μάρνας, ἐκαλεῖτο παρὰ Γα-
ζαίοις ἐν Συρίᾳ ὁ Ζεὺς.

Δίλημα ποιεῖν βούλομαι, Νέρωνος δὲ τοῦ βασιλέως τὸ πρόσταγμα, ὅσον ἐπὶ τὰ τοὺς Χριστιανούς κολάζειν, οὐδὲ ἀκούσαι ἀνέχομαι. Ὁ δὲ Δούξ· Ὡς γνησίῳ φίλῳ μου συμβουλεύω σοι, ἀπεκρίνατο· εἰ γὰρ ὡς ἐν προἰδρῷ καθήμιος, τοὺς διαγινωσκομένους Χριστιανούς ἀνακρίνεις καὶ κολάζεις, καὶ τὸν βασιλέα Σαραπίουσις, καὶ τὰ τῶν Χριστιανῶν χρῆματα κερδαίνεις· ἀλλὰ καὶ τῇ μητρί σου καὶ τῷ ἀδελφῷ σου μῆνυσον, ἵνα μὴ παρρησιάζωνται, διδάσκοντες τοὺς Ἕλληνας τὴν πατριὸν ἀρνῆσθαι Σηρασκίαν, καὶ κινδυνεύουσιν ἴσως δι' αὐτούς· λεληθότως δὲ ἔχετε τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ὡς βούλεσθε. Καὶ ὁ Βίκτωρ· Μὴ γένοιτό μοι τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα ἐγὼ τιμωρήσω Χριστιανόν, ἢ λάβω τι ἐξ αὐτοῦ, ἢ συμβουλεύσω τῇ μητρί μου, ὡς σὺ φῆς, ἢ τῷ ἀδελφῷ μου μὴ κηρύσσειν ὅτι ὁ Χριστὸς Θεὸς ἐστὶ· ἀλλὰ καὶ γὰρ κήρυξ μᾶλλον Χριστοῦ καὶ εἰμι, καὶ ἔτι γενήσομαι, ὡσπερ καὶ κείνοι, καὶ πάντως ἰδόμεν δ' μέλλει γενέσθαι κακόν. Ὁ δὲ Δούξ· Ἐγὼ μὲν ἀδελφε, τὰ συμφέροντα, φησί, συμβουλεύω σοι, αὐτὸς δὲ ὄψει τί γενήσεται.

Ταῦτα εἰπὼν ὁ Δούξ, εὐθὺς ἐπηρώθη τὰς ὄψεις· καὶ περὶ ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ τῆς ἄγαν σφοδρότητος, καὶ δριμυτίας ὀδύνης τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, ἄφρωνος ἔμεινεν. Ἀρραγντες δὲ αὐτὸν οἱ παριστώτες, ἔθηκαν ἐπὶ κλίνης, καὶ ἔμεινεν ἡμέρας τρεῖς μηδὲλως λαλήσας· μετὰ γὰρ τρίτην ἡμέραν ἀνεθόησε φωνὴ μεγάλη, λέγων· Εἰς ὁ Θεός, ὁ τῶν Χριστιανῶν. Εἰσελθὼν δὲ ὁ Βίκτωρ πρὸς αὐτὸν εἶπε· Τί οὕτως ἀθρόως μετεβλήθης; Ὁ δὲ, Προσκαλεῖται με ὁ Χριστός, εἶπε, γλυκύτατε Βίκτωρ. Καὶ εὐθὺς κατηχηθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, ἐβαπτίσθη· καὶ ἀνελθὼν ἐκ τοῦ ὕδατος, παραχρῆμα ἀνέβλεψε καὶ ἰδόξασε τὸν Θεόν. Ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι τὸ παράδοξον τοῦ θαύματος, ἐφοβήθησαν, μήποτε καὶ αὐτοὶ τὰ παραπλήσια πάθωσιν ἀπιστοῦντες, καὶ προσελθόντες ἐβαπτίσθησαν.

Μετὰ δὲ ταῦτα, ἤχθη εἰς τὰς ἀκοὰς Νέρωνος, ὅτι Βίκτωρ ὁ Στρατηλάτης Ἰταλίας, καὶ Σιδασιανός ὁ τῆς πόλεως Δούξ, κηρύττουσι τὸ κήρυγμα Πέτρου καὶ Παύλου καὶ τῶν λοιπῶν Ἀποστόλων, καὶ πάντα προσάγουσι τῷ Χριστῷ· ἀλλὰ καὶ ἡ τοῦ Στρατηλάτου μήτηρ Φωτεινὴ, σὺν Ἰωσὴ τῷ υἱῷ αὐτῆς, ἐν Καρθαγίνῃ ἀποσταλέντες, τὰ ὅμοια πράττουσι. Ταῦτα ἀκούσας ὁ Βασιλεὺς, καὶ τῷ θυμῷ ὑπερξείσας, ἀπίστευτε στρατιώτας ἐν Ἰταλίᾳ ἀγαγεῖν τοὺς ἐκείσε Χριστιανούς ἀνδρας τε καὶ γυναῖκας. Ὁφθῆ δὲ πᾶσιν ὁ Κύριος λέγων· Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, καὶ γὰρ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Μὴ φοβεῖσθε, ἐγὼ μετ' ὑμῶν εἰμι, καὶ ἠττηθήσεται ὁ Νέρων μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ. Καὶ πρὸς τὸν Βίκτωρα φησί· Φωτεινὸς ἐστὶ τὸ ὄνομά σου ἀπὸ τοῦ νῦν· πολλὰ γὰρ διὰ σοῦ φωτισθίντες, προσενηχθήσονται μοι. Σιδασιανόν δὲ ὁ σὸς ἐνισχυσάτω λόγος ἐν τῷ μαρτυρίῳ· καὶ μακάριος, ὅς ἴως τέλους ἀγωνίσεται.

Ταῦτα εἰπὼν ὁ Κύριος, ἀνῆλθεν εἰς τοὺς οὐρανοὺς. Ἀπεκαλύφθη δὲ καὶ τῇ Ἁγίᾳ Φωτεινῇ τὰ μέλλοντα αὐτῇ συμβαίνειν. Καὶ ἀπάρασα ἀπὸ Καρθαγίνης μετὰ πληθους χριστιανῶν κατέλαβε τὴν μεγάλην Ῥώμην. Καὶ εἰσεῖσθη πᾶσα ἡ πόλις, λέγουσα· Τίς ἐστὶν αὕτη; Ἡ δὲ, μετὰ παρρησίας ἐκήρυττε τὸν Χριστόν. Ἦχθη δὲ καὶ Φωτεινὸς ὁ υἱὸς αὐτῆς μετὰ Σιδασιανῶν ὑπὲρ τῶν στρατιωτῶν. Ἡ δὲ Ἁγία Φωτεινὴ, προλαβούσα αὐτόν, παρίστη τῷ Νέρωνι μετὰ Ἰωσὴ καὶ τῶν σὺν αὐτῇ. Εἶπε δὲ ὁ Νέρων πρὸς αὐτήν· Τί παραγιγόνετε πρὸς ἡμᾶς; Ἡ Ἁγία εἶπε· Διὰ τὸ διδάξαι σε τὸν Χριστὸν σέβασθαι.

Οἱ δὲ παριστώτες εἶπον· Σιδασιανός ὁ Δούξ, καὶ Βίκτωρ ὁ Στρατηλάτης, οἱ τοῖς θεοῖς ἀπειθοῦντες, ἤκασιν ἀπὸ Ἰταλίας. Ὁ Βασιλεὺς εἶπε· Ἀχθήτωσαν. Εἰσαχθέν-

των δὲ αὐτῶν πρὸς τὸν Βασιλέα, λέγει αὐτοῖς· Τί ἀκήκοα περὶ ὑμῶν; Οἱ Ἅγιοι εἶπον· Ὅσα περὶ ἡμῶν ἀκήκοας, ὦ Βασιλεῦ, ἀληθῆ εἰσι. Καὶ ὅς, ἀτεινίας πρὸς τοὺς Ἁγίους· Ἀρνῆσθε ὑμεῖς τὸν Χριστόν, φησὶν, ἢ αἰρεῖσθε κακῶς ἀποθανεῖν; Καὶ οἱ Ἅγιοι· Μὴ γένοιτό ποτε, ὦ Ἄναξ (τὸ ὄμμα εἰς οὐρανὸν ἀραντες), ἀποστῆναι τῆς πρὸς σὲ ἡμῶν πίστεως καὶ ἀγάπης. Καὶ πάλιν ὁ Νέρων εἶπε· Τίνες καλεῖσθε ὑμεῖς; Ἡ Ἁγία εἶπεν· Ἐγὼ μὲν ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ μου Φωτεινὴ ἐκλήθη, αἱ δὲ ἀδελφαί μου, ἡ μὲν πρώτη, ἡ μετ' ἐμὲ γεννηθεῖσα, καλεῖται Ἀνατολή, ἡ δὲ δεύτερα Φωτὴ, ἡ τρίτη Φωτὴς, ἡ τετάρτη Παρασκευὴ, καὶ ἡ πέμπτη Κυριακή. Οἱ δὲ υἱοὶ μου οὗτοι, ὁ πρῶτος Βίκτωρ, ὅς ἐπεκλήθη ὑπὸ τοῦ Κυρίου μου Φωτεινός, ὁ δὲ δεύτερος ὁ σὺν ἐμοὶ Ἰωσὴς. Καὶ ὁ Νέρων· Πάντες συνεφωνήσατε τιμωρηθῆναι καὶ ὑπὲρ τοῦ Ναζωραίου ἀποθανεῖν; Ἡ Ἁγία εἶπε· Πάντες ὑπὲρ αὐτοῦ χαίροντες καὶ ἀγαλλώμενοι ἀποθνήσκομεν.

Τότε ἐκέλευσεν ὁ Βασιλεὺς σφαίραις σιδηραῖς καταθλασθῆναι τοὺς ἄρμους, τῶν χειρῶν αὐτῶν. Ἀχθέντες δὲ ἐπὶ τοῦ ἄκμωνος, ἐπίθηκα οἱ Ἅγιοι τὰς χεῖρας αὐτῶν ἀνωθεν τοῦ ἄκμωνος, καὶ ἤρξαντο τύπειν οἱ δῆμιοι. Καὶ ἀπὸ ὥρας τρίτης ἕως ὥρας ἕκτης ἐκ τρίτου ἐντλάγηνσαν οἱ τύπτοντες, οἱ δὲ Ἅγιοι οὐδέλως ἠσθάνοντο τῆς κολάσεως. Καὶ ἀκούσας ὁ Νέρων ἐταράχθη, καὶ προσέταξεν ἐκκοπήναι τὰς χεῖρας αὐτῶν. Καὶ αὐτίκα τοὺς Ἁγίους κρατήσαντες, καὶ τὰς χεῖρας δεσμήσαντες, καὶ τῷ ἄκμωνι ἐπιθέντες, τῶν ξιφῶν ἐπελάβοντο. Καὶ κατὰ τῶν χειρῶν τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς τὰς τῶν ξιφῶν ἐπιφορὰς πολλάκις οἱ δῆμιοι ἐπαγαγόντες, ἤνυσαν οὐδὲν ἐκλυθίντες δὲ, ἐπισσον ὡσεὶ νεκροί. Ἡ δὲ Ἁγία, ἀβλαβῆς διατηρηθεῖσα, εὐχαριστήσασα τῷ Θεῷ, προστύχετο λέγουσα· Κύριος ἐμοὶ βοηθός, καὶ ἐφοβήθησονται, τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος.

Τοῖνον ἤρξατο ὁ βασιλεὺς ἀπορεῖν, καὶ διαλογίζεσθαι περὶ τούτων, τί ποιήσει, καὶ γενήσεται ἐγκρατῆς καὶ κύριος τῶν Ἁγίων. Καὶ τούτους μὲν ἐν τῇ βαθυτάτῃ φρουρᾷ ἐμβληθῆναι κελεύει· τὴν δὲ Ἁγίαν Φωτεινὴν, μετὰ τῶν πεντε ἀδελφῶν αὐτῆς, ἀπενεχθῆναι ἐν τῷ χρυσῷ αὐτοῦ κουβουκλίῳ, καὶ τεθῆναι ἐπὶ τὰ χρυσοῦς θρόνους, καὶ ἐπὶ τὰ κλίνας χρυσαῖς, καὶ τράπεζαν· καὶ τὴν αὐτοῦ θυγατέρα Δομνίαν προσέταξεν εἰσελθεῖν, καὶ συνεῖναι μετ' αὐτῶν, μετὰ καὶ τῶν Σαραπεινίδων αὐτῆς, καὶ τεθῆναι χρήματα πολλὰ, καὶ κόσμια χρυσαῖ, ἐσθῆτάς τε χρυσαῖς, καὶ ζώνας. Ἰδοῦσα δὲ τὴν παιδα Δομνίαν ἡ Ἁγία Φωτεινὴ, εἶπε· Χαῖρε τοῦ Κυρίου μου Νύμφη. Ἡ δὲ πρὸς αὐτήν· Χαίροις καὶ σὺ κυρία μου, ἡ λαμπρὴ τοῦ Χριστοῦ. Ἀκούσασα δὲ ἡ Ἁγία Φωτεινὴ τὸ τοῦ Χριστοῦ ὄνομα, νύχαριστος τῷ Κυρίῳ· καὶ ἀγκαλισαμένη αὐτήν ἠσπασάτο. Καὶ κατηχηθεῖσα ἡ θυγάτηρ τοῦ Βασιλέως ὑπὸ τῆς Ἁγίας μετὰ τῶν ἑκατὸν αὐτῆς Σαραπεινίδων, ἐβαπτίσθησαν ὑπὸ τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς. Καὶ ἐκάλεσε τὴν θυγατέρα τοῦ Βασιλέως, ἀντὶ Δομνίνας, Ἀνδρούσαν. Καὶ εὐθὺς προσέταξεν ἡ μακαρία Ἀνδρούσα, τὸ τε χρυσοῖον αὐτῆς, καὶ πάντα τὰ ἐν τῷ χρυσῷ κουβουκλίῳ αὐτῆς ὄντα χρήματα, δεθῆναι τοῖς πτωχοῖς, διὰ χεῖρας Στεφανίδου, τῆς τῶν ἑκατὸν Σαραπεινίδων ἐξαρχούσης.

Μαθὼν δὲ ταῦτα ὁ Βασιλεὺς, καὶ λίαν θυμωθεὶς, καὶ μέγα οἰμώξας, ἐκέλευσεν εὐθὺς ἐκκαῆναι κάμινον ἐπὶ ἡμέρας ἑπτὰ, καὶ ἐν αὐτῇ βληθῆναι τὴν Ἁγίαν Φωτεινὴν, καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῇ ἀνδρας τε καὶ γυναῖκας. Καὶ τούτου γενομένου, ἐποίησαν ἐν τῷ μίσῳ τῆς καμίνου ἡμέρας τρεῖς, σῶσι καὶ ἀλώθηται ἐκ τῆς τοῦ πυρός βλάβης διαμείναντες. Μετὰ δὲ τὰς τρεῖς ἡμέρας ὑπελαβὼν ὁ Βασιλεὺς, ὅτι παρανάλωμα γεγένηται εἰς Ἁγίους ὑπὸ τοῦ πυρός, ἐκέλευσεν ἀναφραγῆναι τὴν κάμινον, καὶ εἰ μὲν

ἔρωσιν τὰ ὄστα τῶν Ἀγίων, ριφθῆναι αὐτὰ ἐν τῷ ποταμῷ. Καὶ ἀνοίξαντες, εἰ δῆμιοι ἔυρον πάντας δοξάζοντας, καὶ εὐλογοῦντας τὸν Θεόν· καὶ ἐξίστησαν ἐπὶ τῷ παραδείῳ Σαύματι, ὅτι εὐχ ἤφατο αὐτῶν καθίλου τὸ πῦρ. Ὡς δὲ ἤκουσαν καὶ εἶδον ἅπαντες οἱ τῆς πόλεως Ῥώμης τὸ παράδοξον τοῦτο Σαύμα, ἐξίπλάγησαν δοξάζοντες καὶ αὐτοὶ τὸν Θεόν.

Ὡς δὲ ὁ Βασιλεὺς τοῦ τοιούτου Σαύματος κατήκοος ἐγένετο, ἀναιρετικὰ φάρμακα ἐκέλευσε δοθῆναι αὐτοῖς. Καὶ προσκληθέντος Λαμπαδίου τοῦ Μάγου, καὶ συγκεράσαντος τὸ φάρμακον, δίδωκε τῇ Ἁγίᾳ Φωτεινῇ πρότερον. Ἡ δὲ, λαβοῦσα τοῦτο· Σοῦ μὲν ἔφη, ἀκαθάρτου τυγχάνοντος, οὐκ ἔχρην ἡμᾶς ἀφασθαι τούτου· ἵνα δὲ γνῶς, Βασιλεῦ, καὶ αὐτὸς τὴν δύναμιν τοῦ Χριστοῦ μου, ἰδοὺ ἐγὼ πρῶτον τῶν ἄλλων πίωμαί τοῦτο, ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν, εἶθ' οὕτω καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ πάντες. Καὶ πάντων πιόντων, καὶ ἀβλαδῶν διατηρηθέντων, ἰδὼν ὁ Μάγος ἐξίστη. Καὶ περιδελφάμενος τὴν Ἁγίαν· Ἔστι μοι δηλητηρίον πάνυ, φησί, δόκιμον· καὶ εἰ τούτου γευσάμενοι οὐκ ἀποφύξατε τάχιον, πιστεύσω καὶ αὐτὰς τῷ Θεῷ ἡμῶν. Οὐ καὶ προσαχθέντος καὶ πάντων τοῦ δηλητηρίου γευσάμενον, καὶ μηδὲν δεινὸν πεπουθῶτων, ἐξίστη ὁ Μάγος. Καὶ συναγαγὼν εὐθὺς πάσας τὰς βίβλους αὐτοῦ, πυρὶ κατέκαυσε. Καὶ πιστεύσας τῷ Χριστῷ ἑβαπτίσθη, μετενομοθεῖς Θεόκλητος.

Τούτοις πάλιν μαθὼν ὁ Βασιλεὺς, προσέταξεν ἀρπαγῆναι αὐτὸν ἐκ μέσον τῶν Ἀγίων, καὶ ἔξω τῶν τειχῶν τῆς πόλεως ἀποτμηθῆναι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. Καὶ οὕτω πρὸ τῶν ἄλλων ἐτίλεισε τὸ μαρτύριον ὁ Θεόκλητος, ὑπὲρ Χριστοῦ τὴν κεφαλὴν ἀποτμηθεὶς. Τούτους δὲ Ἀγίους πάντας, σὺν τῇ Μεγαλαμάρτυρι Φωτεινῇ, ἐκέλευσε νευροκοπηθῆναι. (Ὁ γενομένου, καὶ τῶν Ἀγίων λειδορούντων καὶ διαχλευαζόντων τὸν τε Βασιλεῖα καὶ τοὺς θεοὺς αὐτοῦ, μολυβδὸν καχλάζοντα σὺν τῷ ποταμῷ ποτισθῆναι τὴν Ἁγίαν προστάττει· κατὰ δὲ τῶν ἄνω τῶν λοιπῶν Ἀγίων ἐκχυθῆναι προστάττει. Καὶ τούτου γενομένου, ὡς ἐξ ἐνὸς σταματός οἱ Ἅγιοι ἐξέβησαν· Ἐὐχαριστοῦμί σοι, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, ὅτι διὰ τοῦ καχλάζοντος μολυβδῶν ἰδρύσασας τὰς καρδίας ἡμῶν, ὡς ἀπὸ καύσωνος ἀψώσας καὶ φλεγμαινούσας.

Τότε ὁ Νέρων ἐκπληττόμενος, καὶ Σαυμάζω, ἐκέλευσε τοὺς Ἀγίους κρεμασθῆναι, καὶ ξέσθαι ἀφειδῶς καθ' ἅλου τοῦ σώματος, καὶ λαμπάσι πυρὸς κατακαίεσθαι. Τούτου δὲ ταχὺ γενομένου, καὶ τῶν Ἀγίων προσευχομένων, καὶ ὑπὸ τῆς θείας χάριτος ἐνισχυομένων, ἰμμανεῖς ἂ δειλαῖος Νέρων, τέφραν σὺν δριμυτατῷ ἔξει ἐνωθῆναι, καὶ κατὰ τῶν μυκτηρῶν τῶν Ἀγίων χυθῆναι προστάττει. Προσαχθὲντος δὲ ταῖς Ἀγίοις τοῦ τοιούτου κράματος, Ἵπὲρ μέλι καὶ κηρίον ὑμῖν ἐπιφαίνεται, ἴλαγον.

Ἐπὶ πλέον οὖν προξυθεὶς, ἐκέλευσε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐξορυχθῆναι. Καὶ ἐκτυφλώσας αὐτοὺς καθείρξεν ἐν φρουρᾷ ζεφῶδι, πλήρει ἐρπετῶν ἰσθόλων καὶ ἀκαθάρτων. Οἱ δὲ Ἅγιοι ὑμῶν καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεόν· καὶ τὰ μὲν ἐν τῇ εἰρκτῇ ἰσθόλα θηρία ἀπενεκρώθησαν, καὶ ἡ ἀσωδία τῆς εἰρκτῆς εἰς εὐωδίαν μετεβλήθη ἀνυπερβλήτου, καὶ τὸ σκότος ἐγένετο φῶς ὑπέροπτον, καὶ ὁ Χριστὸς ἔστη ἐν μέσῳ τῶν Ἀγίων, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Καὶ κρατῶν τῆς χειρὸς τῆς Ἁγίας, ἤγειρεν αὐτήν, εἰπὼν· Ὅτι μεθ' ὑμῶν εἰ με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ὑμῶν· αἰεὶ χαίρετε. Καὶ ἅμα τῷ λόγῳ, εὐθὺς ἀνέβλεψαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί· καὶ ἰδόντες τὸν Κύριον, προσεκίνησαν αὐτῶν. Καὶ κατασφραγίσας αὐτοὺς, καὶ εἰπὼν· Ἀνδρίζεσθε καὶ ἰσχύετε· ἔστος μὲν ἀνήλθιν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ἐκ δὲ τῶν σωμάτων τῶν Ἀγίων ὡσεὶ λεπίδες ἐξίπτεον, καὶ ἐγένοντο ὑγιεῖς ὡς τὸ πρῶτον.

Ὁ δὲ Νέρων, ὁ δύστηνος καὶ θεομισθής, ἐκέλευσε προσμείναι τοὺς Ἀγίους ἐν φυλακῇ χρόνους τρεῖς, ὥστε κακωθῆναι ἐν αὐτῇ, καὶ κακῷ θανάτῳ τὰς ψυχὰς ἀπορρήξαι. Μετὰ δὲ τοὺς τρεῖς χρόνους, ἴδιον οἰκίτην ἔχον ὁ Βασιλεὺς ἐν τῇ εἰρκτῇ κατακλιεστον, προσέταξεν ἐκβληθῆναι τοῦτον· καὶ ὡς εἶδον ταῖς Ἀγίους ἐρρωμένους οἱ ἀπεσταλέντες, ἀπήγγειλαν τῷ Βασιλεῖ, ὅτι οἱ ἐκτυφλωθέντες Γαλιλαῖοι βλέπουσι, καὶ ὑγιεῖς εἰσὶν· ἀλλὰ καὶ ἡ φυλακὴ φωταγωγηθεῖσα, καὶ μύρα πάμπολλα πνέουσα, μεταποιήθη εἰς δόξαν Θεοῦ καὶ αἶκος ἅγιος ἐγένετο· καὶ θαψίλεια μέσον τῆς φυλακῆς ἐπὶ βρῦουσα, ἐν ἣ συντρίχοντες ὁ λαὸς βαπτίζονται ὑπ' αὐτῶν, πιεύοντες εἰς τὸν Θεόν αὐτῶν.

Ταῦτα ἀκούσας, ὁ Βασιλεὺς, ἐξίστη· καὶ ἀποστείλας, παρίστησεν αὐτοῖς, καὶ φησὶν· Οὐκ ἐπιφωνησάμην ὑμῖν διὰ προστάγματος βασιλικῆς, μὴ κηρύττειν τὸν Χριστὸν ἐν τῇ πόλει τῶν Ῥωμαίων; πῶς οὖν ἐν τῇ φυλακῇ ὄντες, τοῦτο ποιεῖτε; διὰ τοῦτο πολλὰς καὶ μεγάλας ἐπιθήσομαι τιμωρίας ὑμῖν. Οἱ Ἅγιοι εἶπον· Ὁ θεὸς ποιήσῃ· ἡμεῖς γὰρ τὸν Χριστὸν Θεόν ἔντα ἀληθινόν, καὶ Ποιητὴν πάντων, διδάσκον οὐ παυσόμεθα. Ἐπὶ τοῦτο, τῷ θυμῷ ὑπερξέσας, ἐκέλευσε σταυρωθῆναι τοὺς Ἀγίους κατὰ κεφαλῆς, καὶ ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις καταξάινειν τὰς σάρκας αὐτῶν, ἕως ἂν, φησί, διαλυθῶσιν αἱ ἀρμονίαι αὐτῶν. Τούτου δὲ γενομένου, φυλακὰς ἔστησαν, ἰσάντες αὐτοὺς καὶ ἑτέρας τέσσαρας ἡμέρας. Ἐλθόντες δὲ οἱ δῆμιοι θάσασθαι αὐτοὺς, εἰ ἄρα ζῶσιν, ὡς εἶδαν αὐτοὺς κρεμαμένους, οὗτοι μὲν εὐθὺς ἀπιτυφλώθησαν. Ἄγγελος δὲ Κυρίου καταλθὼν ἐξ οὐρανοῦ, καὶ λύσας τοὺς Ἀγίους· καὶ ἀσπασάμενος, ὑγιεῖς αὐτοὺς εἰργάσατο. Τότε ἡ Ἁγία ἐπὶ τῇ τυφλωσῇ τῶν δημίῳ σπλαγχνισθεῖσα, προσηύξατο, καὶ εὐθὺς ἀνέβλεψαν, καὶ πιστεύοντες ἑβαπτίσθησαν.

Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Νέρων, ὀργισθεὶς, ἐκέλευσε ἀποδαρῆναι τὸ δῆμα τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς· οὐ γενομένου, ἡ Ἁγία ἔψαλλε. Κύριε ἰδοκίμασάς με καὶ ἔγνωσέ με. Ἐκδείραντες δὲ τὸ δῆμα αὐτῆς, ἔρριψαν εἰς τὸν ποταμὸν, τὴν δὲ Ἁγίαν, εἰς φρίαρ ξηρὸν· τοὺς δὲ λοιποὺς, Σεβαστιανὸν καὶ Φωτεινὸν καὶ Ἰωσήν κρατήσαντες, τὰ παιδογόνα τούτων μόρια ἀπίτεμον, καὶ τοῖς κυσὶν ἔρριψαν. Εἶθ' οὕτως ἀποδείραντες αὐτῶν τὰς δορὰς, ταύτας μὲν ἐν τῷ ποταμῷ ἔρριψαν, αὐτοὺς δὲ κατησφαλίσαντο ἐν παλαιῷ λουτρῷ. Τὰς δὲ πέντε ἀδελφὰς τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς παραστήσας ἀπίτεμε τοὺς μαστοὺς αὐτῶν, καὶ οὕτως ἐξείδεραν καὶ τούτων τὰ δῆματα. Ἐλθόντων δὲ αὐτῶν καὶ πρὸς τὴν Ἁγίαν Φωτίδα, οὐ κατεδίξατο αὐτὴ κρατηθῆναι ὑπόστινας, καθὼς καὶ αἱ λοιπαί, ἀλλὰ μόνη ἴστατο γυμναίως, ἀποδυομένη τὸ δῆμα τῆς σαρκὸς αὐτῆς, ὡς ὑπερθαυμάσαι καὶ τὸν βασιλεῖα τὸ ἀνδρῆν αὐτῆς καὶ καρτερικῶν.

Διὸ καὶ ἰμμανεῖς, μετὰ τὰ ἀπατεμῖν τοὺς μαστοὺς αὐτῆς, ἐκδυθῆναι δὲ καὶ τὸ δῆμα τῆς σαρκὸς αὐτῆς ἐτίεραν ἐπινοεῖ κατ' αὐτῆς τιμωρίαν, πάνδεινον καὶ ἐλεθρίαν. Δύο γὰρ δένδρα, ἔνδον τοῦ παραδείσου αὐτῶν, βίβρα κελύσας κλιθῆναι, καὶ ταῦτοις τὴν μακαρίαν προσήσασαι, καὶ τούτων ἀθρόως ἀπολυθέντων, διαμερισθῆναι τὴν Ἁγίαν, καὶ τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ παραθῆναι. Τότε πάντας τῷ ξίφει τελειώσας ὁ δύστηνος, τὴν μακαρίαν Φωτεινὴν, ἀπὸ τοῦ φριάτος ἐκβαλὼν, τῇ φρουρᾷ ἐναπέθετο. Αὐτὴ δὲ, ὡς μόνη ἀπολειφθεῖσα, καὶ μὴ στεφανωθεῖσα σὺν τοῖς λοιποῖς, ἰδέτω τοῦ Θεοῦ. Ὡς καὶ ἰμμανεθεὶς αὐτῇ, καὶ τρίτου σφραγίσας, ὑπὲρ ἀπειργάσατο. Καὶ μεθ' ἡμέρας πολλὰς, ὑμναῖσα καὶ εὐλογοῦσα τὸν Θεόν, εἰς χεῖρας αὐτοῦ ἀφίησι τὴν τιμίαν αὐτῆς ψυχὴν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Φωτῶ, ἡ Ἀδελφὴ αὐτῆς, ζίφει τελειοῦται.

Στίχ. Φερνήν ταλάντων μυρίων ἀνταξίαν,
Φωτῷ φέρει σοι τὴν κάραν, φώτων Πάτερ.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Φωτὶς, ἡ ἑτέρα Ἀ-
δελφὴ αὐτῆς, εἰς δύο προσδεθεῖσα δένδρα, καὶ
διαμερισθεῖσα, τελειοῦται.

Στίχ. Δώσεις ἔπαθλον δενδροαίθλω Φωτίδι,
Δενδρῶνα τερπνόν τῆς Ἐδέμ Θεῷ Λόγε.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Παρασκευή, ἡ ἑτέρα
Ἀδελφὴ αὐτῆς, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ἡ Παρασκευὴ πρὸς ξίφος τὸν αὐχένα,
Ἐτοιμον εἶχε, καὶ παρασκευασμένον.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Κυριακὴ, ἡ ἑτέρα
Ἀδελφὴ αὐτῆς, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ἐκ Κυριακῆς οὐδὲ τοῦ ξίφους φόβος,
Τοῦ Κυρίου τὸν Δεῖον ἐκβάλλει φόβον.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἰωσῆς, ὁ υἱὸς
τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τομοὺς τραχηλῶν ἐξεγύμνου τὸ ξίφος·
Ἰωσῆ δὲ τράχηλος οὐ φρίττει ξίφος.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Φωτεινός, ὁ ἕτερος
υἱὸς αὐτῆς, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τίς οὗτος ἀτμός ἐκ ζεόντων αἱμάτων;
Φωτεινός ἄρτι Μάρτυς ἐτμήθη κάραν.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Σεβαστιανός ὁ Δουξ
ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Σεβαστιανῷ τοῦτον εἶπω τὸν λόγον·
Σεβάζομαί σε, τὴν κάραν τετμημένον.
Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• Παιδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν
• τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον
• τὸ πῦρ μετέβαλον βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύ-
• ριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄρνας πομάνας ἐπὶ χλόην, ἀληθείας ὡς
ἀρνίον τῷ πομένῳ, προσπνέχθης Χριστῷ
Πορφύριε κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ
Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νέμει καμάτων σου τὰ γέρα, κατοικίζων
σε, μοναῖς ἐν ἀκηράτοις, Ἰησοῦς ὁ Χρι-
στῆς, Πορφύριε βοῶντα· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε,
ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θαύμασι πλείστοις καὶ σημείοις, κατεκόσ-
μητε τὸν βίον σου τρισμάκαρ, ὁ Χριστὸς,
ὃν ποθῶν Πορφύριε, ἐβάσας· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε,
ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Οἰκτερον σῶσόν με Παρθένε, τὸν οἰκτίρ-
μονα τεκοῦσα Θεοῦ Λόγον, καὶ φωτὶ
τῷ ἐν σοὶ, καταύγασον βοῶντα· Εὐλογημένος
Πάνναγος, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• Οἱ θεορρήμονες Παῖδες ἐν καμίνῳ, σὺν
• τῷ πυρὶ καὶ τὴν φλόγα, καταπατοῦν-
• τες ἐκραύγαζον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου
• τὸν Κύριον.

Σεσοφισμένῳ σου λόγῳ κατεβλήθη, ὁ σοφί-
στης τῆς κακίας, Ἱεροκῆρυξ πανόλβιε, εὐ-
σεβῶν δὲ καρδία, ἐνθέως εὐφράνθησαν.

Συναγελάζη Πατέρων ὁμηγύρει, καὶ συνευ-
φραίνῃ Ὀσίων, Πάτερ μάκαριε πνεύμασιν·
Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, κραυγάζων τὸν Κύριον.

Ἐξεδάφισας τεμένη τῶν δαιμόνων, ναὸν Θεῷ
ἐδομήσω, ἐν ᾧ πληθὺς μέλπει Ὀσίων· Εὐ-
λογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Βασιλικὴν ἀλουργίδα πορφυρώσας, ἐξ ἀρε-
τῶν σου, καὶ ταύτην, ὡς Ἱερεὺς στολισά-
μενος, εἰς τὰ ἄνω χορεύεις, βασιλεῖα Ὀσιε.
Θεοτοκίον.

Ὡς ἀνωτέραν σε πάντων τῶν ποιημάτων, καὶ
ἑρανῶν πλατυτέραν, Παρθενομήτορ ἠγά-
πησεν, ὁ Υἱὸς σε, καὶ σάρκα ἐκ σοῦ ἀνελάβετο.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

• Ἐφριξε πᾶσα ἀικη, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
• συγκατάβασιν· ὅπως ὁ ὕψιστος, ἐκὼν
• κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀπὸ
• γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἄχρα-
• τον, Θεοτόκον οἱ Πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἰστίῳ, Πάτερ νοητῷ, ἐκπεράσας τὸ τοῦ βίου
κλυδώνιον, οἰακίζόμενος, παλάμη Δεῖα τοῦ
Παντοκράτορος, πρὸς τοὺς λιμένας τῆς ζωῆς,
σοφῶς κατέπλευσας, χαρᾶς λαβόμενος αἰωνίῳ,
καὶ τερπνῆς ἀπολαύσεως.

Ὡρμος πλήρης ἡμερῶν, τῶν τοῦ Πνεύματος
γενόμενος Ὀσιε, καὶ τὴν ἀπάθειαν, ὡς
διπλοῖδα περιβαλλόμενος, ἱερωσύνης στολισμῷ,
λάμπον μεταβέθηκας, εἰς φῶς ἀνέσπερον, τοῦ
Κυρίου καθορᾶν τὴν τερπνότητα.

Στόματι Δεῖον γλυκασμόν, ἀρυσάμενος, ἠ-
ρεύξω Μακάριε, λόγον σωτήριον, παθῶν
πικρίαν ἀποδιώκοντα, καὶ γλυκασμῷ πνευμα-
τικῷ, πάντας ἐνηδύνοντα, τοὺς τὴν ἐτήσιον,
ἐκτελοῦντάς σου θεόφρον πανήγυριν.

Ἡλιον ἔγνωσ τὸν Χριστὸν, ὁμιλήσαντα ἡμῖν
μετὰ σώματος, καὶ ταῖς λαμπρότησι, ταῖς
τούτου Πάτερ, ψυχῆς τὰ ὄμματα, καταυγα-
σθεῖς ὀλοαμπῆς, ἀστήρ ἐχρημάτισας, Δεσεὶ
θεοῦμενος, ἱερὲ θαυματουργέ Πάτερ Ὀσιε.
Θεοτοκίον.

Φεῖσαί μου Σῶτερ ὁ τεχθεῖς, καὶ φυλαξάς
τὴν τεκοῦσάν σε ἀφθορον, μετὰ τὴν κίη

σιν, ὅταν καθίσῃς κρῖναι τὰ ἔργα μου, τὰς ἀνομίας παρορῶν, καὶ τὰς ἀμαρτίας μου, ὡς ἀναμάρτητος, ἐλεήμων, ὡς Θεὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Μεταναστεύσας τὴν πολλήν, ὑπαρξίν διεσκόρπισας· τοὺς πλάνη δὲ σκορπισθέντας, θαύμασιν ἀποστολικοῖς συνήγαγες Πορφύριε· ἀλλὰ πρέσβευε Πάτερ, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Θεοτοκίον.

Επί σοὶ μετὰ Θεόν, ἐλπίζομεν Πανάχραντε, καὶ τῷ ἐκ σοῦ προελθόντι, συσταυρούμενα Χριστῷ, ταῖς πρὸς αὐτὸν πρεσβείαις σου, ἀπρασκόπου εἰς τέλος, ἡμᾶς διαφυλάξον.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθοῦ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΖ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Προκοπίου τοῦ Δεκαπολίτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Κατ' εἰκόνα γενόμενος τοῦ Θεοῦ καὶ ὁμοιώσιν, κατ' ἀρχὴν τῆς πλάσεως, Παμμακάρισε, τὸ τῆς εἰκόνας ἀξίωμα, τηρεῖν, διεσπένδασας, λογασμῷ πανευσεβεῖ, καὶ νοὸς καθαρότητι, καὶ ἀγνότητι, καὶ παθῶν ἐγκρατεία καὶ τηρήσει, τῶν Χριστῆ διαταγμάτων, καὶ εὐσεβεῖα πανόλβιε.

Τῆ ἀσκήσει τὸ πρότερον, προσλαβὼν καὶ τὴν ἀθλήσιν, θεοφρόνως ὕστερον, εὐηρέστησας, δι' ἀμφοτέρων τῷ Κτίσαντι, τῷ μόνῳ τὴν καθαρσιν, ἀπαιτοῦντι παρ' ἡμῶν, καὶ ψυχῆς τὴν εὐγένεσιν· οὐ τὴν ἔνσαρκον, παρθεσίαν δοξάζων προσεκύνεις, τὴν εἰκόνα τὴν ἀγίαν, τῆς κατ' αὐτὸν ἀνθρωπότητος.

Τοὺς τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν, δυσσεβῶς ἀθετήσαντας, διελέγχων Ὁσιε, διετέλεσας, διὰ μαστίγων ἐτάσεως, πάσης τε κακώσεως, καὶ δεσμῶν καὶ φυλακῆς βεβαιῶν τὴν ἀληθειαν· ὅθεν γέγονας, τῆς Χριστῆ βασιλείας κληρονόμος, καὶ χαρᾶς ἀνεκλαλήτου, καὶ αἰδίου ἐλλάμψεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η Θεὸν τὸν ἀχώρητον, ἐν γαστρὶ σου χωρήσασα, φιλανθρωπῶς ἀνθρώπου χρημα-

τίσαντα, καὶ τὸ ἡμέτερον φύραμα, ἐκ σοῦ προσλαβόμενον, καὶ θεώσαντα σαφῶς, μὴ παριδῆσμε Πάναγνε, νῦν θλιβόμενον· ἀλλ' οἰκτείρησον τάχος καὶ παντοίας, δυσμενεῖας τε καὶ βλάβης, τοῦ πονηροῦ ἐλευθέρωσον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εν Σταυρῷ ὡς ἐώρακε, καθηλούμενον Κύριε, ἡ αἰνὰς καὶ Μήτηρ σου ἐξεπλήττετο, καὶ· Τί τὸ ὄραμα, ἐκράζεν, Υἱὲ ποθεινότατε; ταῦτά σοι ὁ ἀπειθῆς, δῆμος ἀνταποδίδωσιν, ὁ παράνομος, ὁ πολλῶν σου θαυμάτων ἀπολαύσας; Ἀλλὰ δόξα τῇ ἀρρήτῳ, συγκαταβάσει σου Δέσποτα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγεται ὁ Κανὼν, ἔχων Ἀκροστιχίδα τὴνδε·

Τοὺς σοὺς ἀγῶνας εὐπρεπῶς μέλπω μάκαρ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

- **Ω**ς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀβύσσῳ ἴχνεσι, τὸν διώκτην Φαραῶ, κα-
- θαρῶν ποντήμενον Θεῷ, ἐπικίκιον ᾠδὴν, ἐβόα ἄσωμεν.

Τῆς εὐσεβείας τῷ φίλτρῳ κατασχεθεῖς, καὶ τῷ θεῷ ἔρωτι, τρικυμίας κοσμικᾶς, ἀπεκρούσῃ Ὁσιε, Θεῷ, ἐπικίκιον ᾠδὴν ἀνακρούμενος.

Ο φωτοφόρος σου βίος καὶ τὸ φαιδρὸν, τῆς ψυχῆς καὶ σύντονον, εὐσεβεῖα συγκαθῆν, ἀρετῆς εἰκόκισμα λαμπρὸν, ἐν σοὶ Ὁσιε τρανῶς ἀπηρεσώσατο.

Υπερφυεῖ δαδουχία καὶ φωταυγεῖ, τῆ Χριστῆ λαμπόμενος, τῶν παθῶν τὰς προσβολὰς, ἐγκρατῶς ἐμάρανας βῶν, ἐπικίκιον ᾠδὴν τῷ Παντοκράτορι. Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον τὸν Λόγον θεοπρεπῶς, συλλαβοῦσα Πάναγνε, τὸν πρὶν ἄσαρκον ἡρῆν, ὑπὲρ φύσιν τέτοκας Ἀγνή, μετὰ γέννησιν Παρθένος διαμείνασα.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

- **Ο**ὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου,
- ὁ ὑψώσας τὸ κέρας τῶν Πιστῶν σου ἀγαθῆ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ,
- τῆς ὁμολογίας σου.

Σοῦ ἡ θεόληπτος ψυχὴ, τῷ τῆς πίστεως ζήλω, πυρπολούμενῇ μάκαρ, τῶν ἀνόμων τὴν πικρῶν, μακίαν καὶ τὸν θυμὸν, Θεοφόρε, κραταιῶς διέλυσεν.

Οϊκείοις αἵμασι βαφεῖς, τῶν Μαρτύρων τῆς ἁθλῶν, ἐμμήσω τρισμάκαρ, αἰκισμούς τῶν ἀσεβῶν, ἀνδρειοτάτη ψυχῇ, ὑπομείνας, καρτερῶς Προκόπιε.

Υπέστης Ὅσιε διπλῶς, τοὺς ἀγῶνας ἐμφρόνως, τὰς αἰρέσεις ἐλέγχων, καὶ λεόντων τὰς ὀρμαῖς, ἀνδρείως ὑπενεγκῶν, Θεοφρόνως, πᾶνσοφε Προκόπιε.

Θεοτοκίον.

Σοφία Λόγος τοῦ Πατρὸς, ὁ πρὸ πάντων αἰώνων, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἀπορήτως σαρκωθεῖς, ἐξ ἀπειράνδρου Μητρὸς, Θεοτόκον, ταύτην ἀπειργάσατο.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ασώματος ἐν βίῳ, ἐγνωρίσθης Πατὴρ ἡμῶν, καὶ ἐνσαρκος Ἀγγέλοις, ἀνεδείχθης συνδίαυτος, τῷ κόσμῳ κατὰ Παῦλον σταυρωθεῖς, τῷ σοὶ ἐσταυρωμένῳ ἀληθῶς, καὶ εἰς οὐράνιον οἰκῶν τῇ διανοίᾳ χώρον ὁ γῆϊνος. Δόξα τῷ εὐδοκήσαντι ἐν σοὶ· δόξα τῷ γνωρισθέντι σοὶ· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰς χεῖράς σου τὰς θείας, αἷς τὸν Κτίστην ἐθάστασας, Παρθένε Παναγία, σαρκωθέντα χρηστότητι, προτείναςα δυσώπησον αὐτόν, λυτρώσασθαι ἡμᾶς ἐκ πειρασμῶν, καὶ παθῶν καὶ τῶν κινδύνων, τοὺς εὐφημοῦντας πόθῳ, καὶ βρωντάς σοι· Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοὶ· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σῆ· δόξα τῷ ἐλευθέρωσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῷ σου προσπαγέντος, ὑπὸ τῶν παρανόμων, καὶ στρατιωτῶν Σῶτερ λόγῃ τὴν πλευράν ὀρυγέντος, ἡ Πάναγνος ὠδύρετο πικρῶς, τὰ σπλάγχνα κοπτομένη μητρικῶς, καὶ τὸ πολύσου καὶ φρικτὸν, τῆς ἀνοχῆς ἐξίστατο βωῶσα· Δόξα τῇ πρὸς ἀνθρώπους σου στοργῇ· δόξα σου τῇ χρηστότητι· δόξα τῷ ἐν τῷ θανάτῳ σου βροτοὺς ἀθανατίζοντι.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Χ**ριστὸς μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ
• **Χ**σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει
• ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυ-
• ρίῳ ἑορτάζουσα.

Αρδεύων Ὅσιε, δακρῶν χεύμασι, τὴν καρδίαν σου μάκαρ τῶν ἀρετῶν, σπόρον ἐγεώργησας, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ὁσκότατε Προκόπιε.

Γεῶδες φρόνημα, τῷ θείῳ Πνεύματι, καθυπέταξας Πάτερ ἀσκητικῶν, βίον ἀνελόμε-

νος, καὶ συνταπτόμενος χοροῖς, τῶν Μαρτύρων παμμακάριστε.

Ὁς μάρτυς ἐνθεος, καὶ ἀληθέστατος, ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας αἰρετικῆν, ἠλεγξας ἀπόνοιαν· τῆς γὰρ μαγίας ἀληθῶς, τῶν ἀθέων κατεφρόνησας.

Θεοτοκίον.

Ναμίμων ἀνευθεν, Θεσμῶν Πανάμωμε, συλλαβοῦσα τὸν Κτίστην δίχα φθορᾶς, τοῦτον ἀπεγέννησας, καὶ Θεοτόκος ἀληθῶς, καὶ κυρίως ἐχηρημάτισας.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ῷ θείῳ φέγγει σὺ Ἀγαθὲ, τὰς τῶν ὀρθρι-
• ζόντων σοι ψυχὰς, πόθῳ καταύγασον
• δέομαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεῶ, τὸν ὄντως Θεόν,
• ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενος.

Αγιασθέντα ἀσκητικῶς, καὶ τελειωθέντα σε διὰ αἵματος, γεραίρομεν Ὅσιε· μνήμη γὰρ δικαίων μετ' ἐγκωμίων αἰεὶ, πιστῶς ἐπιτελεῖται, καὶ μνημονεύεται.

Σαφῶς ὁ πάντα μεταποιῶν, καὶ μετασκευάζων πρὸς τὸ κρεῖττον, ὡς βούλεται Κύριος, τῇ τῶν δυσσεβούντων μισαφονίᾳ, τῇ σὴ ἀσκήσει μαρτυρίου προσέθετο.

Επί τῶν ὤμων ἀναλαβῶν, τὴν διὰ Σταυροῦ Πανοπλίαν, σὺ τῷ Χριστῷ ἠκολούθησας, τῶν ὀπίσω Πάτερ λήθην ποιούμενος, καὶ τοῖς ἔμπροσθεν δρόμοις ἐπεκτεινόμενος.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦμεν Πάναγνε τὸν ἐκ σοῦ, σάρκα παθητὴν τε καὶ θνητὴν, περιβαλλόμενον Κύριον, καὶ τεθεωμένην ἀπεργασάμενον, ἐνώσει ἀσυγχύτῳ τῇ καθ' ὑπόστασιν.

Ὡδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**οῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην κα-
• θορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλυδῶνι, τῷ
• εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμῶν, βωῶ σοι· Ἀ-
• νάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Ποσειδέε.

Προβαίνων αἰμίγηστε, ἀπὸ δόξης ἀληθῶς, ἀσκητικῆς ἀνέδραμε, πρὸς Μαρτύρων ἀνδρείαν τε καὶ τιμὴν, οἰκείου ἐξ αἵματος, ἐρυθρὰν πορφυρίδα περικείμενος.

Ρεόντων τὸ ἄστατον, λεγισάμενος ψυχῇ, καὶ λογισμῷ θεόφρονά τοῖς αἰεὶ διαμένουσιν ἀγαθοῖς, καὶ πέρασ οὐκ ἔχουσιν, εὐσεβῶς ἐπτερωθῆς Παμμακάριστε.

Εγκράτειαν σύντονον, καὶ πραότητα Χριστός, σὲ καθορῶν πλουτήσαντα, φιλανθρωπίᾳ ἐπέβλεψεν ἐπὶ σέ, καὶ δόξης ἀνεδείξε κοινωνόν, Θεοφόρε παναοίδιμη!

Θεοτοκίον.

Πανάμωμε Δέσποινα, τῆς ψυχῆς μου τὰ δεινά, καὶ χαλεπὰ συντρίμματα, χειρουργίαις ἰάτρευσον μυστικαῖς, δραστήρια φάρμακα, τοῦ Υἱοῦ σου βαλοῦσα τὰ παθήματα.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΖ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, καὶ Ὁμολογητοῦ, Προκοπίου τοῦ Δεκαπολίτου.

Στίχοι.

Οὐδέν, Δεκαπολίτα, γῆς πᾶσαι πόλεις
Πρὸς τὴν νοτιήν, ἔνθα περ τάττη πόλιν.

Εἰκάδι ἐβδομαίτη Προκοπίῳ τέρμα φαάνθη.
Οὗτος τὸν μονήρη βίον πρότερον ὑπέδου, πᾶσαν ἀσκησιν ἀκριβῶς διαμείψας, καὶ τελείως καθάρας ἑαυτὸν, τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν δυσσεβῶς ἀθετήσαντας διελέγξας ἀνδρείως καὶ καταπτύσας· ὕστερον δὲ καὶ διὰ μαστίγων ἀθλήσας, μίγας Ὁμολογητῆς ἀνεφάνη, θαυμάτων ἐνεργείας ἐνδειξάμενος· καὶ οὕτω πρὸς Κυρίον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Γελασίου, ὃν τὸ Βάπτισμα κελευσθεὶς διαπαΐξαι παρὰ τοῦ Ἄρχοντος, βαπτίζεται ἀληθῶς, καὶ ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Φῶτισμα μέλλων ἐκγελαῖν, γελᾶς πλάνην
Πλυθεὶς δὲ Γελάσις, ἐκτέμνη κάραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θαλλελαίου.

Στίχ. Ὁ Θαλλελαῖος φαιδρῶς ἦκει πρὸς πόλον,
Θαλλοῖς ἐλαιῶν, ἀρεταῖς ἐστεμμένος.

Οὗτος Κίλιξ μὲν ἦν τὸ γένος· ἀγαπήσας δὲ τὴν ἀσκητικὴν πολιτείαν, τὴν πόλιν κατέλαβε Γαβαλῶν· ἧς ἀπὸ σαδίων εἰκοσι γιγλοφόν τινα καταλαβὼν, ἐν ᾧ τέμνος ἦν δαιμόνων, ἐν αὐτῷ ἐπήξαστο μικρὰν καλύβην, τοῖς τῆς ἀσκήσεως ἀσχολούμενος πόνοις, νησιαῖς καὶ ἀγρυπνίαις καὶ κακουχίαις ἑαυτὸν ἐκτῆκων· ὅθεν οἱ ἐν τῷ τεμένει δαίμονες πλείους αὐτὸν φοβήτορες ἐξεδιμάτην· ὅς καὶ κατασχυμμένους ἐξίπεμπε, καταγελῶν τῆς ἀσθενείας αὐτῶν. Μειζόνων δὲ πόνων ἐφέμενος, τὴν μὲν καλύβην κατέλιπε· κελλίον δὲ σιωπῆτος δειμάμενος μηδὲ τῷ σώματι σύμμετρον, ἐν αὐτῷ εἰσῆει, τὰς γόνας τὸ πρόσωπον ἔχων προσηλωμένον. Θεαρῶν ἔν ἦν αὐτῷ ἐπὶ ἔτη δέκα βεβιωκώς, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσῖος Στέφανος, ὁ συστησάμενος τῷ γηροκομείῳ τοῦ Ἄρματίου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Γῆρει Στέφανος πρύτανις ζωῆς πόρου·
Ὅν περ θανόντα Πρύτανις στέφους σέφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Νήσιος, βουνεύροις τυπτόμενος, τελειοῦται.

Στίχ. Νευροῖς βορείοις Νήσιος πάσχων φέρει.
Νευρούμενος γάρ, τῶν πόνων λήθη ἔχει.
Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Δ**ροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο,
• Ἄγγελος τοῖς ὀσίοις Παισί· τοὺς Χαλδαίους δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν τύραννον ἔπεισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός,
• ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ος ὑπέρλαμπρος ὁ βίος σου Θεόσοφε, γέγονε δι' ἀσκήσεως, ἕτως ὥφθη σὺ, προφανῶς ἢ ἄθλησις στερῆρά· Χριστὸν γὰρ ἐδόξασας βοῶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σωφροσύνη καθαρότητα θεσπέσιε, Πάτερ περὶ ζῶσαίμενος, ἐν ἀνδρείᾳ δὲ, Μαρτυρίᾳ στέφανον λαμπρὸν, δεξάμενος χάριτι βοᾶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μὴ τὴν ἄχραντον εἰκόνα προσκυνοῦντές σὺ, Σῶτερ οἱ ἀσεβέστατοι, τὸν οἰκέτην σου μαστιγοῦντες, ὄξεν δεινῶς, ὑμνοῦντα καὶ κράζοντα πρὸς σέ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Εὐφραϊνόμενοι τῷ τόκῳ σὺ Πανάμωμε, πάντες σὲ μακαρίζομεν· δι' αὐτοῦ γὰρ νῦν, σαρκικῆς γεννήσεως ἡμεῖς, ρυσθέντες κραυγάζομεν αὐτῷ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**κ φλογὸς τοῖς ὀσίοις δρόμον ἐπήγασας,
• καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας·
• ἅπαντα γὰρ δρᾶς Χριστέ, μόνῳ τῷ βηλεσθαί·
• Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λελυμένος τῆς ὕλης καὶ πρὸ θανάτου ὀφθαλμοῖς, μετετέθης ἐντεῦθεν πρὸς τὴν ἀκήρατον, Ὅσιε ζωὴν, τῷ θανάτῳ χρησάμενος, κλίμακι προσφόρῳ, Προκόπιε θεόφρον.

Πεπλησμένος ἐφάνης φωτὸς τῆς πίστεως, καὶ πρὸς ἄδυτος φέγγος Πάτερ ἐφοίτησας, πᾶσαν ὑλικὴν, ἀποθέμενος ἔφωσιν· ὅθεν σε τιμῶμεν, Προκόπιε θεόφρον.

Οπλισμένος δυνάμει τοῦ θείου Πνεύματος, πονηρίας πνευμάτων ἐτρέψω φαλαγγας· ὅθεν οὐρανῶν, πύλαι σου ἠνεώχθησαν, Μάκαρ ἀνυμνοῦντι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μακαρίζουσι πᾶσαι γενεαὶ Δέσποινα, ὡς προέφησ ἡ μόνη θεομακάριστος, σὲ τὴν ἀληθῆ, Θεοτόκον καὶ πάναγνος· ἦν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐτολμαῖ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα.

διὰ σοῦ δὲ Πάναγγε ὠράθη βροτοῖς, Λόγον
σεσαρκωμένους· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐ-
ρανίαις Στρατιαῖς, σὲ μακαρίζομεν.

Αθλεῖν νομίμως Σοφὲ ἐλόμενος, τῶν παθῶν
ἔρμας δι' ἐγκρατείας ἐνέκρωσας, καὶ σαρκῶς
σκιρτήματα θανάτῳ Χριστοῦ· ὅθεν τῆς
ἀπαθείας, νῦν τὴν ἀνώλεθρον, σὺν ταῖς ἀσω-
μάτοις Στρατιαῖς, εὖρες ἀπόλαυσιν.

Κριτῆ δικαίῳ φαιδρῶς παρίστασαι, ὡς νε-
κητῆς στεφάνους ἀμαράντους δεξάμενος,
ἐκτενῶς Προκόπιε δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ἐκτε-
λούντων, σοῦ τὴν πανίερρον, μνήμην καὶ τὴν
θεῖαν ἑορτήν, τῆς μεταστάσεως.

Αυγαῖς τρισὶ νῦν καταλαμπόμενος, ταῖς ἐκ
μιας ἀφράστως προϊούσαις Θεότητος, πα-
νολβίου λήξεως ἠξίωσαι, καὶ τερπνῆς θυμηδίας,
συναγαλλόμενος, ταῖς ὑπερκοσμίαις Στρατιαῖς,
Πάτερ Προκόπιε. Θεοτοκίον.

Ρευστήν ὁ Λόγος Θεοῦ ὁ ἄρρευστος, μορ-
φήν λαβὼν ἀνθρώπους ἀφθαρσίαν ἐνέδου-
σεν, εὐδοκίᾳ Πατρικῇ σκηνώσας ἐν σοὶ, τῇ
κεχαριτωμένῃ· ὅθεν Πανάχραντε, σὺν ταῖς οὐ-
ρανίαις Στρατιαῖς, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Σαρκίου τοῦ τιμίου σου, ἀπολυθεὶς Προκό-
πιε, παρέστης νῦν σὺν Ἀγγέλοις, τῇ ἀ-
προσίτῳ Τριάδι· πρὸς ἣν ἡμῶν μνημόνευε, τῶν
ἐκτελούντων ἐνδοξε, τὴν παναγίαν μνήμην σου,
καὶ σὲ τιμώντων ἐκ πόθου, Πάτερ σοφὲ Ἱεράρχα.

Θεοτοκίον.

Τὸ μέγα καταφύγιον, καὶ σκέπη τῶν ψυχῶν
ἡμῶν, ἢ οὐρανῶν πλατυτέρα, καὶ Χερου-
βὶμ ὑπερτέρα, τὸν σὸν Υἱὸν δυσώπησον, ὑπὲρ
οἰκείων δούλων σε, Θεοκυῆτορ πάναγγε· ὅπως
ῥυσθῆναι πάντες, ἀμαρτιῶν καὶ κινδύνου.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθροῦ Ἀκολουθία,
κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΗ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ
Ὁμολογητοῦ, συνασκητοῦ τοῦ Ἁγίου Προ-
κοπίου τοῦ Δεκαπολίτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια.

Ἦχος δ'· Ἐδωκας σημεῖά σου.

Τῆς μακαριότητος, τῆς ὑπὲρ πάντων ὀρεγόμε-
νος, ἐλογίσω θεσπέαις, τρυφήν τὴν ἐγ-

κράτειαν, τὴν πτωχείαν πλοῦτον, τὴν ἀκτημο-
σύνην, περιουσίαν δαψιλῆ, καὶ εὐδοξίαν τὴν
μετριότητα· διὸ καὶ τῆς ἐφέσεως, τῆς κατὰ
γνώμην ἐπέτυχες, ἐν σκηναῖς αὐλιζόμενος, τῶν
Ἁγίων Βασιλείε.

Δρόμον τῆς ἀσκήσεως, ἀπεριτρέπτως τετέ-
λεκας, καὶ τὴν πίστιν τετήρηκας· ἐντεῦ-
θεν καὶ στέφανον, ἐκομίσω Πάτερ, τῆς δικαιο-
σύνης, ὃν σοὶ ἠτοίμασε Χριστὸς, ὁ κατ' ἀξίαν
νέμων τὰ ἔπλαθα, καὶ γέρα χαριζόμενος, καὶ
τὴν τῶν πόνων ἀντίδοσιν· ὃν δυσώπει Θεόπνευ-
στε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πᾶσαν ἠδουπάθειαν, ὑποπιάζων τὸ σῶμά σε,
ἀπληρήσω Θεόσοφε, πικραίνων τὴν αἴ-
σθησιν, ἐγκρατείας πόνοις, καὶ σκληραγωγίαις,
ὑπομονῇ τε πειρασμῶν, καὶ καρτερίᾳ τῶν περι-
στάσεων· ἀνθ' ὧν τὴν ἀτελεύτητον, ἀντιλαμβά-
νεις ἀπόλαυσιν, καὶ τρυφήν ἀδιαδρόχον, καὶ χα-
ρᾶν ἀνεκλάλητον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ χαῦνον καὶ ἐκλυτον, Παρθενομητορ πα-
νάμωμε, τῆς ψυχῆς μου μετάβαλε, εἰς ῥῶ-
σιν καὶ δύναμιν, νῦν τοῦ θεοῦ φόβου, ποιεῖν
τε καὶ πράττειν, τὰ δικαιοῦματα Χριστοῦ· ὅ-
πως ἐκφύγω τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον, καὶ κληρὸν
τὸν ἕρᾶιον, καὶ τὴν ζωὴν τὴν ἀπέραντον, διὰ
σοῦ εὖρω Δέσποινα, εὐφραϊνόμενος πάντοτε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέπεσα, καὶ τὴν πλευρὰν ὀ-
ρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἢ Πάναγνος, Χρι-
στὸν τὸν φιλόνητον, ἐκλαίε βροῦσα· Τί τοῦ-
το Υἱέ μου; τί σοὶ ἀχάριστος λαὸς, ἀποτιννύει
ἀνθ' ὧν πεποιήκας, καλῶν αὐτοῖς καὶ σπεύ-
δεις με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; καταπλήτ-
τομαι εὐσπλαγγγε, σὴν ἐκούσιον Σταύρωσιν.

Καὶ τὰ λοιπὰ τῆ Ἑσπερινῆ, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγομεν τὸν
Κανόνα, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τῆς πίστεως βάσιν σε γινώσκω Πάτερ.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρό-
χοις ἔχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσ-
ραὴλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἁ-
μαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Τὴν βάσιν ἐπὶ τὴν πέτραν θεόμενος, Πάτερ
τῆς πίστεως, τῶν πειρασμῶν οὐκ ἔπτη-

ξας ὀρμαῖς, ἀλλ' ἀσάλευτος ἔμεινας, ὡς ἀρετῆς ὑπέρμαχος, τῆς βασιλείας ὡς ἐπώνυμος.

Η χάρις τοῦ παναγίου Πνεύματος, σέ δυναμώσασα, τῶν ἀλγεινῶν μαστίγων καρτερεῖν, τὰς νιφάδας ἐνίσχυσε, καὶ νικηφόρον ἔδειξε, κατὰ τυράννου ματαιόφρονος.

Συναίθλου καὶ στρατιώτου ἔμφρονος, Πάτερ ἐπέτυχες, ταῖς ἀρεταῖς προκόπτοντος αἰέ μεθ' οὗ χαίρων πανόλβιε, τῆς σταθραῆς ἀθλήσεως, διηγωνίσω τὸ μαρτύριον. Θεοτοκίον.

Προστάτιν καὶ σωτηρίας πρόξενον, καὶ τεῖχος ἀρρήκτον, σέ τῆς ἐμῆς προβάλλομαι ζωῆς, Θεοτόκε πανύμνητε, τὴν τὸν Θεὸν γεννήσασαν, τὸν εὐεργέτην πάσης κτίσεως.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
• **Ε** Χριστέ κράζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε,
• καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Ιθύνας ἐπιμελῶς, τὴν σὴν καρδίαν πρὸς Θεὸν Ὅσιε, ἀσκητικῇ χάριτι, καὶ ὁμολογίᾳ διέπρεψας.

Στρατείαν ἀναλαβὼν, καὶ πανοπλίαν τοῦ Σταυροῦ ἔτρεψας, τὸν νοητὸν δράκοντα, καὶ τὸν αἰσθητὸν Πάτερ Λέοντα.

Τηρήσαντες εὐσεβῶς, τὸ κατ' εἰκόνα τῆς ψυχῆς Ὅσιοι, τὴν τοῦ Χριστοῦ ἄχραντον, σέβοντες εἰκόνα ἠθλήσατε. Θεοτοκίον.

Εὐλόγηται διὰ σοῦ, ἡ πρὶν κατάρτας, καὶ φθορᾶς μέτοχος, φύσις ἡμῶν Ἀχραντε, καὶ τῆς ἀφθαρσίας μετεἴληφεν.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν πτωχείαν τοῦ Χριστοῦ, ἐπιποθήσας εὐσεβῶς, πλοῦτον ἔλιπες φθαρτὸν, καὶ δόξαν βέουσαν σοφέ· καὶ τὸν σταυρόν σου ἐπ' ὤμων ἀράμενος, τὴν τρίβον τὴν στενὴν χαίρων διήνυσας, πατῶν τὰς ἡδοναῖς, τὰς ἐκ τοῦ σώματος, δι' ἐγκρατείας Ὅστε ἀπάσης τε, κακοπαθείας καὶ ἐφθασας, πρὸς πλάτος θείον, τοῦ Παραδείσου, θρυγὸρε Βασίλειε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, αὐτόμελον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετὸν, ἐν τῇ ἀπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε· Βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον· Ράβδον Ἀαρὼν τὴν βλασησασαν· καὶ μαρτυρῶν ὁ Μνήσωρ σε καὶ φυλαξ, τοῖς Ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε· Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει Παρθένος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Παρεστῶσα τῷ Σταυρῷ, ἡ παναμώμητος Ἀμνὰς, τοῦ Ἀμνοῦ καὶ Λυτρωτοῦ, θρη-

νοῖς συνέκοπτεν αὐτήν· καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγεν ἐκπληττομένη· Τί τοῦτο τὸ καινόν, καὶ ξένον θέαμα; γλυκύτατε Υἱέ, πῶς φέρεις ταῦτα ἐκῶν, ὀνειδισμοὺς καὶ μαστιγὰς καὶ ὕβρεις, καὶ ἐπονειδιστὸν θάνατον; Δοξολογῶ σου, τὴν ὑπὲρ λόγον, Υἱέ μου συγκατάβασιν.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**'παρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
• Σταυροῦ τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης,
• ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα·
• Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ως ὠραία σου παμμακάρε ἡ καρτερία, ἐν πολιᾷ νεότητος ἐπιδεικνυμένη, Ὅσιε στερότητα, μεθ' ἧς ἀνεκραύγαζες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Συνημμένος δι' ἀγάπης τῷ σῷ Δεσπότῃ, καὶ τὴν αὐτοῦ βοήθειαν περιβεβλημένος, πόνων οὐκ ἠσθάνου σαρκὸς, κραυγάζων δὲ ἔψαλλες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Βασιλείας ὡς ἐπώνυμος οὐρανόου, τὴν πρὸς αὐτήν ἀπάγουσαν, ὁδὸν ἐπορευθῆς, σύμπνοον εὐράμενος, Προκόπιον κράζοντα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Α'πειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὠφθῆς παρθενεύουσα πάλιν· ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ Χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστακτῶ κραυγάζομεν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**ὺ Κυριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας·
• φῶς ἅγιον ἐπίστρεφον, ἐκ ζοφῶδους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Σὺ Ὅσιε λαμπρῶς, ἠγωνίσω Βασίλειε, τοῦ Λέοντος ἐκφαυλίσας, τὸ ἀμείλικτον θράσος; καὶ γνώμην τὴν ἀγνώμονα.

Ισόρροπον εὐρῶν, διανύεις τὴν ἀθλησιν, Προκόπιον τὸν ἐν πόνοις, προκοπαῖς πολυτρόποις, ἐνθέως στεφανούμενον.

Νῦν βλέπεις καθαρῶς, τὸν Χριστὸν ὃν ἐπόθησας· οὗ πόρρωθεν τὰς ἐμφάσεις, νοητῶς ἐθεώρεις, Παμμακάρε ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὄπλον ἀρράγες, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· σέ ἀγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτημέθα.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
• Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λυθρῆς
• κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
• σου ρεύσαντι αἵματι.

Ερωτι, Βασιλείας τῆς ἄνω λαβόμενος, τοῦ ἐπὶ γῆς Βασιλέως, ἀλογίστου γνώμης καὶ προσταγμάτων, καὶ δογμάτων, Θεοφόρε γενναίως ἠλόγησας.

Πυμνός μὲν, τῶν ἐπὶ γῆς ἐμφρόνως ἠγωνίσαι· ἐνδεδυμένος δὲ θείαν, δυναστείαν ὠφθης στεφανηφόρος, ὡς νικήσας, τῶν ἀθέων τυράννων τὴν ἔνστασιν. Θεοτοκίον.

Ιδοὺ νῦν, τῶν Προφητῶν πληροῦνται κηρύγματα, τοῦ τῆς Παρθένου τεκούσης, τὸν Προφήταις παλαι κηρυγμένον, καὶ πληροῦντα τὰ προρρήθέντα Πνεύματος χάριτι.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Εξ ὕψους λαβὼν, τὴν θείαν ἀποκαλύψιν, ἐξῆλθες σοφὲ, ἐκ μέσου τῶν θορύβων· καὶ μονάσας ὁσίως, τῶν θαυμάτων εἴληφας τὴν ἐνέργειαν, καὶ τὰς νόσους ἰᾶσθαι τῇ χάριτι, Βασίλειε παμμακάρι ἱερώτατε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Βασιλείου, συνασκητοῦ τοῦ Ἁγίου Προκοπίου.

Στίχοι.

Ὁ Βασίλειος Χριστὸν ἐν ψυχῇ φέρων,
Ψυχὴν σκιάς τίθησι τῆς αὐτοῦ χάριν.

Κρύψαν ὑπὸ χθόνα εἰκόνα ὀγδοατῆ Βασιλείου.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Εἰκονομάχου. Καταλιπὼν δὲ τὸν κόσμον καὶ τὰ ἐν κόσμῳ, ἐγένετο Μοναχός. Καὶ καλῶς ἀσκήσας πρότερον, ὕστερον δὲ τῆς τῶν ἁγίων εἰκόνων ῥιπίσεως τιμῆς, σπουδαίως ἀντίστη τῶν Εἰκονομάχοις. Ὄθεν κρατηθεὶς, καὶ πολλὰ τιμωρηθεὶς, οὐκ ἐνέδωκεν, ἀλλὰ τὴν ἀληθείαν ἐκήρυττε μέχρι θανάτου, συμμαχοῦντα ἔχων καὶ τὸν Σίτον Προκόπιον. Διὸ ἐξέστη ἅπαν τὸ σῶμα καὶ τὸν τράχηλον, καὶ τῇ φρουρᾷ παρεδόθη. Τοῦ δὲ Τυράννου τελευτήσαντος, ἀπελύθη· καὶ τῆς φυλακῆς ἐξελθὼν, τῆς ὁμοίας ἐπεμελεῖτο διαγωγῆς· καὶ πολλοὺς πρὸς τὴν ἀρετὴν ἐπαλείφων, καὶ πρὸς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ἐπανάγων ἐν διαφόροις καιροῖς, πρὸς τὸν Θεόν, ἐν ἐπόθῃσι ἐκ βριφους, χαίρων καὶ εὐχαριστῶν ἐξειδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Προτερίου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Στίχ. Ὁ Προτερίος σφάττεται τοῖς καλάμοις,
Ὁξυγράφου κάλαμος ὢν κατὰ πλάνης.

Οὗτος ὁ μακάριος προσβύτερος ἦν ἐν τῇ κατ' Ἀλεξανδρείαν Ἐκκλησίᾳ. Καὶ συνελθὼν τοῖς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀνεληθούσι Ἀλεξανδρεῦσι, καὶ πλείστα τοῖς Ἁγίοις Πατράσι ἀγωνισάμενος κατὰ τῶν δυσσεβῶν αἵρεσιων, Ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας ὑπὸ τῆς Συνόδου προβαλλεται. Στασιαζόντων δὲ, ὅσοι τὰ εὐτυχοῦς καὶ Νεστορίου φρονούντες ἐτύγχανον, καὶ τὴν οἰοπομπίαν κωλύσειν ἐπαπειλησάντων, ὁ εὐσεβὴς βασιλεὺς Μαρκιανός, οὐκ εἰς Ἀ-

λεξανδρείαν τὸν οἶτον, ἀλλ' εἰς τὸν Πηλοῦσιον ἀνάγειν διὰ τῶ Νεῖλου παρεκλεύσατο. Ὄθεν οἱ Ἀλεξανδρεῖς λιμώξαντες, μεσίτην τὸν Ἀρχιερέα πρὸς τὸν Βασιλέα προβαλλονται. Ὁ δὲ, τῇ τοῦ Ἀρχιερέως εἴξας παρακλήσει, πάλιν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καταγεσθαι τὸν οἶτον παρεκλεύσατο.

Μετὰ δὲ τὴν τελευτὴν τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως Μαρκιανοῦ, Τιμόθεός τις, τὴν ἐπωνυμίαν Αἰλουρος, ἀσεληνὸν τινα νύκτα ἐπιτηρήσας, καὶ τοῖς τῶν μοναζόντων κελίοις ἀσπρὶ τῶν νυκτῶν ἐπιστάς, Ἀγγεilon ἑαυτὸν εἶναι εἴησεν, καὶ τῆς κοινωνίας ἀποστῆναι Προτερίου ἐπίσηψε τοῦτοις. Οἱ δὲ, ὡς ἀπλοϊκῶς ἐξαπατηθέντες, στάσιν κατὰ τοῦ Ἀρχιερέως ἐγείρουσιν. Οὗτος δὲ φεύγων, τὸν θειότατον Προφήτην Ἡσαΐαν ἰθείασατο λέγοντα· Ὑπόστρεψον, κἀγὼ περιμένω διαδέξασθαι σε· τοῦτο δὲ εἰδήλου τάχα τὴν βραϊάν αὐτοῦ τελευτῆν.

Ὑποστρέψας οὖν, καὶ ἐν τῇ θείᾳ κολυμβήθρᾳ εἰσελθὼν, ὑπ' αὐτῶν ἐκεῖσε καλάμοις ἐξῆσι κατασφάττει. Εἶτα χειροτονοῦσιν ἀντ' ἐκείνου τὸν ἀπατήσαντα αὐτοὺς Τιμόθειον, καὶ ἐπὶ τὸν τῆς Ἀρχιερωσύνης θρόνον ἀνάγουσιν. Ὁπερ μαθὼν ὁ μετὰ Μαρκιανὸν βασιλεύσας Λέων, τὸν μὲν Τιμόθειον ὑπὸ τῶν Ἐπισκόπων ἐξουσίαν κριθῆναι κανονικῶς ἐποίησεν· ὃν καὶ τῆς Ἀρχιερατικῆς τιμῆς γυμνώσαντες, εἰς Γάγγραν ἐξώρισαν· τοὺς δὲ κοινωνήσαντας λαϊκοὺς εἰς τὸν τοῦ Ἀρχιερέως θόνον, μάλιστα καὶ δημοῦσι παιδεύσας ὁ βασιλεὺς, ἕτερον Τιμόθειον ὀρθόδοξον, Σαλοφακιόλιον λεγόμενον, χειροτονηθῆναι Ἀλεξανδρείας Ἐπίσκοπον παρεκλεύσατο. Καὶ οὕτως ἡ στάσις πέρας εἴληφε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Νέστορος.

Στίχ. Οὐκ εἶχεν εἶδος, οὐδὲ κάλλος ἐν ξύλῳ,
Νέστωρ ἀπλωθεὶς τὸ προφητικὸν φάιναι.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Δεκίου τοῦ βασιλέως, καὶ Πουπλίου ἠγεμόνος, ἐκ Πέργης τῆς Παμφυλίας. Διὰ δὲ τὸ σέβεισθαι τὸν Χριστὸν, συνελήφθη παρὰ τοῦ ἀρχόντος Εἰρηναρχοῦ, καὶ ἤχθη πρὸς τὸν ἠγεμόνα. Καὶ ὁμολογήσας κατενώπιον αὐτοῦ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, σταυροῦται· καὶ πρὸς τὸν Θεὸν εὐχαρίστους φωνὰς ἀφείς, καὶ τοὺς Πιστοὺς ἐπιστηρίζων, τὸ πνεῦμα παρίδωκε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων γυναικῶν Κύρας, καὶ Μαράνας.

Στίχ. Καταξιοῦνται Μαράνα τε καὶ Κύρα,
Σαρκοῦ μαρασμῶ, κυριεύειν τοῦ πόλου.

Ταῦταις πατρὶς μὲν ἢ πρὸ ἑω κειμένη Βέρροια· γίνος δὲ τὸ τῆς πατρίδος ἐπίσημον· ἀνατροφή δὲ τῶ γίνει συμβαίνουσα. Ἀλλὰ τούτων ἀπάντων ὑπεριδοῦσαι, καὶ εἰσω γενόμεναι τινὸς οἰκίσκου, πηλῶ τε καὶ λίθοις ἀναφράξασαι τὴν θύραν, καὶ θυρίδιον μικρὸν ἰάσασαι, δι' αὐτοῦ τὴν ἀναγκαίαν τροφὴν εἰσείδοντο, καὶ ταῖς πρὸς αὐτὰς ἀφικνουμέναις γυναῖξιν διελίγοντο, καὶ τῷ Θεῷ τὰς δεξιολογίας ἀνέπεμπον. Καὶ ὅλον μὲν τὸν ἐνιαυτὸν ἐν ἡσυχίᾳ διήγον, μόνου δὲ τὸν τῆς Πεντηκοστῆς καιρὸν τὴν διαλεξίν ἐποιούντο. Τοῖς δὲ σώμασιν ἔφερον σιδήρου βάρους ἄπειρον, τὰ δὲ περιβόλαια μέγιστα εἶχον· αἰσιτεία δὲ καὶ καρτερίας ὑπομονῆ τοσοῦτον διήνεγκαν, ὡς διὰ τισσαρακοντα ἡμερῶν ἅπαξ μεταλαμβάνειν τροφῆς, ἐπὶ τρεῖς ὅλεος ἐνιαυτοῦς.

Ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν ζωοδόχον τάφου τοῦ Χριστοῦ πορευθεῖσαι, σὺδερμῆς τροφῆς ἀπῆλασαν, μέχρις αὖ τὴν προσκύνησιν ἐποίησαντο. Καὶ πάλιν ἐπανελθούσαι, αἰσιτοὶ τὴν πορείαν διήνησαν· τὰ δὲ τῆς ὁδοῦ μῆκος σταδίῳ ὑπερ-

χεν εἰκοσι. Καί εἰς τὸ τῆς καλλιῖκου Θέκλης τέμενος ἀπυλοῦσαι, ὡσαύτως διαπράξαντο. Αὐταὶ μὲν οὖν τοιαύτη πολιτεία τὸ θεῖον κατακοσμήσασαι γίνουσι, πρὸς τὸν κενούμενον ἀνέδραμον Κύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι ἔξ Μάρτυρες, οἱ ἔξ Αἰγύπτου, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ξίφει θανεῖν ἔγραψαν ἔξ Αἰγυπτίους,
Οἱ τῶ χρόνῳ γράψαντες ἄθλος καὶ βίους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι Νυμφᾶς καὶ Εὐβουλος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Χριστοῦ φυτεία Χρισταπόστολοι δύο,
Χριστῷ σύνεισιν Εὐβουλος Νυμφᾶς ἅμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Βάρσος Ἐπίσκοπος Δαμασκοῦ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Πανηγυριν ρέοντος ἐκλιπὼν βίου,
Σύνεστι Βάρσος Ἀγγέλων πανηγύρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἀβίρκιος (*) ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Χριστοῦ λατρευτῆς ἀυχένα τμηθεὶς ξίφει,
Θεῶν λατρευτᾶς Ἀβίρκιος ἀίσχυνει.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίας πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι παῖδες τῇ Περαικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ φλογὶ πυρπολούμενοι ἐκραυγάζον· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῶ τῆς δόξης σου Κύριε.

Γεωργηθέντα, καὶ καθαρθέντα δι' ἀσκήσεως Πάτερ, καὶ ἀθλήσει λάμπαντα καρτερῶς, ὁ Χριστὸς σε προσεδέξατο, Εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεὸς μου βοῶντα καὶ Κύριος.

Νευρωμένους, θεῖα δυνάμει Πάτερ ἠλεγξας, πάντας τοὺς σεπτὰν εἰκόνημα τοῦ Χριστοῦ, ἀθετοῦντας ὡς παράφρονες, Εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεὸς μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Ὡς Θεοτόκον, καὶ Βασιλίδεα πάσης κτίσεως, πάντες, οἱ Πιστοὶ ὑμνοῦμέν σε τὴν ἀγνήν, καὶ τὸ Χαῖρέ σοι κραυγάζομεν· Εὐλογημένη σύ, ἐν γυναιξὶν ὑπάρχεις Παναμίωμε.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δαυὶδ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δυνάμειν ἔσβεσεν, ἀρετὴν περὶ ἡμᾶς, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, Παιῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σῶμα Θεοφόρε καὶ τὸν νοῦν, εἰς ἀλοκαρπώσιν, Χριστῷ προσήγαγες, ὡς ἀλοκαύτωμα τέλειον, τῷ πυρὶ τῆς συνειδήσεως, καὶ τῇ φλογὶ

τῶν αἰκισμῶν ὀλοκαυτούμενον, καὶ κραυγάζεις· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Κατεδίωξάς σου τοὺς ἐχθροὺς, καὶ διωκόμενος, Πάτερ κατέλαβες, καὶ κατεπάτησας Ὅσιε, τὴν ὄφρυν τὴν ὑψηλόφρονα, ἀνηρημένους κατιδὼν τοὺς σὲ μαστίξαντας, καὶ κραυγάζων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὡς τις περιδέξιος ἡμῖν, τοῖς φοιτηταῖς ἀριστεύς, ὠφθης Πανόλβιε· τῇ πρὶν ἀσκήσει γὰρ ἀθλήσιν, ἀνδρικώτατα προστέθεικας, συναθλητὴν τὸν μαθητὴν ἔχων Προκόπιον, καὶ βοῶντα· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Πύλιν φωτοφόρον οὐρανῶν, σὲ ὀνομάζομεν, δι' ἧς διήλθες Θεός, καὶ σεσωμαίωται Παναγνε, ὁ ἀσώματος τὸ πρότερον, καθὸ Θεός, καὶ τῷ Πατρὶ ὡς ὁμοῦσιος, ὃ βοῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἔξ ἀλαξεύτου
• **Λ**σθ Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτήμηθε Χριστὸς, συνάψας τὰς διεστῶσας φύσεις· διὰ
• ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Απασαν τὴν αἴσθησιν Πάτερ, νῦν ὑπερβάς πρὸς τὸν Δεσπότην, χαίρων μεταθέθikas πόθῳ, τῶν σῶν ἀγῶνων πλοῦτον δρεπόμενος, Ἀγγελικὴν τερπνότητα, καὶ Παραδείσου τρυφὴν ἀλλήκτον.

Τῷ σῷ μαθητῇ καὶ συναθλῳ, συναπολαύων Ἀθλοφόρε, τῆς τῶν μακαρίων ἐλπίδος, καὶ δι' αἰῶνος συνευφραίνόμενος, τὴν τῶν ὑμνῶν πανηγυριν, ἐπιτελοῦντας ἐποπτεύοιτε.

Εκ γῆς πρὸς οὐράνιον λῆξιν, Στεφανηφόροι μετασταίντες, ἐνθα τῶν Ἀγίων οἱ δῆμοι, καὶ τῶν Ἀγγέλων θεῖα στρατεύματα, τῶν μαθητῶν τὸν σύλλογον, ὑμῶν πρεσβείαις διασώσατε.

Θεοτοκίον.

Ρῆξον τὰς σειρὰς τῶν παισμάτων, τῶν σὲ ὑμνοῦντων Θεομητορ· παῦσον τὰς ὁρμὰς τῶν πειρασμῶν· τῆς ἀμαρτίας θραῦσον τὸν τάραχον· τὴν καταγιγίδα σύντριψον, τὴν τῶν κινδύνων Μητροπάρθενε.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

(*) Ἐν ἄλλοις γράμματα Ἀβρίκτιος.

ΤΗ ΚΘ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Κασσιανοῦ.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἰστίον ὅτι, ὅτε ὁ χρόνος ἐστὶ Βίσεκτος, καὶ ψάλλεται Ἀκολουθία αὐτῆ κατὰ τὴν κδ΄. Εἰδὲ οὐκ ἐστὶ Βίσεκτος, ψάλλεται τῇ κή. ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β΄. Ἄγγελος μὲν τὸ χαῖρε.

Αγγелиκῶς βιώσας, ἐπὶ γῆς Θεόφρον μακάριε, χοροῖς τῶν ἀσωμάτων ἠρίθμησαι· σταυρὸν γὰρ ἐπὶ ὤμων σου ἀράμενος Ὅσιε, τῶ τῶν ὄλων Θεῷ ἠκολούθησας· καὶ πάθη ψυχοφθόρα, ἐγκρατείας πόνοις θανατώσας, τοῦ Πνεύματος δοχεῖον, καὶ σκεῦος καθαρὸν ἐχημάτισας. Διὸ βοῶμέν σοι· Ὑπὲρ πάντων ἐκδυσώπει τῶν εὐφημούντων σε.

Νηστεῖαις ἀγρυπνίαις, τῷ Θεῷ αἰεὶ προσκωλύμενος, ἀπάσης ἠδονῆς ὑψηλότερος μακάριε ἐδείχθης· καὶ καλαῖς ἀναβάσεσιν, ἀπαύστως φωτιζόμενος, ἔβλυσας διδασκαλίας ρείθρα, τῶν πιστῶν ἀρδεύοντα καρδίας, καὶ γνῶσιν ἐκτιθέντα, Κασσιανὲ Θεόφρον σωτήριον. Διὸ βοῶμέν σοι· Ὑπὲρ πάντων ἐκδυσώπει τῶν εὐφημούντων σε.

Ανωθεν φωτισθεῖσα, ἡ σοφὴ σου Πάτερ διάνοια, διδασκαλίας φέγγος ἀπήστραψε, δι' οὗ φωταγωγεῖται Μοναζόντων τὸ σύστημα, τῶν παθῶν τῆς ἀχλύος λυτρούμενον· διὸ καὶ ἐορτάζει τὴν ἀγίαν πάντοτε μνήμην σου, τὸν Κύριον τῆς δόξης δοξάζον, τὸν αἰεὶ σε δοξάσαντα, ἀγωνισάμενον, καὶ νικήσαντα τὸν ὄφιν τὸν πολυμήχανον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Βότρυν, τὸν παμπέπειρον Ἄγνη, ὃν ἀγεωργήτως ἐν μήτρᾳ, ἐκυσφόρησας, ξύλῳ ὡς ἐώρακας, τοῦτον κρεμάμενον, θρηνηδοῦσα ὠλόλυζες, καὶ ἔκραζες· Τέκνον, γλεῦκος ἐναπύσταξον, δι' οὗ ἡ μέθη ἀρήθῃ, πᾶσα τῶν παθῶν εὐεργέτα, δι' ἐμοῦ τῆς σὲ τελευτίας, σοῦ τὴν εὐσπλαγχνίαν, ἐνδεικνύμενος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγεται ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Σοὶ Κασσιανὲ τὴν δετὴν ὠδὴν πλέκω. Ἰωσήφ. Ὡδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν βυθῷ κατέστρωσε ποτὲ, τὴν Φαραῶν
• νίτιδα, πανστρατιάν ἢ ὑπέροπλος δύναμις·
• σαρκωθείς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμόχθηρον
• ἀμαρτίαν ἐξήλειπεν, ὁ δεδοξασμένος Κύριος·
• ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Στεφανώσας θείαις ἀρεταῖς, Ὅσιε τὸν βίον σε, Κασσιανὲ πρὸς Θεὸν ἐξεδήμησας· παρ' οὗ ἡμῖν αἴτησαι, ἀπολύτρωσιν τῶν πταισμάτων θεόμεθα, τοῖς ἐπιτελοῦσι, πίστει τὴν ἀγίαν σου μετάστασιν.

Ολοτρόπῳ νεύσει πρὸς Θεὸν, πάντων Ἀξιόγαστε, τῶν ἐμπαθῶν νοσημάτων ἐξένευσας, καὶ φῶς ἐχημάτισας, ταῖς μεθέξει ταῖς αὐλοῖς θεούμενος· ὅθεν σε τιμῶμεν, καὶ πανηγυρίζομεν τὴν μνήμην σου.

Γατρός γεγένησαι ψυχῶν, θείοις σου διδάγμασι, Κασσιανὲ ρυθμίζων τὰ φρονήματα, Μοναστῶν ἐν χάριτι, καὶ τὴν φέρουσαν πρὸς ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἀριστα δεικνύων, τρίθρον Θεοφόρε παμμακάριστε. Θεοτοκίον.

Κυοφόρον ἄνανδρον Ἄγνην, πάντες σε γινώσκομεν· τὸν γὰρ Θεὸν σάρκα θνητὴν ἐνδυσάμενον, ὑπὲρ νοῦν ἐγέννησας, τὸν φαιδρύναντα τῶν Ὁσίων τὸν σύλλογον· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, πίστει μεγαλύνοντες τὸν τόκον σου. Ὡδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ξήνηθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ τῶν ἐθνῶν στεριεύουσα Ἐκκλησία τῆ παρουσίας σου, ἐν ἣ ἔστερεώθη ἡ καρδία μου.

Αστέρα ἐν τῷ ὕψει σε, Ἐκκλησίας λάμποντα, ὁ φωτισμὸς ἀνέδειξε, τῶν ἐν σκότει Χριστὸς πανεύφημε, ἀσκητῶν ὠραιότης Πάτερ πάνσοφε.

Σταυρῷ τὸν ὀμιλήσαντα, καὶ τὸν κόσμον σώσαντα, Κασσιανὲ μιμούμενος, ἐσταυρώθης κόσμῳ καὶ πάθει, πανουργίας δαιμόνων τροπωσάμενος.

Σοφίας πληρωθεῖσα σου, ἡ καρδία Πάινσοφε, διδασκαλίας ἄβυσσον, ἐν Ἄγιῳ ἔβλυσε Πνεύματι, Μοναστῶν τὰς ἀγέλας καταρδεύουσα. Θεοτοκίον.

Γάτρευσον Πανάμωμε, τὴν ψυχὴν μου δέομαι, ἐξασθενῆσαν πάθει, καὶ παντοίαις ἐπαναστάσεσι, τῶν κακίστων δαιμόνων μεσιτεῖαις σε,

Καίθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οἰσωθείς σὺ τῷ Θεῷ ἀνετέθης, καὶ λαμπρυνθείς σὺ τῶν καλῶν ταῖς ἰδέαις, Κασσιανὲ ὡς ἥλιος ἀπήστραψας φέγγει, τῶν ἐνθέων σου, διδασκῶν ταῖς καρδίας, πάντων τῶν τιμῶντων σε, ἀεννάως φωτίζων· ἀλλ' ἐκτενῶς ἰκέτευε Χριστὸν ὑπὲρ τῶν πόθῳ, θερμῶς εὐφημῶντων σε.

Θεοτοκίον.

Τῆ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ κράζοντες ἐκ βάρους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα· σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων· μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχῃ τῆ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἀνωδίνως σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὀρώσά σε Χριστέ, Οἶμοι! παθεινότατε, Ἰησοῦ ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱέ, θέλων σταυροῦσαι; Ὑμνῶ σε μακρόθυμε.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**λήλυθας, ἐκ Παρθένου οὐ πρέσβυς οὐκ
» **Ε**ἴγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, σεσαρκωμένος καὶ ἔσωσας, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον·
» διὸ κραυγάζω σοι· Δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Αγῶσί σου, τῆς σαρκὸς ὑποτάξας σκιρτηματα, τῷ πνεύματι Ὅσιε, ταῖς ἱεραῖς νουθεσίαις σου, πάσας ἀπεγύμνωσας, ταῖς πανουργίας τοῦ πλάνου καὶ τὰ ἐνεδρα.

Νεκρούμενος, ἐκουσίως τῷ κόσμῳ τὴν μέλλουσαν, ζωὴν κληρὸν εἴληφας, Κασσιανὲ παναοίδιμε· νόμους συνεγράψω δέ, εἰς Μοναστῶν ὁδηγίαν καὶ τελειώσιν.

Ενώκησε, τῇ ψυχῇ σου ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος, καὶ πάντων ἀνώτερον, τῶν τῆς σαρκὸς φρονημάτων σε, ἔδειξε Πανόλβιε, καὶ τῶν τοῦ πλάνου παγίδων ἐμφανέστατα. Θεοτοκίον.

Τὸν ἄχρονον, ὑπὸ χρόνον γενόμενον τέτοκας, ἀρρήτως Παναμίωμε, τὸν τοὺς Ὅσιους λαμπρύναντα, πίστει ἀριστεύσαντας, καὶ τὸν ἀρχέκακον ὄφιν ταπεινώσαντας.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Μ**εσίτης Θεῶ, καὶ ἀνθρώπων γέγονας, Χριστέ·
» **Μ**στὲ ὁ Θεός· διὰ σοῦ γὰρ Δέσποτα, τὴν
» πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα σου, ἐν νυκτὸς
» ἀγνώσιας, προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν.

Ηρπάγης ταῖς σαῖς, ἀρεταῖς Θεόληπτε ὀχούμενος, καὶ χαίρων κατέπαυσας, πρὸς

τὰ ἐπουράνια σκηνώματα, τῶν καμάτων τὰ γέρα, ἀξίως κομιζόμενος.

Νοὶ καθαρῷ, σὺ ἐνοπτριζόμενος, τὸ κάλλος Χριστοῦ, ἴστασο ἀκλόνητος, νύκτωρ μεθ' ἡμέραν τε ᾠοῖδιμε, ταῖς ἐνθέους δηλώσεις, ἐκείθεν εἰσδεχόμενος.

Δακρύων πηγαῖς, Θεοφόρε Πάτερ ἀρδευόμενος, ὡς δένδρον ὑψίκομον, ἠνεγκας καρπούς τὰ κατορθώματα, ἐπευφραίνοντα, πάντων, ἐνθέως τὰ νοήματα. Θεοτοκίον.

Ε'κ σοῦ ἡ ζωὴ, ὑπὲρ νοῦν Παρθένε ἀνατείλασα, ἐχθρὸν ἐθανάτωσεν, ἅπαντας ἡμᾶς τὸν θανατώσαντα, καὶ ἐζώωσε κόσμον ἀπαύστως ἀνυμνῶντά σε. ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυληθήμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς
» με ἀνάγαγε.

Τὴν ὁδὸν τὴν στενὴν Πάτερ ὠδεύσας, πᾶσί τε τοῖς λόγοις σου ταύτην ὑπέδειξας, ἦν οἱ καλῶς βαδίζοντες, Παραδείσου πρὸς πλάτος εἰσάγονται.

Ηζωήσου ὅσια γεγένηται, καὶ ἡ τελευταῖα μακαρία καὶ ἔντιμος, Κασσιανὲ Πατὴρ ἡμῶν, τῶν Ἀγγέλων συνόμιλε.

Νυσταγμὸν ἀμελείας ἀπέρριψας, καὶ ἐπαγρυπνῶν θεωρίαις καὶ πράξεσιν, ἀγγελικῆς ἐβίωσας, ἐπὶ γῆς Θεοφόρε πανόλβιε.

Θεοτοκίον.

Ο'ς καλὴν ὡς ὠραίαν ποθήσας σε, ὁ καλλοποιὸς Ἰησοῦς Παναμώμητε, ἐκ σοῦ σαρκὶ γεγέννηται καὶ θεοῖ με δι' οἴκτον ἀμέτρητον.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, καὶ Ὁμολογητῆ, Κασσιανοῦ τοῦ Ρώμαιου.

Στίχοι.

Θείας μετεστάς Κασσιανὸς πρὸς νόας,
Θείας νοητῶς κασσίας ἀποπνέει.

Εἰκάδα ἀμφ' ἐνάτην θάναε Κασσιανὸς μεγαθύμων.

Οὗτος ἦν ἐκ πόλεως Ῥώμης, περιφανῶν καὶ λαμπρῶν γονέων ὑπάρχων υἱός. Ἐν ἀρχῇ οὖν τοῦ βίου αὐτοῦ πολὺν πρὸς τοὺς λόγους ἐκτίθετο ἔρωτα. Τῇ οὖν περὶ τούτους σπουδῇ, καὶ τῆς φύσεως ὀξύτητι, πᾶσαν ἑλληνικὴν παιδείαν μετήλθε, φιλοσοφίαν τε καὶ ἀστρονομίαν· εἰς ἅπαν ἐκμελετήσας. Καλῶς δὲ καὶ τὴν θείαν Γραφὴν ἐκμαθῶν, καὶ εἰς τὸ ἄκρον τῆς περὶ αὐτὴν ἐλάσας γνώσεως, καὶ ἐν ἀγνείᾳ καὶ καθαρότητι τὸν βίον κοσμήσας, ἀπαναστὸς τῆς πατρίδος, καὶ τὴν σκήτην καταλαβὼν, τὸν μονήρη βίον ὑπέρχεται. Καὶ ἐκδούς ἑαυτὸν μοναστηρίῳ,

πάσαν τε ὑπακοὴν ἐξασκήσας καὶ πᾶσαν σκληραγωγίαν ἐκείθεν ἐκμαθὼν, καὶ ἑαυτὸν ἰθίσας, εἰς ἄκρον τε διακρίσεως ἐκ τῆς ἄκρας ὑπακοῆς φθάσας, ἐπὶ τὴν ἡσυχίαν ἔρχεται. Χρόνους δὲ πλείστους πεποιηκῶς, καὶ πάσῃ σκληραγωγίᾳ ἑαυτὸν ἐκτέθας, πρὸς πλείονα πείραν καὶ γυμνασίαν ἐχώρησεν.

Ἀναστὰς οὖν ἀπὸ τῆς ἡσυχίας, ἀμείβει πάντα τὰ μοναστήρια τῆς τε Αἰγύπτου πάσης καὶ Θηβαΐδος, καὶ τὸ τῆς Νητρίας ὄρος, Ἀσίας τε καὶ Πόντου, Καππαδοκίας τε καὶ πάσας Ἀνατολῆς. Ἀνεμάξατο δὲ πάντων τῆς βίβης, καὶ τύπους, καὶ ἀγωγὰς, ὡς μηδὲ κηρὸς τῶν δακτυλίων τοὺς τύπους ἐκμάττεται. Καὶ δηλοῦσι ταῦτα αἱ παρ' αὐτοῦ συγγραφῆσαι διατυπώσεις, πάσης ἀκριβείας καὶ σοφίας καὶ ὠφελείας οὖσαι πεπληρωμέναι, καὶ ἄλλαι ὅσαι παρ' αὐτοῦ συνεγράφησαν, καὶ συνετίθησαν διδασκαλίαι. Ἀς εἴ τις ἐπισκεμμένως καὶ ἠκριβωμένως διέλθῃ, πολλὴν ἐκ τούτων δρέψεται τὴν ὠφέλειαν, καὶ τὸν τοῦ Συγγραφῆως βίον καὶ τρόπον ἐκ τούτων γινώσεται. Οὕτως οὖν βίους ὁ Θεὸς οὗτος ἀνήρ, καὶ οὕτω πολιτευσάμενος, πρὸς τὰς ἐκείθεν μετίβη μονάς.

Ταῖς αὐτοῦ Ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἀντίθεον πρόσταγμα παρανομοῦντος, τυ-
» Ἀράννου μετάρσιον, τὴν φλόγα ἀνεβρί-
» πισε· Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε, Θεοσεβέσι Παι-
» σί, δρόσον τὴν τοῦ Πνεύματος, ὁ ὢν Εὐλογη-
» μένος, καὶ ὑπερένδοξος.

Διόλου ταῖς νεύσει ταῖς φανοτάταις, Θεό-
φρον Θεόμενος, φωστὴρ ἐδείχθης· ἄδυτος·
ἐντεῦθεν ἀπήστραψας, λόγον σωτήριον πάν-
των τὰ νοήματα ἡμῶν, φωταγωγοῦντα τῶν εὐ-
φημούντων σε.

Ἡ γλώσσά σου πνεύματι ἐκτεθηγμένη, σα-
φῶς διεχάραξε, τὸν νόμον τὸν σωτήριον,
καὶ τύπους ἐξέθετο, οἷς περ ρυθμίζονται, πᾶ-
σαι Παμμακάριστε αἰεὶ, τῶν μοναζόντων ἀγέ-
λαι χαίρουσαι.

Νοήματα Ὅσιε σωτηριῶδη, καὶ ῥήματα ἄ-
γνοϊαν, καρδίας ἀπελαύνοντα, πλουσίως
ἀνέβλησας, Πάτερ Θεόσοφε· ὅθεν σε γεραίρομεν
πιστῶς, τὴν παναγίαν τελούντες μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Παστὰς ἐχρημάτισας τοῦ Θεοῦ Λόγου, καὶ
θρόνος πυρίμορφος, ἐν ᾧ ἐπανεπαύσα-
το, ὁ Λόγος σαρκούμενος, δι' ἄκραν ἀγαθότη-
τα· τοῦτον οὖν ἰκέτευε Ἀγνή, κατοικτειρήσαι
καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐάμιμος ποτὲ, πυρὸς ἐν βαβυλῶνι, τὰς
» Ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ Θεῷ προστάγ-
» ματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς

» δὲ πιστοὺς δροσιζουσα, ψάλλοντας· Εὐλογεῖ-
» τε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Λάμπων ὡς ἀστὴρ, τῷ λόγῳ καὶ τῷ βίῳ,
Κασσιανὲ φωτίζεις ἅπαντα, τῆς γῆς τὰ
πληρώματα, τῆς ἀγνοίας ὑπεξαίρων ἀχλὺν,
καὶ μέλπειν προτρεπόμενος, ἅπαντας· Εὐλο-
γεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ἐδυσας θανάων, ὡς ἥλιος Παμμακάαρ· ὥσπερ
ἀκτῖνας δὲ κατέλιπες, ἀδύτους τοὺς λό-
γους σου, φωτίζουσας τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τῶν
πίστει τὴν ἀγίαν σου μνήμην ἐπιτελούντων,
καὶ δοξαζόντων τὸν Κύριον.

Κάλλους νοητοῦ, ἀρρήτως ἀπολαύεις, ἀπο-
λυθεὶς τοῦ δε τοῦ σώματος, καὶ βλέπειν
ἠξίωσαι, ἅπερ βλέπουσιν αἰοίδιμε, Ἀγγέλων τὰ
στρατεύματα μέλποντα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ
ἔργα τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Ὡφθης οὐρανῶν, Παρθένε πλατυτέρα, τὸν
μηδαμοῦ Θεὸν χωρήμενον, ἀφράστως κη-
σασσα, καὶ τεκοῦσα ὑπὲρ ἔννοιαν, διπλῆν ὄντα
ταῖς φύσει, μίαν δὲ κεκτημένον, Θεοπρεπῶς
τὴν ὑπόστασιν. ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἀνάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύ-
» ριος, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐ-
» πέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγα-
» γεῖν, τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον,
» Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἰσχύς σου δεδώρηται, παρὰ Θεοῦ καὶ δύνα-
μις, τὰς ἀρχαὶς διολέσαι τοῦ κοσμοκράτο-
ρος· ὅθεν ἀριστεύσας μεγάλως, ὡς ἀληθῶς,
Πάτερ Θεοφόρε, χοροῖς συνηρίθμησαι, τῶν Ὁ-
σιῶν ἀγαλλόμενος.

Ὡς ῥόδον ἠδύπνοον, ἡμᾶς εὐωδιάζουσιν, οἱ
Θεόπνευσοι λόγοι, τῆς Θείας γλώττης σε·
σύ γὰρ εὐωδία ἐγένου, τῆ δὲ ἡμᾶς, Θεῆ σαρκω-
θέντος, δι' ἄμετρον ἔλεος, Θεοφόρε πανσεβάσμιε.

Σκιρτήσωμεν ἄνθρωποι, πνευματικῶς χορευ-
όντες, Κασσιανοῦ νῦν τῆ μνήμῃ ἐπαγγα-
λλόμενοι· ψάλλωμεν Θεῷ ἐν αἰνέσει, τῷ θαυμα-
στῷ, ὄντι ἐν Ἀγίοις, καὶ καθαγιαζόντι, τοὺς ἐν
πίστει αὐτὸν σέβοντας. Θεοτοκίον.

Φθαρεῖσαν ἐκαίνισας, τὴν φύσιν τοῦ Προ-
πάτορος, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα, καὶ παρ-
θενεύουσα, φύσεως ἀπάσης τὸν Πλάστην· ὃν
ἐν Σταυρῷ, κρεμάμενον παλαι, ὠλόλυζες βλέ-
πουσα, Παναγία Μητροπάρθενε.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία,
κατὰ τὸ σύνθηες, καὶ Ἀπόλυσις.

Θ Ε Ο Τ Ο Κ Ι Α

Κ Α Ι

Σ Τ Α Υ Ρ Ο Θ Ε Ο Τ Ο Κ Ι Α .

Υαλλόμενα μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ τυθέντος Ἀγίου, ἐν ταῖς ἐξ ἡμέραις τῶν Μεθιόρτων τῆς Ὑπαπαντῆς, εἰάν αὐταὶ τύχωσιν ἐν τῇ Τεσσαρακοστῇ. Ἐσαύτως μετὰ τὰ Καθίσματα τῆς γ. ὡδῆς, Θεοτοκία καὶ Σταυροθεοτοκία ἕτερα, διὰ τὰς αὐτὰς ἡμέρας.

Τῆ Γ'. ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημεῖωσιν.

Τὸ χαῦνον καὶ ἔκλυτον, Παρθενομῆτορ πανάμωμε, τῆς ψυχῆς μου μετὰβαλε, εἰς ῥώσιν καὶ δύναμιν, νῦν τοῦ Θεοῦ φόβου, ποιεῖν τε καὶ πράττειν, τὰ δικαιώματα Χριστοῦ, ὅπως ἐκφύγω τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον· καὶ κληρὸν τὸν οὐράνιον, καὶ τὴν ζωὴν τὴν ἀπέραντον, διὰ σοῦ εὖρω Δέσποινα, εὐφραίνόμενος πάντοτε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἢ Πάναγνος, Χριστὸν τὸν φιλόανθρωπον, ἔκλαιε βοῶσα· Τί τοῦτο Υἱέ μου; τί σοι ἀχάριστος λαός, ἀποτιννύει ἀνθ' ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς καὶ σπεύδει με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; Καταπλήττομαι εὐσπλαγγνε, σὴν ἐκούσιον Σταύρωσιν.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ. ὡδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Α'κατανόητον, καὶ ἀκατάληπτον, ὑπάρχει Δέσποινα, θεοχαρίτωτε, τὸ πεπραγμένον ἐπὶ σοί, φρικτὸν ὄντως μυστήριον! τὸν γὰρ ἀπερίληπτον, συλλαβοῦσα ἐκύησας, σάρκα περιθέμενον, ἐξ ἀχράντων αἱμάτων σου· ὃν πάντοτε Ἀγνή ὡς Υἱόν σου, δυσώπει τοῦ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀπειρόγαμος, Ἀγνή καὶ Μήτηρ σου, Χριστὸν ὁρώσά σε, νεκρὸν κρεμάμενον, ἐπὶ τοῦ ξύλου μητρικῶς, θρηνοῦσα ἀπεφθέγγετο· Τί σοι ἀνταπέδωκε, τῶν Ἑβραίων ὁ ἄνομος,

ἄνθρωπος καὶ ἀχάριστος, ὁ πολλῶν καὶ μεγάλων σου, Υἱέ μου δωρεῶν ἀπολαύσας; Ὑμνῶ σου τὴν θεῖαν συγκατάβασιν.

Τῆ Δ'. ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ε'πομβρίαῖς πανάχραντε, τῆς τοῦ πνεύματος χάριτος, τὴν ἐμὴν διάνοιαν καταδρόσισον, ἢ τὴν σταγόνα κυήσασα, Χριστὸν τὸν τὴν ἀμετρον ἀνομίαν τῶν βροτῶν, οἰκτιρμοῖς ἀποσμήχοντα· καὶ κατὰ κλυσον, τὴν πηγὴν τῶν παθῶν μου, καὶ χειμάρρου, καταξίωσον τρυφῆς με, τῇ αἰεζώφ πρεσβείᾳ σου.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν, ἀμνάς ἢ κυήσασα ἐπωδύρετο, καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Υἱέ ποθεινότατε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνητήθης μακρόθυμε; πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου Λόγε προσηλώθης ὑπ' ἀνόμων, καὶ τὸ αἷμα τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ. ὡδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος γ'. Θεῖας πίστεως.

Θεῖα γέγονας, σικηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάναγνε Παρθενομῆτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπερέχουσα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γούν γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον, πρεσβειῶν σὲ ἐνθέοις νόμασι, παρέχουσα Σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀμίαντος ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἢ ἀκήρατος, Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη

κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλασησαν-
τα, μητροπρεπῶς θρηνωδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἴ-
μοι τέκνον μου! πῶς πάσχεις; θέλων ῥύσασθαι,
παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Τῆ Ε'. ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειῶσιν.

Τὸ χαῦνον καὶ ἐκλυτον, Παρθενομήτορ παν-
αίωμε, τῆς ψυχῆς μὲ μετὰβαλε, εἰς ῥῶσιν
καὶ δύναμις, νῦν τοῦ θείου φόβου, παιεῖν τε καὶ
πράττειν, τὰ δικαιώματα Χριστοῦ, ὅπως ἐκ-
φύγω τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον· καὶ κληρον τὸν οὐ-
ράνιον, καὶ τὴν ζωὴν τὴν ἀπέραντον, διὰ σοῦ
εὐρω Δέσποινα, εὐφραϊνόμενος πάντοτε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευρὰν
ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἢ Πάναγνος, Χρι-
στὸν τὸν Φιλάνθρωπον ἐκλαϊε βοῶσα· Τί τῆτο
Υἱέ μου; τί σοι ἀχάριστος λαός, ἀπατιννύει ἀν-
θῶν πεποίησας, καλῶν αὐταῖς καὶ σπευδεις
με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; καταπλήττομαι
εὐαπλαγχνε, σὴν ἐκούσιον Σταυρώσιν.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ὠδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖα γέγονας, σκηνὴ τῆ Λόγου, μόνη Πάνα-
γνε Παρθενομήτορ, τῆ καθαρότητι Ἀγγέ-
λους ὑπερέχουσα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν
γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν,
ἀπακάθαρτον, πρεσβειῶν σε ἐνθέοις ναίμασι, πα-
ρέχουσα σεμνὴ τὰ μέγα ἔλεος.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀμίαντος Ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος
Παρθενομήτορ, ἐν τῷ Σταυρῷ θρασυαμένη
κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλασησαν-
τα, μητροπρεπῶς θρηνωδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἴ-
μοι τέκνον μὲ! πῶς πάσχεις; θέλων ῥύσασθαι,
παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Τῆ Σ'. ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης.

Μαγίστων δωρημάτων ἡμῖν, ὁ τόκος ὁ ἀλό-
χευτας, τῆς Παρθένου, πᾶσι γέγονε σα-
φῶς· Θεὸς γὰρ τὴν φθαρῆσαν, καινίζει πάλιν
φύσιν, καὶ ἀναπλαττει τὸ ἀνθρώπινον.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Η πάνταγνος ὡς εἶδέν σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρε-
μάμενον, ἀνεβόα, θρηνωδοῦσα μητρικῶς·
Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον,
πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ὠδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο ὑσιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τοῦ εὐχαρί-
στως ἀνυμνεῖν ἐκ καρδίας, τὰ σά ἐλεή-
Δέσποινα αἱ δῆλοί σε, κράζοντες καὶ λέγοντες·
Παναγία Παρθένε, πρόφθασον καὶ λύτρωσαι,
ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων, καὶ ἀναγκῶν καὶ πάσης
ἀπειλῆς· σὺ γὰρ ὑπάρχεις, ἡμῶν ἢ ἀντίληψις.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἢ
ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυ-
ροῦ κρεμάμενον ὁρῶσά σε Χριστέ, Οἴμοι! ποθει-
νότατε, Ἰησοῦ ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς
Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν
Υἱέ, θέλων σταυροῦσαι; Ὑμνῶ σε μακρόθυμε.

Τῆ Ζ'. ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Τετραυματισμένον με, ταῖς ληστρικαῖς τῶν
δαιμόνων, ἐφόδοις καὶ κείμενον, ὅλον ἀνε-
νέργητον παναμώμητε, ἐν ὁδῷ πάντοτε, τῆ ἀσά-
του βίβη, καὶ ἐλέους προσδεόμενον, τάχος ἐπίσκε-
ψαι, οἶνον ἐπιθεῖσα καὶ ἔλαιον, ταῖς ἀνιάταις
μώλωψι, καὶ πρὸς εὐρωσίαν ἀνάγαγε· ὅπως σὲ
δοξάζω, καὶ πάθω κατα χρέας ἀκμινῶ, τὰ με-
γαλεῖά σου ἀχραντε, Μήτηρ ἀειπαρθένε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ρομφαία ὡς ἔφησεν, ὁ Συμεὼν τὴν καρδίαν
τὴν σὴν διεληλύθε, παναγία Δέσποινα, ὅτε
ἔβλεψας, τὸν ἐκ σὲ λάμψαντα, ἀπορρήτω λόγῳ,
ὑπ' ἀνόμων, ὡς κατάκριτον, Σταυρῷ ὑψούμενον,
ὄξος καὶ χολὴν τε, γενόμενον, πλευρὰν τε ἄρυτ-
τάμενον, χεῖράς τε, καὶ πόδας ἠλούμενον· καὶ
ὀδυρομένη, ὠλόλυζες βοῶσα μητρικῶς· Τί τῆτο
τέκνον γλυκύτατον, τὰ καινὸν μυστήριον;

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ὠδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ως Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσ-
πάρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μα-
καρίζουσι, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ
ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος· καὶ ὡς βρέ-

γος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον ὄθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι. Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως, τὴν δόξαν σου Δέσποινα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἢ Ἀμναῖς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα. Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἢ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀνεξάντλητος, σπλαγγνίσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ θεία παθήματα.

Τῆ 8. ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος πλ. α΄.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ Πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρράγῃ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Ὁς ἀμνὸν σε Λόγε, ἢ ἀμναῖς καὶ Παρθένος, πρὸς σφαγὴν χωροῦντα, καθορῶσα ἐβόα. ὦ ξένε τολμήματος! πῶς ἄνομοι σφάττησι, τὸν τοὺς ἀνθρώπους ζωοῦντα; Μέγα σου Υἱέ μου τὸ ἔλεος!

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Προφήτου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος πλ. δ΄. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι;

Νύμφην σε Παρθένον ἐκήρυξαν, τῆς ἀξίας τοῦ Πατρὸς, καὶ τῆς Θεότητος αὐτοῦ, οἱ Θεὸν ἀξιοθέντες, κατιδεῖν σωματικῶς, καὶ Λόγου καὶ Θεοῦ Κόρη Γεννήτριαν, καὶ Πνεύματος Ἁγίου οἰκητήριον ἐν σοὶ γὰρ πᾶν τῆς Θεότητος, σωματικῶς κατεσκήνωσε, τὸ πλήρωμα, πληρεστάτης οὔσης χάριτος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ξύλω προσπηγνύμενον Κύριε, ὡς ἐώρακεν ἀσπόρως, ἢ τεκῆσά σε Ἀμναῖς, κατεξαίνετο τὰς ὄψεις, καὶ ἐβόα ἐν κλαυθμῷ. Υἱέ μου, πῶς σφαγὴν φέρεις τὴν ἄδικον; πῶς θνήσκεις, ὁ ἀθάνατος ὡς ἄνθρωπος; Λόγον μοι δός φῶς γλυκύτατον, βλέψον Μητέρα θρηνοῦσάν σε, καὶ δόξασον ταύτην Λόγε τῇ ἐγέρσει σου.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ΄. ὠδῆς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Ακατανόητον, καὶ ἀκατάληπτον, ὑπάρχει Δέσποινα, θεοχαρίτωτε, τὸ πεπραγμένον ἐπὶ σοὶ, φρικτὸν ὄντως μυστήριον! τὸν γὰρ ἀπερίληπτον, συλλαβοῦσα ἐκύησας, σάρκα περιθέμενον, ἐξ ἀχράντων αἱμάτων σου ὃν πάντατε Ἁγνὴ ὡς Υἱόν σου δυσώπει τοῦ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἀπειρόγαμος, Ἁγνὴ καὶ Μητέρα σου, Χριστὲ ὀρώσά σε, νεκρὸν κρεμάμενον, ἐπὶ τῷ ξύλου μητρικῶς, θρηνοῦσα ἀπεφθέγγετο. Τί σοι ἀνταπέδωκε, τῶν Ἑβραίων ὁ ἄνομος, δῆμος καὶ ἀχάριστος, ὁ πολλῶν καὶ μεγάλων σου, Υἱέ μου δωρεῶν ἀπολαύσας; Ὑμνῶ σου τὴν θείαν συγκατάβασιν.

Τ Ε Λ Ο Σ.

98.
100.

APR 12 1955,

